

Openbaring 18: die harde uitroep —2018-2030

*"Sy het geval, sy het geval, Babilon
die Grote!" »*

"Gaan onder haar uit, my volk ..."

Samuel bied aan

**Verduidelik
Daniël en Openbaring
aan my**

**Profetiese bewyse dat God
Sy uiteindelijke openbaringe vir sy
uitverkorenes bestaan**

**In hierdie werk: Sy Projek - Sy
Oordeel**

**Weergawe: 01-12-2024
(70-Herfs-5995)**

**“ En ek het die stem van 'n man in die midde van Ulai
gehoor;
hy het uitgeroep en gesê: Gabriël, verduidelik vir hom die
gesig.” Daniël 8:16.**

Verduidelikende nota van die omslag

Van bo na onder: Boodskappe van die drie engele van Openbaring 14.

Hierdie is drie waarhede uit die boek Daniël wat aan die heiliges geopenbaar is na die verhoor van die lente van 1843 en na die van 22 Oktober 1844. Deur die rol van die Sabbat te ignoreer, kon die vroeë Adventiste nie die ware betekenis van hierdie boodskappe verstaan nie. Adventiste wat op die wederkoms van Christus gewag het, het hul ervaring gekoppel aan die " **middernagkreet** " of " *middel van die nag* " wat in die gelykenis van die " *tien maagde* " van Matt.25:1 tot 13 aangehaal is, waar die aankondiging van die " *terugkoms* " van die *Bruidegom* " genoem word.

- 1- **Die tema van oordeel** ontwikkel in Dan.8:13-14 en onderwerp van die eerste engel se boodskap in Openb.14:7: " *Vrees God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom en aanbid Hom wat dit gedoen het. die aarde, die hemel en die waterfonteine!* »: die terugkeer na Saterdag, die enigste ware sewende dag van die goddelike orde, die Joodse Sabbat en weeklikse rusdag, word deur God vereis in die vierde van sy tien gebooe.
- 2- **Die veroordeling van pouslike Rome** , " *horinkie* " en " *ander koning* " van Daniël 7:8-24 en 8:10-23 tot 25, wat die naam " *Babilon die grote* " ontvang in die boodskap van die tweede engel van Apo. 14:8: " *Babilon die Grote het geval, sy het geval!* ": hoofsaaklik, as gevolg van Sondag, die voormalige "dag van die son" geërf van keiser Konstantyn I ^{wat} dit op 7 Maart 321 gestig het. Maar hierdie uitdrukking " *dit het geval* " word geregverdig deur die openbaring van die vervloekte aard daarvan deur God soos hy het dit na 1843, in 1844, aan sy Adventiste-knegte bekendgestel deur die praktyk van die verlate Sabbat te herstel. " *Sy het geval* " beteken: "sy is geneem en verslaan." Die God van waarheid kondig dus sy oorwinning teen die kamp van godsdienstige leuens aan.
- 3- **Die tema van die laaste oordeel** waar " *die vuur van die tweede dood* " die Christelike rebelle tref. Dit is die beeld wat in Dan.7:9-10 aangebied word, die tema is ontwikkel in Op.20:10-15, en dit is die onderwerp van die derde engel se boodskap in Op.14:9-10: " *En 'n ander, 'n derde engel*

het hulle gevolg en met 'n groot stem gesê: As iemand die dier en sy beeld aanbid en 'n merk op sy voorhoof of op sy hand ontvang, sal hy ook die wyn van die grimmigheid van God, sonder vermenging in die beker van sy toorn uitgegiet, en hy sal gepynig word met vuur en swawel, voor die heilige engele en voor die Lam ”: Hier word Sondag geïdentifiseer met die “ merk van die dier ”.

Let op die identiese ooreenstemming van die getalle van die geteikende verse in Daniël 7: 9-10 en Openbaring 14: 9-10.

Die vierde engel : hy verskyn slegs in Apo.18 waar hy die finale verkondiging van die drie vorige Adventiste-boodskappe afbeeld wat baat vind by al die goddelike lig wat hulle sedert 1994 en tot aan die einde van die wêreld kom verlig het, dit wil sê tot lente 2030 Dit is die rol wat hierdie werk moet speel. Die lig wat dit kom verlig het, openbaar die opeenvolgende skuldgevoelens: van die Katolieke godsdiens, sedert 538; van die Protestantse godsdiens, sedert 1843; en die amptelike Adventiste-instelling, sedert 1994. Al hierdie geestelike val het op hulle tyd die oorsaak gehad: die weiering van die lig wat deur die Heilige Gees van God in Jesus Christus voorgestel is. “ *Ten tyde van die einde* ” genoem in Dan.11:40, bring die Katolieke Kerk in sy vloek, alle godsdienstige groepe, Christene of nie, bymekaar wat sy bediening en sy gesag erken; dit onder die beskerming van sy sogenaamde “ekumeniese” alliansie wat, na Protestantisme, amptelike Adventisme in 1995 aangesluit het.

2 Korinthiërs 4:3-4

“ ...As ons Evangelie nog versluier is, is dit versluier vir die wat verlore gaan; vir die ongelowiges wie se verstand die God van hierdie eeu verblind het, sodat hulle die heerlijkheid van die Evangelie van die heerlijkheid van Christus, wat die beeld van God is, nie kan sien nie . »

"En as die profetiese woord verkeerd verstaan word, sal dit net so bly vir die wat verlore moet gaan"

Ook, ter opsomming van die openbarings wat in hierdie dokument aangebied word, weet dat, om " heiligheid te regverdig ", sedert die lente van 1843 ingestel deur die dekreet van die skepper en wetgewer God van Daniël 8:14, volgens sy " ewige Evangelie ",

oor die hele aarde, elke man en elke vrou,

moet gedoop word in die naam van Jesus Christus deur totale onderdompeling om goddelike genade te verkry,

**moet Saterdag onderhou, die sewende-dag Sabbatsrus, geheilig
deur God in Genesis 2, en 4de ^{van} sy 10 gebooie aangehaal in
Eksodus 20; dit, om sy genade te bewaar,**

**moet die goddelike morele wette en dieetwette eerbiedig soos
voorgeskryf in die Heilige Bybel, in Genesis 1:29 en Levitikus 11,
(heiligheid van die liggaam)**

**en moet nie “ sy profetiese woord verag ” om nie “ die Gees van
God uit te blus ” nie (1 Thess.5:20).**

**Enigeen wat nie aan hierdie kriteria voldoen nie, word deur God
veroordeel om die “ tweede dood ” te ly wat in Openbaring 20
beskryf word.**

Samuel

VERDUIDELIK – EK DANIEL EN APOCALIPS **Paginerings van onderwerpe wat gedek word**

Eerste deel: Voorbereidende notas

Gebruik outomatiese soektog na bladsynommers van die sagteware wat gebruik
word

Titelblad

07	Aanbieding
12	God en sy skeppings
13	Die Bybelse Grondslae van Waarheid
16	Fundamentele nota : 7 Maart 321, die vervloekte dag van sonde
26	Die getuienis van God wat op aarde gegee is
28	Let wel : Moenie martelaarskap met straf verwar nie
29	Genesis: 'n belangrike profetiese opsomming
30	Geloof en ongeloof
33	Kos vir die gepaste weer
37	Die geopenbaarde geskiedenis van ware geloof
39	Voorbereidende notas vir die boek Daniël
41	Dit begin alles in Daniël – DIE BOEK DANIEL
42	Daniël 1 - Aankoms van Daniël in Babilon
45	Daniël 2 - <i>Die standbeeld</i> van die visioen van koning Nebukadnesar
56	Daniël 3 - Die drie metgeselle in <i>die oond</i>
62	Daniël 4 - die koning het verneder en tot bekering gekom

- 69 Daniël 5 - Die oordeel van koning Belsasar
74 Daniël 6 - Daniël in *die leeu*kuil
79 Daniël 7 - *Die vier diere* en die klein pouslike *horinkie*
90 Daniël 8 - Pouslike identiteit bevestig – die goddelike dekreet van Dan.8:14.
103 Daniël 9 - Die aankondiging van die tyd van die aardse bediening van Jesus Christus.
121 Daniël 10 - Aankondiging van die *groot ramp* - Visioene van die ramp
127 Daniël 11 - Die sewe oorloë van Sirië.
146 Daniël 12 - Die Adventiste universele sending geïllustreer en gedateer.
155 Inleiding tot profetiese simboliek
158 Adventisme
163 Die eerste blik op die Apokalips
167 Die Simbole van Rome in Profesie
173 Lig op die Sabbat
176 God se besluit van Daniël 8:14
179 Voorbereiding vir Apokalips
183 Die Apokalips in Samevatting
188 **Tweede deel: die gedetailleerde studie van die Apokalips**
188 **Openbaring 1** : Proloog-Die Wederkoms van Christus-Die Adventiste-tema
199 **Openbaring 2** : Die Vergadering van Christus vanaf sy ontstaan tot 1843
199 1ste ^{periode} : *Efese* - 2de ^{periode} : *Smirna* - 3de ^{periode} : *Pergamon* -
4de ^{era} : *Tiatira*
216 **Openbaring 3** : Die Vergadering van Christus sedert 1843 - die apostoliese Christelike geloof herstel
216 5de periode : *Sardis* - 6de ^{periode} : *Philadelphia* -
223 Die lot van Adventisme geopenbaar in Ellen G. White se eerste visioen
225 7de ^{era} : *Laodisea*
229 **Openbaring 4** : hemelse oordeel
232 Let wel : GODDELIKE WET profeteer
239 **Openbaring 5** : die Seun van die mens
244 **Openbaring 6** : Akteurs, goddelike strawwe en tekens van die tye van die Christelike era - Die eerste 6 seëls
251 **Openbaring 7** : Sewende-dag Adventisme verseël met die “ *seël van God* ”: die Sabbat en geheime “ *sewende seël* ”.
259 **Openbaring 8** : Die eerste vier “ *basuine* ”
268 **Openbaring 9** : Die 5de en 6de “ *basuin* ”
268 die 5de “ *basuin* ”
276 die 6de “ *basuin* ”
286 **Openbaring 10** : die “ *klein oop boekie* ”
291 Einde van die eerste deel van die Openbaring
Tweede deel: die temas ontwikkel
292 **Openbaring 11** : Pouslike bewind - nasionale ateïsme - die 7de “ *basuin* ”
305 **Openbaring 12** : die groot sentrale plan
313 **Openbaring 13** : die valse broers van die Christelike godsdiens

- 322 **Openbaring 14** : Die tyd van Sewende-dag Adventisme
- 333 **Openbaring 15** : Die einde van die proeftydperk
- 336 **Openbaring 16** : *Die Sewe Laaste Plae van God se Toorn*
- 345 **Openbaring 17** : die prostituut word ontmasker en geïdentifiseer
- 356 **Openbaring 18** : die prostituut ontvang haar straf
- 368 **Openbaring 19** : die *Armageddon-stryd* van Jesus Christus
- 375 **Openbaring 20** : die *duisend jaar* van die 7de millennium en die laaste oordeel
- 381 **Openbaring 21** : die verheerlikte *Nuwe Jerusalem* gesimboliseer
- 392 **Openbaring 22** : Die eindelose dag van die ewigheid
- 40 5 **Die letter maak dood, maar die Gees maak lewend**
- 408 **Die aardse tyd van Jesus Christus**
- 410 **Heiligheid en heiligmaking**
- 424 **Die skeidings van Genesis – van Genesis 1 tot 22 –**
- 525 Die vervulling van die beloftes wat aan Abraham gemaak is: Genesis 23 tot...
- 528 Die uittog en getroue Moses – Uit die Bybel in die algemeen – Die uur van die laaste keuse – Sewendedag Adventisme: 'n Skeiding, 'n naam, 'n geskiedenis – Die belangrikste oordele van God – Goddelik van A tot Z – Verdraaiings van Bybelse tekste – Die Gees herstel die waarheid.
- 547 **Die finale toewyding**
- 548 **Die Laaste Oproep**

Let wel: vertalings in vreemde tale word uitgevoer met behulp van outomatiese vertaalsagteware, die skrywer is slegs verantwoordelik vir tekste in Frans, die taal van die oorspronklike weergawe van die dokumente.

Verduidelik Daniël en Openbaring aan my

Aanbieding

Ek is gebore en woon in hierdie hoogs afskuwelike land, aangesien God sy hoofstad simbolies “ *Sodom en Egipte* ” in Openb.11:8 noem. Sy model van samelewing, republikeins, beny, is nageboots, versprei en aangeneem deur talle mense regoor die wêreld; hierdie land is Frankryk, 'n oorheersende monargiese en revolusionêre land, eksperimenteerder van vyf Republieke met tollenaarregimes wat deur God veroordeel is. Met trots verkondig en vertoon dit sy tabelle van menseregte, verregaande gekant teen die tabelle van menslike pligte wat in die vorm van “tien gebooie” geskryf is deur die skepper God self. Sedert sy ontstaan en sy eerste monargie, het dit die verdediging van sy vyand, die Rooms-Katolieke godsdiens, opgeneem wie se leer nog nooit opgehou het om "boos" te noem wat God "goed" noem en om "goed" te noem wat hy "boos" noem ". Deur sy onverbiddelike val voort te sit, het sy revolusie daartoe gelei dat dit ateïsme aangeneem het. Dus, as 'n skepsel, 'n pot aarde, is Frankryk besig met 'n stand-off wat dit teen die almagtige God, 'n outentieke pot yster, teëstaan; die uitkoms was voorspelbaar en deur hom geprofeteer; sy sal die lot ervaar van “ *Sodom* ” wat skuldig is aan dieselfde sondes voor haar. Wêreldgeskiedenis vir die laaste 1 700 jaar of so is gevorm deur sy bouse invloed, veral sy ondersteuning vir die gesag van die Rooms-Katolieke pouslike regime, vanaf sy eerste monarg, Clovis I ' die eerste koning van die Franke. Hy is gedoop in Reims, op 25 Desember in die jaar 498. Hierdie datum dra die teken van 'n Kersviering wat deur Rome, onregverdig en verregaande, gekoppel is aan 'n valse geboortedatum van Jesus Christus, die vleesgeworde God, Skepper van die wêreld en alles wat leef of bestaan; wat tereg aanspraak maak op die titel van " *God van waarheid* " omdat hy 'n afsku het van " *die leuen wat die duiwel as vader het* ," soos Jesus verklaar het.

Wil jy onmiskenbare bewys hê dat geen Romeinse pous wettig is om te beweer dat hy 'n dienaar van Jesus Christus is nie? Hier is dit, presies en Bybels: Jesus het in Matt.23:9 gesê: “ ***En noem niemand julle vader op aarde nie; want een is julle vader, wat in die hemel is.*** »

Wat word die pous op aarde genoem? Almal kan dit sien, "heilige ***vader*** ", of selfs, "baie heilige ***vader*** ". Katolieke priesters word ook " ***vaders*** " genoem. Hierdie rebelse houding veroorsaak dat die menigte priesters hulleself as sogenaamd onontbeerlike tussengangers tussen God en die sondaar plaas, terwyl die Bybel vir hom vrye toegang tot God leer wat deur Jesus Christus gelegitimeer is. Sodoende infantileer die Katolieke geloof mense om onontbeerlik en noodsaaklik voor te kom. Hierdie afleiding van die direkte voorbedding van Jesus Christus sal deur God veroordeel word in 'n profesie, in Dan.8:11-12. Vraag-Antwoord : Wie kan glo dat die magtige skepper wat God as sy dienaars mense kan neem wat hom ongehoorsaam is met sulke verregaande “ ***arrogansie*** ” wat in Dan.7:8 en 8:25 aan die kaak gestel word? Die Bybelse reaksie op hierdie

infantilisering van menslike verstand is in hierdie vers uit Jer.17:5: “ *So sê YaHWéH: Vervloek is die man wat op die mens vertrou , wat die vlees as sy ondersteuning neem en sy hart van YaHWéH afkeer. !* »

Omdat dit Frankryk was wat die godsdiensgeskiedenis van 'n groot deel van die Christelike era grootliks gevorm het, het God 'n Fransman die missie gegee om sy vervloekte rol te openbaar; dit, deur die verborge betekenis van sy profetiese openbarings wat in 'n streng Bybelse kode geïnkripteer is, te belig.

In 1975 het ek die aankondiging van my profetiese sending ontvang deur 'n visioen, waarvan ek die ware betekenis eers in 1980, na my doop, verstaan het. Gedoop in die Sewende-dag Adventiste Christelike geloof, weet ek sedert 2018 dat ek in die bediening geplaas is vir die tyd van 'n jubeljaar (7 keer 7 jaar) wat in die lente van 2030 sal eindig met die terugkeer in glorie van die Here God, die Almagtige, Jesus Christus.

Om die bestaan van God of Jesus Christus te erken is nie genoeg om ewige verlossing te verkry nie.

Ek onthou hier, voordat Jesus na die hemel teruggekeer het, het Jesus die woorde van hierdie verse uit Mat.28:18 tot 20 aan sy dissipels gerig: “ *Jesus het nader gekom en so met hulle gesê: Aan My is gegee alle mag in die hemel en op aarde. Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies , en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees , en leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het . En kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld .” Sy goddelike Gees het die apostel Petrus geïnspireer met hierdie ander formele en plegtige verklaring van Handeling 4:12: “ Daar is redding in geen ander nie; want daar is geen ander naam onder die hemel wat onder die mense gegee is waardeur ons gered moet word nie. ”*

Gevollik, verstaan, is die godsdien wat ons met God versoen nie gebaseer op 'n godsdienstige erfenis as gevolg van menslike tradisies nie. Geloof in die versoenende vrywillige offer wat God gebring het, deur Sy menslike dood in Jesus Christus, is **die enigste manier** om ons versoening met die volmaakte geregtigheid van Sy goddelike heiligheid te verkry. Ook, wie jy ook al is, wat ook al jou herkoms, jou oorgeërfde godsdien, jou mense, jou ras, jou kleur of jou taal, of selfs jou status onder mense, jou versoening met God kom slegs deur Jesus Christus en die nakoming van sy leer wat hy aanspreek. aan sy dissipels tot aan die voleinding van die wêreld; soos blyk uit hierdie dokument.

Die uitdrukking “ Vader, Seun en Heilige Gees ” dui op drie opeenvolgende rolle wat die een God speel in sy verlossingsplan wat aangebied word aan 'n skuldige sondaar, veroordeel tot die “ *tweede dood* ”. Hierdie “drie-eenheid” is nie 'n samekoms van drie gode, soos Moslems glo nie, wat dus hul verwerping van hierdie Christelike dogma en sy godsdien regverdig. As “ Vader ” is God ons Skepper vir almal; as “ Seun ” het Hy Homself 'n liggaam van vlees gegee om in hulle plek vir die sondes van sy uitverkorenes te versoen; in “ Heilige Gees ” kom God, Gees van die opgestane Christus, om sy uitverkorenes te help om suksesvol te wees in hulle bekering deur die verkryging van “ die heiligmaking waarsonder niemand die Here sal sien nie ”, volgens wat die apostel Paulus in Heb.12 leer. : 14; “ heiligmaking ” is om vir en deur God **afgesonder te wees.** Dit bevestig sy aanvaarding van die uitverkorene en verskyn

in die werke van sy geloof, in sy liefde vir God en sy geïnspireerde en geopenbaarde Bybelse waarheid.

Die lees van hierdie dokument is noodsaaklik om **die baie hoë vlak van vloek te verstaan** wat op die mense van die aarde, hul godsdienstige instellings en dié van die Westerse Christelike wêreld weeg, veral as gevolg van hul Christelike oorsprong ; omdat die pad wat Jesus Christus nagespoor het, die **unieke en eksklusiewe reddingspad** van God se projek uitmaak; gevolglik bly die Christelike geloof die hoofteiken van aanvalle van die duiwel en demone.

Basies is die reddingsprojek wat deur die skepper God ontwerp is eenvoudig en logies. Maar godsdiens neem 'n komplekse karakter aan as gevolg van die feit dat diegene wat dit leer slegs daaraan dink om hul godsdienstige opvatting te regverdig en, deur sonde te beoefen, dikwels uit onkunde, is hierdie opvatting nie meer in ooreenstemming met die vereistes van God nie. Gevolglik tref hy hulle met sy vloek wat hulle tot hul voordeel interpreteer en nie die goddelike smaad hoor nie.

Hierdie werk is nie bedoel om 'n literêre prys te ontvang nie; vir die skepper God is sy enigste rol om sy uitverkorenes op die toets van geloof te stel wat hulle sal toelaat om die ewige lewe te verkry wat deur Jesus Christus gewen is. Jy sal herhalings daar vind, maar dit is die styl wat God gebruik deur dieselfde leringe uit te hamer wat hy deur verskillende beelde en simbole openbaar. Hierdie talle herhalings vorm die beste bewys van hul egtheid en getuig van die belangrikheid wat hy aan die betrokke geïllustreerde waarhede gegee het. Die gelykenisse wat Jesus geleer het, bevestig hierdie beklemtoning en herhaling.

Jy sal in hierdie werk openbarings vind wat gegee is deur die groot Skepper God wat ons besoek het onder die menslike naam van Jesus van Nasaret, wat onder die titel van "gesalfde", of "messias" gekom het, volgens die Hebreeuse "mashiah" wat in Dan aangehaal word. .9:25, of "christus", van die Griekse "christos" van die geskrifte van die nuwe verbond. In hom het God sy volkome suiwer lewe as 'n vrywillige offer kom bring, om die rituele van diereoffers wat sy koms voorafgegaan het sedert die oorspronklike sonde wat deur Eva en Adam gepleeg is, te bevestig. Die term " *gesalfde* " dui op iemand wat die salwing van die Heilige Gees, gesimboliseer deur die olie van olyfbome, ontvang. Die profetiese openbaring wat God in die uitsluitlike naam van Jesus Christus gegee het en sy versoeningswerk lei sy uitverkorenes op die pad wat na die ewige lewe lei. Want redding uit genade alleen verhoed nie dat die uitverkorenes in strikke trap waarvan hy nie bewus is nie. Dit is dus om sy aanbod van genade te voltooi, dat God in die naam van Jesus Christus die bestaan van die vernaamste strikke kom openbaar wat sy laaste dienaars van die tyd van die einde toelaat, om die verwarde mense te ontleed, te oordeel en **duidelik te verstaan**. situasie van die universele Christelike godsdiens wat in hierdie laaste tydperk van aardse verlossing heers.

Maar voor saai is dit raadsaam om te ontwortel; omdat die aard van die skepper-God verdraai word deur die lering van die groot monoteïstiese godsdienste wat op aarde voorkom. Hulle het almal in gemeen dat hulle die een God deur dwang afdwing en so getuig van hulle skeiding en van enige verhouding met hom. Die oënskynlike vryheid verbonde aan die Christelike geloof is slegs te

danke aan die huidige omstandighede van die tyd, maar sodra God die demone toelaat om vrylik op te tree, sal hierdie onverdraagsaamheid teenoor diegene wat hulle nie volg nie, weer na vore kom. As God deur dwang wou optree, sou dit genoeg gewees het vir hom, bloot, om homself sigbaar te maak vir hulle oë, om van sy skepsels te verkry dat hulle al sy wil gehoorsaam. As hy nie so opgetree het nie, is dit omdat sy keuse van verkose amptenare **uitsluitlik berus** op die vrye keuse om hom lief te hê of te verwerp; vrye keuse wat hy aan al sy skepsels gee. En as daar 'n beperking is, is dit slegs dié van die natuurlike karakter van die uitverkorenes wat deur hul individuele vrye natuur deur die God van liefde gestoot en aangetrek word. En hierdie naam liefde pas dit goed, want dit sublimeer dit, deur sy skepsels 'n demonstrasie aan te bied wat in werking gestel word wat dit onaanvegbaar maak ; dit deur sy lewe aan te bied om in die persoon van Jesus Christus versoening te doen vir die sondes wat deur sy uitverkorenes **alleen geërf en gepleeg is** ten tyde van hulle onkunde en swakheid. Aandag! Op aarde neem hierdie woord liefde net die vorm van gevoel en sy swakheid aan. Die van God is sterk en volkome regverdig; wat die verskil maak omdat dit die vorm aanneem van 'n beginsel waar gevoel totaal beheer word. Die ware godsdiens wat deur God goedgekeur is, berus dus op vrye nakoming van sy persoon, sy denke en sy beginsels wat in wette vasgelê is. Alle aardse lewe is gebou op sy fisiese, chemiese, morele, psigiese en geestelike wette. Net soos die idee om die wet van aardse swaartekrag te ontsnap en dit te laat verdwyn, nooit in die mens se gedagtes sou kom nie, kan sy gees net harmonieus floreer in respek en gehoorsaamheid aan die wette en beginsels wat deur die Skepper God vasgestel is. En hierdie woorde van die apostel Paulus uit 1 Kor.10:31 is dus volkome geregverdig: “ *Of julle eet of drink of enigiets anders doen, doen alles tot eer van God .*” Die toepassing van hierdie gratis uitnodiging word moontlik gemaak deur die feit dat, in die Bybel, en dit alleen, God sy goddelike opinies gelewer en geopenbaar het. En dit is belangrik om sy opinie in ag te neem in die uitvoering van die werk van “ *heiligmaking waarsonder* ,” volgens Hebr.12:14, “ *niemand die Here sal sien nie* .” Soms neem sy opinie die vorm van 'n voorskrif aan, maar dit is nie meer debatteerbaar as dié wat verskaf word deur die spesialis-dokter aan wie die mens hom haas om te gehoorsaam, en so dink om in sy beste belang vir sy gesondheid of geestelik op te tree hy is verkeerd). Die Skepper-God is ver bo alles die enigste en ware geneesheer van siele wat hy in hul kleinste besonderhede ken. Dit maak seer, maar genees wanneer die situasie gunstig is. Maar uiteindelik sal hy alle hemelse en aardse lewe vernietig en vernietig wat bewys het dat hy nie in staat is om hom lief te hê nie en dus om hom te gehoorsaam.

Godsdienstige onverdraagsaamheid is dus die onthullende vrug van die valse monoteïstiese godsdiens. Dit is 'n baie ernstige fout en sonde omdat dit die karakter van God verdraai, en deur hom aan te val, loop dit nie die risiko om sy seën, sy genade en sy redding te verkry nie. God gebruik dit egter soos 'n plaag om die ongelowige of ontroue mensdom te straf en te tref. Ek vertrou hier op Bybelse en historiese getuïenis. Inderdaad, die geskrifte van die ou verbond leer ons dat God die “Filistynse” volk, sy naaste naaste, gebruik het om die ontrouheid van sy volk, die nasie genaamd Israel, te straf. In ons tyd gaan hierdie volk hierdie aksie voort onder die naam “Palestyns”. Later, toe hy sy oordeel en sy finale

veroordeling van hierdie aardse vleeslike Israel wou openbaar, het hy die dienste van die Chaldeër-koning Nebukadnesar aangeroep; dit drie keer. In die derde, in – 586, is die nasie vernietig en die oorlewende mense is in deportasie na Babilon geneem vir 'n tydperk van “70 jaar” geprofeteer in Jer.25:11. Later nog, weens sy weiering om Jesus Christus as sy messias te erken, is die nasie weer vernietig deur Romeinse troepe gelei deur Titus, die erfgenaam van keiser Vespasianus. Tydens die Christelike era, wat amptelik in sonde teruggeval het in 321, is die Christelike geloof oorgegee aan die onverdraagsaamheid van die pouse vanaf 538. En hierdie dominante Katolieke geloof het gesoek na rusie met die Midde-Oosterse volke wat in dieselfde ^{6de} eeu godsdienstig Moslem geword het . Die ongelowige Christendom het daar 'n ewige formidabele teëstander gevind. Want die godsdienstige opposisie van die twee kampe is soos die pole, totaal gekant tot aan die einde van die wêreld. Die ongelowige is ook trots en soek die eer van eksklusiwiteit; hy kry dit nie van God nie, skryf dit aan homself toe en aanvaar nie dat hy uitgedaag word nie. Hierdie beskrywing van die individu kenmerk, ook gesamentlik, die lede wat aan die verskillende gemeentes behoort en in die verskillende valse godsdienste saamgroepeer. Om onverdraagsaamheid te veroordeel beteken nie dat God verdraagsaam is nie. Onverdraagsaamheid is 'n menslike praktyk wat deur die demoniese kamp geïnspireer is. Die woord verdraagsaam impliseer die gedagte van onverdraagsaamheid en die woord van ware geloof is goedkeuring of afkeuring volgens die Bybelse beginsel "ja, of nee." Op sy beurt ondersteun God die bestaan van die bese sonder om dit te verdra; hy ondersteun dit vir 'n tyd van vryheid wat beplan is in sy projek om sy verkose amptenare te kies. Die woord verdraagsaamheid is dus net van toepassing op die mensdom, en die term het verskyn in die Edik van Nantes van Henri IV van 13 April 1598. Maar na die einde van die tyd van genade sal die bese en diegene wat dit doen vernietig word. Verdraagsaamheid het die godsdienstvryheid wat God van die begin af aan die mens gegee het, vervang.

Die spyskaart van hierdie werk word aangekondig; die bewyse sal deur die bladsye aangebied en gedemonstreer word.

God en sy skeppings

Die geestelike leksikon wat deur mans in Latyns-Europa gebruik word, verberg noodsaaklike boodskappe wat deur God gelewer is. So is dit in die eerste plek met die woord Apokalips wat in hierdie aspek die groot ramp oproep wat deur mense gevrees word. Tog lê agter hierdie skrikwekkende term die vertaling “Openbaring” wat aan Sy dienaars in Christus onontbeerlike dinge openbaar wat nodig is vir hulle redding. Volgens die beginsel dat die geluk van sommige die ongeluk van ander veroorsaak, dié van die teenoorgestelde kamp, is die boodskappe in absolute teenoorgesteldes baie ryk aan lering en baie dikwels voorgestel in die baie heilige “Openbaring” wat aan die apostel Johannes gegee is.

Nog 'n term, die woord "engel" verberg belangrike lesse. Hierdie Franse woord kom van die Latynse "angelus" self geneem van die Griekse "aggelos" wat beteken: boodskapper. Hierdie vertaling openbaar aan ons die waarde wat God aan sy skepsels gee, sy eweknieë wat hy vry en relatief onafhanklik geskep het. Die lewe word deur God gegee, en hierdie onafhanklikheid behou logiese beperkings. Maar hierdie term “boodskapper” openbaar aan ons dat God sy vrye eweknieë as lewende boodskappe sien. Elke skepsel verteenwoordig dus 'n boodskap wat bestaan uit 'n lewenservaring wat gekenmerk word deur persoonlike keuses en posisies wat uitmaak wat die Bybel "'n siel" noem. Elke skepsel is uniek as 'n lewende siel. Want wat die eerste hemelse eweknieë wat deur God geskep is, diegene wat ons tradisioneel “die engele” noem, nie geweet het nie, is dat die een wat aan hulle lewe gegee het en die reg om te lewe, hulle kan terugneem. Hulle is geskep om vir ewig te lewe en het nie eers die betekenis van die woord dood geken nie. Dit is om aan hulle te openbaar wat die woord dood beteken dat God ons aardse dimensie geskep het waarin die menslike spesie, of Adam, die rol van sterflike sou speel na die sonde van die Tuin van Eden. Die boodskap wat ons verteenwoordig is net aangenaam vir God as dit ooreenstem met Sy standarde van goed en goed. As hierdie boodskap aan sy standaard van kwaad en sleg voldoen, is die een wat dit dra van die rebelse tipe wat dit veroordeel tot die ewige dood, tot 'n finale vernietiging en uitwissing van sy hele siel.

Die Bybelse Grondslae van Waarheid

God het dit goed en reg gesien om eerstens die oorsprong van ons aardstelsel aan Moses te openbaar, sodat elke mens daarvan sou weet. Hy dui daar, 'n prioriteit van geestelike onderrig. In hierdie aksie bied hy aan ons **die basis van sy waarheid** wat begin deur die orde van tyd te reguleer. Want God is die God van orde en edele konsekwentheid. Ons sal ontdek, in vergelyking met sy standarde, die dom en onsamehangende aspek van ons huidige orde wat deur die mens van sonde gevestig is. Want dit is inderdaad sonde en reeds erfsonde wat alles verander.

Maar dit is noodsaaklik om voor enigiets anders te verstaan, dat die " *begin* " wat deur God in die Bybel aangehaal word, en die eerste woord van die boek genaamd "Genesis" is, "oorsprong", nie die " *begin* " van die lewe betref nie, maar slegs dié van sy skepping van ons hele aardse dimensie wat die sterre van die hemelse kosmos insluit wat almal op die vierde dag na die aarde self geskep is. Met hierdie gedagte in gedagte kan ons verstaan dat hierdie spesifieke aardstelsel, waarin nagte en dae op mekaar sal volg, geskep is om die omgewing te word waar God en sy getroue uitverkorenes en die duiwel se vyandelike kamp mekaar sal konfronteer. Hierdie stryd van goddelike goeie teen die boosheid van die duiwel, die eerste sondaar in die geskiedenis van die lewe, is sy rede tot bestaan en die basis van die hele openbaring van sy universele en veelsydige reddingsprojek. Tydens hierdie werk sal jy die betekenis ontdek van sekere enigmatiese woorde wat Jesus Christus tydens sy aardse bediening gespreek het. Jy sal dus sien hoeveel betekenis hulle aanneem in die groot projek wat deur die een groot God, skepper van alle vorme van lewe en materie aan die gang gesit word. Hier sluit ek hierdie belangrike parentese en keer terug na die onderwerp van die orde van tyd wat deur hierdie Opperste Soewerein van bestaan vasgestel is.

Voor sonde het Adam en Eva hul lewens gestruktureer rondom 'n opeenvolging van sewe-dag weke. In ooreenstemming met die model van die vierde van die tien gebooue (of Dekaloo) wat dit **herinner**, is die sewende dag 'n dag wat deur God en deur die mens vir rus geheilig is, en as ons vandag weet wat hierdie handeling profeteer, kan ons verstaan waarom God vashou aan respekteer hierdie praktyk. In sy algehele projek wat die redes vir hierdie spesifieke aardse

skepping verduidelik, profeteer die week, die voorgestelde tydseenheid, sewe duisend jaar waartydens die groot projek van die universele (en multiversale) demonstrasie van sy liefde en geregtigheid voltrek sal word. In hierdie program, in analogie met die eerste ses dae van die week, sal die eerste ses millennia onder die demonstrasie van sy liefde en geduld geplaas word. En soos die sewende dag, sal die sewende millennium gewy word aan die vestiging van sy volmaakte geregtigheid. Ek kan hierdie program so opsom deur te sê: ses dae (van 'n duisend jaar = sesduisend jaar) om te red, en die sewende (= duisend jaar), om die aardse en hemelse rebelle te oordeel en te vernietig. Hierdie reddingsprojek sal geheel en al berus op die vrywillige versoeningsoffer wat deur die skepper God gemaak is, in die aardse goddelike aspek van die persoon wat genoem word, deur sy goddelike wil, Jesus Christus in die Griekse weergawe of volgens die Hebreeus, Jesus die Messias.

Voor sonde, in die oorspronklike volmaakte goddelike orde, is die hele dag saamgestel uit twee opeenvolgende gelyke dele; 12 uur se maanag word gevolg deur 12 uur se sonlig en die siklus herhaal homself voortdurend. In ons huidige toestand kom hierdie situasie net twee dae per jaar voor, ten tyde van die lente- en herfs-eweninge. Ons weet dat die huidige seisoene te wyte is aan 'n kanteling van die aarde se as, en ons kan dus verstaan dat hierdie kanteling verskyn het as 'n gevolg van die erfsonde wat deur die eerste egpaar, Adam en Eva, gepleeg is. Voor sonde, sonder hierdie neiging, was die reëlmaat van die goddelike orde volmaak.

Die volledige omwenteling van die aarde om die son dui die eenheid van die jaar aan. In sy getuienis vertel Moses die verhaal van die uittog van die Hebreërs wat deur God uit Egiptiese slawerny verlos is. En op die selfde dag van hierdie uitgang het God vir Moses gesê, in Exo.12:2: “ *Hierdie maand sal vir jou die eerste maand van die jaar wees; dit sal vir jou die eerste maand wees.* ” Sulke aandrang getuig van die belangrikheid wat God aan die ding gee. Die Hebreuse kalender van twaalf maanmaande het met tyd gewissel, en agter die sonsorde was dit nodig om 'n bykomende dertiende maand by te voeg om konkordansie te herwin na 'n paar jaar van ophoping van hierdie vertraging. Die Hebreërs het uit Egipte gekom " *die 14de dag van die eerste maand van die jaar* ” wat logieserwys op die lente-ewening begin het; naam wat presies "eerste keer" beteken.

Hierdie opdrag wat deur God gegee is, “ *hierdie maand sal vir julle die eerste maand van die jaar wees* ”, is nie gering nie, want dit is gerig aan alle mense wat sy redding tot aan die einde van die wêreld sal opeis; Hebreuse Israel, ontvanger van goddelike Openbaring, synde slegs die voorhoede van die groot universele reddingsprojek van sy goddelike program. Sy maantyd sal gevolg word deur die sontyd van Christus waardeur God se reddingsprojek in al sy lig geopenbaar word.

Die volmaakte herstel van hierdie goddelike standaard sal nooit bereik word op 'n aarde wat deur opstandige en goddelose mense bevolk is nie. Dit bly egter moontlik, in die individuele verhouding wat ons met God het, hierdie kragtige onsigbare skeppende Gees wat liefde net so groot maak as geregtigheid. En enige verhouding met hom moet begin met hierdie soeke na sy waardes en eerstens dié van sy tydorde. Dit is 'n geloofsdaad, redelik eenvoudig en sonder

besondere verdienste; 'n minimum om van ons menslike kant af te bied. En as ons nader aan Hom aangenaam is, word die liefdesverhouding van die skepsel en sy Skepper moontlik. Die hemel word nie deur prestasies of wonderwerke gewen nie, maar deur tekens van wederkerige aandag, wat ware liefde uitdruk. Dit is wat elkeen kan ontdek in die werk van Jesus Christus, wat sy lewe vrywillig gegee het, as teken van 'n oproep, om net sy uitverkore geliefde te red.

Kom ons kyk na hierdie bewonderenswaardige prentjie van die goddelike orde na die patetiese aspek van ons menslike orde. Hierdie vergelyking is des te meer nodig omdat dit ons sal toelaat om die smaad te verstaan wat God deur sy profeet Daniël geprofeteer het, wat Jesus in sy uur as sodanig bevestig het. Onder hierdie verwyte lees ons in Dan.7:25: “ *Hy sal ontwerp om die tye en die wet te verander.* ” God ken net een standaard van hierdie dinge; dié wat hy self sedert die skepping van die wêreld tot stand gebring het en toe aan Moses geopenbaar het. Wie het dit gewaag om so 'n verontwaardiging te pleeg? 'n Oorheersende regime waaraan hy “ *arrogansie* ” en “ *die sukses van sy truuks* ” toeskryf. Ook beskryf as 'n “ *ander koning* ”, dui die sintese van hierdie kriteria op godsdienstige mag. Verder, beskuldig van “ *vervolging van die heiliges* ”, die moontlikhede van interpretasie beperk en omsluit die Romeinse pouslike regime gestig, **slegs** sedert 538 deur 'n dekreet te danke aan die Keiser Justinianus ^{1ste}. Maar die Openbaring genaamd Apokalips sal die feit openbaar dat hierdie datum 538 slegs die gevolg en die uitbreiding is van 'n euwel wat teen “ *die tye en die goddelike wet* ” gebring is vanaf 7 Maart 321 deur die Romeinse Keiser Konstantyn ^{1ste}. Sy misdad sal dikwels in hierdie studie herroep word, want hierdie bese datum bring die vloek in die suiwer en volmaakte Christelike geloof wat in die tyd van die apostels gevestig is. Hierdie deel van skuld, in aflos, van heidense keiserlike Rome en Rooms-Katolieke pouslike Rome is 'n hoof sleutel tot die profetiese openbaring wat in die getuïenisse wat deur Daniël geskryf is, saamgestel is. Want die heidense keiser het die eerste dag se rus gevestig, maar dit is die Christelike pouslike regime wat dit godsdienstig opgelê het in sy “ *veranderde* ”, besondere en menslike vorm, van die tien geboorte van God.

Fundamentele nota: 7 Maart 321, die vervloekte dag van sonde

En kragtig vervloek, want op 7 Maart 321 is die res van die heilige sewende dag van die Sabbat, op bevel van 'n gedateerde keiserlike dekreet, amptelik deur die eerste dag vervang. Destyds is hierdie eerste dag deur die heidene gewy aan die aanbidding van die Songod, die SOL INVICTVS, dit wil sê, die verregaande ONOORWINDE SON, reeds die voorwerp van aanbidding deur die Egiptenare ten tyde van die uittog van die Hebreërs, maar ook, in Amerika, deur die Inkas en die Asteke, en tot vandag toe deur die Japannese (land van die "opkomende son"). Die duiwel gebruik altyd dieselfde resepte om mense in sy val en veroordeling deur God te lei. Dit ontgin hulle oppervlakkigheid en hulle vleeslike verstand wat daartoe lei dat hulle die geestelike lewe en die lesse van die historiese verlede minag. Vandag, 8 Maart 2021, wanneer ek hierdie nota skryf, getuig die nuus van die belangrikheid van hierdie verontwaardiging, 'n ware goddelike lèse-majesté, en weereens kry goddelike tyd sy volle betekenis. Vir God begin die tyd van 'n jaar in die lente en eindig aan die einde van die winter, dit wil sê in ons huidige Romeinse kalender, van 20 Maart tot die volgende 20 Maart. Dit blyk dus dat 7 Maart 321 vir God 7 Maart 320 was, d.w.s. 13 dae voor lente 321. Gevolglik was dit vir God die jaar 320 wat aan sy einde gekenmerk is, deur die afskuwelike daad wat teen sy regverdige en heilige goddelike wet. Volgens God se tyd vorm die jaar 2020 die 17de ^{herdenking} (17: aantal oordeel) in aantal eeue sedert die jaar 320. Dit is dus nie verbasend dat die goddelike vloek vanaf die begin van die jaar 2020 'n aggressiewe fase betree het nie in die vorm van 'n aansteeklike virus wat paniek veroorsaak het, in die Weste, die samelewing van mans wie se vertrouwe en geloof geheel en al in die wetenskap en sy vooruitgang geplaas is. Paniek is die gevolg van die onvermoë om 'n doeltreffende geneesmiddel of entstof aan te bied ten spyte van die hoë tegniese vaardighede van huidige wetenskaplikes. Deur aan hierdie 17 eeue 'n profetiese waarde te gee, versin ek niks nie, want vir God het die getalle 'n geestelike betekenis wat hy openbaar en gebruik in die konstruksie van sy profesieë, en juis in Openbaring word hoofstuk 17 gewy aan die tema van “ **die oordeel** van die hoer wat op baie

waters sit.” “Babilon die grote” is sy naam en die “groot waters” wat betrokke is, dui op die “rivier Eufraat” wat God teiken in die “sesde basuin” boodskap van Openb.9:13, simbool van die komende Derde Wêreldoorlog. Agter hierdie simbole is pouslike Katolisisme en ontrou Christelike Europa, bronne en teikens van sy woede. Die stryd tussen God en mense het pas begin; die ysterpot teen die erdepot, die uitkoms van die geveg is voorspelbaar; beter, dit word geprofeteer en geprogrammeer. Hoe sou God die 17de ^{eeufees} van 7 Maart 320 vier (320, vir hom en sy uitverkorenes; 321 vir die vals-godsdienstige of profane wêreld)? Ek het lank geglo dat dit deur die toetrede tot wêreldoorlog sou wees, maar 'n wêreldoorlog wat in atoomvorm sal eindig, want God het dit drie keer geprofeteer in Dan.11:40 tot 45, Esegïël 38 en 39, en uiteindelik 9:13 tot 21. Die stryd wat God teen die rebelse mensdom begin het sedert die lente van 2020 is van dieselfde tipe as wat hy teen die farao van Egipte in die tyd van Moses; en die eindresultaat sal dieselfde wees; die vyand van God sal sy lewe daar verloor, soos Farao wat op sy tyd sy eersgebore seun sien sterf en sy eie verloor het. Op 8 Maart 2021 merk ek op dat hierdie interpretasie nie vervul is nie, maar ek was vir ongeveer 'n maand daarop voorbereid, nadat ek deur goddelike inspirasie besef het dat 321 vir God 320 was en dat hy gevolglik beplan het om te vloek, nie net die dag van 7 Maart 2020, maar die hele jaar waaraan hierdie vervloekte dag geheg is, en dus, vir hierdie straf, die beginsel aangehaal in Num.14:34: “Soos dit jou veertig dae geneem het om die land te verken, sal jy veertig jaar lank die straf van jou ongeregtighede dra, **een jaar vir elke dag**”.

Maar by hierdie waarneming word een ding bygevoeg. Ons valse kalender is nie net verkeerd oor die begin van die jaar nie, dit is ook verkeerd oor die datum van die geboorte van Jesus Christus. Verkeerdelik, in die 5de ^{eeu}, het die monnik Dionisius die Klein dit op dié van die dood van koning Herodes geplaas wat werklik in – 4 van sy kalender plaasgevind het. By hierdie 4 jaar moet ons die “twee jaar” byvoeg wat deur Herodes geskat is as die ouderdom van die Messias wat hy volgens Matt.2:16 wou doodmaak: “Toe Herodes sien dat hy bedrieg is deur die wyse manne, het baie kwaad geword, en hy het gestuur om al die kinders van twee jaar oud en onder wat in Betlehem en in sy hele gebied was, dood te maak, volgens die datum **waarvan hy noukeurig by die wyse manne navraag gedoen het**. Dus, wanneer hy die jare tel, voeg God 6 jaar by ons gewone valse en misleidende datum en die geboorte van Jesus het in die lente van daardie jaar plaasgevind – 6. Gevolglik was die jaar 320 vir hom: 326 en die 17de ^{sekulêre} herdenking van ons jaar 2020 was vir hom die jaar 2026 vanaf die ware oomblik van die geboorte van Jesus Christus. Hierdie getal 26 is die nommer van die tetragram “YHWH”, in Hebreeus “Yod, Hé, Wav, Hé”, waarmee God homself genoem het, na aanleiding van die vraag van Moses: “Wat is jou naam?” » ; dit, volgens Eksodus 3:14. Die groot skepper God het dus nog een rede gehad om met sy persoonlike koninklike seël hierdie dag gekenmerk deur sy almagtige goddelike vloek te merk; en dit tot aan die einde van die wêreld. Die plaag van aansteeklike siektes wat in hierdie jaar 2026 van goddelike tyd verskyn het, het pas die kontinuïteit van hierdie vloek bevestig wat verskillende vorme sal aanneem gedurende die laaste jare van lewe op planeet Aarde. 'n Derde Kernwêreldoorlog sal “die einde” van die “tye van die nasies” wat deur Jesus

Christus in Matt.24:14 aangekondig is, merk: “ *Hierdie goeie nuus van die koninkryk sal deur die hele wêreld verkondig word, as 'n getuienis vir almal nasies. Dan sal **die einde kom** .*” Hierdie “ *einde* ” sal begin met die einde van die grasietydperk; die aanbod van verlossing sal eindig. 'n Geloofstoets gebaseer op respek vir sy heilige Sabbat sal die laer van die “ *skape* ” definitief skei van dié van die “ *bokke* ” van Matt.25:32-33: “ *Alle nasies sal voor Hom versamel word. Hy sal die een van die ander skei, soos die herder die skape van die bokke skei; en hy sal die skape aan sy regterhand en die bokke aan sy linkerhand sit .*” Die dekreet van 'n wet wat Romeinse Sondag verpligtend maak, sal uiteindelik daartoe lei dat die ware uitverkore heiliges van Jesus Christus ter dood veroordeel word. Hierdie situasie sal hierdie woorde van Dan.12:7 vervul: “ *En ek het gehoor hoe die man bekleed met linne bo die waters van die rivier staan; Hy het sy regterhand en sy linkerhand na die hemel opgehef, en by Hom wat vir ewig lewe, het Hy gesweer dat dit in 'n tyd en tye en 'n halwe tyd sal wees, en dat al hierdie dinge sal eindig wanneer die krag van die volk heilige sal **heeltemal gebreek word** .*” Vanuit 'n menslike perspektief sal hul situasie desperaat wees en hul dood op hande. Dit is dan dat hierdie woorde van Jesus Christus wat in Matt.24:22 aangehaal word, aan die lig kom: “ *En as hierdie dae nie verkort was nie, sou niemand gered word nie; maar ter wille van die uitverkorenes sal hierdie dae verkort word* .” Die jaar 6000 sal eindig voor 3 April 2036 van goddelike tyd, dit wil sê 3 April 2030 van ons valse kalender wat kom 2000 jaar na die dag van die kruisiging van Jesus Christus volbring op die 14de ^{dag} na die begin van die lente jaar 30. En hierdie “ *dae* ” moet “ *verkort* ” of verminder word. Dit beteken dat die datum van toepassing van die doodsbesluit hierdie datum sal voorafgaan. Want dit is die noodsituasie wat vereis dat Christus direk moet ingryp om sy uitverkorenes te red . Ons moet dan God se prioriteit in ag neem om die standaard van “ *tyd* ” wat Hy aan sy aardse skepping gegee het, te verheerlik. Dit is hy wat die rebelle van die laaste dae sal inspireer om 'n datum te kies wat die eerste dag van lente 2030 met 'n paar dae sal oorskry, waaragter die 6000 jaar van aardse geskiedenis afsluit. Twee moontlikhede kom dan voor: 'n datum wat tot die einde onbekend sal bly, of 3 April 2030 wat die maksimum moontlike en geestelik betekenisvolle limiet aandui. Oorweeg dat ten spyte van die uiterste belangrikheid daarvan, die 14de ^{dag} van die jaar van die kruisiging van Jesus Christus nie geskik is om die einde van 6000 jaar van wêreldgeskiedenis te merk nie, nog minder die begin van die 7de millennium. Dit is hoekom ek my voorkeur en my geloof plaas op die lentedatum van 21 Maart 2030, die datum van die “ *verkorte* ” profetiese tyd van 3 April of 'n tussendatum. Gemerk deur die natuur wat deur God geskep is, is lente deurslaggewend wanneer ons die 6000 jaar van die menslike geskiedenis wil tel; wat moontlik word vanaf die oomblik dat Adam en Eva gesondig het. In die Bybelse verslag van Genesis was die dae wat tot hierdie eerste lente gelei het, ewige dae. Die tyd wat deur God getel word, is dié van die land van sonde en die 6000 jaar wat die week profeteer, begin met die begin van die eerste lente en hulle sal eindig met die einde van 'n laaste winter. Dit was een lente dat die aftelling na 6000 jaar begin het. As gevolg van sonde het die aarde 'n kanteling van sy as van 23° 26' ondergaan en die opeenvolging van seisoene kon begin. In die Joodse vakansiedae van die ou verbond is twee vakansiedae

oorheersend: die weeklikse Sabbat en Pasga. Hierdie twee feeste word geplaas onder die simboliek van die getalle “7, 14 en 21” van die “7de · 14de ^{en} 21ste” dae wat die drie fases van die plan van goddelike verlossing verteenwoordig: Die weeklikse Sabbat-tema van Openb.7 wat profeteer die beloning van die uitverkore heiliges, vir die “7”; die verlossingswerk van Jesus Christus wat **die middel uitmaak** om hierdie beloning aan te bied, vir die “14”. Let daarop dat in die fees van Pasga wat 7 dae duur, die 15de ^{en} die 21ste ^{dag} twee Sabbatte van goddelose onaktiwiteit is. En die driedubbele “7” of “21” dui op die einde van die eerste 7000 jaar en die toetrede tot die ewigheid van die nuwe goddelike skepping op die aarde wat vernuwe is volgens Openb.21; hierdie getal 21 simboliseer die volmaaktheid (3) van die volheid (7) van die lewensprojek wat die doel was wat God begeer het. In Openbaring 3, verse 7 en 14 onderskeidelik die begin en einde van die Sewendedag ^{Adventiste instelling}; hier weer die twee fases van dieselfde geheiligde onderwerp. Net so handel Openb.7 oor die onderwerp van die verseëling van die Adventiste uitverkorenes en Openb.14 bied die boodskappe van die drie engele aan wat hulle universele sending opsom. So, in die jaar 30, is die einde van die 4000 jaar in die lente voltrek, en om slegs simboliese redes is Jesus 14 dae na 21 Maart van hierdie lente van die jaar 30 gekruisig, d.w.s. 36 vir God. Deur hierdie voorbeelde, bevestig God, is die “7” van die Sabbat en die “14” van die verlossing van die sondes van die uitverkorenes deur Jesus Christus onafskeidbaar. Dus, wanneer die “7” van die Sabbat aan die einde aangeval word, vlieg Christus die Verlosser van “14” hom te hulp om hom heerlikheid te gee, die maksimum 14 “dae” wat die twee datums sal skei sal “verkort” wees. of, onderdruk om sy laaste uitverkore getroues te red.

Deur Matt.24 te herlees, het dit vir my gelyk of Christus se boodskap veral gerig is aan sy dissipels aan die einde van die wêreld, aan ons wat in hierdie laaste jare lewe. Verse 1-14 dek die tyd tot die tyd van “*die einde*”. Jesus profeteer van opeenvolgende oorloë, die verskynings van valse profete en die finale geestelike verkoeling. Dan, verse 15 tot 20, in dubbele toepassing, handel oor beide die vernietiging van Jerusalem wat deur die Romeine in 70 nC bewerkstellig is en die finale aggressie van die nasies teen die Joodsheid van die uitverkorenes wat God se heilige Sabbat onderhou. Hierna profeteer vers 21 hulle finale “*groot benoudheid*”: “*Want dan sal so 'n groot benoudheid wees soos daar van die begin van die wêreld af tot nou toe nie gewees het nie, en 'daar sal nooit wees nie*”; Let daarop dat hierdie verduideliking “*en daar sal nooit wees*” toepassing vir die tyd van die apostels verbied, omdat dit weerspreek sou word deur die leer van Dan.12:1. Dit beteken dat beide aanhalings betrekking het op dieselfde prestasie in die finale aardse toets van geloof. In Dan.12:1 is die uitdrukking identies: “*In daardie tyd sal Migael, die groot vors, die verdediger van die kinders van jou volk, opstaan; en dit sal 'n tyd van benoudheid wees soos daar nie was vandat die nasies bestaan het tot op daardie tyd nie . In daardie tyd sal die van jou volk wat in die boek opgeskryf is, gered word .*”. Die “*benoudheid*” sal so groot wees dat “*die dae*” “*verkort*” sal moet word volgens vers 22. Vers 23 dui op die standaard van ware geloof wat nie groei in die spontane verskynings van Christus op aarde nie: “*As julle dan gesê: Kyk, hy is in die woestyn; kyk, hy is in die kamers, glo dit nie .*” In dieselfde finale era sal spiritualisme sy “*wonderkinders*”

en sy misleidende en **verleidelike verskynings** van die valse Christus vermenigvuldig, wat swak geleerde siele sal onderwerp: “ *Want valse christusse en valse profete sal opstaan; hulle sal groot wonders en wonderwerke doen, tot die punt om , as dit moontlik was, selfs die uitverkorenes te mislei* ”; wat deur Openb 13:14 bevestig word: “ *En sy het die bewoners van die aarde verlei deur die tekens wat aan haar gegee is om voor die dier te werk, deur aan die bewoners van die aarde te sê om vir die dier 'n beeld te maak wat die wond van die swaard gehad het en wat geleef het* . Vers 27 roep die kragtige en oorwinnende verskyning van die goddelike Christus op en vers 28 profeteer “ *die fees* ” wat na sy ingryping aan die roofvoëls aangebied is. Want die rebelle wat tot sy koms oorleef, sal uitgeroei word en aan die weiveld oorgelewer word “ *aan die voëls van die hemel* ”, soos Openbaring 19:17-18 en 21 leer.

Ek som hier op, hierdie hele nuwe begrip van goddelike skepping. Deur die eerste week daar te stel, stel God die eenheid van die dag vas wat bestaan uit 'n donker nag en 'n ligte dag, die son sal dit eers vanaf die 4de ^{dag} verlig . Die nag profeteer die vestiging van sonde op aarde as gevolg van die toekomstige ongehoorsaamheid van Eva en Adam. Tot hierdie daad van sonde, vertoon die aardse skepping **ewige** eienskappe . Die sonde wat gepleeg is, dinge verander en die aftelling van 6000 jaar kan begin, want die aarde kantel om sy as en die beginsel van die seisoene begin. Die aardse skepping wat deur God vervloek is, kry dan sy **ewigdurende kenmerk** wat ons ken. Die 6000 jaar wat begin het in die eerste lente wat deur sonde gekenmerk is, sal in die lente van 6001 eindig met die wederkoms in goddelike heerlikheid van Jesus Christus. Sy finale koms sal op “ **die eerste dag van die eerste maand** ” van die eerste jaar van die **7de millennium plaasvind** .

Dit gesê, 7 Maart 2021, van ons valse menslike kalender, is pas godsdienstig gekenmerk deur 'n besoek deur Pous Franciscus aan Oosterse Christene wat in Irak deur Moslem-ekstremiste vervolgt is. In hierdie vergadering het hy Moslems daaraan herinner dat hulle dieselfde God het, dié van Abraham, en hy het hulle as sy "broers" beskou. Hierdie woorde wat Westerse ongelowiges behaag, is nie minder 'n enorme verontwaardiging vir Jesus Christus wat sy lewe gegee het as 'n offer vir die vergifnis van die sondes van sy uitverkorenes nie. En hierdie indringing deur die leier van die “oud-kruisvaarders” Katolieke “Christene” in hul grondgebied kan net die woede van die Islamiëte verskerp. Hierdie vreedsame optrede van die pous sal dus dramatiese gevolge meebring wat in Dan.11:40 geprofeteer is, die verskerping van die “botsing” van die Moslem “koning van die suide” teen pouslike Italië en sy Europese bondgenote. En in hierdie perspektief, sal die ekonomiese ineenstorting van Frankryk en alle Westerse lande van Christelike oorsprong veroorsaak deur hul leiers, as gevolg van die Covid-19-virus, die magsbalans verander en uiteindelik die bereiking van die "Derde Wêreldoorlog" moontlik maak. terug na die einde van die afgelope 9 jaar wat nog vir ons voorlê. Ten slotte, laat ons onthou dat deur die epidemie te veroorsaak as gevolg van Covid-19 en sy ontwikkelings, God die weg oopgemaak het vir die vloek wat die laaste tien jaar van die menslike geskiedenis op aarde sou kenmerk.

7 Maart 2021 is egter gekenmerk deur dae van geweld deur jeugdige tussen mededingende bendes en teen die polisie-owerhede in verskeie stede in Frankryk. Dit bevestig die pad na 'n algemene konfrontasie; die posisies van elkeen is onversoenbaar omdat hulle onversoenbaar is. Dit is die gevolg van die botsing van twee diametraal teenoorgestelde kulture: Westerse sekulêre vryheid teen die gemeenskap van die base en capo's van die suidelike lande, bowendien tradisioneel en nasionaal Moslem. 'n Tragedie broei soos Covid-19, sonder genesing.

Om die waarneming van die afskuwelike orde wat deur die mensdom gelegitimeer is, te voltooi, moet ons let op: die verandering van die jaar na die 12de ^{maand} wat die naam van die 10de ^{maand} (Desember) dra, aan die begin van die winter; die verandering van die dag in die middel van die nag (middernag); slegs die presiese en gereelde tel van ure bly positief. So het die pragtige goddelike orde verdwyn as gevolg van sonde, vervang deur 'n sondige orde wat op sy beurt sal verdwyn, wanneer die heerlike Skepper God verskyn, vir die afhandeling van rekeninge, dit wil sê aan die einde van die eerste sesduisend jaar, in die lente van 2030, vir misleide mense, of lente 2036 van die ware geboorte van ons Here en Verlosser, Jesus Christus, vir sy uitverkorenes.

Die gevestigde en waargenome wanorde getuig van die goddelike vloek wat op die mensdom weeg. Want sedert die kanteling van die aarde het die berekening van tyd sy stabiliteit en reëlmaat verloor, die ure van nag en dag is in ewige opeenvolging van toename en afname.

Die volgorde waarin die skepper God sy reddingsplan organiseer, openbaar verder aan ons die geestelike prioriteite wat hy aan die mens voorstel. Hy het gekies om sy verhewe liefde te openbaar deur sy lewe in Jesus Christus as 'n losprys te gee na 4000 jaar van menslike aardse ervarings. Deur dit te doen, sê God vir ons: "Eerstens, wys my jou gehoorsaamheid en ek sal jou my liefde wys."

Op aarde volg mans mekaar op deur dieselfde karaktervrugte weer te gee, maar die generasie van die laaste tyd waarin ons in 2020 ingegaan het, bied 'n besonderheid; na 75 jaar van vrede in Europa, en 'n ongelooflike onlangse evolusie van genetiese wetenskap, baie logies, het die Europeërs en hul uitvloeisels, van die VSA, Australië en Israel, geglo dat hulle op alle gesondheidsprobleme kan reageer, en hul samelewings word toenemend ontsmet. Dit is nie die aanval van 'n aansteeklike virus wat nuut is nie, dit is die gedrag van die leiers van gevorderde samelewings wat nuut is. Die oorsaak van hierdie vreesgedrag is hul blootstelling aan die mense van die aarde deur die bombardement van die media, en onder hierdie media, die nuwe media of sosiale netwerke wat op die spinnerak verskyn wat gratis internetkommunikasie uitmaak, waarin ons vind min of meer duidelike verspreiders. Die mensdom is dus vasgevang deur sy oordad van vryheid wat as 'n vloek op hom val. In die VSA en Europa sit geweld etniese gemeenskappe teen mekaar; daar is dit die vloek van die "Babel"-ervaring wat vernuwe word; nog 'n onmiskembare goddelike les wat nie geleer is nie, want dit is die afstammeling van 'n enkele paartjie wat noodwendig dieselfde taal praat, totdat hierdie skuldige ervaring, wat ons vandag nog sien, die mensdom geskei word deur verskeie tale en dialekte wat deur God

geskep is en oor die aarde versprei is . En ja, God het nie opgehou skep na die eerste sewe dae van die skepping nie; hy het nog baie geskep om te vervloek en soms om sy uitverkorenes te seën, die manna wat in die woestyn aangebied is, aan die kinders van Israel, is 'n voorbeeld.

Vryheid is egter in sy kern, 'n wonderlike geskenk van ons Skepper. Dit is daarop dat ons **vrve** verbintenis tot die saak berus. En daar, moet erken word, impliseer hierdie integrale vryheid die bestaan van toeval omdat God geensins ingryp nie; 'n woord wat baie gelowiges glad nie glo nie. En hulle is verkeerd, want God laat 'n groot deel aan die toeval oor in sy skepping, en eerstens die rol om onder die uitverkorenes op te wek, die waardering van sy geopenbaarde hemelse norme. Nadat hy sy uitverkorenes geïdentifiseer het, neem die Skepper beheer oor hulle om hulle te lei en hulle sy waarhede te leer wat hulle voorberei vir die ewige hemelse lewe. Die misvormings en monstrositeite wat by die geboorte van menslike wesens waargeneem is, bewys die optrede van toeval wat genetiese foute in die voortplantingsproses van die spesie veroorsaak met min of meer ernstige gevolge. Die verspreiding van spesies is gebaseer op die momentum van voortplantingskettings wat van tyd tot tyd ooreenstemmingsfoute genereer; dit insluitend die beginsel van oorerwing of onafhanklik as gevolg van die kans op lewe. Samevattend, as ek my geloof te danke het aan die kans op vrve lewe, is ek intendeel te danke aan die beloning en voeding van hierdie geloof, aan die liefde van God en aan die inisiatiewe wat reeds geneem is en wat hy aanhou neem om my te red .

In die verhaal van sy aardse skepping kom die dag wat deur God vervloek sal word, eerste in die week; sy lot is geskryf: sy doel sal wees om “ *lig van duisternis te skei* ”. Uitverkies deur valse Christene om God se keuse te weerspreek wat die sewende dag heilig, sal hierdie eerste dag sy rol as 'n “ *merk* ” van die ongehoorsame rebellekamp in Openb.13:15 ten volle vervul het . Soveel as wat die eerste Sondag deur God vervloek word, word die sewende dag Sabbat deur Hom geseën en geheilig. En om hierdie opposisie te verstaan, moet ons die gedagte van God omhels, wat 'n teken van heiligmaking deur en vir hom is. Die Sabbat het betrekking op die sewende dag en hierdie getal *sewe*, “7”, is simbolies van volheid. Onder hierdie term volheid plaas God die gedagte van die doel waarvoor Hy ons aardse dimensie geskep het, naamlik die regulering van sonde, die veroordeling daarvan, die dood en die verdwyning daarvan. En in hierdie plan sal hierdie dinge ten volle vervul word gedurende die 7de ^{millennium} wat die weeklikse Sabbat profeteer. Dit is hoekom **hierdie doel vir God belangriker is as die middel** van verlossing waardeur hy die lewens van die aardse uitverkorenes sal verlos en wat hy persoonlik sal bereik, in Jesus Christus, ten koste van gruwelike lyding.

Hier is nog 'n rede waarom God in Pred.7:8 sê: “ *die einde van 'n ding is beter as sy begin* .” In Genesis bevestig die opeenvolging in die volgorde “nag-dag” of “ *aand-oggend* ” hierdie goddelike gedagte. In Jes.14:12, onder die dekmantel van die koning van Babilon, het God vir die duiwel gesê: “ *Hier het jy uit die hemel geval, môrester , seun van die dagbreek! Jy is op die grond neergewerp, jy, die oorwinnaar van die nasies !* » Die uitdrukking waarmee God hom, “ *môrester* ” aanwys, dui daarop dat hy hom vergelyk met die “son” van ons

aardse stelsel. Hy was sy eerste skepsel en onder dekking van die koning van Tirus, vertel Esé.28:12 sy oorspronklike heerlikheid: “ *Mensekind, spreek 'n klaaglied oor die koning van Tirus! Jy sal vir hom sê: So sê die Here HERE: U het die seël volmaak, vol wysheid, volmaak in skoonheid* . » Hierdie volmaaktheid moes verdwyn, vervang deur opstandige gedrag wat gemaak het dat hy die vyand, die duiwel en die teëstander geword het, die Satan wat deur God veroordeel is omdat vers 15 verklaar: “ *Jy was volmaak in jou weë, van die dag af dat jy was geskape totdat ongeregtigheid onder julle gevind is.* ” Dus, die een wat as die “ *môrester* ” beskou is, het ontroue mans gedryf om *die "môrester* ” van goddelike skepping as 'n goddelikheid te vereer: "die Onoorwonne Son" vergoddelik van die Romeinse kultus waaraan byna die hele wêreld die Westerse Christendom heidens aanbid. God het geweet, selfs voor sy skepping, dat hierdie eerste engel teen hom in opstand sou kom en ten spyte hiervan het hy hom geskep. Net so het Jesus die dag voor sy dood aangekondig dat een van die 12 apostels hom gaan verrai, en hy het selfs direk vir Judas gesê: “ *Wat jy ook al moet doen, doen dit gou!* ” ". Dit laat ons verstaan dat God nie probeer om sy skepsele te verhinder om hul keuses uit te druk nie, selfs al is dit in stryd met sy eie. Jesus het ook sy apostels genooi om hom te verlaat as dit hulle begeerte was. Dit is deur sy wesens volkome vryheid te gee om hulself uit te druk en hul aard te openbaar dat hy sy uitverkorenes kan kies vir hul gedemonstreerde getrouheid en uiteindelik al sy hemelse en aardse vyande, die onwaardige en die onverskillige, kan vernietig.

Erfsonde

Die res van die eerste dag kry enorme belang in ons Christelike era omdat dit die “ *sonde* ” uitmaak wat sedert 7 Maart 321 herstel is en omdat dit die merk word van die kamp wat in opstand gekom het teen die geheiligde kamp van God. Maar hierdie “ *sonde* ” moet ons nie laat vergeet van die oorspronklike “ *sonde* ” wat die mensdom sedert Adam en Eva deur erfenis tot die dood veroordeel nie. Verlig deur die Gees, het hierdie onderwerp my gelei om belangrike lesse te ontdek wat in die boek Genesis versteek is. Op die vlak van waarneming openbaar die boek aan ons die oorsprong van die skepping in hoofstukke 1, 2, 3. Die simboliese betekenis van hierdie getalle is steeds volkome geregverdig: 1 = eenheid; 2 = onvolmaaktheid; 3 = perfeksie. Dit verdien 'n verduideliking. Gen.1 vertel die skepping van die eerste 6 dae. Hulle definisie “ *aandoggend* ” sal eers betekenis kry na sonde en die vloek van die aarde wat die domein word wat deur die duiwel oorheers word, wat die tema van Gen.3 sal wees waarsonder die uitdrukking “ *aandmôre* ” geen betekenis het nie betekenis op die aardse vlak. Deur die verduideliking te lewer, plaas hoofstuk 3 die seël van volmaaktheid op hierdie goddelike openbaring. Net so, in Gen.2, kry die tema van die sewende-dag Sabbat of, meer presies, van die rus van God en die mens op die sewende dag, ook eers sy betekenis na "die erfsonde" wat deur Eva en Adam gepleeg is in Gen.3 wat dit sy rede gee vir bestaan. Dus, paradoksaal genoeg, sonder die regverdiging wat in Gen.3 gegee word, verdien die geheiligde Sabbat sy “2” simbool van onvolmaaktheid. Dit blyk uit dit alles dat die aarde deur God geskep is om aan die

duiwel en sy demone geoffer te word sodat die bouse vrugte van hulle siele kan materialiseer en in die oë van almal, God, engele en mense, kan verskyn en dat die engele en die manne kies hul kant.

Hierdie analise lei my om daarop te wys dat die vestiging van die sewende dag wat in rus geheilig is, die vloek van aardse "sonde" wat in Gen.3 vasgestel is, profeteer, want die aarde self is deur God vervloek, en dit is dus eers vanaf die oomblik van die dood en sy proses tref dit, sy tyd van sesduisend jaar en die duisend jaar van die sewende millennium kry 'n betekenis, 'n verklaring, 'n regverdiging. Dit is gepas om daarop te let: voor die aardse skepping, in die hemel, plaas die konflik reeds die duiwel se kamp teen God se kamp, maar slegs die dood van Jesus Christus sal individuele keuses definitief maak; wat sigbaar gemaak sal word deur die verdrywing uit die hemel van die rebelle wat van toe af veroordeel is om in die aardse skepping te sterf. Nou, in die hemel, het God nie die lewens van die engele georganiseer op "aandmôre"-afwisselings nie, dit omdat die hemel sy ewige norm verteenwoordig; dit wat vir sy uitverkorenes vir ewig sal seëvier en voortduur. Gekonfronteer met hierdie data: wat van die aarde voor sonde? Afgesien van die "aand-oggend"-afwisselings, is die norm daarvan ook die van die hemel, blykbaar ontvou die lewe in 'n ewige norm; veganiese diere, veganiese mense en sonder die dood wat die loon van sonde sal wees, dae volg dae en dit kan vir ewig duur.

Maar in Gen.2 openbaar God aan ons sy orde van die tyd van die week wat op die sewende dag eindig met 'n rus vir God en vir die mens. Hierdie woord rus kom van die werkwoord "om op te hou" en dit is van toepassing op die werk wat deur God gedoen word sowel as die werke wat deur mense gedoen word. Jy kan verstaan, voor sonde, kon nie God of mense moeg voel nie. Adam se liggaam het geen kwaal, moegheid of pyn van enige aard gely nie. Nou, die sewe-dag weke het op mekaar gevolg en hulself soos 'n ewige siklus weergegee, behalwe dat die "aandoggend" opeenvolgings die verskil met die hemelse norm van die koninkryk van God gemerk het. Hierdie verskil was dus bedoel om 'n program wat deur die groot Skepper God ontwerp is, profeties te openbaar. Net soos die fees van "Yom Kippur" of "Versoendag" elke jaar onder die Hebreërs hernu is en dit die einde van sonde geprofeteer het deur die versoening daarvan wat deur die dood van Jesus Christus bereik is, so profeteer die weeklikse Sabbat die koms van die sewende millennium, wanneer God en sy uitverkorenes in werklike rus sal ingaan omdat die rebelle gesterf het en goddeloosheid verslaan sal wees. Die uitverkorenes is egter steeds gemoeid met "sonde", aangesien hulle by Christus "sondes" en sondaars moet oordeel, wat op daardie tydstip in die sterflike slaap sal slaap. Dit is hoekom, soos die ses voorafgaande dae, die sewende onder die teken van "sonde" geplaas word wat die sewe dae van die hele week bedek en aangaan. En dit is eers aan die begin van die agtste millennium, nadat sondaars in "die vuur van die tweede dood" verteer is, dat die ewigheid sonder "sonde" op die hernude aarde sal begin. As die sewe dae deur sonde gekenmerk word en hulle profeteer 7000 jaar, kan die tel van hierdie 7000 jaar eers begin met die vestiging van sonde geopenbaar in Gen.3. Dus, die aardse dae sonder sonde is nie in die norm en logika van die opeenvolging "aandoggend" of "donkerlig" nie en

aangesien hierdie tyd sonder “sonde” is, kan dit nie ingaan in die 7000 jaar wat geprogrammeer en geprofeteer is vir “sonde nie” deur die week van sewe dae.

Hierdie lering beklemtoon die belangrikheid van hierdie aksie wat God aan die Romeinse pousdom toeskryf in Dan.7:25: “hy sal die plan vorm om die tye en die wet te verander”. “Om die tye te verander” wat deur God vasgestel is, lei tot die onmoontlikheid om die profetiese karakter van die weeklikse Sabbat van God se “wet” te ontdek. En dit is wat Rome gedoen het sedert Konstantyn I sedert 7 Maart 321, deur die weeklikse rus op die eerste dag in plaas van die sewende te beveel. Deur die Romeinse orde te volg, word die sondaar nie verlos van die oorspronklike “sonde” wat van Adam en Eva geërf is nie, maar daarby neem hy 'n bykomende “sonde” op, hierdie keer vrywillig, wat sy skuld teenoor God verhoog.

Die orde van tyd “aandmôre” of “duisternis lig” is 'n konsep wat deur God gekies is en gehoorsaamheid aan hierdie keuse bevoordeel en magtig toegang tot die profetiese misterie van die Bybel. Niks dwing die mens om hierdie keuse aan te neem nie en die bewys is dat die mensdom gekies het om sy verandering van dag om middernag, dit wil sê 6 uur na lente sonsondergang, te merk; wat die kamp profeteer van diegene wat te laat wakker word vir die heerlike wederkoms van Christus, die Bruidegom in die gelykenis van die tien maagde. Die subtiële boodskappe wat deur God gegee word, is dus buite sy intellektuele bereik. Maar vir sy uitverkorenes verlig die orde van goddelike tyd al sy profesieë en veral dié van Openbaring aan die begin waarvan Jesus homself voorstel as “die alfa en die omega”, “die begin of begin en die einde”. Elke dag wat in ons lewens verbygaan, profeteer God se plan wat hy in Gen.1, 2 en 3 opsom, aangesien “nag” of “duisternis” die ses profane dae verteenwoordig wat in Gen.1 aangebied word, terwyl Goddelike rus wat in Gen.2 gevestig is in Gen.2 aankondig die “ligte” tyd. Dit is op hierdie beginsel dat die tyd van die Christelike era volgens Dan.8:14 in twee dele verdeel word: 'n tyd van geestelike “duisternis” tussen 321, wanneer “sonde” teen die Sabbat vasgestel word, en 1843 waar 'n tyd van “lig” begin vir die uitverkorenes vanaf hierdie datum tot die wederkoms van Jesus Christus in die lente van 2030 waar hy, soos in Gen.3, in die Almagtige Skepper God, kom oordeel tussen die uitverkorenes en rebelle, “skape en bokke”, soos hy geoordeel het tussen die “slang, die vrou en Adam”. Net so, in Openbaring, profeteer die temas van “Briewe aan die sewe gemeentes, van die sewe seëls en van die sewe basuine” “duisternis” vir die eerste ses en goddelike “lig” vir die sewende en laaste graad van elk van hierdie temas. Dit is so waar dat in 1991, die amptelike weiering van hierdie laaste “lig” deur institusionele Adventisme, die lig wat Jesus my sedert 1982 gegee het, hom daartoe gelei het om vir hom te sê, in die Brief gerig aan “Laodicea” in Openb.3 :17: “Omdat jy sê: Ek is ryk, ek is verryk en het niks nodig nie, en omdat jy nie weet dat jy ellendig, ellendig, arm, blind en naak is nie. . . .”. Amptelike Adventiste het hierdie aanhaling in 1 Petrus 4:17 vergeet: “Want dit is die tyd wanneer die oordeel oor die huis van God sal begin. Nou, as dit by ons begin, wat sal die einde wees van diegene wat nie die evangelie van God gehoorsaam nie?» Die instelling bestaan sedert 1863 en Jesus het die stigting daarvan in die “Philadelphia”-era, in 1873, geseën. Volgens die goddelike beginsel “aandmôre” of “ligte duisternis”, die laaste en sewende era

gesimboliseer deur die naam " *Laodicea* " " 'n tyd van groot goddelike " *lig* " sou wees en die huidige werk is 'n bewys daarvan, 'n groot " *lig* " het inderdaad gekom om die geprofeteerde verborgenhede te verlig, in hierdie finale era, ten koste van die amptelike Adventiste instelling wêreldwyd. Die naam " *Laodisea* " is goed geregverdig aangesien dit "geoordeelde mense of mense van oordeel" beteken. Diegene wat nie of nie meer aan die Here behoort nie, word veroordeel om by die ondersteuners van die "dag deur God vervloek" aan te sluit. Deur te wys dat hulle nie in staat is om sy regverdige veroordeling van die Romeinse "Sondag" met God te deel nie, sal die Sabbat nie meer vir hulle so belangrik voorkom soos in die geseënde tyd van hul doop nie. 'n Boodskap wat Jesus Christus aan sy dienaar Ellen G. White gegee het, in haar boek "Early Writings" en in haar eerste visioen, het hierdie situasie so vertaal: "they lost sight, and the goal, and Jesus... They sink into the goddelose wêreld en ons sien hulle nooit weer nie."

Genesis 2 profeteer die tyd van " *lig* " en hierdie hoofstuk van Genesis begin met die **heiligmaking** van die " *sewende dag* ". Dit eindig met hierdie vers 25: " *Die man en sy vrou was albei naak en hulle het hulle nie geskaam nie .* " Die verband tussen hierdie twee temas toon dat die ontdekking van hulle fisiese naaktheid die gevolg sal wees van die toerekening van die " *sonde* " wat hulle sal pleeg en wat in Gen.3 vertel word, dus verskyn as die oorsaak van 'n sterflike geestelike naaktheid. As ons hierdie lering met dié van " *Laodisea* " vergelyk, vind ons die Sabbat wat verband hou met " *sonde* " wat mens " *naak* " maak. In hierdie finale konteks is die beoefening van die Sabbat dus nie meer voldoende om die genade van Christus te bewaar nie, want deur sy volle profetiese lig aan die amptelike Adventiste-owerhede tussen 1982 en 1991 te bied het die vereiste van Jesus Christus toegeneem en hy wil hiervoor era wat met die beoefening van sy heilige Sabbat die uitverkorenes wat sy genade waardig is, sy belangstelling, sy tyd, sy lewe en sy hele siel gee vir sy openbarings wat in Daniël en Openbaring geprofeteer is ; maar ook dwarsdeur die geopenbaarde Bybel wat sy " *twee getuies* " volgens Openb. 11:3 uitmaak.

Die getuienis van God wat op aarde gegee is

Hoe belangrik dit ook al is, God se besoek aan die mensdom in die vorm van Jesus Christus moet ons nie laat vergeet van Sy vorige besoek in die tyd van Moses nie. Omdat dit in hierdie verre konteks is dat God die oorsprong van die aardse dimensie aan hom geopenbaar het. En as 'n openbaring wat deur God gegee is, is die verslag van Genesis net so belangrik soos dié van Openbaring wat aan die apostel Johannes geopenbaar is. Die vorm wat God gekies het om die aardse lewe te organiseer, profeteer sy plan van liefde vir skepsels aan wie Hy volkome vryheid gee, sodat hulle op sy liefde kan reageer en ewig met hom kan lewe of dit kan verwerp en verdwyn in die niks van die dood, ooreenkomstig met die voorwaardes van sy heilsame aanbod.

As Adam alleen geskape is, is dit eerstens omdat hy voorgestel word as " *die beeld van God (Gen.1:26-27)* " op soek na liefde vanuit 'n vrye eweknie van sy

beeld, want al die tyd van sy vorige ewigheid was een van absolute eensaamheid. Dit het vir hom ondraaglik geword tot die punt dat hy gereed was om die gevolge te dra van die vryheid wat hy aan sy lewende wesens gaan gee. Die skepping van Eva uit een van Adam se ribbene, terwyl hy in 'n doodslaap gedompel is, profeteer die skepping van sy Kerk, die Uitverkore een saamgestel uit sy getroue uitverkorenes, die vrugte geoes deur sy doodsversoening in Jesus Christus; dit regverdig die rol van “ *helper* ” wat God toeken aan die vrou wat van hom af gekom het en wie se naam Eva “ *lewe* ” beteken . Die Uitverkore Een sal vir ewig “ *lewe* ”, en op aarde het sy die roeping om God haar “ *hulp* ” aan te bied om menslik saam te werk in die bereiking van haar projek wat daarop gemik is om volmaakte gedeelde en ongestoorde liefde in sy ewige heelalle te vestig.

Die sonde van ongehoorsaamheid dring die mensdom binne deur Eva of deur die “ *vrou* ” simbool van haar uitverkorenes wat hierdie oorspronklike sonde sal beërwe. Ook, soos Adam, uit liefde vir Eva, in Jesus Christus, word God mens om te deel en te dra in die plek van sy Uitverkore Een, die doodstraf wat haar sondes verdien. Die verhaal van Genesis is dus beide 'n historiese getuienis wat ons oorsprong en hul omstandighede openbaar, en 'n profetiese getuienis wat die reddende beginsel van die groot liefdesprojek van die almagtige Skepper God openbaar.

Na die eerste ses dae van die skepping genoem in Genesis 1, ses dae wat die sesduisend jaar voorspel het wat deur God gereserveer is vir sy keuse van aardse uitverkorenes, in Genesis 2, onder die beeld van 'n ewige Sabbat, sal die sewende onbepaalde dag oop wees om te verwelkom die bewese en uitgesoekte uitverkorenes.

God ken van die begin af die uitkoms van sy projek, die name van sy uitverkorenes wat oor die loop van sesduisend jaar sal verskyn. Hy het al die mag en gesag gehad om die opstandige engele te oordeel en te vernietig sonder om ons aardse dimensie te hoef te skeep. Maar dit is juis omdat hy respek het vir sy skepsels, wat hom liefhet en vir wie hy liefhet, dat hy 'n universele demonstrasie op die aarde wat vir hierdie doel geskep is, reël.

God verhef bo alles die beginsel van waarheid. Soos aangekondig in Ps.51:6, definieer Jesus sy uitverkorenes as “ *wedergebore* ” of “uit die waarheid gebore” sodat hulle aan die standaard van goddelike waarheid gelykvormig kan wees. Volgens Johannes 18:37 het hy self gekom om “ *van die waarheid te getuig* ” en stel homself in Openb. 3:14 onder die naam “ *Waaragtige Een* ” voor. Hierdie verheffing en verheerliking van die beginsel van waarheid is in **absolute opposisie** met die beginsel van leuens, en die twee beginsels neem veelvuldige vorme aan. Die beginsel van lieg het voortdurend die bewoners van die aarde deur sy geskiedenis verlei. In moderne tye het leuens die norm van bestaan geword. Dit word aangeneem onder die term “bluff” in die handel verstand, maar dit is nietemin die vrug van die duiwel, “ *vader van leuens* ” volgens Johannes 8:44. Op die godsdienstige vlak verskyn leuens in die vorm van verskeie verskillende godsdienstige vervalsings, afhange van die betrokke volke en plekke op aarde. En die Christelike geloof het self die volmaakte beeld geword van “verwarring” (= Babel) so talryk is sy donker vervalsings.

Leuen word wetenskaplik geleer. Want in teenstelling met sy outoritêre benadering, is wetenskaplike denke nie in staat om werklike bewys te lewer van sy evolusionêre teorieë van spesies, en van die miljoene en biljoene jare wat sy wetenskaplikes aan die bestaan van die aarde toeskryf nie. In teenstelling met hierdie wetenskaplike gedagte, bied die getuienis van die Skepper God baie bewyse van sy werklikheid, want die aardse geskiedenis getuig van sy optrede, waarvan die vloed van water die eerste voorbeeld is, getuig deur die teenwoordigheid van mariene fossiele in die vlaktes en selfs op die kruine van die hoogste berge op aarde. By hierdie natuurlike getuienis is die getuienis wat deur die menslike geskiedenis gelaat is, die lewe van Noag, die lewe van Abraham, die bevryding van die Hebreërs uit Egiptiese slawerny en die geboorte van die Joodse volk, lewende ooggetuies van sy geskiedenis tot die tyd van die einde van die wêreld; daar is ook die ooggetuie-getuienis van die apostels van Jesus Christus wat sy wonderwerke, sy kruisiging en sy opstanding aanskou het; dit tot op die punt dat die vrees vir die dood hulle verlaat het, en hulle het op die pad van martelaarskap gevolg, hulle Meester en hulle Model Jesus van Nasaret.

Deur hierdie woord "martelaarskap" op te roep moet ek hier 'n verduideliking oopmaak.

Let wel: moenie martelaarskap met straf verwar nie

Die twee dinge het dieselfde uiterlike voorkoms en kan dus maklik verwar word. Hierdie verwarring het egter ernstige gevolge aangesien die strafaksie die risiko loop om toegereken te word aan die werklik uitverkore een van God en omgekeerd kan die kind van die duiwel toegereken word aan 'n martelaarskap vir 'n baie bedrieglike God. Dus, om duidelik te sien, moet ons die volgende ontleding in ag neem wat van hierdie beginsel uitgaan; Kom ons vra eers die vraag: wat is martelaarskap? Hierdie woord kom van die Grieks "martus" wat beteken: getuie. Wat is 'n getuie? Dit is die een wat getrou of nie rapporteer wat hy gesien, gehoor het of wat hy oor 'n onderwerp verstaan het nie. Die onderwerp wat ons hier interesseer, is godsdienstig, en onder diegene wat vir God getuig, is daar ware en valse getuies. Wat wel seker is, is dat God die verskil tussen die twee

maak. Die waarheid is aan hom bekend en hy seën dit omdat hierdie ware getuie van sy kant daarna streef om homself getrou te toon deur al sy geopenbaarde waarheid in "werke" te beoefen en hy volhard op hierdie pad tot die aanvaarding van die waarheid. En hierdie dood is outentieke martelaarskap, want die lewe wat aan die dood geoffer is, het ooreenstem met die standaard van heiligheid wat God vir sy tyd vereis het. As die lewe wat aangebied word nie in hierdie ooreenstemming is nie, dan is dit nie 'n martelaarskap nie, dit is 'n straf wat 'n lewende wese tref wat aan die duiwel oorgelewer is vir sy vernietiging, omdat hy nie voordeel trek uit beskerming en die seën van God nie. Afhanklik van ooreenstemming met die standaard van waarheid wat God vir elke eeu vereis, sal die identifikasie van "martelaarskap" berus op ons kennis van die goddelike oordeel geopenbaar in sy profesieë wat die tyd van die einde teiken; wat die doel en onderwerp van hierdie werk is.

Dit is belangrik om te verstaan dat die waarheid nie die vermoë het om 'n rebelse verstand te bekeer nie; die ervaring van die eerste geskape engel, wat deur God, Satan genoem is, sedert sy rebellie, bewys dit. Die waarheid is 'n beginsel waartoe die uitverkorenes van nature aangetrokke sal voel, diegene wat dit liefhet en gereed is om saam met God te veg in Jesus Christus, die leuen wat hom skade aandoen.

Ten slotte, Goddelike Openbaring word progressief gebou oor sesduisend jaar se ervarings en getuienisse wat in die beste en slegste omstandighede geleef is. 'n Tyd van sesduisend jaar mag dalk kort lyk, maar vir die mens wat net werklike belangstelling gee aan die jare van sy eie lewe, is dit in werklikheid 'n lang genoeg tyd wat God toelaat om oor eeue, en meer presies oor sesduisend jaar te strek. , die verskillende fases van die prestasies van sy globale projek. Uitsluitlik in Jesus Christus gee God aan sy eindtydse uitverkorenes, met betrekking tot sy verborgenhede en werke, 'n duidelike begrip wat vir hierdie eindtyd gereserveer is.

Genesis: 'n belangrike profetiese opsomming

In hierdie begrip lewer die Genesis-verslag die fundamentele sleutels tot die Bybelse profesieë van Daniël en Openbaring; en sonder hierdie sleutels is hierdie begrip onmoontlik. Hierdie dinge sal herroep word wanneer nodig, tydens die profetiese studie, maar van nou af moet ons weet dat die woorde, " *diep, see, aarde, vrou* ", 'n spesifieke idee van goddelike denke sal dra in sy openbaring "Apokalips". Hulle is gekoppel aan drie opeenvolgende stadiums van aardse skepping. " *Die afgrond* " verwys na planeet aarde wat heeltemal bedek is met water sonder enige lewe. Dan, op die tweede dag, dié van die skeiding van die

elemente, sal “ *die see* ”, as ‘n *sinoniem en simbool van die dood, slegs op die 5de dag* deur seediere bevolk word ; sy omgewing is vyandig vir mense wat geskep is om lug in te asem. “ *Die aarde* ” kom uit “ *die see* ” en sal ook op die vyfde dag deur diere bewoon word en uiteindelik, op die sesde dag, deur “ *die man wat na die beeld van God gevorm is* ” en “ *die vrou* ” wat gevorm sal word op 'n menslike rib. Saam sal die man en vrou twee kinders verwek. Die eerste “ *Abel* ”, tipe van die geestelike uitverkorene (*Abel = Vader is God*) sal uit jaloesie doodgemaak word deur sy ouderling “ *Kain* ”, tipe van die vleeslike, materialistiese mens (= verkryging) wat dus die lotsbestemming van die tipiese uitverkore, Jesus Christus en sy uitverkorenes, wat as martelare sal ly en sterf as gevolg van die “Kains”, Jode, Katolieke en Protestante, almal “handelaars van die tempel”, wie se opeenvolgende en aggressiewe jaloesie gedemonstreer word en regdeur die aardse geskiedenis bereik. Die les wat deur die Gees van God gegee word, is dus die volgende: uit die “ **afgrond** ” kom **agtereenvolgens** “ *die see en die aarde* ” simbole van valse Christelike godsdienste wat lei tot die verderf van siele. Om sy uitverkore vergadering aan te wys, gee hy haar die woord “ *vrou* ” wat, as sy getrou is aan haar God, die “ *vrou* ”, van die “ *lam* ”, 'n beeldsimbool van Christus self geprofeteer deur die woord “ *man* ” is (die *Adam*). As sy ontrou is, bly sy 'n “ *vrou* ”, *maar neem die beeld van 'n* “ *prostituut* ” aan . Hierdie dinge sal alles bevestig word in die gedetailleerde studie wat in hierdie werk aangebied word en die noodsaaklike belangrikheid daarvan sal duidelik word. Jy kan maklik verstaan, in 2020, die gebeure wat in die profesieë van Daniël en Openbaring geprofeteer is, is vir die grootste deel reeds in die geskiedenis vervul, en dit is aan mense bekend. Maar hulle is nie geïdentifiseer vir die geestelike rol wat God aan hulle gegee het nie. Geskiedkundiges let op historiese feite, maar net God se profete kan dit interpreteer.

Geloof en ongeloof

Van nature is mense, van hul oorsprong, van die gelowige tipe. Maar geloof is nie geloof nie. Die mens het nog altyd geglo in die bestaan van God of godhede, meerderwaardige geeste wat hulle moes dien en wat hulle moes behaag om nie skade te ly wat deur hulle woede veroorsaak is nie. Hierdie natuurlike geloof het gestrek van eeue tot eeue en millennia tot millennia tot moderne tye, waar wetenskaplike ontdekkings besit geneem het van die brein van die Westerse mens wat sedertdien ongelowig en ongelowig geword het. Let daarop dat hierdie

verandering hoofsaaklik mense van Christelike oorsprong kenmerk. Want terselfdertyd het daar in die Ooste, die Verre Ooste en Afrika geloof in onsigbare geeste gebly. Dit word verklaar deur bonatuurlike manifestasies wat gesien word deur die mense wat hierdie godsdienstige rites beoefen. In Afrika verbied duidelike bewyse van die bestaan van onsigbare geeste ongeloof. Maar wat hierdie mense nie weet nie, is dat die geeste wat hulle kragtig onder hulle manifesteer in werklikheid demoniese geeste is wat deur die God Skepper van alle lewe verwerp en op proef tot die dood veroordeel is. Hierdie mense is nie ongelowiges nie, ook nie ongelowiges soos die Westerlinge nie, maar die resultaat is dieselfde, aangesien hulle demone dien wat hulle verlei en onder hulle tirannieke oorheersing hou. Hulle godsdienstigheid is van die afgodiese heidense tipe wat die mensdom sedert sy ontstaan gekenmerk het; Eva was sy eerste slagoffer.

In die Weste is ongeloof werklik die gevolg van 'n keuse, want min mense is onbewus van hul Christelike herkoms; en onder die verdedigers van republikeinse vryheid is daar mense wat woorde uit die Heilige Bybel aanhaal en so getuig dat hulle nie onkundig is oor die bestaan daarvan nie. Hulle is nie onkundig oor die heerlike feite waarvan dit vir God getuig nie, en tog kies hulle om dit nie in ag te neem nie. Dit is hierdie tipe ongeloof wat die Gees ongeloof noem en wat die absolute rebelse opposisie teen ware geloof is. Want as hy rekening hou met die bewyse wat die lewe hom oor die hele aarde en veral in die bonatuurlike manifestasies van Afrika-volke gee, het die mens geen moontlikheid om sy ongeloof te regverdig nie. Die bonatuurlike optrede wat deur demone uitgevoer word, veroordeel dus Westerse ongeloof. Die skepper God gee ook 'n bewys van sy bestaan, wat kragtig optree deur verskynsels wat deur die natuur onderworpe is aan hom; aardbewings, vulkaniese uitbarstings, vernietigende vloedgolwe, dodelike epidemies, maar al hierdie dinge kry nou wetenskaplike verklarings wat die goddelike oorsprong masker en vernietig. By die oog, hierdie groot vyand van geloof, word die wetenskaplike verduideliking gevoeg wat die menslike brein oortuig en beide aanmoedig in sy keuses wat dit tot sy verderf lei.

Wat verwag God van sy skepsele? Hy sal onder hulle diegene kies wat **sy** lewensopvatting goedkeur, dit wil sê wat sy gedagtes omhels. Geloof sal die middel wees, maar nie die doel nie. Dit is waarom daar in Jakobus 2:17 gesê word dat “ *geloof sonder werke* ”, *wat dit moet dra*, “ *dood* ” is. Want as ware geloof bestaan, bestaan daar ook valse geloof. Reg en verkeerd maak die verskil, en God het geen probleme om gehoorsaamheid te identifiseer om dit van ongehoorsaamheid te onderskei nie. In elk geval bly hy die enigste regter wie se mening die ewige toekoms van elkeen van sy skepsele sal bepaal, aangesien die doel van sy keuse uniek is en sy aanbod van die ewige lewe uitsluitlik deur Jesus Christus verkry word. Die gedeelte op aarde is slegs geregverdig om die moontlikheid van hierdie uitverkiesing van ewige uitverkorenes te bied. Geloof is nie die vrug van formidabele pogings en opofferings nie, maar dié van 'n natuurlike toestand wat die skepsel vanaf sy geboorte al dan nie verkry het nie. Maar wanneer dit bestaan, moet dit deur God gevoed word, anders sterf dit en verdwyn dit.

Ware geloof is 'n seldsame ding. Want in teenstelling met die misleidende aspek van die amptelike Christelike godsdiens, is dit nie genoeg om 'n kruis bo die graf van 'n skepsel te plaas sodat die deure van die hemel vir hom oop kan wees nie. En ek wys dit uit omdat dit lyk asof dit oorgesien word, het Jesus in Matt.7:13-14 gesê: “ *Gaan in deur die nou poort. Want **wyd is die poort en breed is die pad wat na die verderf lei** , en daar is baie wat daardeur ingaan . Maar **smal is die poort en smal is die pad wat na die lewe lei** , en daar is min wat dit vind .* » Hierdie leer word verder in die Bybel bevestig in die voorbeeld van die deportasie van die Jode na Babilon, aangesien God slegs Daniël en sy drie metgeselle en vyf magtige konings waardig vind vir sy verkiesing; en Esegïel wat in hierdie era leef. Dan lees ons in Eseg.14:13-20: “ *Mensekind, as 'n land teen My sondig deur ontrou te pleeg, en Ek my hand daarteen uitstrek, as Ek daarvoor die staf van brood breek, as Ek hongersnood stuur daarop, as Ek mense en diere daaruit verdelg het, en daar in sy midde was hierdie drie manne, **Noag, Daniël en Job** , hulle sou hul siele red deur hul geregtigheid, spreek die Here **HERE**. As ek wilde diere deur die land laat rondloop wat dit sou ontvolk, as dit 'n woestyn word waar niemand vanweë hierdie diere sou verbygaan nie, en daar was hierdie drie manne in die midde daarvan, sou ek lewe! sê die Here **HERE**, **hulle sou nie seuns of dogters red nie, maar hulle alleen sou gered word** , en die land sou 'n woestyn word. Of as ek die swaard teen hierdie land gebring het, as ek sou sê: Laat die swaard deur die land loop! As ek mense en diere uitgeroei het, en daar was hierdie drie mans in sy midde, sou ek lewe! sê die Here **HERE**, **hulle sou nie seuns of dogters red nie, maar hulle alleen sou gered word** . Of as Ek 'n plaag in hierdie land stuur, as Ek my grimmigheid daarteen uitgestort het deur die sterflikheid, om mense en diere daaruit uit te roei, en daar was **Noag, Daniël en Job** daarin, ek lewe! spreek die Here **HERE**, **hulle sou nie seuns of dogters red nie, maar deur hulle geregtigheid sou hulle hulle eie siele red**. » Ons leer dus dat in die tyd van die watervloed slegs Noag waardig gevind is om te verlos onder die agt mense wat deur die ark beskerm is.*

Jesus het verder in Matt.22:14 gesê: “ *Want baie is geroep, **maar min uitverkies**. » Die rede word eenvoudig verklaar deur die hoë standaard van heiligheid wat vereis word deur God wat die eerste plek in ons hart wil inneem of niks. Die gevolg van hierdie vereiste is gekant teen humanistiese denke oor die wêreld wat die mens bo alles plaas. Die apostel Jakobus het ons teen hierdie teenstand gewaarsku en vir ons gesê: “ *Julle egbrekers! Weet julle nie dat **die liefde van die wêreld vyandskap teen God is nie** ? Wie daarom 'n vriend van die wêreld wil wees, maak homself 'n vyand van God . » Jesus sê weer vir ons in Matt.10:37: “ ***Hy wat liefhet sy pa of sy ma meer as ek is My nie waardig nie** , en **hy wat liefhet sy seun of dogter meer as ek is my nie waardig nie** .” Ook, as jy soos ek 'n vriend nooi om te reageer op hierdie godsdienstige maatstaf wat deur Jesus Christus vereis word, moenie verbaas wees as hy jou 'n fanatikus noem nie; Dit is wat met my gebeur het, en ek het toe verstaan dat ek Jesus net as my ware vriend gehad het ; hom, “ *die Ware* ” van Openb.3:7. Ons sal jou ook 'n fundamentalis noem, want jy wys jouself eerlik met God, 'n wettis, omdat jy sy allerheiligste wet deur jou gehoorsaamheid liefhet en eer. Dit sal deels die***

menslike prys wees om te betaal om die Here Jesus te behaag, so waardig vir ons selfopoffering en ons volkome toewyding wat Hy eis.

Geloof laat ons toe om sy geheime gedagtes van God te ontvang totdat ons die omvang van sy wonderlike projek ontdek. En om sy algehele projek te verstaan, moet die uitverkore een rekening hou met die hemelse lewe van die engele wat die aardse ervaring voorafgegaan het. Want in hierdie hemelse samelewing is die verdeling van skepsels en die seleksie van goeie engele getrou aan God nie uitgevoer op grond van geloof in Christus wat gekruisig is of op sy verwerping soos op aarde die geval sou wees nie. Dit bevestig dat op die universele vlak, die kruisiging van Christus wat sondeloos gebly het vir God **die middel is** om die duiwel en sy volgelingen te veroordeel en dat geloof in Jesus Christus op aarde **die middel verteenwoordig** wat deur God gekies is om die liefde te hê wat hy vir sy uitverkorenes wat hom liefhet en waardeer. **Die doel** van hierdie demonstrasie van sy totale selfopoffering was om opstandige hemelse en aardse wesens wat nie sy sin van bestaan deel nie, wettiglik tot die dood te kon veroordeel. En onder sy aardse skepsels kies hy diegene wat sy gedagtes omhels, sy optrede en sy oordele goedkeur omdat hulle geskik is om sy ewigheid te deel. Op die ou end sal hy die probleem opgelos het wat geskep is deur die vryheid wat aan al sy hemelse en aardse skepsels gegee is, want sonder hierdie vryheid sou die liefde van sy uitgesoekte skepsels waardeloos en selfs onmoontlik gemaak word. Inderdaad, sonder vryheid is die wese niks meer as 'n robot, met outomatiese gedrag nie. Maar die prys van vryheid sal op die ou end die uitwissing wees van opstandige wesens van hemel en aarde.

Die bewys word dus gegee dat geloof nie berus op 'n eenvoudige: “ *Glo in die Here Jesus en jy sal gered word* ”. Hierdie Bybelse woorde is gebaseer op wat die werkwoord "glo" impliseer, naamlik gehoorsaamheid aan goddelike wette wat ware geloof kenmerk. Vir God is die doel om skepsels te vind wat Hom uit liefde gehoorsaam. Hy het sommige onder die hemelse engele en onder sy aardse menslike skepsele gevind, sommige het hy gekies en sal voortgaan om sommige te kies tot aan die einde van die genadetyd.

Kos vir die regte weer

Net soos die menslike liggaam voeding nodig het om sy lewe te verleng, het die geloof wat in sy gees voortgebring word, ook sy geestelike voeding nodig. Elke mens wat sensitief is vir die bewys van liefde wat God in Jesus Christus gegee het, voel die begeerte om op sy beurt iets vir hom te doen. Maar hoe kan ons iets doen wat hom behaag as ons nie weet wat hy van ons verwag nie? Dit is die antwoord op hierdie vraag wat die voeding van ons geloof sal uitmaak. Want “ *sonder geloof is dit onmoontlik om God te behaag* ” volgens Heb.11:6. Maar hierdie geloof moet steeds vir hom lewend en aangenaam gemaak word deurdat dit aan sy verwagtinge voldoen. Want die Here God, die Almagtige, is sy Voleinder en sy Regter. Menigte Christengelowiges smag daarna om 'n goeie verhouding met die God van die hemel te hê, maar hierdie verhouding bly onmoontlik omdat hulle geloof nie behoorlik gevoed is nie. Die antwoord op die probleem word aan ons gegee in Matt.24 en 25. Jesus fokus sy lering op ons laaste dae wat kort die tyd van sy tweede verskyning voorafgaan, hierdie keer, in die heerlikheid van sy goddelikheid. Hy beskryf dit deur die beelde in gelykenisse te vermenigvuldig: gelykenis van die vyboom, in Matt.24:32 tot 34; gelykenis van die nagdief, in Matt.24:43 tot 51; gelykenis van die tien maagde, in Matt.25:1 tot 12; gelykenis van die talente, in Matt.25:13 tot 30; gelykenisse van die skape en die bokke, in Matt.25:31 tot 46. Onder hierdie gelykenisse kom die vermelding van “ *kos* ” twee keer voor: in die gelykenis van die nagdief en in dié van die skape en die bokke omdat, ten spyte van die verskynings, wanneer Jesus sê: “ *Ek was honger, en julle het My iets gegee om te eet* ,” praat Hy met ons van geestelike voedsel, waarsonder die mens se geloof sterf. “ *Want die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van elke woord wat uit die mond van God uitgaan* . Matt.4:4”. Die doel van die voedsel van geloof is om hom te beskerm teen die “ *tweede dood* ” van Openb. 20, wat veroorsaak dat 'n mens die reg om vir ewig te lewe verloor.

As deel van hierdie refleksie, rig jou blik en aandag op hierdie gelykenis van die nagdief:

V.42: “ *Waak dan, want julle weet nie op watter dag julle Here kom nie .*”

Die tema van die wederkoms van Jesus Christus word gedefinieer en die "wag" daarvan sal 'n geestelike ontwaking in die Verenigde State van Noord-Amerika uitlok, tussen 1831 en 1844. Dit word "Adventisme" genoem, en die lede van hierdie beweging word hulle -self aangewys. deur hul tydgenote deur die term "Adventiste"; woord geneem uit die Latynse "adventus" wat beteken: advent.

V.43: “ *Weet dit goed, as die eienaar van die huis geweet het op watter nagwaak die dief moet kom, sou hy waak en nie toelaat dat daar by sy huis ingebreek word nie .*”

In hierdie vers is die “ *meester van die huis* ” die dissipel wat wag dat Jesus terugkom, en die “ *dief*” verwys na Jesus self. Deur hierdie vergelyking wys Jesus vir ons die voordeel daarvan om die datum van sy wederkoms te weet. Hy moedig ons dus aan om dit te ontdek, en ons luister na sy raad sal ons verhouding met hom kondisioneer.

V.44: “ *Daarom moet julle ook gereed wees, want die Seun van die mens kom op 'n uur dat julle nie dink nie .*”

Ek het in hierdie vers die toekomstige tyd van die werkwoorde reggestel, want in die oorspronklike Grieks is hierdie werkwoorde in die teenwoordige tyd. Inderdaad, hierdie woorde word deur Jesus aan sy hedendaagse dissipels gesê wat hom oor hierdie onderwerp uitvra. Die Here sal in die tyd van die einde hierdie “Adventiste”-tema gebruik om Christene te sif deur hulle aan die toets van profetiese geloof te stel; vir hierdie doel sal hy agtereenvolgens met verloop van tyd vier "Adventiste" verwagtinge organiseer; elke keer geregverdig deur nuwe beligting wat deur die Gees gegee word, die eerste drie aangaande die profetiese tekste van Daniël en Openbaring.

V.45: “ *Wie is dan die getroue en verstandige dienskneg wat sy heer oor sy volk aangestel het om hulle op die regte tyd voedsel te gee?* »

Wees versigtig om nie 'n fout in jou oordeel te maak nie, want die " *kos* " waarvan in hierdie vers gepraat word, is tans voor jou oë. Ja, dit is hierdie dokument waaraan ek die naam “Verduidelik Daniël en Openbaring” gegee het wat hierdie geestelike “ *voedsel* ” uitmaak wat noodsaaklik is om jou geloof te voed, want dit verskaf, van Jesus Christus, al die antwoorde op die vrae wat jy met reg kan vra , en verder as hierdie antwoorde, onverwagte openbarings, soos die ware datum van die wederkoms van Jesus Christus wat ons verbind tot die lente van 2030 in die vierde en laaste "Adventiste" "wag".

Omdat ek persoonlik bekommerd is oor hierdie vers, bied ek hierdie dokument aan, die vrug van my getrouheid aan die God van waarheid en van my omsigtigheid, want ek wil nie verras word deur die wederkoms van Jesus Christus nie. Jesus openbaar hier sy eindtydplan. Hy het vir hierdie tyd " *kos* " beplan wat geskik is om die geloof van sy uitverkorenes te voed wat getrou op sy glorieryke wederkoms wag. En hierdie “ *kos* ” is profeties.

V.46: “ *Geseënd is daardie dienskneg vir wie sy heer, wanneer hy daar aankom, so sal vind!* »

Die konteks van sy glorieryke terugkeer word hier bevestig, dit is dié van die vierde "Adventiste" verwagting. Die betrokke dienskneg is inderdaad reeds baie bly om die geopenbaarde gedagte van God te ken, sy oordeel oor die geloof van mense. Maar hierdie saligspreking sal almal uitbrei en aangaan wat, met die ontvangs van hierdie laaste goddelike lig, dit op hul beurt sal propageer en dit sal deel met die uitverkorenes wat oor die aarde versprei is, tot die effektiewe wederkoms van Jesus Christus.

V.47: “ *Voorwaar Ek sê vir julle, Hy sal dit bevestig oor al sy besittings.* »

Die Here se goed sal, tot sy wederkoms, geestelike waardes aangaan. En die dienskneg word vir Jesus, die bewaker van sy geestelike skat; die eksklusiewe bewaarder van sy orakels en sy geopenbaarde lig. Nadat u hierdie hele dokument gelees het, sal u kan sien dat ek nie oordryf deur die Bybelse profetiese openbaring daarvan die naam “skat” te gee nie. Watter ander naam kan ek gee aan 'n openbaring wat teen die " *tweede dood* " beskerm en die weg na die ewige lewe oopmaak? Omdat dit die moontlikheid van twyfel wat noodlottig is vir geloof en redding laat verdwyn en laat verdwyn.

V.48: “ *Maar as dit 'n slegte dienskneg is wat by homself sê: My heer vertraag om te kom,* ”

Die lewe wat deur God geskep is, is van die binêre tipe. Alles het sy absolute teendeel. En God het die mense twee paaie voorgedra, twee paaie om hulle keuses te rig: *lewe en goeie, dood en kwaad; die koring en die kaf; die skaap en die bok, die lig en die duisternis*. In hierdie vers teiken die Gees die goddelose dienaar, maar 'n dienskneg nietemin, wat die valse geloof aandui wat nie deur God gevoed word nie en bowenal die valse Christelike geloof wat uiteindelik die Adventiste geloof self bereik en aangaan, in ons tyd van die einde. Hierdie Adventisme het nie meer lig van Jesus Christus ontvang nie omdat hy dit wat tussen 1982 en 1991 aan hom voorgedra is en wat sy koms vir 1994 aangekondig het, geweier het, het hierdie Adventisme 'n vrug van boosheid voortgebring wat gelei het deur die uitstraling van die boodskapper van God in November 1991. Let daarop dat Jesus die verborge gedagtes van die hart openbaar: “wie **in homself sê**”. Omdat die voorkoms van eksterne godsdienstige gedrag uiters bedrieglik is; godsdienstige formalisme vervang ware lewende geloof vol ywer vir die waarheid.

V.49: “... *as hy sy metgeselle begin slaan, as hy saam met die dronkaards eet en drink,*”

Die beeld is 'n bietjie verwag tot op datum, maar die bestraling gee duidelik, in tye van vrede, die opposisie en die stryd uit wat die werklike vervolging wat sal kom, uitdruk en voorafgaan; dit is net 'n kwessie van tyd. Sedert 1995 het institusionele Adventisme “*eet en drink saam met dronkaards*” in die mate dat dit 'n alliansie met Protestante en Katolieke gesluit het deur die ekumeniese alliansie aan te gaan. Want in Openb.17:2, gerig op die Katolieke geloof genaamd “*Babilon die Grote*”, en die Protestantse geloof genaamd “*aarde*”, sê die Gees: “***Dit is met haar dat die konings van die aarde hulleself aan die hoerery oorgegee het, en dit is van die wyn van sy hoerery wat die bewoners van die aarde dronk geword.***”

V.50: “...*die heer van hierdie dienskneg sal kom op 'n dag wat hy nie verwag nie, en op 'n uur wat hy nie weet nie,*”

Die gevolg van die verwerping van die lig aangaande die derde Adventiste verwagting, en die datum 1994, verskyn uiteindelik in die vorm van onkunde oor die tyd van die ware wederkoms van Jesus Christus, dit wil sê die vierde Adventiste verwagting van die goddelike projek. Hierdie onkunde is die gevolg van die verbreking van die verhouding met Jesus Christus, dus kan ons die volgende ding aflei: die Adventiste wat in hierdie tragiese situasie geplaas is, is nie meer in die oë van God of, na sy oordeel, “Adventiste” nie.

V.51: “...*hy sal hom verskeur en hom sy deel by die geveinsdes gee : daar sal geweene wees en gekners van die tande.* »

Die beeld spreek die toorn uit wat God valse dienaars wat hom verrai het, sal toedien. Ek let in hierdie vers op die term “*skynheiliges*” waarmee die Gees valse Christene in Dan.11:34 aandui, maar 'n breër lees is nodig om die konteks van die tyd wat deur die profesie geteiken word, wat die verse 33 en 35 insluit, te verstaan: “*en die wysstes onder hulle sal die baie onderrig. Daar is sommige wat vir 'n tyd sal swig voor die swaard en die vlam, aan gevangenskap en plundering. In die tyd wanneer hulle swig, sal hulle 'n bietjie gehelp word, en baie sal uit huigelary by hulle aansluit. Sommige van die wyse manne sal val, sodat hulle*

*gereinig, gesuiwer en gewit kan word tot die tyd van die einde toe , want dit sal eers op die vasgestelde tyd kom. » Die “ goddelose dienskneg ” is dus inderdaad die een wat die verwagtinge van God, sy Meester, verrai en hy sluit aan, “ tot die tyd van die einde toe ”, by die laer van die “ **geveinsdes** ”. Hy deel van toe af met hulle die toorn van God wat hulle tref tot die laaste oordeel, waar hulle vernietig word, verteer word in die “ poel van vuur ” wat “ die tweede dood ” definitief gee , volgens Openb. 20: 15: “ Wie gevind is wat nie opgeskryf is in die boek van die lewe nie, is in die poel van vuur gegooi .”*

Die geopenbaarde geskiedenis van ware geloof

Die ware geloof

Daar is baie dinge om te sê oor die onderwerp van ware geloof, maar ek stel reeds hierdie aspek voor wat vir my na 'n prioriteit lyk. Enigeen wat 'n verhouding met God wil vestig, moet weet dat sy of haar opvatting van lewe op aarde en in die hemel die uiterste teenoorgestelde is van ons stelsel wat op aarde gevestig is, wat gebou is op trotse en goddelose gedagtes wat deur God geïnspireer is. sy vyand, en dié van sy ware uitverkorenes. Jesus het ons die manier gegee om ware geloof te identifiseer: “ *Aan hulle vrugte sal julle hulle ken . Pluk ons druiwe van dorings, of vye van distels?* (Matt.7:16).” Op grond van hierdie stelling, wees verseker dat almal wat aanspraak maak op sy naam en wat nie aanbied nie, sy sagmoedigheid, sy hulpvaardigheid, sy selfopoffering, sy gees van opoffering, sy liefde vir die waarheid en sy ywer vir gehoorsaamheid aan die geboorte van God, was en sal nooit sy dienaars wees nie; dit is wat 1 Kor.13 ons leer deur die charisma van ware heiligheid te definieer; dit wat deur die regverdige oordeel van God vereis word: vers 6: “ *sy is nie bly oor onreg nie, maar sy is bly in die waarheid* ”.

Hoe kan ons glo dat die vervolgte en die vervolger op dieselfde manier deur God geoordeel word? Wat is die ooreenkoms tussen Jesus Christus, vrywillig gekruisig, en die Roomse pouslike inkwisisie of Johannes Calvyn, wat mans en vroue tot hul dood aan marteling onderwerp het? Om nie die verskil te sien nie, moet ons die woorde wat deur Bybelse geskifte geïnspireer is, ignoreer. Dit was die geval, voordat die Bybel oor die hele wêreld versprei is, maar aangesien dit oral op aarde beskikbaar was; watter verskonings kan die oordeelsfoute van mense regverdig? Daar is nie een nie. Daarom sal die komende goddelike toorn baie groot en onbeheerbaar wees.

Die drie en 'n half jaar waartydens Jesus in sy aardse bediening gearbei het, word in die Evangelies aan ons geopenbaar, sodat ons die standaard van ware geloof na God se mening kan ken; die enigste een wat saak maak. Sy lewe word as model aan ons gebied; 'n model wat ons moet navolg om deur hom as sy dissipels erken te word. Hierdie aanneming impliseer dat ons sy opvatting deel van die ewige lewe wat hy voorstel. Selfsug word daarheen verban, asook vernietigende en vernietigende trots. Daar is geen plek vir brutaliteit en goddeloosheid in die ewige lewe wat slegs aan die uitverkorenes aangebied word wat deur Jesus Christus self erken word nie. Sy gedrag was vreedsaam revolusionêr, want hy, die Meester en Here, het homself die dienaar van almal gemaak, gebukkend tot die punt om die voete van sy dissipels te was, om konkrete betekenis te gee aan sy veroordeling van die trotse waardes wat gemanifesteer word deur die leiers van Joodse godsdienstige figure van sy tyd; dinge wat vandag nog Joodse en Christelike godsdienstige mense kenmerk. In absolute opposisie is

die standaard wat in Jesus Christus geopenbaar word, die standaard van die ewige lewe.

Deur aan sy dienaars die middele te wys om hulleself, hulle vyande, die valse dienaars van God te identifiseer, het Jesus Christus opgetree om hulle siele te red. En sy belofte om tot aan die einde van die wêreld “ *in die middel* ” van sy uitverkorenes te wees, word nagekom en dit bestaan uit die verligting en beskerming van hulle regdeur hul aardse lewe. Die absolute standaard van ware geloof is dat God by sy uitverkorenes bly. Hulle word nooit van sy lig en sy Heilige Gees ontnem nie. En as God onttrek, is dit omdat die uitverkorene nie meer een is nie; sy geestelike status het verander in God se regverdig oordeel. Omdat sy oordeel aanpas by menslike gedrag. Op individuele vlak bly veranderings in beide rigtings moontlik; van goed na kwaad of van kwaad na goed. Maar dit is nie die geval, op die kollektiewe vlak van godsdienstige groepe en instellings, wat net van goed na kwaad verander, wanneer hulle nie aanpas by die veranderinge wat deur God vasgestel is nie. In sy lering sê Jesus vir ons : " *'n Goeie boom kan nie slegte vrugte dra nie, net soos 'n slegte boom nie goeie vrugte kan dra nie* (Matt.7:18)." Hy het ons dus laat verstaan dat die Katolieke godsdiens as gevolg van sy afskuwelike vrugte 'n " *slegte boom* " is en dat dit, deur sy valse leerstelling, so sal bly, selfs wanneer dit, ontnem van monargiese ondersteuning, ophou om mense te vervolg. En dit is dieselfde met die Anglikaanse godsdiens wat deur Henry VIII geskep is om sy owerspel en sy misdade te regverdig; watter waarde kan God aan sy nageslag en opvolgermonarge gee? Dit is ook die geval van die Protestantse Calvinistiese godsdiens, aangesien hierdie stigter, John Calvyn, gevrees is, as gevolg van die reputasie van sy hardheid van karakter en die talle teregstellings tot die dood wat hy in sy stad Genève gelegitimeer het, baie soortgelyk aan die Katolieke gebruike van sy tyd, tot die punt om verder as dit te gaan. Hierdie Protestantisme sou waarskynlik nie die lieflike Here Jesus Christus behaag nie, en dit kan op geen manier as 'n model van die ware geloof geneem word nie. Dit is so waar dat God in sy openbaring aan Daniël die Protestantse hervorming ignoreer, slegs die pouslike regime van 1260 jaar teiken, en die tyd van die vestiging van die boodskappe van Sewende-dag Adventisme, draer van geopenbaarde goddelike waarhede, sedert 1844 , tot die einde van die wêreld, wat kom, in 2030.

Historiese bese godsdienslike vervalsings het almal aspekte van God se goedgekeurde model, maar hulle pas nooit daarmee nie. Ware geloof word voortdurend gevoed deur die Gees van Christus, valse geloof nie. Ware geloof kan die geheimenisse van God se Bybelse profesieë verklaar, valse geloof nie. Menigte interpretasies van profesieë sirkuleer in die wêreld, elkeen meer fantasieë as die vorige. Anders as hulle word my interpretasies uitsluitlik verkry uit aanhalings uit die Bybel; die boodskap is dus presies, stabiel, samehangend en konsekwent met die gedagte van God waarvan dit nooit afdwaal nie; en die Almagtige waak daaroor.

Vorbereidende notas vir die boek Daniël

Die naam Daniël beteken God is my Regter. Kennis van God se oordeel is 'n hoofbasis van geloof, want dit lei die skepsel tot gehoorsaamheid aan sy geopenbaarde en verstaande wil, die enigste voorwaarde om te alle tye deur hom geseën te word. God soek die liefde van sy skepsele wat dit konkreet maak en deur hulle gehoorsame geloof demonstreer. God se oordeel word dus geopenbaar deur sy profesieë wat simbole gebruik soos in die gelykenisse van Jesus Christus. God se oordeel word eers deur die boek Daniël geopenbaar, maar dit lê slegs die hoofgrondslag vir Sy oordeel oor Christelike godsdiensgeskiedenis wat in detail in die boek Openbaring geopenbaar sal word.

In Daniël openbaar God min, maar hierdie kwantitatiewe bietjie is van groot kwalitatiewe belang, want dit vorm die grondslag van die algehele profetiese Openbaring. Bou-argitektheit weet hoe beslissend en bepalend die voorbereiding van die bouperseel is. In profesie is dit die rol wat gegee word aan die openbarings wat deur die profeet Daniël ontvang is. Inderdaad, wanneer hulle betekenis duidelik verstaan word, bereik God die dubbele doel **om sy bestaan te bewys** en aan sy uitverkorenes **die sleutels te gee om** die boodskap wat deur die Gees gelewer word, te verstaan. In hierdie “paar dinge” vind ons almal dieselfde: die aankondiging van 'n opeenvolging van vier universele oorheersende ryke sedert die tyd van Daniël (Dan.2, 7 en 8); die amptelike datering van die aardse bediening van Jesus Christus (Dan.9); die aankondiging van die Christelike afvalligheid in 321 (Dan.8), die pouslike bewind van 1260 jaar tussen 538 en 1798 (Dan.7 en 8); en die "Adventiste"-alliansie (Dan. 8 en 12) vanaf 1843 (tot 2030). Ek voeg hierby Dan.11 wat, soos ons sal sien, die vorm en evolusie van die uiteindelijke aardse kernwêreldoorlog openbaar wat nog volbring moet word voor die glorieryke wederkoms van die Heiland-God.

Op subtiele wyse het die Here Jesus Christus die naam van Daniël opgeroep om die belangrikheid daarvan vir die nuwe verbond te herinner. “*Wanneer julle dan die gruwel van die verwoesting sien, waarvan die profeet Daniël gespreek het, wat in die heiligdom gevestig is, laat hom wat dit lees, oppas!* (Mat.24:15) »

As Jesus ten gunste van Daniël getuig het, is dit omdat Daniël die leringe oor sy eerste koms en sy heerlike wederkoms van hom ontvang het, meer as enige ander voor hom. Sodat my woorde duidelik verstaan word, moet jy weet dat die

Christus wat uit die hemel gekom het, Homself voorheen aan Daniël gestel het onder die naam “ *Migael* ”, in Dan.10:13-21, 12:3 en hierdie naam word deur Jesus opgeneem. -Christus in Openb.12:7. Hierdie naam “ *Micaël* ” is beter bekend in sy Latynse Katolieke vorm Michel, die naam wat gegee is aan die beroemde Mont Saint-Michel in Bretonse Frankryk. Die boek Daniël voeg numeriese besonderhede by wat ons in staat stel om die jaar van sy eerste koms te ken. Ek wil ook daarop wys dat die naam “ *Micaël* ” beteken: Wie is soos God; en die naam “ *Jesus* ” vertaal as: YaHWÉH red. Albei name het betrekking op die groot Skepper-God, die eerste met die hemelse titel, die tweede met die aardse titel.

Die Openbaring van die Toekoms word aan ons voorgehou as 'n multi-verhaal konstruksie speletjie. Aan die begin van die film, om reliëf-effekte in tekenprente te skep , het filmmakers glasplate gebruik waarvan die verskillende geverfde patrone, een keer op mekaar geplaas, 'n beeld op verskeie vlakke gegee het. So is dit ook met die profesie wat deur God ontwerp is.

Dit begin alles in Daniël

DIE BOEK VAN DANIEL

Jy wat hierdie werk lees, weet dat die onbeperkte Almagtige God lewe, alhoewel hy verborge is. Hierdie getuienis van die “ *profeet Daniël* ” is geskryf om jou hiervan te oortuig. Dit dra die seël van die getuienis van die ou en nuwe verbond omdat Jesus dit opgeroep het in die woorde wat aan sy dissipels gerig is. Sy ervaring openbaar die optrede van hierdie goeie en regverdige God. En hierdie boek laat ons die oordeel ontdek dat God die godsdienstgeskiedenis van sy monoteïsme voer, Joods in 'n eerste alliansie, dan Christen, in sy nuwe alliansie, gebou op die bloed wat deur Jesus Christus vergiet is, op 3, 30 April van sy era. Wie beter as “ *Daniël* ” kan God se oordeel openbaar? Sy naam beteken "God is my regter". Hierdie geleefde ervarings is nie fabels nie, maar getuienis van die goddelike seën van sy model van getrouheid. God stel hom voor onder die drie mense wat hy in ongeluk sou red in Eseg.14:14-20. Hierdie drie tipes van die uitverkore een is “ *Noag, Daniël en Job* ”. God se boodskap sê duidelik vir ons dat selfs in Jesus Christus, as ons nie soos hierdie modelle lyk nie, die deur na verlossing vir ons gesluit sal bly. Hierdie boodskap bevestig die smal pad, smal pad of nou poort waardeur die uitverkorenes moet gaan om die hemel in te gaan, volgens die leer van Jesus Christus. Die verhaal van “ *Daniël* ” en sy drie metgeselle word aan ons voorgehou as die model van die getrouheid wat God red in dae van benoudheid.

Maar daar is ook in hierdie verhaal van die lewe van Daniël, die bekering van drie magtige konings wat God daarin geslaag het om van die duiwel weg te ruk wat hulle in totale onkunde aanbidders was. God het hierdie keisers die magtigste woordvoerders vir sy saak in die menslike geskiedenis gemaak, die eerste, maar ook die laaste, want hierdie modelmanne sal verdwyn en godsdienst, waardes, moraliteit sal onophoudelik agteruitgaan. Vir God is dit 'n lang stryd om 'n siel te ruk en die geval van koning “ *Nebukadnesar* ” is 'n uiters onthullende

model van sy soort. Dit bevestig die gelykenis van Jesus Christus, hierdie “ **Goeie Herder** ” wat sy kudde verlaat om die verlore skape te soek.

Daniël 1

Dan 1:1 *In die derde jaar van die regering van Jojakim, die koning van Juda, het Nebukadnésar, die koning van Babel, teen Jerusalem opgetrek en dit beleër.*

1a- *Die derde jaar van die regering van Jojakim, die koning van Juda*
Bewind van Jojakim van 11 jaar vanaf – 608 tot – 597. 3de^{jaar} in – 605.

1b- *Nebukadnesar*

Dit is die Babiloniese vertaling van die naam van koning Nebukadnesar, "Nabu beskerm my oudste seun." Nabu is die Mesopotamiese god van kennis en skryf. Ons kan reeds verstaan dat God van plan is om hierdie mag oor kennis en skrif aan hom te laat herstel.

Dan 1:2 *En die HERE het Jojakim, die koning van Juda, en 'n deel van die voorwerpe van die huis van God in sy hand gegee. Nebukadnésar het die gereedskap na die land Sinear geneem, na die huis van sy god, en dit in die skathuis van sy god gesit.*

2a- *Die Here het Jojakim, die koning van Juda, in sy hand gegee*

God se verlating van die Joodse koning is geregverdig. 2Ch.36:5: *Jojakim was vyf-en-twintig jaar oud toe hy koning geword het, en hy het elf jaar in Jerusalem geregeer. Hy het gedoen wat verkeerd was in die oë van die HERE sy God .*

2b- *Nebukadnésar het die gereedskap na die land Sinear geneem, na die huis van sy god, hy het dit in die skathuis van sy god gesit.*

Hierdie koning is heiden, hy ken nie die ware God wat Israel dien nie maar hy sorg om sy god te eer: Bel. Ná sy toekomstige bekering sal hy die ware God van Daniël met dieselfde getrouheid dien.

Dan 1:3 *Die koning het Aspenas, die owerste van sy eunugs, beveel om van die kinders van Israel van koninklike afkoms of van adellike geslag te bring;*

Dan 1:4 *jong seuns sonder liggaamsgebrek, aantreklik van voorkoms, toegerus met wysheid, insig en onderrig, bekwaam om in die koning se paleis te dien, en wat die letters en taal van die Chaldeërs geleer sou word.*

4a- Koning Nebukadnesar kom vriendelik en intelligent voor, hy poog net om Joodse kinders te help om suksesvol in sy samelewing en sy waardes te integreer.

Dan 1:5 *Die koning het vir hulle vir elke dag 'n deel van die spys van sy tafel en van die wyn wat hy gedrink het, aan hulle opgedra, met die bedoeling om hulle drie jaar lank groot te maak, en aan die einde daarvan sou hulle in diens van die koning.*

5a- Die koning se goeie gevoelens is duidelik. Hy deel met die jongmense wat hy homself aanbied, van sy gode tot sy kos.

Dan 1:6 *Onder hulle was Daniël, Hanánja, Misael en Asarja van die kinders van Juda.*

6a- Van al die jong Jode wat na Babilon geneem is, het slegs vier van hulle modeltrou getoon. Die feite wat volg is deur God georganiseer om die verskil aan te toon in die vrug wat gedra word deur diegene wat hom dien en wie hy seën en deur diegene wat hom nie dien nie en wat hy ignoreer.

Dan 1:7 *En die owerste van die hofdienaars het hulle name gegee: Daniël Béltsasar, Hanánja Sadrag, Misael Mesag en Asarja Abednego.*

7a- Intelligensie word gedeel deur hierdie jong Jode wat instem om heidense name te dra wat deur die wenner opgelê is. Naamgewing is 'n teken van meerderwaardigheid en 'n beginsel wat deur die ware God geleer word. Gen.2:19: *En Yahweh God, wat uit die grond geformeer het al die diere van die veld en al die voëls van die hemel, het hulle na die mens gebring om te sien hoe Hy hulle sou noem, en dat elke lewende wesens 'n mens genoem sou word. hom sou gee.*

7b- Daniël “God is my regter” word herdoop na Beltsasar: “Bel sal beskerm”. Bel dui die duiwel aan wat hierdie heidense volke, in totale onkunde, gedien en geëer het, slagoffers van demoniese geeste.

Hananiah “Genade of Gegee van YaHWÉH” word “Shadrach “geïnspireer deur Aku”. Aku was die maangod in Babilon.

Mishaël “Wie is die geregtigheid van God” word Meschac “wat aan Aku behoort”.

Asaria "Die Hulp of Hulp is YaHWÉH" word "Abed-Nego" "Dienaar van Nego" , en daar reeds, die songod van die Chaldeërs.

Dan 1:8 *Daniël het besluit om hom nie te verontreinig met die kos van die koning en met die wyn wat die koning gedrink het nie, en hy het die hoofhofman gesmeek om hom nie te dwing om hom te verontreinig nie.*

8a- **Om 'n heidense naam te hê**, is nie 'n probleem wanneer jy verslaan word nie, maar om jouself te besoedel tot die punt dat jy God skaam, is te veel gevra. Die lojaliteit van die jong manne het daartoe gelei dat hulle *van die koning se wyne en vleis onthou het* omdat hierdie dinge tradisioneel aan die heidense gode wat in Babilon vereer is, aangebied is. Hulle jeug kort volwassenheid en hulle redeneer nog nie soos Paulus, die getroue getuie van Christus wat valse gode as wind beskou nie (Rom.14; 1Ko.8). Maar uit vrees om diegene wat swak is in geloof te skok, tree hy soos hulle op. As hy die teenoorgestelde optree, doen hy nie 'n sonde nie, want sy redenasie is korrek. God veroordeel besoedeling wat vrywillig met alle kennis en gewete gepleeg word; in hierdie voorbeeld, die opsetlike keuse om heidense gode te eer.

Dan 1:9 *God het aan Daniël guns en genade gegee voor die owerste hofdienaar.*

9a- Die geloof van jongmense word gedemonstreer deur hulle vrees om God te mishaa; Hy kan hulle seën.

Dan 1:10 Die owerste van die hofdienaars sê vir Daniël: Ek is bang vir my heer die koning wat vir jou aangestel het wat jy moet eet en drink; want waarom sou hy jou gesig meer neerslagtig sien as dié van jongmense van jou ouderdom? Jy sou my kop aan die koning blootstel.

Dan 1:11 Toe sê Daniël aan die rentmeester aan wie die owerste van die hofdienaar die toesig oor Daniël, Hanánja, Misael en Asarja toevertrou het:

Dan 1:12 Toets u dienaars tien dae lank, en gee vir ons groente om te eet en water om te drink;

Dan 1:13 Dan moet jy na ons aangesig kyk en op die aangesig van die jongmanne wat die koning se spys eet, en jy moet met jou dienaars handel volgens wat jy gesien het.

Dan 1:14 En hy het hulle gegee wat hulle gevra het en hulle tien dae op die proef gestel.

Dan 1:15 Aan die einde van tien dae was hulle mooier en molliger as al die jongmanne wat die koning se kos geëet het.

15a- Ons kan 'n geestelike vergelyking tussen die " tien dae " van die ervaring van Daniël en sy drie metgeselle, met die " tien dae " van profetiese jare van vervolging van die boodskap van die " Smirna " era van Apo 2:10 . Inderdaad, in beide ervarings openbaar God die verborge vrugte van diegene wat beweer dat hulle van Hom is.

Dan 1:16 Die bestuurder het die kos en die wyn wat vir hulle bedoel was, weggeneem en vir hulle groente gegee.

16a- Hierdie ondervinding toon hoe God in die gedagtes van mense kan optree sodat hulle sy dienaars volgens sy heilige wil bevoordeel. Omdat die risiko wat die koning se rentmeester geneem het, groot was en God moes ingryp sodat hy die voorstelle van Daniël aanvaar het. Die geloofservaring is 'n sukses.

Dan 1:17 God het aan hierdie vier jongmanne kennis gegee, insig in alle letters en wysheid; en Daniël het al die visioene en drome verduidelik.

17a- God het aan hierdie vier jongmanne kennis, intelligensie in alle letters en wysheid gegee

Alles is 'n geskenk van die Here. Die wat hom nie ken nie, weet nie hoeveel dit van hom afhang of hulle intelligent en wys of onkundig en dwaas is nie.

17 b- en Daniël het al die visioene en al die drome verduidelik.

Eerstens om sy getrouheid te wys, word Daniël geëer deur God wat hom die gawe van profesie gee. Dit was die getuienis wat hy in sy tyd aan getroue Josef, gevangene van die Egiptenare, gegee het. Onder God se offergawes het Salomo ook wysheid gekies; en vir hierdie keuse het God hom alles gegee, heerlikheid en rykdom. Daniël sal op sy beurt hierdie hoogte ervaar wat deur sy getroue God gebou is.

Dan 1:18 Op die tyd wat die koning bepaal het om hulle na hom te bring, het die owerste van die hofdienaars dit aan Nebukadnésar gebring.

Dan 1:19 Die koning het met hulle gepraat; en onder al hierdie jongmanne was daar niemand soos Daniël, Hanánja, Misael en Asarja nie. Hulle is dus tot die diens van die koning toegelaat.

Dan 1:20 *Aangaande al die dinge wat wysheid en insig verg, en waaroor die koning hulle ondervra het, het hy dit tien maal beter gevind as al die towenaars en sterrekykers wat in sy hele koninkryk was.*

20a- God wys dus “ die verskil tussen die wat Hom dien en die wat Hom nie dien nie ”, wat in Mal.3:18 geskryf staan. Die name van Daniël en dié van sy metgeselle sal in die getuienis van die Heilige Bybel ingaan, want hulle demonstrasies van getrouheid sal as modelle dien om die uitverkorenes tot aan die einde van die wêreld aan te moedig.

Dan 1:21 *So was Daniël tot die eerste jaar van koning Kores.*

Daniël 2

Dan 2:1 *In die tweede jaar van Nebukadnésar se regering het Nebukadnésar drome gedroom. Sy verstand was onrustig en hy kon nie slaap nie.*

1a- Dus, in – 604. God openbaar homself in die gees van die koning.

Dan 2:2 *Die koning het die towenaars, die sterrekykers, die towenaars en die Chaldeërs geroep om hom sy drome te vertel. Hulle het gekom en hulle voor die koning gestel.*

2a- Die heidense koning wend hom dan tot die mense op wie hy tot dan vertrou het, elkeen is 'n spesialis op sy gebied.

Dan 2:3 *En die koning sê vir hulle: Ek het 'n droom gedroom; my gedagtes is in beroering, en ek wil graag hierdie droom weet.*

3a- Die koning het goed gesê: *Ek wil hierdie droom weet* ; hy praat nie oor die betekenis daarvan nie.

Dan 2:4 *Die Chaldeërs het die koning in Aramees geantwoord: O koning, leef vir ewig! Vertel u dienaars daarvan, en ons sal dit verduidelik.*

Dan 2:5 *En die koning het weer geantwoord en aan die Chaldeërs gesê: Die saak het my ontvlug; As jy my nie bewus maak van die droom en sy verduideliking nie, sal jy in stukke geskeur word, en jou huise sal tot 'n hoop rommel verklein word.*

5a- Die onversetlikheid van die koning en die uiterste maatreëls wat hy neem, is uitsonderlik en geïnspireer deur God wat die middele skep om heidense charlatanisme te verwar en sy heerlikheid deur sy getroue dienaars te openbaar.

Dan 2:6 *Maar as jy my die droom en sy verklaring vertel, sal jy van my geskenke en geskenke en groot eer ontvang. Vertel my dus die droom en die verduideliking daarvan.*

6a- Hierdie gawes, geskenke en groot eerbewyse berei God voor vir sy getroue uitverkorenes.

Dan 2:7 *Hulle antwoord die tweede keer: Laat die koning die droom aan sy dienaars vertel, dan sal ons dit verduidelik.*

Dan 2:8 *En die koning het geantwoord en gesê: Voorwaar, ek sien dat jy tyd probeer wen, want jy sien dat die saak my ontgaan het.*

8a- Die koning vra sy wyse manne iets wat nog nooit gevra is nie en hy bereik dit nie.

Dan 2:9 *As julle my dan nie die droom bekend maak nie, sal dieselfde sin julle almal dek; jy wil voorberei om vir my leuens en valshede te vertel, terwyl jy wag vir tye om te verander. Vertel my dus die droom, en ek sal weet of jy vir my die verduideliking kan gee.*

9a- *jy wil voorberei om vir my leuens en valshede te vertel, terwyl jy wag dat die tye verander word*

Dit is op hierdie beginsel dat alle valse sieners en waarsêers tot aan die einde van die wêreld ryk word.

9b- *Daarom, vertel my die droom, en ek sal weet of jy vir my die verduideliking kan gee*

Vir die eerste keer manifesteer hierdie logiese redenasie hom in die gedagte van 'n man. Charlatans geniet dit baie om enigiets aan hul naïewe en te liggelowige kliënte te vertel. Die koning se versoek ontmasker hul limiet.

Dan 2:10 *Die Chaldeërs antwoord die koning: Daar is niemand op aarde wat kan sê wat die koning vra nie; geen koning, hoe groot en magtig hy ook al was, het ooit so iets van enige towenaar, astroloog of Chaldeër geëis nie.*

10a- Hulle woorde is waar, want tot dan toe het God nie ingegryp om hulle te ontmasker nie, sodat hulle verstaan dat Hy die enigste God is, en dat hulle heidense godhede niks anders as niks is nie en afgode wat deur hande en die geeste van mense gegee is, gebou is oor na demoniese geeste.

Dan 2:11 *Wat die koning vra, is moeilik; daar is niemand wat dit aan die koning kan vertel nie, behalwe die gode wie se woning nie onder die mense is nie.*

11a- Die wyse spreek hier 'n onmiskenbare waarheid uit. Maar deur hierdie opmerkings te maak, erken hulle dat hulle geen verhouding met *die gode* het nie, terwyl hulle heeltyd geraadpleeg word deur misleide mense wat dink hulle sal antwoorde van verborge gode deur hulle kry. Die uitdaging wat die koning van stapel gestuur het, ontmasker hulle. En om dit te bereik, het dit die onvoorspelbare en oneindige wysheid van die ware God vereis, wat reeds verhewe geopenbaar is in Salomo, hierdie meester van goddelike wysheid.

Dan 2:12 *Hieroor was die koning kwaad en baie kwaad. Hy het beveel dat al die wyse manne van Babilon gedood moes word.*

Dan 2:13 *Die vonnis is bekend gemaak, die wyse manne is gedood, en hulle het gesoek na Daniël en sy metgeselle om hulle te vernietig.*

13a- Dit is deur sy eie dienaars voor die dood te plaas dat God hulle saam met koning Nebukadnesar in heerlijkheid sal opwek. Hierdie strategie voorspel die laaste ervaring van Adventiste geloof waar die uitverkorenes sal wag op die dood wat deur die rebelle bepaal is op 'n vasgestelde datum. Maar ook hier sal die situasie omgekeer word, want die dooies sal daardie rebelle wees wat mekaar sal doodmaak wanneer die magtige en oorwinnende Christus in die hemel verskyn om hulle te oordeel en te veroordeel.

Dan 2:14 *Toe het Daniël met wysheid en wysheid gesprek met Arjog, owerste van die lyfwag van die koning, wat uitgegaan het om die wyse manne van Babel dood te maak.*

Dan 2:15 *En hy antwoord en sê aan Arjog, die owerste van die koning: Waarom is die koning se vonnis so swaar? Arjog het die saak aan Daniel verduidelik.*

Dan 2:16 *En Daniël het na die koning gegaan en hom gesmeek om hom tyd te gee om die koning die verduideliking te gee.*

16a- Daniël tree op volgens sy aard en sy godsdienstige ervaring. Hy weet dat sy profetiese gawes aan hom gegee word deur God, in wie hy gewoon is om al sy vertrou te plaas. Toe hy leer wat die koning vra, weet hy dat God die antwoorde het, maar is dit sy wil om dit aan hom bekend te maak?

Dan 2:17 *Toe gaan Daniël na sy huis en vertel Hanánja, Misael en Asarja sy metgeselle van hierdie saak.*

17a- Die vier jong mans woon in Daniël se huis. “ *Dié van soortgelyke kuddes saam* ” en hulle verteenwoordig die gemeente van God. Reeds voor Jesus Christus, “ *waar twee of drie in my Naam vergader, is Ek in hulle midde* ”, sê die Here. Broederliefde verenig hierdie jongmense wat 'n pragtige gees van solidariteit toon.

Dan 2:18 *en hulle aanspoor om barmhartigheid te smeek van die God van die hemel, sodat Daniël en sy metgeselle nie saam met die res van die wyse manne van Babel vernietig word nie.*

18a- Gekonfronteer met so 'n sterk bedreiging teen hulle lewens, is vurige gebed en opregte vas die enigste wapens van die uitverkorenes. Hulle weet dit en sal wag vir die reaksie van hulle God wat reeds vir hulle soveel bewyse gegee het dat Hy hulle liefhet. Aan die einde van die wêreld sal die laaste uitverkorenes wat deur die doodbevel geteiken word, op dieselfde manier optree.

Dan 2:19 *Toe is die geheim in die nag aan Daniël geopenbaar in 'n gesig. En Daniël het die God van die hemel geseën.*

19a- Op versoek van sy uitverkorenes is die getroue God daar, omdat hy die toets georganiseer het om te getuig van sy getrouheid vir Daniël en sy drie metgeselle; om hulle tot die hoogste posisies in die koning se regering te verhef. Hy sal hulle, ervaring op ervaring, onmisbaar maak vir hierdie koning wat hy sal lei en uiteindelik sal bekeer. Hierdie bekering sal die vrug wees van die getroue en onberispelike gedrag van die vier jong Jode wat deur God vir 'n uitsonderlike sending geheilig is.

Dan 2:20 *Daniël antwoord en sê: Geloofd sy die Naam van God van ewigheid tot ewigheid! Wysheid en krag behoort aan hom.*

20a- 'n Goed geregverdigde lofprysing omdat die bewys van sy wysheid , in hierdie ervaring, ontenseglik gedemonstreer word. Haar *krag* het Jojakim aan Nebukadnesar oorgelewer en sy het haar idees in die gedagtes van die manne opgelê wat haar projek sou beoordeel.

Dan 2:21 *Hy is dit wat tye en omstandighede verander, wat konings omverwerp en aanstel, wat wysheid gee aan die wyse mense en kennis aan die wat verstand het.*

21a- Hierdie vers druk duidelik al die redes uit om in en in God te glo. Nebukadnesar sal uiteindelik tot bekering kom wanneer hy hierdie dinge ten volle besef.

Dan 2:22 *Hy openbaar wat diep en verborge is, Hy weet wat in duisternis is, en die lig bly by Hom.*

22a- Die duiwel kan ook openbaar wat diep en verborge is, maar die lig is nie in hom nie. Hy doen dit om mense te verlei en weg te keer van die ware God wat, wanneer hy dit doen, optree om sy uitverkorenes te red deur aan hulle die dodelike strikke te openbaar wat gestel is deur die demone wat tot aardse duisternis veroordeel is, sedert die oorwinning van Jesus Christus oor die sonde en die dood.

Dan 2:23 *God van my vaders, ek eer en prys U, dat U my wysheid en krag gegee het, en dat U my bekend gemaak het wat ons van U gevra het, dat U die geheim van die koning aan ons geopenbaar het.*

23a- Wysheid en krag was in God, in Daniël se gebed, en God het dit aan hom gegee. Ons sien in hierdie ervaring dat die beginsel wat Jesus geleer het vervul word: “ *vra en vir julle sal gegee word* ”. Maar dit word duidelik verstaan dat om hierdie resultaat te verkry, die lojaliteit van die aansoeker alle toetse moet deurstaan. Die *mag* wat Daniël ontvang, sal 'n vorm aanneem wat inwerk op die gedagtes van die koning wat onderwerp sal word aan 'n onmiskenbare ooglopende bewys wat hom sal dwing om die bestaan van die God van Daniël wat tot dan toe onbekend was aan hom en sy volk te erken.

Dan 2:24 *Daarna het Daniël na Arjog gegaan, aan wie die koning bevel gegee het om die wyse manne van Babel om te bring; en hy het gegaan en so met hom gesê: Moenie die wyse manne van Babel vernietig nie! Neem my voor die koning, en ek sal die koning die verduideliking gee.*

24a- Goddelike liefde word gelees in Daniël wat daaraan dink om lewe vir die wyse heidene te verkry. Dit is weer 'n gedrag wat aan God getuig van sy goedheid en deernis, in 'n gemoedstoestand van volmaakte nederigheid. God kan tevrede wees, sy dienaar verheerlik hom deur die werke van sy geloof.

Dan 2:25 *Arjog het Daniël gou voor die koning gebring en so met hom gespreek: Ek het onder die gevangenes van Juda 'n man gevind wat aan die koning verduideliking sal gee.*

25a- God hou die koning in groot angs, en die blote vooruitsig om die antwoord te kry wat hy so begeer het, sal sy woede dadelik laat bedaar.

Dan 2:26 *En die koning het geantwoord en aan Daniël, wie se naam Béltsasar was, gesê: Kan jy my die droom wat ek gehad het, en die verklaring daarvan te kenne gee?*

26a- Die heidense naam wat aan hom gegee is, verander niks nie. Dit is Daniël en nie Beltsasar nie wat hom die verwagte antwoord sal gee.

Dan 2:27 *Daniël het in die teenwoordigheid van die koning geantwoord en gesê: Wat die koning vra, is 'n geheim wat die wyse manne, die besweerders, die townenaars en die waarsêers nie aan die koning kan openbaar nie.*

27a- Daniël tree vir die wyse in. Wat die koning van hulle gevra het, was buite hul bereik.

Dan 2:28 *Maar daar is 'n God in die hemel wat geheime openbaar en aan koning Nebukadnésar bekend gemaak het wat aan die einde van die tyd sal gebeur. Dit is jou droom en die visioene wat jy in jou bed gehad het.*

28a- Hierdie begin van die verduideliking sal Nebukadnesar opletend maak, want die onderwerp van die toekoms het mense nog altyd gepynig en benoud, en die vooruitsig om antwoorde oor hierdie onderwerp te kry is opwindend en vertroostend. Daniël rig die koning se aandag op die onsigbare lewende God, wat verbasend is vir die koning wat gematerialiseerde gode aanbid het.

Dan 2:29 *Op u bed, o koning, het gedagtes by u opgekom oor wat ná hierdie tyd sal gebeur; en hy wat geheime openbaar, het aan jou bekend gemaak wat sal gebeur.*

Dan 2:30 *As hierdie geheim aan my geopenbaar is, is dit nie omdat daar in my groter wysheid is as dié van almal wat lewe nie; maar dit is dat die verklaring aan die koning gegee kan word, en dat jy die gedagtes van jou hart kan ken.*

30a- *dit is nie dat daar in my 'n wysheid is wat groter is as dié van alle lewende mense nie; maar dit is so dat die verduideliking aan die koning gegee word*

Volmaakte nederigheid in aksie. Daniël stap opsy, en sê vir die koning dat hierdie onsigbare God in hom belangstel; hierdie God kragtiger en doeltreffender as dié wat hy tot dan toe gedien het. Stel jou voor die effek van hierdie woorde op sy verstand en hart.

30b- *en ken die gedagtes van jou hart*

In heidense godsdiens word die standaard van goed en kwaad van die ware God geïgnoreer. Konings word nooit bevrage teken nie, want hulle word gevrees en gevrees omdat hulle mag groot is. Die ontdekking van die ware God sal Nebukadnesar toelaat om geleidelik sy karaktergebreke te ontdek; wat niemand onder sy mense die vermetelheid sou gehad het om te doen nie. Die les is ook aan ons gerig: ons kan net *die gedagtes van ons hart ken* as God in ons gewete optree.

Dan 2:31 *o koning, u het gekyk en 'n groot beeld gesien; hierdie standbeeld was groot en van buitengewone prag; sy het voor jou gestaan, en haar voorkoms was verskriklik.*

31a- *jy het 'n groot standbeeld gesien; hierdie standbeeld was enorm, en van buitengewone prag*

Die *standbeeld* sal die opeenvolging van die groot aardse ryke illustreer wat mekaar sal opvolg tot die terugkeer in heerlikheid van Jesus Christus, vandaar *die geweldige voorkoms daarvan*. Die *prag* daarvan is dié van opeenvolgende heersers wat bedek is met rykdom, glorie en eerbewyse wat deur mense betoon word.

31b- *sy het voor jou gestaan, en haar voorkoms was verskriklik.*

Die toekoms wat deur die standbeeld geprofeteer word, lê *voor* die koning en nie agter hom nie. Die verskriklike aspek daarvan profeteer die menigte menslike sterftes wat sal veroorsaak, die oorloë en die vervolgings wat die menslike geskiedenis tot aan die einde van die wêreld sal kenmerk; die heersers loop oor lyke.

Dan 2:32 *Die kop van hierdie beeld was suiwer goud; sy bors en arms was van silwer; sy buik en sy heupe was van koper;*

32a- *Die kop van hierdie beeld was van suiwer goud*

Daniël sal dit bevestig in vers 38, *die hoof van goud* is koning Nebukadnesar self. Hierdie simbool kenmerk hom omdat hy eers sal bekeer en met geloof die ware Skepper-God sal dien. Goud is die simbool van gesuiwerde geloof in 1 Petrus 1:7. Sy lang heerskappy sal godsdienstgeskiedenis kenmerk en sy vermelding in die Bybel regverdig. Daarbenewens vorm hy die **hoof** van die konstruksie van die opeenvolging van aardse heersers. Die profesie begin in die eerste jaar van sy regering in – 605.

32b- *sy bors en sy arms was van silwer*

Silwer is van minder waarde as goud. Dit verander, goud bly onveranderlik. Ons is getuie van 'n agteruitgang van menslike waardes wat die beskrywing van die standbeeld van bo na onder volg. Vanaf – 539 sal die ryk van die Meders en Perse die Chaldese ryk opvolg.

32c- *sy maag en sy heupe was van koper*

Geelkoper is ook van minder waarde as silwer. Dit is 'n koper-gebaseerde metaallegering. Dit gaan verskriklik agteruit en verander mettertyd van voorkoms. Dit is ook harder as silwer, self harder as goud wat alleen baie smeebaar bly. Seksualiteit is die middelpunt van die beeld wat God gekies het, maar dit is ook die beeld van menslike voortplanting. Die Griekse ryk, omdat dit inderdaad is, sal inderdaad baie produktief wees, wat die mensdom sy heidense kultuur sal gee wat sal voortduur tot aan die einde van die wêreld. Die Griekse standbeelde in gesmelte en gegote koper sal tot die einde deur mense bewonder word. Die naaktheid van die liggaam word geopenbaar en sy verdorwe sedes is onbeperk; hierdie dinge maak die Griekse ryk 'n tipiese simbool van sonde wat deur die eeue en millennia sal voortduur tot die wederkoms van Christus. In Dan.11:21 tot 31 sal die Griekse koning Antiochos 4 bekend as Epifanes, vervolger van die Joodse volk vir “7 jaar” tussen – 175 en – 168, voorgestel word as 'n tipe van die pouslike vervolger wat hy voorafgaan in die profetiese weergawe van hierdie hoofstuk. Hierdie vers 32 het agtereenvolgens die ryke gegroepeer en opgeroep wat tot die Romeinse ryk gelei het.

Dan 2:33 *sy bene van yster; sy voete, deels van yster en deels van klei.*

33a- *sy bene, van yster*

As die vierde geprofeteerde ryk, word dié van Rome gekenmerk deur maksimum verharding wat deur yster voorgestel word. Dit is ook die mees algemene metaal wat oksideer, roes en vernietig word. Hier word die agteruitgang weer bevestig en dit neem toe. Die Romeine is politeïste; hulle neem die gode van oorwonne vyande aan. Dit is hoe die Griekse sonde deur hulle uitbreiding na al die volke van sy ryk sal uitbrei.

33b- *sy voete, deels yster en deels klei*

In hierdie fase verswak 'n kleideel hierdie harde oorheersing. Die verduideliking is eenvoudig en histories. In 395 het die Romeinse Ryk opgebreek en daarna sou die *tien tone van die standbeeld se voete* die stigting van tien onafhanklike Christelike koninkryke bewerkstellig, maar almal geplaas onder die godsdienstige toesig van die Biskop van Rome wat vanaf 538 die Pous sou word. Hierdie tien konings is genoem in Dan.7:7 en 24.

Dan 2:34 *Terwyl jy kyk, het 'n klip sonder hande uitgeval en die voete van yster en klei van die beeld getref en dit stukkend geslaan.*

34a- Die beeld van die klip wat slaan is geïnspireer deur die praktyk van dood deur steniging. Dit was die standaard vir die teregstelling van skuldige sondaars in antieke Israel. Hierdie klip kom dus om aardse sondaars te stenig. Die laaste plaag van God se toorn sal haelkorrels wees volgens Openb.16:21. Hierdie beeld profeteer Christus se optrede teen sondaars ten tyde van sy glorieryke goddelike wederkoms. In Sag.3:9 gee die Gees aan Christus die beeld van 'n klip, die hoofsteen in die hoek, die een waarmee God die bou van sy geestelike gebou begin: *Want kyk, die klip wat Ek voor Josua neergesit het, daar is sewe oë op hierdie een klip; kyk, Ek sal self graveer wat daarin gegraveer moet word, spreek die HERE van die leërskare; en Ek sal die ongeregtigheid van hierdie land op een dag verwyder.* Dan lees ons in Sag.4:7: *Wie is jy, groot berg, voor Serubbabel? Jy sal uitgeroei word. Hy sal die hoofsteen te midde van toeroepe lê: Genade, genade vir haar!* Op dieselfde plek lees ons in verse 42 en 47: *Hy het vir my gesê: Wat sien jy? Ek antwoord: Ek kyk, en kyk, daar is 'n kandelaar heeltemal van goud, met 'n vaas bo-op en met sewe lampe in, met sewe lamphouers vir die lampe wat bo-op die kandelaar is ; ... Want dié wat die dag van swak begin verag het, sal bly wees wanneer hulle die vlak in die hand van Serubbabel sien. Hierdie sewe is die oë van die Here wat deur die hele aarde loop .* Om hierdie boodskap te bevestig, vind ons in Openb.5:6, hierdie beeld, waarin die sewe oë van die klip en die kandelaar aan die Lam van God toegeskryf word, naamlik Jesus Christus: *En ek het gesien, in die middel van die troon en die vier lewende wesens en in die midde van die ouderlinge 'n lam wat daar was asof dit geslag is. Hy het sewe horings en sewe oë gehad, dit is die sewe geeste van God wat deur die hele aarde gestuur is.* Die oordeel van sondige mense wat persoonlik deur God uitgevoer word, geen menslike hand gryp in nie.

Dan 2:35 *Toe is die yster, die klei, die koper, die silwer en die goud saamgebreek, en dit het geword soos kaf wat van 'n somer dorsvloer ontsnap; die wind het hulle weggevoer, en geen spoor is van hulle gevind nie. Maar die klip wat die beeld getref het, het 'n groot berg geword en die hele aarde gevul.*

35a- *Toe is die yster, die klei, die koper, die silwer en die goud saamgebreek, en dit het geword soos kaf wat in die somer van die dorsvloer ontsnap; die wind het hulle weggevoer, en geen spoor is van hulle gevind nie.*

Met die wederkoms van Christus het die nageslag van die volke gesimboliseer deur goud, silwer, koper, yster en klei almal in hul sondes gebly en waardig om deur hom te vernietig, en die beeld profeteer hierdie uitwissing.

35b- *Maar die klip wat die beeld getref het, het 'n groot berg geword en die hele aarde gevul*

Openbaring sal openbaar dat hierdie aankondiging eers volkome vervul sal word na die *duisend jaar* van hemelse oordeel, met die installasie van die uitverkorenes op die hernude aarde, in Openb. 4, 20, 21 en 22.

Dan 2:36 *Dit is die droom. Ons sal die verduideliking voor die koning gee.*

36a- Die koning hoor uiteindelik waarvan hy gedroom het. So 'n antwoord kan nie uitgedink word nie, want dit was onmoontlik om hom te mislei. Hy wat hierdie dinge vir hom beskryf, het dus self dieselfde visioen ontvang. En hy

reageer ook op die koning se versoek deur te wys dat hy in staat is om die beelde te interpreteer en hul betekenis te gee.

Dan 2:37 *o koning, u is die koning van die konings, want die God van die hemel het u heerskappy, mag, sterkte en heerlikheid gegee;*

37a- Ek waardeer hierdie vers baie waar ons sien hoe Daniël informeel met die magtige koning praat, wat geen mens in ons verdraaide en korrupte dae sou waag om te doen nie. Die informele toespraak is nie beledigend nie, Daniël het respek vir die Chaldeër-koning. Tuinaliteit is slegs die grammatikale vorm wat gebruik word deur 'n geïsoleerde subjek wat homself aan 'n enkele derde party uitdruk. En “so groot soos die koning is, hy is nie minder ’n man nie” soos die akteur Molière in sy tyd kon sê. En die drif van ongeregverdigde geloftes is in sy tyd gebore met Louis 14, die trotse "sonkoning".

37b- *O koning, jy is die koning van die konings, want die God van die hemel het aan jou die ryk gegee*

Meer as respek, bring Daniël 'n hemelse erkenning aan die koning waarvan hy onbewus was. Trouens, die hemelse Koning van die konings getuig daarvan dat hy die aardse koning van konings gebou het. Om oor konings te heers vorm die keiserlike titel. Die simbool van die ryk is " *die arend se vlerke* " wat dit sal tipeer as die eerste ryk in Dan.7.

37c- *krag,*

Dit dui op die reg om oor menigtes te heers en word gemeet in hoeveelheid, dit wil sê massa.

Dit kan die kop draai en 'n magtige koning met trots vul. Die koning sal soms toegee aan trots en God sal hom genees deur 'n ernstige beproewing van vernedering wat in Dan.4 geopenbaar word. Hy moet die idee aanvaar dat hy nie sy krag uit eie krag verkry het nie, maar omdat die ware God dit aan hom gegee het. In Dan.7 sal hierdie mag die simboliese beeld neem van die *Beer* van die Meders en Perse.

Mag wat soms verkry word deur 'n leegheid in hulself en in hul lewens te voel, pleeg selfmoord. Krag laat jou fantaseer oor die verkryging van 'n groot geluk wat nie kom nie. “Alles nuut, alles mooi” lui die gesegde, maar hierdie gevoel hou skaars. In die moderne lewe pleeg bekende en bewonderde en verrykte kunstenaars uiteindelik selfmoord ten spyte van 'n oënskynlike, skitterende en glorieryke sukses.

37d- *sterkte*

Dit dui op die aksie, die druk onder beperking wat die teenstander in 'n geveg laat buig. Maar hierdie stryd kan teen jouself gevoer word. Ons praat dan oor karaktersterkte. Krag word gemeet in kwaliteit en doeltreffendheid.

Dit het ook sy simbool: *die leeu* volgens Rigters 14:18: “ *wat is sterker as die leeu, wat is soeter as heuning* ”. Die krag van die leeu is in sy spiere; dié van sy pote en kloue maar veral dié van sy bek wat sy slagoffers vasgryp en versmoor voordat hulle dit verslind. Die verdraaide openbaring van hierdie antwoord op die raaisel wat Simson aan die Filistyne gestel het, sal die gevolg word van 'n optrede van ongeëwenaarde geweld van sy kant teen hulle.

37ste- *en glorie* .

Hierdie woord verander betekenis in sy aardse en hemelse opvatting. Nebukadnesar het menslike glorie verwerf tot hierdie ondervinding. Die plesier om te oorheers en die lot van alle skepsels op aarde te bepaal. Dit bly vir hom om die hemelse heerlijkheid te ontdek wat Jesus Christus sal verkry deur homself, die Meester en die Here, die dienskneg van sy dienaars te maak. Vir sy redding sal hy uiteindelik hierdie heerlijkheid en sy hemelse toestande aanvaar.

Dan 2:38 *Hy het in jou hand gegee waar hulle ook al woon, die mensekinders en die diere van die veld en die voëls van die hemel, en Hy het jou aangestel as heerser oor hulle almal; jy is die een wat jy is. die goue kop.*

38a- Hierdie beeld sal gebruik word om Nebukadnesar aan te dui in Dan.4:9.

38b- *jy is die hoof van goud.*

Hierdie woorde wys dat God vooraf weet watter keuses Nebukadnesar gaan maak. Hierdie simbool, *die kop van goud*, profeteer sy toekomstige heiligmaking en sy verkiesing vir ewige verlossing. Goud is die simbool van gesuiwerde geloof volgens 1 Petrus 1:7: *sodat die beproewing van julle geloof, kosbaarder as verganklike goud (wat egter deur vuur getoets word), kan lei tot lof, heerlijkheid en eer, wanneer Jesus Christus verskyn*. Goud, hierdie smeebare metaal, is die beeld van hierdie groot koning wat hom laat transformeer deur die werk van die skepper-God.

Dan 2:39 *Ná jou sal 'n ander koninkryk opstaan, minder as joune; dan 'n derde koninkryk wat van koper sal wees en oor die hele aarde sal heers;*

39a- Met verloop van tyd sal menslike kwaliteit verswak; die silwer van die kis en twee arms van die beeld is minder as die goud van die kop. Soos Nebukadnesar sal Darius die Meder hom bekeer, Kores 2 die Pers ook volgens Esd.1:1 tot 4, almal ook lief vir Daniël; en ná hulle Darius die Pers en Artasasta 1 ^{volgens} Esd.6 en 7. In beproewinge sal hulle bly wees om te sien hoe die God van die Jode sy eie te hulp kom.

39b- *dan 'n derde koninkryk wat van koper sal wees en wat oor die hele aarde sal heers.*

Hier versleg die situasie ernstig vir die Griekse ryk. Geelkoper, die simbool wat dit voorstel, dui op onreinheid, *sonde*. Die studie van Dan.10 en 11 sal ons toelaat om te verstaan hoekom. Maar reeds, die kultuur van die volk is ter sprake as die uitvinder van republikeinse vryheid en al sy perverse en korrumpente afwykings wat volgens die beginsel geen beperking het nie, daarom sê God in Spr.29:18: *Wanneer daar geen openbaring is nie, die mense is sonder beperking; Gelukkig as hy die wet onderhou!*

Dan 2:40 *Daar sal 'n vierde koninkryk wees, sterk soos yster; net soos yster alles breek en breek, so sal dit alles breek en breek, soos yster wat alles in stukke breek.*

40a- Die situasie vererger met hierdie vierde koninkryk wat dié van Rome is wat die vorige ryke sal oorheers en al hul goddelikheid sal aanneem, sodat dit al hul negatiewe eienskappe sal ophoop wat 'n nuwigheid bring, *'n ysterdiscipline* van onverbiddelike hardheid. Dit maak dit so effektief dat geen land dit kan weerstaan nie; soveel so dat sy ryk van Engeland in die weste tot by Babilon aan die oostekant sal strek. Yster is waarlik sy simbool, van sy tweesnydende swaarde, sy wapenrusting en sy skilde, sodat die leer die voorkoms van 'n karapak

kry met spiespunte, geweldig effektief teen wanordelike aanvalle en van sy vyande versprei .

Dan 2:41 *En soos jy die voete en die tone gesien het, deels van pottebakkersklei en deels van yster, hierdie koninkryk sal verdeel word; maar daar sal iets van die sterkte van yster daarin wees, omdat jy yster met klei gemeng gesien het.*

41a- Daniël spesifiseer dit nie maar die beeld praat. *Voete en tone* verteenwoordig 'n dominante fase wat die heidense Romeinse ryk wat deur yster afgebeeld is, sal opvolg . Verdeeld sal hierdie Romeinse ryk die slagveld word vir die klein koninkryke wat na sy verbroekeling gevorm is. Die alliansie van yster en klei skep nie krag nie, maar verdeeldheid en swakheid. Ons lees *pottebakker se klei* . Die pottebakker is God volgens Jer.18:6: *Kan Ek nie soos hierdie pottebakker teenoor julle optree nie, o huis van Israel? sê die Here. Kyk, soos klei in die hand van die pottebakker is, so is julle in my hand, o huis van Israel!* Hierdie klei is die vreedsame komponent van die mensdom waaruit God sy uitverkorenes kies en van hulle skepe van eer maak.

Dan 2:42 *En soos die tone van die voete deels van yster en deels van klei was, so sal hierdie koninkryk deels sterk en deels broos wees.*

42a- Let daarop dat Romeinse yster voortgeduur het tot aan die einde van die wêreld, alhoewel die Romeinse Ryk sy eenheid en sy oorheersing in 395 verloor het. Die verklaring lê in sy hervatting van oorheersing deur die godsdienstige verleiding van die Rooms-Katolieke geloof. Dit is te danke aan die gewapende ondersteuning wat Clovis en die Bisantynse keisers aan die biskop van Rome omstreeks 500 gegee het. Hulle het sy aansien en sy nuwe pouslike mag gebou wat hom, maar net in die oë van mense, die aardse leier van die Christelike kerk gemaak het. sedert 538.

Dan 2:43 *Jy het yster met klei gemeng gesien, want hulle sal deur mensebonde gemeng word; maar hulle sal nie met mekaar verenig word nie, net soos yster nie met klei gekombineer word nie.*

43a- Die *vingers van die voete, tien* in getal , sal *tien horings* word in Dan.7:7 en 24. Na die liggaam, en die voete, verteenwoordig hulle die westerse Christelike nasies van Europa in die laaste tyd, dit is ons era. Deur die skynheilige alliansies van Europese nasies aan die kaak te stel, het God 2 600 jaar gelede die broosheid van die ooreenkomste geopenbaar wat die mense van vandag se Europa verenig, juis verenig op grond van die "Verdrage van Rome".

Dan 2:44 *In die dae van hierdie konings sal die God van die hemel 'n koninkryk verwek wat in ewigheid nie vernietig sal word nie, en dit sal nie onder die heerskappy van 'n ander volk verbygaan nie; hy sal al hierdie koninkryke verbreek en vernietig, en self sal hy vir ewig bestaan.*

44a- *In die tyd van hierdie konings*

Die ding is bevestig, die *tien tone* is eietyds met die heerlike wederkoms van Christus.

44b- *die God van die hemel sal 'n koninkryk oprig wat nooit vernietig sal word nie*

Die seleksie van die uitverkorenes word gedoen onder die naam van Jesus Christus sedert sy bediening, tydens sy eerste koms na die aarde, om versoening te doen vir die sondes van diegene wat hy red. Maar gedurende die tweeduisend jaar

wat op hierdie bediening gevolg het, is hierdie seleksie in nederigheid en vervolging uit die diaboliese kamp bewerkstellig. En sedert 1843 is diegene wat Jesus red min in getal, soos die studie van Dan.8 en 12 sal bevestig.

Die 6000 jaar van die tyd van seleksie van die uitverkorenes wat tot 'n einde kom, die 7de ^{millennium} open die Sabbat van die ewigheid slegs vir die uitverkorenes wat verlos is deur die bloed van Jesus Christus sedert Adam en Eva. Almal sal gekies gewees het vanweë hulle getrouheid, want God neem getroue en gehoorsame mense saam met Hom, wat die duiwel, sy opstandige engele en ongehoorsame mense verlos tot die algehele vernietiging van hulle siele.

44c- *en wat nie onder die heerskappy van 'n ander volk sal deurgaans nie*

Omdat dit 'n einde maak aan aardse menslike oorheersings en opvolgings.

44d- *Hy sal al hierdie koninkryke verbreek en vernietig, en self sal Hy vir ewig bestaan*

Die Gees verduidelik die betekenis wat dit aan die woord einde gee; absolute betekenis. Daar sal 'n uitskakeling van die hele mensdom wees. En Openb.20 sal aan ons openbaar wat gedurende die 7de ^{millennium} gebeur. Ons sal dus die program ontdek wat deur God beplan is. Op die verlate aarde sal die duiwel gevange gehou word, sonder enige hemelse of aardse geselskap. En in die hemel, vir 1000 jaar, sal die uitverkorenes die goddelose dooies oordeel. Aan die einde van hierdie 1000 jaar sal die goddeloses opgewek word vir die finale oordeel. Die vuur wat hulle vernietig, sal die aarde reinig wat God nuut sal maak deur dit te verheerlik om sy troon en sy verlore uitverkorenes te verwelkom. Die beeld van die visioen som dus meer komplekse handelinge op wat die Apokalips van Jesus Christus sal openbaar.

Dan 2:45 *Dit word aangedui deur die klip wat jy sonder die hulp van enige hand van die berg sien val het en wat die yster, die koper, die klei, die silwer en die goud stukkend gebreek het. Die grote God het aan die koning bekend gemaak wat hierna moet gebeur. Die droom is waar, en die verduideliking daarvan is seker.*

45a- Uiteindelik, na sy koms, Christus gesimboliseer deur *die klip*, die hemelse oordeel van *duisend jaar* en sy voltrekking van die laaste oordeel, op die nuwe aarde wat deur God herstel is, sal die *groot berg* wat in die visioen aangekondig is, vorm en plek aanneem vir hom.

Dan 2:46 *Toe het koning Nebukadnésar op sy aangesig geval en Daniël aanbid en bevel gegee om aan hom offers en reukwerk te bring.*

46a- Nog steeds 'n heiden, reageer die koning volgens sy aard. Nadat hy alles van Daniël ontvang het waarvoor hy gevra het, het hy voor hom neergebuig en sy verpligtinge nagekom. Daniël maak nie beswaar teen die afgodiese optrede wat hy teenoor hom beoefen nie. Dit is nog te vroeg om dit te weerspreek en te bevraagteken. Tyd, wat aan God behoort, sal sy werk doen.

Dan 2:47 *En die koning het met Daniël gespreek en gesê: Waarlik, jou God is die God van die gode en die Here van die konings, en Hy het geheime geopenbaar, aangesien jy hierdie geheim kon ontdek.*

47a- Dit was die eerste stap van koning Nebukadnesar na sy bekering. Hy sal nooit hierdie ervaring kan vergeet nie, wat hom dwing om te erken dat Daniël in verhouding is met die ware God, in werklikheid, die *God van gode en die Here van die konings*. Maar die heidense gevolg wat hom bystaan, sal sy bekering

uitstel. Sy woorde getuig van die doeltreffendheid van die profetiese werk. Die krag van God om vooraf te sê wat gaan gebeur, sit die normale mens teen die muur van dwingende bewyse waarteen die uitverkorene toegee en die gesneuweldes weerstaan.

Dan 2:48 *Toe het die koning Daniël laat opstaan en hom baie ryk geskenke gegee; hy het hom bevel gegee oor die hele provinsie Babel en hom as opperheerser oor al die wyse manne van Babel aangestel.*

48a- Nebukadnesar het teenoor Daniël opgetree op dieselfde manier as wat Farao voor hom teenoor Josef gedoen het. Wanneer hulle intelligent is en nie hardnekkig gesluit en geblokkeer nie, weet groot leiers hoe om die dienste van 'n dienskneg te waardeer wat waardevolle eienskappe bring. Hulle en hulle mense is begunstigdes van die goddelike seëninge wat op sy uitverkorenes rus. Die wysheid van die ware God bevoordeel dus almal.

Dan 2:49 *Daniël het die koning gevra om die rentmeesterskap van die provinsie Babel aan Sadrag, Mesag en Abednego oor te gee. En Daniël was in die koning se voorhof.*

49a- Hierdie vier jongmense het uitgestaan, deur hulle besonder getroue houding teenoor God, bo die ander jong Jode wat saam met hulle na Babilon gekom het. Na hierdie beproewing wat vir almal dramatiese kon word, verskyn die goedkeuring van die lewende God. Ons sien dus die verskil wat God maak tussen diegene wat Hom dien en diegene wat Hom nie dien nie. Hy verhef sy verkose amptenare wat hulself waardig getoon het, in die openbaar, in die oë van alle mense.

Daniël 3

Dan 3:1 *Koning Nebukadnesar het 'n beeld van goud gemaak, sestig el hoog en ses el breed. Hy het dit opgerig in die dal Dura, in die provinsie Babel.*

3a- Die koning was oortuig maar nog nie bekeer deur die lewende God van Daniël nie. En megalomanie kenmerk hom steeds. Die volwassenes rondom hom bemoedig hom op hierdie pad soos die jakkals in die fabel met die kraai doen, hulle aanbid hom en vereer hom soos 'n god. Ook, die koning vergelyk homself uiteindelik met 'n god. Daar moet gesê word dat in die heidendom, die drif maklik is omdat die ander valse gode onbeweeglik is en in die vorm van standbeelde gevries is terwyl hy, die koning, lewend, reeds verhewe bo hulle is. Maar hoe swak word hierdie goud gebruik om 'n standbeeld op te rig! Uiteraard het die vorige visioen nog nie vrugte afgewerp nie. Miskien het selfs die eerbewyse wat die God van gode aan hom betoon het, gehelp om sy trots te behou en selfs te laat groei. Goud, die simbool van geloof gesuiwer deur beproewing volgens 1 Petrus 1:7, sal help om die teenwoordigheid van hierdie tipe verhewe geloof in Daniël se drie metgeselle te openbaar, in die nuwe ervaring wat in hierdie hoofstuk vertel word. Dit is 'n les wat God veral aan sy uitverkorenes rig in die laaste Adventiste-verhoor wanneer 'n doodsbevel wat in Openb.13:15 geprofeteer is, op die punt sal wees om hulle lewe te neem.

Dan 3:2 *Koning Nebukadnésar het die landvoogde, die rentmeesters en goewerneys, die hoofregters, die skatmeesters, die wetgeleerdes, die regters en al die regters van die provinsies geroep om na die inwyding van die beeld te kom wat koning Nebukadnésar opgerig het.*

2a- Anders as Daniël se beproewing in Dan.6, is die ervaring nie te wyte aan die sameswerings van die mense rondom die koning nie. Hier is dit die vrug van sy persoonlikheid wat geopenbaar word.

Dan 3:3 *Toe het die landvoogde, die bestuurders en die goewerneys, die hoofregters, die skatmeesters, die wetgeleerdes, die regters en al die magistrats van die provinsies bymekaargekom om die beeld te wys wat koning Nebukadnésar opgerig het. Hulle het voor die beeld gestaan wat Nebukadnésar opgerig het.*

Dan 3:4 *En 'n aankondiger het met 'n groot stem uitgeroep: Dit is wat hulle julle beveel, volke, nasies en manne van elke tale!*

Dan 3:5 *Wanneer jy die geluid van die basuin, die pyp, die kitaar, die sambok, die psaltery, die doedelsak en allerhande musiekinstrumente hoor, dan sal jy neerval en die goue beeld aanbid wat koning Nebukadnésar opgerig het.*

5a- *Op die oomblik wanneer jy die geluid van die basuin hoor*

Die sein van die beproewing sal gegee word deur *die klank van die basuin*, net soos die wederkoms van Jesus Christus gesimboliseer word in Openb. 11:15 deur *die klank van die 7de basuin*, en die ses vorige strawwe word ook deur trompette gesimboliseer.

5b- *jy sal jouself neerwerp*

Prostrasie is die fisiese vorm van eer wat gelewer word. In Openb.13:16 simboliseer God dit deur *die hand* van mense wat *die merk van die dier sal ontvang*, wat bestaan uit die beoefening en eer van die dag van die heidense son wat die heilige goddelike Sabbat vervang het.

5c- *en jy sal mal wees daaroor*

Aanbidding is die geestelike vorm van eer wat gelewer word. In Openb.13:16 beeld God dit af deur *die voorkop* van die man wat *die merk van die dier ontvang*.

Hierdie vers stel ons in staat om die sleutels van hierdie simbole te ontdek wat in die Apokalips van Jesus Christus aangehaal word. *Die voorkop en hand* van die mens som sy gedagtes en sy werke op en onder die uitverkorenes ontvang hierdie simbole die *seël van God* in teenstelling met *die merk van die dier*, geïdentifiseer met die "Sondag" van die Rooms-Katolisisme, aanvaar en ondersteun deur die Protestante sedert hulle toetrede tot die ekumeniese alliansie.

Die hele organisasie van hierdie maatreël wat deur koning Nebukadnesar opgelê is, sal aan die einde van die wêreld vernuwe word in die toets van getrouheid vir die Sabbat van die Skepper-God. Elke Sabbat sal die weiering om te werk van die uitverkorenes getuig van hulle weerstand teen die wet van mense. En Sondag sal hul weiering om deel te neem aan opgelegde gemeenskaplike aanbidding hulle identifiseer as rebelle van wie ontslae geraak moet word. 'n Doodvonnis sal dan uitgespreek word. Die proses sal dus volkome ooreenstem met wat Daniël se drie metgeselle sal ervaar, wat self ten volle deur God geseën word vir hul reeds gedemonstreerde getrouheid.

Voor die einde van die wêreld is hierdie les egter eerstens aangebied aan die Jode van die ou bondgenootskap wat aan 'n soortgelyke beproewing onderwerp is tussen – 175 en – 168, wat tot die dood vervolg is deur die Griekse koning Antiochos 4 bekend as Epifanes. En Dan.11 sal getuig dat sekere getroue Jode verkies het om doodgemaak te word eerder as om 'n gruwel voor hulle ware God te pleeg. Want in daardie dae het God nie ingegryp om hulle wonderbaarlik te red nie, net so min as wat hy daarna gedoen het vir die Christene wat deur Rome vermoor is.

Dan 3:6 *Wie nie neerbuig en aanbid nie, sal dadelik in 'n vuuroond gegooi word.*

6a- Vir Daniël se metgeselle is die bedreiging die *vuuroond*. Hierdie doodsbedreiging is die beeld van die finale doodsbesluit. Maar daar is 'n verskil tussen die twee ervarings van die begin en dié van die einde, want op die ou end sal die vuuroond die straf wees van die laaste oordeel van die aggressors vervolgers van die uitverkore heiliges van God.

Dan 3:7 *Daarom, toe al die volke die geluid van die basuin en die pyp en die kitaar en die sambok en die psaltery en van elke musiekinstrument hoor, al die volke, die nasies en die mense van alle tale neergeval en die goue beeld aanbid wat koning Nebukadnesar opgerig het.*

7a- Hierdie gedrag van byna algemene en eenparige onderwerping van die massas aan menslike wette en verordeninge profeteer steeds hul gedrag ten tye van die laaste toets van aardse geloof. Die laaste universele regering van die aarde sal met dieselfde vrees gehoorsaam word.

Dan 3:8 *By hierdie geleentheid en in dieselfde tyd het sekere Chaldeërs gekom en die Jode beskuldig.*

8a- God se uitverkorenes is die teikens van die toorn van die duiwel wat alle siele oorheers wat God nie as sy uitverkorenes erken nie. Op aarde kry hierdie duiwelse haat gestalte in die vorm van jaloesie en terselfdertyd groot haat. Hulle word dan verantwoordelik gehou vir al die ewels waaraan die mensdom ly, alhoewel dit die teenoorgestelde is wat hierdie ewels verklaar wat bloot die gevolge is van die afwesigheid van hulle beskerming deur God. Diegene wat die

verkose amptenare haat, broei komplotte uit om van hulle die gewilde uitskelding te maak waarvan ontslae geraak moet word deur hulle dood te maak.

Dan 3:9 *Hulle het geantwoord en vir koning Nebukadnésar gesê: O koning, leef vir ewig!*

9a- Die agente van die duiwel betree die toneel, die plot word duideliker.

Dan 3:10 *U het 'n gebod gegee dat elkeen wat die geluid van die basuin, die pyp, die kitaar, die sambok, die psaltery, die doedelsak en allerhande instrumente hoor, moet neerbuig en die goue beeld aanbid. ,*

10a- Hulle herinner die koning aan sy eie woorde en die orde van sy koninklike gesag waaraan gehoorsaamheid vereis word.

Dan 3:11 *en elkeen wat nie neerbuig en aanbid nie, sal in 'n vuuroond gegooi word.*

11a- Die dreigement van dood word ook herroep; die strik sluit op die uitverkore heiliges.

Dan 3:12 *En daar is Jode aan wie u die bestuur van die provinsie Babel toevertrou het, Sadrag, Mesag en Abednego, manne wat u nie ag nie, o koning; hulle dien nie jou gode nie en aanbid nie die goue beeld wat jy opgerig het nie.*

12a- Die ding was voorspelbaar, die hoë posisies wat aan Joodse buitelanders toevertrou is, die perfide jaloesie wat ontvlam het, was om sy vrug van moorddadige haat te openbaar. En dus word God se uitverkorenes uitgesonder en veroordeel deur populêre wraaksug.

Dan 3:13 *Toe het Nebukadnésar, kwaad en kwaad, beveel dat Sadrag, Mesag en Abednego gebring moes word. En hierdie manne is voor die koning gebring.*

13a- Onthou dat hierdie drie manne van Nebukadnesar die hoogste posisies in sy koninkryk verkry het, omdat hulle vir hom wyser, intelligenter as die mense van sy volk voorgekom het. Dit is hoekom sy " geïrriteerde en woedende " toestand sy kortstondige vergeet van hul uitsonderlike eienskappe sal verklaar.

Dan 3:14 *Nebukadnésar antwoord en sê vir hulle: Is dit opsetlik, Sadrag, Mesag en Abednego, dat julle my gode nie dien en die goue beeld aanbid wat ek hoog het nie?*

14a- Hy wag nie eers dat hulle sy vraag beantwoord nie: Gehoorsaam julle doelbewus my bevel?

Dan 3:15 *Wees nou gereed, en as jy die geluid van die basuin, die pyp, die kitaar, die sambok, die psaltery, die doedelsak en allerhande instrumente hoor, sal jy neerbuig en die beeld aanbid. wat Ek gemaak het; as jy hom nie aanbid nie, sal jy dadelik in die middel van 'n vuuroond gegooi word. En wie is die god wat jou uit my hand sal verlos?*

15a- Meteens besef hoe nuttig hierdie manne vir hom is, is die koning gereed om hulle 'n nuwe kans te bied deur sy universele imperiale orde te gehoorsaam.

Die vraag wat gevra word, sal 'n onverwagse antwoord ontvang van die ware God wat Nebukadnesar blykbaar vergeet het, geneem deur die aktiwiteite van sy keiserlike lewe. Verder is daar niks om die datum van die saak vas te stel nie.

Dan 3:16 *Sadrag, Mesag en Abednego het vir koning Nebukadnésar geantwoord: Ons hoef jou nie hieroor te antwoord nie.*

16a- Hierdie woorde wat aan die magtigste koning van sy tyd gemaak is, lyk verregaande en oneerbiedig, maar hierdie manne wat dit gesê het, is nie rebelse mense nie. Inteendeel, hulle vorm modelle van gehoorsaamheid aan die lewende God aan wie hulle vas besluit het om getrou te bly.

Dan 3:17 *Kyk, ons God wat ons dien, is by magte om ons uit die vuuroond te verlos, en Hy sal ons uit u hand red, o koning.*

17a- Anders as die koning, het die getroue uitverkorenes die bewyse behou wat God aan hulle gegee het om te wys dat hy saam met hulle was in die toets van die visioen. As hulle hierdie persoonlike ervaring verbind met die glorieryke herinneringe van hul mense wat van die Egiptenare en hul slawerny verlos is, deur dieselfde getroue God, dryf hulle vrymoedigheid tot die punt om die koning te trotseer. Hul vasberadenheid is totaal, al kom dit ten koste van hul dood. Maar die Gees laat hulle sy ingryping profeteer: *Hy sal ons uit u hand verlos, o koning* .

Dan 3:18 *Anders, weet, o koning, dat ons u gode nie sal dien en die goue beeld wat u opgerig het, nie aanbid nie.*

18a- En in die geval dat God se hulp nie kom nie, is dit beter vir hulle om as getroue uitverkorenes te sterf as om as verraaiers en lafaards te oorleef. Hierdie getrouheid sal gevind word in die toets wat deur die Griekse vervolger opgelê is in – 168. En daarna, dwarsdeur die Christelike era onder ware Christene wat tot aan die einde van die wêreld nie die wet van God met die wet van bese mense sal verwar nie.

Dan 3:19 *Toe is Nebukadnésar met woede vervul, en hy het sy aangesig verander en sy aangesig gekeer teen Sadrag, Mesag en Abednego. Hy het weer gepraat en beveel dat die oond sewe keer meer verhit moes word as wat dit verhit moes word.*

19a- Dit moet verstaan word dat hierdie koning nooit gedurende sy leeftyd iemand gesien of gehoor het wat sy besluite teëstaan nie; wat sy *grimmigheid* en die *verandering* in die voorkoms van sy aangesig regverdig . Die duiwel gaan hom binne om hom te lei om God se uitverkorenes dood te maak.

Dan 3:20 *Toe het hy van die sterkste soldate in sy leër bevel gegee om Sadrag, Mesag en Abednego te bind en in die vuuroond te gooi.*

Dan 3:21 *En hierdie manne is gebind in hulle broeke, hulle mantels, hulle mantels en hulle ander klere, en hulle is in die middel van die vuuroond gegooi.*

21a- Al hierdie materiale wat genoem word, is brandbaar, net soos hulle liggaamsdele.

Dan 3:22 *Terwyl die koning se bevel streng was en die oond buitengewoon warm was, het die vlam die manne doorgemaak wat Sadrag, Mesag en Abednego daarin gegooi het.*

22a- Die dood van hierdie manne getuig van die dodelike doeltreffendheid van die vuur van hierdie oond.

Dan 3:23 *En hierdie drie manne, Sadrag, Mesag en Abednego, het geboeid geval in die middel van die vuuroond.*

23a- Die koning se bevel word uitgevoer, selfs sy eie dienaars word doorgemaak.

Dan 3:24 *Toe het koning Nebukadnésar bang geword en gou opgestaan. En hy antwoord en sê aan sy raadsmanne: Het ons nie drie geboeide manne in die vuur gegooi nie? Hulle het die koning geantwoord: Voorwaar, o koning!*

24a- Die koning van die konings van sy tyd kan sy oë nie glo nie. Wat hy sien gaan die mens se verbeelding te bowe. Hy voel die behoefte om homself gerus te stel deur diegene rondom hom te vra of die aksie om drie mans in die vuur van die oond te gooi 'n werklikheid is. En dit bevestig die saak vir hom: *Dit is seker, o koning!*

Dan 3:25 *Hy antwoord en sê: Wel, ek sien vier manne sonder boeie wat in die middel van die vuur loop en geen kwaad het nie; en die figuur van die vierde lyk soos dié van 'n seun van die gode.*

25a- Dit blyk dat net die koning die visioen van die vierde karakter gehad het wat hom verskrik het. Die voorbeeldige geloof van die drie mans word deur God geëer en beantwoord. In hierdie vuur kan die koning mans onderskei en hy sien 'n figuur van lig en vuur saam met hulle staan. Hierdie nuwe ervaring oortref die eerste. Die realiteit van die lewende God word nog aan hom bewys.

25b- *en die figuur van die vierde lyk soos dié van 'n seun van die gode*

Die voorkoms van hierdie vierde karakter is so anders as dié van mense dat die koning hom met 'n seun van die gode identifiseer. Die uitdrukking is gelukkig, want dit is inderdaad 'n direkte ingryping van die een wat vir die mense sal word, **die Seun van God** en die **Seun van die mens**, Jesus Christus.

Dan 3:26 *Toe het Nebukadnésar nader gekom na die ingang van die vuuroond en spreek en gesê: Sadrag, Mesag en Abednego, dienaars van die Allerhoogste God, kom uit en kom! En Sadrag, Mesag en Abednego het uit die vuur gekom.*

26a- Weereens verander Nebukadnesar homself in 'n lam in die aangesig van 'n leekoning geweldig sterker as hy. Hierdie herinnering wek die getuigenis van die ervaring van die vorige visioen. Die God van die hemel doen 'n tweede beroep op hom.

Dan 3:27 *Die landvoogde, die bestuurders, die goewerneys en die raadgewers van die koning het bymekaargekom; hulle het gesien dat die vuur geen mag oor die liggame van hierdie manne gehad het nie, dat die hare op hulle koppe nie verbrand is nie, dat hulle onderbroeke nie beskadig is nie en dat die reuk van die vuur hulle nie geraak het nie.*

27a- In hierdie ervaring gee God vir ons en Nebukadnesar bewys van sy ware almag. Hy het aardse wette geskep wat die lewens van alle mense en alle diere wat op sy grond en in sy dimensie leef, kondisioneer. Maar hy het pas bewys dat nie hy of die engele aan hierdie aardse reëls onderworpe is nie. Skepper van universele wette, God is bo hulle en kan, na sy wil, wonderbaarlike gevalle bestel wat op sy tyd eer en reputasie aan Jesus Christus sal bring.

Dan 3:28 *Nebukadnésar antwoord en sê: Geseënd is die God van Sadrag en Mesag en Abednego, wat sy engel gestuur het en sy dienaars verlos het wat op hom vertrou het en wat die bevel van die koning oortree het en hulle liggaam oorgegee het eerder as om te dien en aanbid. enige ander god as hulle God!*

28a- Die woede van die koning is verby. As hy weer op sy voete is as 'n man, leer hy uit die ervaring en gee 'n bevel wat sal verhoed dat die ding weer gebeur. Want die ervaring is bitter. God het vir die Babiloniërs gewys dat Hy lewend, aktief en vol krag en krag is.

28b- *wat sy engel gestuur het en sy dienaars verlos wat op hom vertrou het, en wat die koning se bevel oortree het en hulle liggame oorgegee het eerder as om enige ander god as hulle God te dien en aanbid!*

In 'n hoë mate van helderheid besef die koning hoe bewonderenswaardig die lojaliteit is van die manne wat sy waansinnige trots wou doodmaak. Daar is geen twyfel dat hy besef dat dit weens sy mag vir hom moontlik sou gewees het om hierdie dom beproewing te vermy wat veroorsaak word deur sy trots wat hom net met die risiko van onskuldige mense laat foute maak.

Dan 3:29 *Nou dit is my opdrag: Elkeen, van watter volk, nasie of taal ook al, wat kwaad spreek van die God van Sadrag, Mesag en Abednego, sal in stukke gekap word, en sy huis sal tot 'n hoop rommel, want daar is geen ander god wat kan verlos soos hy nie.*

29a- Deur hierdie verklaring bied koning Nebukadnesar sy beskerming aan God se uitverkorenes.

Terselfdertyd dreig hy enigiemand wat *kwaad praat van die God van Sadrag, Mesag en Abednego*, en hy noem, *hy sal verskeur word, en sy huis sal tot 'n hoop rommel verklein word, omdat hy nie daar is nie. geen ander god wat kan verlos soos hy nie.* Gekonfronteer met hierdie bedreiging, is dit seker dat solank koning Nebukadnesar regeer, God se getroue uitverkorenes nie moeilikheid sal hê as gevolg van komplotte nie.

Dan 3:30 *Daarna het die koning Sadrag, Mesag en Abednego voorspoedig gemaak in die provinsie Babel.*

30a- “Alles is goed wat goed eindig” vir die getroue uitverkorenes van die lewende God, die skepper van alles wat leef en bestaan. Want sy uitverkorenes sal laaste opstaan, en hulle sal wandel op die stof van die dooies, hulle vorige vyande, op die herstelde aarde, tot in ewigheid.

In die laaste toets sal hierdie gelukkige einde ook verkry word. Dus, die eerste beproewing en die laaste baat by die direkte ingryping van die lewende God ten gunste van sy uitverkorenes wat hy kom red in Jesus Christus, die Verlosser, aangesien sy naam Jesus beteken “YaHWéH red”.

Daniël 4

Dan 4:1 *Koning Nebukadnésar aan al die volke, nasies en tale wat op die hele aarde woon. Mag vrede vir jou in oorvloed gegee word!*

1a- Die toon en vorm bewys dit, die koning wat praat is die een wat hom tot die God van Daniël bekeer het. Die uitdrukkings daarvan lyk soos die geskrifte van die briewe van die nuwe verbond. Hy bied vrede, omdat hy self nou in vrede is, in sy mensehart, met die God van liefde en geregtigheid, die ware, die enigste, die unieke.

Dan 4:2 Dit het vir my goed gelyk om die tekens en wonders te toon wat die Allerhoogste God aan my gedoen het.

2a- Die koning tree nou op soos Jesus vir die blindes en kreupeles wat deur hom genees is, gesê het: “ *Gaan vertoon julle in die tempel en maak bekend wat God vir julle gedoen het* ”. Die koning word besiel deur dieselfde begeerte wat deur God geïnspireer is. Want bekerings is elke dag moontlik, maar God gee nie aan almal van hulle die impak van wat 'n koning van konings, 'n magtige en sterk keiser ervaar het nie.

Dan 4:3 Hoe groot is sy tekens! Hoe kragtig is sy wonders! Sy heerskappy is 'n ewige heerskappy, en sy heerskappy duur van geslag tot geslag.

3a- Begrip en sekerheid van hierdie dinge gee hom die vrede en ware geluk wat reeds hier hieronder beskikbaar is. Die koning het alles geleer en verstaan.

Dan 4:4 Ek, Nebukadnésar, het rustig in my huis gewoon en gelukkig in my paleis.

4a- Stil en gelukkig? Ja, maar steeds 'n onbekeerde heiden vir die ware God.

Dan 4:5 Ek het 'n droom gehad wat my bang gemaak het; die gedagtes waarmee ek agtervolg is op my bed en die visioene van my gemoed het my met verskrikking vervul.

5a- Hierdie koning Nebukadnesar word waarlik aan ons voorgestel as die verlore skaap wat God in Christus kom soek om te help en te red van ongeluk. Want na hierdie vreedsame en gelukkige aardse tyd sou die toekoms van die koning verderf en ewige dood wees. Vir sy ewige redding kom God om hom te steur en te pynig.

Dan 4:6 En ek het bevel gegee dat al die wyse manne van Babel voor my gebring moes word, sodat hulle my die verklaring van die droom kon gee.

6a- Natuurlik het Nebukadnesar ernstige geheueprobleme. Hoekom roep hy nie dadelik na Daniël nie?

Dan 4:7 Toe het die towenaars, die sterrekykers, die Chaldeërs en die waarsêers gekom. Ek het vir hulle die droom vertel, en hulle het my nie die verduideliking gegee nie.

7a- Dinge gebeur soos met die eerste visioen, die heidense waarsêers verkies om hul onvermoë te erken eerder as om fabels te vertel aan die koning wat reeds hul lewens bedreig het.

Dan 4:8 Uiteindelik het Daniël voor my verskyn, Beltsasar genoem **na die naam van my god**, en wat die gees van die heilige gode in hom het. Ek vertel hom die droom:

8a- Die rede vir vergeet word gegee. Bel was steeds die koning se god. Ek onthou hier dat Darius die Meder, Kores die Pers, Darius die Pers, Artasasta 1ste ' volgens Esd.1, 6 en 7, almal op hul tyd die uitverkore Jode en hul een God sal waardeer. Insluitend Kores oor wie God in Jes.44:28 profeteer en sê: *Ek sê van Kores: Hy is my herder, en hy sal al my wil doen; hy sal van Jerusalem sê: Laat*

dit herbou word! En van die tempel: Laat dit gegrond word! - Die geprofeteerde herder sal die profetiese wil vervul van God aan wie hy erken dat hy gehoorsaam is. Hierdie ander teks bevestig sy geprofeteerde bekering: Jes.45:2: *So sê die Here aan sy gesalfde, aan Kores , en in vers 13: Dit is Ek wat Kores in my geregtigheid opgewek het, en Ek sal al sy weë gelyk maak. ; Hy sal my stad herbou en my gevangenes vrylaat, sonder losprys of omkoopgeld, sê die HERE van die leërskare.* En die vervulling van hierdie plan verskyn in Esd.6:3 tot 5: *In die eerste jaar van koning Kores het koning Kores hierdie opdrag gegee aangaande die huis van God in Jerusalem: Laat die huis weer gebou word om 'n plek te wees waar daar offers gebring word. aangebied word, en dat dit stewige fondamente het. Dit sal sestig el hoog wees, sestig el breed, drie rye gekapte klippe en een ry nuwe hout. Die koste sal deur die koning se huishouding betaal word . Verder sal die voorwerpe van goud en silwer van die huis van God wat Nebukadnesar uit die tempel in Jerusalem geneem en na Babel geneem het, teruggegee word, na die tempel in Jerusalem geneem word na die plek waar hulle was, en in die huis geplaas word. van God. Die koste sal deur die koning se huishouding betaal word.* God gee hom die eer wat hy aan koning Salomo gegee het. Wees egter versigtig! Hierdie dekreet sal nie toelaat dat die berekening voorgestel in Dan.9:25 gebruik word om die datum van die eerste koms van die Messias te verkry nie; dit sal dié van koning Artasasta die Pers wees. Kores het die tempel laat herbou, maar Artasasta het die heropbou van die mure van Jerusalem en die terugkeer van die hele Joodse volk na hul nasionale land goedgekeur.

Dan 4:9 *Beltsasar, owerste van die townaars, wat ek weet dat die gees van die heilige gode in jou is en vir wie geen geheime moeilik is nie, gee my die verklaring van die gesigte wat ek in 'n droom gesien het.*

9a- Ons moet verstaan waar die koning is. In sy gedagtes het hy 'n heiden gebly en net die God van Daniël as 'n ander god erken, behalwe dat hy in staat was om drome te verduidelik. Die idee om gode te moet verander, het nie by hom opgekom nie. Die God van Daniël was net nog 'n god in vergelyking met die ander.

Dan 4:10 *Dit is die gesigte van my gemoed terwyl ek lê. Ek het gekyk, en kyk, daar was 'n groot boom in die middel van die aarde.*

10a- In die beelde wat Jesus sal gebruik om sy lesse te gee aan die geestelike mense wat hy wil leer, sal die boom die beeld van die mens wees, van die riet wat buig en buig tot die kragtige en majestueuse seder. En net soos die mens die smaaklike vrugte van 'n boom kan waardeer, waardeer God die vrugte wat sy skepsele dra al dan nie, van die aangenaamste tot die minste aangenaam, selfs verfoeilik en walgluk.

Dan 4:11 *En hierdie boom het groot en sterk geword, en sy top het tot aan die hemel reik, en dit is van die eindes van die hele aarde af gesien.*

11a- In die visioen van die standbeeld is die Galdeese koning reeds vergelyk met 'n boom volgens die beeld van die mag, die krag en die ryk wat deur die ware God aan hom gegee is.

Dan 4:12 *Sy blare was pragtig en sy vrugte volop; hy het vir almal kos gedra; die diere van die veld het onder sy skaduwee geskuil, en al die lewende wesens het voedsel daaruit geput.*

12a- Hierdie magtige koning het die rykdom en die voedsel wat volgens sy voorskrifte geproduseer is, met almal van sy ryk gedeel.

12b- *die voëls van die hemel het hulle tuisgemaak tussen sy takke,*

Die uitdrukking is 'n herhaling van Dan.2:38. In die letterlike sin verteenwoordig hierdie voëls van die hemel die vrede en kalmte wat onder sy bestuur heers. In geestelike sin verwys hulle na die hemelse engele van God, maar in hierdie enkele verwysing uit Pred.10:20 is dit God self wat ter sprake is, want Hy alleen ondersoek elkeen se gedagtes: *Moenie die koning vervloek nie. , selfs in jou verstand, en moenie die rykes vloek in die kamer waar jy slaap nie; want die voël van die hemel sou jou stem wegdra, die gevleuelde dier sou jou woorde bekend maak .* In die meeste aanhalings roep die voëls van die lug arende en roofvoëls op, dominant onder die gevleuelde spesies. Voëls vestig waar hul kos volop is; die beeld bevestig dus welvaart en voedselversadiging.

Dan 4:13 *In die gesigte van my gees wat ek gesien het terwyl ek lê, het ek gesien, en kyk, een van die wat waak en heilig is, het uit die hemel neergedaal.*

13a- Inderdaad, die hemelse engele hoef nie te slaap nie, hulle is dus in permanente aktiwiteit. Diegene wat heilig is en God dien, kom uit die hemel om Sy boodskappe aan Sy aardse dienaars uit te dra.

Dan 4:14 *En hy het met krag uitgeroep en so gesê: Kap die boom af en kap sy takke af; skud die blare af en strooi die vrugte; laat die diere daaronder vlug en die voëls tussen sy takke uit!*

14a- Die visioen kondig aan dat die koning sy koninkryk en sy heerskappy oor hom sal verloor.

Dan 4:15 *Maar laat die stam waar die wortels in die grond is, en bind dit vas met kettings van yster en koper tussen die gras van die veld. Laat hom deurdrenk word in die dou van die hemel, en laat hom soos die diere die gras van die aarde as sy deel hê.*

15a- *Maar laat die stam in die grond waar die wortels is*

Die koning sal in sy koninkryk bly; hy sal nie geskors word nie.

15b- *en bind hom met kettings van yster en koper, tussen die gras van die veld*

Daar is geen behoefte aan kettings van yster of koper nie, want God sal eenvoudig sy smeebare skepsel sy verstand en gesonde verstand in al sy aspekte laat verloor, fisies, verstandelik en moreel. Die magtige koning sal homself as 'n dier van die veld beskou. Die grotes van sy koninkryk sal dus gedwing word om die heerskappy van die koninkryk van hom te verwyder.

15c- *Mag hy deurdrenk word met die dou van die hemel, en mag hy, soos die diere, die gras van die aarde as sy deel hê*

Ons kan ons die konsternasie voorstel van sy volwassenes wat sal sien hoe hy gras van die grond af eet, soos 'n bees of 'n skaap. Hy sal bedekte wonings weier en verkies om in die veld te woon en slaap.

Dan 4:16 *Sy mensehart sal van hom weggeeneem word, en die hart van 'n dier sal aan hom gegee word; en sewe tye sal by hom verbygaan.*

In hierdie ervaring gee God weereens bewys van sy ware almag. Omdat Skepper van die lewens van al sy skepsele, kan hy te eniger tyd, vir sy eer, 'n mens intelligent maak of, inteendeel, dit stom maak. Omdat dit vir hul oë onsigbaar bly, ignoreer mans hierdie bedreiging wat voortdurend op hulle weeg.

Maar dit is waar dat hy selde ingryp, en wanneer hy dit doen, is dit vir 'n spesifieke rede en doel.

Die straf word gemeet. Dit sal van toepassing wees op koning Nebukadnesar vir *sewe keer*, slegs sewe jaar. Daar is geen legitimiteit om hierdie tydskuur op enigiets anders as die koning self te gebruik nie. Ook hier, deur hierdie keuse van die getal "7" te maak, parafeer die Skepper-God met sy "koninklike seël" die aksie wat op die punt staan om volbring te word.

Dan 4:17 Hierdie vonnis is 'n bevel van die wat waak, hierdie besluit is 'n bevel van die heiliges, sodat die lewendes kan weet dat die Allerhoogste oor die koninkryk van die mense heers en dit gee aan wie Hy wil, en dat Hy maak die gemeenste mans daar groot.

17a- *Hierdie sin is 'n bevel van diegene wat waak*

Die Gees onderstreep die uitsonderlike karakter van hierdie goddelike ingryping waaraan hy 'n rol van "besluit" gee as gevolg van *diegene wat toekyk*. Die mens moet leer dat ten spyte van bedrieglike verskynings, hy voortdurend deur hemelse wesens dopgehou word. God wil hierdie voorbeeld 'n les maak vir mense tot aan die einde van die wêreld. Deur *diegene wat kyk, aan te haal*, openbaar hy die volmaakte kollektiewe eenheid van die engele van God se kamp wat hulle in sy projekte en sy optrede assosieer. Verder bevestig hierdie vers dat God aan die getal 17 'n betekenis van oordeel toeken, sien ook Openbaring 17.

17b- *sodat die lewendes kan weet dat die Allerhoogste heers oor die koninkryk van die mense, dat Hy dit gee aan wie Hy wil*

God rig alles en beheer alles. Dikwels, terwyl hy hierdie verborge werklikheid vergeet, glo die mens dat hy meester is van sy lot en sy besluite. Hy dink hy kies sy leiers, maar dit is God wat hulle in die amp plaas, volgens sy goeie wil en sy oordeel oor dinge en wesens.

17c- *en dat hy die gemeenste mense daar grootmaak*

Die gesegde is waar: "mense het die leiers wat hulle verdien". Wanneer die mense 'n gemene man as leier verdien, dring God dit op hulle af.

Dan 4:18 Dit is die droom wat ek, koning Nebukadnesar, gedroom het. Jy, Beltsasar, gee die verduideliking, want al die wyse manne van my koninkryk kan dit nie vir my gee nie; jy kan, want jy het die gees van die heilige gode in jou.

18a- Nebukadnesar maak vordering, maar hy is steeds nie bekeer nie. Hy het nog onthou dat Daniël *heilige gode dien*. Monoteïsme word nog nie deur hom verstaan nie.

Dan 4:19 Toe was Daniël, wie se naam Bêltsasar was, vir 'n oomblik verstom, en sy gedagtes het hom verskrik. Die koning antwoord en sê: Beltsasar, laat die droom en die uitleg jou nie pla nie; En Bêltsasar het geantwoord: My heer, laat die droom vir u vyande wees en sy verklaring aan u teëstanders!

19a- Daniël verstaan die droom en wat gaan gebeur is so verskriklik vir die koning dat Daniël verkies om te sien dat die ding op sy vyande bereik word.

Dan 4:20 Die boom wat jy gesien het, wat groot en sterk geword het, waarvan die top tot aan die hemel reik, en wat in elke deel van die aarde gesien is;

Dan 4:21 Hierdie boom, wie se blare mooi was en sy vrugte volop, wat vir almal voedsel gedra het, waaronder die diere van die veld geskuil het en onder wie se takke die voëls van die hemel gebly het,

- 21a- *die blare was pragtig*
Fisiese voorkoms en kleredrag.
- 21b- *en oorvloedige vrugte*
Die oorvloed van voorspoed.
- 21c- *wat kos vir almal gedra het*
Wat die voedselonderhoud van al sy mense verseker het.
- 21d- *waaronder die diere van die veld geskuil het*
Die koning beskermmer van sy dienaars.
- 21ste- *en onder wie se takke die voëls van die hemel hulle tuisgemaak het*
Onder sy bewind het sy mense in groot veiligheid gewoon. Die voëls vlieg weg en verlaat die boom by die geringste gevaar.

Dan 4:22 *Dit is u, o koning, wat groot en sterk geword het, wie se grootheid vermeerder en verhef word tot aan die hemel, en wie se heerskappy strek tot aan die eindes van die aarde.*

Dan 4:23 *En die koning het een van die heilige wagters uit die hemel sien neerdaal en sê: Kap die boom af en vernietig dit; maar laat die stam in die grond waar die wortels is, en bind dit vas met kettings van yster en koper tussen die gras van die veld; laat hom deurdrenk word met die dou van die hemel, en laat sy deel by die diere van die veld wees, totdat sewe maal op hom deurgedring is.*

Dan 4:24 *Dit is die verklaring, o koning, dit is die bevel van die Allerhoogste wat aan my heer die koning vervul sal word.*

Dan 4:25 *Hulle sal jou onder die mense verdryf, en jy sal by die diere van die veld woon, en hulle sal jou gras gee om te eet soos beeste; jy sal deurdrenk word van die dou van die hemel, en sewe maal sal by jou verbygaan, totdat jy weet dat die Allerhoogste oor die koninkryk van die mense heers en dit gee aan wie Hy wil.*

25a- *totdat julle weet dat die Allerhoogste oor die koninkryk van die mense heers en dit gee aan wie Hy wil.*

Daniël noem God as “die Allerhoogste”. Hy rig dus die koning se gedagtes oor die bestaan van die een God; 'n idee wat die koning baie moeilik verstaan, as gevolg van hierdie politeïstiese oorsprong wat van vader tot seun geërf is.

Dan 4:26 *Die opdrag om die stam te verlaat waar die wortels van die boom is, beteken dat jou koninkryk by jou sal bly wanneer jy besef dat Hy wat regeer in die hemel is.*

26a- *Wanneer hy erken dat die een wat regeer in die hemel is, sal die ervaring van vernedering ophou omdat die koning oortuig en tot bekering sal kom.*

Dan 4:27 *Daarom, o koning, mag my raad u behaag. Maak 'n einde aan jou sondes deur geregtigheid te beoefen, en aan jou ongeregtighede deur medelye te betoon teenoor die ongelukkiges, en jou geluk kan voortduur.*

27a- *Wanneer die koning die dinge wat Daniël in hierdie vers noem, in die praktyk toepas, sal hy waarlik tot bekering kom. Maar hierdie karakter is oorgegee aan trots, sy onbetwiste krag het hom wispelturig en dikwels onregverdig gemaak, soos vorige geopenbaarde ervarings ons geleer het.*

Dan 4:28 *Al hierdie dinge is op koning Nebukadnésar gedoen.*

28a- *Hierdie verklaring deur Daniël verbied enige ander interpretasie van hierdie profesie, wat die profetiese grondslae wat deur Jehovah se Getuies en enige ander godsdiensgroep geleer word, tot nietigheid veroordeel wat die reël*

wat deur Daniël gedefinieer is, oortree. Boonop lewer die inhoud van die hele hoofstuk bewys hiervan. Want die verhaal sal ons leer hoekom die koning in die profesie van die boom deur 'n vloek getref word.

Dan 4:29 *Aan die einde van twaalf maande, terwyl hy in die koninklike paleis in Babel gewandel het,*

29a- 12 maande, of 'n jaar of " 'n tyd " gaan tussen die visie en die vervulling daarvan.

Dan 4:30 *antwoord die koning en sê: Is dit nie die groot Babilon wat ek gebou het tot 'n koninklike woning deur die krag van my sterkte en tot heerlikheid van my heerlikheid nie?*

30a- Dit is die noodlottige oomblik wanneer die koning beter sou doen om stil te bly. Maar ons kan dit verstaan omdat sy Babilon waarlik 'n suiwer wonder was wat steeds gelys is as een van die "sewe wonders van die wêreld". Hangende tuine welig met groenigheid, damme, ruim pleine en walle op 'n vierkant van 40 km aan elke kant. Skanse waarop twee tenks oor die hele lengte van die walle langs mekaar kon verbygaan; die snelweg van destyds. Een van sy poorte, wat in Berlyn herbou is, is in die middel van twee mure wat bestaan uit blou geëmailleerde klippe waarop die koning se embleem gegraveer is: 'n leeu met arendsvlerke wat Dan.7:4 noem. Hy het iets gehad om op trots te wees. Maar God sien nie trots in sy woorde nie, hy sien hoogmoed maar bowenal vergeetagtigheid en minagting vir sy vorige ervarings. Sekerlik, hierdie koning is nie die enigste trotse wese op aarde nie, maar God het sy visier op hom gestel, hy wil hom in sy hemel hê en hy sal hom hê. Dit verdien verduideliking: God oordeel sy skepsels bo die skyn. Hy deursoek hulle harte en hulle verstand, en erken, sonder om ooit te misgis, die skape wat redding waardig is. Dit lei daartoe dat hy daarop aandrang en soms wonderwerke verrig, maar die metode word geregverdig deur die kwaliteit van die finale resultaat wat verkry is.

Dan 4:31 *Terwyl die woord nog in die mond van die koning was, het daar 'n stem uit die hemel gekom: Hoor, koning Nebukadnésar, dat die koninkryk van jou wegeneem gaan word.*

31a- Nebukadnesar is 'n slagoffer van die liefde van God wat vir hom 'n strik gestel het en hom in sy profetiese droom daaroor gewaarsku het. Die vonnis uit die hemel kan gehoor word, maar laat ons juig want die kwaad wat God hom sal aandoen, sal sy lewe red en dit ewig maak.

Dan 4:32 *Hulle sal jou onder die mense verdryf, jy sal by die diere van die veld woon, en hulle sal jou gras gee om te eet soos beeste; en sewe tye sal by jou verbygaan totdat jy weet dat die Allerhoogste oor die koninkryk van die mense heers en dit gee aan wie Hy wil.*

32a- Vir sewe jaar, *sewe keer*, verloor die koning sy helderheid en sy verstand oortuig hom om net 'n dier te wees.

Dan 4:33 *In dieselfde tyd is die woord oor Nebukadnésar vervul. Hy is onder die mense uitgewerp, hy het gras geëet soos osse, sy liggaam was deurdrenk van die dou van die hemel; totdat haar hare gegroei het soos die vere van arende en haar naels soos dié van voëls.*

33a- Die koning getuig dat alles wat aangekondig is in die visioen was goed op hom volbring. In die skryf van sy getuienis roep die bekeerde koning hierdie

vernederende ervaring op, en praat van homself in die derde persoon. Skaamte stoot hom steeds om terug te tree. Nog 'n verklaring bly moontlik, naamlik dat hierdie getuienis saam geskryf is deur die koning en Daniël, sy nuwe broer in die ware God.

Dan 4:34 *Ná die vasgestelde tyd het ek, Nebukadnésar, my oë na die hemel opgeslaan, en die rede het na my teruggekeer. Ek het die Allerhoogste geseën, Ek het Hom geprys en verheerlik wat vir ewig lewe, wie se heerskappy 'n ewige heerskappy is en wie se koninkryk van geslag tot geslag duur.*

34a- Die wyse en almagtige God verkry die liefde van die verlore skape. Sy het aangesluit by sy kudde en vermenigvuldig haar lof vir sy heerlikheid.

34b- *hy wie se heerskappy 'n ewige heerskappy is, en wie se heerskappy duur van geslag tot geslag*

Die formule handel oor die 5de^{koninkryk}, hierdie keer, ewig, van die visioen van die *Seun van die mens* van Dan.7:14: *Aan Hom is gegee heerskappy, heerlikheid en koninkryk; en al die volke, nasies en manne van elke taal het hom gedien. Sy heerskappy is 'n ewige heerskappy wat nie sal verbygaan nie, en sy koninkryk sal nooit vernietig word nie*. En ook in die visioen van die *beeld* in Dan.2:44: *In die dae van hierdie konings sal die God van die hemel 'n koninkryk verwek wat in ewigheid nie vernietig sal word nie, en dit sal nie onder die heerskappy van 'n ander volk verbygaan nie; hy sal al hierdie koninkryke verbreek en vernietig, en self sal hy vir ewig bestaan*.

Dan 4:35 *Al die bewoners van die aarde is niks in sy oë nie; hy: Wat doen jy?*

35a- Eer aan die lewende God! Want hierdie keer het die koning alles verstaan en hy het tot bekering gekom.

Dan 4:36 *In daardie tyd het die verstand na my teruggekeer; die heerlikheid van my koninkryk, my heerlikheid en my prag is aan my teruggegee; my raadgewers en my oudstes het my weer gevra; Ek is in my koninkryk herstel, en my krag het net toegeneem.*

36a- Soos die regverdige en opregte Job, aan wie God seuns, dogters en nageslag gegee het aan die einde van sy beproewing, herwin die koning die vertroue van sy grotes en hervat sy nou wyse heerskappy onder die ware wyse manne wat deur die lewende God verlig is. Hierdie ervaring bewys dat God die koninkryk gee aan wie Hy wil. Dit was hy wat die groot Chaldeërs geïnspireer het om weer vir hulle koning te vra.

Dan 4:37 *En ek, Nebukadnésar, loof en prys en prys die Koning van die hemel, wie se werke almal waar is en wie se weë regverdig is, en wat die wat in trots wandel, kan verneder.*

37a- Hy kan dit sê, want hy het betaal om dit te kan sê.

Om die ergste te vermy, kan dit baie seer maak om 'n tand uit te trek; maar die spel kan die lyding regverdig. Om die ewigheid te wen, kan dit nodig wees om deur harde of baie harde beproewings te gaan die ontworteling van trots sal hulle regverdig wanneer dit moontlik is. Deur sy potensiaal te ken, het Jesus Christus Paulus blind gemaak op die pad na Damaskus, sodat die geestelik blinde “vervolger van sy broers” sy getroue en ywerige getuie sou word nadat hy die sig van sy oë, maar bowenal, die sig van sy oë herwin het. gees.

Daniël 5

Dan 5:1 *Koning Bésasar het 'n groot maaltyd vir sy edeles gegee, duisend in getal, en hy het wyn voor hulle gedrink.*

1a- Koning Nebukadnesar het in die vrede van God aan die slaap geraak toe hy redelik oud was en sy seun Nabonidus het hom opgevolg, onwillig om te regeer, daarom het hy sy seun Belsasar in sy plek laat regeer. Moenie hierdie naam wat beteken "Bel beskerm die koning", 'n uitdaging wat God beoog om aan te pak, verwar met die een wat Nebukadnesar aan Daniël gegee het: Beltsasar wat beteken "Bel sal beskerm nie". Aan die oorsprong van hierdie name is die aanbidding van Bel of Béliäl agter wie die enigste organiseerder van politeïsme is: Satan, die duiwel. Soos ons sal sien, het die opvolgers van die bekeerde koning hom nie op hierdie pad gevolg nie.

Dan 5:2 *Bésasar het, nadat hy die wyn geproe het, die goud- en silwervoorwerpe gebring wat sy vader Nebukadnésar uit die tempel in Jerusalem geneem het, sodat die koning en sy edeles, sy vroue en sy byvroue gebruik is vir drink.*

2a- Vir hierdie heidense koning is hierdie voorwerpe van goud en silwer slegs buit wat van die Jode geneem is. Nadat hy gekies het om die ware God tot wie Nebukadnesar bekeer het, te ignoreer, ignoreer hy die feit dat hierdie lewende God al sy dade oordeel. Deur hierdie dinge wat geheilig en geheilig is in diens van die skepper-God vir 'n onheilige en onheilige gebruik te gebruik, begaan hy die laaste fout van sy kort lewe. In sy tyd het Nebukadnesar geweet hoe om die aktiewe mag van die God van die Jode in ag te neem omdat hy verstaan het dat sy nasionale gode in werklikheid nie bestaan het nie. Al die volke onderworpe aan die koning van Babilon het sy kragtige getuienis ten gunste van die Koning van die hemel gehoor, veral sy onmiddellike familie. God het dus alle rede om homself nou regverdig en genadeloos te toon.

Dan 5:3 *En hulle het die goue voorwerpe wat uit die tempel geneem is, uit die huis van God in Jerusalem gebring; en die koning en sy edeles, sy vroue en sy byvroue, het dit gebruik om te drink.*

3a- Daniël dring aan op die oorsprong van hierdie houertjies wat verwyder is uit die tempel, uit die huis van God in Jerusalem. Reeds, aangesien die Joodse God toegelaat het dat hierdie dinge uit sy tempel verwyder word, moes die jong koning verstaan het dat die ware God diegene wat hom sleg dien, straf en ernstig tigtig. Heidense gode doen nie sulke dinge nie en hul amptenare poog net om mense te behaag wie se goedgelowigheid hulle uitbuit.

Dan 5:4 *Hulle het wyn gedrink en die gode van goud, silwer, koper, yster, hout en klip geprys.*

4a- Onheilige gebruik is verouderd, dit is afgodery, die hoogtepunt van gruwel vir God. Belangrike detail, in 'n groot vertoon van sorgeloosheid, smul die koning saam met sy vriende, terwyl sy stad bedreig word deur die Meders en Perse wat dit beleër.

Dan 5:5 *Op daardie oomblik het die vingers van 'n man se hand verskyn, en hulle het teenoor die kandelaar op die kalksteen van die muur van die koninklike paleis geskrywe. Die koning het hierdie einde van die hand gesien wat besig was om te skryf.*

5a- Die wonderwerke van die tyd van Nebukadnesar is geminag, hierdie nuwe wonderwerk het nie ten doel om te bekeer nie, maar om die lewens van die skuldiges te vernietig soos ons sal sien. Voor bese aanklaers wat die dood van 'n sondaar wou hê, sal Jesus Christus ook met sy vinger die sondes wat hulle in die geheim doen in die sand skryf.

Dan 5:6 *Toe het die koning van kleur verander, en sy gedagtes het hom verskrik; die gewrigte van sy rug het ontspan, en sy knieë klop teen mekaar.*

6a- Die wonderwerk bring dadelik sy uitwerking. Ten spyte van die dronkenskap, reageer sy verstand, hy is doodbang.

Dan 5:7 *En die koning het hard uitgeroep na die besweerders, die Chaldeërs en die waarsêers; en die koning het geantwoord en aan die wyse manne van Babel gesê: Elkeen wat hierdie Skrif lees en my die verduideliking daarvan gee, sal met purper beklee wees en 'n goue halsnoer om sy nek dra, en sal die derde plek inneem in die regering van die koninkryk.*

7a- Weereens word Daniël geïgnoreer; sy getuïenisse is deur die koninklike opvolging geminag. En weer, in uiterste angs, beloof die jong koning die hoogste eer aan die een wat in staat is om die boodskap wat op die muur geskryf is, op 'n bonatuurlike manier te ontsyfer. Wie dit doen, sal die derde plek in die koninkryk kry omdat Nabonidus en Belsasar die eerste en tweede plek beklee.

Dan 5:8 *Al die wyse manne van die koning het ingekom; maar hulle kon nie die skrif lees en die koning die verduideliking gee nie.*

8a- Soos onder Nebukadnesar, bly dit onmoontlik vir heidense wyse manne.

Dan 5:9 *Toe het koning Bêlsasar baie bevrees geword en sy kleur verander, en sy edeles was verskrik.*

Dan 5:10 *En die koningin het weens die woorde van die koning en sy edeles in die feessaal ingegaan en so gesê: O koning, leef vir ewig! Mag jou gedagtes jou nie pla nie, en mag jou gesig nie van kleur verander nie!*

Dan 5:11 *Daar is 'n man in u koninkryk wat die gees van die heilige gode in hom het; en in die dae van jou vader is daar in hom ligte gevind, insig en wysheid soos die wysheid van die gode. Ook koning Nebukadnésar, jou vader, die koning, jou vader, het hom aangestel as leier van die towenaars, van die sterrekykers, van die Chaldeërs, van die waarsêers,*

Dan 5:12 *want in hom is Daniël, wat deur koning Bêltsasar genoem is, gevind 'n voortreflike gees, kennis en insig, die vermoë om drome uit te lê, raaisels te verduidelik en moeilike vrae op te los. Laat Daniël daarom geroep word, en hy sal die verduideliking gee.*

12a- Hierdie getuïenis van die koningin is verwarrend en dit veroordeel die hele koninklike familie: ons het dit geweet... maar ons het verkies om dit nie in ag te neem nie.

Dan 5:13 *Toe is Daniël voor die koning gebring. Die koning antwoord en sê vir Daniël: Is jy hierdie Daniël, een van die gevangenes van Juda, wat my vader, die koning, uit Juda gebring het?*

Dan 5:14 *Ek het van jou gehoor dat jy die gees van die gode in jou het, en dat daar in jou lig, insig en buitengewone wysheid is.*

Dan 5:15 *Hulle het pas die wyse manne en die sterrekykers voor my gebring, dat hulle hierdie skrif kan lees en my die verduideliking kan gee; maar hulle kon nie die verklaring van die woorde gee nie.*

Dan 5:16 *Ek het geleer dat jy verduidelikings kan gee en moeilike vrae kan oplos; nou, as jy hierdie skrifgedeelte kan lees en vir my die verduideliking kan gee, sal jy in pers geklee wees, jy sal 'n goue halssnoer om jou nek dra, en jy sal die derde plek in die regering van die koninkryk hê.*

16a- Derde plek ná Nabonidus sy vader en homself.

Dan 5:17 *Daniël antwoord in die teenwoordigheid van die koning: Bewaar jou gawes en gee jou gawes aan 'n ander; nogtans sal ek die skrywe aan die koning voorlees, en ek sal hom die verduideliking gee.*

17a- Daniël is oud en gee nie waarde aan eerbewyse of aan goedere en waardes van silwer en goud nie, maar die geleentheid om hierdie jong koning te herinner aan sy foute, sy sondes wat hy vir sy lewe sal moet betaal, nie weier en hy is die dienaar van God vir hierdie tipe optrede.

Dan 5:18 *O koning, die Allerhoogste God het aan u vader Nebukadnésar heerskappy, grootheid, heerlikheid en heerlikheid gegee;*

18a- Die heerskappy van Nebukadnesar was die werk en gawe van die ware God, asook sy grootsheid wat hy, verkeerdelik, aan sy eie krag toegeskryf het, uit trots, voordat hy vir sewe jaar dom deur God was.

Dan 5:19 *En vanweë die grootheid wat Hy hom gegee het, het al die volke, die nasies, die manne van elke taal gevrees en voor hom gebewe. Die koning het dié wat hy wou doodgemaak, en dié wat hy wou, het hy toegelaat om te lewe; hy het dié wat hy wou hê, grootgemaak en dié wat hy wou hê, laat sak.*

19a- *Die koning het die wat hy wou doodgemaak*

Veral hierdie godgegewe mag het hom daartoe gelei om die opstandige Joodse volk te straf en baie van hul verteenwoordigers dood te maak.

19b- *en hy het die lewens verlaat van diegene wat hy wou hê*

Daniël en die gevangene Jode het baat gevind.

19c- *hy het dié grootgemaak wat hy wou hê*

Daniël en sy drie getroue metgeselle is deur koning Nebukadnesar bo die Chaldeërs verhef.

19d- *en hy het dié wat hy wou hê, laat sak*

Die grotes van sy koninkryk moes toestem om deur jong vreemdelinge uit Joodse ballingskap regeer te word. Deur sy magtige hand is Joodse volkstrots verneder en vernietig.

Dan 5:20 *Maar toe sy hart verhef en sy gees verhard is tot hoogmoed, is hy van sy koninklike troon neergewerp en van sy heerlikheid gestroop;*

20a- Die ervaring van koning Nebukadnesar laat ons *die arrogansie* verstaan wat aan die pouslike koning van Dan.7:8 toegeskryf word. Daniël demonstreer aan die koning dat absolute mag deur God gegee word aan wie hy wil, volgens sy program. Maar, deur die vernedering van koning Nebukadnesar te herinner, herinner hy hom dat hoe magtig hy ook al is, 'n aardse koning afhanklik is van die onbepaalde mag van die hemelse koning.

Dan 5:21 *Hy is onder die mensekinders uitgedryf, en sy hart het geword soos die hart van diere, en sy woonplek was by wilde-esels; aan hom is gras gegee om te*

eet soos osse, en sy liggaam was deurdrenk met die dou van die hemel, totdat hy besef het dat die oppergod oor die koninkryk van die mense heers en dit gee aan wie hy van hom hou.

21a- Ek let op, in hierdie vers alleen, die vermelding " *wilde donkies* ". Die donkie is 'n tipiese simbool van hardkoppigheid: "hardkoppig soos 'n donkie", veral as dit "wild" is en nie makgemaak nie. Dit is die simbool wat die gees van die mens verteenwoordig wat weier om die lesse te hoor wat God gegee het deur die ervarings van sy lewe en deur sy Bybelse openbarings.

Dan 5:22 *En jy, sy seun Béliasar, het jou hart nie verneder nie, alhoewel jy al hierdie dinge geweet het.*

22a- Trouens, dit was Belsasar wat hom soos 'n "wilde donkie" gedra het deur geen rekening te hou met die ervaring wat sy "vader" (sy oupa) beleef het nie.

Dan 5:23 *Jy het jou verhef teen die Here van die hemel; die voorwerpe van sy huis is voor jou gebring, en jy het dit gebruik om wyn te drink, jy en jou oudstes, jou vroue en jou byvroue; U het die gode van silwer, goud, koper, yster, hout en klip geprys, wat nie sien en nie hoor nie en niks weet nie, en die God nie verheerlik het wat u asem en al u weë in sy hand het nie.*

23a- Belsasar het die goue voorwerpe ontheilig wat vir die Skepper-God geheilig is vir die godsdienstige diens van sy tempel. Maar deur hulle te gebruik om die valse heidense gode te prys, het hy die hoogtepunt van **gruwel** bereik . Hierdie beeld berei dié van Openb.17:4 voor: *Hierdie vrou was bekleed met pers en skarlaken, en versier met goud en edelgesteentes en pêrels. Sy het 'n goue beker in haar hand gehou, gevul met gruwels en die onsuiverhede van haar prostitusie* . Sy ontvang die naam " *Babilon die grote* " in vers 5.

Dan 5:24 *Daarom het hy hierdie einde van die hand gestuur wat hierdie skrif nagespeur het.*

24a- Op sy beurt ontdek Belsasar te laat die bestaan van die ware lewende God wat op 'n wonderbaarlike wyse op die gedrag van mense optree en reageer.

Dan 5:25 *Dit is die skrif wat geskrywe is: minnow, minnow, tekel, oufarsin.*

25a- Vertaling: getel, getel, geweeg en verdeel

Dan 5:26 *En dit is die verduideliking van hierdie woorde. Getel: God het u koninkryk getel en 'n einde daaraan gemaak.*

26a- Die eerste " *getel* " teiken die begin van die regering, en die tweede " *getel* ", die einde van hierdie heerskappy.

Dan 5:27 *Geweeg: Jy is op die weegskaal geweeg, en jy is gebrekkig bevind.*

27a- Die *skaal* is hier die simbool van goddelike oordeel. Mans het dit aangeneem om die dienste van geregtigheid aan te wys; 'n baie onvolmaakte geregtigheid. Maar God s'n is volmaak en gebaseer op die beeld van 'n dubbele *skaal* , weeg hy die dade van goed en kwaad wat die geoordeelde gedoen het, op. As die plato van goed ligter is as dié van kwaad, is goddelike veroordeling geregverdig. En dit is die geval met koning Belsasar.

Dan 5:28 *Verdeel: U koninkryk sal verdeel word en aan die Mede en die Perse gegee word.*

28a- Terwyl hy in sy koninklike paleis, onder leiding van koning Darius, besig was met afskuwelike drinkery, het die Meders Babilon by die rivierbedding binnegegaan, tydelik afgelei en opgedroog.

Dan 5:29 *En Bésasar het dadelik bevel gegee, en hulle het Daniël in purper bekleed en 'n goue halssnoer om sy nek gesit, en daar is aangekondig dat hy derde in die regering van die koninkryk sou wees.*

Dan 5:30 *Daardie selfde nag is Belsasar, die koning van die Chaldeërs, doodgemaak.*

Dan 5:31 *En Darius, die Meder, het die koninkryk in besit geneem toe hy twee en sestig jaar oud was.*

31a- Hierdie presiese ooggetuie-getuienis van Daniël word nie herken deur historici wat hierdie optrede aan die Persiese koning Kores 2 die Grote in – 539 toeskryf nie.

Daniël 6

Die leer van hierdie hoofstuk 6 is identies aan dié van Daniël 3. Dit bied aan ons, hierdie keer, Daniël in 'n toets van modelgetrouheid, om na te boots en te reproduseer vir al die uitverkorenes wat deur God in Jesus Christus geroep is. Opmerkings is nuttig, maar lees net en leer die les. Koning *Darius* tree soos Nebukadnesar op in sy tyd en op sy beurt, *62 jaar oud*, sal hy die heerlikheid van die lewende God van Daniël bely; 'n bekering verkry deur Daniël se getuienis van getrouheid toe God hom teen die *leeus beskerm het*. Vanaf die begin van hul verhouding het hy liefde en belangstelling in Daniël wat hom getrou en eerlik dien en in wie hy 'n *superieure verstand*.

Dan 6:1 *Dit was goed vir Darius om honderd-en-twintig satrape oor die koninkryk aan te stel, wat deur die hele koninkryk sou wees.*

1a- Koning Darius openbaar sy wysheid deur die bestuur van die koninkryk toe te vertrou aan 120 goewerneurs wat oor 120 provinsies gevestig is.

Dan 6:2 *En hy het drie hoofde oor hulle aangestel, onder wie Daniël was, sodat hierdie landvoogde aan hulle rekenskap kon gee en die koning geen kwaad sou ly nie.*

2a- Daniël is steeds onder die hoofleiers wat toesig hou oor die satrape.

Dan 6:3 *Daniël het die vorste en die landvoogde oortref, omdat daar 'n groter gees in hom was; en die koning het gedink om dit regdeur die koninkryk te vestig.*

3a- Darius sien op sy beurt Daniël se superioriteit in terme van sy intelligente en wyse verstand raak. En sy plan om hom bo alles te vestig, sal jaloesie en haat teen Daniël wek.

Dan 6:4 *Toe het die owerstes en die landvoogde 'n geleentheid gesoek om Daniël aan te kla oor die sake van die koninkryk. Maar hulle kon geen aanleiding vind of iets om te bestraf nie, omdat hy getrou was, en geen skuld of iets sleg was in hom gesien nie.*

4a- Daniël dien God waar hy hom plaas, sodat hy die koning met dieselfde toewyding en getrouheid dien. Dit kom dus *onberispelikbaar voor*; 'n kriterium gevind onder "Latter-Dae Adventiste" Heiliges volgens Openb.14:5.

Dan 6:5 *Toe sê hierdie manne: Ons sal geen aanleiding teen hierdie Daniël vind nie, as ons nie een vind in die wet van sy God nie.*

5a- Hierdie redenasies openbaar die denke van die duiwelse kamp van die laaste aardse toets van geloof waarin die sabbatsrus van die sewende dag van die wet van God die doodmaak van sy getroue dienaars sal toelaat, aangesien hulle nie sal instem om die res van die eerste dag verpligtend gemaak, Sondag onder die Romeinse godsdienstige wet.

Dan 6:6 *Toe kom hierdie vorste en hierdie landvoogde in beroering na die koning en sê so met hom: Koning Darius, leef vir ewig!*

6a- Hierdie onstuimige inskrywing het ten doel om die koning te herinner aan die sterkte van getalle, sy vermoë om sturnisse te skep, en daarom die behoefte vir hom om sy oorheersing te versterk.

Dan 6:7 *Al die vorste van die koninkryk, die rentmeesters, die landvoogde, die raadgewers en die goewerneurs is van mening dat daar 'n koninklike bevel uitgevaardig moet word, met 'n streng verbod, dat enigeen wat binne dertig dae bid tot enige god of vir enige mens, behalwe u, o koning, sal in die leeu kuil gegooi word.*

7a- Tot dan het koning Darius nie probeer om die manne van sy koninkryk te dwing om een god eerder as 'n ander te dien nie. In politeïsme is godsdiensvryheid volkome. En om hom te oortuig, vlei die planmakers hom en vereer hom, koning Darius, as 'n god. Daar ontwaak weer trots, soos by alle groot heersers, en laat hom hierdie bevel goedkeur wat egter nie uit sy gedagtes gekom het nie.

Dan 6:8 *Nou, o koning, bevestig die verbod en skryf die bevel op, sodat dit onherroepelik kan wees, volgens die wet van die Meders en Perse, wat onveranderlik is.*

8a- Hierdie dekreet profeteer op bewonderenswaardige wyse die een wat Romeinse Sondag verpligtend sal maak aan die einde van die dae. Maar laat ons daarop let dat hierdie onveranderlike karakter van die wet van die Meders en Perse wat deur feilbare en sondige mense ingestel is, totaal ongeregtig is. Onveranderlikheid behoort aan die ware en lewende God, die Skepper.

Dan 6:9 *Daarop het koning Darius die dekreet en die dekreet geskryf.*

9a- Hierdie stap is noodsaaklik, want nadat hy self *die dekreet en die verdediging geskryf het, sal die onveranderlike wet van die Meders en Perse gerespekteer moet word.*

Dan 6:10 *Toe Daniël verneem dat die bevel geskrywe was, het hy teruggegaan in sy huis, waar die vensters van die bovertrek oop was na Jerusalem toe; en hy het drie maal per dag neergekniel en gebed en sy God geprys, soos tevore.*

10a- Daniël verander nie sy gedrag nie, en laat hom nie deur hierdie menslike maatstaf beïnvloed nie. Deur sy venster oop te maak, wys hy dat hy wil hê dat sy lojaliteit aan die Almagtige God aan almal bekend moet wees. Op hierdie tydstip draai Daniël in die rigting van Jerusalem waar die tempel van God selfs verwoes is. Want die Gees het God Homself lank geopenbaar in hierdie heilige tempel wat Hy sy tuiste gemaak het, sy aardse woning.

Dan 6:11 *Toe het hierdie manne op 'n onstuimige wyse ingegaan en Daniël gevind terwyl hy bid en sy God aanroep.*

11a- Die planmakers het gelê en loer en hom dopgehou om hom te betrap in die daad van ongehoorsaamheid aan die koninklike besluit; tans 'n "flagrant delicto".

Dan 6:12 *En hulle het voor die koning gestaan en vir hom gesê oor die koninklike verdediging: Het u nie 'n verweer geskrywe dat elkeen wat binne dertig dae tot enige god of tot iemand sou bid, behalwe u, o koning, in die leeu kuil gegooi? Die koning het geantwoord: Die saak is vas, volgens die wet van die Meders en Perse, wat onveranderlik is.*

12a- Die koning kan slegs die bevel bevestig wat hy self geskryf en onderteken het.

Dan 6:13 *En hulle het weer geantwoord en aan die koning gesê: Daniël, een van die gevangenes van Juda, het nie ag geslaan op jou nie, o koning, en die verdediging wat jy drie maal per dag geskrywe het.*

13a- Op heterdaad betrap, in die optrede van sy gebed, word Daniël aan die kaak gestel. Die koning waardeer Daniël vir sy getroue en eerlike gedrag. Hy sal dadelik die skakel maak tussen homself en hierdie God wat hy met soveel ywer en getrouheid dien aangesien hy gereeld *drie keer per dag tot hom bid* . Dit verklaar die pyn en beproewing wat Daniël se veroordeling hom sal veroorsaak en die begin van sy komende bekering.

Dan 6:14 Die koning was baie benoud toe hy dit hoor; hy het dit ter harte geneem om Daniël te verlos, en tot sonder het hy probeer om hom te red.

14a- Die koning besef toe dat hy gemanipuleer is en hy doen baie moeite om Daniël te red, wat hy baie waardeer. Maar sy pogings sal tevergeefs wees en die koning ontdek ongelukkig voor dit alles: *die letter maak dood, maar die gees gee lewe* . Deur later aan mense hierdie uitdrukking te gee, wys God die grens van respek vir die wette. Lewe kan nie gereguleer word op briewe van wettekste nie. In sy goddelike oordeel neem God besonderhede in ag wat die dooie letter van sy geskrewe wet ignoreer en mense sonder God het nie die wysheid om dieselfde te doen nie.

Dan 6:15 Maar hierdie manne het by die koning aangedring en vir hom gesê: *Weet, o koning, dat die wet van die Meders en die Perse vereis dat elke verbod of bevel wat deur die koning bevestig word, onherroeplik is.*

15a- Die planmakers herinner aan die onherroeplike (ongeregverdigde) aard van die besluite wat geneem is deur die koning van die Meders en die Perse. Hy is self vasgevang deur sy oorgeërfde kultuur. Maar hy verstaan dat hy die slagoffer was van 'n komplot teen Daniël.

Dan 6:16 Toe het die koning beveel dat Daniël gebring en in die leeuuil gegooi moet word. Die koning antwoord en sê vir Daniël: *Mag jou God, wat jy met geduld dien, jou red!*

16a- Die koning word gedwing om Daniël in die leeuuil te laat gooi, maar hy wens met sy hele hart dat die God wat hy so getrou dien, sal ingryp om hom te red.

Dan 6:17 Hulle het 'n klip gebring en dit op die opening van die put gesit; die koning het dit met sy ring en met die ring van sy edeles verseël, sodat niks ten opsigte van Daniël verander sou word nie.

17a- Hier toon die ervaring wat Daniël beleef het ooreenkomste met die begrafnis van Christus, waarvan die sirkelvormige klipdeur ook verseël is om menslike ingryping te voorkom.

Dan 6:18 Toe het die koning na sy paleis gegaan; hy het die nag gevas, hy het nie 'n byvrou na hom gebring nie, en hy kon nie aan die slaap raak nie.

18a- Hierdie gedrag van die koning getuig van sy opregtheid. Deur hierdie dinge te doen, wys hy dat hy die God van Daniël wil behaag en sy redding by hom wil verkry. Dit is die begin van sy bekering tot die een God.

Dan 6:19 Die koning het teen dagbreek opgestaan en haastig na die leeuuil gegaan.

19a- 'n Voorbereiding van reinheid gevolg deur 'n slapelose nag as gevolg van sy verstand wat gepynig word deur die gedagte aan Daniël se dood en hierdie gejaag na die leeuuil teen dagbreek is nie die optrede wat deur 'n heidense koning beoefen word nie, maar dié van 'n broer wat sy broer liefhet in God.

Dan 6:20 *Toe hy naby die kuil kom, roep hy na Daniël met 'n hartseer stem. Die koning antwoord en sê vir Daniël: Kan Daniël, dienaar van die lewende God, jou God, wat jy met geduld dien, jou van die leeus verlos?*

20a- *Toe hy die kuil nader, roep hy na Daniël met 'n hartseer stem*

Die koning hoop maar hy vrees en vrees die ergste vir Daniël. Sy hoop word egter gedemonstreer deur die feit dat hy haar bel en haar 'n vraag vra.

20b- *Was Daniël, dienaar van die lewende God, jou God, wat jy met geduld dien, in staat om jou van die leeus te verlos?*

Deur hom as “*lewende God*” aan te wys, getuig Darius van die begin van sy bekering. Maar sy vraag “*kon hy jou van die leeus verlos?*» wys vir ons dat hy hom nog nie ken nie. Anders sou hy gesê het “*Wou hy jou van die leeus verlos?*”».

Dan 6:21 *En Daniël sê vir die koning: Koning, leef vir ewig!*

21a- In die monde van die plotters, in vers 6, het die uitdrukking min betekenis gehad, maar in dié van Daniël het dit toegang tot die ewige lewe geprofeteer wat vir God se uitverkorenes gereserveer is.

Dan 6:22 *My God het sy engel gestuur en die bekke van die leeus toegehou, wat my geen kwaad aangedoen het nie, omdat ek voor hom onskuldig bevind is; en voor u, o koning, het ek niks verkeerd gedoen nie.*

22a- In hierdie ervaring besef koning Darius hoe dom, ongeregverdig en afgekeur is van die onveranderlike opvatting van menslike koninklike dekrete deur die ware Lewende God wat Daniël sonder wegkruip dien.

Dan 6:23 *Toe was die koning baie bly en het beveel dat Daniël uit die kuil gebring moes word. Daniël is uit die put gehaal, en geen wond is aan hom gevind nie, omdat hy op sy God vertrou het.*

23a- *Toe was die koning baie bly*

Hierdie reaksie van natuurlike en spontane vreugde openbaar 'n toekoms wat deur God gekies is omdat die koning nou die sekerheid van sy bestaan en sy mag het.

23b- *Daniël is uit die put gehaal, en geen wond is aan hom gevind nie*

Net soos die klere van Daniël se drie metgeselle wat in die oorverhitte oond gegooi is, nie verbrand is nie.

23c- *omdat hy op sy God vertrou het*

Hierdie vertrou is geopenbaar in sy besluit om nie die koninklike bevel te gehoorsaam wat God van sy gebede sou ontnem het nie; 'n onmoontlike en ondenkbare keuse vir hierdie suiwer menslike geloofsmodel.

Dan 6:24 *Die koning het beveel dat die manne wat Daniël aangekla het, gebring en in die leekuul gegooi moes word, hulle en hulle kinders en hulle vroue; en voordat hulle die bodem van die put bereik het, het die leeus hulle gegryp en al hulle bene gebreek.*

24a- God het die situasie gedraai teen die goddeloses wat kwaad beplan het. Gedurende die tyd van die Persiese konings wat sal kom, sal die ervaring vernuwe word vir die Jood Mordegai wat die leier Haman saam met sy volk in die tyd van koningin Ester sal wil doodmaak. Ook daar is dit Haman wat uiteindelik aan die galg wat vir Mordegai opgerig is, opgehang sal word.

Dan 6:25 *En daarna het koning Darius aan al die volke en aan al die nasies en aan al die tale wat op die hele aarde woon, geskryf: Vrede vir julle in oorfloed!*

25a- Hierdie nuwe geskrif van die koning is dié van 'n man wat deur die lewende God oorwin is. Omdat hy nou volmaakte vrede in sy hart het, gebruik hy sy dominante posisie om tot al die mense van sy koninkryk te praat, die getuienis van sy vrede wat hy van die ware God ontvang het.

Dan 6:26 *Ek beveel dat daar in my hele koninkryk vrees en vrees vir die God van Daniël moet wees. Want Hy is die lewende God, en Hy is tot in ewigheid; sy koninkryk sal nooit vernietig word nie, en sy heerskappy sal duur tot die einde toe.*

26a- *Ek beveel dit deur die hele omvang van my koninkryk*

Die koning beveel maar hy dwing niemand nie.

26b- *vrees en vrees vir die God van Daniël*

Maar verryk deur hierdie ervaring, dring hy die vrees en vrees van die God van Daniël op om die skrywers van 'n nuwe komplot teen Daniël te ontmoedig.

26c- *Want Hy is die lewende God, en Hy is tot in ewigheid*

Hy hoop dat hierdie getuienis in die harte van die mense van die koninkryk ontvang sal word, en om dit te doen loof en verhef hy dit.

26d- *sy koninkryk sal nooit vernietig word nie, en sy heerskappy sal duur tot die einde toe*

Die ewige karakter van die 5de ^{koninkryk} van die standbeeld word weereens verkondig.

Dan 6:27 *Dit is Hy wat red en red, wat tekens en wonders doen in die hemel en op aarde. Dit was hy wat Daniël uit die mag van die leeus verlos het.*

27a- *Dit is hy wat red en red*

Die koning getuig van wat hy waargeneem het maar hierdie verlossing en hierdie redding het net betrekking op die fisiese liggaam, die lewe van Daniël. Ons sal moet wag vir die koms van Jesus Christus om God se begeerte om te verlos en te red van sonde te verstaan. Maar kom ons wys daarop dat die koning natuurlik die behoefte gevoel het om homself te reinig om die lewende God te behaag.

27b- *wat tekens en wonders doen in die hemele en op die aarde*

Die boek Daniël getuig van hierdie tekens en wonders, bonatuurlike handeling wat God gedoen het, maar wees versigtig, die duiwel en sy demone kan ook sekere goddelike wonderwerke namaak. Om tussen die twee moontlike oorspronge te identifiseer, is dit genoeg om te verstaan wie by die gelewerde boodskap baat. Lei dit tot gehoorsaamheid aan die skepper-God, of tot sy ongehoorsaamheid?

Dan 6:28 *Daniël was voorspoedig in die regering van Darius en in die regering van Kores, die Pers.*

28a- Ons verstaan, Daniël sal nie na sy nasionale geboorteland terugkeer nie, maar die lesse wat God hom in Dan.9 geleer het, sal hom laat aanvaar het sonder om hierdie lot te ly wat deur sy God bepaal is.

Daniël 7

Dan 7:1 : *In die eerste jaar van Bêlsasar, die koning van Babel, het Daniël gedroom en gesigte gesien terwyl hy gelê het. Toe het hy die droom neergeskryf en die belangrikste dinge vertel.*

1a- *Die eerste jaar van Belsasar, koning van Babel*

Dit wil sê in – 605. Sedert die visioen van Dan.2, het 50 jaar verloop. Dood, die groot koning Nebukadnesar word vervang deur sy kleinseun Belsasar.

Dan 7:2 *Daniël het begin en gesê: Ek het in my naggestig gesien, en kyk, die vier winde van die hemel bars oor die groot see.*

2a- *die vier winde van die hemel het ingebreek*

Dit is die universele oorloë wat daartoe lei dat dominante hul mag uitbrei in die rigting van die vier kardinale punte , na die Noorde, die Suide, die Ooste en die Weste.

2b- *op die groot see*

Die beeld is nie vleënd vir die mensdom nie, want die see, selfs groot, is 'n simbool van die dood. Dit is nie, in God se projek, die omgewing wat voorberei is vir die mens wat na sy beeld gemaak is nie, volgens Gen.1. Sy omgewing is die aarde. Maar die mensdom het sedert die erfsonde deur sy ongehoorsaamheid sy goddelike beeld verloor en dit is nie meer in sy reine en heilige oë as onrein en vraatsugtige seedië wat mekaar onder die inspirasies van die duiwel en demone verslind nie. In hierdie visioen simboliseer die see die anonieme massa mense.

Verder, die gebied wat deur die profesie gedek word, het betrekking op mense wat verbind is deur hul kusaspekte wat aan die Middellandse See grens. Die *see* speel dus 'n groot rol in die oorlogsugtige optrede van die oorheersers se verowerings.

Dan 7:3 *En vier groot diere het uit die see gekom, verskillende diere van mekaar.*

3a- *En vier groot diere het uit die see gekom*

Ons vind in 'n nuwe visioen die lering wat in Daniël 2 gegee word, maar daar *vervang diere* die liggaamsdele van die *standbeeld* .

3b- *verskillende le s van mekaar*

Soos die materiaal van *die standbeeld* van Dan.2.

Dan 7:4 *Die eerste was soos 'n leeu en het die vlerke van arende gehad; Ek het gekyk totdat sy vlerke afgeskeur is; hy is van die aarde af opgeneem en soos 'n mens op sy voete gemaak, en die hart van 'n mens is aan hom gegee.*

4a- *Die eerste was soos 'n leeu en het arendsvlerke gehad*

Hier word *die goue kop* van die Chaldeër-koning van Dan.2 'n *leeu met arendsvlerke* ; embleem gegraveer op die blou klippe van Babilon, die trots van koning Nebukadnesar in Dan.4.

4b- *Ek het gekyk, totdat sy vlerke afgeskeur is*

Die profesie verwys na die sewe jaar of sewe tye waartydens koning Nebukadnesar deur God dom gemaak is. Gedurende hierdie 7 jaar (*sewe keer*) van vernedering wat in Dan.4:16 geprofeteer is, *is sy menslike hart verwyder*, vervang deur die hart van 'n dier.

4c- *hy is van die aarde af opgeneem en soos 'n mens op sy voete gemaak, en die hart van 'n mens is aan hom gegee.*

Sy bekering tot die skepper God word hier bevestig. Sy ervaring laat ons verstaan dat, vir God, die mens slegs mens is wanneer sy hart die beeld van dié van God dra. Hy sal dit in sy menswording in Jesus Christus die volmaakte goddelike model van liefde en gehoorsaamheid openbaar.

Dan 7:5 *En kyk, 'n tweede dier was soos 'n beer en het aan die een kant gestaan; hy het drie ribbes in sy mond tussen sy tande gehad, en hulle het vir hom gesê: Staan op, eet baie vleis.*

5a- *En kyk, 'n tweede dier was soos 'n beer en het aan die een kant gestaan*

Na die Chaldeër-koning word *die silwer kis en arms* van die Meders en Perse 'n beer . Die presiesheid “ *wat aan die een kant gestaan het* ” illustreer die Persiese oorheersing wat tweede na die Mediese oorheersing verskyn het, maar die verowerings wat deur koning Kores 2 die Pers verkry is, het dit baie groter mag gegee as dié van die Meders.

5b- *hy het drie ribbes in sy mond tussen sy tande gehad, en hulle het vir hom gesê: Staan op, eet baie vleis*

Die Perse sal die Meders oorheers en drie lande verower: Lidia van die ryk koning Croesus in – 546, Babilonië in – 539, en Egipte in – 525.

Dan 7:6 *Hierna het ek gekyk, en kyk, 'n ander was soos 'n luiperd en het vier vlerke op sy rug gehad soos 'n voël; hierdie dier het vier koppe gehad, en aan hom is heerskappy gegee.*

6a- *Hierna het ek gekyk, en kyk, 'n ander een was soos 'n luiperd*

Idem, *die koper pens en dye* van die Griekse heersers word 'n luiperd met vier voëlvlerke ; Die Griekse luiperd se kolle maak dit 'n **simbool van sonde** .

6b- *en het vier vlerke op sy rug gehad soos 'n voël*

Die vier voëlvlerke wat met die luiperd geassosieer word , illustreer en bevestig die uiterste spoed van die verowerings van sy jong koning Alexander die Grote (tussen -336 en -323).

6c- *hierdie dier het vier koppe gehad, en aan hom is heerskappy gegee*

Hier is “ vier koppe ” maar in Dan.8 sal dit “ vier groot horings ” wees wat die Griekse heersers, opvolgers van Alexander die Grote aandui: Seleucus, Ptolemeus, Lysimachus en Cassander.

Dan 7:7 *Daarna het ek in my naggestigte gesien, en kyk, daar was 'n vierde dier, vreeslik , vreeslik en uitermate sterk; hy het groot ystertande gehad, hy het geëet, gebreek en wat oorgebly het, vertrap; dit was anders as alle vorige diere, en dit het tien horings gehad.*

7a- *Hierna het ek in my naggestigte gekyk, en kyk, daar was 'n vierde dier, verskriklik , verskriklik en buitengewoon sterk*

Hier word *die ysterpote* van die Romeinse Ryk weer 'n monster met ystertande en tien horings . Want volgens Openb.13:2 dra dit alleen die kriteria

van die 3 vorige ryke: Sterkte van die *leeu* , bevestig in hierdie vers waar dit gespesifiseer word: *buitengewoon sterk* ; die krag van *die beer* , en die spoed van die *luiperd met die erfenis van sy sonde* gesimboliseer deur sy vlekke.

7b- *hy het groot ystertande gehad, hy het geëet, gebreek en wat oorgebly het, vertrap;*

Hierdie besonderhede skryf aan hom bloedbad en slagtings toe wat uitgevoer is deur die simbool van Romeinse *yster* wat sal voortduur tot aan die einde van die wêreld, deur sy pouslike oorheersing.

7c- *dit was anders as alle vorige diere, en dit het tien horings gehad.*

Die *tien horings* verteenwoordig die Franke, die Lombarde, die Alemanne, die Anglo-Saksiese, die Visigote, die Boergondiërs, die Siewi, die Heruli, die Vandale en die Ostrogote. Dit is die *tien* Christelike koninkryke wat gevorm sal word na die ineenstorting van die Romeinse Ryk vanaf 395, volgens die verduidelikings wat die engel aan Daniël in vers 24 gegee het.

Dan 7:8 *En ek het na die horings gekyk, en kyk, daar kom 'n ander horinkie onder hulle uit, en drie van die eerste horings is voor daardie horing uitgepluk; en kyk, sy het oë gehad soos die oë van 'n man, en 'n mond wat hoogmoedig praat.*

8a- *Ek het na die horings gekyk, en kyk, daar kom nog 'n horinkie tussen hulle uit*

Die *horinkie* kom uit een van die *tien horings*, wat die Italië van die Ostrogote aandui waar die stad Rome geleë is en die sogenaamde pouslike "heilige stoel", by die Lateraanse Paleis op die berg Caelius; Latynse naam wat beteken: die lug.

8b- *en drie van die eerste horings is voor hierdie horing afgeskeur*

Die *afgeskeurde horings* is chronologies: die *drie konings verlaag* vanaf vers 24, naamlik die Heruli tussen 493 en 510, toe agtereenvolgens die Vandale in 533, en die Ostrogote in 538 wat deur generaal Belisarius in opdrag van Justinianus 1 uit Rome verjaag is ^{en} in 540 finaal by Ravenna verslaan is. Want ons moet let op die gevolg van die uitdrukking *voor hierdie horing* . Dit beteken dat *die Horing* geen persoonlike militêre mag het nie en voordeel trek uit die gewapende mag van monarge wat dit en sy godsdienstige mag vrees en dus verkies om dit te ondersteun en te gehoorsaam. Hierdie redenasie sal bevestig word in Dan.8:24 waar ons sal lees: *sy mag sal toeneem, maar nie deur sy eie krag nie* en vers 25 sal spesifiseer: *vanweë sy voorspoed en die sukses van sy truiks sal hy arrogansie hê in die hart* . **Dit word dus gedemonstreer dat die waarheid slegs bevestiging ontvang deur soortgelyke boodskappe saam te groepeer wat in die verskillende hoofstukke van die boek Daniël en meer in die breë van die hele Bybel versprei is.** Geskei, die hoofstukke van die boek "verseël" die profesie en sy boodskappe, bly die mees subtiële en belangrikste ontoeganklik.

8c- *en kyk, sy het oë gehad soos die oë van 'n man*

In Openb.9 gaan die Gees sy beskrywings vooraf met die term *soos* . Op hierdie manier suggereer dit 'n ooreenkoms van voorkoms wat nie 'n werklikheid is nie. Hier moet ons eweneens let op die ooreenkoms met *die mens* geïnkarneer in sy volmaaktheid in Jesus Christus, maar hy het net die pretensie daarvan. Maar daar is meer, want die "oë" is simbolies van die heldersienheid van die profete

waarvan Jesus ook die perfekte model is. En die Gees sinspeel op die profetiese pretensie van die pousdom wat uiteindelik sy amptelike hoofkwartier in die Vatikaanstad sal vestig, 'n woord wat beteken: om te profeteer, van die Latynse "vaticinare". Die ding sal bevestig word in Openb.2:20, wanneer die Gees hierdie Rooms Katolieke kerk vergelyk met die *Isebel* wat die profete van YaHWéH laat doodmaak het, die vreemde vrou wat die Baäls aanbid, getroud deur koning Agab. Die vergelyking is geregverdig omdat die pousdom die ware profete van God in Christus laat sterf op die brandstapel van die inkwisisie.

8d- *en 'n mond, wat met arrogansie gepraat het.*

In hierdie hoofstuk 7 bied die goddelike filmmaker en regisseur in "zoom" die Christelike era wat hom veral aangaan, die tydperk tussen die einde van die Romeinse Ryk en die glorieryke wederkoms van Christus in Michael, sy hemelse naam met engele, voor. Hy kondig die koms van 'n *arrogante koning aan, vervolger van die heiliges van die Allerhoogste*, wat goddelike godsdienstige norme aanval en probeer om *tye en die wet te verander*, die tien gebooie, maar ook ander goddelike verordeninge. Die Gees kondig sy finale straf aan; hy sal "*deur vuur verteer word*". *vanweë sy arrogante woorde ."* Daarom word die toneel van die hemelse oordeel van die sewende millennium onmiddellik na die vermelding van *sy arrogante woorde aangebied*. Voor haar het koning Nebukadnesar ook *arrogansie* getoon, maar hy het nederig die les van vernedering aanvaar wat God hom gegee het.

Hemelse Oordeel

Dan 7:9 *Ek het gekyk terwyl trone opgerig word. En die Oue van Dae het gaan sit. Sy kleed was wit soos sneeu, en die hare op sy hoof soos suiwer wol; sy troon was soos vuurvlamme, en die wiele soos brandende vuur.*

9a- *Ek het gekyk, terwyl trone geplaas is*

Hierdie toneel verteenwoordig die tyd van oordeel wat uitgevoer sal word deur die verlore heiliges van Jesus Christus in sy teenwoordigheid, *sit op trone*, ***in die hemel*** volgens Openb.4, gedurende die *duisend jaar* wat in Openb.20 aangehaal word. Hierdie oordeel berei die voorwaardes voor vir die **finale oordeel**, waarvan die uitvoering in vers 11 geïllustreer word.

9b- *En die oues van dae het gaan sit.*

Dit is die vergoddelikte Christus, die enigste skepper-God. Die aksie van die werkwoord *sit* dui op die staking van 'n staande aktiwiteit, dit is die beeld van rus. Die lug is in absolute vrede. Op aarde is die goddeloses vernietig met die wederkoms van Christus.

9c- *Sy kleed was wit soos sneeu, en die hare van sy hoof was soos suiwer wol*

Wit is die simbool van die volmaakte reinheid van God wat sy hele natuur betref op die vlak van sy klere, simbole van sy werke en die hare van sy kop wat 'n kroon is van suiwer en volmaakte wysheid vry van alle *sonde*.

Hierdie vers stel Jes.1:18 voor: *Kom laat ons pleit! sê YaHWéH. As jou sondes soos skarlaken is, sal dit wit word soos sneeu; as hulle rooi soos pers is, sal hulle soos wol word.*

9d- *sy troon was soos vuurvlamme,*

Die *troon* dui die plek aan van die groot Regter, die oordeel van die gedagtes van God. Dit word geplaas onder die beeld van die *vuurvlamme* wat die *oë* van Christus die geregtigheid sal wees in Openb.1:14 waar ons die beskrywings van hierdie vers vind. Die *vuur* vernietig, wat hierdie oordeel die doel gee om die vyande van God en sy uitverkorenes te vernietig. Omdat hulle reeds dood is, gaan hierdie oordeel oor die *tweede dood* wat die veroordeeldes definitief sal tref.

9de- *en die wiele soos 'n brandende vuur.*

Die *troon* het *wiele* in vergelyking met 'n *brandende vuur* wat op die aarde aangesteek sal word: Openb.20:14-15: *die tweede dood is die poel van vuur* . Die *wiele* stel dus die beweging van regters van die hemel na die aarde voor vir die uitvoering van die uitsprake wat uitgespreek is. Die lewende God, die groot Regter, beweeg en wanneer die aarde vernuwe en gesuiwer is, sal hy weer beweeg om sy Koninklike troon daar te installeer volgens Openb.21:2-3.

Dan 7:10 'n *Vuurrivier* het gevloei en voor hom uit uitgekom. *Duisend duisende* het hom gedien, en tienduizend miljoene het in sy teenwoordigheid gestaan. Die beoordelaars het gaan sit, en die boeke is oopgemaak.

10a- 'n *Vuurrivier* het gevloei en voor hom uit uitgekom

Die reinigende *vuur* wat uit die hemel sal neerdaal om die siele van die gevalle dooies te verteer en dan opgewek is, volgens Openb.20:9: *En hulle het op die aarde geklim en die laer van die heiliges en die geliefde stad . Maar vuur het uit die hemel neergedaal en hulle verteer .*

10b- *Duisendduisende* het hom gedien

Dit wil sê, 'n miljoen siele, van die *uitverkorenes* wat van die aarde verlos is.

10c- *en tienduizend miljoene* het **in sy teenwoordigheid gestaan**

Tien biljoen aardse siele wat deur God *geroep is , word opgewek en voor hom en sy regters geroep om die regverdige goddelike vonnis van die tweede dood* te ondergaan , iets wat in Lukas 19:27 bevestig word: *En die ander, bring my vyande hierheen , wat my nie wou hê nie. heers oor hulle en maak hulle dood voor my aangesig* . So bevestig die Gees die woorde wat hy deur Jesus gespreek het in Matt.22:14: ***Want baie is geroep, maar min uitverkies*** . Dit sal veral die geval wees in die laaste dae volgens Lukas 18:8: ... *Maar wanneer die Seun van die mens kom, sal Hy geloof op die aarde vind?*

10d- *Die regters* het gaan sit, en die boeke is oopgemaak

Die hooggeregshof sal oordeel op grond van die getuïenisse wat die vonnis toegelaat het en die aanklagte individueel aangepas vir elke veroordeelde siel. Sy *boeke* bevat die lewe van 'n skepsel, wat deur God in herinnering gehou word, met getroue engele as getuies, tans onsigbaar vir aardbewoners.

Dan 7:11 *Toe* het ek gekyk vanweë die arrogante woorde wat die horing gespreek het; en terwyl ek kyk, is die dier doodgemaak.

11a- *Toe* kyk ek, vanweë die arrogante woorde wat die horing uitgespreek het

Soos die woorde “ *as gevolg van arrogante woorde* ” dui aan, hierdie vers wil vir ons die oorsaak en gevolg-verhouding wys wat God se oordeel definieer. Hy oordeel nie sonder rede nie.

11b- *en terwyl ek kyk, is die dier doodgemaak*

As die vierde dier wat die opvolging verteenwoordig, Imperiale Rome - tien Europese koninkryke - Pouslike Rome, deur vuur vernietig word, is dit **as gevolg** van die *arrogante mondelinge aktiwiteit* van Pouslike Rome; aktiwiteit wat sal voortduur tot die wederkoms van Christus.

11c- *en sy liggaam is vernietig, aan die vuur oorgelewer om verbrand te word*

Die oordeel tref terselfdertyd die horinkie en die tien burgerlike horinkies wat dit ondersteun het en aan sy sondes deelgeneem het volgens Openb.18:4. Die Poel van Vuur van die tweede dood sal hulle verteer en **vernietig**.

Dan 7:12 *Die ander diere is van hul krag beroof, maar hulle het lewensverlenging tot 'n sekere tyd gegee.*

12a- *Die ander diere is van hul krag gestroop*

Hier, soos in Openb.19:20 en 21, openbaar die Gees dat 'n ander lot voorsien word vir die gewone sondaars van die heidendom, synde erfgename van die erfsonde wat deur die aardse geskiedenis van Adam aan die menslike massas oorgedra is.

12b- *maar 'n verlenging van die lewe is aan hulle toegestaan tot 'n sekere tyd*

Hierdie akkuraatheid beteken die voordeel van vorige ryke deurdat hulle nie die einde van hul oorheersing aan die einde van die wêreld beleef het soos wat die geval is vir die 4de Romeinse dier onder sy laaste vorm van Christelike universele regering ten tye van Jesus Christus nie. Die einde van die 4de ^{word} gekenmerk deur sy algehele vernietiging. Hierna sal die aarde *vormloos en leeg bly* na die beeld van die *afgrond* van Gen.1:2.

Jesus Christus, die Seun van die mens

Dan 7:13 *Ek het in die naggestigte gesien, en kyk, op die wolke van die hemel het een gekom soos die Seun van die mens; hy het by die Oue van dae gekom, en hulle het hom na hom gebring.*

13a- *Ek het in my naggestigte gekyk, en kyk, op die wolke van die hemel het een gekom soos 'n mensekind*

Hierdie verskyning van die seun van die mens werp lig op die betekenis wat aan die sopas genoemde oordeel gegee word. Die oordeel behoort aan Christus. Maar in die tyd van Daniël het Jesus nog nie gekom nie, so God beeld wat hy sal bereik deur sy aardse bediening tydens sy eerste koms na die aarde van mense.

13b- *hy het by die oue van dae gekom, en hulle het hom na hom gebring.*

Na sy dood sal hy homself opwek, om sy volmaakte geregtigheid wat as 'n offer aan die gekrenkte God geoffer is voor te stel, om die vergifnis van sy getroue uitverkorenes te verkry, deur homself gesorteer en uitgesoek. Die prentjie wat aangebied word, leer die beginsel van verlossing verkry deur geloof in God se gewillige offer in Christus. En dit bevestig die geldigheid daarvan by God.

Dan 7:14 *En hulle het aan hom heerskappy en heerlikheid en 'n koninkryk gegee; en al die volke, nasies en manne van elke taal het hom gedien. Sy heerskappy is 'n ewige heerskappy wat nie sal verbygaan nie, en sy koninkryk sal nooit vernietig word nie.*

14a- *Aan hom is heerskappy, heerlikheid en koninkryk gegee*

Die gegewens van hierdie vers word saamgevat in hierdie verse van Matt.28:18 tot 20 wat bevestig dat die oordeel inderdaad aan Jesus Christus behoort: *Jesus het nader gekom en so met hulle gespreek: **Aan My is gegee alle mag in die hemel en op aarde** . Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees, en leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het. En kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld .*

14b- *en alle volke, nasies en manne van elke taal het hom **gedien***

In absolute terme sal dit op die nuwe aarde wees, die oue wat na die sewende millennium vernuwe en verheerlik word. Maar die verlostes sal uit alle volke, nasies en tale gekies word deur die een verlossing wat deur Jesus Christus verkry is omdat hulle Hom gedurende hulle lewe **gedien het** . In Openb.10:11 en 17:15 verwys hierdie uitdrukking na die verkerste Europa en die Westerse wêreld. In hierdie groep vind ons die een *miljoen* geredde uitverkorenes wat God dien in vers 10.

14c- *en sy heerskappy sal nooit vernietig word nie*

Die besonderhede wat in Dan.2:44 aangehaal word aangaande hom word hier bevestig: *sy heerskappy sal nooit vernietig word nie.*

Dan 7:15 *Wat my aangaan, Daniël, my gees was ontsteld in my, en die gesigte van my hoof het my verskrik.*

15a- *Ek, Daniël, het 'n onrustige gees in my gehad*

Daniël se moeilikheid is geregverdig, die visioen kondig 'n gevaar aan vir die heiliges van God.

15b- *en die visioene in my kop het my bang gemaak.*

Binnkort sou sy visioen van Migaël dieselfde uitwerking op hom hê, volgens Dan.10:8: *Ek het alleen agtergebly en hierdie groot visioen gesien; my krag het my begewe, my gesig het van kleur verander en was ontbind, en ek het alle krag verloor.* Verduideliking: *die seun van die mens en Migaël* is een en dieselfde goddelike persoon . *Vrees* sal die heerskappy van Rome kenmerk, want in hierdie twee opeenvolgende oorheersings sal dit nie die mense van heilige heersers soos Nebukadnesar, Darius die Meder en Kores 2 die Pers gee nie.

Dan 7:16 *En ek het nader gekom na een van die wat daar gestaan het en hom die waarheid oor al hierdie dinge gevra. Hy het vir my gesê en vir my die verduideliking gegee:*

16a- **Hier begin die bykomende verduidelikings wat die engel gegee het**

Dan 7:17 *Hierdie vier groot diere, dit is vier konings wat uit die aarde sal opstaan;*

17a- Let daarop dat hierdie definisie net soveel van toepassing is op die opeenvolgings wat in Dan.2 deur die beeld van *die standbeeld* geopenbaar word as hier in Dan.7, deur dié van die *diere* .

Dan 7:18 *Maar die heiliges van die Allerhoogste sal die koningskap ontvang, en hulle sal die koninkryk besit vir ewig, van ewigheid tot ewigheid.*

18a- Dieselfde opmerking as vir die vier opvolgings. Weereens, die vyfde handel oor die *ewige koninkryk* van die uitverkorenes wat Christus bou op sy oorwinning **oor sonde** en dood.

Dan 7:19 *Toe wou ek die waarheid weet oor die vierde dier, wat anders was as al die ander, uiters verskriklik, met tande van yster en spykers van koper, wat geëet en gebreek en vertrap het wat oorgebly het;*

19a- *wat ystertande gehad het*

Ons vind hier, in die *tande* , die *yster* reeds simbool van die hardheid van die Romeinse Ryk wat deur *die bene* van die standbeeld van Dan.2 aangewys is.

19b- *en spykers van koper* .

In hierdie bykomende inligting spesifiseer die engel: *en naels van koper* . **Die erfenis van Griekse sonde** word dus bevestig deur hierdie onsuiver materiaal, 'n legering wat die Griekse ryk in *die maag en dye* van die standbeeld van Dan gesimboliseer het.2.

19c- *wat geëet, gebreek en vertrap het wat oorgebly het*

Eet , of gebruik maak van dinge wat oorwin is, wat hulle laat groei – *breek* , dwing en vernietig – *vertrap* , verag en vervolg – Dit is die aksies wat die twee opeenvolgende “Rome” en hul burgerlike en godsdienstige ondersteuners sal beoefen tot by die terugkeer van Christus. In Openb.12:17: dui die Gees die laaste “Adventiste” aan met die woord “*oorblyfsel*” .

Dan 7:20 *En van die tien horings wat op sy hoof was, en van die ander wat uitgekome het, en waarvoor drie geval het, op die horing wat oë gehad het, 'n mond wat hoogmoedig spreek, en 'n groter voorkoms as die ander* .

20a- Hierdie vers bring 'n teenstrydige detail na vers 8. Hoe vat die "*horinkie* " hier ***'n groter voorkoms as die ander?*** Dit is al sy verskil van die ander *konings* van die *tien horings* . Sy is baie swak en broos en tog oorheers en manipuleer sy hulle soos sy wil, behalwe in seldsame uitsonderings, deur goedgelowigheid en die vrees vir God wat sy beweer dat sy op aarde verteenwoordig.

Dan 7:21 *En ek het gesien hoe hierdie horing oorlog voer teen die heiliges en oor hulle oorweldig,*

21a- Die paradoks duur voort. Sy beweer dat sy die hoogste heiligheid beliggaam en God beskuldig haar daarvan dat sy sy heiliges vervolg. Net een verduideliking dan: sy lieg asof sy asemhaal. Die sukses daarvan is dié van 'n ontsaglike misleidende en vernietigende leuen , baie vernietigend van die pad wat Jesus Christus nagespoor het.

Dan 7:22 *totdat die Oue van dae gekome het en aan die heiliges van die Allerhoogste reg gegee het, en die tyd het gekome dat die heiliges die koninkryk in besit geneem het.*

22a- Gelukkig word die goeie nuus bevestig. Na die donker optrede van pouslike Rome en sy burgerlike en godsdienstige ondersteuners, sal die finale oorwinning na Christus en sy uitverkorenes kom.

Verse 23 en 24 spesifiseer die volgorde van opvolging

Dan 7:23 *So het hy vir my gesê: Die vierde dier is 'n vierde koninkryk wat op die aarde sal bestaan, anders as al die koninkryke, en wat die hele aarde sal verteer en dit sal vertrap en stukkend breek.*

23a- Die heidense Romeinse Ryk in sy imperiale vorm tussen – 27 en 395.

Dan 7:24 *Die tien horings is tien konings wat uit hierdie koninkryk sal opstaan. 'n Ander een sal ná hulle opstaan, anders as die eerste, en drie konings omverwerp.*

24a- Dit is te danke aan hierdie presisie dat ons hierdie *tien horings* kan identifiseer met die **tien** Christelike koninkryke wat op die westelike grondgebied van die ineengestorte en verpletterde Romeinse Ryk gevorm is. Hierdie gebied is dié van ons huidige Europa: die EU (of EU).

Dan 7:25 *Hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste en die heiliges van die Allerhoogste verdruk en hoop om die tye en die wet te verander; en die heiliges sal in sy hand oorgegee word vir 'n tyd en tye en 'n halwe tyd.*

25a- *Hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste*

God konsentreer in hierdie vers sy veroordeling van die sondes wat hy toeskryf aan die Romeinse pouslike regime en aan sy voorgangers biskoppe van Rome deur wie die boosheid wat gepleeg is, gewild gemaak, geregverdig en aan die onkundige menigtes geleer is. Die Gees lys die beskuldigings wat begin met die ernstigste: *woorde teen die Allerhoogste self*. Paradoksaal genoeg beweer pouse dat hulle God dien en hom op aarde verteenwoordig. Maar dit is juis hierdie pretensie wat die fout daarstel omdat God geensins hierdie pouslike pretensie goedkeur nie . En gevolglik raak alles wat Rome valslik oor God leer hom persoonlik.

25b- *hy sal die heiliges van die Allerhoogste verdruk*

Die onregverdigte vervolging *van die heiliges* van vers 21 word hier herroep en bevestig. Oordele word uitgespreek deur godsdienstige tribunale wat die naam van "Heilige Inkwisisie" dra. Marteling word gebruik om onskuldige mense te dwing om hul skuld te erken.

25c- *en hy sal hoop om die tye en die wet te verander*

Hierdie beskuldiging gee die leser die geleentheid om die fundamentele waarhede van aanbidding wat aan die ware, lewende en enigste God gegee is, te hervestig.

Die pragtige orde wat deur God ingestel is, is deur die Romeinse monnike verander. Volgens Eksodus 12:2 het God by die uittog uit Egipte aan die Hebreërs gesê: ***Hierdie maand sal vir julle die eerste van die maande wees; dit sal vir jou die eerste maand van die jaar wees*** . Dit is 'n bevel, nie 'n eenvoudige voorstel nie. En aangesien die verlossing volgens Jesus Christus van die Jode kom, sedert die uittog, gaan elke wese wat die saligheid binnegaan ook in die familie van God in waar sy orde moet heers en gerespekteer word. Dit is die ware leer van verlossing, en was sedert die tyd van die apostels. In Christus het die Israel van God 'n geestelike aspek aangeneem, dit is nie minder sy Israel waarvoor hy sy orde en sy leerstellings gevestig het nie. Volgens Rom.11:24 word die heidense bekeerling ingeënt in die Hebreuse wortel en stam van Abraham, nie andersom nie. Hy word deur Paulus gewaarsku teen ongeloof wat fataal geword het vir die opstandige Jode van die ou verbond en dit sal net so noodlottig wees vir die opstandige Christene van die nuwe; wat direk die Rooms-Katolieke geloof raak, en die studie van Dan.8 sal dit bevestig, sedert 1843, Protestantse Christene.

Ons is net aan die begin van 'n lang profetiese openbaring waar die goddelike beskuldiging wat in hierdie vers gemaak word alomteenwoordig is omdat die gevolge verskriklik en dramaties is. Die tye wat deur Rome verander het, gaan oor:

1 – die sabbatsrus van die 4de^{gebod} van God. Die sewende dag is sedert 7 Maart 321 vervang deur die eerste dag, wat deur God as 'n sekulêre dag en begin van die week gehou word. Boonop is hierdie eerste dag deur die Romeinse keiser Konstantyn I opgelê^{toe} dit gewy is aan die aanbidding van die "eerbiedwaardige onoorwonne son", die son wat deur die heidene vergoddelik is, reeds in Egipte, Bybelse simbool van sonde. Daniël 5 het vir ons gewys hoe God die vergrype wat hom aangedoen word straf, die mens word dus gewaarsku en hy weet wat op hom wag wanneer God hom oordeel soos hy koning Belsasar oordeel en vermoor het. Die Sabbat wat van die grondlegging van die wêreld deur God geheilig is, het die tweeledige kenmerke dat dit oor **tyd en** goddelike wet handel, soos ons vers noem.

2 – Die begin van die jaar, wat oorspronklik in die lente plaasgevind het, 'n woord wat eerste keer beteken, is verander om aan die begin van die winter plaas te vind.

3 – Volgens God vind die verandering van dag plaas by sonsondergang, in die volgorde nag dag, nie om middernag nie, want dit is ritmies en gekenmerk deur die sterre wat hy met hierdie bedoeling geskep het.

Die verandering in die wet gaan baie dieper as die onderwerp van die Sabbat. Rome het nie die goue voorwerpe van die tempel ontheilig nie, dit het homself gemagtig om die oorspronklike teks van die woorde wat deur God geskryf is met sy vinger op die kliptafels wat aan Moses gegee is, te verander. Dinge wat so heilig was dat om die ark aan te raak, waarin hulle gevind is, deur God met onmiddellike dood getref is.

25c- *en die heiliges sal vir 'n tyd, tye en 'n halwe tyd in sy hand oorgelewer word*

Wat beteken 'n tyd? Die ervaring van koning Nebukadnesar gee vir ons die antwoord in Dan.4:23: *Hulle sal jou onder die mense verdryf, jy sal by die diere van die veld woon, hulle sal vir jou gras gee om te eet soos osse; **en sewe tye sal by jou verbygaan** totdat jy weet dat die Allerhoogste oor die koninkryk van die mense heers en dit gee aan wie Hy wil.* Na hierdie moeilike ondervinding het die koning in vers 34 gesê: **Na die vasgestelde tyd het ek, Nebukadnesar, my oë na die hemel opgeslaan, en die rede het na my teruggekeer** . *Ek het die Allerhoogste geseën, Ek het Hom geprys en verheerlik wat vir ewig lewe, wie se heerskappy 'n ewige heerskappy is en wie se koninkryk van geslag tot geslag duur* . Ons kan aflei dat hierdie *sewe tye* sewe jaar verteenwoordig sedert die duur begin en eindig in die loop van sy lewe. Wat God *tyd noem* , is dus die tyd wat dit neem vir die aarde om een volledige omwenteling van die son te voltooi. Daaruit kom baie boodskappe na vore. God word deur die son gesimboliseer en wanneer 'n skepsel in trots opstaan, om dit op sy plek te plaas, sê God vir hom: "Sirkel om my goddelikheid en leer wie ek is". Vir Nebukadnesar is sewe beurte nodig, maar effektief. Nog 'n les sal handel oor die duur van die pouslike bewind wat ook geprofeteer word deur die term " *tyd* " in hierdie vers. In vergelyking met die ervaring van Nebukadnesar, straf God Christelike hoogmoed deur dit **vir 'n tyd, tye en 'n halwe tyd** van profetiese jare aan dwaasheid oor te gee. Vanaf 7 Maart 321 het trots en onkunde in onnoselheid mense laat instem om die orde te respekteer wat 'n gebod van God verander het; wat die nederige slaaf van Christus nie kan gehoorsaam nie, anders sou hy homself van sy verlosser-God afsny.

Hierdie vers lei ons om die werklike waarde en die datums van die begin en einde van hierdie geprofeteerde duur te soek. Ons sal ontdek dat dit 3 jaar en ses maande verteenwoordig. Trouens, hierdie formule sal weer verskyn in Openb.12:14 waar dit parallel is met die formule *1260 dae* vanaf vers 6. Die toepassing van die kode van Esé.4:5-6, *een dag vir 'n jaar*, sal dit moontlik maak om te verstaan dat dit werklik 1260 lang en verskriklike jare is, van lyding en dood.

Dan 7:26 *Dan sal die oordeel kom, en sy heerskappy sal van hom weggeneem word, en dit sal vernietig word en vir ewig vernietig word.*

2a- Beklemtoon die belang van hierdie akkuraatheid: die oordeel en die einde van die oorheersing van die pouse vind op dieselfde tyd plaas. Dit bewys dat die genoemde oordeel nie voor die wederkoms van Christus sal begin nie. In 2021 is pouse steeds aktief, so die oordeel wat in Daniël aangehaal word, het nie in 1844 begin nie, Adventiste broeders.

Dan 7:27 *Die koninkryk en die heerskappy en die grootheid van al die koninkryke onder die hemel sal gegee word aan die volk van die heiliges van die Allerhoogste. Sy heerskappy is 'n ewige heerskappy, en alle owerstes sal Hom dien en gehoorsaam.*

27a- Die oordeel word dus goed uitgevoer na die wederkoms in heerlijkheid van Christus en die wegraping na die hemel van sy uitverkorenes.

27b- *en al die owerstes sal hom dien en hom gehoorsaam*

As voorbeelde wys God vir ons die drie *heersers* wat in hierdie boek aangebied word: die Galdeaanse koning Nebukadnesar, die Mede koning Darius en die Persiese koning Kores 2.

Dan 7:28 *Hier eindig die woorde. Ek, Daniël, was uiters ontsteld oor my gedagtes, ek het van kleur verander, en ek het hierdie woorde in my hart bewaar.*

28a- Daniël se moeilikheid is steeds geregverdig, want op hierdie vlak ontbreek die bewyse van die identiteit van pouslike Rome nog krag; sy identiteit bly steeds 'n reeds baie oortuigende "hipotese", maar tog 'n "hipotese". Maar Daniël 7 vorm slegs die tweede van die sewe profetiese plate wat in hierdie boek Daniël aangebied word. En reeds, ons kon sien dat die boodskappe wat in Dan.2 en Dan.7 gelewer word, identies en aanvullend is. Elke nuwe bladsy sal vir ons addisionele elemente bring wat bo-op die studies wat reeds uitgevoer is, sal die boodskap van God versterk en versterk wat dus meer en meer duidelik sal word.

Die hipotese dat die "horinkie" van hierdie hoofstuk 7 pouslike Rome is, moet nog bevestig word. Die ding sal gedoen word. Maar laat ons reeds hierdie historiese opeenvolging wat Rome betref, "die 4de monsteragtige dier met ystertande" onthou. Dit dui op die Romeinse Ryk gevolg deur die "tien horings" van vrye en onafhanklike Europese koninkryke wat in 538 opgevolg is deur die "horinkie" wat as pouslik beskou word, hierdie "ander koning", voor wie "drie horings of drie konings", die Herules, die Vandale en die Ostrogote word tussen 493 en 538 in verse 8 en 24 verneder.

Daniël 8

Dan 8:1 *In die derde jaar van die regering van koning Béltsasar het ek Daniël 'n gesig gesien, behalwe die een wat ek voorheen gesien het.*

1a- Tyd het verbygegaan: 3 jaar. Daniël ontvang 'n nuwe visioen. In hierdie een is daar net twee diere wat duidelik geïdentifiseer word in verse 20 en 21 met die *Meders en Perse en die Grieke* wat in die vorige visioene die 2de^{en} 3de^{Ryke} van die geprofeteerde opvolgings was. Met verloop van tyd, in die visioene, pas die diere al hoe duideliker aan by die rites van die Hebreërs. Dan.8 bied 'n *ram en 'n bok aan*; die diere wat in die offer van die *Versoendag* van die Joodse ritueel geoffer is. Ons kan dus die simbool van sonde in die superposisie van die Griekse ryk raaksien: *die koper pens en dye* van Dan.2, *die luiperd* van Dan.7 en *die bok* van Dan.8.

Dan 8:2 *Toe ek hierdie gesig sien, het dit vir my gelyk asof ek in Susan, die hoofstad, in die provinsie Elam was; en tydens my gesig was ek naby die rivier Ulai.*

2a- Daniël is in Persië naby die rivier Karoun wat in sy tyd die Ulai was. Die Persiese *hoofstad en die riviersimbool* van 'n volk dui op 'n geografiese verwysingsplek vir die visie wat God aan hulle sal gee. Die profetiese boodskappe verskaf dus waardevolle geografiese data in hierdie hoofstuk wat in hoofstukke 2 en 7 ontbreek het.

Dan 8:3 *Toe slaan ek my oë op en kyk, en kyk, daar staan 'n ram voor die rivier, en hy het horings; hierdie horings was hoog, maar die een was hoër as die ander, en dit het laaste opgestaan.*

3a- Hierdie vers som die geskiedenis van Persië op wat deur hierdie *ram* wie se *horing geïllustreer word die hoogste* verteenwoordig dit omdat dit aanvanklik deur sy bondgenoot Mede oorheers is, het dit laaste bo dit uitgestyg deur die aankoms aan bewind van koning Kores 2 die Pers, in 539, die laaste tydgenoot

van Daniël volgens Dan.10:1. Maar hier wys ek 'n probleem van werklike datum uit, want historici ignoreer die ooggetuie-getuienis van Daniël wat, in Dan.5:31, die verowering van Babilon toeskryf aan die Mediese koning Darius wat Babilon in 120 satrapieë volgens Dan georganiseer het. 6: 1. Kores het na die dood van Darius aan bewind gekom, dus nie in 539 nie maar 'n bietjie later, of intedeel, die verowering deur Darius kon 'n bietjie voor die datum – 539 – plaasgevind het.

3b- 'n Goddelike subtiliteit kom in hierdie vers voor, in die vorm wat gebruik word om 'n klein en 'n groot horing aan te dui. Dit bevestig dat die versigtig vermyde uitdrukking " *horinkie* " spesifiek en eksklusief aan die identiteit van Rome gekoppel is.

Dan 8:4 *Ek het die ram met sy horings sien slaan na die weste en na die noorde en na die suide; geen dier kon hom weerstaan nie, en daar was niemand om sy slagoffers te verlos nie; hy het gedoen wat hy wou, en hy het magtig geword.*

4a- Die beeld van hierdie vers illustreer die opeenvolgende fases van die Persiese verowerings wat hulle na die ryk lei, die oorheersing van die koning van die konings.

In die *Weste* : Kores 2 het tussen – 549 en – 539 'n alliansie met die Chaldeërs en die Egiptenare gesluit.

In die *noorde* : Lidia van koning Croesus word in – 546 verower

Middag : Kores verower Babilonië deur die Mediese koning Darius op te volg *na* – 539 en later sal die Persiese koning Kambyses 2 Egipte in – 525 verower.

4b- *en hy het magtig geword*

Hy het die imperiale *mag bereik* wat Persië die eerste ryk gemaak het wat in hierdie hoofstuk 8 geprofeteer is. Dit was die 2de ^{ryk} in die visioene van Dan.2 en Dan.7. In hierdie mag het die Persiese Ryk uitgebrei tot by die Middellandse See het Griekeland aangeval wat dit by Marathon in – 490 gekeer het. Die oorloë het hervat.

Dan 8:5 *Terwyl ek mooi kyk, kom daar 'n bok uit die weste en hardloop op sy aangesig oor die hele aarde sonder om dit aan te raak; hierdie bok het 'n groot horing tussen sy oë gehad.*

5a- Vers 21 identifiseer die bok duidelik: *Die bok is die koning van Javan, Die groot horing tussen sy oë is die eerste koning . Javan*, is die antieke naam van Griekeland. Deur die swak Griekse konings te ignoreer, bou die Gees sy openbaring op die groot Griekse oorwinnaar Alexander die Grote.

5b- *kyk, 'n bok het uit die weste gekom*

Geografiese aanduidings word steeds gegee. Die bok kom uit die Weste in verhouding tot die Persiese Ryk geneem as 'n geografiese verwysingsplek.

5c- *en het oor die hele aarde op sy oppervlak gereis, sonder om dit aan te raak*

Die boodskap is analoog aan die vier voëlvlerke van die luiperd van Dan.7:6. Hy onderstreep die uiterste spoed van die verowerings van hierdie jong Masedoniese koning wat oor tien jaar sy oorheersing tot by die Indusrivier sal uitbrei.

5d- *hierdie bok het 'n groot horing tussen sy oë gehad*

Die identiteit word in vers 21 gegee: *Die groot horing tussen sy oë is die eerste koning. Hierdie koning is Alexander die Grote (– 543 – 523)*. Die Gees gee

dit die voorkoms van die Eenhoring, 'n fabelagtige mitiese dier. Hy veroordeel dus die onuitputlike vrugbare verbeelding van 'n Griekse samelewing wat fabels uitgedink het wat toegepas is op godsdiens en wie se gees die eeue tot ons tyd in die bedrieglik Christelike Weste deurkruis het. Dit is 'n aspek van *sonde* wat bevestig word deur die beeld van die *bok*, die dier wat die rol van *sonde gespeel het* in die heilige jaarlikse ritueel van die "dag van versoening". Die kruisiging van die Messias Jesus het in sy goddelike volmaaktheid bewerkstellig hierdie rite moes ná hom ophou... met geweld, deur die vernietiging van die tempel en die Joodse nasie deur die Romeine in 70.

Dan 8:6 *En hy het by die ram met horings gekom wat ek voor die rivier sien staan het, en hy het hom aangehardloop in al sy toorn.*

6a- Alexander die Grote loods sy aanval teen die Perse wie se koning Darius is 3. Laasgenoemde word by Issus verslaan, hy vlug en laat sy boog, sy skild en sy mantel, asook sy vrou en sy erfgenaam agter, in – 333 Hy sal later deur twee van sy grotes vermoor word.

6b- *en hy het na hom gehardloop in al sy woede*

Hierdie *woede* is histories geregverdig. Dit is voorafgegaan deur hierdie woordewisseling tussen Darius en Alexander: “Voordat Alexander Darius ontmoet het, het die Persiese koning vir hom geskenke gestuur wat bedoel was om hul onderskeie posisies as koning en kind te onderstreep – Alexander was toe nog 'n jong man in die kuns van oorlog (tak I, leiband 89). Darius stuur vir hom 'n koeël, 'n sweep, 'n perd se rem en 'n silwer kisse vol goud. 'n Brief wat die skat vergesel, verbloem die elemente: die bal is so dat hy aanhou speel soos die kind wat hy is, die rem om hom te leer om homself te beheer, die sweep om hom reg te stel en die goud verteenwoordig die huldeblyk wat die Masedoniërs moet bring die Persiese keiser.

Alexander toon geen teken van woede nie, ten spyte van die vrees van die boodskappers. Intendeel, hy vra hulle om vir Darius geluk te wens met sy finesse. Darius, sê hy, ken die toekoms, aangesien hy vir Alexander 'n bal gegee het wat sy toekomstige verowering van die wêreld verteenwoordig, beteken die rem dat almal aan hom sal onderwerp, die sweep sal wees om diegene te straf wat dit waag om teen hom op te staan en die goud dui op die huldeblyk wat hy van al sy onderdane sal ontvang.” Profetiese detail, Alexander het 'n perd gehad waaraan hy die naam "Bucephalus" gegee het, wat, met 'n aanvullende voorvoegsel, "kop" beteken. In al sy gevegte sal hy aan die "hoof" van sy leër wees, wapen in die hand. En hy sal vir “tien jaar” die heersende “hoof” word van die wêreld wat deur die profesie gedek word. Die bekendheid daarvan sal die Griekse kultuur en die *sonde* wat dit stigmatiseer, bevorder.

Dan 8:7 *Ek het hom na die ram sien nader en vir hom kwaad word; hy het die ram geslaan en sy twee horings gebreek, sonder dat die ram die krag gehad het om hom te weerstaan; hy het hom op die grond gegooi en hom vertrap, en daar was niemand om die ram te red nie.*

7a- Die oorlog wat deur Alexander die Grote van stapel gestuur is: in – 333, by Issus, is die Persiese kamp verslaan.

Dan 8:8 *En die bok het baie sterk geword; maar toe hy sterk was, het sy groot horing gebreek. Vier groot horings het opgestaan om dit te vervang, na die vier winde van die hemel.*

8a- *sy groot horing het gebreek*

In 323 sterf die jong koning (– 356 – 323) sonder 'n erfgenaam op die ouderdom van 32, in Babilon.

8b- *Vier groot horings het opgestaan om dit te vervang, in die vier winde van die hemel.*

Die dooie koning se plaasvervaarders was sy generaals: die diadochi. Daar was tien van hulle toe Alexander gesterf het en 20 jaar lank het hulle onder mekaar baklei tot die punt dat aan die einde van 20 jaar net vier oorlewendes oorgebly het. Elkeen van hulle het 'n koninklike dinastie gestig in die land waaroor hy oorheers het. Die grootste is Seleucus bekend as Nicator, hy het die "Seleucide" dinastie gestig wat oor die koninkryk van Sirië geheers het. Die tweede is Ptolemaios Lagos, hy het die "Lagid" dinastie gestig wat oor Egipte geheers het. Die derde is Cassandros wat oor Griekeland regeer, en die vierde is Lysimachus (Latynse naam) wat oor Thrakië regeer.

Die profetiese boodskap gebaseer op geografie gaan voort. Die vier kardinale punte van die vier winde van die hemele bevestig die identiteit van die lande van die betrokke veldendes.

Die terugkeer van Rome, die horinkie

Dan 8:9 *Uit een van hulle het 'n horinkie voortgekom, wat baie gegroei het na die suide, na die ooste en na die mooiste land toe.*

9a- Die aspek van hierdie vers beskryf die uitbreidings van 'n koninkryk wat op sy beurt 'n oorheersende ryk sal word. In die vorige lesse en in die geskiedenis van die wêreld is die opvolgeryk van Griekeland egter Rome. Hierdie identifikasie word verder geregtig deur die uitdrukking "klein horing" wat hierdie keer, anders as wat vir die korter Middelhoring gedoen is, duidelik aangehaal word. Dit laat ons toe om te sê dat hierdie "horinkie" in hierdie konteks die groeiende republikeinse Rome simboliseer. Want, dit gryp na die ooste in, as polisiemanne van die wêreld, dikwels omdat dit geroep word om 'n plaaslike konflik tussen opponente op te los. En dit is die presiese rede wat die beeld wat volg regverdig.

9b- *Uit een van hulle het 'n klein horinkie gekom*

Die vorige oorheerser was Griekeland, en dit is uit Griekeland dat Rome kom oorheers in hierdie oostelike sone waar Israel geleë is; Griekeland, een van die vier horings.

9c- *wat baie uitbrei na die suide, na die ooste en na die mooiste lande toe.*

Romeinse groei begin eers vanaf sy geografiese ligging **na die suide**. Die geskiedenis bevestig dit, Rome wat die Puniese Oorloë teen Kartago, hedendaagse Tunis, binnegaan, omstreeks – 250.

na die ooste plaas deur in **een van die vier horings in te gryp**: Griekeland, om en by – 200. Dit is deur die Aetoliese Griekse liga daarheen geroep om dit teen die Achaiese liga (Aetolia teen Achaia) te ondersteun. Op Griekse grond

aangekom, sou die Romeinse leër dit nooit verlaat nie en die hele Griekeland sou vanaf – 160 'n Romeinse kolonie word.

Vanuit Griekeland sal Rome sy uitbreiding voortsit deur voet aan wal te sit in Palestina en Judea wat in – 63 'n provinsie van Rome sal word wat deur die leërs van Generaal Pompeius verower is. Dit is hierdie Judea, wat die Gees deur hierdie pragtige uitdrukking aandui: **Die mooiste van lande** , uitdrukking aangehaal in Dan.11:16 en 42, en Esé.20:6 en 15.

Die hipotese word bevestig, die " horinkie " is Rome

Hierdie keer word twyfel nie meer toegelaat nie, die pouslike regime van Dan.7 word ontmasker, so, met die oorslaan van die onnodige eeue, lei die Gees ons na die tragiese uur wanneer Rome, verlate deur die keisers, sy oorheersing hervat onder 'n godsdienstige vorm van Christelike voorkoms waaraan hy die handeling toeskryf wat geopenbaar word deur die simbole van vers 10 wat volg. Dit is die optrede van die “ **verskillende** ” koning van Dan.7.

Keiserlike Rome en daarna Pouslike Rome vervolg die heiliges

Twee opeenvolgende lesings vir hierdie enkele vers

Dan 8:10 *Sy het opgestaan na die leër van die hemel, en sy het 'n deel van daardie leër en sommige van die sterre na die aarde neergebring en hulle vertrap.*

10a- *Sy het opgestaan na die leër van die hemel*

Deur " sy " te sê, hou die Gees die identiteit van Rome, in die chronologiese volgorde van sy uitbreidings, as 'n teiken, na verskeie regeringsvorme waarop hy in Openb. 17:10 sinspeel, bereik Rome die ryk onder die heerskappy van die Romeinse keiser Octavianus bekend as Augustus. En dit was gedurende sy tyd dat Jesus Christus uit die Gees gebore is, in die nog maagdelike liggaam van Maria, die jong vrou van Josef; albei gekies vir die uitsluitlike rede dat hulle aan die geslag van koning Dawid behoort. Na sy dood het Jesus, een keer deur homself opgewek soos hy aangekondig het, aan sy apostels en sy dissipels die sending toevertrou om die goeie nuus van verlossing (die Evangelie) aan te kondig om uitverkorenes oor die hele wêreld te maak. In hierdie tyd het Rome sagmoedigheid en Christelike pasifisme gekonfronteer; sy in die rol van die slagter, die dissipels van Christus in dié van die geslagte lammers. Ten koste van baie martelaarbloed wat vergiet is, het die Christelike geloof oor die hele wêreld versprei en veral in die hoofstad van die ryk, Rome. Die vervolging van die keiserlike Rome kom teen Christene op. In hierdie vers 10 oorvleuel twee handeling van Rome. Die eerste het betrekking op die keiserlike en die tweede, die pouslike.

In die imperiale regime kan ons reeds die aksies wat aan hom aangehaal is toeskryf:

Sy het opgestaan na die leër van die hemel : sy het die Christene gekonfronteer. Agter hierdie simboliese uitdrukking, *gewapen met die hemel* , is die Christelike Uitverkorenes waarvolgens Jesus reeds sy getroues genoem het: *burgers van die koninkryk van die hemel* . Verder vergelyk Dan.12:3 die ware *heiliges* met die *sterre* wat ook *die nageslag* van Abraham van Gen.15:5 is. By die eerste lees is dit reeds vir heidense Rome 'n arrogante optrede en 'n onwaardige en

ongeregverdigde verheffing om die seuns en dogters van God te martelaar . By tweede lesing is die aanspraak van die Biskop van Rome om vanaf 538 as pous die Uitverkorenes van Jesus Christus te regeer ook 'n arrogante optrede, en 'n selfs meer onwaardige en ongeregverdigde verhoging .

Sy het 'n deel van hierdie leër en die sterre op die grond laat val, en sy het hulle vertrap : Sy het hulle vervolg en doodgemaak om haar bevolking in haar arenas af te lei. Die vervolgers is hoofsaaklik Nero, Domitianus en Diocletianus die laaste amptelike vervolger tussen 303 en 313. Met die eerste lesing word hierdie dramatiese tydperk in Apo.2 behandel onder die simboliese name "van Efese ", die tyd wanneer Johannes sy goddelike Openbaring genaamd " ontvang. Apokalips" en " Smirna ". By tweede lesing, toegeskryf aan pouslike Rome, word hierdie handeling in Apo.2 geplaas onder die tydperke genaamd " Pergamum " d.w.s. gebroke alliansie of owerspel en "Tiatira" d.w.s. gruwels en sterftes. Sê, *en sy het hulle vertrap*, die Gees toereken beide Rome dieselfde tipe bloeddorstige optrede toe. Die werkwoord *vertrap* en die uitdrukking daarvan *vertrap* word in Dan.7:19 aan heidense Rome toegeskryf. Maar die aksie van *trap* sal voortduur tot aan die einde van die 2300 *aandoggend* van vers 14 van hierdie hoofstuk 8 volgens die verklaring van vers 13: *Tot wanneer sal die heiligheid en die weermag vertrap word* ? Hierdie aksie is in die tyd van die Christelike era bewerkstellig en ons moet dit dus aan pouslike Rome en sy monargiese steunpunte toeskryf; wat die geskiedenis bevestig. Kom ons let nietemin op 'n belangrike verskil. Heidense Rome laat die heiliges van Jesus Christus net letterlik *op die grond val* , terwyl pouslike Rome, deur sy valse godsdienstige onderrig, hulle geestelik *op die grond laat val* , voordat hulle om die beurt letterlik vervolg word.

Die sporadiese vervolgings het voortgeduur met afwisseling van vrede tot die koms van keiser Konstantyn I ^{wat} 'n einde gemaak het aan die vervolging teen Christene met die edik van Milaan, sy Romeinse hoofstad, in 313, wat die termyn van die tydperk van " *tien jaar* " van vervolgings wat die " *Smirna* "-era van Openb.2:8 kenmerk. Deur hierdie vrede sal die Christelike geloof niks baat nie, en God sal baie verloor. Want sonder die versperring van vervolging is die verbintnisse van die onbekeerdes tot hierdie nuwe geloof oorvloedig en vermeerder deur die hele ryk en veral in Rome waar die bloed van die martelare die meeste gevloei het.

Dit is dus aan hierdie tyd dat ons die begin van die tweede lesing van hierdie vers kan verbind. Die een waar Rome Christen word deur die bevel van die keiser Konstantyn te gehoorsaam wat in 321 pas 'n edik uitgevaardig het wat die verandering van die weeklikse rusdag beveel: die sewende dag Sabbat word vervang deur die eerste dag van die week; destyds, deur die heidene opgedra aan die aanbidding van die god " eerbiedwaardige onoorwonne son ". Hierdie optrede is so ernstig soos om *in te drink die goue voorwerpe van die tempel* , maar hierdie keer sal God nie reageer nie, die uur van finale oordeel sal genoeg wees. Met sy nuwe rusdag sal Rome sy Christelike leer oor die hele ryk uitbrei, en sy plaaslike owerheid sal die biskop van Rome aansien en steun kry, tot die hoogste verheffing wat die pouslike titel hom deur dekreet gee, in 533 , die Bisantynse keiser

Justinianus ¹ Eers met die uitsetting van die vyandige Ostrogote het die eerste regerende pous, Vigilius, sy pouslike setel in Rome ingeneem, by die Lateraanse Paleis wat op die berg Caelius gebou is. Die datum 538 en die aankoms van die eerste pous dui op die voltooiing van die aksies wat in vers 11 wat volg beskryf word. Maar dit is ook die begin van die 1260 dagjare van die heerskappy van die pouse en alles wat hulle aangaan en wat in Dan.7 geopenbaar is. 'n Voortdurende heerskappy waartydens die heiliges weereens *onder die voete vertrap word*, maar hierdie keer deur Romeinse pouslike godsdienstige oorheersing en sy burgerlike ondersteuners, die monarge, en die hoogte daarvan... in die naam van Christus.

Spesifieke optrede van die pousdom gestig in 538

Dan 8:11 *Sy het opgestaan na die leërowerste en die ewige ~~offer van hom weggeneem~~ en die ~~plek~~, die fondament van sy heiligdom, omgegooi.*

11a- *Sy het opgestaan na die hoof van die leër*

Hierdie leier van die weermag is logies en Bybels Jesus Christus, volgens Ef.5:23: *want die man is die hoof van die vrou, soos Christus die Hoof is van die Kerk, wat sy liggaam is en waarvan Hy die hoof is. Verlosser.* Die werkwoord “*sy het opgestaan*” is goed gekies, want juis in 538 is Jesus in die hemel terwyl die pousdom op aarde is. Die lug is buite haar bereik, maar “*sy het opgestaan*” deur mans te laat glo dat sy hom op aarde vervang. Vanuit die hemel het Jesus min kans om mense te vermy uit die strik wat die duiwel vir hulle gestel het. Verder, waarom sou hy dit doen, as hy hulle self aan hierdie strik en al sy vloeke oorlewer? Want ons het goed gelees, in Dan.7:25, “*die heiliges sal vir 'n tyd, kere (2 maal) en 'n halwe tyd in sy hand oorgelewer word*”; hulle word doelbewus deur die God Christus verlos, as gevolg van die *veranderde tye en die wet*. Die wet wat in 321 deur Konstantyn gewysig is met betrekking tot die Sabbat, natuurlik, maar bowenal, *die wet verander* deur die Romeinse pousdom, na 538 waar daar, dit is nie net die Sabbat wat aangetas en aangeval word nie, maar die hele wet wat herbewerk is Rome weergawe.

11b- het die *ewige ~~offer van hom weggeneem~~*

Ek wys op die afwesigheid van die woord offer in die oorspronklike Hebreeuse teks. Dit gesê, die teenwoordigheid daarvan dui op die konteks van die ou alliansie, maar dit is nie die geval soos ek so pas gedemonstreer het nie. Onder die nuwe verbond het *offer en offer* opgehou, die dood van Christus, *in die middel van die week* aangehaal in Dan.9:27, wat hierdie rituele nutteloos gemaak het. Iets het egter van die ou verbond oorgebly: die bediening van die hoëpriester en voorbidder vir die sondes van die volk wat ook die hemelse bediening geprofeteer het wat Jesus volbring het ten gunste van slegs sy uitverkorenes wat sedert sy opstanding deur sy bloed gekoop is. Christus het na die hemel teruggekeer, wat het oorgebly om van hom af te neem? Sy priesterlike funksie is sy eksklusiewe rol as voorbidder om die sondes van sy uitverkorenes te vergewe. Inderdaad, sedert 538 het die vestiging op aarde, in Rome, van 'n leier van die Kerk van Christus die hemelse bediening van Jesus ydel en nutteloos gemaak. Gebede gaan nie meer deur hom nie en sondaars bly draers van hul sondes en hul skuld teenoor God. Heb.7:23 bevestig hierdie ontleding en sê: “*Maar Hy, omdat Hy vir ewig bly, het 'n priesteramp wat nie oordraagbaar is nie.*” Die verandering van heerser op

aarde regverdig die afskuwelike vrugte wat hierdie Christendom sonder Christus dra; vrugte wat deur God aan Daniël geprofeteer is. Waarom is Christene deur hierdie verskriklike vloek getref? Die volgende vers 12 sal die antwoord gee: *weens sonde* .

Die identifikasie van die ewigdurende wat pas uitgevoer is, sal as basis dien vir die berekening deur gebruik te maak van die tydsduur 1290 en 1335 dagjare wat in Dan.12:11 en 12 voorgestel sal word; die gevestigde basis is die datum 538, toe die *ewige priesterskap* deur die aardse pouslike leier gesteel is.

11c- ~~en die plek,~~ *die ondergrond van sy heiligdom, omgekeer*

As gevolg van die konteks van die nuwe verbond, tussen die twee moontlike betekenis van die Hebreeuse woord "mecon" wat met "plek" vertaal word, het ek sy vertaling "basis" behou net so wettig en beter aangepas by die konteks van die Christelike era wat deur die profesie geteiken is. .

'n Vinnige lees sien niks anders nie as noukeurige studie gelei deur die Gees maak jou oë oop vir die subtiliteite van die boek Daniël waar *heiligdom dikwels bespreek word* , wat verwarrend is. Dit is egter moontlik om nie mislei te word nie, afhangende van die werkwoord wat die aksie aandui wat by die *heiligdom* gedoen word .

Hier in Dan.7:11: *die basis daarvan word deur die pousdom omvergewerp*

In Dan.11:30: hy word *ontheilig* deur die Griekse koning vervolger van die Jode Antiochos 4 Epifanes in – 168.

In Dan.8:14 en Dan.9:26 is dit nie 'n kwessie van ~~heiligdom-nie~~, maar van *heiligheid* . Die Hebreeuse woord “qodesh” word sistematies verkeerd vertaal in alle vertalings van die mees algemene weergawes. Maar die oorspronklike Hebreeuse teks bly onveranderd om van die oorspronklike waarheid te getuig.

Jy moet weet dat die term “ *heiligdom* ” uitsluitlik verwys na die plek waar God persoonlik staan. Aangesien Jesus opgewek is en na die hemel teruggekeer het, is daar nie meer enige *heiligdom op aarde nie* . *Om die basis van sy heiligdom omver te werp*, beteken dus om die leerstellige grondslae te ondermyn wat betrekking het op sy hemelse bediening wat al die voorwaardes van verlossing illustreer. Inderdaad, sodra hy gedoop is, moet die persoon wat geroep is, kan baat vind by die goedkeuring van Jesus Christus wat sy geloof oordeel op sy werke en instem of nie sy sondes in die naam van sy offer te vergewe nie. Die doop is die begin van 'n ervaring wat onder die regverdige oordeel van God geleef word en nie die einde daarvan nie. Wat beteken dat wanneer die direkte verhouding tussen die aardse uitverkorenes en sy hemelse voorbidder onderbreek word, verlossing nie meer moontlik is nie, en die heilige verbond verbreek word. Dit is 'n verskriklike geestelike drama wat deur die misleide en verleide mensemassas geïgnoreer is sedert 7 Maart 321 en die jaar 538 waarin die *ewige priesterskap* van Jesus Christus deur die pous tot sy voordeel verwyder is. *Om die basis van 'n mens se heiligdom omver te werp*, beteken ook om aan die 12 apostels wat die basis of fondament van die Uitverkorenes verteenwoordig, 'n geestelike huis, 'n vals Christelike leerstelling toe te skryf wat sonde teen die goddelike wet regverdig en wettig; wat geen apostel sou gedoen het nie.

Dan 8:12 *En die leër is oorgelewer deur die ewige offer vanweë die sonde; die horing het die waarheid op die grond gegooi, en in sy ondernemings geslaag.*

12a- *Die leër is verlos met die ewige offer*

In meer simboliese taal het hierdie uitdrukking dieselfde betekenis as dié van Dan.7:25: *die weermag is bevry ...* Maar hier voeg die Gees by *met die ewige*

12b - *weens sonde*

Óf, volgens 1 Johannes 3:4, as gevolg van die oortreding van die *wet verander* in Dan.7:25. Want Johannes het gesê en geskryf: *Elkeen wat sondig, oortree die wet, en sonde is oortreding van die wet* . Hierdie oortreding dateer terug na 7 Maart 321 en dit gaan eerstens oor die verlating van die heilige Sabbat van God; die Sabbat wat deur hom **geheilig is** , sedert die skepping van die wêreld, op die unieke en ewige “**sewende dag**”.

12c- *die horing het die waarheid op die grond gegooi*

Waarheid is steeds 'n geestelike woord wat die wet aandui volgens Ps.119:142-151: *U wet is die waarheid...al u gebooie is die waarheid* .

12d- *en slaag in sy pogings*

As die Gees van die skepper God dit vooraf aangekondig het, moet dan nie verbaas wees om hierdie misleiding, die grootste geestelike bedrog in die ganse geskiedenis van mense, te ignoreer nie; maar ook die ernstigste in sy gevolge van verlies van menslike siele vir God. Vers 24 sal bevestig dat hy sê: *Sy krag sal toeneem, maar nie deur sy eie krag nie; hy sal ongelooflike verwoesting saai, hy sal in sy ondernemings slaag , hy sal die magtiges en die mense van die heiliges vernietig.*

Voorbereiding vir Heiligmaking

In die lesse wat deur die godsdienstige rites van die ou verbond gegee word, kom hierdie onderwerp van voorbereiding vir heiligmaking voortdurend voor. Eerstens, tussen die tyd van slawerny en die intog in Kanaän, was die viering van Pasga nodig om die volk wat God gaan lei na sy volksgrond, Israel, die beloofde land, te heilig. Trouens, dit het 40 jaar se beproewing van reiniging en heiligmaking geneem vir die intog in Kanaän om bewerkstellig te word.

Net so, met betrekking tot die Sabbat gemerk op die sewende dag van een sonsondergang tot die volgende, was 'n vooraf tyd van voorbereiding nodig. Die ses dae van sekulêre aktiwiteite het 'n was van die liggaam en 'n verandering van klere vereis, hierdie dinge is ook op die priester afgedwing sodat hy, sonder gevaar vir sy lewe, die heilige plek van die tempel kon binnegaan om sy rituele diens daar te behartig. .

Die sewe-dag, 24-uur week van skepping is geskoei op die sewe duisend jaar van God se plan van verlossing. Sodat die eerste 6 dae die eerste 6 millennia verteenwoordig waartydens God sy uitverkorenes kies. En die 7de ^{en} laaste millennium behels die groot Sabbat waartydens God en sy uitverkorenes wat in die hemel vergader het ware en volkome rus geniet. Die sondaars wat tydelik almal dood is; behalwe Satan, wat geïsoleer bly op 'n ontvolkte aarde gedurende hierdie tydperk van "duisend jaar" wat in Openb.20 geopenbaar is. Voordat die “hemel” ingegaan word, moet die uitverkorenes gereinig en geheilig word. Reiniging berus op geloof in die vrywillige offer van Christus, maar heiligmaking

word verkry deur sy hulp na die doop, want reiniging word toegereken, of vooraf verkry in die naam van 'n geloofsbeginsel, maar heiligmaking is die vrug wat in werklikheid in sy hele verkry is. siel deur die uitverkorenes deur sy werklike samewerking met die lewende God Jesus Christus. Dit word verkry deur 'n stryd wat hy teen homself voer, teen sy slegte natuur, om sonde te weerstaan.

Daniël 9:25 sal ons leer, Jesus Christus het gekom om aan 'n kruis te sterf om sy uitverkorenes nie meer te laat sondig nie, omdat Hy gekom het **om 'n einde aan sonde te maak** . Nou het ons pas in vers 12 gesien, die Christen Uitverkorenes is oorgelewer aan pouslike despotisme as gevolg van sonde. Reiniging is dus nodig om die heiligmaking te verkry *waarsonder niemand God sal sien* soos geskrywe is in Heb.12:14: *Jaag die vrede na met almal, en heiligmaking waarsonder niemand die Here sal sien nie* .

Toegepas op die 2000 jaar van die Christelike era vanaf die dood van Jesus Christus tot sy wederkoms in 2030, sal hierdie tyd van voorbereiding en heiligmaking geopenbaar word in verse 13 en 14 wat volg. In teenstelling met die oorspronklike oortuiging van die Adventiste, is hierdie era nie dié van oordeel wat Daniël 7 beskryf nie, maar dié van heiligmaking wat nodig is as gevolg van die eeue-oue nalatenskap van sondes wat deur die afskuwelike leer van pouslike Rome gelegitimeer is. Ek spesifiseer dat die werk van die Hervorming wat vanaf die 13de ^{eeu begin is} , nie die suiwering en heiligmaking bewerkstellig het wat in alle geregtigheid geëis is deur die driemaal heilige en volmaak suiwer verlosser God nie.

Dan 8:13 *Ek het 'n heilige hoor praat; en 'n ander heilige sê vir hom wat gespreek het: Hoe lank sal die gesig oor die ewige offer-en oor die verwoestende sonde vervul word? Hoe lank sal die heiligdom en die leer vertrap wees?*

13a- *Ek het 'n heilige hoor praat; en 'n ander heilige het vir hom wat gespreek het, gesê*

Slegs ware *heiliges* word bewus van die sondes wat van Rome geërf is. Ons sal hulle weer vind in die visioentoneel wat in Dan.12 aangebied word.

13b- *Vir hoe lank sal die visioen vervul word?*

Die heiliges eis 'n datum wat die einde van die Romeinse gruwels sal aandui.

13c- *oor die ewige offer*

Die heiliges vra vir 'n datum wat die hervatting van die **ewige priesterskap** deur Christus sal aandui.

13d- *en oor vernietigende sonde ?*

Die heiliges vra vir 'n datum wat die terugkeer van die sewende-dag Sabbat sal aandui, waarvan die oortreding deur Romeinse verwoesting en dié van oorloë gestraf word; en vir sy oortreders sal hierdie straf duur tot aan die voleinding van die wêreld.

13de- *Hoe lank sal die heiligdom en die leer vertrap word?*

Die heiliges vra vir 'n datum wat die einde sal aandui van die **pouslike vervolging** wat teen hulle, God se uitverkore heiliges, toegepas is.

Dan 8:14 *En hy sê vir my: Twee duisend drie honderd aande en môres; dan sal die heiligdom gereinig word.*

14a- Sedert 1991 het God my studie oor hierdie swak vertaalde vers gerig. Hier is sy ware vertaling van die Hebreeuse teks.

En hy het vir my gesê: Tot die aandoggend sal tweeduisend-driehonderd en geregverdig heilig wees.

Jy kan sien, die termyn van die 2300 aand-oggend is bedoel vir die **heiligmaking** van die uitverkorenes wat deur God gekies is vanaf die datum wat vir hierdie termyn bepaal sal word. Die ewige geregtigheid wat tot dan deur die doop verkry is, word in twyfel getrek. Die vereiste van die driemaal heilige God, as Vader, Seun en Heilige Gees, het verander en is versterk deur die behoefte dat die uitverkorenes nie meer sondig teen die Sabbat of teen enige ander verordening wat uit die mond van God kom nie. Die *smal pad* van verlossing wat deur Jesus geleer is, word dus herstel. En die model van die uitverkorenes wat in **Noag, Daniël en Job voorgestel word**, regverdig die uitverkore miljoen vir die gevalle tien biljoen van die laaste oordeel van Dan.7:10.

Dan 8:15 Terwyl ek, Daniël, hierdie gesig sien en probeer het om dit te verstaan, het daar een voor my gestaan wat die voorkoms van 'n man gehad het.

15a- Logies wil Daniël graag die betekenis van die visioen verstaan en dit sal hom in Dan.10:12 verdien, 'n geregverdigde goedkeuring van God, maar hy sal nooit ten volle in sy wens toegestaan word soos die reaksie van God in Dan nie. 12:9 wys dit: *Hy antwoord: Gaan, Daniël, want hierdie woorde sal geheim gehou en verseël word tot die tyd van die einde*.

Dan 8:16 En ek het die stem van 'n man in die midde van Ulai gehoor; hy het uitgeroep en gesê: Gabriël, verduidelik vir hom die visioen.

16a- Die beeld van Jesus Christus in die middel van Ulai antisipeer die les wat gegee word in die visioen van Dan.12. Die engel Gabriël, 'n hegte dienaar van Christus, is verantwoordelik om die betekenis van die hele visioen van die begin af te verduidelik. Laat ons dus noukeurig die bykomende inligting volg wat in die verse wat volg geopenbaar sal word.

Dan 8:17 Toe kom hy naby die plek waar ek was; en toe hy nader kom, het ek bang geword, en ek het op my aangesig geval. Hy het vir my gesê: Gee aandag, mensekind, want die gesig het betrekking op 'n tyd wat die einde sal wees.

17a- Die visioen van hemelse wesens sal altyd hierdie effek op die mens van vlees veroorsaak. Maar laat ons opletting wees soos hy ons nooi om te doen. Die betrokke eindtyd sal aan die einde van die hele visioen begin.

Dan 8:18 Terwyl hy met my praat, het ek verstom op my gesig gestaan. Hy het my aangeraak en my laat staan waar ek was.

18a- In hierdie ervaring onderstreep God die vloek van die vlees wat nie gelyk is aan die reinheid van die hemelliggame van getroue engele nie.

Dan 8:19 Toe sê hy vir my: Ek sal jou leer wat aan die einde van die toorn sal gebeur, want daar is 'n tyd vir die einde vasgestel.

19a- Die einde van God se toorn sal kom, maar hierdie toorn word geregverdig deur Christelike ongehoorsaamheid, erfenis van die Romeinse pouslike leerstelling. Die beëindiging van hierdie geprofeteerde goddelike toorn sal dus gedeeltelik wees, aangesien dit eers werklik sal ophou na die hele vernietiging van die mensdom by die wederkoms in heerlijkheid van Christus.

Dan 8:20 *Die ram wat jy gesien het, wat horings gehad het, is die konings van die Mede en die Perse.*

20a- Dit is 'n kwessie van God wat verwysingspunte aan sy uitverkorenes gee sodat hulle die beginsel van die opeenvolging van simbole wat aangebied word, verstaan. Die Meders en Perse merk die historiese konteks van die begin van die openbaring. In Dan.2 en 7 was hulle in die tweede posisie.

Dan 8:21 *Die bok is die koning van Javan, die groot horing tussen sy oë is die eerste koning.*

21a- Op sy beurt is Griekeland die tweede opvolging; die derde in Dan.2 en 7.

21b- *Die groot horing tussen sy oë is die eerste koning*

Soos ons gesien het, gaan dit oor die groot Griekse veroweraar, Alexander die Grote. Die groot horing, beeld van sy aanstootlike en strydvlugtige karakter wat koning Darius 3 verkeerd was om te verneder, want dit het hom sy koninkryk en sy lewe gekos. Deur hierdie horing nie op die voorkop nie, maar tussen die oë te plaas, wys die Gees sy onversadigbare lus vir oorwinning dat net sy dood sal stop. Maar die oë is ook profetiese heldersienheid, en sedert sy geboorte is 'n uitsonderlike lot deur 'n heldersienende aan hom aangekondig en hy glo in sy geprofeteerde lot sy lewe lank.

Dan 8:22 *Die vier horings wat opgestaan het om hierdie gebreekte horing te vervang, is vier koninkryke wat uit hierdie nasie sal opstaan, maar hulle sal nie so sterk wees nie.*

22a- Ons vind die vier Griekse dinastieë wat gestig is deur die vier generaals wat Alexander opgevolg het, nog lewend na 20 jaar van oorloë tussen die tien wat hulle aan die begin was.

Dan 8:23 *Aan die einde van hulle heerskappy, wanneer die sondaars verteer is, sal daar 'n koning opstaan wat astant en listig is.*

23a- Deur die tussentyd oor te slaan, roep die engel die Christelike era van die oorheersing van pouslike Rome op. Deur dit te doen, dui hy die hoofdoel van die openbaring aan. Maar hierdie verduideliking bring 'n ander leer wat in die eerste sin van hierdie vers voorkom: *Aan die einde van hulle heerskappy, wanneer sondaars verteer sal word.* Wie is hierdie verteerde sondaars wat die tyd van die pouslike regime voorafgaan? Dit is die opstandige nasionale Jode wat Jesus Christus as Messias en verlosser, bevryder geweier het, ja, maar slegs van sondes wat gepleeg is en slegs ten gunste van diegene wat hy erken deur die kwaliteit van hulle geloof. Hulle is in werklikheid in 70 verteer deur die troepe van Rome, hulle en hulle stad Jerusalem, en dit vir die tweede keer na die vernietiging wat onder Nebukadnesar aangerig is in – 586. Deur hierdie optrede het God bewys gelever dat die antieke bondgenootskap geëindig het sedert die dood van Jesus Christus waar in Jerusalem die voorhangsel van skeiding van die tempel in twee geskeur is, van bo na onder, wat dus wys dat die aksie van God self gekom het.

23b- *daar sal 'n astante en kunstige koning opstaan*

Dit is God se beskrywing van die pousdom wat volgens Dan.7:8 gekenmerk word deur *sy arrogansie* en hier deur *sy astantheid*. Hy voeg by *en is kunstig*. Die kunsgreep bestaan daaruit om die waarheid te bedek en die voorkoms aan te neem van wat ons nie is nie. Die kunsgreep word gebruik om 'n mens se naaste te mislei, dit is wat opeenvolgende pouse doen.

Dan 8:24 *Sy krag sal toeneem, maar nie deur sy eie krag nie; hy sal ongelooflike verwoesting saai, hy sal in sy ondernemings slaag, hy sal die magtiges en die mense van die heiliges vernietig.*

24a- *Sy krag sal toeneem*

Inderdaad, beskryf in Dan.7:8 as 'n " horinkie ", skryf vers 20 daaraan " 'n groter voorkoms as die ander " toe.

24b- *maar nie uit eie krag nie*

Hier bevestig die geskiedenis weer dat sonder die gewapende steun van die monarge die pouslike regime nie kon bestaan het nie. Die eerste steun was Clovis, die koning van die Franke van die Merovingiese dinastie en na hom, dié van die Karolingiese dinastie en laastens dié van die Capetian dinastie, het die steun van die Franse monargie selde ontbreek. En ons sal sien dat hierdie ondersteuning 'n prys het om te betaal. Dit sal as voorbeeld gedoen word deur die onthoofding van die Franse koning Louis 16, koningin Marie-Antoinette, die monargistiese howelinge en die Rooms-Katolieke geestelikes wat hoofsaaklik verantwoordelik is, deur die guillotine wat in Frankryk in die hoofstad en provinsiale dorpe geïnstalleer is, deur Franse revolusionêre tussen 1793 en 1794; twee eras van "Terrors" in letters van bloed ingeskryf in die geheue van die mensdom. In Openb.2:22 sal hierdie goddelike straf geprofeteer word in hierdie woorde: *Kyk, Ek sal haar op 'n bed gooi en groot verdrukking stuur. het die wat met haar egbreuk pleeg, tensy hulle hul van hul werke bekeer. Ek sal haar kinders doodmaak; en al die gemeentes sal weet dat dit Ek is wat die verstand en die harte deursoek, en Ek sal elkeen beloon volgens julle werke.*

24c- *hy sal ongelooflike verwoesting saai*

Op aarde kan niemand hulle tel nie, maar in die hemel weet God die presiese getal en op die uur van die straf van die laaste oordeel, sal hulle almal, van die kleinste tot die verskriklikste, deur hul skrywers versoen word.

24d- *sal hy in sy ondernemings slaag*

Hoe kon hy nie daarin slaag nie, toe God hom hierdie rol gegee het om die sonde te straf wat gepleeg is deur sy mense wat aanspraak maak op verlossing wat deur Jesus Christus gewen is?

24ste- *Hy sal die magtiges vernietig en die volk van die heiliges*

Deur hulself voor te gee as die verteenwoordiger van God op aarde en hulle te dreig met ekskommunikasie wat hul toegang tot die hemel sou sluit, verkry die pousdom die onderwerping van die grotes en die monarge van die Westerse aarde, en nog meer deur die klein, ryk of arm. , maar almal onkundig, vanweë hulle ongeloof en onverskilligheid teenoor goddelike waarhede.

Vanaf die begin van die era van die Hervorming wat sedert Peter Valdo in 1170 begin is, het die pouslike regime met woede gereageer deur teen die getroue dienaars van God, die enigste ware heiliges wat altyd vreedsaam en vreedsaam is, die moorddadige Katolieke ligas wat deur die howe van die inkwisisie van sy valse heiligheid. Die regters met kappies wat so verskriklike marteling aan die heiliges en ander beveel het, almal wat van dwaalleer teen God en Rome beskuldig word, sal almal rekenskap moet gee van hul eise voor die ware God op die uur van die regverdig geprofeteerde finale oordeel in Dan.7: 9 en Openb.20:9 tot 15.

Dan 8:25 *Weens sy voorspoed en die sukses van sy planne sal hy hoogmoedigheid in sy hart hê, en baie vernietig wat in vrede gelewe het, en hy sal hom verhef teen die owerstes van die vorste; maar dit sal gebreek word, sonder die moeite van enige hand.*

25a- *As gevolg van sy voorspoed en die sukses van sy truuks*

Hierdie *voorspoed* dui op sy verryking wat die vers aan *sy truuks koppel* . Ons moet trouens *bedrog gebruik* , wanneer ons klein en swak is om die rykes, geld en rykdom van alle soorte te verkry wat Openb. 18:12 en 13 noem.

25b- *hy sal arrogansie in sy hart hê*

Dit, ten spyte van die les wat gegee is deur die ondervinding van koning Nebukadnesar in Dan.4 en dié, meer tragies, van sy kleinseun Belsasar in Dan.5.

25c- *hy sal baie manne vernietig wat vreedsaam gelewe het*

Vreedsame karakter is 'n vrug van ware Christendom, maar slegs tot 1843. Want voor daardie datum, en hoofsaaklik, tot die einde van die Franse Rewolusie, aan die einde van die 1260 jaar van pouslike bewind wat in Dan.7:25 geprofeteer is, valse geloof word gekenmerk deur brutaliteit wat brutaliteit aanval of daarop reageer. Dit is net in hierdie tye dat sagmoedigheid en vrede die verskil maak. Die reëls wat Jesus gestel het, het nie verander sedert apostoliese tye nie, die uitverkore een is 'n skaap wat aanvaar om geoffer te word, nooit 'n slagter nie.

25d- *en hy sal opstaan teen die owerste van die owerstes*

Met hierdie akkuraatheid word twyfel nie meer toegelaat nie. Die *leier* , aangehaal in verse 11 en 12, is inderdaad Jesus Christus, die *Koning van die konings en Here van die here* wat in die heerlijkheid van sy wederkoms verskyn in Openb.19:16. En dit was van hom dat die wettige *ewige priesterskap* deur die Romeinse pousdom weggeneem is.

Dan 8:26 *En die gesig van die aand en die môre waarvan gespreek word, is waar. Hou van jou kant hierdie visie geheim, want dit hou verband met verre tye.*

26a- *En die visioen van die aande en die oggende, ter sprake, is waar*

Die engel getuig van die goddelike oorsprong van die profesie van die “2300 aandoggend” van vers 14. Hy vestig daarom die aandag, laastens, op hierdie raaisel wat deur die uitverkore heiliges van Jesus Christus belig en verstaan moet word wanneer die tyd sal hê aangekom om dit te doen.

26b- *Van jou kant, hou hierdie visioen geheim, want dit hou verband met verre tye*

Inderdaad, tussen die tyd van Daniël en ons s'n het ongeveer 26 eeue verbygegaan. En so bevind ons onself in ***die tyd van die einde*** waar hierdie misterie belig moet word; die ding sal gedoen word, maar nie voor die studie van Dan.9 wat die noodsaaklike sleutel sal verskaf om die voorgestelde berekening uit te voer nie.

Dan 8:27 *Ek, Daniël, was baie dae lank kwynend en siek; toe staan ek op en sorg vir die koning se sake. Ek was verstom oor die visioen, en niemand het daarvan geweet nie.*

27a- Hierdie detail wat Daniël se gesondheid aangaan, is niks persoonliks nie. Dit vertaal vir ons die uiterste belangrikheid van die ontvangs van inligting van God aangaande die geprofeteerde 2300 aande-oggende; want net soos siekte tot

die dood kan lei, sal onkunde oor die raaisel die laaste Christene wat in die *tyd van die einde* sal lewe tot die ewige geestelike dood veroordeel .

Daniël 9

Dan 9:1 *In die eerste jaar van Dariús, die seun van Ahasveros, van die geslag van die Meders, wat koning geword het oor die koninkryk van die Chaldeërs,*

1a- Volgens die ooggetuie-getuienis van Daniël, dus onmiskenbaar, leer ons dat koning Darius van Dan.5:30 die seun van Ahasveros is, van die geslag van die Meders; die Persiese koning Kores 2 het hom dus nog nie vervang nie. Die eerste jaar van sy regering was die een waarin hy Babilon verower het en dit so van die Chaldeërs afgeneem het.

Dan 9:2 *in die eerste jaar van sy regering het ek, Daniël, in die boeke gesien dat sewentig jaar vir die puinhope van Jerusalem sou verbygaan, volgens die aantal jare waarvan die HERE tot die profete Jeremia gespreek het.*

2a- Daniël verwys na die profetiese geskrifte van Jeremia, die profete. Hy gee vir ons 'n pragtige voorbeeld van geloof en vertrouwe wat die dienaars van God onder sy blik verenig. Hy bevestig dus hierdie woorde van 1 Kor.14:32: *Die geeste van die profete is aan die profete onderworpe* . Daniël het in Babilon gewoon vir 'n groot deel van die 70 jaar wat geprofeteer is oor die deportasie van die Hebreuse volk. Hy stel ook belang in die onderwerp van sy terugkeer na Israel wat volgens hom redelik naby behoort te wees. Om antwoorde van God te kry spreek hy 'n wonderlike gebed wat ons gaan bestudeer.

Die modelgebed van die geloof van 'n heilige

Die eerste les van hierdie hoofstuk 9 van Daniël is om te verstaan hoekom God wou hê dat dit in hierdie deel van die boek Daniël moes verskyn.

In Dan.8:23 deur die profetiese aankondiging van die *verteerde sondaars* , het ons bevestiging gekry dat die Jode van die nasie Israel weer in 70 deur die Romeine veroordeel en deur vuur vernietig is, vanweë al die dinge wat Daniël gaan bely in sy gebed. Nou wie was hierdie Israel wat in die eerste verbond met die lewende God van Abraham af aan die 12 apostels en dissipels van Jesus Christus voorgestel is, wat self Joods was? Slegs 'n steekproef van die hele mensdom, want sedert Adam was mans dieselfde behalwe hul velkleur wat wissel van baie lig tot baie donker. Maar wat ook al hul ras, hul etnisiteit, dinge wat geneties van pa en ma na seuns en dogters oorgedra word, hul geestelike gedrag is identies. Volgens die beginsel van die stroop van die blare van die madeliefie, "Ek is lief vir jou, 'n bietjie, baie, passievol, mal, glad nie", reproduseer mans hierdie

reeks gevoelens teenoor die lewende God, skepper van alle dinge wanneer hy ontdek sy bestaan. Ook sien die groot Regter onder diegene wat beweer dat hulle van hom is, getroue mense wat hom liefhet en hom gehoorsaam, ander wat beweer dat hulle hom liefhet, maar hom ongehoorsaam is, ander wat hul godsdien in onverskilligheid leef, nog ander wat dit met 'n harde en skerp hart wat hulle fanatici maak en in die uiterste kan hulle nie teenstrydigheid en nog minder verwyte verdra en die doodmaak van die ondraaglike teenstander ondersteun nie. Hierdie gedrag is onder die Jode gevind, aangesien dit steeds onder mans oor die hele planeet Aarde voorkom en in alle godsdienste wat egter nie gelyk is nie.

Daniël se gebed kom om jou te bevraagteken, in watter van hierdie gedrag herken jy jouself? As dit nie dié van iemand is wat God liefhet en Hom gehoorsaam as 'n getuienis van sy getrouheid nie, bevraagteken jou geloofsopvatting; bekeer en gee aan God 'n opregte en werklike vrug van bekering soos Daniël sal doen.

Die tweede rede vir die teenwoordigheid van hierdie gebed in hierdie hoofstuk 9 is dat die oorsaak van die laaste vernietiging van Israel, in die jaar 70 deur die Romeine, daar behandel en ontwikkel word: die eerste koms van die Messias op die aarde van mense . En nadat hulle hierdie Messias verwerp het wie se enigste foute die volmaaktheid van sy werke was wat hulle veroordeel het, het die godsdienstige leiers die mense teen hom opgewek, met lasterlike beskuldigings wat alles afgebreek en deur die feite weerspreek is. Hulle het dus hul finale beskuldiging op 'n goddelike waarheid gebaseer, en hom, 'n man, daarvan beskuldig dat hy beweer dat hy die Seun van God is. Die siele van hierdie godsdienstige leiers was swart soos die steenkool van 'n brandende vuurherd wat hulle sal verteer in die tyd van regverdigde toorn. Maar die Jode se grootste fout was nie daarin dat hulle hom doodgemaak het nie, maar dat hulle hom nie herken het na sy goddelike opstanding nie. Gekonfronteer met die wonderwerke en goeie werke wat deur sy twaalf apostels gedoen is, het hulle hulleself verhard soos Farao in sy tyd en daarvan getuig deur die getroue diaken Stefanus, wie hulle hulself gestenig het, dood te maak sonder om hierdie keer tot die Romeine te wend.

Die derde rede vir hierdie gebed is dat dit die rol neem van 'n laaste hartseer waarneming aan die einde van 'n lang ervaring wat in 'n verhouding met God geleef het ; 'n getuienis, 'n soort testament wat die Joodse bondgenootskap aan die res van die mensdom gelaat het. Want dit is in hierdie deportasie na Babilon dat die betoging wat deur God voorberei is, ophou. Dit is waar dat die Jode na hul nasionale grond sal terugkeer, en dat God vir 'n tyd lank geëer en gehoorsaam sal word, maar lojaliteit sal vinnig verdwyn, tot die punt dat hul voortbestaan slegs geregverdig kan word vir hul laaste toets van geloof gebaseer op eerste koms van die Messias, want hy moet, 'n seun van Israel, 'n Jood onder die Jode wees.

Die vierde rede vir hierdie gebed is gebaseer op die feit dat die foute wat gestel en bely is, almal deur Christene in hul era bewerk en hernu is, vanaf die verlating van die Sabbat op 7 Maart 321 tot in ons tyd . Die laaste ampdelike instelling wat sedert 1873 en individueel sedert 1844 geseën is, het nie

die vloek van tyd vrygespring nie, aangesien Jesus dit in 1994 uitgebraak het. Die bestudering van die laaste hoofstukke van Daniël en die boek Openbaring sal hierdie datums en die laaste verborgenhede verduidelik.

Kom ons luister nou mooi na Daniël wat met die Almagtige God praat.

Dan 9:3 *Ek rig my aangesig op die Here God, dat ek kan oorgaan tot gebed en smeking, vas en die neem van rouklere en as.*

3a- Daniël is nou oud, maar sy geloof verswak nie, en sy verbintenis met God word bewaar, gevoed en in stand gehou. In sy geval, sy hart wat diep opreg is, dra die vas, die sak en die as werklike betekenis. Hierdie praktyke dui op die krag van 'n mens se begeerte om deur God gehoor en gegun te word. Vas toon die meerderwaardigheid wat gegee word aan God se reaksie in vergelyking met die genot van eet. In hierdie benadering is daar die idee om vir God te sê ek wil nie meer sonder jou antwoord lewe nie, sonder om so ver te gaan om selfmoord te pleeg.

Dan 9:4 *Ek het tot die HERE my God gebid en aan Hom bely: Here, groot en gedugte God, wat u verbond bewaar en Hom ontferm oor die wat U liefhet en u gebooie bewaar.*

4a- *Here, groot en ontsagwekkende God*

Israel is in ballingskap in Babilon en het betaal om te leer dat God groot en ontsagwekkend is.

4b- *U wat u verbond hou en u ontferm oor die wat U liefhet en u gebooie bewaar!*

Daniël wys dat hy God ken aangesien hy sy argumente uit die teks van die tweede van die tien gebooie van God put, wat die ongelukkige Katolieke nie oor die eeue van duisternis ken nie, want soewerein het die pousdom die inisiatief geneem om dit uit sy weergawe van die tien gebooie, want 'n gebod wat op die vlees gefokus is, is bygevoeg om die getal op tien te hou; 'n goeie voorbeeld van astrantheid en misleiding wat in die vorige hoofstuk aan die kaak gestel is.

Dan 9:5 *Ons het gesondig, ons het ongeregtigheid gedoen, ons was goddeloos en wederstrewig, ons het afgewyk van u gebooie en u verordeninge.*

5a- Ons kan nie meer waar en duideliker wees nie, want dit is die foute wat Israel tot deportasie gelei het, behalwe dat Daniël en drie van sy metgeselle nie aan hierdie tipe fout skuldig was nie; dit verhinder hom nie om die saak van sy volk te bepleit terwyl hy die las van sy skuld saam met hom dra nie.

Dit is dan dat ons in 2021 moet besef dat ook ons, Christene, hierdie selfde God dien wat nie volgens sy verklaring in Mal.3:6 verander nie: *Want Ek is die Here, Ek verander nie; en julle, kinders van Jakob, is nie verteer nie* . Dit sal gepas wees om te sê "nog nie verbruik nie". Want sedert Maleagi hierdie woorde geskryf het, het Christus verskyn, het die kinders van Jakob hom verwerp en gedood, en in ooreenstemming met die woord wat in Dan.8:23 geprofeteer is, het hulle uiteindelik in 70 deur die Romeine verteer. En as God nie verander nie, beteken dit dat ontroue Christene wat sy gebooie oortree, eerstens die geheiligde Sabbat, selfs harder getref sal word as die Hebreërs en die nasionale Jode in hulle tyd.

Dan 9:6 *Ons het nie geluister na u dienaars, die profete nie, wat in u Naam gespreek het tot ons konings, ons vorste, ons vaders en die hele volk van die land.*

6a- Dit is waar, die Hebreërs is skuldig aan hierdie dinge, maar wat kan ons sê van die Christene wat, selfs in die laaste instelling wat deur hom gestig is, skuldig is aan dieselfde optrede?

Dan 9:7 *Aan U, Here, behoort die geregtigheid, en ons s'n is skande in hierdie dag, vir die manne van Juda en vir die inwoners van Jerusalem en vir die hele Israel, die wat naby en die wat ver is, in al die lande waar jy hulle agtervolg het weens die ontrou waaraan hulle jou teenoor jou skuldig gemaak het.*

7a- Die straf van Israel was verskriklik, daar was baie sterftes en net die oorlewendes het die kans gehad om na Babilon gedeporteer te word en vandaar deur al die lande van die Chaldese ryk en die ryk Persies wat hom opgevolg het, verstrooi te word. Die Joodse volk is in vreemde lande ontbind en tog sal God, volgens sy belofte, binnekort die Jode op hul nasionale grond, die land van hul vaders, herenig. Watter krag en krag het hierdie lewende God nie! Daniël spreek in sy gebed al die bekering uit wat hierdie mense moet toon voordat hulle na hul heilige land terugkeer, maar slegs wanneer God aan hulle sy is.

Daniël bely Joodse ontrouheid wat deur God gestraf is, maar watter straf dan vir Christene wat dieselfde doen? deportasie, of dood?

Dan 9:8 *Here, vir ons skande van aangesig, vir ons konings, ons vorste en ons vaders, omdat ons teen U gesondig het.*

8a- Die verskriklike woord, die woord "sonde" word aangehaal. Wie kan 'n einde maak aan die sonde wat sulke groot lyding veroorsaak? Hierdie hoofstuk sal die antwoord gee. 'n Les is die moeite werd om te leer en te onthou: Israel het die gevolge gely van die keuses en gedrag van die konings, leiers en vaders wat dit regeer het. Hier is dus 'n voorbeeld waar ongehoorsaamheid aan korrupte leiers aangemoedig kan word om in God se seën te bly. Dit is die keuse wat Daniël en sy drie metgeselle gemaak het en hulle is geseënd daarvoor.

Dan 9:9 *By die Here onse God is barmhartigheid en vergifnis, want ons was aan Hom ongehoorsaam.*

10a- In 'n situasie van sonde bly daar net een hoop oor; vertrou op die goeie, barmhartige God sodat hy sy vergifnis gee. Die proses is ewigdurend, die Jood van die ou alliansie en die Christen van die nuwe het dieselfde behoefte aan vergifnis. Hier is God weer besig om 'n reaksie voor te berei waarvoor hy duur sal moet betaal.

Dan 9:10 *Ons het nie na die stem van die HERE onse God geluister om sy wette te volg wat Hy ons deur sy diensknegte, die profete, voorgelê het nie.*

10a- Dit is ook die geval vir Christene in die jaar 2021.

Dan 9:11 *Die hele Israel het u wet oortree en afgewyk om u stem te hoor. Toe is vloeke en besware oor ons uitgestort wat geskrywe is in die wet van Moses, die dienaar van God, omdat ons teen God gesondig het.*

11a- In die wet van Moses het God Israel inderdaad teen ongehoorsaamheid gewaarsku. Maar ná hom het die profeet Esegïël, tydgenoot van Daniël, 13 jaar ná Daniël gedeporteer, dit wil sê 5 jaar nadat koning Jojagin, broer van Jojakim, wat hy opgevolg het, hom gevange bevind het by die Kebarrivier tussen die Tigris en die Eufraat. Daar het God hom geïnspireer en hom boodskappe laat skryf wat ons

vandag in ons Bybel vind. En dit is in Esé.26 dat ons 'n opeenvolging van strawwe vind waarvan die model geestelik toegepas word, maar nie net nie, in die sewe basuine van Openbaring in Openb.8 en 9. Hierdie verrassende ooreenkoms bevestig dat God nie regtig verander nie. Sondes word in die nuwe verbond gestraf soos dit in die oue was.

Dan 9:12 Hy het die woorde vervul wat Hy teen ons gespreek het en teen ons owerstes wat ons regeer het, en Hy het 'n groot onheil oor ons gebring, en soos nog nooit gebeur het onder die een wat in Jerusalem aangekom het nie.

12a- God het nie verswak nie, hy vervul sy aankondigings om te seën of te vloek met dieselfde sorg, en die “ ramp ” wat die mense van Daniël getref het, is bedoel om die nasies te waarsku wat hierdie dinge leer. Maar wat sien ons? Ten spyte van die getuienis wat in die Bybel geskryf is, bly hierdie les geïgnoreer selfs deur diegene wat dit lees. Onthou hierdie boodskap: God berei vir die Jode en ná hulle, vir die Christene, twee ander groot rampe voor wat in die res van die boek Daniël geopenbaar sal word.

Dan 9:13 Soos geskrywe is in die wet van Moses, al hierdie onheil het oor ons gekom; en ons het tot die HERE onse God nie gebid en ons van ons ongeregtighede nie afgewend nie, en ons het nie op u waarheid ag geslaan nie.

13a- Minagting vir die dinge wat God in die Bybel geskryf het, is ook ewigdurend, in 2021 is Christene ook skuldig aan hierdie fout en hulle glo dat God hulle nie gaan weerspreek nie. Hulle draai ook nie weg van hul ongeregtighede nie en is nie meer opletend vir die Bybelse waarheid nie, maar so belangrik vir ons tyd van die einde, die profetiese waarheid daarvan word intens en verstaanbaar geopenbaar, aangesien die sleutels tot begrip selfs in die Bybel self is.

Dan 9:14 Die HERE het hierdie onheil gewaak en dit oor ons gebring; want die HERE onse God is regverdig in alles wat Hy gedoen het, maar ons het nie na sy stem geluister nie.

14a- Wat meer kan ek sê? Voorwaar! Maar weet goed dat 'n veel groter rampspoed deur God voorberei is vir die hedendaagse mensdom, en vir dieselfde oorsaak. Dit sal kom, tussen 2021 en 2030, in die vorm van 'n kernoorlog wie se goddelike missie is om 'n derde van die mense dood te maak volgens Openb.9:15.

Dan 9:15 En nou, HERE onse God, wat u volk deur u sterke hand uit Egipteland uitgelei het en u Naam gemaak het soos dit vandag is, ons het gesondig, ons het ongeregtigheid gepleeg.

15a- Daniël herinner ons hoekom ongeloof deur God veroordeelbaar is. Op aarde getuig die bestaan van die Joodse volk van hierdie buitengewone feit as gevolg van 'n bonatuurlike krag, die uittog uit Egipte van die Hebreeuse volk. Hulle hele verhaal is op hierdie wonderbaarlike feit gebaseer. Ons het nie die geleentheid om hierdie uittog te aanskou nie, maar niemand kan ontken dat die afstammeling van hierdie ervaring vandag nog onder ons is nie. En om hierdie bestaan beter te ontgin, het God hierdie mense tydens die Tweede Wêreldoorlog aan Nazi-haat uitgelewer. Die aandag van die mensdom is dus gevestig op die oorlewendes wat in 1948 hul hervestiging verkry het op die grond van hul ou vaderland wat sedert 70 verlore was. God het net die woorde van hul vaders wat aan die Romeinse goewerneur Pontius Pilatus oor Jesus gesê het, op hul koppe

laat val. , om sy dood te verkry, haal ek aan "mag sy bloed op ons en op ons kinders val". God het hulle op die letter geantwoord. Maar Christene van alle denominasies het hierdie goddelike les skandelik geïgnoreer, en ons kan verstaan hoekom, aangesien hulle almal hul vloek deel. Die Jode het die Messias geweier, maar die Christene het sy wette verag. God se veroordeling van albei is dus volkome geregverdig.

Dan 9:16 *Here, laat u toorn en u grimmigheid na u groot goedertierenheid afwyk van u stad Jerusalem, van u heilige berg af; want weens ons sondes en die ongeregtighede van ons vaders is Jerusalem en u volk 'n smaad vir almal rondom ons.*

16a- Daniël neem hier 'n argument op wat Moses aan God voorgehou het: wat sal die volk sê wat die straf van sy volk aanskou? God is bewus van die probleem aangesien hy self oor die Jode, by monde van Paulus in Rom.2:24 verklaar: *Want die Naam van God word om julle ontwil onder die heidene gelaster, soos geskrywe is* . Hy sinspeel op die teks van Eseg.16:27: *En kyk, Ek het my hand teen jou uitgesteek, die deel wat Ek aan jou gegee het, verminder, **Ek het jou oorgegee aan die wil van jou vyande, die dogters van die Filistyne, wat hulle geskaam het oor julle kriminele optrede*** . In sy deernis het Daniël nog baie om te leer oor God se oordeel oor sy stad Jerusalem. Maar as hy sê " *Jerusalem en u volk is 'n smaad vir almal rondom ons* " is hy nie verkeerd nie, want as die straf van Israel in die heidene 'n heilsame vrees en 'n begeerte om hierdie ware God te dien, sou veroorsaak het, sou die straf werklike belangstelling gehad het. maar hierdie hartseer ervaring het min vrugte afgewerp, nie onbeduidend nie, aangesien ons dit die bekering van koning Nebukadnesar en koning Darius die Meder verskuldig is.

Dan 9:17 *Luister dan nou, o onse God, na die gebed en smeking van u kneg, en laat ter wille van die Here u aangesig skyn oor u verlate heiligdom.*

17a- Wat Daniël vra sal toegestaan word maar nie omdat God hom liefhet nie, maar bloot omdat hierdie terugkeer na Israel en die herbou van die tempel in sy projek is. Daniël is egter onbewus daarvan dat die tempel, wat in werklikheid herbou gaan word, weer in 70 deur die Romeine vernietig sal word. Dit is hoekom die inligting wat hy in hierdie hoofstuk 9 sal ontvang, hom sal genees van die einste Joodse belangrikheid wat hy steeds gee aan die kliptempel wat in Jerusalem gebou is; die tempel van Christus se vlees sal dit binnekort ydel maak, en om hierdie rede sal dit weer in 70 deur die Romeinse leërs vernietig word.

Dan 9:18 *My God, luister en luister! Maak jou oë oop en kyk na ons ruïnes, kyk na die stad waaroor jou naam aangeriep word! Want dit is nie op grond van ons geregtigheid dat ons ons smeking aan U bring nie, maar oor u groot barmhartighede.*

18a- Dit is waar dat God Jerusalem gekies het om dit die plek te maak wat deur sy heerlike teenwoordigheid geheilig is. Maar die plek is eers heilig as God daar staan, en sedert die jaar – 586 was dit nie meer die geval nie. En inteendeel, die ruïnes van Jerusalem en sy tempel het getuig van die onpartydigheid van sy geregtigheid. Hierdie les was nodig vir mans om na die ware God te kyk as 'n lewende wese wat sien, oordeel en reageer anders as die afgodiese heidense gode wat net met die slegte engele van die duiwel se kamp verband hou. Die getroue man dien God, maar die ontroue man gebruik God om homself godsdienstige

legitimiteit teenoor diegene rondom hom te gee. Die *deernis* van God waarop Daniël hom beroep, is werklik en hy sal binnekort die mooiste bewys daarvan gee, in Jesus Christus.

Dan 9:19 *Here, luister! Here, vergewe! Here, let op! Tree op en moenie uitstel nie, uit liefde vir U, o my God! Want u Naam is uitgeroep oor u stad en oor u volk.*

19a- Daniël se hoë ouderdom regverdig sy aandrang, want, soos Moses, is sy dierbaarste persoonlike begeerte om hierdie terugkeer na sy “heilige” land te kan beleef. Hy wil graag die herbouing van die heilige tempel aanskou wat weer eer aan God en Israel sal bring.

Dan 9:20 *En tog het ek gespreek en gebid en my sonde en die sonde van my volk Israel bely en my smeking tot die HERE my God gebring oor die heilige berg van my God;*

20a- Dit is nie verbasend dat God Daniël liefhet nie, dit is 'n model van nederigheid wat hom betower en voldoen aan die kriterium van heiligheid wat hy eis. Elke mens is feilbaar solank hy in 'n liggaam van vlees lewe en Daniël is geen uitsondering nie. Hy bely sy sondes, bewus van sy uiterste swakheid soos ons almal moet doen. Maar sy persoonlike geestelike eienskap kan nie die sonde van die mense bedek nie, want hy is net 'n mens, self onvolmaak. Die oplossing sal van God kom in Jesus Christus.

Dan 9:21 *Ek het nog in gebed gespreek, toe die man Gabriël, wat ek voorheen in 'n visioen gesien het, na my toe aangevlieg kom met die aandoffer.*

21a- Die tyd wat God vir Gabriël se besoek gekies het, is dié van die aandoffer, dit wil sê, dié van die ewige offer van 'n lam wat aand en môre die toekomstige vrywillige offer van die volkome heilige en onskuldige liggaam van Jesus Christus profeteer . Hy sal gekruisig sterf om versoening te doen vir die sondes van sy enigste uitverkorenes wat sy enigste ware volk uitmaak. Die verband met die openbaring wat hieronder aan Daniël gegee sal word, is dus vasgestel.

Einde van gebed: God se antwoord

Dan 9:22 *Hy het my geleer en met my gespreek. Hy het vir my gesê: Daniël, ek het nou gekom om jou verstand te open.*

22a- Die uitdrukking "maak jou intelligensie oop" beteken dat intelligensie tot dan toe gesluit was. Die engel praat oor die onderwerp van God se reddingsplan wat verborge gehou is tot die tyd van sy ontmoeting met God se uitverkore profeet.

Dan 9:23 *Toe julle begin bid, het die woord uitgegaan, en Ek het gekom om dit vir julle te sê; want jy is geliefd. Gee aandag aan die woord, en verstaan die visie!*

23a- *Toe jy begin bid, het die woord uitgekom*

Die God van die hemel het alles georganiseer, die oomblik van die ontmoeting op die uur van die ewige en die engel Gabriël noem Christus deur “die Woord” soos Johannes aan die begin van sy Evangelie sal doen: *die woord het vlees geword* . Die engel kom om aan hom “die Woord” aan te kondig wat beteken dat hy kom om aan hom die koms van Christus te verkondig wat deur Moses geprofeteer is volgens Deut.18:15 tot 19: *Die Here jou God sal jou uit jou opwek , 'onder julle broers, 'n profeet soos ek; julle sal na hom luister! So sal hy*

die versoek beantwoord wat jy op die dag van die samekoms van die HERE jou God by Horeb gerig het toe jy gesê het: Laat my nie meer die stem van die HERE my God hoor nie, en laat my hierdie groot vuur nie meer sien nie. om nie te sterf nie. Die HERE het vir my gesê: Wat hulle gesê het, is goed. **Ek sal vir hulle uit hulle broers laat opstaan 'n profeet soos jy , Ek sal my woorde in sy mond lê, en hy sal met hulle spreek alles wat Ek hom beveel . En as iemand nie luister na my woorde wat hy in my Naam spreek nie, sal Ek hom aanspreeklik hou . Maar die profeet wat die vermetelheid het om in my Naam 'n woord te spreek wat Ek hom nie beveel het om te spreek nie, of wat in die naam van ander gode spreek, dié profeet sal met die dood gestraf word.**

Hierdie teks is fundamenteel om die skuld van die Jode in hulle weiering van die Messias Jesus te verstaan omdat hy aan al die kriteria voldoen het wat oor sy koms geprofeteer is. Geneem onder mense en oordraer van die goddelike woord, het Jesus ooreengestem met hierdie beskrywing en die wonderwerke wat hy verrig het, het getuig van goddelike optrede.

23b- *want jy is 'n geliefde*

Waarom het God Daniël lief? Heeltemal omdat Daniël vir hom lief is. Liefde is die rede waarom God lewe geskep het vir vrye skepsels voor hom. Dit is sy behoefte aan liefde wat die baie hoë prys geregverdig het wat hy sal moet betaal om dit van sommige van sy menslike aardse wesens te verkry. En teen die prys van sy dood, wat hy sal moet betaal, sal diegene wat hy sal kies, sy ewige metgeselle word.

23c- *Gee ag op die woord, en verstaan die visioen!*

Watter woord is dit, die woord van die engel of die goddelike “Woord” wat in Christus verborge is? Wat seker is, is dat beide moontlik en aanvullend is, want die visie gaan oor “die Woord” wat in die vlees in Jesus Christus sal kom. Om die boodskap te verstaan is dus van die uiterste belang.

Die 70 weke profesie

Dan 9:24 *Sewentig weke is vir u volk en vir u heilige stad bestem, om oortredinge te stop en 'n einde aan sondes te maak, om ongeregtigheid te versoen en ewige geregtigheid te bring, om die gesig en die profeet te verseël en om te salf. die Allerheiligste.*

24a- *Sewentig weke is afgesny van u volk en u heilige stad*

Die Hebreuse werkwoord “hatac” beteken in die eerste sin om te sny of te sny ; en slegs figuurlik, "om te bepaal of reg te stel." Ek behou die eerste betekenis, want dit gee betekenis aan hierdie optrede van Abraham wat sy bondgenootskap met God deur 'n offer konkretiseer, in Gen.15:10: *Abram het al hierdie diere geneem, hulle in die middel gesny en elke stuk een na die ander; maar hy het nie die voëls gedeel nie .* Hierdie ritueel het die bondgenootskap tussen God en sy dienaar geïllustreer. Dit is hoekom hierdie werkwoord "om te sny" sy volle betekenis sal kry in "die verbond met baie vir 'n week gesluit" in vers 27. Hierdie "baie" is die nasionale Jode tot wie se voordeel, die voordeel van geloof in Christus gekruisig is eerste aangebied. Die tweede belangstelling van hierdie werkwoord sny is dat die 70 weke van jare van hierdie hoofstuk 9 gesny word op die “2300 aand-oggend” van Dan.8:14. En 'n les kom uit hierdie

kronologie na vore wat die Christelike geloof voor die Joodse geloof plaas. So leer God ons dat Hy in Jesus Christus sy lewe gee om dit aan te bied as verlossing vir elke gelowige wat sy verlossing waardig is in die ganse mensdom. Die ou verbond moes verdwyn toe Jesus sy bloed vergiet het om sy nuwe verbond met die uitverkorenes van die hele aarde te verbreek.

Die boek Daniël het ten doel om hierdie universele verlossing te leer deur aan ons die bekerings van Daniël se hedendaagse konings voor te stel; Nebukadnesar, Darius die Meder en Kores die Pers.

Die boodskap is 'n plegtige waarskuwing wat die Joodse volk en hul heilige stad Jerusalem, aan wie 'n spertyd van 70 weke gegee word, bedreig. Hier gee die kode van Esé.4:5-6 weer een dag vir een jaar wat die duur in al 490 jaar verteenwoordig. Daniël moet sukkel om die betekenis van 'n bedreiging teen sy stad wat reeds in puin lê, te verstaan.

24b- *om oortredings te stop en 'n einde aan sondes te maak*

Stel jou voor wat deur Daniël se gedagtes gegaan het toe hy hierdie dinge hoor toe hy so pas God aangeriep het in gebed om vergifnis van sy sondes en die sondes van sy volk. Hy sal vinnig verstaan wat dit is. Maar ons self verstaan goed die goddelike vereiste wat uitgedruk word. God wil van sy uitverkorenes verkry dat Hy red, dat hulle nie meer sondig nie, dat hulle 'n einde maak aan hul oortredings van sy wette en sodoende 'n einde maak aan sondes in ooreenstemming met wat deur die apostel Johannes in 1 Johannes 3 geskryf sal word: 4: *Elkeen wat sondig, oortree die wet, en sonde is 'n oortreding van die wet*. Hierdie doelwit is gerig aan mense wat hulle bose natuur moet beveg om nie meer te sondig nie.

24c- *om versoening te doen vir ongeregtigheid en ewige geregtigheid te bring*

Vir die Jood Daniël roep hierdie boodskap die ritueel op van die "dag van versoening" 'n jaarlikse fees waar ons die verwydering van sondes deur die offer van 'n bok vier. Hierdie tipiese simbool van sonde het Griekeland in Dan.8 voorgestel en sy teenwoordigheid het die profesie in die geestelike atmosfeer van hierdie "dag van versoening" geplaas. Maar hoe kan die dood van 'n bok sondes verwyder as die dood van ander diere wat deur die jaar geoffer is nie daarin geslaag het om dit te verwyder nie? Die antwoord op hierdie dilemma word in Hebr.10:3 tot 7 gegee: *Maar die gedagtenis aan die sondes word elke jaar vernuwe deur hierdie offers; want dit is onmoontlik dat die bloed van bulle en bokke sondes wegneem*. Daarom het Christus, wat in die wêreld ingegaan het, gesê: *Slagoffer en gawe wil U nie hê nie, maar U het 'n liggaam vir My gevorm*; *Jy het nie brandoffers of sondeoffers aangeneem nie. Toe sê ek: Kyk, ek kom (in die boekrol spreek dit van my) om te doen, O God, u wil*. Die verduidelikings wat die apostel Paulus gegee het, is baie duidelik en logies. Dit volg dat God vir homself, in Jesus Christus, die werk van versoening vir die sondes wat die engel Gabriël aan Daniël aangekondig het, behou het. Maar waar was Jesus Christus in hierdie ritueel van die "versoendag"? Sy volmaakte persoonlike onskuld, wat hom simbolies die pasgalam van God gemaak het wat die sondes van die wêreld wegneem, het beheer geneem van die sondes van sy uitverkorenes gesimboliseer deur die bok van die versoeningsritueel. Die lam is deur die bok weggesteek sodat die lam gevrek het vir die bok wat hy versorg het. Deur sy kruisdood te aanvaar

om te versoen vir die sondes van sy uitverkorenes, sondes waarvoor hy verantwoordelik was, het God in Christus aan hulle die mooiste bewys gegee van sy liefde daarvoor.

24d- *en bring ewige geregtigheid*

Dit is die gelukkige gevolg van die dood van die verlosser, Messias. Hierdie geregtigheid wat die mens, sedert Adam, nie kon voortbring nie, word aan die uitverkorenes toegereken sodat deur hulle geloof in hierdie demonstrasie van goddelike liefde, deur suiwer genade, die volmaakte geregtigheid van Jesus Christus hulle aanvanklik toegereken kan word tot die stryd van geloof oorwin sonde. En wanneer dit heeltemal verdwyn, word gesê dat die geregtigheid van Christus verleen word. Die student word soos sy Meester. Dit is op hierdie leerstellige basisse dat die geloof van die apostels van Jesus gebou is. Voor tyd en donker magte transformeer hulle, en verbreed sodoende die smal pad wat deur Jesus Christus geleer is. Hierdie **geregtigheid sal ewig** wees net vir die getroue uitverkorenes, diegene wat luister en reageer in gehoorsaamheid aan God se regverdige eise.

24ste- *om die visioen en die profeet te verseël*

Of, sodat die visioen vervul word deur die verskyning van die aangekondigde profeet. Die werkwoord seël sinspeel op die seël van God wat dus aan die profesie en aan die profeet gee wat homself 'n volledige en onbetwisbare goddelike gesag en legitimiteit sal aanbied. Die werk wat op die punt staan om volbring te word, is verseël met sy goddelike koninklike seël. Die simboliese getal van hierdie seël is "sewe: 7". Dit dui ook op die volheid wat die aard van die skepper-God en dié van sy Gees kenmerk. Die basis van hierdie keuse is die konstruksie van sy projek oor seweduisend jaar, daarom het hy tyd in weke van sewe dae verdeel soos die seweduisend jaar. Die profesie van die 70 weke gee dus 'n rol aan die getal (7), die seël van die lewende God in Openb.7. Die verse wat volg sal die belangrikheid van hierdie getal "7" bevestig.

24f- *en om die Allerheiligste te salf*

Dit is die salwing van die Heilige Gees wat Jesus sal ontvang tydens sy doop. Maar laat ons geen fout maak nie, die duif wat uit die hemel op hom beland het, het net een doel gehad, dié om Johannes te oortuig dat Jesus inderdaad die aangekondigde Messias was; die hemel getuig van hom. Op aarde was Jesus altyd die Christus en in die vorm van uitgesoekte vrae wat aan die priesters gestel is, is sy onderrig in die sinagoge op die ouderdom van 12 'n bewys hiervan. Vir sy mense, onder wie hy gebore en grootgeword het, was sy amptelike missie om te begin by sy doop in die herfs van die jaar 26 en hy sou sy lewe prysgee in die lente van die jaar 30. Die titel Heilig van die Heilige die wys met waardigheid aan aangesien hy in die vorm van vlees die lewende God beliggaam wat die Hebreërs in die tyd van Moses verskrik het. Maar die lewende Allerheiligste het 'n materiële simbool op aarde gehad; die allerheiligste plek of heiligdom van die tempel van Jerusalem. Dit was 'n simbool van die hemel, hierdie dimensie ontoeganklik vir die mensdom waar God en sy engele staan. Setel van goddelike oordeel en plek van sy troon, God as Regter het die bloed van Christus gewag om die vergifnis van die sondes van die uitverkorenes wat gekies is gedurende die 6 millennia wat vir hierdie seleksie vasgestel is, te bevestig. Die dood van Jesus het dus die

uiteindelijke “fees van versoening” vervul. Vergifnis is verkry en die antieke offers wat deur God goedgekeur is, is almal bekragtig. Die salwing van die Allerheiligste is op die Versoendag gedoen deur die bloed van die bok wat geslag is op die versoendeksel te sprinkel, 'n altaar wat bo die ark geplaas is wat die oortrede geboeie van God bevat. Vir hierdie aksie is die hoëpriester een keer per jaar gemagtig om verby die voorhangsel van skeiding deur te dring tot in die allerheiligste. Na sy opstanding het Jesus dus die versoening van sy bloed na die hemel gebring om heerskappy te ontvang, die legitimiteit om sy uitverkorenes te red deur die toerekening van sy geregtigheid en die reg om onberouvolle sondaars te veroordeel, insluitend bese engele en hul leier Satan, die duiwel . Die Allerheiligste, wat ook die hemel aandui, die bloed wat Jesus op aarde vergiet het, sal hom in Migael toelaat om die duiwel en sy demone uit die hemel uit te dryf, iets wat in Openb.12:9 geopenbaar word. Die fout van die Joodse godsdienstige mense was dus om nie die profetiese karakter van die jaarlikse “dag van versoening” te verstaan nie. Hulle het verkeerdelik geglo dat die dierebloed wat in hierdie viering aangebied word, 'n ander dier wat gedurende die jaar gestort is, kon bekragtig. Mens maak na die beeld van God; die dier wat deur aardse lewende geproduseer word , hoe kan ons gelykheid van waarde vir die twee spesies regverdig?

Synde God, was Jesus Christus self die olie van salwing as die Heilige Gees en in die opvaar na die hemel bring hy die salwing van sy legitimiteit wat op aarde gewen is saam met hom.

Die sleutel tot berekening

Dan 9:25 *Weet dan en verstaan! Vanaf die tyd dat die woord verklaar het dat Jerusalem weer gebou sou word aan die Gesalfde, aan die Leier, sewe weke en sestig en twee weke gelede, sal die plekke en die slote herstel word, maar in moeilike tye.*

25a- *Weet dit dan en verstaan!*

Die engel is reg om Daniël tot aandag te nooi omdat hy data aanspreek wat groot geestelike en intellektuele konsentrasie vereis; want berekening sal maak moet word.

25b- ***Vanaf die tyd toe die woord aangekondig het dat Jerusalem herbou sal word vir die Gesalfde, tot die Leier***

Hierdie deel van die vers alleen is van uiterste belang omdat dit die doel van die visioen opsom. **God gee aan sy volk wat op hulle Messias wag die middel om te weet in watter jaar Hy Homself aan hulle sal stel** . En hierdie oomblik wanneer die woord aangekondig het dat Jerusalem herbou gaan word, moet bepaal word volgens die duur van die geprofeteerde 490 jaar. Vir hierdie heropboubevel vind ons in die boek Esra drie moontlike dekrete wat opeenvolgend deur drie Persiese konings georden is: Kores, Darius en Artasasta. Dit blyk dat die dekreet wat deur die laaste in – 458 ingestel is, die hoogtepunt van die 490 jaar in die jaar 26 van ons era toelaat. Dit sal dus hierdie dekreet van Artasasta wees wat behou moet word met inagneming van die seisoen waarin geskrywe is: lente volgens Esd.7:9: *hy het Babilon op die eerste dag van die eerste maand verlaat en in Jerusalem aangekom op die eerste dag van die vyfde*

maand, terwyl die goeie hand van sy God op hom was . Die jaar van die koning se bevel word in Esra.7:7 gegee: *Baie van die kinders van Israel, priesters en Leviëte, sangers, poortwagters en Netiniëte, het ook na Jerusalem gekom in die sewende jaar van koning Artasasta .*

Die vertrek van die dekreet wat 'n bron is, mik die Gees vir sy profesie, die Paasfees van die lente waar Jesus Christus gekruisig gesterf het. Die berekening sal ons na hierdie doelwit lei.

25c- *sewe weke en twee en sestig weke gelede sal die plekke en die slote herstel word, maar in moeilike tye.*

Ons het aanvanklik 70 weke. Die engel roep 69 weke op; 7 + 62. Die eerste 7 weke kulmineer in die tyd van herstel van Jerusalem en die tempel, in ongelukkige tye omdat die Jode werk onder die permanente teëspoed van die Arabiere wat hulle in die gebied kom vestig het wat deur hul deportasie vrygelaat is. Hierdie vers uit Neh.4:17 beskryf die situasie goed: *Die wat die muur gebou het, en die wat die laste gedra of gelaai het, het met een hand gewerk en 'n wapen in die ander vasgehou .* Dit is 'n detail wat gespesifiseer word, maar die belangrikste een word gevind in die 70ste ^{week} getel.

Die ^{70ste} week

Dan 9:26 En *ná die twee en sestig weke sal 'n Gesalfde uitgeroei word, en hy sal geen opvolger hê nie, niks vir hom nie. Die volk van 'n heerser wat kom, sal die stad en die heilige ~~heilighdom~~ verwoes , en hulle einde sal kom soos deur 'n vloed; Daar word besluit dat die verwoestings tot die einde van die oorlog sal duur.*

26a- *Na die twee-en-sestig weke sal 'n Gesalfde uitgeroei word*

Hierdie 62 weke word voorafgegaan deur 7 weke , wat beteken dat die ware boodskap is "na die 69 weke" *sal 'n gesalfde afgesny word* , maar nie sommer enige gesalfde een nie, die een wat so aangekondig word, beliggaam self die goddelike salwing. Deur die formule " *a gesalfde* ", berei God die Joodse volk voor vir hul ontmoeting met 'n gewone man, ver van goddelike beperkings. In ooreenstemming met sy gelykenis van die wynboere, stel die Seun van die mens, seun van die Meester van die wingerd, homself aan die wynboere voor nadat hy sy boodskappers gestuur het wat hom voorafgegaan het en wat hulle mishandel het. Vanuit 'n menslike perspektief is Jesus slegs 'n *gesalfde* wat homself na ander gesalfdes aanbied.

Die engel het gesê " *na* " die totale duur van 69 weke wat dus die ^{70ste} aandui . So, stap vir stap, rig die engel se gegewens ons na die lente Pasga van die jaar 30 wat in die middel van hierdie 70ste ^{week van dag-jare} geleë sal wees .

26b- *en hy sal ~~geen opvolger~~ vir hom hê nie*

Hierdie vertaling is des te meer onwettig aangesien die skrywer, L.Segond, in die kantlyn spesifiseer dat die letterlike vertaling is: ***niemand vir hom nie*** . En vir my pas die letterlike vertaling my perfek want dit sê wat werklik gebeur het op die uur van sy kruisiging. Die Bybel getuig hiervan, die apostels het self opgehou om te glo dat Jesus die verwagte Messias is omdat hulle, soos die res van die Joodse volk, gewag het vir 'n vegtermessias wat die Romeine uit die land sou gooi.

26c- *Die mense van 'n leier wat sal kom, sal die stad vernietig en die heiligdom van die heiligdom*

Dit vorm God se reaksie op die waargenome Joodse nasionale ongeloof: *niemand vir hom nie* . Die verontwaardiging teen God sal definitief betaal word deur die vernietiging van Jerusalem en sy valse *heiligheid* ; want sedert die jaar 30 was daar geen *heiligheid meer* op Joodse bodem nie; die heiligdom is nie meer een nie. Vir hierdie aksie het God die Romeine gebruik, hulle deur wie die Joodse godsdienstige leiers die Messias laat kruisig het, wat dit nie durf en nie self kon doen nie, terwyl hulle geweet het, sonder hulle, om die diaken Stefanus “drie jaar en ses maande te stenig”. ” later.

26d- *en sy einde sal kom soos 'n vloed*

Dit was dus in 70, dat Jerusalem na 'n paar jaar van Romeinse beleg in hulle hande geval het, en gevul met vernietigende haat, aangeblaas deur goddelike ywer, hulle woes vernietig, soos aangekondig, *die stad en die heiligheid* wat nie meer was nie, totdat daar *was geen klip op 'n ander gelaat* soos Jesus voor sy dood in Matt.24:2 aangekondig het nie: *Maar Hy sê vir hulle: Sien julle dit alles? Voorwaar Ek sê vir julle, hier sal nie een klip op die ander oorbly wat nie afgebreek sal word nie* .

26ste - ^{daar word besluit} dat *die verwoestings tot die einde van die oorlog sal duur*

In Matt.24:6 het Jesus gesê: *Julle sal hoor van oorloë en gerugte van oorloë: pasop dat julle nie verskrik word nie, want hierdie dinge moet gebeur. Maar dit sal nog nie die einde wees nie*. Na die Romeine het oorloë voortgeduur gedurende die tweeduisend jaar van die Christelike era en die lang tyd van vrede wat ons geniet sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog is uitsonderlik maar deur God geprogrammeer. Die mensdom kan dus die vrugte van sy perversie tot die einde van sy fantasieë voortbring voordat hy die prys dodelik betaal.

Ons moet egter nie vergeet wanneer ons van die Romeine praat nie dat hulle pouslike opvolging die werke van die heidense “ *verwoester* of *verwoester* ” sal verleng en ook daar tot aan die einde van die oorlog wat teen die uitverkorenes van Christus God gevoer is.

Dan 9:27 *Hy sal 'n sterk verbond met baie sluit vir 'n week , en vir die helfte van die week sal hy slagoffer en graanoffer laat ophou; En daar sal wees op die vleuel van die gruwels van die verwoesting en selfs tot 'n uitroeïing (of algehele vernietiging), en dit sal verbreek word, [volgens] wat bepaal is, in die verwoeste [aarde] .*

27a- *Hy sal 'n sterk verbond met baie sluit vir 'n week*

Die Gees profeteer die totstandkoming van die nuwe *verbond* ; dit is *solied* omdat dit die basis word van die verlossing wat aangebied word tot aan die einde van die wêreld. Onder die term baie, teiken God Joodse onderdane, sy apostels en sy eerste Joodse dissipels wat sy *verbond* sal aangaan gedurende die laaste **sewe jaar** van die sperdatum wat aan die Joodse nasie gegee is om die gekruisigde Messias amptelik te aanvaar of te verwerp. Dit is hierdie verbond wat in vers 24 tussen God en die berouvolle Joodse sondaars “ *gesny* ” word. In die herfs van 33, sal die einde van hierdie laaste week gekenmerk word deur hierdie ander onregverdige en afskuwelike daad wat verteenwoordig word deur die steniging

van Stefanus die nuwe diaken. Sy enigste fout was om die Jode waarhede te vertel wat hulle nie kon verdra om te hoor nie, terwyl Jesus sy woorde in sy mond gelê het. Jesus het gesien hoe 'n volgeling van sy saak vermoor is, en het die amptelike nasionale weiering van sy voorbidding opgeteken. Vanaf die herfs van die jaar 33 het die Joodse rebelle die Romeinse woede aangevuur wat in die jaar 70 van 'n blok op Jerusalem leeggemaak is.

27b- *en vir die helfte van die week sal hy die offer en die offer laat ophou*

Hierdie oomblik in die middel of *die helfte van die week* is lente 30 geteiken deur die profesie van die 70 weke. Dit is die oomblik wanneer al die aksies wat in vers 24 aangehaal word, voltrek word: **Die einde van sonde, die versoening daarvan, die koms van die profeet wat die visioen vervul deur sy ewige geregtigheid te vestig en die salwing van die opgestane Christus wat na die hemel opvaar. Almagtig**. Die soendood van die Messias word hier genoem onder die aspek van 'n gevolg wat dit behels: die definitiewe staking van diere - *offers en -offers* wat aand en môre in die Joodse tempel, maar ook van die môre tot die aand, vir die sondes van die volk gebring word. Die dood van Jesus Christus maak die diere-simbole wat hom in die ou verbond voorgeskryf het, uitgedien, en dit is die wesenlike verandering wat deur sy offer teweeggebring is. Die skeur van die voorhangsel van die tempel wat God uitvoer op die oomblik wanneer Jesus verval, bevestig die definitiewe beëindiging van aardse godsdienstige rites, en die vernietiging van die tempel, in 70, versterk hierdie bevestiging. Op hul beurt moes die jaarlikse Joodse feeste, almal profeties van sy koms, verdwyn; maar in geen geval, die beoefening van die weeklikse Sabbat wat in hierdie dood sy ware betekenis ontvang nie: dit profeteer die hemelse rus van die sewende millennium wat Jesus Christus deur sy oorwinning verkry vir God en sy ware uitverkorenes aan wie hy sy volmaakte toereken. *ewige geregtigheid* aangehaal in vers 24.

Die begin van hierdie “ *week* ” van dae-jare vind plaas in die herfs van 26 met die doop van Jesus wat deur Johannes die Doper gedoop is.

27c- *En daar sal op die vleuel wees van die gruwels van die verwoesting*

Jammer, maar hierdie deel van die vers is swak vertaal in die L.Segond weergawe omdat dit verkeerd geïnterpreteer is. Met inagneming van die openbarings verskaf in die Apokalips van Johannes, bied ek my vertaling van die Hebreeuse teks aan wat ander vertalings bevestig. Die frase “ *op die vlerk* ”, simbool van hemelse karakter en heerskappy, dui op 'n godsdienstige verantwoordelikheid wat pouslike Rome, wat “ *opkom* ” in Dan.8:10-11, en sy godsdienstige bondgenote van die laaste dae direk teiken. *Arendvlerke* simboliseer die hoogste verheffing van die keiserlike titel, byvoorbeeld *die leeu met arendsvlerke* wat koning Nebukadnesar aangaan, of van God self, wat sy Hebreeuse volk wat hy uit Egiptiese slawerny verlos het, op *arendsvlerke gedra het*. *Alle ryke het hierdie simbool van die arend aangeneem*, insluitend, in 1806, Napoleon 1ste wat bevestig sal word deur Apo.8:13, toe die Pruisiese en Duitse keisers, die laaste was die diktator A.Hitler. Maar sedertdien het die VSA ook hierdie imperiale arend op die dollar van sy nasionale geldeenheid: die dollar.

Deur die vorige onderwerp te verlaat, keer die Gees terug om sy gunsteling vyand te teiken: Rome. Na die aardse sending van Jesus Christus, is die

geteikende akteur van die *gruwels* wat die finale verwoesting van die aarde veroorsaak, inderdaad Rome wie se heidense imperiale fase Jerusalem pas in 70 in vers 26 vernietig het. En die aksie om " *gruwels van verwoesting* " te pleeg, sal voortgaan in tyd tot aan die einde van die wêreld. Die *gruwels*, in die meervoud, is dus eerstens toe te skryf aan die keiserlike Rome wat die gelowiges uitverkorenes sal vervolg deur hulle in skouspelagtige "stadia" om die lewe te bring om die bloeddorstige Romeinse volk te vermaak, dinge wat in 313 sal ophou. *gruwel* kom volgende en dit bestaan uit die beëindiging van die praktyk van die sewende-dag Sabbat, 7 Maart 321; hierdie optrede is steeds toe te skryf aan die Romeinse Ryk en sy imperiale leier Konstantyn ¹ Saam met hom het die Romeinse Ryk onder die oorheersing van die Bisantynse keisers gekom. In 538 het die keiser Justinianus 1ste op sy beurt weer 'n *gruwel* ^{gepleeg} deur op sy Romeinse setel die pouslike regime van Vigilius 1ste te vestig ' en hierdie verlenging van die *gruwels* tot aan die einde van die wêreld moet dan toegeskryf word aan hierdie fase pouslike wet wat God aan die kaak stel. sedert Dan.7. Ons onthou dat die naam " *horinkie* " die twee dominante fases van Rome in Dan.7 en Dan.8 aandui. God sien in hierdie twee opeenvolgende fases slegs die kontinuïteit van dieselfde afskuwelike werk. Die bestudering van die vorige hoofstukke het ons in staat gestel om die verskillende soorte *gruwels* te identifiseer wat hierdie vers hom toeskryf.

27d- *en tot 'n uitroeiing (of algehele vernietiging) en dit sal verbreek word , [volgens] wat bepaal is, in die verlate [land] .*

" *Sy sal stukkend wees [volgens] dit wat bepaal is* " en geopenbaar in Dan.7:9-10 en Dan.8:25: *Weens sy voorspoed en die sukses van sy listighede, sal hy arrogansie in sy hart hê, hy sal baie doen manne wat vreedsaam gelewe het, sal omkom, en hy sal opstaan teen die owerstes van die owerstes; maar dit sal gebreek word, sonder die moeite van enige hand.*

Die Hebreeuse teks bied hierdie goddelike gedagte anders as huidige vertalings.

Hierdie nuanse is gebaseer op God se projek om die skuld van mense op die planeet Aarde te plaas waarop hulle woon ; wat Openb.20 ons leer. Kom ons let op die feit dat die valse Christelike geloof hierdie goddelike projek ignoreer wat sal bestaan uit die uitwissing van mense van die aangesig van die aarde, by die glorieryke wederkoms van Christus. Hulle ignoreer die openbarings wat in Openbaring 20 gegee word, en wag tevergeefs op die vestiging van Christus se koninkryk op aarde. Volledige vernietiging van sy oppervlak word egter hier en in Openb.20 beplan. Die terugkeer in heerlijkheid van die oorwinnende Christus in al sy goddelikheid sal sy chaotiese voorkoms van die begin van sy geskiedenis wat in Genesis 1 beskryf word na die aarde terugkeer. Reuse aardbewings sal dit skud en dit sal onder die naam *afgrond* terugkeer na sy chaotiese toestand " *vormloos en leeg* " , "tohu wa bohu", voorletter. Daar sal geen lewende mens op haar oorbly nie, maar sy sal die *tronk* van die duiwel wees wat op haar afgesonder is vir *duisend jaar* tot die uur van sy dood.

Op hierdie stadium van die studie moet ek bykomende inligting verskaf rakende eerstens die "70ste ^{week}" wat pas bestudeer is. Die vervulling daarvan in profetiese dae-jare gaan gepaard met 'n letterlike vervulling. Want danksy die getuïenis van

'n Joodse kalender, ken ons die opset van die Paasweek van die jaar 30. Die middelpunt daarvan was 'n Woensdagaand van die af en toe Sabbat geregverdig deur die Joodse Pasga wat in daardie jaar op Donderdag geval het. So kan ons die verloop van hierdie Pasga waarin Jesus gesterf het, volledig rekonstrueer. Gearrester op Dinsdagaand, Geoordeel gedurende die nag, is Jesus Woensdagoggend om 9 uur gekruisig. Dit verstryk om 15:00. Voor 18:00 het Josef van Arimathea sy liggaam in die graf geplaas en die klip wat dit toegemaak het, weggerol. Die Paas-sabbat van Donderdag verby. Vrome vroue koop Vrydagoggend speserye wat hulle bedags voorberei om die liggaam van Jesus te balsem. Op die aand van Vrydag om 18:00 begin die weeklikse Sabbat, een nag, gaan 'n dag verby in rus wat deur God geheilig is. En Saterdagoggend om 18:00 begin die eerste dag van die sekulêre week. Die nag gaan verby en met die eerste lig van dagbreek gaan die vroue na die graf in die hoop om iemand te kry om die klip weg te rol. Hulle vind die klip weggerol en die graf oop. Wanneer hulle die graf binnegaan, sien Maria Magdalena en Maria, die moeder van Jesus, 'n engel sit wat vir hulle sê dat Jesus opgewek is, die engel sê vir hulle om sy broers, sy apostels, te gaan waarsku. Terwyl sy in die tuin vertoef, sien Maria Magdalena 'n man geklee in wit wat sy vir 'n tuinier neem in die ruil dat sy Jesus herken; En hier, 'n baie belangrike detail wat 'n baie wydverspreide geloof vernietig, sê Jesus vir Maria: " *Ek het nog nie teruggegaan na my Vader toe nie* ". Die dief wat aan die kruis was en Jesus self het nie die paradys, die koninkryk van God, op dieselfde dag van hulle kruisiging binnegegaan nie, aangesien Jesus 3 hele dae later nog nie teruggekeer het hemel toe nie. So kan ek in die Naam van die Here sê, laat die wat niks van Hom te sê het nie, swyg! Om nie eendag bespotting of skaamte te hoef te ly nie.

Die tweede ding is om voordeel te trek uit die datum – 458 wat eerstens die begin van die 70 weke van dagjare aandui wat vasgestel is vir die Joodse volk aan wie God twee hooftekens van identiteit gegee het: die Sabbat en die besnydenis van die vlees.

Volgens Rom.11 word heidense bekeerlinge wat die nuwe verbond aangegaan het, ingeënt in die Hebreeuse en Joodse wortel en stam. Maar die basis van die nuwe alliansie is suiwer Joods en Jesus het 'n punt daarvan gemaak om dit in Johannes 4:22 te onthou: *Julle aanbid wat julle nie ken nie; ons aanbid wat ons ken, want redding kom van die Jode*. Vandag kry hierdie boodskap 'n lewende relevansie omdat Jesus dit aan vals bekeerde heidene in alle eeue rig. Om hulle beter te ruïneer, het die duiwel hulle gedruk om die Jode en hul bondgenootskap te haat; wat hulle afgewend het van die gebooie van God en sy heilige Sabbat. Ons moet dus hierdie fout regstel en **kyk na die nuwe verbond met 'n Joodse identiteit**. Die apostels en die nuwe bekeerde Joodse dissipels is hierdie " *baie* " wat 'n *vaste alliansie met Jesus sluit*, in Dan.9:27, maar hulle basis bly Joods, hulle is ook bekommerd oor die begin van die tydperk van die " *70 weke* " deur God aan die Joodse nasie gegee om die standaard van die nuwe verbond te aanvaar of te verwerp wat gebaseer is op die menslike bloed wat vrywillig deur Jesus Christus vergiet is. In afleiding van hierdie redenasies word die datum – 458 die begin van die "2300 aandoggend" van Dan.8:14.

Aan die einde van hierdie lang profetiese duur, 2300 jaar, moes drie dinge ophou volgens Dan.8:13.

- 1- die ewige priesterskap
- 2- die vernietigende sonde
- 3- die vervolging van heiligheid en die weermag.

Die drie dinge word geïdentifiseer:

- 1- die ewige aardse priesterskap van die pous
- 2- die res van die eerste dag herdoop: Sondag.
- 3- Die vervolging van Christelike heiligheid en heiliges, burgers van die koninkryk van die hemel.

Hierdie veranderinge het ten doel gehad om:

- 1- Herstel aan Jesus Christus sy heilige ewige hemelse priesterskap.
- 2- ^{7de dag} sabbatsrus .
- 3- Sien 'n einde aan die vervolging van Christelike heiligheid en heiliges.

Die berekening voorgestel vir die “2300 aand-oggend” vanaf die datum – 458, die einde van hierdie duur eindig in die lente van 1843: $2300 - 458 = 1842 + 1$. In hierdie berekening het ons 1842 hele jare waarby ons +1 moet tel om die lente aan die begin van die jaar 1843 aan te dui waar die geprofeteerde “2300 aand-oggend” eindig. Hierdie datum is die begin van 'n terugkeer van die ingryping van God wat dus sy ware heiliges wil bevry van die godsdienstige leuens wat vir 1260 jaar van die Rooms-pouslike Katolisisme geërf is. Die Gees neem dus die inisiatief om 'n geestelike ontwaking in die VSA te skep waar Protestante skuiling gevind het, en inspireer William Miller 'n belangstelling in die profesie van Daniël 8:14 en twee opeenvolgende voorgestelde datums kondig die wederkoms van Jesus Christus aan, die eerste vir die lente van 1843, die tweede vir die herfs van 1844. Vir hom beteken die reiniging van die heiligdom dat Jesus terugkeer om die aarde te reinig. Na twee teleurstellings op die geskeduleerde datums gee die Gees 'n teken aan die volhardendste wat aan die twee geloofstoetse deelgeneem het. 'n Hemelse visioen is op die oggend van 23 Oktober 1844 ontvang deur een van die heiliges wat die velde oorgesteek het. Die hemel het oopgegaan vir 'n toneel wat Jesus Christus as Hoëpriester wys wat in die hemelse heiligdom dien. In die visioen het hy van die heiligdom na die allerheiligste oorgegaan. Dus, na 1260 jaar van duisternis, het Jesus Christus weer met sy getroues verbind, gesorteer volgens die twee opeenvolgende beproewings.

- 1- **Die hervatting van die ewige** . Dit is dus deur hierdie visioen dat God op 23 Oktober 1844 amptelik beheer oor sy ewige hemelse priesterskap teruggeneem het.
- 2- **Die Wederkoms van die Sabbat** . In dieselfde maand het nog een van die Heiliges die sewende-dag Sabbat begin onderhou, na aanleiding van 'n besoek van mev. Rachel Oaks wat vir hom 'n pamflet van haar kerk gegee het: "The Seventh-day Baptists." Een vir een, met verloop van tyd, het die heiliges wat deur die twee toetse gekies is, ook die sewende-dag Sabbat aangeneem. Dit is hoe God 'n einde gemaak het aan die verwoestende sonde wat deur heidense Rome gevestig is, maar deur pouslike Rome gewettig is onder sy naam "Sondag".

- 3- **Stop die vervolgings** . Die derde onderwerp het handel oor heiligheid en Christene wat 1260 jaar lank vervolgd is. En daar weer, in 1843 en 1844, het godsdienstvrede oral in die Westerse wêreld geheers wat deur die profesie geraak is. Dit is omdat revolusionêre Frankryk met sy guillotine diegene wat verantwoordelik is vir die godsdienstige misbruike wat gepleeg is, stilgemaak het. Dus na die laaste bloedige jare van die straf van godsdienstige *egbrekers* volgens Apo.2:22-23, aan die einde van die 1260 jaar wat in 538 begin het, die datum gekoppel aan die verwydering van die ewige deur die vestiging van die pouslike regime, dit wil sê in 1798 heers die godsdienstige vrede. En die vryheid van gewete wat daargestel is, laat die heiliges toe om God te dien volgens hulle keuse en hulle wete dat God sal toeneem. In 1843 het *die heiligheid* en *die leër van heiliges* , hierdie burgers van die koninkryk van die hemel wat deur Jesus Christus gekies is, word nie meer vervolgd nie, soos die profesie van Daniël 8:13-14 aangekondig het.

Al hierdie ervarings is georganiseer en gelei deur die Almagtige God wat in totale onsigbaarheid die gedagtes van mense lei sodat hulle sy planne, sy hele program, tot stand bring tot die einde van die wêreld wanneer sy keuse van uitverkorenes geëindig het. Dit blyk uit dit alles dat die mens nie kies om die Sabbat en sy lig te eerbiedig nie, dit is God wat hom hierdie dinge gee wat aan hom behoort as 'n teken van sy goedkeuring en sy ware liefde vir hom soos Esé leer -20: *Ek het ook my sabbatte aan hulle gegee as 'n teken tussen My en hulle, sodat hulle kan weet dat Ek die HERE is wat hulle heilig...Heilig my sabbatte, en dat hulle tussen ek en jy 'n teken waardeur bekend kan word dat Ek die HERE jou God is* . Omdat dit hy is wat sy verlore skape soek, laat ons seker wees dat geen verkose amptenaar die oproep sal mis nie.

In Dan.8, in die unieke antwoord wat God in vers 14 op die vraag in vers 13 gee, pas die woord " *heiligheid* " perfek omdat heiligheid oor die algemeen alles gaan wat God se eiendom is en wat hom veral raak. Dit was die geval van sy ewige hemelse priesterskap, van sy *geheilgde sabbat* vanaf die grondlegging van die wêreld die dag na die skepping van Adam, en van sy *heiliges* , sy getroue uitverkorenes.

Die ervarings wat in Daniël 8:13-14 geprofeteer word, is vervul tussen 1843 toe die goddelike dekreet in werking getree het en die herfs van 1844, beide gebaseer op die verwagting van die wederkoms van Jesus Christus op daardie datums, en vertrou dus op die idee van die koms van Jesus Christus , het die tydgenote van hierdie ervaring die deelnemers wat aanhangers van hierdie verwagtinge was die naam "Adventis" gegee, van die Latynse "adventus" wat presies beteken " koms." Ons sal hierdie "Adventiste" ervaring vind in hoofstuk 12 van hierdie boek Daniël, waar die Gees die belangrikheid van hierdie laaste geformaliseerde "verbond" sal onderstreep.

Daniël 10

Dan 10:1 *In die derde jaar van Kores, die koning van Persië, is 'n woord geopenbaar aan Daniël, wie se naam Béltsasar was. Hierdie woord, wat waar is, kondig 'n groot ramspoed aan. Hy het na hierdie woord geluister, en hy het die visioen verstaan.*

1a- *In die derde jaar van Kores, koning van Persië, is 'n woord geopenbaar aan Daniël, wie se naam Beltsasar was*

Kores 2 het geheers sedert – 539. Die datum van die visioen is dus – 536.

1b- *Hierdie woord, wat waar is, kondig 'n groot ramspoed aan.*

Hierdie termyn, *groot ramspoed*, kondig die slagting op groot skaal aan.

1c- *Hy het na hierdie woord geluister, en hy het die visioen verstaan.*

As Daniël die betekenis verstaan het, sal ons dit ook verstaan.

Dan 10:2 *In daardie tyd het ek, Daniël, drie weke lank getreur.*

Hierdie persoonlike *rou* wat Daniël raak, bevestig die begravnisaard van die slagting wat uitgevoer sal word wanneer die groot ramp wat aangekondig is plaasvind.

Dan 10:3 *Ek het geen lekkerny geëet nie, geen vleis of wyn het in my mond ingekom nie, en ek het my ook nie gesalf totdat die drie weke verby was nie.*

Hierdie voorbereiding van Daniël wat verhoogde heiligheid soek, profeteer die dramatiese situasie wat die engel in Dan.11:30 sal profeteer.

Dan 10:4 *Op die vier-en-twintigste dag van die eerste maand was ek by die groot rivier Hiddekel.*

Hiddékel het die naam Tiger in Frans. Dit is die *rivier* wat Mesopotamië met die Eufraat besproei het wat die Chaldeër stad *Babilon deurkruis en natgemaak* het weens die gestrafte trots van koning Nebukadnesar. Daniël kon dit nie verstaan nie, maar hierdie verduideliking was vir my bedoel. Want dit was eers in 1991 dat ek die ware verduidelikings van Daniël 12 bekend gemaak het waar die **Tigrisrivier** die rol sal speel van 'n " **tier** " wat menslike siele eet. 'n Toets van geloof word geïllustreer deur die gevaarlike kruising daarvan. Slegs die uitverkorenes kan dit oorsteek en hulle reis saam met Jesus Christus voortsit. Dit is weereens, 'n beeld gekopieer van die kruising van die Rooi See deur die Hebreërs, 'n onmoontlike en noodlottige kruising vir Egiptiese sondaars. Maar die een wat Daniël 12 oproep, kies die laaste uitverkore "Adventiste" wie se sending sal voortduur tot die wederkoms van Christus. Die laaste van hulle sal die laaste **groot ramp ervaar** , sy uiterste vorm wat die ingryping van Christus in 'n kragtige en heerlike reddende en wraaksugtige wederkoms sal vereis.

Die eerste ramp wat aan Daniël aangekondig is, word in Dan.11:30 genoem. Dit gaan oor die Joodse volk van die oudheid, maar nog 'n soortgelyke *ramp* sal deur 'n analoog beeld in Openb.1 aangekondig word. Dit sal bereik word ná die Derde Wêreldoorlog waarin *'n derde van die mans doodgemaak sal word* . En hierdie konflik word in Openb.9:13 tot 21 deur simbole aangebied, maar dit word in eenvoudige taal ontwikkel in hierdie boek Daniël aan die einde van hoofstuk 11 in verse 40 tot 45. Sodat ons agtereenvolgens in hierdie hoofstuk sal vind. 11, die groot ramspoed van die Jode, dan in Dan.12:1, die groot ramspoed wat die uitverkorenes van die Christendom en die getroue Jode van die eindtyd sal teiken wat hulle tot Christus sal bekeer. na ramspoed word verwys onder die terme "tye van benoudheid" en die hoofteiken sal die beoefening van die Sabbat wees wat deur God geheilig is.

Vergelyking van die twee visioene van die voorspelde rampe

1- Aan die kinders van Daniël se volk van die ou verbond: Dan.10:5-6.

2- Aan die kinders van Daniël se volk van die nuwe verbond: Openb.1:13-14.

Om die belangstelling wat ons aan hierdie twee rampe moet gee ten volle te waardeer, moet ons verstaan dat alhoewel hulle mekaar betyds volg, die eerste 'n tipe is wat die tweede profeteer, wat gerig sal wees op die wederkoms van Jesus

Christus, die laaste gelowiges. kinders van God van die tipe van Daniël en sy drie metgeselle. Na dekades van vrede, gevolg deur 'n verskriklike en verskriklik vernietigende atoomoorlog, sal die rusdag van Romeinse Sondag opgelê word deur die universele regering wat deur die oorlewendes van die ramp georganiseer is. Dan weer sal die dood kom om die lewens van die getroue uitverkorenes te bedreig, soos in die dae van Daniël, Hananias, Misael en Asarja; en soos in die tyd van die “Makkabeërs” in –168, wat die rampspoed wat in hierdie hoofstuk van Daniël aangekondig is, teiken; en op die ou end bly die laaste Adventiste getrou tot die sewende-dag Sabbat in 2029.

Maar voor hierdie laaste beproewing sal die lang pouslike heerskappy van 1260 jaar reeds menigte skepsele in die naam van God laat sterf het.

Samevattend, om die boodskap te verstaan wat gelewer word deur hierdie visioen wat aan Daniël gegee is, sal ons in staat stel om die betekenis van die een wat hy aan Johannes gee in Openb.1:13 tot 16 te verstaan.

Dan 10:5 *En ek het my oë opgeslaan en gekyk, en kyk, daar was 'n man bekleed met linne, en om sy heupe het 'n goue gordel van Ufas.*

5a- *daar was 'n man geklee in linne*

'n Werk van geregtigheid gesimboliseer deur die linne sal deur God deur 'n mens uitgevoer word. In die beeld wat beskryf word, neem God die verskyning van die Griekse koning Antiochos 4 bekend as Epifanes. Hy sal die vervolger van die Jode wees tussen – 175 en – 164, duur van sy bewind.

5b- *met 'n goue gordel van Ufas aan die lendene*

Op die niere geplaas, dui die gordel gedwonge waarheid aan. Verder kom die goud waarvan dit gemaak is van Ufas af, wat in Jer.10:9 sy heidense afgodsgebruik teiken.

Dan 10:6 *Sy liggaam was soos chrisoliet, sy gesig het geblink soos weerlig, sy oë was soos vuurvlamme, sy arms en sy voete soos gepoleerde koper, en die geluid van sy stem was soos die geluid van 'n menigte.*

6a- *Sy liggaam was soos chrisoliet*

God is die outeur van die visioen maar hy kondig die koms van 'n heidense god aan, vandaar hierdie heerlike bonatuurlike aspek.

6b- *sy gesig het geblink soos weerlig*

Die Griekse identiteit van hierdie God word bevestig. Dit is Zeus, die Griekse god van koning Antiochos 4. Weerlig is die simbool van die Olimpiese god Zeus; die god van die Olimpiese gode van die Griekse mitologie

6c- *sy oë was soos vuurvlamme*

Hy sal vernietig waarna hy kyk en nie goedkeur nie; sy oë sal op die Jode wees volgens Dan.11:30: ... *hy sal kyk na die wat die heilige verbond verlaat het.* Onheil kom nie sonder rede nie, afvalligheid besoedel die mense.

6d- *sy arms en voete het soos gepoleerde koper gelyk*

Die laksman wat deur God gestuur sal word, sal so sondig wees soos sy slagoffers. Sy vernietigende optrede gesimboliseer deur sy koperarms en -voete is die simbool van Griekse sonde in die standbeeld van Dan.2.

6de- *en die geluid van sy stem was soos die geraas van 'n menigte*

Die Griekse koning sal nie alleen optree nie. Hy sal agter en voor hom 'n menigte soldate hê wat so heidens soos hy is om sy bevel te gehoorsaam.

Die klimaks en klimaks van hierdie profetiese aankondiging sal bereik word op die uur van Dan se vervulling 11:31: *Troepe sal op sy bevel verskyn. hulle sal die heiligdom, die vesting ontheilig, hulle sal 'n einde maak aan die ewige offer-en die gruwel van die verderwer oprig.* Vir Bybelse eerlikheid het ek die woord offer deurgehaal wat nie in die Hebreeuse teks geskryf is nie, want God het voorsiening gemaak vir die “ewigdurende” twee verskillende opeenvolgende rolle in die ou verbond en in die nuwe. In die ou tyd bestaan dit uit die offer van 'n lam in die aand en oggend as 'n brandoffer. In die kortverhaal dui dit op die hemelse voorbidding van Jesus Christus wat herinner aan sy offer om in te tree vir die gebede van die uitverkorenes. In hierdie konteks van Dan.11:31, dié van die ou verbond, sal die Griekse koning 'n einde maak aan die ewige offers van die wet van Moses. Dit is dus slegs die konteks van die tyd waarin dit opgeroep word wat die interpretasie van die bediening van ewige voorbidding van 'n aardse priester of dié van die hemelse hoëpriester bepaal: Jesus Christus. Die ewige is dus gekoppel aan 'n menslike bediening of, sekondêr en definitief, aan die goddelike hemelse bediening van Jesus Christus.

Dan 10:7 *Ek, Daniël, het die gesig alleen gesien, en die manne wat by my was, het dit nie gesien nie, maar hulle was baie bevrees en het gevlug en weggekruipt.*

7- Hierdie kollektiewe vrees is slegs die flou beeld van die verwesenliking van die visie. Want op die dag van die voorspelde bloedbad sal die regverdiges goed doen om te vlug en weg te kruipt, al was dit in die buik van die aarde.

Dan 10:8 *Ek het alleen oorgebly en hierdie groot gesig gesien; my krag het my begewe, my gesig het van kleur verander en was ontbind, en ek het alle krag verloor.*

8a- Deur sy gevoelens gaan Daniël voort om die gevolge van die ongeluk wat sal kom, te profeteer.

Dan 10:9 *Ek het die geluid van sy woorde gehoor; en toe ek die geluid van sy woorde hoor, het ek verstom geval, met my gesig na onder op die grond.*

9a- In die dag van onheil sal die stem van die vervolgende koning dieselfde skrikwekkende gevolge veroorsaak; die knieë sal bots en die bene sal buig, nie in staat om die liggame te dra wat op die aarde sal val nie.

Dan 10:10 *En kyk, 'n hand het my aangeraak en my knieë en my hande geskud.*

10a- Gelukkig vir hom is Daniël net die profeet wat verantwoordelik is om die koms van hierdie **groot ramp aan sy volk aan te kondig** en is hy nie self geteiken deur die regverdige toorn van God nie.

Dan 10:11 *Toe sê hy vir my: Daniël, geliefde man, let op die woorde wat Ek met jou sal spreek, en staan waar jy is; want ek is nou na julle gestuur. Toe hy so met my gepraat het, staan ek bewend.*

11a- *Daniël, geliefde man, let op die woorde wat Ek tot jou sal spreek, en staan waar jy is*

'n Geliefde van God het geen rede om sy hemelse ingrype te vrees nie. God se toorn is teen goddelose en wrede aggressiewe opstandige sondears. Daniël is die teenoorgestelde van hierdie mense. Hy moet staande bly, want dit is die

teken van die verskil in die lot wat uiteindelik op die uitverkorenes sal val. Selfs as hulle in die stof van die aardse dood lê, sal hulle wakker gemaak word en weer op hul voete gesit word. Die goddelose sal gaan lê en die goddeloses sal wakker gemaak word vir die finale oordeel om vir ewig vernietig te word. Die engel spesifiseer "in die plek waar jy is". En waar is hy? In die natuur op die oewer van die rivier "Hiddekel", in Frans, die Eufraat, wat die Christelike Europa van die nuwe alliansie in Openbaring sal aanwys. Die eerste les is dat die mens God enige plek kan ontmoet en daar deur Hom geseën kan word. Hierdie les keer die afgodiese vooroordele omver dat God vir baie mense net in kerke, heilige geboue, tempels, altare teëgekom kan word, maar hier is niks daarvan nie. Op sy tyd sal Jesus hierdie les hernu wat in Johannes 4:21 tot 24 sê: *Vrou, Jesus het vir haar gesê, glo My, daar kom 'n uur wanneer dit nie op hierdie berg of in Jerusalem sal wees dat jy die Vader sal aanbid nie . Jy aanbid wat jy nie ken nie; ons aanbid wat ons ken, want redding kom van die Jode. Maar die uur kom, en het reeds gekom, wanneer die ware aanbidders die Vader in gees en waarheid sal aanbid; want dit is die aanbidders wat die Vader vereis. God is Gees, en die wat Hom aanbid, moet Hom in gees en waarheid aanbid.*

Die tweede les is meer subtiel, dit is gebaseer op die rivier Hiddekel omdat die Gees beplan het om die begrip van sy boek slegs oop te maak vir sy laaste getroue dienaars wie se ervaring en die toets waarmee hulle seleksie uitgevoer word, geïllustreer word deur die beeld van die gevaarlike kruising van die rivier Hiddékel in Frans, die Tier, soos die dier van hierdie naam, ook in die toets van die geloof, eter van mense se siele.

11b- *want ek is nou na julle gestuur. Toe hy so met my gepraat het, staan ek bewend.*

Die ontmoeting is nie meer 'n visioen nie, dit word omskep in 'n dialoog, 'n uitwisseling tussen twee skepsels van God, een wat uit die hemel kom, die ander nog van die aarde af.

Dan 10:12 *Hy het vir my gesê: Daniël, wees nie bevrees nie; want van die eerste dag af dat jy jou hart daarop gerig het om te verstaan en jou voor jou God te verootmoedig, is jou woorde gehoor, en dit is ter wille van jou woorde dat Ek kom*

Oor hierdie hele vers het ek net een ding om te sê. As jy jou geheue sou verloor, onthou ten minste hierdie vers wat ons vertel hoe om ons Skepper-God te behaag.

Die vers is 'n voorbeeld van sy soort; 'n logiese volgorde gebaseer op die feit dat elke oorsaak sy uitwerking by God het: die dors na begrip wat met ware nederigheid gepaard gaan, word gehoor en vervul.

Hier begin 'n lang openbaring wat eers aan die einde van die boek Daniël, dié van hoofstuk 12, sal eindig .

Dan 10:13 *en die owerste van die koninkryk van Persië het my een en twintig dae teëgestaan; maar kyk, Migael, een van die hoofleiers, het my te hulp gekom, en ek het daar gebly by die konings van Persië.*

13a- *en die leier van die koninkryk van Persië het my een-en-twintig dae teëgestaan*

Die engel Gabriël staan Kores 2 die Persiese koning by en sy missie vir God bestaan uit die beïnvloeding van sy besluite, sodat die aksies wat geneem is nie sy groot projek teenstaan nie. Die voorbeeld van hierdie mislukking van die engel bewys dat God se skepsels inderdaad vry en onafhanklik gelaat word en daarom verantwoordelik is vir al hulle keuses en werke.

13b- *maar kyk, Migaël, een van die hoofleiers, het my te hulp gekom*

Die voorbeeld wat aan die lig gebring is, leer ons ook dat in geval van werklike noodsaaklikheid “ *een van die hoofleiers, Michael* ”, kan ingryp om die besluit af te dwing. Hierdie voortreflike hulp is goddelike hulp aangesien Michael bedoel: "Wie is soos God". Dit is hy wat aarde toe sal kom om in Jesus Christus geïnkarneer te word. In die hemel was hy vir die engele die voorstelling van die Gees van God by hulle. In hierdie geval kan die uitdrukking " *een van die hoofleiers* " ons met reg verras. Wel, dit is nie verbasend nie, want die nederigheid, sagmoedigheid, mededeelsaamheid en liefde wat Jesus op aarde sal demonstreer, is reeds in sy hemelse lewe saam met sy getroue engele in die praktyk toegepas. Die wette van die hemel is dié wat Hy tydens Sy aardse bediening gedemonstreer het. Op aarde het hy die dienaar van sy dienaars geword. En ons leer dat Hy homself in die hemel gelyk gemaak het aan ander vernaamste engele.

13c- *en ek het daar gebly by die konings van Persië*

Die oorheersing van die dinastie van Persiese konings sal dus vir 'n geruime tyd voortduur tot die Griekse oorheersing.

Dan 10:14 *Nou kom Ek om jou te wys wat in die toekoms met jou volk sal gebeur; want die visioen gaan nog steeds oor daardie tye.*

14a- Tot aan die einde van die wêreld sal die mense van Daniël besorg wees, in die ou as in die nuwe verbond, want sy volk is Israel wat God verlos van die Egiptiese sonde, van die sonde van Adam deur Jesus Christus en van die sonde gevestig deur Rome in die Christendom gesuiwer deur die bloed van Jesus.

Die doel van die openbaring wat die engel aan Daniël gebring het, is om sy mense te waarsku teen die tragedies wat kom. Daniël kan reeds verstaan dat dit wat aan hom geopenbaar word, hom nie meer persoonlik aangaan nie, maar hy is ook seker dat hierdie leringe in die toekoms voordelig sal wees vir die dienaars van sy volk en dus vir almal tot wie God hulle rig en deur hulle bestem. hom.

Dan 10:15 *Terwyl Hy hierdie woorde met my spreek, het ek na die aarde gekyk en geswyg.*

15a- Johannes het nog in sy gedagtes die verskriklike visie van die ramp en hy probeer konsentreer om te hoor wat hy hoor, hy durf nie meer sy kop ophig om na die een te kyk wat met hom praat nie.

Dan 10:16 *En kyk, een na die gelykenis van die mensekinders het my lippe aangeraak. Ek het my mond oopgemaak en gepraat en vir hom wat voor my gestaan het, gesê: My heer, die gesig het my met vrees vervul, en ek het alle krag verloor.*

1a- *En kyk, een wat die voorkoms van die mensekinders gehad het, het my lippe aangeraak*

Terwyl die verskriklike visioen 'n onwerklike fiktiewe beeld was wat in Daniël se gedagtes geskep is, intendeel, die engel stel homself voor in menslike vorm identies aan die aardse mens. Eerstens is hy ook geskape na die beeld van God, maar in 'n hemelliggaam vry van aardse wette. Sy hemelse natuur gee hom toegang tot beide dimensies deurdat hy 'n aktiewe kapasiteit in elkeen het. Hy raak aan Daniël se lippe wat hierdie aanraking voel.

Dan 10:17 *Hoe kan die dienaar van my heer met my heer praat? Nou is my krag besig om my te begewe, en ek het nie meer asem nie.*

17a- Vir die suiwer aardse mens is die situasie heel anders, aardse wette word opgelê en vrees het hom sy krag en sy asem laat verloor.

Dan 10:18 *Toe het hy wat die voorkoms van 'n man gehad het, my weer aangeraak en my versterk.*

18a- Met sagte aandrang kry die engel dit reg om Daniël krag te herstel deur hom te kalmeer.

Dan 10:19 *Toe sê hy vir my: Wees nie bevrees nie, geliefde man, vrede vir jou! moed, moed! En terwyl hy met my spreek, het ek krag gekry en gesê: Laat my heer spreek, want u het my versterk.*

19a- 'n Boodskap van vrede! Identies aan die een wat Jesus aan sy dissipels sal rig! Niks soos om 'n bang verstand gerus te stel nie. Die woorde moed, moed, help hom om asem te skep en sy krag te herwin.

Dan 10:20 *Hy sê vir my: Weet jy hoekom ek na jou toe gekom het? Nou gaan ek terug om teen die owerste van Persië te veg; en as ek vertrek, kyk, die owerste van Javan sal kom.*

20a- *Nou gaan ek terug om teen die leier van Persië te veg*

Hierdie leier van Persië is Kores 2 die Grote wie God as sy gesalfde beskou; wat hom nie verhinder om teen hom te veg om sy besluite in sy rigting te rig nie.

20b- *en as ek gaan, kyk, die owerste van Javan sal kom*

Wanneer die engel Kores 2 verlaat, sal 'n aanval van die Griekse leier van die tyd die groeiende vyandigheid tussen die twee Persiese en Griekse oorheersings oopmaak.

Dan 10:21 *Maar Ek sal julle bekend maak wat in die boek van waarheid geskrywe is. Niemand help my hierteen nie, behalwe Michael, jou leier.*

21a- Hierdie openbaring wat Daniël sal ontvang, word die boek van waarheid genoem. Vandag in 2021 kan ek die vervulling bevestig van alles wat daarin geopenbaar word, want die begrip daarvan is ten volle gegee deur die onsterflike Gees van Michael, ons leier, vir Daniël in die ou verbond en vir my, in die nuwe verbond, sedert Jesus Christus beweer hierdie naam om die demone te oordeel wat nog aktief is tot sy Glorieryke terugkeer.

Daniël 11

Aandag! Ten spyte van die verandering van hoofstuk, gaan die gesprek tussen die engel en Daniël voort in kontinuïteit met die laaste vers van hoofstuk 10 .

Dan 11:1 *En ek, in die eerste jaar van Darius, die Meder, was by hom om hom te help en te ondersteun.*

1a- Geskep deur God om vir ewig te lewe, vertel die engel wat met Daniël praat dat hy Darius, die Mediese koning, wat Babilon op die ouderdom van 62 verower het, gehelp en ondersteun het en wat nog in Dan.6 geregeer het. Hierdie koning het Daniël en sy God liefgehad, maar vasgevang het hy sy lewe in gevaar gestel deur hom aan die leeu uit te lewer. Dit was dus hy wat ingegryp het om die leeu se bekke toe te maak en sy lewe te red. Dit was dus ook hy wat hierdie koning Darius gehelp het om te verstaan dat die God van Daniël die enigste ware God is, skepper van alles wat is, wat lewe en dat daar geen ander soos hy is nie.

Dan 11:2 *Nou sal Ek jou die waarheid bekend maak. Kyk, daar sal nog drie konings in Persië wees. Die vierde sal meer rykdom versamel as al die ander; en as hy magtig is in sy rykdom, sal hy almal oprig teen die koninkryk van Javan.*

2a- *Nou sal ek jou die waarheid laat weet*

Die waarheid is slegs aan die Ware God bekend en dit is die naam wat God homself gee in sy verhouding met sy laaste uitverkorenes in Christus volgens Openb.3:14. Die waarheid is nie net die goddelike wet, sy verordeninge en sy gebooie nie. Dit sluit ook alles in wat God noukeurig beplan en op sy tyd laat bereik. Ons ontdek net elke dag van ons lewe, 'n deel van hierdie wonderlike program waarin ons vorder tot aan die einde van ons lewe en gesamentlik, tot die einde van die finale spaarprojek wat die uitverkorenes toegang tot die ewigheid sal sien.

2b- *Kyk, daar sal nog drie konings in Persië wees*

1ste koning na Kores 2: Kambyses 2 (- 528 – 521) slag sy seun Bardiya met die bynaam Smerdis deur die Grieke

2de koning: die valse Smerdis, die ^{towenaar} Gaumâta-usurper van die naam Smerdis regeer net vir 'n kort tydjie.

3de koning: Darius 1ste ^{die Persiese} (- 521 – 486) seun van Hystape.

2c- *Die vierde sal meer rykdom versamel as al die ander*

4de koning: Xerxes 1ste (- 486 – 465). Net ná hom ^{sal Artasasta I} regeer en alle Joodse gevangenes bevry **in die sewende jaar** van sy regering, in die lente – 458 volgens Esd.7:7-9.

2d- *en wanneer hy magtig is deur sy rykdom, sal hy alles oprig teen die koninkryk van Javan*

Xerxes I het Egipte in opstand ^{onderdruk} en tot vrede gebring en daarna oorlog teen Griekeland gevoer, Attika binnegeval en Athene verwoes. Maar hy is verslaan by Salamis in – 480. Griekeland sal oorheersing oor sy grondgebied behou. En die Persiese koning het in Asië gebly en nogtans aanvalle geloods wat sy begeerte bewys het om Griekeland te verower.

Dan 11:3 Maar 'n magtige koning sal opstaan wat met groot mag sal regeer en doen net wat hy wil.

3a- Verslaan op sy grondgebied, sal die gejagte Persiese koning Xerxes ^I uiteindelik sterf, vermoor deur twee van sy groot manne. Hy is verslaan deur 'n jong man met wie hy bedrieglik gespot het. Griekeland het as koning Alexander die Grote gekies, 'n jong Masedoniër van 20 jaar oud (gebore in – 356, regeer in – 336, – gesterf in – 323). Die profesie noem hom as stigter van die 3de ^{ryk} van die standbeeld van Dan.2, derde dier van Dan.7 en tweede dier van Dan.8.

Dan 11:4 *En as Hy verhoog is, sal sy koninkryk in stukke verbreek en verdeel word na die vier windstreke van die hemel; dit sal nie aan sy nageslag behoort nie, en dit sal ook nie so kragtig wees soos dit was nie, want dit sal verskeur word, en dit sal na ander as aan hulle oorgaan.*

4a- Ons vind daar die presiese definisie gegee op die groot gebreekte horing van die Griekse bok van Dan.8:8 en die verduideliking daarvan van vers 22: *Die vier horings wat opgestaan het om hierdie gebreekte horing te vervang, dit is vier koninkryke wat sal opstaan van hierdie nasie, maar wat nie soveel krag sal hê nie*

Ek onthou wat die " vier groot horings " verteenwoordig.

1ste horing : die Griekse Seleucid-dinastie wat in Sirië gestig is deur Seleucus 1st ^{Nicator}.

2de horing: die ^{Griekse} Lagid-dinastie wat deur Ptolemeus I ^{Lagos} in Egipte gestig is

3de horing: die Griekse dinastie gestig ⁱⁿ Trace deur Lysimachus.

4de horing : die Griekse dinastie wat deur Cassandra in Masedonië gestig is

Dan 11:5 *Die koning van die Suide sal sterk word. Maar een van sy leiers sal sterker as hy wees en sal heers; sy heerskappy sal kragtig wees.*

5a- *Die koning van die Suide sal sterk word*

Ptolemeus I Soter Lagos –383 –285 koning van Egipte of “ *koning van die suide* ”.

5b- *Maar een van sy leiers sal sterker as hy wees en sal heers; sy heerskappy sal kragtig wees.*

Seleucus 1st Nicator –312–281 koning van Sirië of “ *koning van die noorde* ”.

Dan 11:6 *Na 'n paar jaar sal hulle 'n bondgenootskap sluit, en die dogter van die koning van die Suide sal na die koning van die Noorde kom om die harmonie te herstel. Maar sy sal die krag van haar arm nie behou nie, en hy sal nie weerstand bied nie, nie hy en haar arm nie; sy sal verlos word saam met die wat haar gebring het, by haar vader en by die een wat haar op daardie tyd stip ondersteun het.*

6a- Die profesie slaan die regering oor van Antiochos 1ste ⁽ -281-261), die tweede " *koning van die noorde* " wat die **eerste "Siriëse Oorlog" (-274-271)** teen die " *koning van die suide* " begin het Ptolemeus 2 Philadelphus (– 282 – 286). Dan kom die **2de "Siriëse Oorlog" (- 260 - 253)** wat die Egiptenare teenstaan, die nuwe " ^{koning} *van die noorde* " Antiochos 2 Theos (- 261 - 246).

6b- *Na 'n paar jaar sal hulle hulself verbind, en die dogter van die koning van die suide sal na die koning van die noorde kom om harmonie te herstel.*

Skurrige gedrag begin. Om met Berenice te trou, skei Antiochos 2 van sy wettige vrou genaamd Laodice. Die pa vergesel sy dogter en bly by haar by sy skoonseun se huis.

6c- *Maar sy sal die krag van haar arm nie behou nie, en hy sal nie weerstand bied nie, nie hy en haar arm nie; sy sal verlos word saam met die wat haar gebring het, by haar vader en by die een wat haar op daardie tydstip ondersteun het.*

Maar net voor sy dood onterf Antiochos 2 Bérénice. Laodisea neem wraak en laat haar doodmaak saam met haar pa en haar dogtertjie (*die arm* = kind). Let wel : in Openb.3:16 gaan Jesus van sy amptelike Adventiste vrou skei, simbolies genaamd Laodisea; des te meer aangesien Antiochos 2 homself “Theos”, God noem. In Engeland het koning Henry 8 beter gevaar, hy het geskei deur homself van die godsdienstige gesag van Rome te skei, sy Anglikaanse kerk geskep en sy sewe vrouens een na die ander laat sterf. ^{Dan} kom die **3de “Siriese Oorlog” (-246-241)**.

Dan 11:7 ' *n Loot uit sy wortels sal in sy plek opstaan; hy sal na die leër kom, hy sal in die vestings van die koning van die noorde ingaan, hy sal oor hulle beskik soos hy wil, en hy sal homself magtig maak.*

7a- ' *n Loot uit sy wortels sal in sy plek opstyg*

Ptolemeus 3 Evergetes -246-222 broer van Berenice.

7b- *hy sal na die leër kom, hy sal in die vestings van die koning van die noorde ingaan*

Seleucus 2 Kallinicos -246-226

7c- *hy sal daarvan beskik soos hy wil, en hy sal homself magtig maak*

Oorheersing behoort aan die koning van die suide. Hierdie Egiptiese oorheersing is gunstig vir die Jode anders as die Seleucid Grieke. Ons moet dadelik verstaan dat tussen die twee opponerende heersers die gebied van Israel is wat die twee strydende kampe moet oorsteek in hul offensiewe of in hul terugtogte.

Dan 11:8 *Hy sal selfs hulle gode en hulle gegote beelde en hulle kosbare silwer- en goudvoorwerpe wegneem en in Egipte bring. Dan sal hy vir 'n paar jaar van die koning van die noorde wegbly.*

8a- Ter erkenning sal die Egiptenare by sy naam, Ptolemeus 3, die naam "Evergetes" of weldoener voeg.

Dan 11:9 *En hy sal teen die koninkryk van die koning van die Suide optrek en na sy land terugkeer.*

9a- Die reaksie van Seleukos 2 het misluk tot aan die begin van die **4de “Siriese Oorlog” (-219-217)** wat Antiochos 3 teen Ptolemeus 4 Philopator gestel het.

Dan 11:10 *Sy seuns sal uittrek en 'n groot menigte leër bymekaarmaak; een van hulle sal vorentoe kom, versprei soos 'n stroom, oorloop, dan terugkeer; en hulle sal vyandelikhede verdryf na die vesting van die koning van die Suide.*

10a- Antiochos 3 Megas (-223 -187) teen Ptolemeus 4 Philopator (-222-205). Die bygevoegde byname openbaar die stand van bespotting van die Lagid-mense, want Philopator beteken in Grieks, liefde vir die vader; 'n pa wat Ptolemeus

vermoor het... Weereens het die Seleucid-aanvalle misluk. Oorheersing sal in die lelike kamp bly.

Dan 11:11 *Die koning van die Suide sal kwaad word en uittrek en die koning van die Noorde aanval; hy sal 'n groot menigte oprig, en die leërs van die koning van die Noorde sal in sy hand oorgegee word.*

11a- Hierdie verpletterende Seleucid-nederlaag is 'n goeie ding vir die Jode wat die Egiptenare verkies omdat hulle hulle goed behandel.

Dan 11:12 *En hierdie menigte sal trots wees, en die hart van die koning sal verhewe wees; hy sal duisende afbring, maar hy sal nie triomfeer nie.*

12a- Die situasie sal verander met die **5de "Siriese Oorlog" (-202-200)** wat Antiochos 3 teen Ptolemeus 5 Epifanes (-205 -181) sal plaas.

Dan 11:13 *Want die koning van die Noorde sal terugkom en 'n groter menigte versamel as die eerstes; na 'n rukkie, 'n paar jaar, sal hy met 'n groot leër en groot rykdom vertrek.*

13a- Ongelukkig, vir die Jode, het die Seleucid Grieke na hulle gebied teruggekeer om Egipte aan te val.

Dan 11:14 *In dié tyd sal baie teen die koning van die Suide opstaan, en geweldenaars onder jou volk sal in opstand kom om die gesig te vervul, en hulle sal val.*

14a- Die nuwe koning van die Egiptiese suide Ptolemeus 5 Epifanes - of Illustrious (-205-181) van vyf jaar word in die moeilikheid geplaas deur die aanval van Antiochos 3 wat deur teenstanders ondersteun word. Maar Jode ondersteun die Egiptiese koning deur teen die Seleukiede te veg. Hulle is, nie net verslaan en gedood nie, maar het pas die Siriese Seleucid Grieke lewenslange doodsvyande gemaak.

Die Joodse opstand wat in hierdie vers geopenbaar word, word geregverdig deur 'n Joodse voorkeur vir die Egiptiese kamp; hulle is dus vyandiggesind teenoor die Seleukiede-kamp wat oorheersing van die situasie herwin. Maar, het God nie sy volk gewaarsku teen alliansies met die Egiptenare nie? “Egipte, daardie riet wat die hand deurboor van hom wat daarop leun,” volgens Jes.36:6: “ *Kyk, jy het dit in Egipte gesit, jy het hierdie gebreekte riet, wat die hand deurdring en deurboor as ondersteuning geneem. van almal wat daarop steun: dit is Farao, die koning van Egipte, vir almal wat op hom vertrou .*” Dit lyk of hierdie waarskuwing deur die Joodse volk geïgnoreer word en hulle verhouding met God is op sy ergste; die straf kom nader en tref. Antiochus 3 laat hulle duur betaal vir hul vyandigheid.

Neem asseblief kennis : hierdie Joodse opstand het ten doel om “ *die visie te verwesenlik* ” in die sin dat dit die haat van Siriërs teen die Joodse volk voorberei en bou. So sal die ***groot ramp*** wat in Dan.10:1 aangekondig word, hulle kom tref.

Dan 11:15 *En die koning van die Noorde sal uittrek en terrasse opbou en die sterk stede inneem. Die suidelike troepe en die koning se elite sal nie weerstand bied nie, hulle sal nie die krag hê om te weerstaan nie.*

15a- Oorheersing het permanent van kant verander, dit is in die Seleucid-kamp. Voor hom is die Egiptiese koning net vyf jaar oud.

Dan 11:16 *Elkeen wat teen hom gaan, sal doen wat hy wil, en niemand sal hom teëstaan nie; hy sal in die mooiste land stop en alles uitroei wat onder sy hand kom.*

16a- Antiochos 3 slaag steeds nie daarin om Egipte te verower nie en sy dors na verowering maak hom geïrriteerd, die Joodse volk word sy pyn. Hy leeg die oorskot van sy woede op die gemartelde Joodse nasie waarna verwys word met die uitdrukking " *die mooiste van lande* " soos in Dan.8:9.

Dan 11:17 *Hy sal voorstel om met al die leërs van sy koninkryk te kom en vrede te sluit met die koning van die Suide; hy sal hom sy dogter as vrou gee, met die bedoeling om sy ondergang te bewerkstellig; maar dit sal nie gebeur nie, en sal nie slaag nie.*

17a- Aangesien die oorlog nie slaag nie, probeer Antiochos 3 die pad van alliansie met die Lagid-kamp. Hierdie verandering in strategie het 'n oorsaak: Rome het die beskermmer van Egipte geword. Hy probeer dus die verskillende besleg deur sy dogter Cleopatra, die eerste van die naam, in die huwelik te gee met Ptolemeus 5. Die huwelik vind plaas, maar die getroude paartjie wil hul onafhanklikheid van die Seleucid-kamp behou. Antiochos 3 se plan om Egipte in te neem, het weer misluk.

Dan 11:18 *Hy sal sy visier op die eilande rig en baie van hulle inneem; maar 'n leier sal 'n einde maak aan die beswaar wat hy wou lok, en sal dit op hom laat val.*

18a- Hy sal lande in Asië verower, maar uiteindelik vind hy op sy roete die Romeinse leër, hier aangedui soos in Dan.9:26 met die term " *opperhoof* "; dit omdat Rome steeds 'n republiek is wat sy leërs in gespierde pasifikasie-operasies stuur onder leiding van die Legate wat die mag van die senatore en die mense, die plebs verteenwoordig. Die oorgang na imperiale heerskappy sal nie hierdie tipe militêre organisasie verander nie. Hierdie leier word Lucius Scipio genoem, bekend as Afrikaan, koning Antiochos het die risiko geneem om hom te konfronteer en hy is in die Slag van Magnesia in 189 verslaan en veroordeel om Rome as oorlogsvergoeding 'n groot skuld van 15 000 talente te betaal. Boonop word sy jongste seun, die toekomstige Antiochos 4 Epifanes, vervolger van die Jode wat in vers 31 die " *ramp* " geprofeteer in Dan.10:1 sal vervul, deur die Romeine as gyselaar geneem.

Dan 11:19 *Dan sal hy gaan na die vestings van sy land; en hy sal struikel en val, en hy sal nie meer gevind word nie.*

19a- Die drome van verowering het geëindig met die dood van die koning, vervang deur sy oudste seun Seleucus 4 (-187-175).

Dan 11:20 *Elkeen wat hom vervang, sal 'n strafregter in die mooiste deel van die koninkryk bring, maar oor 'n paar dae sal hy verbreek word, en nie deur toorn of deur oorlog nie.*

20a- Om die skuld aan die Romeine te vereffen, stuur die koning sy predikant Heliodorus na Jerusalem om die skatte van die tempel te gryp, maar die slagoffer van 'n verskriklike visioen in die tempel, laat hy hierdie beangste projek. Hierdie strafregter is Heliodorus wat dan Seleucus 4 sal vermoor wat hom met sy sending na Jerusalem aangekla het. Die voorneme is die aksie werd, en God het hom laat

betaal vir hierdie ontheiliging van sy heilige tempel deur die dood van sy leier wat, vermoor, *nie deur woede of deur oorlog gesterf het nie* .

Antiochos 4 die man wat afgebeeld is in die visioen van die groot rampspoed

Dan 11:21 'n Veragte man sal sy plek inneem, sonder om met koninklike waardigheid bekleed te wees; Hy sal te midde van vrede verskyn en die koninkryk deur intriges verower.

21a- Dit is Antiochos, die jongste seun van Antiochos 3. Gevange en gyselaar van die Romeine, ons kan ons die uitwerking voorstel wat in sy karakter gebring is. Nadat hy koning geword het, het hy wraak gehad om op die lewe te neem. Verder het sy verblyf by die Romeine 'n sekere begrip by hulle moontlik gemaak. Sy aankoms op die troon van Sirië is gebaseer op intriges, want 'n ander seun, Demetrius, ouer, het voorrang bo hom gehad. Aangesien Demetrius 'n ooreenkoms gesluit het met Perseus, die koning van Masedonië, vyand van die Romeine, het laasgenoemde hul vriend Antiochos bevoordeel en op die troon geplaas.

Dan 11:22 En die leërs wat uitgestort word soos 'n stroom, sal voor hom oorweldig en vernietig word, soos 'n owerste van die verbond.

22a- Die troepe wat soos 'n stroom versprei het, sal voor hom onder water en vernietig word

Vyandigheid hervat met die ^{6de} " **Siriese Oorlog**" (-170-168) .

Hierdie keer laat die Romeine Antiochos 4 sy vader se oorlog teen die lelike kamp van Egipte hervat. Sy het nog nooit so haar simbool van sonde verdien nie, Grieks dit is waar in hierdie konteks. Beoordeel eerder die feite, soos God toe gedoen het. In die Lagid-kamp is Ptolemeus 6 bloedskande getroud met sy suster Cleopatra 2. Hul jonger broer Ptolemaeus 8 bekend as Physcon word met hulle geassosieer. Ons kan dan verstaan hoekom God Antiochus hulle leer laat verpletter.

22b- *sowel as 'n leier van die alliansie.*

Menelaus, medewerker van die Seleukiede, begeer die posisie van die wettige hoëpriester Onias, hy laat hom deur Andronicus vermoor en neem sy plek in. Is dit nog steeds die Israel van God? In hierdie drama begin God om aksies te herroep wat Rome deur die eeue gaan uitvoer. Inderdaad, Imperiale Rome sal die Messias doodmaak en Pouslike Rome sal Sy ewige priesterskap begeer en wegneem, net soos Menelaus Onias vermoor het om hom te vervang.

Dan 11:23 En nadat hy by hom aangesluit het, sal hy bedrog gebruik; hy sal wegtrek, en met min mense sal hy die oorhand hê.

23a- Antiochus sluit alliansies met almal, gereed om dit te verbreek as dit in sy belang is. Hierdie karakter alleen is 'n beeld van die geskiedenis van die konings van Frankryk en Europa; alliansies gemaak, alliansies verbreek en bloedige oorloë afgewissel met kort tydperke van vrede.

Maar hierdie vers gaan ook voort, in dubbelsesing, om vir ons 'n skets te gee van die pouslike regime wat die heiliges vir 120 jaar sal vervolg. Omdat die Griekse koning en pousdom baie ooreenstem: *misleidings en truuks* in beide.

Dan 11:24 *Hy sal in vrede ingaan in die vrugbaarste plekke van die provinsie; hy sal doen wat sy vaders en ook nie sy vaders se vaders gedoen het nie; hy sal die buit, buit en rykdom uitdeel; hy sal projekte vorm teen die vestings, en dit vir 'n sekere tyd.*

24a- Die enorme skuld aan die Romeine moet betaal word. Vir hierdie doel belas Antiochus 4 sy provinsies en dus die Joodse volk oor wie hy heers. Hy neem waar hy nie gesaai het nie en stroop die verslaafde volke wat onder sy oorheersing gekom het van hul rykdom. Hy het nie sy doel laat vaar om Egipte met haak of skelm te verower nie. En om deur sy soldate waardeer te word en hul ondersteuning te verkry, deel hy die buit met sy troepe en vereer hy uitspattig sy Griekse gode, waarvan die belangrikste een: die Olimpiese Zeus, die god van gode van die Griekse mitologie.

In dubbellees sal die Romeinse pouslike regime dieselfde optree. Omdat hy van nature swak is, moet hy die grotes van die koninkryke verlei en verryk om deur hulle en hul gewapende magte erken en ondersteun te word.

Dan 11:25 *Aan die hoof van 'n groot leër sal hy sy krag en sy ywer gebruik teen die koning van die Suide. En die koning van die Suide sal oorlog voer met 'n talryke en baie magtige leër; maar hy sal nie weerstand bied nie, want slegte planne sal teen hom beraam word.*

25a- In – 170, ruk Antiochus 4 Pelusium en neem die hele Egipte behalwe sy hoofstad Alexandrië in besit.

Dan 11:26 *Die wat van sy tafel eet, sal hom vernietig; sy troepe sal versprei soos 'n stroom, en die dooies sal in groot getalle val.*

26a- Ptolemeus 6 tree dan in onderhandelinge met sy oom Antiochus 4. Hy sluit aan by die Seleucid-kamp. Maar afgekeur deur die Egiptenare, is hy in Alexandrië vervang deur sy broer Ptolemeus 8, dus verrai deur sy familie wat *kos van sy tafel geëet het* . Die oorlog duur voort en *die dooies val in groot getalle* .

Dan 11:27 *Albei konings sal die kwaad in hulle harte soek, en aan dieselfde tafel sal hulle vals praat. Maar dit sal nie slaag nie, want die einde sal eers op die vasgestelde tyd kom.*

27a- Weereens misluk die intriges van Antiochus 4. Sy verhouding met sy broerskind Ptolemeus 6 wat by hom aangesluit het, is op misleiding gegrond.

27b- *Maar dit sal nie slaag nie, want die einde sal eers op die vasgestelde tyd kom.*

Van watter *doel* praat hierdie vers? In werklikheid stel dit verskeie *eindes voor* en eerstens die einde van die oorlog tussen Antiochus 3 en sy Egiptiese nefies en niggie. Hierdie *einde* is naby. Ander *eindes* sal betrekking hê op die duur van die 1260 jaar van pouslike heerskappy in Dan.12:6 en 7 en die *tyd van die einde* van vers 40 van die huidige hoofstuk wat die vervulling van die Derde Wêreldoorlog sal sien wat die konteks voorberei vir die laaste ***groot universele ramspoed*** .

Maar in hierdie vers het hierdie uitdrukking geen direkte verband met “ *die tyd van die einde* ” wat in vers 40 aangehaal word nie, soos ons sal ontdek en demonstreer. Die struktuur van hierdie hoofstuk is slim bedrieglik in voorkoms.

Dan 11:28 *Hy sal na sy land terugkeer met groot rykdom; hy sal die heilige bondgenootskap in sy hart vyandiggesind wees, hy sal daarteen optree en dan na sy land terugkeer.*

28a- *Hy sal na sy land terugkeer met groot rykdom*

Verantwoordelik vir die rykdom wat van die Egiptenare geneem is, vertrek Antiochos 4 op pad terug na Antiogië, en laat Ptolemeus 6 agter wat hy as koning oor die helfte van die verowerde Egipte geplaas het. Maar hierdie halwe oorwinning irriteer die ontevrede koning.

28b- Die ergernis wat die koning ondervind het, het die Jode die teikens van sy woede gemaak. Ook, deur hulle huis te besoek, sal hy van hierdie woede op hulle uitblaas, maar hy sal nie gepaai word nie.

Dan 11:29 *Op 'n vasgestelde tyd sal hy weer na die suide trek; maar hierdie laaste keer sal dinge nie gebeur soos voorheen nie.*

29a- *Ons gaan die jaar van die groot ramp binne.*

In – 168 het Antiochos verneem dat sy nefies weer met hom versoen het, Ptolemeus 6 het vrede gemaak met sy broer Ptolemeus 8. Die verowerde Egiptiese lande het teruggekeer na die Egiptiese kamp. Hy begin dus weer op veldtog teen sy nefies, vasbeslote om alle weerstand te verbreek, maar...

Dan 11:30 *Die skepe van Kittim sal teen hom aankom; moedeloos, sal hy terugdraai. Dan, woedend teen die heilige verbond, sal hy nie onaktief bly nie; wanneer hy terugkom, sal hy kyk na diegene wat die heilige verbond verlaat het.*

30a- *Skepe van Chittim sal teen hom opruk*

Die Gees dui dus die Romeinse vloot aan wat gebaseer is op die huidige eiland Ciprus. Van daar af beheer hulle die volke van die Middellandse See en die kusvolke van Asië. Na sy pa word Antiochos 3 gekonfronteer met die Romeinse veto. Hy ly 'n vernedering wat hom woedend sal maak. Die Romeinse legaat Popilius Laenas trek 'n sirkel op die grond om sy voete en gee hom opdrag om dit nie te verlaat nie, tensy hy besluit om te veg teen Rome of dit te gehoorsaam. Antiochos, die voormalige gyselaar, het die les geleer wat aan sy pa gegee is en hy moet afstand doen van sy verowering van Egipte, geheel en al onder die Romeinse protektoraat geplaas. In hierdie konteks van plofbare woede, leer hy dat die Jode, glo dood, jubel en fees vier. Hulle sal verskriklik op die harde manier leer dat hy nog baie lewe.

Dan 11:31 *Op sy bevel sal troepe kom; hulle sal die heiligdom, die vesting ontheilig, hulle sal 'n einde maak aan die ewige offer, en sal die gruwel van die verwoester (of verwoester) oprig.*

31a- Hierdie vers bevestig die feite wat in die apokriewe verslag van 1 Makk.1:43-44-45 vertel word: *Toe het koning Antiochus aan sy hele koninkryk geskryf, sodat almal een volk sou word, en dat elkeen sy bepaalde wet moes laat vaar. Alle nasies het ingestem tot hierdie opdrag van koning Antiochus, en baie in Israel het ingestem tot hierdie slawerny, aan afgode geoffer en die Sabbat verbreek (ontreinig).* Ons vind in hierdie beskrywing die beproewinge wat Daniël en sy drie metgeselle in Babilon ervaar het. En God bied aan ons in 1 Makkabeërs 'n beskrywing van wat die laaste groot rampspoed sal wees wat ons wat in Christus lewe, sal moet trotseer net voor die wederkoms in heerlijkheid van Jesus

Christus. Tussen ons tyd en dié van die Makkabese Jode het nog 'n groot ramp die heiliges van Jesus Christus vir 120 jaar laat sterf.

31b- *hulle sal die heiligdom, die vesting, ontheilig, hulle sal 'n einde maak aan die ewige offer, en sal die gruwel van die verwoester (of verwoester) oprig.*

Hierdie optrede sal bevestig word in hierdie historiese getuienis wat deur die Joodse en Romeinse historikus Josephus opgemerk is. Die belangrikheid van die ding regverdig dit, so kom ons kyk na hierdie getuienis waarin ons besonderhede vind wat identies is aan die Sondagwet van die laaste dae wat verkondig is deur die universele regime wat deur die oorlewendes van die Derde Wêreldoorlog gevorm is.

Hier is 'n vroeë weergawe van 1 Macc.1:41 tot 64:

1Ma 1:41 Toe het die koning bevel gegee dat almal in sy ryk een volk moes word

1Ma 1:42 almal moes hulle gebruike verloën. Al die heidene het hulle aan die koning se bevel onderwerp

1Ma 1:43 en selfs in Israel het baie mense sy aanbidding verwelkom: hulle het aan afgode geoffer en die sabbat ontheilig.

1Ma 1:44 Die koning het boodskappers na Jerusalem en na die stede van Juda gestuur om sy bevel daar uit te voer;

1Ma 1:45 om die brandoffers van die tempel, die slagoffers en die drankoffers te staak. Sabbatte en feeste moes ontheilig word,

1Ma 1:46 verontreinig die heiligdom en alles wat heilig is,

1Ma 1:47 om altare en plekke van aanbidding en tempels vir afgode op te rig, varke en onrein diere te slag.

1Ma 1:48 Hulle moes hulle seuns onbesnede laat en hulleself so verfoeilik maak deur allerhande onreinhede en ontheiligings.

1Ma 1:49 Kortom, ons moes die wet vergeet en al die onderhouding daarvan verwaarloos:

1Ma 1:50 Elkeen wat nie die bevel van die koning gehoorsaam het nie, moet gedood word.

1Ma 1:51 So is die briewe van die koning deur sy hele koninkryk gestuur; hy het opsieners oor die hele volk aangestel en al die stede van Juda bevel gegee om offers te bring.

1Ma 1:52 Baie van die volk was gehoorsaam, almal wat die wet verlaat het; hulle het kwaad gedoen in die land,

1Ma 1:53 wat Israel dwing om skuiling te soek.

1Ma 1:54 Op die vyftiende dag van die maand Kisleu, in die jaar 145, het die koning die gruwel van die verwoesting op die brandofferaltaar opgerig en altare opgerig in die naburige stede van Juda.

1Ma 1:55 Hulle het rook laat opgaan in die deure van huise en op die pleine,

1Ma 1:56 Die wetboeke is opgeskeur en in die vuur gegooi toe hulle gevind is,

1Ma 1:57 En as 'n boek van die verbond by iemand gevind word, of as iemand die wet van God gehoorsaam het, sou hulle hom volgens die bevel van die koning doodmaak.

1Ma 1:58 Hulle het die Israeliete gestraf wat maand ná maand in hulle stede in oortreding betrap is,

1Ma 1:59 en op die 25ste van elke maand is daar op die hoë altaar geoffer in die plek van die brandofferaltaar.

1Ma 1:60 Volgens hierdie wet het hulle vroue gedood wat hulle kinders laat besny het,

1Ma 1:61 met hulle babas wat aan hulle nekke hang; hulle familieledes en die wat die besnydenis gedoen het, is ook gedood.

1Ma 1:62 Ten spyte van dit alles het baie in Israel getrou gebly en was moedig genoeg om nie onrein kos te eet nie.

1Ma 1:63 Hulle sal eerder sterf as om hulleself te verontreinig met voedsel wat in stryd is met die Heilige Verbond, en in werklikheid is hulle gedood.

1Ma 1:64 Dit was 'n groot beproewing vir Israel.

Kom ons let in hierdie verhaal op verse 45 tot 47 wat die staking van die offerandes van die **ewige voorbedding bevestig** en vers 54 wat getuig van die ontheiliging van die heiligdom: **die koning het die gruwel van die verwoesting op die brandofferaltaar opgerig.**

By die oorsprong van hierdie ewels, hierdie afvalligheid van Israel : *1Ma 1:11 Dit was in daardie tyd dat 'n geslag misleide mense in Israel ontstaan het wat baie mense agter hulle aan gebring het: "Kom ons sluit 'n bondgenootskap met die nasies rondom ons," het hulle gesê, "want sedert ons onself van hulle afgeskei het, het baie ongelukke gebeur. aan ons ."* Ongelukke was reeds die gevolg van hulle ontrou aan God en hulle gaan nog meer ongelukke oor hulleself bring deur hulle rebelse houding.

In hierdie bloedige tragedie het Griekse oorheersing sy alomteenwoordige simbool van sonde in *die koper van die standbeeld* van Dan.2 goed geregverdig; *die luiperd* raakgesien met Dan.7; en *die stinkende bok* van Dan.8. Maar een detail moet nog gelet word. Die persoon in beheer van die strafsending wat Antiochos 4 na Jerusalem in – 168 gestuur het, word Apollonius genoem, en hierdie Griekse naam wat in Frans beteken “Vernietiger” sal deur die Gees gekies word om in Apo.9:11 die vernietigende gebruik aan die kaak te stel. van die Heilige Bybel deur valse, hedendaagse Protestantse Christendom; of, die eerste wat die uiteindelijke **groot finale ramp sal organiseer** . Apollonius het met 22 000 soldate na Jerusalem gekom en **op 'n Sabbatdag** , tydens 'n skouspelagtige openbare opstand, het hy al die Joodse toeskouers uitgemoor. Hulle het die sabbat met hierdie onheilige belangstelling verontreinig, en God het hulle laat doodmaak. En sy woede bedaar nie want agter hierdie bloedige feit word die Hellenisering van die Jode beveel. Die Atheense Gerontes, die koninklike afgevaardigde, het vir al die mense die Hellenisering van aanbidding en sedes in Jerusalem soos in Samaria opgelê . Die tempel van Jerusalem is toe aan die Olimpiese Zeus opgedra en dié van die berg Gerizim aan die gasvrye Zeus. Ons sien dus hoe God sy beskerming van sy eie tempel, van Jerusalem en van die hele nasie terugtrek. Die heilige stad is vol vergrype, elkeen afskuweliker as die vorige. Maar dit was net die wil van God wat gegeld het, so groot was die morele en godsdienstige ontspanning na die waarskuwing verteenwoordig deur die deportasie na Babilon.

Dan 11:32 *Hy sal die verraaiers van die verbond met vleiere verlei. Maar dié van die mense wat hulle God ken, sal standvastig optree,*

32a- *Hy sal die verraaiers van die bondgenootskap met vleiere verlei*

Hierdie verduideliking bevestig dat die goddelike straf verdien en geregverdig was. In heilige plekke het ontheiliging die norm geword.

32b- *Maar dié van die mense wat hulle God ken, sal met fermheid optree,*

In hierdie tragedie het opregte en waardige gelowiges hulself deur hul getrouheid onderskei en verkies om as martelare te sterf eerder as om afstand te doen van die eer van die Skepper-God en sy heilige wette.

Weereens, by tweede lees, lyk hierdie bloedige ervaring van 1090 werklike dae na die toestand van die pouslike bewind van 1260 dagjare wat opeenvolgend in verskillende vorme in Dan.7:25, 12:7 en Op.12:6-14 geprofeteer is; 11:2-3; 13:5.

Terugblik op huidige gebeure in die konteks van die oudheid

Om duidelik te verstaan wat aan die gebeur is, sal ek die beeld neem van 'n kameraman wat besig is om met sy kamera 'n toneel te verfilm wat hy noukeurig gevolg het. Op hierdie punt zoom hy uit terwyl hy hoogte kry en die bekykde veld word al hoe meer. Sodat wanneer dit op godsdiensgeskiedenis toegepas word, die blik van die Gees toesig hou oor die hele godsdiensgeskiedenis van die Christendom, vanaf sy klein begin, sy lydingsure, die tyd van die martelare, tot sy glorieryke einde gekenmerk deur die terugkeer van die verwagte Verlosser.

Dan 11:33 *en die wysstes onder hulle sal die baie onderrig. Daar is sommige wat vir 'n tyd sal swig voor die swaard en die vlam, aan gevangenskap en plundering.*

33a- *en die wysstes onder hulle sal die skare onderrig*

Die apostels van Jesus Christus, sowel as Paulus van Tarsus aan wie ons 14 sendbriewe van die nuwe alliansie te danke het. Hierdie nuwe godsdiensstige opdrag het 'n naam "die Evangelie" of, die Goeie Nuus van die verlossing wat deur goddelike genade aan die uitverkorenes gebied word. Op hierdie manier beweeg die Gees ons vorentoe in tyd en word die nuwe teiken wat ondersoek word, die Christelike geloof.

33b- *Daar is sommige wat 'n tyd lank sal swig voor die swaard en die vlam, aan ballingskap en plundering.*

Vir 'n tyd het die Gees deur die engel gesê en hierdie keer sal 1260 lang jare geprofeteer word, maar onder sekere Romeinse keisers Caligula, Nero, Domitianus en Diocletianus het beteken om 'n Christen te wees as 'n martelaar. In Openb.13:10, herinner die Gees aan die tye van pouslike Romeinse afdwingings en sê: *As iemand in ballingskap lei, sal hy in ballingskap gaan; as iemand met die swaard doodslaan, moet hy met die swaard doodgemaak word. Dit is die volharding en geloof van die heiliges .*

Dan 11:34 *In die tyd wanneer hulle misluk, sal hulle 'n bietjie gehelp word, en baie sal by hulle aansluit in skynheiligheid.*

34a- Dit is in werklikheid in hierdie tyd van die wrede oorheersing van die pousdom dat die hulp van die skynheiliges van hierdie vers verskyn het. Hul identifikasie is gebaseer op hul verontagsaming van die waardes en opdragte wat deur Jesus Christus geleer is, en in hierdie geval vir hierdie geteikende era, die verbod op doodmaak met die swaard. Deur die geskiedenis te herbesoek, kan jy dan verstaan dat die breë Protestantse beweging vanaf die 15de^{eeu} tot ons tyd

skynheilig beoordeel is deur die regverdige Regter Jesus Christus. Hulle algehele verlating sedert 1843 sal dus makliker wees om te verstaan en te aanvaar.

Dan 11:35 *Sommige van die wyse manne sal afvallig word, om gereinig, gesuiwer en wit gemaak te word tot die tyd van die einde toe, want dit sal eers op die vasgestelde tyd kom.*

35a- *Sommige van die wyse manne sal val, sodat hulle gereinig, gesuiwer en wit gemaak kan word tot die tyd van die einde*

Te oordeel na hierdie stelling, is die standaard van die Christelike lewe beproewing en keuring, deur die vermoë om vervolging te verduur en te ly tot aan die einde van die wêreld. Op hierdie manier verstaan die moderne mens wat gewoond is aan vrede en verdraagsaamheid niks meer nie. Hy herken nie sy lewe in hierdie boodskappe nie. Dit is hoekom verduidelikings oor hierdie onderwerp gegee sal word in Openb.7 en 9:5-10. 'n Lang tydperk van godsdienstige vrede van 150 werklike jare, of "vyf profetiese maande", is deur God geprogrammeer, maar sedert 1995 het hierdie tydperk geëindig en het godsdiensoorloë weer begin. Islam maak dood in Frankryk en elders oor die hele wêreld; en die werking daarvan is bedoel om te versterk totdat dit die hele aarde aan die brand steek.

35b- *omdat dit eers op die vasgestelde tyd sal aankom*

Hierdie einde sal dié van die wêreld wees en die engel sê vir ons dat geen teken van vrede of oorlog toelaat dat iemand dit sien kom nie. Dit hang van 'n enkele faktor af: die " *tyd gemerk* " deur God, die einde van die 6000 jaar wat gewy is aan sy keuse van aardse uitverkorenes. En dit is omdat ons minder as tien jaar van hierdie kwartaal af is dat God ons die genade gegee het om die datum te weet: 20 Maart van die lente wat 3 April 2030 voorafgaan, dit wil sê 2000 jaar later die soendood van Christus. Hy sal kragtig en oorwinnend voorkom om sy uitverkorenes te red en die moorddadige rebelle te vernietig wat van plan was om hulle dood te maak.

Die Katolieke pouslike regime van “Christelike” Rome: Die groot vervolger van die godsdiensgeskiedenis van die Westerse wêreld.

Dit is teenoor hom wat die Antiochos 4-model ons moet lei. Die tipe het sy antitipe voorberei en wat kan ons oor hierdie vergelyking sê? Sekerlik op 'n fenomenale skaal het die Griekse vervolger vir 1090 werklike dae opgetree, maar die pousdom sal vir byna 1260 werklike jare woed en dus alle historiese modelle oortref.

Dan 11:36 *Die koning sal doen wat hy wil; hy sal homself verhef, hy sal roem bo al die gode, en hy sal ongelooflike dinge sê teen die God van die gode; dit sal voorspoedig wees totdat die toorn voleindig is, want dit wat bepaal is, sal volbring word.*

36a- Die woorde van hierdie vers bly dubbelsinnig en kan steeds aangepas word vir die Griekse koning en die Romeinse pouslike koning. Die onthullende struktuur van die profesie moet versigtig vir oppervlakkige lesers verberg word. 'n Klein detail dui nietemin die pouslike teiken aan; dit is presiesheid: **want wat besluit word, sal volbring word.** Hierdie aanhaling eggo Dan.9:26: *Ná die twee-*

*en-sestig weke sal 'n Gesalfde uitgeroei word, en hy sal niks vir homself hê nie. Die volk van 'n heerser wat kom, sal die stad en die heilige heiligdom-verwoes, en hulle einde sal kom soos deur 'n vloed; **Daar word besluit dat die verwoestings (of verwoestings) tot die einde van die oorlog sal duur.***

Dan 11:37 *Hy sal die gode van sy vaders nie eerbiedig nie, ook nie die god wat 'n welbehae in vroue het nie; vir enige god sal hy geen ag gee nie, want hy sal homself bo alles verheerlik.*

37a- *Hy sal die gode van sy vaders nie eerbiedig nie*

Hier is dit, die klein detail wat ons intelligensie duidelik maak. Ons het hier die formele bewys dat die koning wat deur sy woorde geteiken word nie Antiochos 4 kan wees wat agting gehad het vir die gode van sy vaders en onder hulle die grootste, Zeus die god van die gode van Olympus aan wie hy die Joodse tempel in Jerusalem aangebied het. Ons kry dus onmiskenbare bewys dat die geteikende koning wel die Romeinse pouslike regime van die Christelike era is. Van nou af sal al die geopenbaarde woorde dus hierdie *koning aangaan anders* as Dan.7 en *astrant en listig* van Dan.8; Ek voeg by, hierdie *verwoestende of verwoestende koning* van Dan.9:27. Die “rocket stages” ondersteun almal die *kop van 'n pouslike man, klein en arrogant* geplaas op die top van dominasies.

Het pouslike Rome die gode van sy vaders gerespekteer? Amptelik nee, want haar bekering tot die Christendom het daartoe gelei dat sy die name van heidense Romeinse gode laat vaar het. Sy het egter die vorms en styl van hul aanbidding behou: die gesnede, beeldhouwde of gevormde beelde waarvoor haar aanbidders buig en kniel om te bid. Om hierdie gedrag wat deur God in al sy wette veroordeel is, te bewaar, het sy die Bybel ontoeganklik gemaak vir gewone sterflinge en die tweede van die tien gebooue van die lewende God verwyder omdat dit hierdie praktyk verbied en die straf openbaar wat vir die oortreders daarvan beplan is. Wie kan die straf wat opgelê is wil wegsteek as nie die duiwel nie? Die persoonlikheid van die pouslike regime val dus in die kader van die definisie wat in hierdie vers voorgestel word.

37b- *ook nie vir die goddelikheid wat vroue behaag nie*

Dit is deur te dink aan die heidense Romeinse godsdiens wat deur die pousdom verlaat is dat die Gees van God hierdie skurwe onderwerp oproep. Omdat sy haar rug op haar openlike seksuele erfenis gedraai het om waardes van heiligheid te toon. Hierdie voorgestelde godheid is Priapus, die manlike fallus wat deur die heidense kerkvaders van Rome as goddelikheid vereer is. Dit was steeds 'n nalatenskap van Griekse sonde. En om met hierdie seksuele erfenis te breek, verdedig sy die reinheid van die vlees en die gees oormatig.

Dan 11:38 *Maar hy sal die god van vestings op sy voetstuk eer; aan hierdie god wat sy vaders nie geken het nie, sal hy hulde bring met goud en silwer, met edelgesteentes en kosbare voorwerpe.*

38a- *Maar hy sal die god van vestings op sy voetstuk eer*

'n Nuwe heidense god word gebore: *die god van vestings*. Sy *voetstuk* is in menslike gedagtes en sy hoogte is so hoog soos die indruk wat gemaak word. Heidense Rome het heidense tempels gebou wat oop is vir alle winde; hoofletters ondersteun deur kolomme was voldoende. Maar deur tot die Christendom toe te tree, beoog Rome om die vernietigde Joodse model te vervang. Die Jode het 'n

geslote tempel in kragtige voorkoms gehad wat aan hulle heerlikheid en aansien gegee het. Rome sal hom dus navolg en op sy beurt Romaanse kerke bou wat soos versterkte kastele lyk, want onsekerheid heers en die rykste Here versterk hul huise. Rome doen dieselfde. Dit het sy kerke in 'n streng styl gebou tot die tyd van die katedrale, en daar het alles verander. Die geronde dakke word pyle wat na die lug wys, en dit, hoër en hoër. Die buitefasades neem die voorkoms van kant aan, hulle word verryk deur loodglasvensters van alle kleure wat 'n iriserende lig binnebring wat die feesvierders, volgelingen en besoekers beïndruk.

38b- *aan hierdie god, wat sy vaders nie geken het nie, sal hy hulde bring met goud en silwer, met edelgesteentes en kosbare voorwerpe.*

Om dit nog aantrekliker te maak, is die binnemure **versier met goud, silwer, kosbare pèrels, duur voorwerpe** : die prostituut Babilon die grote van Openb.17:5 weet hoe om haarself ten toon te stel om sy kliënte te lok en te lok. Die ware God laat hom nie verlei nie omdat hierdie grootsheid hom nie bevoordeel nie. In sy profesie veroordeel hy hierdie pouslike Rome waarmee hy **nog nooit** die minste verhouding gehad het nie. Vir hom is sy Romaanse of Gotiese kerke net meer heidense godhede wat net dien om geestelike mense te verlei wat dit van hom afkeer: 'n nuwe god word gebore: die god van vestings en hy verlei menigtes wat glo dat hulle God gevind het wat sy mure binnegaan. onder buitensporige hoë plafonne.

Dan 11:39 *~~Dit is met die vreemde god dat hy teen die versterkte plekke sal optree;~~ en hy het saam met die vreemde god aan die vestings van die vestings gewerk en hy sal die wat hom erken met eer vervul, hy sal hulle oor baie laat heers, hy sal lande uitdeel aan hulle vir beloning.*

39a- *En hy het saam met die vreemde god aan die vestings van die vestings gewerk*

Vir God is daar net een god werksaam voor hom, dit wil sê wie vir hom *vreemd is* : dit is die duiwel, Satan teen wie Jesus Christus sy apostels en sy dissipels gewaarsku het. In die Hebreeuse teks is dit nie 'n kwessie van "teen optree" nie, maar van "doen aan". Dieselfde boodskap sal gelees word in Openb.13:3, in die vorm: *...die draak het hom sy mag en sy troon en groot gesag gegee* . Die *draak* wat die duiwel is in Openb.12:9 maar terselfdertyd keiserlike Rome volgens Openb.12:3.

Verder, deur hulle tot die Christelike godsdiens te bekeer, het die Romeinse owerheid die ware God aangeneem wat daaraan vreemd was aangesien dit oorspronklik die God van die Jode, van die Hebreërs se afstammeling van Abraham was.

39b- *en hy sal die wat hom erken met eer vervul*

Hierdie eerbewyse is godsdienstig. Pousdom bring aan die konings wat dit erken as die verteenwoordiger van God op aarde, die seël van goddelike gesag vir hul eie gesag. Konings word eers werklik konings wanneer die kerk hulle in een van sy vergoddelike *vestings* , in Frankryk, Saint-Denis en Reims, ingewy het.

39c- *hy sal hulle oor baie laat oorheers*

Pousdom ken die keiserlike titel toe wat 'n Suzerain-koning aanwys wat oor ander vasalkonings oorheers. Die bekendste: Karel die Grote, Karel V, Napoleon I ' Hitler.

39d- *hy sal grond aan hulle uitdeel as beloning.*

Hierdie aardse en hemelse tydelike supermoondheid het, volgens sy aanspraak, die konings van die aarde goed gepas. Omdat hy hulle verskille opgelos het, veral met betrekking tot verowerde of ontdekte lande. Dit is hoe Alexander 6 Borgia, die ergste pouse, 'n sluipmoordenaar in die amp, in 1494 gelei is om 'n meridiaanlyn vas te stel om die toekenning en besit van die grondgebied van die Suid-Amerika wat sedert die oudheid herontdek is tussen Spanje en Portugal te deel.

Die Derde Wêreldoorlog of 6de ^{trompet} van Ds.9 .

Dit verminder die mensdom met 'n derde van sy bevolking en maak 'n einde aan nasionale onafhanklikheid, dit berei die universele regime voor wat die uiteindelijke groot ramp sal vestig wat in Apo.1 aangekondig is. Onder die aggressiewe akteurs is Islam in Moslemlande, so ek bied jou die Bybelse siening oor hierdie onderwerp.

Die rol van Islam

Islam bestaan omdat God dit nodig het. Nie om te red nie, hierdie rol berus **uitsluitlik** op die genade wat Jesus Christus gebring het, maar om sy vyande te slaan, dood te maak, uit te slag. Reeds in die ou verbond, om die ontrouheid van Israel te straf, het God hom tot die “Filistynse” mense gewend. In die verhaal, om Christelike ontrouheid te straf, doen hy 'n beroep op Moslems. Aan die oorsprong van Moslems en Arabiere is Ismael, die seun van Abraham en Hagar, die Egiptiese dienaar van Sara, sy vrou. En reeds op daardie tydstip was Ismael in dispuut met Isak, die wettige seun. Dit is soveel so dat Hagar en Ismael met God se instemming, op versoek van Sara, deur Abraham uit die kamp gejaag is. En God het gesorg vir die verdryf mense wie se nageslag, halfbroers, 'n vyandige houding teenoor die nageslag van Abraham sou handhaaf; die eerste, Joodse; die tweede, in Jesus Christus, Christen. Hier is hoe God geprofeteer het oor Ismael en sy Arabiese nageslag in Gen.16:12: “ *Hy sal soos 'n wilde donkie wees; sy hand sal teen almal wees, en die hand van almal sal teen hom wees; en hy sal teenoor al sy broers woon .*” God wil sy gedagtes en sy oordeel oor dinge bekend maak. Christus se uitverkorenes moet hierdie plan van God ken en deel wat die volke en magte van die aarde volgens sy hoogste wil gebruik. Daar moet kennis geneem word dat die profeet Mohammed , stigter van Islam, aan die einde van die 6de ^{eeu} _{gebore is} na die stigting van Rooms-Katolieke pousdom in 538. Islam het blykbaar heidense Katolisisme en die Christene in die algemeen toegeslaan wanneer hulle getref word deur God se vloek. En dit is die geval sedert 7 Maart 321, sedert keiser Konstantyn I die sewende-dag Sabbatsrus laat vaar het ten gunste van sy eerste dag gewy aan die “onoorwonne son” (Sol Invictvs), ons huidige Sondag . Soos baie Christene vandag, wou Konstantyn verkeerdelik 'n breuk tussen Christene en Jode aandui. Hy het die Christene van sy tyd gekritiseer vir Judaïsering deur God se heilige Sabbat te eer. Hierdie ongeregverdigde oordeel wat van 'n heidense koning kom, is betaal en sal voortgaan om betaal te word tot die einde toe deur die strawwe van die “ *sewe basuine* ” wat in Openbaring 8 en 9 geopenbaar is, 'n ononderbroke opeenvolging van ongelukke en tragedies. Die

finale straf sal kom in die vorm van verskriklike ontnugtering, wanneer Jesus Christus verskyn om Sy uitverkorenes van die aarde te verwyder. Maar die tema wat pas behandel is, dié van die "Derde Wêreldoorlog", is self, die sesde van hierdie geprofeteerde goddelike strawwe waarin Islam 'n belangrike rolspeler is. Want God het ook oor Ismael geprofeteer en in Gen.17:20 gesê: “ *Wat Ismael betref, Ek het jou gehoor. Kyk, Ek sal hom seën en hom vrugbaar maak en hom uitermate vermeerder; hy sal twaalf vorste verwek, en Ek sal hom 'n groot nasie maak .*” Ek maak hierdie hakies toe om die studie in Dan.11:40 te hervat.

Dan 11:40 *In die tyd van die einde sal die koning van die Suide hom **verslaan** . En die koning van die Noorde **sal oor hom dwarrel** soos 'n storm, met strydwaens en perderuiters en met baie skepe; dit sal in die land ingaan en soos 'n stroom uitsprei en oorstroom.*

40a- *Ten tyde van die einde*

Hierdie keer is dit inderdaad die einde van die menslike geskiedenis; die einde van die tyd van die huidige nasies van die aarde. Jesus het hierdie tyd aangekondig en in Matt.24:24 gesê: **Hierdie goeie nuus van die koninkryk sal deur die hele wêreld verkondig word as 'n getuienis aan alle nasies. Dan sal die einde kom.**

40b- *die koning van die Suide sal teen hom **slaan***

Hier moet ons die geweldige goddelike subtiliteit bewonder wat sy dienaars toelaat om te verstaan wat vir ander mense verborge bly. Blykbaar, maar net in die skyn, lyk dit of die konflik tussen die Seleuci-konings en die Lagid-konings in hierdie vers hervat en voortduur, wat nie meer misleidend kan wees nie. Want in werklikheid het ons hierdie konteks van verse 34 tot 36 verlaat en die tyd van die einde van hierdie nuwe konfrontasie gaan oor die Christelike era van die pouslike Katolieke regime en van universele Protestantisme wat sy ekumeniese alliansie aangegaan het. Hierdie verandering in konteks vereis dat ons rolle herverdeel.

In die rol van “ *hom* ”: pouslike Katolieke Europa en sy geallieerde Christelike godsdienste.

In die rol van die “ *koning van die suide* ”: die verowerende Islam wat mense met geweld moet bekeer of in slawerny moet plaas, volgens die optrede gelei deur sy stigter Mohammed.

Kom ons let hier op die keuse van die werkwoord: *om te bots* ; in Hebreeus, "nagah" wat beteken om met 'n mens se horings te slaan. As 'n byvoeglike naamwoord dui dit 'n woedende aggressor aan wat gewoonlik toeslaan. Hierdie werkwoord pas perfek by Arabiese Islam, wat sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog sonder onderbreking aggressief teen die Westerse wêreld was. Die moontlike werkwoorde “ *om te veg, om te veg, om te bots* ” dui op 'n baie nabyheid, vandaar die idee van nasionale woonbuurt of buurt van dorpe en strate. Beide moontlikhede bevestig Islam, goed gevestig in Europa as gevolg van die godsdienstige onbelangstelling van Europeërs. Struwelinge het verskerp sedert die terugkeer van Jode na Palestina in 1948. Die lot van die Palestyne het Moslem-volke teen Westerse Christelike koloniale gestel. En in 2021 neem Islamitiese aanvalle toe en skep onveiligheid onder Europese volke, in die eerste

plek Frankryk, die voormalige koloniseerder van Noord-Afrikaanse en Afrika-volke. Gaan 'n groter nasionale botsing plaasvind? Miskien, maar nie voordat die interne situasie so versleg dat dit brutale groep-tot-groep botsings op die grond van die metropool self veroorsaak nie. Op daardie dag sal Frankryk in 'n situasie van burgeroorlog verkeer; in werklikheid 'n outentieke godsdienstige oorlog: Islam teen die Christendom of ongelowiges sonder God.

40c- *En die koning van die Noorde sal soos 'n storm oor hom dwarrel , met strydwaens en ruiters en met baie skepe*

In Eseg.38:1 word hierdie *koning van die noorde Magog* genoem , *prins van Rosh* (Rusland) *van Meshech* (Moskou) *en Tubal* (Tobolsk) en ons lees in vers 9: *En jy sal optrek, jy sal kom soos 'n storm , jy sal soos 'n wolk wees om die land te bedek, jy en al jou bendes, en baie volke saam met jou.*

Herverdeling van rolle: In die rol van die " *koning van die noorde* ", Ortodokse Rusland en sy *Moslem-geallieerde volke* . Hier weer die keuse van die werkwoord " *tourera sur hom* " suggereer 'n skielike massiewe verrassingsaanval uit die lug. Moskou, die hoofstad van Rusland, is inderwaarheid 'n goeie ent van Brussel, die Europese hoofstad, en Parys, sy militêre speerpunt, af. Europese welvaart het sy leiers blind gemaak, tot die punt om die militêre potensiaal van magtige Rusland te onderskat. Dit sal in sy aggressie, vliegtuie en duisende tenks op landroetes en menigte see- en duikboot-oorlogskepe lanseer. En sodat die straf kragtig uitgespreek word, het hierdie Europese leiers nie opgehou om Rusland en sy leiers van die vurige Vladimir Zhirinovskiy tot sy nuwe huidige "Tsaar", Vladimir Poetin (Vladimir: prins van die wêreld in Russies) te verneder nie.

Nadat die akteurs geïdentifiseer is, sal die drie betrokke "konings" mekaar konfronteer in wat die vorm aanneem van 'n 7de " Siriese Oorlog" waarin die nuwe nasionale Israel betrokke sal wees; wat die volgende vers sal bevestig. Maar vir die oomblik is die "koning" (*hom*) wat deur Rusland aangeval is die Europa van die Verdrag van Rome.

40d- *dit sal optrek na die lande, sal versprei soos 'n stroom en oorstroom.*

Sy oorweldigende militêre meerderwaardigheid laat Rusland toe om Europa binne te val en sy hele territoriale omvang te beset. Daarteenoor is die Franse troepe geen wedstryd nie; hulle word verpletter en vernietig.

Dan 11:41 *Hy sal in die mooiste land ingaan, en baie sal val; maar Edom, Moab en die owerstes van die kinders van Ammon sal uit sy hand gered word.*

41a- *Hy sal die mooiste land binnegaan, en baie sal swig*

Russiese uitbreiding vind plaas na sy suide waar Israel geleë is , die bondgenoot van Westerse lande wat op sy beurt deur Russiese troepe binnegeval word; Jode sal steeds sterf.

41b- *maar Edom, Moab en die owerste van die kinders van Ammon sal uit sy hand verlos word*

Dit is 'n gevolg van die militêre alliansies wat hierdie name wat moderne Jordanië verteenwoordig aan die Russiese kant sal plaas. In 2021 is Rusland reeds die amptelike bondgenoot van Sirië, wat dit bewapen en beskerm.

Dan 11:42 *En hy sal sy hand uitstrek oor verskillende lande, en Egipteland sal nie vrykom nie.*

42a- Dit is eers sedert 1979 dat hierdie politieke opset die profesie kom bevestig het. Want daardie jaar, by Camp David in die VSA, het die Egiptiese president Anwar El Sadat amptelik 'n alliansie met Israeliese eerste minister Menachem Begin gesluit. Die strategiese en politieke keuse wat destyds gemaak is, was om die saak van die sterkste van die uur te omhels omdat Israel kragtig deur die VSA ondersteun is. Dit is in hierdie sin dat die Gees van God hom die inisiatief toeskryf om te probeer “ *ontsnap* ” van ondergang en rampspoed. Maar met verloop van tyd verander die spel van hande, en Israel en Egipte word sedert 2021 amper deur die VSA verlate. Rusland lê sy wet op die Siriese gebied af.

Dan 11:43 *Hy sal die skatte van goud en silwer en al die kosbare dinge van Egipte in besit neem; die Libiërs en Ethiopiërs sal hom volg.*

43a- *Hy sal meester word van die skatte van goud en silwer en van al die kosbare dinge van Egipte*

Danksy die inkomste uit tolgeld wat betaal is om die Suez-kanaal te gebruik, het Egipte baie verryk geword. Maar hierdie rykdom is net goed in tye van vrede, want in tye van oorlog raak die handelsroetes verlate. Egipte het ryk geword deur toerisme. Vanuit die vier uithoeke van die aarde kom mense na sy piramides kyk, sy museums wat verryk is deur voortdurende ontdekkings van Egiptiese grafte wat sedert die oudheid ondergronds versteek is. In hierdie grafte het dié van die jong koning Toetankhamon voorwerpe in soliede goud van 'n onbekende waarde geopenbaar. Rusland sal dus in Egipte iets vind om sy begeerte na oorlogsbuit te bevredig.

Aan die einde van die Sabbat van 22 Januarie 2022 het die Gees vir my 'n argument gebring wat **sonder moontlike dispuut** die interpretasie wat ek aan Daniël 11 gee, bevestig. Kom ons let op in die twee verse 42 en 43, die belangrikheid van die duidelike vermelding nie gekodeer nie, van die naam “ *Egipte* ” wat in hierdie konteks 'n ander land is as dit wat “ *koning van die suide* ” genoem word. In verse 5 tot 32 is die “ *Egipte* ” van die Ptolemeërs egter gemasker, maar as “ *koning van die suide* ” geïdentifiseer. **Die verandering in historiese konteks word dus onweerlegbaar bevestig en bewys**. Begin met die konteks van die oudheid, eindig die verhaal van Daniël 11 met “ *die tyd van die einde* ” van die wêreld, waarin “ *Egipte* ”, 'n bondgenoot van die Christelike en agnostiese Westerse kamp sedert 1979, die teiken van die nuwe is “ *koning van die suide* ”, dit wil sê oorlogsugtige Islam, en veral dié van die nuwe “ *koning van die noorde* ”, Russiese Ortodoksie.

43b- *die Libiërs en Ethiopiërs sal hom volg*

“ *Puth and Cush* ” van die profesie wat aandui vir “Libië”, die Moslemlande noord van die Sahara, die kuslande van die Afrika-kus en vir Ethiopië, swart Afrika, alle lande suid van geleë, korrek vertaal. die Sahara. 'n Groot aantal van hulle het ook Islam aanvaar en aangeneem; in die geval van Ivoorkus, met die aandadigheid van die Franse president Nicolas Sarkozy, aan wie ons ook die Libiese chaos te danke het.

So, getref deur Rusland, word “ *Egipte* ” die prooi van alle roofdiere, en die Moslem-aasvoëls, sy broers, sak daarop neer, om sy lyk skoon te maak en hul deel van die buit wat nog oorbly, na die Russiese punksie te neem.

Deur duidelik " *Libië en Ethiopië* " aan te haal, wys die Gees Afrika-godsdienstige bondgenote van die " *koning van die suide* " aan wat geïdentifiseer moet word met Arabië, waar die profeet Mohammed in 632 verskyn het, om sedert Mekka sy nuwe godsdiens genaamd Islam te versprei. Dit word ondersteun deur magtige Turkye, wat in hierdie finale konteks teruggekeer het na 'n fundamentalistiese, oorwinnende en wraaksugtige Moslem-godsdienstige verbintenis, na die vernedering van sy kortstondige onderwerping aan Westerse sekulêre waardes. Maar ander Moslemlande, wat nie in die " *suide* " geleë is nie, soos Iran, Pakistan, Indonesië, kan aansluit by die " *koning van die suide* " om Westerse volke te beveg met morele waardes wat deur alle Moslem-volke gehaat word. Hierdie haat is in werklikheid slegs dié van die ware God Jesus Christus wat deur Westerse Christene verag word. Dit straf dus, deur Islam en Ortodoksie, Joodse, Katolieke, Ortodokse, Protestantse en selfs Adventistiese ontrouheid in die Westerse wêreld; al die monoteïstiese geloof skuldig teenoor hom.

Dan 11:44 *Nuus uit die ooste en die noorde sal kom en hom verskrik, en hy sal in groot toorn uittrek om menigtes te vernietig en te vernietig.*

44a- *Nuus uit die ooste en die noorde sal kom om hom bang te maak*

Hierdie twee kardinale punte " *oos* en *noord* " het betrekking op die Russiese land alleen, afhangende van of dit uit pouslike Europa of uit Israel genoem word, want die profesie dui aan dat hulle agtereenvolgens deur Rusland aangeval is in verse 40 en 41. Dit beteken dat die vrees aangehaal kom van Russiese grondgebied, maar wat kan so 'n veroweraar bang maak? Wat het met sy land gebeur om hom so bang te maak? Die antwoord is nie in die boek Daniël nie, maar in Openbaring 9, wat die Protestantse godsdiens openbaar en teiken wie se wêreldwye vesting in die VSA is. Die raaisel sal duideliker word, met inagneming van hierdie bestaan van die VSA. Sedert die jaar 1917 toe rebelse Rusland sy sosialistiese en kommunistiese regime aangeneem het, het 'n gaping dit blywend van die imperialistiese kapitalistiese VSA geskei. Die individu kan homself nie verryk ten koste van sy naaste as hy 'n kommunist is nie; dit is hoekom die twee opsies onversoenbaar is. Onder die as van vrede smeul die vure van haat en smek om uiting te gee. Slegs mededinging en die kernbedreiging het daarin geslaag om die ergste te voorkom. Dit was die balans van kernterreur. Slegs, sonder die gebruik van kernwapens, sal Rusland Europa, Israel en Egipte oorneem. Die balans wat ontwig word, sal die VSA bedrieg en bedreig voel, so, om die aantal sterftes te verminder, sal hy die oorlog betree en eers hard slaan. 'n Kernvernietiging van Rusland sal vrees veroorsaak onder die Russiese leërs wat oor die besette gebiede versprei is.

44b- *en hy sal met groot grimmigheid uitgaan om menigtes te vernietig en uit te roei.*

Tot op daardie oomblik sal Rusland in die gees van verowering en die neem van buit wees, maar skielik sal sy gemoedstoestand verander, die Russiese leer sal nie meer 'n tuisland hê om na terug te keer nie en sy wanhoop sal verander in begeerte om " *te vernietig en menigtes uitroei* "; wat die " *derde* van die geslagte " sal wees van die *6de basuin* van Openb.9. Alle nasies wat met kernwapens toegerus is, sal dus deur feite gedwing word om dit teen hul persoonlike potensiële vyande te gebruik.

Dan 11:45 *Hy sal die tente van sy paleis opslaan tussen die see, na die heerlike en heilige berg; dan sal hy die einde bereik, sonder dat iemand hom kan help.*

45a- *Hy sal die tente van sy paleis opslaan tussen die see, na die heerlike en heilige berg*

Tente tussen die see , want sy paleise is nie meer op aarde nie. Die desperate situasie van die Russiese troepe word duidelik beskryf deur die Gees wat hulle tot hierdie lot veroordeel het. Onder die vuur van hulle teëstanders word hulle teruggestoot na die land van Israel. Hulle is deur almal gehaat en het geen ondersteuning of jammerte gehad nie en is op Joodse grond uitgeroei. Rusland sal dus 'n swaar geskil betaal wat God aan hom toeskryf sedert sy ondersteuning van die geestelike vyande van Israel in die ou alliansie, ten tyde van sy deportasie na Babilon. Sy het perde verkoop aan die mense van Tirus, 'n stad van heidense wellus. Eseg.27:13-14 bevestig, God sê vir Tirus: *Javan, Tubal (Tobolsk) en Meseg (Moskou) het met jou handel gedryf; hulle het slawe en kopergereedskap gegee in ruil vir jou goed. Dié van die huis van Togarma (Armenië) het aan jou markte perde, ruiters en muile voorsien.* Dit was ook 'n kommersiële struikelblok vir die Jode wat ook daarmee handel gedryf het: Eseg.27:17: *Juda en die land van Israel het met jou handel gedryf; hulle het die koring van Minnit, die fyngebak, die heuning, die olie en die balsem gegee in ruil vir jou goed.* Tyrus het hom dus ten koste van hulle verryk. Later, in Eseg.28:12, onder die titel “ *koning van Tirus* ,” praat God direk met Satan. Ons verstaan dat dit hy was wat voordeel getrek het uit die luukse en rykdom wat in die groot heidense stede opgehoop is, wat hom gedien het onder die dekmantel van veelvuldige heidense godhede, eerder onbewustelik, maar altyd en oral in kultusvorme wat God as afskuwelik beskou. Hy dra die gewig op sy hart van 'n frustrasie wat ook oor die lengte van eeue en millennia van menslike geskiedenis opgehoop is. Hierdie frustrasie regverdig sy woede wat gedeeltelik geledig word in die vorm van hierdie jongste verskriklik vernietigende internasionale konflik.

Maar hierdie goddelike woede teen die handelsverkeer van antieke tye nooi ons uit om te verstaan wat God mag dink van hedendaagse internasionale verkeer in 'n internasionale konteks wat geheel en al op die markeconomie gebou is. Ek dink die vernietiging van die World Trade Center-torings in New York op 11 September 2001 is 'n antwoord. Veral aangesien, in Apo.18, die profesie die skadelike rol van verryking as gevolg van handel en internasionale uitruiling onderstreep waarvoor enige reël of goddelike godsdienstige reg in duie stort so groot is die goddeloosheid.

Aan die einde van Dan.11 word die VSA se erflike teëstander, Rusland, vernietig. Dit sal dus aan hulle absolute mag gee oor alle oorlewendes van die internasionale konflik. Wee die oorwinnaars! Hy moet buig en hom onderwerp aan die wet van die oorwinnaar waar hy ook al op aarde is, om te oorleef.

Daniël 12

Dan 12:1 *In dié tyd sal Migaël opstaan, die groot vors, die verdediger van die kinders van jou volk; en dit sal 'n tyd van benoudheid wees soos daar nie gewees het vandat nasies bestaan het tot op daardie tyd nie. In daardie tyd sal die van u volk wat in die boek geskryf is, gered word.*

1a- *In daardie tyd sal Migael opstaan,*

Hierdie tyd is dié van die einde van die wêreld wanneer Jesus Christus die laaste woord het, terugkeer in die heerlijkheid en krag van sy goddelikheid wat lank deur mededingende godsdienste betwis word. Ons lees in Openb.1:7: *Kyk, Hy kom met die wolke. En elke oog sal dit sien, ook hulle wat dit deursteeke het; en al die stamme van die aarde sal oor hom rou. Ja. Amen!* Ons moet gewoon raak aan hierdie idee, want vir elkeen van sy rolle het God homself 'n ander naam gegee, en daarom stel hy homself in Daniël en Openb. 12:7 voor as **Migael**, die opperste hoof van engele hemelse lewe wat hom gee gesag oor die duiwel en demone. Sy naam, Jesus Christus, verteenwoordig dit net vir die uitverkorenes van die aarde wat Hy onder hierdie naam kom red het.

1b- *die groot leier,*

Hierdie *groot leier* is dus YaHWÉH Michael Jesus Christus en dit is van hom wat die pouslike regime in sy gekenmerkte onbeskofheid tot sy voordeel weggeneem het, sy sending as **ewige hemelse voorbidder** tot 1843, dit sedert die jaar 538, dateer uit die begin van die pouslike regime en die installering daarvan in die stad Rome, by die Lateranpaleis op die berg Caelius. Hierdie onderwerp is in Daniël 8 behandel.

1c- *die verdediger van die kinders van u volk;*

'n *Verdediger* gryp in wanneer daar 'n aanval is. En dit sal die geval wees vir die laaste ure van die aardse lewe van die uitverkorenes wat getrou gebly het, selfs ter dood veroordeel deur die laaste rebelle. Hier kan ons al die modelle vind wat in die verhale van Daniël voorgestel word omdat hulle in 'n finale tragiese situasie vervul word. In hierdie laaste **groot ramp**, sal ons die wonderbaarlike ingrype wat vertel word in Dan.3, die *oond* en sy vier lewende karakters, in Dan.5, die inname van *Babilon die Grote* deur God, in Dan.6, die *leeus* wat onskadelik gemaak is, herleef, maar ook die einde van die **groot ramp** wat voorafgegaan is deur dit wat die Jode getref het in – 168, op Kisleu 15, dit wil sê 18 Desember, op 'n Sabbatdag.

1d- *en dit sal 'n tyd van benoudheid wees, soos dit nie was vandat die nasies bestaan het tot op daardie tyd nie.*

Te oordeel na hierdie stelling sal die laaste groot ramp dié van die Jode wat deur die Grieke georganiseer is, oortref. Inderdaad, die Grieke het net Jode geslaan wat hulle in die strate of in hul huise gevind het. Aan die einde van die wêreld is dinge baie anders, en moderne tegnologie laat absolute beheer toe oor die mense wat op die aarde woon. Deur menslike opsporingstegniese te gebruik, kan ons dus enigiemand enige plek vind, op watter plek hulle ook al skuil. Lyste van mense wat die vasgestelde bevele weerstaan, kan dus presies vasgestel word. In hierdie finale konteks sal die uitwissing van die uitverkorenes menslik moontlik gemaak word. Alhoewel vol geloof en hoop in hul verlossing, sal die uitverkorenes pynlike ure beleef; vir diegene wat nog vry sal wees, van alles ontnem, die ander wat in die rebelletronke is en wag vir hul teregstelling. Nood sal heers in die harte van verkose amptenare wat mishandel word as dit nie vermoor word nie.

1e- *In daardie tyd sal die van jou mense wat gevind word opgeskryf in die boek gered word.*

Dit is die boek van die lewe, want sonder 'n rekenaar het God ook 'n lys gemaak van al die skepsels wat Adam en Eva en hulle nageslag gegenereer het. Aan die einde van elke mens se lewe is die finale lot deur God bepaal wat twee lyste behou het: dié van die uitverkorenes en dié van die gevalle, in ooreenstemming met die twee paaie wat aan die mensdom in Deut.30:19-20 voorgestel word: *Ek roep hemel en aarde om vandag teen jou te getuig: Ek het jou lewe en dood, seën en vloek voorgehou. Kies die lewe, sodat jy en jou nageslag kan lewe, om die HERE jou God lief te hê, na sy stem te luister en Hom aan te hang, want hiervan hang jou lewe en die verlenging van jou dae af...* Dit is volgens sy keuse vir *die kwaad* dat die lotsbestemming van die Romeinse pousdom, in *vuur verbrand*, word aan ons geopenbaar in Dan.7:9-10; dit *vanweë sy arrogante woorde* teenoor die *God van gode* volgens Dan.11:36.

In Openb.20:5 gaan die wederkoms van Christus gepaard met die opstanding van die dooies in Christus wat genoem word, *die eerste opstanding*: *Salig en heilig is die wat deelneem aan die eerste opstanding, want die tweede dood het geen mag oor hulle nie.*

Dan 12:2 *Baie van die wat in die stof van die aarde slaap, sal wakker word, sommige tot die ewige lewe en sommige tot smaad en ewige skande.*

2a- *Baie van die wat in die stof van die aarde slaap, sal wakker word, sommige tot die ewige lewe,*

die dooies in algemene normaliteit goed slaap in *die stof van die aarde* en nie in 'n wonderlike paradys of 'n brandende hel soos valse Christelike of heidense godsdienste leer en glo nie. Hierdie opheldering herstel die ware status van die dooies soos geleer in Pred.9:5-6-10: *Vir almal wat lewe is daar hoop; en selfs 'n lewendende hond is beter as 'n dooie leeu. Die lewendes weet trouens dat hulle sal sterf; maar die dooies weet niks, en daar is geen loon meer vir hulle nie, want hulle nagedagtenis is vergete. En hulle liefde en hulle haat en hulle afguns het reeds vergaan; en hulle sal nooit weer deel hê aan enigiets wat onder die son gedoen word nie. ... Alles wat jou hand met jou krag te doen vind, doen dit; want daar is geen werk of gedagte of kennis of wysheid in die hel waar jy heengaan nie. (Woonplek van die dooies wat die stof van die aarde is).*

Daar is geen gedagte na die dood nie, want gedagtes woon in die brein van die mens, slegs wanneer hy nog lewe en gevoed word deur die bloed wat deur die klop van sy hart gestuur word. En hierdie bloed moet self gesuiwer word deur pulmonale asemhaling. God het nooit iets anders gesê nie, aangesien hy vir Adam wat deur ongehoorsaamheid 'n sondaar geword het, in Gen.3:19 gesê het: *In die sweet van jou aangesig sal jy brood eet totdat jy terugkeer na die aarde waaruit jy geneem is; want jy is stof, en tot stof sal jy terugkeer.* Om hierdie toestand van niksheid van die dooies te bevestig, lees ons in Ps.30:9: *Wat baat U deur my bloed te vergiet, deur my in die put te laat afdaal? Het die stof jou geprys? Spreek dit van jou lojaliteit?* Nee, want dit kan nie volgens Ps.115:17: *Dit is nie die dooies wat die Here eer nie, dit is nie een van hulle wat afgaan na die stilteplek nie.* Maar dit verhoed nie dat God weer aanleiding kan gee tot 'n lewe wat voorheen bestaan het nie en dit is hierdie skeppingskrag wat hom God maak en nie engel of mens nie.

Die twee paaie het twee finale uitkomstes en Openb.20 vertel ons dat hulle geskei word deur die *duisend jaar* van die sewende millennium. Terwyl alle menslike lewe aan die begin van hierdie *duisend jaar* van die aarde verdwyn, sal die gevalle eers opgewek word nadat hulle oordeel uitgevoer is deur die heiliges en Jesus Christus in sy hemelse koninkryk. Deur hierdie boodskap wat aan die ^{7de} *basuin geheg is*, bevestig Openb.11:18 en sê: *Die nasies was kwaad; en u toorn het gekom, en die tyd het aangebreek om die dooies te oordeel, om u dienaars, die profete, die heiliges en die wat u Naam vrees, klein en groot, te beloon, en om die wat die aarde verwoes*. In hierdie vers lei die oordeel van die dooies dat God eerstens sy getroue gestorwe uitverkorenes opwek sodat hulle die goddelose wat in die doodstoestand gehou word, kan oordeel.

2b- *en die ander tot smaad, tot ewige skande.*

Die ewigheid sal net aan die lewendes behoort. Na hul finale uitwissing by die Laaste Oordeel, sal die *smaad* en *skaamte* van die gevalle slegs in die ewige geheue van die uitverkorenes, die engele en God bly.

Dan 12:3 *Die wat verstaan, sal skyn soos die glans van die hemel, en die wat geregtigheid aan baie leer, sal skyn soos die sterre vir ewig en altyd.*

3a- *Die wat intelligent is, sal skyn soos die glans van die hemel*

Intelligensie verhef die mens bo diere. Dit word geopenbaar deur sy vermoë om te redeneer, om gevolgtrekkings te maak deur feite waar te neem of deur eenvoudige afleiding. As mense nie opstandig was in die vryheid wat God hulle gee nie, sou intelligensie die hele mensdom tot dieselfde erkenning van die bestaan van God en sy wette lei. Want sedert Moses het God die belangrikste gebeurtenisse van sy openbaring aan mense op skrif laat opteken. Hier is die roete van redenasie om te volg. Die monoteïstiese geloof het in die geskiedenis van die Hebreeuse mense verskyn. Sy getuienis en sy geskrifte het dus voorrang bo alle ander geskrifte wat aan hierdie selfde unieke God toegeskryf word. Dat daar teen die volk van God beveg moet word, bly 'n normale moontlikheid, maar dat daarteen geveg moet word teen die heilige skrifte, word 'n duiwelse werk. Die geloof wat deur Jesus Christus gevestig is, neem sy bronne en verwysings uit die Hebreeuse geskrifte van die ou verbond, wat dit legitimeit gee. Maar die Rooms-Katolieke leerstelling respekteer nie hierdie beginsel nie, en daarom kan nóg dit nóg die Koran van Islam daarop aanspraak maak dat hulle die lewende God is, skepper van alles wat leef en bestaan. Jesus het die beginsel bevestig deur in Johannes 4:22 te onthou dat *redding van die Jode kom: Julle aanbid wat julle nie ken nie; ons aanbid wat ons ken, want redding kom van die Jode*.

In hierdie eerste groep uitverkorenes wys God mans aan wat gered is sonder besondere kennis vanweë hul getrouheid wat gemanifesteer is met die gevaar van hul lewens sedert Adam en Eva; en dit tot 1843. Hulle word gered omdat hulle werke getuig het van hulle intelligensie en hulle ontvangs van goddelike wette wat deur hulle gehoorsaamheid gemanifesteer is. In hierdie groep het die mees getroue en **vreedsame Protestante** tot die lente van 1843 baat gevind by die geduld van God wat die beoefening van sy heilige Sabbat eers vanaf daardie datum verpligtend gemaak het. Openb.2:24-25 sal hierdie uitsondering bevestig: *Aan julle, aan al die ander in Thiatire, wat hierdie leer nie aanneem nie, en wat nie*

die dieptes van Satan, soos hulle dit noem , geken het nie , sê Ek vir julle: Ek nie enige ander las op jouself plaas nie; Hou net vas aan wat jy het totdat Ek kom.

3b- *en die wat geregtigheid aan die menigte leer, sal skyn soos die sterre, vir ewig en altyd*

Hierdie tweede groep is afgesonder vanweë die hoë vlak van heiligmaking wat dit sedert 1843 op aarde verteenwoordig. Gekeur deur middel van 'n geloofstoets, aanvanklik gebaseer op die hoop op die wederkoms van Jesus Christus, agtereenvolgens vir die lente van 1843 en die herfs van 1844, is sy heiligmaking deur God amptelik gemaak deur sy herstel van die Sabbat wat hy weer beoefen het, na lang eeue van duisternis, vergeetagtigheid en minagting vir hom.

In hierdie verdeling in twee groepe , wat hulle anders maak, is hul situasie teenoor die geregtigheid van God, hul status teenoor sy tien gebooie en sy ander gesondheids- en ander verordeninge. In die oorspronklike teks van Exo.20:5-6, die tweede gebod wat deur Rome geskrap is, openbaar duidelik die belangrikheid wat God aan gehoorsaamheid aan sy gebooie gee en hy herinner aan die twee paaie en die twee opponerende finale lotgevalle: ... *Ek is 'n jaloerse God wie straf die ongeregtigheid van die vaders op die kinders tot in die derde en vierde geslag op die wat My haat en my gebooie oortree, en wees barmhartig oor die wat My liefhet en my gebooie onderhou tot duisend geslagte toe .*

In hierdie vers openbaar Gees die rede vir die bestaan van *sterre* in ons aardse skepping. Hulle het slegs rede gehad om te bestaan om te dien as simbool van die aardse uitverkorenes wat deur God gekies is; en dit is Gen.1:17 wat hulle boodskap openbaar: *God het hulle op die uitspansel van die hemel geplaas om lig op die aarde te gee.* Dan gebruik God hulle om vir Abraham die menigte van sy nageslag te wys in Gen.15:5: *Tel die sterre van die hemel as jy hulle kan tel; so sal jou nageslag wees.*

sterre kan egter verander na gelang van die werke wat deur die verlore gelowige uitgevoer word. Deur geestelik deur sy ongehoorsaamheid te val, *val die ster* , dit *val uit die lug* . Die beeld sal opgeroep word om die val ^{van} die Protestantse geloof in 1843 te beeld, aangekondig deur 'n ware hemelse teken in 1833, in die *6de seël* van Openb.6:13: *en die sterre van die hemel het op die aarde geval, soos toe 'n vyeboom wat deur 'n geweldige wind geskud word, gooi sy groen vye weg.* En weer in Openb.12:4: *Sy stert het 'n derde van die sterre van die hemel weggesleep en op die aarde gegooi.* Hierdie boodskap vernuwe dié van Dan.8:10: *Sy het opgestaan na die leër van die hemel, en sy het 'n deel van daardie leër en die sterre na die aarde neergebring, en sy het hulle vertrap .* Die Gees skryf aan die Romeinse pouslike regime die geestelike val van 'n derde van verlore gelowiges toe; misleide mense wat tevergeefs in die redding van Christus sal glo en aanspraak maak op sy geregtigheid.

Dan 12:4 *Jy, Daniël, hou hierdie woorde geheim en verseël die boek tot die tyd van die einde. Baie sal dit dan lees, en kennis sal toeneem.*

4a- Hierdie ***eindtyd*** ken verskeie opeenvolgende fases, maar dit het amptelik begin in die lente van 1843, met die inwerkingtreding van die goddelike dekreet wat vooraf geskryf is in Dan.8:14: ***Tot aand-oggend 2300 en die heiligheid sal wees geregverdig*** . In 1994 is die tweede era van die einde gekenmerk deur die

veroordeling van die universele Adventiste-instelling. Sedert 1843 is die boek Daniël gelees, maar dit is nog nooit reg geïnterpreteer voor hierdie werk wat ek nog in 2021 voorberei nie en dit sedert 2020. Dit is dus hierdie datum wat die hoogtepunt van sy *kennis aandui* en daarom is daar, die ware finale *tyd van die einde* wat sal eindig met die ware wederkoms van Jesus Christus, bekend en verwag, vir die lente van 2030. Ons sien dat hierdie jaar 2020 reeds goed gekenmerk is deur God aangesien die hele mensdom getref word deur die sterftes van die Covid-19-virus wat in 2019 in China verskyn het, maar in Pouslike Katolieke Europa, eers sedert 2020. In 2021 muteer virusse en gaan voort om die skuldige en opstandige mensdom te tref.

Die Adventiste-toets van geloof geïllustreer

Dan 12:5 *En ek, Daniël, het gekyk, en daar staan twee ander manne, een aan die oorkant van die Nyl en die ander aan die oorkant van die Nyl.*

5a- Onthou! Daniël is op die oewer van die rivier “Hiddekel”, die Tier, hierdie mensevreter. Daar is egter twee mans aan weerskante van die rivier, wat beteken dat een dit kon oorsteek en die ander een maak gereed om dit te doen. Reeds in Dan.8:13 het 'n gesprek tussen twee heiliges plaasgevind.

Dan 12:6 *En een van hulle sê vir die man bekleed met linne wat bo die waters van die rivier staan: Wanneer sal die einde van hierdie wonders wees?*

6a- In Dan.8:14 het die vrae van die heiliges van God die antwoord van 2300 aand-oggend ontvang wat die datum 1843 bepaal het. Die benadering word hier herhaal en die vraag hierdie keer gaan oor die einde van die wêreld; die oomblik wanneer profesie sal ophou nuttig te wees. Die vraag word gestel aan Christus wat verteenwoordig word deur hierdie *man geklee in linne* wat *bokant die rivier staan* en die kruising daarvan deur mense waarneem. God gebruik die beeld van die kruising van die Rooi See wat die Hebreërs gered het, maar hulle Egiptiese vyande verdrink het.

Dan 12:7 *En ek het die man met linne geklee hoor staan bo die waters van die Nyl; Hy het sy regterhand en sy linkerhand na die hemel opgehef, en by Hom wat vir ewig lewe, het Hy gesweer dat dit in 'n tyd en tye en 'n halwe tyd sal wees, en dat al hierdie dinge sal eindig wanneer die krag van die volk heilige sal heeltemal gebreek word.*

7a- *En ek het gehoor hoe die man met linne bekleed was, wat bo die waters van die rivier staan; Hy het sy regterhand en sy linkerhand na die hemel opgehef,*

In die posisie van Arbitrêr lig Jesus Christus sy seënende regterhand en sy straffende linkerhand na die hemel om 'n plegtige verklaring te maak.

7b- *en hy het gesweer by Hom wat vir ewig lewe dat dit in 'n tyd, tye en 'n halwe tyd sal wees*

Deur die profetiese duur van die pouslike heerskappy aan te haal, wys en herinner Christus sy oordeel wat in die verlede sy kerk veroordeel het om te ly aan die uitsprake van die pouslike regime en die vloeke van die barbaarse invalle wat dit voorafgegaan het; dit as gevolg van die verlating van die Sabbat sedert 7 Maart 321. Gelowiges in tye van Adventiste beproewinge word dus gewaarsku. Maar 'n tweede rede lei daartoe dat God hierdie pouslike heerskappy oproep; dit is die

begindatum, 538 nC. Die keuse is oordeelkundig aangesien hierdie datum 538 as basis sal dien vir die berekening wat die profesie aan ons sal voorstel deur vir ons nuwe profetiese tydskuur in verse 11 en 12 voor te stel.

7c- *en dat al hierdie dinge sal eindig wanneer die krag van die heilige volk heeltetal gebreek is*

Hierdie kort sin som hierdie keer die ware oomblik van die einde goed op: die een waar die uitverkorenes aan die einde van die laaste **groot ramspoed** op die punt staan om uitgeroei te word, van die aarde af uitgeroei te word; let op die akkuraatheid: **heeltetal gebreek** .

Dan 12:8 *Ek het gehoor, maar nie verstaan nie; en ek het gesê: My heer, wat sal die uitkoms van hierdie dinge wees?*

8a- Arme Daniël! As die begrip van sy boek steeds 'n raaisel is vir diegene wat in 2021 leef, hoe buite sy bereik en nuttelos was hierdie begrip vir sy eie redding!

Dan 12:9 *Hy sê: Gaan, Daniël, want hierdie woorde sal geheim gehou en verseël word tot die tyd van die einde toe.*

9a- Die engel se reaksie sal Daniël honger laat, maar dit bevestig die laat vervulling van die profesie wat gereserveer is vir *die tyd van die einde* van die Christelike era.

Dan 12:10 *Baie sal gereinig, gewit en gelouter word; die goddelose sal kwaad doen, en geeneen van die goddeloses sal verstaan nie, maar die wat verstand het, sal verstaan.*

10a- *Baie sal gereinig, gewit en gereinig word*

Deur hier die presiese aanhaling van die woord van Dan.11:35 te herhaal, bevestig die engel die pouslike identiteit van die arrogante en despotiese **koning wat homself verhef bo al die gode** en selfs die een ware **God** , in vers 36.

10b- *die goddelose sal kwaad doen en geeneen van die goddeloses sal verstaan nie,*

Die engel roep 'n beginsel op wat sal voortduur tot aan die einde van die wêreld, die verlenging van die bouse word in die profesieë van Daniël uitgebeeld deur die uitbreiding van die " koper " van Griekse sonde en die " yster " van Romeinse mag tot die wederkoms van Christus . Die goddelose sal dubbeld verhinder word om te verstaan: eerstens deur hul persoonlike belangeloosheid, en tweedens deur 'n mag van dwaling wat deur God gegee is wat hulle in staat stel om 'n leuen te glo volgens 2 Thess.2:11-12: **Ook stuur God vir hulle 'n krag van verwarring, sodat hulle die leuen kan glo** , sodat almal wat die waarheid nie geglo het nie, maar behae gehad het in die ongeregtheid, veroordeel kan word .

10c- *maar die wat verstand het, sal verstaan.*

Hierdie voorbeeld bewys dat geestelike *intelligensie* 'n spesiale gawe is wat deur God gegee word, maar dit word voorafgegaan deur 'n goeie gebruik van die basiese *intelligensie* wat aan alle normale mense gegee word. Want selfs in hierdie standaard verwar mense onderwys en sy diplomas met *intelligensie* . So ek onthou hierdie verskil: instruksie laat toe dat data in die menslike geheue ingevoer word, maar slegs *intelligensie* laat die goeie en wyse gebruik daarvan toe.

Dan 12:11 *Van die tyd af dat die voortdurende offer ~~ophou~~ en 'n afskuwelike verwoesting gevestig word, sal daar duisend twee honderd en negentig dae wees.*

11a- *Vanaf die tyd wanneer die ewige offer-ophou*

Ek moet jou nog herinner, maar die woord “*offer*” kom nie in die oorspronklike Hebreeuse teks voor nie. En hierdie akkuraatheid is van kardinale belang omdat hierdie *ewigdurende* betrekking het op die hemelse priesterskap van Jesus Christus. Deur sy voorbidding op aarde weer te gee, verwyder die pousdom sy rol as voorbidder vir die sondes van sy uitverkorenes van Jesus Christus. Hierdie geusurpeerde parallelle aardse bediening begin in 538; datum toe Vigilius I ' die eerste pous in titel, hom in Rome, by die Lateraanse Paleis, op die berg Caelius (die lug) gevestig het.

11b- *en waar 'n gruwelike verwoesting gevestig sal word*

Dit is, sedert 538, die datum wanneer die pouslike Romeinse bewind wat in Dan.9:27 aangehaal word, begin: *en daar sal op die vleuel van gruwels van die verwoesting, ja, tot die verderf, en dit sal vernietig word volgens wat bepaal is, op die verwoeste aarde .*

In hierdie vers, gerig op die datum 538, teiken die Gees slegs pouslike Rome, wat die singularisering van die woord "gruwel" verduidelik. Dit was nie die geval in Dan.9:27, waar beide fases van Rome, heidens en toe pouslik, betrokke was nie.

Kom ons let op die belangstelling en belangrikheid van die groepering in hierdie vers van twee dinge: “ *die wegraping van die ewige* ” na Christus in Dan.8:11 en *die pouslike “vleuel ”* wat “ *die afskuwelike verwoesting* ” dra wat in Dan aangehaal word. 9:27. Deur hierdie twee handelingte aan dieselfde datum 538 en dieselfde entiteit te koppel, bevestig en bewys die Gees dat die outeur van hierdie wandade wel die Romeinse pousdom is.

In Dan.11:31 het die optrede wat aan die Griekse koning Antiochus 4 toegeskryf word, die tipiese model van wat God noem “ *die gruwel van die verwoesting* ” aan ons gebied. Pousdom reproduseer dit, maar vir 1260 lang bloedige jare.

11c- *daar sal duisend twee honderd en negentig dae wees.*

Om die aangehaalde profetiese tydskuur wat die eindtyd aangaan onvervalsbaar te maak, word die eenheid voor die getal in al Daniël se profesieë geplaas: *dae 1290 ; dae 1335* (volgende vers); Dan.8:14: ***aand-oggend 2300*** ; en reeds in Dan.9:24: weke 70.

Ons het net 'n baie eenvoudige berekening om uit te voer: $538 + 1290 = 1828$.

Die belang van hierdie datum 1828 is om die Adventiste-geleentheid 'n universele karakter te gee aangesien dit die derde van die vyf jaar van die Adventiste-konferensies teiken wat in Albury Park in Londen gehou is in die teenwoordigheid van die koninklike familie van Engeland.

Dan 12:12 *Geseënd is hy wat wag en kom tot duisend drie honderd vyf en dertig dae.*

12a- Dit is slegs hierdie vers wat vir ons die betekenis van hierdie twee profetiese tydperke gee. Die tema is dié van wag op die wederkoms van Christus, maar 'n spesifieke wag gebaseer op numeriese stellings wat deur die Bybel gegee word. 'n Nuwe berekening is nodig: $538 + 1335 = 1873$. Die engel gee ons twee datums wat onderskeidelik die begin en die einde aandui van die Adventiste-geloofstoets wat tussen die jare 1828 en 1873 voltooi is. Op hierdie manier is ons

aandag gerig op die datums 1843 en 1844 wat juis die oorsake was van twee opeenvolgende verwagtinge van die glorieryke wederkoms van Jesus Christus na die VSA, dus na die aarde Protestant.

In die beeld van die kruising van die "Tiger"-rivier, is die tier wat menslike siele eet, hierdie datums 1843-1844 wat die verwerplike Protestant van geestelike lewe na geestelike dood laat oorgaan. Aan die ander kant kom die een wat die toets geslaag het lewend en geseënd deur God uit hierdie gevaarlike kruising. Hy verkry van God 'n spesifieke saligspreking: “ *Geseënd is hy wat 1873 bereik!* »

Dan 12:13 *En jy, loop na jou einde toe; jy sal rus, en jy sal vir jou erfdeel staan aan die einde van die dae.*

13a- Daniël sal na die eerste opstanding waarin hy opgewek sal word, die betekenis van al die dinge wat hy aan ons oorgedra het ontdek. Maar vir die Adventis wat nog lewe, sal sy leer steeds aangevul word deur die openbarings vervat in die Apokalips van Johannes.

Die boek Daniël steek sy enorme rykdom goed weg. Ons het kennis geneem van die lesse van bemoediging wat die Here aan sy uitverkorenes van die heel laaste dae rig, want hierdie laaste dae sal terugkeer na die norm van vrees en onsekerheid wat deur die hele menslike geskiedenis op aarde geheers het. Weereens maar die laaste, sal die verkose amptenare uitgesonder word en verantwoordelik gehou word vir die ongelukke wat die rebelse oorlewendes van die Derde Wêreldoorlog sal tref wat in Dan.11:40-45 en Openb.9:13 aangekondig is. Esegïel 14 bied die standaardmodelle van geloof aan: Noag, Daniël en Job. Soos Noag sal ons die wêreld se denkstroom moet ontvlug en weerstaan deur ons ark van getrouheid aan God te bou. Soos Daniël, moet ons vasbeslote bly om ons plig as verkose amptenare te doen deur die standaard wat deur valse godsdiens vasgestel is, te weier. En soos Job sal ons lyding fisies en geestelik moet aanvaar wanneer God dit ook al toelaat, met 'n voorsprong bo Job: deur sy ervaring het ons geleer hoekom God hierdie beproewinge toelaat.

Die boek Daniël het ons ook toegelaat om die onsigbare hemelse lewe beter te verstaan. Dit, deur hierdie karakter genaamd Gabriël te ontdek, 'n naam wat beteken "die een wat die aangesig van God sien". Hy is teenwoordig in al die belangrike sendings van die plan van goddelike verlossing. En ons moet besef dat, in die hemelse koninkryk van God, hy en al die goeie engele ontnem is van die teenwoordigheid van Migael, die engele uitdrukking van God, gedurende die tyd van sy aardse inkarnasie, naamlik 35 jaar. In 'n groot deel van liefde, deel Micaël ook sy gesag en stem in om slegs " een van die hoofleiers " te wees. Maar Gabriël het hom ook aan Daniël, die uitverkorene onder die uitverkorenes, voorgehou as “ *die Leier van u volk* ”. En Dan.9 openbaar vir ons baie duidelik alles wat Jesus kom bereik om sy getroue uitverkorenes te red. Die goddelike reddingsprojek word dus duidelik aangekondig, en dan op 3, 30 April volbring deur die kruisiging van Jesus Christus.

Die boek Daniël het vir ons gewys dat geloof slegs deur 'n volwassene aantoonbaar is. En dat die kind volgens God 'n volwassene word by sy dertiende jaar. Ons kan dus net die bitter vrug sien wat gedra word deur die kinderdoop en godsdiensstige geboorte-erfenis in alle valse godsdiens. Jesus het in Markus

16:16 gesê: *Hy wat glo en hom laat doop, sal gered word; wie nie glo nie, sal veroordeel word* . Dit beteken dus dat voor die doop geloof aanwesig en gedemonstreer moet wees. Ná die doop het God haar getoets. Ook, 'n ander pêrel wat in Daniël geopenbaar word, word hierdie woorde van Jesus uit Matt.7:13 bevestig: *Gaan deur die nou deur* . *Want wyd is die poort, wyd is die pad wat na die verderf lei en daar is baie wat so verbygaan* ; en ook in Matt.22:14: *Want baie is geroep, maar min uitverkies* ; volgens Dan.7:9, *tien biljoen* tot verantwoording geroep by God vir slegs *een miljoen van die verlore uitverkorenes* gered, want hulle sal die skepper God waarlik goed *gedien het* , in Christus in die Heilige Gees.

Hoofstuk 12 het pas die grondslag gelê vir die struktuur van die boek Apocalypse deur die datums 538, 1798, 1828, 1843-1844 verborge en voorgestelde maar fundamenteel vir die verdeling van tyd in Apocalypse te herinner, en 1873. Nog 'n datum, 1994, sal daar gebou word vir die ongeluk van sommige en die geluk van ander.

Inleiding tot profetiese simboliek

In alle Bybelse gelykenisse gebruik die Gees aardse elemente waarvan sekere kriteria anonieme entiteite kan simboliseer wat gemeenskaplike kriteria aanbied. Elke simbool wat gebruik word, moet dus in al sy aspekte ondersoek word, om die lesse wat deur God verborge is daaruit te haal. Neem byvoorbeeld die woord " see ". Volgens Gen.1:20 het God dit bevolk met diere van alle soorte, ontelbaar en anoniem. Die omgewing daarvan is noodlottig vir die man wat lewe deur sy asemhaling in die lug. Dit word dus 'n simbool van die dood vir die mens wat met reg ook die soutgehalte daarvan kan vrees wat die aarde steriel maak. Dit is duidelik dat hierdie simbool nie gunstig is vir die mensdom nie en, as gevolg van die betekenis van die dood, sal God sy naam gee aan die Hebreeuse ablusietenk wat die waters van die doop voorafbeeld. Nou om te doop beteken om te onderdompel, om verdrink te sterf om weer in Jesus Christus te lewe. Die ongeregverdigde ou mens staan weer op en dra die geregtigheid van Christus. Ons sien daar al die rykdom van 'n enkele element van goddelike skepping: *die see* . Onder hierdie lering sal ons die betekenis wat God aan hierdie vers uit Daniël 7:2-3 gee beter verstaan: "... en kyk, die vier winde van die hemel bars oor die Groot see . En vier groot diere het uit die see gekom , verskillend van mekaar . Weet dat " *die vier winde van die hemele* " die universele oorloë voorstel wat die oorwinnende volke tot oorheersende mag bring. Hier simboliseer " *die groot see* " die menslike massas van heidense volke wat, sonder om God te eer, in sy oë gelyk is aan die diere van " *die see* ". In die uitdrukking, " *vier winde van die hemele* ", verteenwoordig " *vier* " die 4 kardinale punte van die rigtings Noord, Suid, Oos en Wes. Die " *winde van die hemel* " bring veranderinge in die voorkoms van die lug, waai wolke, veroorsaak storms en bring reën; stoot hulle die wolke opsy, bevorder hulle sonskyn. So ook veroorsaak oorloë groot maatskaplike politieke veranderinge, enorme omwentelinge wat oorheersing gee aan die nuwe seëvierende mense wat deur God gekies is, maar sonder dat hulle deur Hom geseën word. Omdat hy as 'n " *dier* " aangewys is, is hy nie geregtig op die seëninge wat bedoel is om aan ware mense gebied te word nie; sy getroue uitverkorenes wat sedert Adam en Eva in die goddelike lig wandel, en dit tot aan die einde van die wêreld. En wie is sy verkose amptenare? Diegene in wie hy sy beeld herken sedert die mens na die beeld van God gemaak is volgens Gen.1:26. Let op hierdie verskil: die mens is gemaak of geskep deur God na sy beeld , terwyl die dier deur sy omgewing, mariene, terrestriële of hemelse, geproduseer word , volgens die orde wat deur God gegee word. Die keuse van werkwoord dui die verskil in status aan.

As 'n tweede voorbeeld, kom ons neem die woord " *aarde* ". Volgens Gen.1:9-10 word hierdie naam " *aarde* " gegee aan die droë grond wat uit die " *see* " gekom het; 'n beeld wat God in Openb.13 sal ontgin, om die Protestantse geloof te simboliseer wat uit die Katolieke geloof gekom het. Maar kom ons kyk na ander aspekte van die " *aarde* ". Dit is gunstig vir die mens wanneer dit hom voed, maar ongunstig wanneer dit die vorm van 'n dorre woestyn aanneem. Dit hang dus af van goeie water uit die lug om 'n seën vir die mens te wees. Hierdie

water kan ook kom van die riviere wat dit kruis; dit is hoekom die woord van God self vergelyk word met " *'n fontein van lewende waters* " in die Bybel. Dit is die teenwoordigheid of afwesigheid van hierdie " *water* " wat die aard van die " *aarde* " bepaal, en geestelik die kwaliteit van die geloof van die mens wat uit 75% water bestaan.

As 'n derde voorbeeld, kom ons neem die sterre in die lug. Eerstens, " *die son* ", aan die positiewe kant, dit verlig; volgens Gen.1:16 is dit die lig van die " *dag* ", dit verwarm en bevorder die groei van die plante waarvan die mens sy voedsel maak. Aan die negatiewe kant, dit verbrand gewasse as gevolg van oormatige hitte of gebrek aan reën. Galileo was reg, dit is in die middel van ons heelal en al die planete in sy stelsel wentel daaromheen. En bo alles is hy die grootste, die Bybel verwys na hom as " *die grootste* " in Gen.1:16, die warmste en hy is nie bekostigbaar nie. Al hierdie kriteria maak hom die volmaakte beeld van God in wie al hierdie eienskappe gevind word. Niemand kan God sien en lewe nie, net so min as wat hy sy voete op die " *son* " kan plaas; die enigste manlike ster, die ander is almal planete of gefeminiseerde sterre. Na hom, " *die maan* ", " *die geringste* ": volgens Gen.1:16 is dit die lig van die nag, van die duisternis waaroor hy heers. " *Die maan* " het dus net 'n negatiewe boodskap daarvoor. Alhoewel die naaste aan ons is, het hierdie ster lank die geheimenis van sy verborge kant bewaar. Dit skyn nie op sy eie nie, maar soos al die ander planete, stuur dit terug na ons, in 'n progressiewe siklus, 'n flou lig wat dit van die "son" ontvang. Volgens al hierdie kriteria is "die maan" die perfekte simbool om eerstens die Judaïese godsdiens voor te stel, en tweedens die vals Christelike godsdiens van die Rooms-Katolieke pousdom, vanaf 538 tot vandag, en Lutherse Protestantisme, Calvinistiese en Anglikaanse, sedert 1843. Daar is ook in die lug, die " *sterre* " wat volgens Gen.1:14-15-17 twee rolle het wat hulle deel met " *die son en die maan* ". Die van " *merk die eras, die dae en die jare* ", en dié van " *verlig die aarde* ". Die meerderheid van hulle skyn net in tye van donkerte, in die nag. Dit is die ideale simbool om die dienaars van God, die wares, voor te stel totdat die profesie 'n sondeval aan hulle toeskryf; wat dui op 'n verandering in hul geestelike status. Dit sal die boodskap wees wat God sal gebruik om die val van die Christendom as slagoffer van die Romeinse leuen op te roep in Dan.8:10 en Openb.12:4; en die val van universele Protestantisme in Openb.6:13 en 8:12. Geïsoleerd dui die " *ster* " op die Katolieke pousdom in Openb.8:10-11, die Protestantse geloof in Openb.9:1; en versamel in 'n kroon tot die getal van 12, die oorwinnende Uitverkore Vergadering, in Openb.12:1. Dan.12:3 dui hulle aan as die simbool van " *die wat geregtigheid aan die menigte leer* ", dit wil sê, " *die wat die aarde verlig* " met die lig wat deur God gegee word.

Hierdie vyf simbole sal 'n belangrike rol speel in die profesie van die Apokalips. Jy kan dus oefen om die verborge boodskappe te ontdek wat gedra word deur die kriteria van die simbole wat aangebied word. Maar sommige sal moeilik wees om te ontdek, daarom dui God self die sleutel tot die misterie aan, in verse van die Bybel, soos die woorde " *kop en stert* " wat slegs verstaan kan word deur die betekenis wat God aan hulle gee in Jes.9: 14, waar ons lees: " *die magistraat of ouderling is die hoof, die profeet wat leuens leer, is die stert* ." Maar

vers 13 stel in parallel, dus met dieselfde betekenis, " *die palmtak en die riet* " voor; " *'n riet* " wat die Romeinse pousdom sal verteenwoordig in Openb.11:1.

Daar is ook 'n simboliese betekenis van figure en getalle. As 'n basiese reël het ons in stygende volgorde:

Vir die nommer "1": uniekheid (goddelik of numeries)

Vir die nommer "2": onvolmaaktheid.

Vir die nommer "3": perfeksie.

Vir die getal "4": universaliteit (4 kardinale punte)

Vir die getal "5": man (die manlike of vroulike mens).

Vir die getal "6": die hemelse engel (die hemelse wese of boodskapper).

Vir die getal "7": volheid. (Ook: seël van die skepper God)

Bokant hierdie figuur het ons kombinasies van optellings van die eerste sewe basiese syfers; voorbeelde: $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ en $7+4$; $12 = 7+5$ en $6+6$; $13 = 7+6$. Hierdie keuses het geestelike betekenis in verhouding tot die temas wat in hierdie hoofstukke van Openbaring behandel word. In die boek Daniël vind ons die profetiese boodskappe aangaande die Messiaanse Christelike era in hoofstukke 2, 7, 8, 9, 11 en 12.

In die boek Openbaring wat aan die apostel Johannes geopenbaar is, is die simboliese kode van die hoofstuknummers uiters onthullend. Die Christelike era word in twee hoof historiese dele verdeel.

Die eerste, geheg aan die getal "2", dek die meerderheidstyd van die leerstellige "onvolmaaktheid" van die Christelike geloof verteenwoordig vanaf 538 deur die Rooms-Katolieke pousdom, erfgenaam van die godsdiensnorm wat sedert 7 Maart 321 deur die heidense Romeinse keiser Konstantyn gevestig is. ^{ek.} Hoofstuk 2 dek die hele tyd tussen 94 en 1843.

Die tweede deel wat deur die getal "3" voorgestel word, handel, vanaf 1843, die "Adventiste" tyd, 'n tyd wanneer God eis dat apostoliese leerstellige "volmaaktheid" herstel word in ooreenstemming met die program wat geprofeteer is deur die goddelike dekreet aangehaal in Dan.8:14. Hierdie volmaaktheid sal geleidelik bereik word totdat die wederkoms van Christus in die lente van 2030 verwag word.

Bo die getal 7, roep die getal 8, $2+6$, die tyd van onvolmaaktheid (2) van diaboliese werke (6) op. Die getal 9, $3+6$, dui die tyd van volmaaktheid aan (3) en ewe diaboliese werke (6). Die getal 10, $3+7$, profeteer vir die tyd van volmaaktheid (3), die volheid (7) van die goddelike werk.

Die getal "11" of, hoofsaaklik, $5+6$, teiken die tyd van Franse ateïsme waarin die mens (5) met die duiwel geassosieer word (6).

Die getal "12", dit wil sê $5+7$, openbaar die assosiasie van die mens (5) met die skepper God ($7 =$ volheid en sy koninklike seël).

Die getal "13" of $7+6$, dui op die volheid (7) van die Christelike godsdiens wat met die duiwel geassosieer word (6); pouslike eerste (*see*) en Protestants (*land*) in die laaste dae.

Die getal "14" of $7+7$, het betrekking op die Adventiste-werk en sy universele boodskappe (*Ewige Evangelie*).

Die getal “15”, dit wil sê $5+5+5$ of 3×5 , roep die tyd van menslike (3) perfeksie (5) op. Dit is die een wat die einde van die tyd van genade aandui. Die geestelike “*koring*” is ryp om geoes en in die hemelse skure geberg te word. Die voorbereiding van die uitverkorenes is voltooi omdat hulle die vlak bereik het wat deur God vereis word.

die laaste sewe bakke van sy toorn ” op sy godsdienstige vyande uitgiet , ontroue Christendom in hoofstuk 13.

Die getal “17” kry sy betekenis, soos die vorige een, van die tema wat God dit in sy profesie gee: in Openbaring 17, die simbool van “*die oordeel van die groot hoer*” deur God. In die Bybel het die eerste gebruik van hierdie simboliese getal betrekking op die Paasweek wat op die 10de ^{dag} van die eerste maand van die jaar begin en op die 17de ^{dag} eindig . Voltooi tot die letter op die vlak van dae vir die dood van die “*Lam van God*” Jesus Christus, word die Pasga in dagjare geprofeteer in die 70ste ^{van} die “*70 weke*” van jare van Dan.9:24 tot 27. Die profesie van die 70ste ^{week} van vers 27 dek dus die tyd van sewe jaar tussen datums 26 en 33. Die teiken wat deur die profesie aangedui word, is die Pasga geleë in lente, “*in die middel*” van hierdie sewe jaar van die profetiese week wat in Dan.9:27 aangehaal word.

Vir die laaste ware "Adventiste" sal die getal 17 betrekking hê op 17 eeue van beoefening van Romeinse Sondag, 'n sonde wat op 7 Maart 321 gestig is. Verjaarsdagdatum van die einde van hierdie 17 eeue, 7 Maart 2021 het die “*tyd van die einde*” geprofeteer in Dan.11:40. Hierdie “*tyd*” is gunstig vir die vervulling van hierdie laaste waarskuwingsstraf wat, wat die Derde Wêreldoorlog aandui, ook deur God geprofeteer word deur die “*sesde basuin*” wat in Openb.9:13 tot 21 geopenbaar word. Die ekonomiese ondergang veroorsaak deur die Covid -19 virus merk die jaar 2020 (20 Maart 2020 tot 20 Maart 2021) as dié van die begin van goddelike strawwe.

Die tema van hoofstuk “18” is die straf van “*Babilon die Grote*”.

Hoofstuk "19" fokus op die konteks van die terugkeer in heerlikheid van Jesus Christus en sy konfrontasie met menslike rebelle.

Hoofstuk "20" roep die sewende millennium op, op die verlate aarde waar die duiwel gevange gehou word en in die hemel, waar die uitverkorenes voortgaan om die lewens en werke van die goddelose dooie rebelle te oordeel wat deur God verwerp is.

Hoofstuk "21" vind die simboliek 3×7 , dit wil sê die volmaaktheid (3) van goddelike heiligmaking (7) wat in sy uitverkorenes gereproduseer is, verlos van die aarde.

Ons sien dus dat die profesie die uitverkorenes van Adventisme in Openb. 3, 7, 14 $=2 \times 7$ en 21 $=3 \times 7$ as tema neem (groeï na die volmaaktheid van heiligmaking).

Hoofstuk “22” lui die tyd in wanneer God op die wedergebore en vernuwe aarde sy troon en die uitverkorenes van sy ewige koninkryk installeer.

Adventisme

Wie is dan hierdie seuns en dogters van God? Ons kan dit net sowel dadelik sê, want hierdie dokument sal al die wenslike bewyse verskaf, hierdie goddelike Openbaring word deur God aan “Adventiste” Christene gerig. Want soos dit wil of nie, die wil van God is soewerein, en sedert die lente van 1843, toe 'n dekreet geprofeteer in Daniël 8:14 in werking getree het, is die "Sewende-dag Adventiste" standaard die eksklusiewe kanaal wat God steeds verbind en sy menslike dienaars. Maar wees versigtig! Hierdie norm is voortdurend aan die ontwikkel, en die weiering van hierdie evolusie, wat deur God gewil is, het veroorsaak dat sy amptelike institusionele verteenwoordiging sedert 1994 deur Jesus Christus uitgebraak is. Wat is Adventisme? Hierdie woord kom van die Latynse "adventus" wat beteken: advent. Die van Jesus Christus, vir sy groot finale wederkoms in die heerlijkheid van die Vader, is verwag in die lente van 1843, in die herfs van 1844 en in die herfs van 1994. Hierdie valse verwagtinge wat in God se projek beplan is, het nietemin met hulle gedra. tragiese geestelike gevolge vir diegene wat hierdie profetiese aankondigings en hul verwagtinge geminag het, omdat hulle soewerein georganiseer is deur die groot Skepper God. Dus, enigiemand wat in hierdie dokument die ligte wat deur Jesus Christus voorgestel word, herken, sal, as 'n direkte gevolg, 'n "Adventis", "van die sewende dag" word, indien nie onder mense nie, sal dit die geval vir God wees; dit, sodra hy die godsdienstige rus van die eerste dag laat vaar, om die res van die sewende dag, genoem die Sabbat, deur God geheilig sedert die skepping van die wêreld te beoefen. Om aan God te behoort impliseer komplementêre goddelike vereistes; met die Sabbat sal die uitverkore Adventis moet besef dat sy fisiese liggaam ook die eiendom van God is, en as sodanig sal hy dit moet voed en versorg as 'n kosbare goddelike besitting, 'n vleeslike heiligdom. Want God het vir die mens in Gen.1:29 sy ideale dieet voorgeskryf: “ *En God het gesê: Kyk, Ek gee vir julle al die plante wat saad dra, wat op die hele aarde is, en al die bome wat in hom is. die vrugte van die boom en wat saad dra: dit sal julle voedsel wees .*”

Adventistiese denke is onlosmaaklik van die Christelike projek wat deur God geopenbaar is. Die wederkoms van Jesus Christus word in talle Bybelse aanhalings genoem: Ps.50:3: “ **Hy kom, onse God** , *Hy bly nie in stilte nie; voor hom is 'n verterende vuur, rondom hom 'n hewige storm* ”; Ps.96:13: “ *...voor die Here! Want Hy kom, want Hy kom om die aarde te oordeel ; Hy sal die wêreld in geregtigheid oordeel, en die volk volgens sy getrouheid.* » ; Jes.35:4: “ *Sê vir die wat ontsteld is van hart: Hou moed, wees nie bevrees nie; hier is jou God, die wraak sal kom, die vergelding van God; Hy self sal kom en jou red* ”; Hos.6:3: “ *Laat ons weet, laat ons soek om die HERE te ken; sy koms is so seker soos dié*

van die dagbreek. Hy sal vir ons kom soos reën , soos die lentereën wat die aarde natmaak ”; in die skrifte van die nuwe verbond lees ons: Matt.21:40: “ En as die Here van die wingerd kom , wat sal Hy met hierdie huurders doen? » ; 24:50: “ ... die heer van hierdie dienskneg kom op 'n dag wat hy nie verwag nie, en op 'n uur wat hy nie weet nie, ”; 25:31: “ Wanneer die Seun van die mens in sy heerlikheid kom , sal Hy saam met al die engele op die troon van sy heerlikheid sit. » ; Jea.7:27: “ Maar ons weet waar hierdie een vandaan kom; maar Christus, wanneer Hy kom , sal niemand weet waar Hy vandaan kom nie. » ; 7:31: “ Baie van die skare het in Hom geglo en gesê: Sal die Christus, wanneer Hy kom , meer wonderwerke doen as wat Hy gedoen het? » ; Heb.10:37: “ Nog 'n klein rukkie: Hy wat kom, sal kom , en hy sal nie uitstel nie .” Die laaste getuienis van Jesus: Johannes 14:3: “ En wanneer Ek gaan en vir julle plek gereed maak , sal Ek weer kom en julle na My toe neem , sodat julle ook daar kan wees waar Ek is . Die getuienis van die engele: Hand.1:11: “ En hulle sê: Galilese manne, waarom hou julle op om na die hemel te kyk? Hierdie Jesus, wat uit julle opgeneem is in die hemel, sal kom op dieselfde manier as wat julle Hom na die hemel sien opgaan het. ”. Die Adventiste-projek van die Messias kom voor in: Jes.61:1-2: “ Die Gees van die Here, YaHWéH, is op My, want YaHWéH het My gesalf om goeie nuus aan die armes te bring; Hy het my gestuur om die gebroekenes van hart te genees, om vrylating aan gevangenes uit te roep en verlossing aan gevangenes; om 'n jaar van guns van YaHWéH te verkondig, ... ” Hier, terwyl Jesus hierdie teks in die sinagoge van Nasaret gelees het, het Jesus sy lees gestaak en die boek toegemaak, want die res, aangaande die " dag van wraak " sou eers 2003 jaar later voltrek word, vir sy glorieryke goddelike wederkoms: “ en 'n dag van wraak van onse God ; om al die ellendiges te troos; »

Adventisme vandag het veelvuldige gesigte, en eerstens, die amptelike institusionele aspek wat in 1991, die laaste ligte wat Jesus dit aangebied het, verwerp het deur die nederige menslike instrument wat ek is. Besonderhede sal waar toepaslik in hierdie dokument verskyn. Talle dissidente Adventiste-groepe bestaan oor die aarde versprei. Hierdie lig word as 'n prioriteit aan hulle gerig. Sy is die “groot lig” waarheen ons ouer geestelike suster, Ellen White, die Adventiste mense wou lei. Sy het haar werk voorgehou as die "klein lig" wat na die "groot" lei. En in haar laaste openbare boodskap, terwyl sy die Heilige Bybel in albei hande swaai, het sy verklaar: “Broers, ek beveel hierdie boek aan vir julle.” Sy wens word nou vervul; Daniël en Openbaring word geheel en al ontsyfer deur streng gebruik van Bybelse kodes. Volmaakte harmonie openbaar die groot wysheid van God. Leser, wie jy ook al is, ek versoek jou om nie die foute van die verlede te maak nie, dit is jy wat moet aanpas by die goddelike plan, want die Almagtige sal nie by jou standpunt aanpas nie. Die weiering van lig is 'n doodsonde sonder enige middel; die bloed wat deur Jesus Christus gestort is, bedek dit nie. Ek sluit hierdie belangrike hakies en keer terug na die aangekondigde “ rampspoed ”.

Voordat ek die verhaal van die Apokalips nader, moet ek vir jou verduidelik hoekom, oor die algemeen, die profesieë wat deur God geïnspireer is, vir ons, mense, in die grootste mate lewensbelangrik is, aangesien hul kennis of minagting die ewige lewe of permanente dood tot gevolg sal hê. Die rede is soos volg: mense hou van stabiliteit en as sodanig vrees hulle verandering. Gevolglik beskerm hy hierdie stabiliteit en omskep hy sy godsdiens in tradisie, en gooi alles weg wat homself in 'n aspek van nuutheid voordoen. Dit is hoe, tot hulle ondergang, die Jode van die ou goddelike alliansie eerste opgetree het, wat Jesus nie huiwer om as “ *'n sinagoge van Satan* ” in Openb. 2:8 en 3:9 aan die kaak te stel nie. Deur die tradisie van die vaders te hou, het hulle geglo dat hulle op hierdie manier daarin sou slaag om hul verhouding met God te beskerm. Maar wat gebeur in hierdie geval? Die mens luister nie meer na God wanneer hy met hom praat nie, maar hy vra God om te luister hoe hy praat. In hierdie situasie vind God nie meer sy rekening nie, des te meer aangesien, as dit waar is dat hy self nie verander in sy karakter en sy oordeel wat vir ewig dieselfde bly nie, is dit ook waar dat sy projek voortdurend groei en voortdurend verander. Een vers is genoeg om hierdie idee te bevestig: “ *Die pad van die regverdiges is soos die glansende lig waarvan die helderheid toeneem tot die middel van die dag.* (Spreuke 4:18). Die “ *pad* ” van hierdie vers is gelykstaande aan die “ *weg* ” wat in Jesus Christus beliggaam is. Dit bewys dat die waarheid van geloof in Christus ook mettertyd ontwikkel, volgens God se keuse, in ooreenstemming met sy plan. Kandidate vir die ewigheid moet die woorde van Jesus die betekenis gee wat hulle verdien toe Hy vir hulle gesê het: “ *Aan hom wat my werke tot die einde toe bewaar, sal Ek gee...* (Op.2:26)”. Baie mense dink dat dit genoeg is om te hou wat jy van die begin tot die einde geleer het; en dit was reeds die fout van die nasionale Jode en die les van Jesus in sy gelykenis van die talente. Maar dit is om te vergeet dat ware geloof 'n permanente verhouding is met die Gees van die lewende God wat sorg om sy kinders te alle tye en te alle tye hierdie voedsel te gee wat by sy mond uitkom. Die woord van God is nie beperk tot die heilige geskrifte van die Bybel nie, daarna bly daar permanent die lewende “Logos”, die Woord wat oombliklik vlees geword het, Christus wat in die Heilige Gees optree om sy dialoog met diegene wat Hom het, voort te sit. liefhê en Hom soek met hulle hele siel. Ek kan van hierdie dinge getuig, aangesien ek persoonlik baat gevind het by hierdie bydrae van nuwe lig wat ek deel met diegene wat dit so lief het soos ek. Die nuwigheid wat uit die hemel ontvang word, verbeter voortdurend ons begrip van die geopenbaarde projek en ons moet weet hoe om te besluit en verouderde interpretasies te laat vaar wanneer dit verouderd raak. Die Bybel nooi ons uit om dit te doen: “ *Ondersoek alles; hou vas aan wat goed is;* (1Th.5:21).”

God se oordeel word voortdurend aangepas by hierdie progressiewe evolusie van die lig wat geïnspireer en geopenbaar is aan die uitverkore bewaarders van sy orakels. Dus, streng respek vir tradisie veroorsaak verlies, want dit verhoed die mens om aan te pas by die evolusie van die spaarprogram wat geleidelik tot die einde van die wêreld geopenbaar word. Daar is 'n uitdrukking wat sy volle waarde in die godsdienstige domein aanneem, dit is: die waarheid van die huidige tyd of die huidige waarheid . Om hierdie gedagte beter te verstaan, moet ons in die verlede kyk, waar ons in die tyd van die apostels 'n

volmaakte geloofsleer gehad het. Later, in geprofeteerde tye van uiterste duisternis, is die leerstelling van die apostels vervang deur dié van die twee "Rome"; die keiserlike en die pouslike, die twee fases van dieselfde goddelike projek wat vir die duiwel voorberei is. Daarom regverdig die werk van hervorming sy naam, want dit behels die ontworteling van valse leerstellings en die herplant van die vernietigde goeie saad van die apostoliese leer. Met groot geduld het God tyd gegee, baie tyd, vir Sy lig om tot volle voltooiing herstel te word. Anders as die heidense gode wat nie reageer nie, omdat hulle nie bestaan nie, leef die skepper God vir ewig, en hy wys dat hy bestaan, deur sy reaksies en sy onnavolgbare optrede; ongelukkig vir die mens, onder die dekmantel van harde strawwe. Hy wat die natuur beveel, wat weerlig, donderweer en weerlig rig, wat vulkane wakker maak en hulle laat vuur spuit op die skuldige mensdom, wat aardbewings veroorsaak en vernietigende vloedgolwe veroorsaak, is ook die een wat in die gedagtes van sy verkose amptenare kom fluister; die vordering van sy projek, wat hy besig is om te doen, soos hy vooraf aangekondig het, lank tevore. “*Want die Here HERE doen niks voordat Hy sy geheim aan sy knegte, die profete, geopenbaar het nie,*” volgens Amos 3:7.

Die eerste blik op die Apokalips

Johannes, die apostel van die Here Jesus Christus, beskryf in sy aanbidding vir ons die beelde wat God vir hom gee in visioen en die boodskappe wat hy hoor. In voorkoms, maar slegs in voorkoms, openbaar Openbaring, vertaling van die Griekse "apokalupsis", niks nie, want dit behou sy geheimsinnige aspek onverstaanbaar vir die menigte gelowiges wat dit lees. Die raaisel ontmoedig hulle, en hulle is gereduseer om die geheime wat geopenbaar is te ignoreer.

God doen dit nie sonder rede nie. Deur so op te tree, leer Hy ons hoe heilig sy Openbaring is en as sodanig is dit slegs vir sy uitverkorenes bedoel. En dit is waar dit gepas is om duidelik te wees oor die onderwerp, sy uitverkorenes is nie diegene wat beweer dat hulle so is nie, maar uitsluitlik diegene wat hy self as sy dienaars erken, omdat hulle uitstaan, valse gelowiges, deur hul getrouheid en gehoorsaamheid .

Openbaring van Jesus Christus, wat God Hom gegee het om aan sy diensknegte te toon die dinge wat **gou moet gebeur** , en wat Hy bekend gemaak het deur sy engel te stuur, aan sy dienskneg Johannes, wat die woord van God en die getuienis van Jesus Christus getuig het. , alles wat hy gesien het. (Op.1:1-2).”

So het hy wat in Johannes 14:6 verklaar het, “ *Ek is die weg en die waarheid en die lewe; niemand kom na die Vader behalwe deur My nie* ”, kom, deur sy Apokalips, sy Openbaring, om sy dienaars die pad van waarheid te wys wat hulle toelaat om die ewige lewe te verkry wat in sy naam aangebied en voorgestel word. Daarom sal slegs diegene wat hy waardig ag om dit te ontvang, dit verkry. Nadat Jesus deur sy aardse bediening konkreet gewys het wat die model van ware geloof uitmaak, sal hulle diegene erken wat Hom en sy vrywillige versoeningsoffer waardig is, deurdat hulle hulle werklik verbind het tot hierdie modelpad waarin Hy voor hulle gewandel het. Sy volle toewyding aan die diens van God is die standaard wat voorgestel word. As die Meester vir Pilatus gesê het: “ *...Ek het in die wêreld gekom om van die waarheid te getuig ...* (Johannes 18:37),” in hierdie selfde wêreld, moet sy uitverkorenes dieselfde doen.

Elke raaisel het sy verduideliking, maar om dit te kry moet jy die sleutels gebruik wat toegang tot die geheime opmaak en toemaak. Maar helaas vir die oppervlakkige nuuskieriges, 'n hoof sleutel is God self, persoonlik. Op sy gemak en volgens sy onfeilbare en volkome regverdige oordeel open of sluit hy menslike

intelligensie. Hierdie eerste struikelblok maak die geopenbaarde boek onbegryplik en die Heilige Bybel word in die algemeen, wanneer dit aan die lees van valse gelowiges onderwerp word, 'n versameling artikels van godsdienstige alibi's. En daar is baie van hierdie valse gelowiges, en daarom het Jesus op aarde sy waarskuwings vermenigvuldig oor die valse Christusse wat sou verskyn tot aan die einde van die wêreld, volgens Matt.24:5-11-24 en Matt. .7:21 tot 23, waar hy waarsku teen die valse aansprake van diegene wat na hom skreeu.

Die Apokalips is dus die openbaring van die geskiedenis van die ware geloof wat deur Jesus Christus erken word in die Vader en in die Heilige Gees kom van die Vader, die enigste skepper God. Hierdie ware geloof kwalifiseer sy uitverkorenes wat deur tye van uiterste godsdienstige verwarring gaan oor die donker eeue. Hierdie situasie regverdig die simbool van *sterre* wat God toeskryf aan die uitverkorenes wat Hy herken, selfs kortstondig, want soos hulle, volgens Gen.1:15, skyn hulle in die duisternis, " *om die aarde te verlig .*" »

Die tweede sleutel tot Openbaring is versteek in die boek van die profeet Daniël, een van die boeke van die ou verbond, wat die eerste van die " *twee getuies* " van God uitmaak wat in Openb.11:3 aangehaal word; die tweede is Openbaring en die boeke van die nuwe verbond. Tydens sy aardse bediening het Jesus die aandag van sy dissipels gevestig op hierdie profeet Daniël wie se getuienis in die historiese boeke in die heilige Joodse "Torah" geklassifiseer is.

Goddelike Openbaring neem die vorm aan van twee geestelike kolomme. Dit is so waar dat die boeke van Daniël en dié van die Apokalips wat aan Johannes gegee is interafhanklik en aanvullend is om, soos twee kolomme, die hoofstad van 'n goddelike hemelse openbaring te dra.

Openbaring is dus die verhaal van ware geloof wat God in hierdie vers definieer: " *Salig is hy wat die woorde van die profesie lees en die wat hoor en bewaar wat daarin geskrywe is! Want die tyd is naby (Op.1:3).*"

Die werkwoord "lees" het 'n presiese betekenis vir God wat die feit van die verstaan van die geleesde boodskap verbind. Hierdie gedagte word uitgedruk in Jes.29:11-12: " *Alle openbaring is vir julle soos die woorde van 'n verseëlde boek wat gegee word aan 'n man wat weet om te lees, en sê: Lees dit! En wie antwoord: Ek kan nie, want dit is verseël; of soos 'n boek wat gegee word aan 'n man wat nie kan lees nie, wat sê: Lees hierdie! En wie antwoord: Ek weet nie hoe om te lees nie .*" Deur hierdie vergelykings bevestig die Gees die onmoontlikheid om die goddelike boodskappe te verstaan wat gekodeer is vir diegene wat " Hom eer met mond en lippe, maar wie se harte ver van Hom is ", volgens Jes.29:13: " *Die Here het gesê: Toe hierdie mense kom na my toe, hulle eer my met hul mond en hul lippe; maar sy hart is ver van my af, en die vrees wat hy vir my het, is **slegs 'n gebod van menslike tradisie** ".*

'n Derde sleutel sluit by die eerste aan. Dit word ook gevind in God wat soewerein uit sy uitverkorenes kies, die een wat hy in staat sal stel om die profesie te "lees" om sy broers en susters in Jesus Christus te verlig. Want Paulus het dit in 1 Kor.12:28-29 onthou: " *En God het in die gemeente eerstens apostels aangestel, ten tweede profete, ten derde leraars, dan die wat die gawe van wonderwerke het,*

dan die wat die gawes van genesing het, van help, van regeer, van verskillende tale praat. Is almal apostels? Is almal profete? Is hulle almal dokters? "

In die volgorde wat deur God gelei word, improviseer mens nie as profeet deur persoonlike menslike besluit nie. Alles gebeur soos Jesus in die gelykenis geleer het, ons moet nie haastig wees om die eerste plek voor op die verhoog in te neem nie, maar intendeel, ons moet agter in die kamer sit, en wag, as dit nodig is, dat God ons nooi om na die voorste ry te gaan. Ek het nie na 'n spesifieke rol in sy werk gestreef nie, en ek het net 'n groot aptyt gehad om die betekenis van hierdie vreemde boodskappe wat ek in Openbaring gelees het, te verstaan. En dit was God wat, voordat ek die betekenis verstaan het, my in 'n visioen geroep het. Moet dus nie verras wees oor die besonder helder karakter van die werke wat ek aanbied nie; dit is die vrug van 'n outentieke apostoliese sending.

Die kortstondige onvermoë om sy geheime wat in kode geopenbaar is te verstaan, is dus normaal en verwag in die volgorde wat deur God vasgestel is. Onkunde is nie 'n fout nie, solank dit nie die gevolg is van 'n weiering van die gegewe lig nie. In die geval van weiering van wat hy deur die profete openbaar wat hy vir hierdie taak opdra, is die goddelike vonnis onmiddellik: dit is die breuk van verhouding, beskerming en hoop. So, 'n sendelingprofeet, Johannes, het van God 'n gekodeerde visioen ontvang, in die tyd van die einde, bied 'n ander sendelingprofeet vandag aan jou die gedekodeerde visioene van Daniël en Openbaring, en bied aan jou al die waarborge van goddelike seën deur hul verhewe helderheid. Vir hierdie dekodeering, slegs een bron: die Bybel, niks anders as die Bybel nie, maar die hele Bybel, onder die verligting van die Heilige Gees. God se aandag en sy liefde is gefokus op die eenvoudigste menslike wesens, soos gehoorsame kinders, wat skaars geword het in die tyd van die einde. Om goddelike denke te verstaan kan slegs bereik word in 'n noue en intense samewerking tussen God en sy dienaar. Die waarheid kan nie gesteel word nie; sy verdien dit. Dit word ontvang deur diegene wat dit liefhet as 'n goddelike uitstraling, 'n vrug, 'n essensie van die geliefde en aanbidde Here.

Die volledige konstruksie van die groot Openbaring wat op 'n komplementêre wyse deur die boeke Daniël en Openbaring gebring is, is reusagtig en bedrieglik kompleks. Want in werklikheid noem God dikwels dieselfde onderwerpe onder verskillende en komplementêre aspekte en besonderhede. Op die vlak van bemeestering wat ek vandag van die vak het, is geopenbaarde godsdiensgeskiedenis eintlik baie eenvoudig om op te som.

Daar bly nog 'n vierde sleutel oor: dit is onself. Ons moet uitverkies word, want ons siel en ons hele persoonlikheid moet met God deel, al sy opvattinge van goed en kwaad. As iemand nie aan hom behoort nie, is dit seker dat hy sy leer op een of ander punt sal uitdaag. Die glorieryke Openbaring verskyn slegs duidelik in die geheiligde denke van die uitverkorenes. Die waarheid is so dat dit nie beding kan word nie, dit kan nie onderhandel word nie, dit moet geneem word soos dit is of gelaat word. Soos Jesus geleer het, word alles deur "ja" of "nee" besluit. En wat die mens byvoeg, kom van die Bose.

Daar bly steeds 'n fundamentele maatstaf wat deur God vereis word: totale nederigheid. Trots in 'n werk is legitiem, maar trots sal dit nooit wees nie: " *God weerstaan die hoogmoediges maar aan die nederiges gee Hy genade (Jak.4:6).*"

Hoogmoed is die wortel van die kwaad wat die duiwel se ondergang met sy monsteragtige gevolge vir homself en vir al God se hemelse en aardse skepsele veroorsaak het, en dit is onmoontlik vir 'n trotse wese om uitverkiesing in Christus te verkry.

Nederigheid, ware nederigheid, bestaan uit die erkenning van ons menslike swakheid en om die woorde van Christus te glo wanneer Hy vir ons sê: “ *Sonder My kan julle niks doen nie* (Joh. 15:5)”. In hierdie “ *niks* ” word hoofsaaklik die moontlikheid gevind om die betekenis van sy gekodeerde profetiese boodskappe te verstaan. Ek sal jou vertel hoekom en vir jou die verduideliking gee. In sy wysheid, sy goddelike weelde, het die Here Daniël geïnspireer met sy profesieë in elemente wat deur dekades geskei is. Voordat hy my geïnspireer het met die idee om 'n vergelykende sintese te maak van al hierdie profesieë wat in hoofstukke geskei is, het niemand dit voor my gedoen nie. Want dit is slegs deur hierdie tegniek dat die beskuldigings wat deur God aangebied word, akkuraatheid en duidelikheid verkry. Die geheim van lig is gebaseer op die sintese van al die profetiese tekste, die parallelle studie van die gegewens uit sy afsonderlike hoofstukke, en bowenal om dwarsdeur die Bybel te soek na die geestelike betekenis van die simbole wat teëgekomp word. Totdat hierdie metode gebruik is, die boek Daniël, waarsonder die profesie van Openbaring heeltemal onverstaanbaar bly, het die genoemde goddelike beskuldigings nie te veel bekommerd gemaak oor diegene vir wie hulle betrokke was nie. Dit is om hierdie situasie te verander dat die Heilige Gees van Jesus Christus my geïnspireer het om duidelik te maak wat tot dan toe onduidelik gehou is. Die identifikasie van die vier hoofteikens van goddelike toorn word dus op 'n onbetwisbare wyse geopenbaar. God erken geen ander gesag as dié van sy geskrewe woord nie, en dit is dit wat, onder die titel van sy “ *twee getuies* ” volgens Openb. 11:3, aardse en hemelse sondaars aan die kaak stel en beskuldig. Kom ons kyk nou saam na hierdie geopenbaarde profetiese verhaal.

Deel een : die geskiedenis van Israel in deportasie sedert – 605

Daniël kom in Babilon aan (-605) Dan.1

Daniël se visioene van opeenvolgende heersers

1-Die Chaldeër-ryk: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Die Mediese en Persiese ryk: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Die Griekse ryk: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Die Romeinse ryk: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-Die Europese koninkryke: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6-Die pouslike regime: Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Deel Twee : Daniël + Openbaring

Profesie oor die eerste koms van die Messias wat deur die Jode verwerp is: Daniël 9.

Vervolgings van die Jode deur die Griekse koning Antiochos IV Epifanes (-168): aankondiging van 'n *groot rampspoed* : Dan.10:1. Die vervulling: Dan.11:31. Romeinse vervolgings (70): Dan.9:26.

Na die Chaldeërs, die Meders en die Perse, die Grieke, die oorheersing van Rome, imperiaal, toe pouslik, vanaf 538. In Rome ontmoet die Christelike geloof sy sterflike vyand in sy twee opeenvolgende imperiale en pouslike fases: Dan.2 :40 tot 43; 7:7-8-19 tot 26; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; Openb.2; 8:8-11; 11:2; 12:3 tot 6-13 tot 16; 13:1-10; 14:8.

Vanaf 1170 (Pierre Valdo), die werk van Reformasie tot die wederkoms van Christus: Apo.2:19-20-24 tot 29; 3:1 tot 3; 9:1-12; 13:11 tot 18.

Tussen 1789 en 1798, die strafaksie van Franse revolusionêre ateïsme: Openb.2:22; 8:12; 11:7-13.

Die ryk van Napoleon I : Apo.8:13.

Vanaf 1843, die toets van die Adventiste-geloof en die gevolge daarvan: Daniël 8:14; 12:11-12; Openb.3. Val van tradisionele Protestantisme: Openb.3:1 tot 3; sy straf: Openb.9:1 tot 12 (die ^{5de} *trompet*). Geseënde Adventiste Pioniers: Openb.3:4-6.

Vanaf 1873, die amptelike seën van die universele Sewende-dag Adventiste instelling: Daniël 12:12; Openb.3:7; die *seël van God* : Openb.7; sy universele missie of boodskappe van die drie engele: Openb.14:7 tot 13.

Vanaf 1994, onderworpe aan 'n toets van profetiese geloof, het die institusionele Adventiste geloof geval: Openb.3:14 tot 19. Die gevolg: dit het by die Protestantse kamp aangesluit wat sedert 1844 verwerp is: Openb.9:5-10. Sy straf: Openb.14:10 (*hy sal ook drink ...*).

Tussen 2021 en 2029, Derde Wêreldoorlog: Daniël 11:40 tot 45; Openb.9:13 tot 19 (die ^{6de} *trompet*).

In 2029, die einde van die tyd van kollektiewe en individuele genade: Apo.15.

Die universele toets van geloof: die Sondagwet wat opgelê is: Openb.12:17; 13:11-18; 17:12-14; die sewe laaste plaë: Openb.16.

In lente 2030, “*Armageddon*”: bevel van dood en heerlike wederkoms van Christus: Daniël 2:34-35-44-45; 12:1; Openb.13:15; 16:16. Die *sewende basuin* : Openb.1:7; 11:15-19; 19:11 tot 19. Die *sewende laaste plaag* : Openb.16:17. Die *oes* of wegraping van die uitverkorenes: Openb.14:14 tot 16. Die *oesjaar* of straf van valse godsdienstige leraars: Openb.14:17 tot 20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Vanaf lente 2030, die sewende millennium of groot Sabbat vir God en sy uitverkorenes: verslaan, is Satan vir 'n *duisend jaar lank op die verlate aarde vasgeketting* : Openb.20:1 tot 3. In die hemel oordeel die uitverkorenes die gevallenes: Daniël 7 : 9; Openb.4; 11:18; 20:4-6.

Omstreeks 3030, die Laaste Oordeel: die heerlikheid van die uitverkorenes: Apo.21. Die *tweede dood* op aarde: Daniël 7:11; 20:7 tot 15. Op die hernude aarde: Openb.22; Dan.2:35-44; 7:22-27.

Die simbole van Rome in profesieë

Die obskure aspek van die profesieë is gebaseer op die gebruik van verskillende simbole al het dit betrekking op dieselfde entiteit. Hulle word dus komplementêr, in plaas daarvan om mekaar uit te sluit. Dit laat God toe om die geheimsinnige aspek van die tekste te behou en om in 'n skets die verskillende aspekte van die geteikende onderwerp te konstrueer. So is dit ook met sy hoofdoel: Rome.

In Dan.2, in die visioen van die standbeeld, is dit die vierde ryk met die simbool “ *bene van yster* ”. Die “ *yster* ” weerspieël sy harde karakter en sy Latynse leuse “DVRA LEX SED LEX”, vertaal as: “die wet is hard, maar die wet is die wet”. Daarbenewens herinner die “ *ysterbene* ” aan die voorkoms van Romeinse legionêres geklee in ysterborsplate op die bolyf, op die kop, op die skouers, op die arms en op die *bene* , wat te voet in lang, georganiseerde en gedissiplineerde kolomme vorder.

In Dan.7 is Rome, in sy twee heidense fases, die republikeinse en die keiserlike, steeds die vierde ryk wat beskryf word as “ ’n *verskriklike monster met ystertande* ”. Die *yster* van haar *tande* verbind haar met Dan se *ysterpote*.² Dit het ook “ *tien horings* ” wat tien onafhanklike Europese koninkryke verteenwoordig wat na die val van die Romeinse Ryk sal vorm. Dit is die lering wat in Dan.7:24 gegee word.

Dan.7:8 beskryf die verskyning van 'n elfde “ *horing* ” wat in die profesie die hoofteiken van alle goddelike toorn sal word. Dit kry die naam “ *horinkie* ” maar, *paradoksaal genoeg, skryf Dan.7:20* “ ’n *groter voorkoms as die ander* ” daaraan toe . Die verduideliking sal in Dan.8:23-24 gegee word, “ *hierdie brutale en kunstige koning... sal slaag in sy ondernemings; Hy sal die magtiges en die mense van die heiliges vernietig .*” Dit is slegs deel van die aksies wat God aan hierdie tweede Romeinse oorheersing toeskryf, wat vanaf 538 bewerkstellig is, met die vestiging van die pouslike regime wat die Rooms-Katolieke geloof deur die imperiale gesag van Justinianus¹ opgelê het . Ons sal moet kennis neem van al die beskuldigings wat God op 'n verstrooide wyse deur die profesie aanbied teen hierdie outokratiese en despotiese, maar godsdienstige, regime wat die Romeinse

pousdom verteenwoordig. As Dan.7:24 hom " *anders as die eerste* " noem, is dit juis omdat sy mag godsdienstig is en dat dit berus op die goedgelowigheid van die magtiges wat hom vrees en sy invloed by God vrees; wat Dan.8:25 toeskryf aan die " *sukses van sy listiges* ". Sommige mag dit abnormaal vind dat ek die koning van Daniël 7 aan die koning van Daniël 8 koppel. Ek moet dus die regverdiging van hierdie skakel demonstreer.

In Dan.8 vind ons nie meer die vier keiserlike opeenvolgings van Dan.2 en 7 nie, maar slegs twee van hierdie ryke, boonop duidelik in die teks geïdentifiseer: die Mediese en Persiese ryk, aangedui deur 'n " *ram* " en die Griekse ryk afgebeeld deur 'n " *bok* " wat die Romeinse ryk voorafgaan. In 323 het die groot Griekse veroweraar Alexander die Grote gesterf, " *die groot horing van die bok het gebreek* ". Maar sonder 'n erfgenaam word sy ryk tussen sy generaals verdeel. Na 20 jaar van oorlog tussen hulle, bly net 4 koninkryke oor " *vier horings het na die vier winde van die hemel gestyg om dit te vervang* ". Hierdie vier horings is Egipte, Sirië, Griekeland en Thrakië. In hierdie hoofstuk 8 bied die Gees aan ons die geboorte van hierdie vierde ryk wat aanvanklik net 'n westerse stad was, eers monargisties, toe republikein sedert - 510. Dit is in sy republikeinse regime dat Rome geleidelik mag verkry het deur die volke te transformeer wat 'n beroep op sy hulp in Romeinse kolonies gedoen het. Dit is hoe, in vers 9, onder die naam " *horinkie* " wat reeds in Dan.7 die Romeinse pouslike regime aandui, die koms van republikeinse Rome in die geskiedenis van die Ooste waar daar Israel is, bewerkstellig is deur sy ingryping in Griekeland, " *een van die vier horings* ". Soos ek sopas gesê het, is dit ingeroep – 214 om 'n geskil tussen twee Griekse ligas, die Achaese liga en die Aetoliese liga, te besleg, en die gevolg was vir Griekeland, die verlies van sy onafhanklikheid, en die koloniale verslawing aan die Romeine in – 146. Vers 9 roep die opeenvolgende verowerings op wat hierdie klein dorpie van Italië die vierde ryk sal maak wat deur " *yster* " in vorige profesieë afgebeeld is. Die geografiese ligging van die redenasie is dié van Italië waar Rome geleë is. Die geboorte van sy stigters Romulus en Remus bevat 'n wolf wat hulle sou geborsvoed het. In Latyn is die woord Louve "lupa" wat sy-wolf maar ook prostituut beteken. So vanaf sy skepping is hierdie stad deur God gekenmerk vir sy dubbele profetiese bestemming. Ons sal haar as 'n wolf in die skaapkraal van Jesus kry, wat haar met 'n prostituut sal vergelyk in Openb.17. Toe is sy uitbreiding na sy " *suide* " bewerkstellig deur Suid-Italië te verower (- 496 tot - 272), wat toe as oorwinnaar uit die oorloë gevoer teen Kartago, hedendaagse Tunis, vanaf 264 v.C. Die volgende fase in die rigting van sy " *ooste* " is dié van sy ingryping in Griekeland soos ons so pas gesien het. Dit is daar dat dit beskryf word as " *opstaan uit een van die vier horings* " van die verpletterde Griekse ryk wat van Alexander die Grote geërf is. Toenemend kragtiger, in – 63, sal Rome uiteindelik sy teenwoordigheid en sy koloniale mag op Judea afdwing wat die Gees " *die mooiste land* " noem omdat dit sy werk was sedert sy skepping na die uittrede van sy mense uit Egipte. Hierdie uitdrukking word in Eseg.20:6-15 herhaal. Historiese akkuraatheid: Rome is weereens deur Hyrcanus geroep om teen sy broer Aristobulus te veg. Die drie Romeinse verowerings wat beskryf word, in dieselfde geografiese vorm as dié van die Medo-Persiese " *ram* " van dieselfde hoofstuk, stem ooreen met die historiese getuïenis. Die doel wat God

gestel het, word dus bereik: die uitdrukking “ *horinkie* ” van Dan.7:8 en Dan.8:9 gaan in beide verwysings oor die Romeinse identiteit. Die ding is gedemonstreer en onbetwisbaar. Op hierdie sekerheid sal die goddelike Gees in staat wees om sy leer en sy beskuldigings te voltooi wat teen hierdie pouslike godsdienstige regime gebring word, wat al die donderstrale van die hemel op homself konsentreer. Die opeenvolging van pouslike Rome na keiserlike Rome is gedemonstreer in Dan.7, hier, in Dan.8, slaan die Gees die eeue oor wat hulle skei, en vanaf vers 10 teiken hy weer die pouslike entiteit, sy gunsteling sterflike vyand; en nie sonder rede nie. Omdat dit toegang verkry tot die Christelike godsdiens van die burgers van die koninkryk van die hemel wat deur Jesus Christus saamgestel is: “ *het opgestaan na die leër van die hemel* ”. Die ding is in 538 bereik deur die keiserlike dekreet van Justinianus I ^{wat} Vigilus I ^{godsdiensstige} gesag en die pouslike troon van die Vatikaan aangebied het. Maar gewapen met hierdie mag tree hy op teen die heiliges van God, wat hy in die naam van die Christelike godsdiens vervolg, soos sy historiese opvolgers vir byna 1260 jaar (tussen 538 en 1789-1793) sal doen. Historiese akkuraatheid bevestig die akkuraatheid van hierdie duur, met die wete dat die dekreet in 533 geskryf is. Die 1260 jaar het dus in hierdie berekening geëindig in 1793, die jaar toe in die revolusionêre "Terror", die afskaffing van die Roomse kerk bepaal is. “ *Sy het van die sterre op die grond laat val en hulle vertrap.* ” Die beeld sal opgeneem word in Openb.12:4: “ *Sy stert het 'n derde van die sterre van die hemel weggesleep en hulle op die aarde gegooi* ”. Die sleutels word in die Bybel gegee. Wat die *sterre betref*, is hulle in Gen.1:15: “ *God het hulle op die uitspansel van die hemel geplaas om lig te gee aan die aarde* ”; in Gen.15:5 word hulle vergelyk met Abraham se saad: “ *Kyk op na die hemel en tel die sterre, as jy hulle kan tel; so sal jou nageslag wees* ”; in Dan.12:3: “ *die wat aan baie geregtigheid leer, sal skyn soos die sterre vir ewig en altyd* ”. Die woord “ *stert* ” sal groot belang kry in die Apokalips van Jesus Christus, aangesien dit “ *die profeet wat leuens leer* ” simboliseer en aandui, soos Jesaja 9:14 aan ons openbaar, en sodoende ons begrip van die gekodeerde goddelike boodskap oopmaak. Die pouslike regime van Rome word dus deur die eeue van sy heerskappy en sedert sy ontstaan gelei deur valse profete, volgens die heilige en gereverdigde oordeel wat deur God geopenbaar is.

In Dan.8:11 beskuldig God die pousdom daarvan dat hulle teen Jesus Christus, die enigste “ *Hoof van heersers* ”, opstaan, soos vers 25 duidelik sal maak, ook aangehaal as “ *Koning van die konings en Here van die here* ”, in Openb. 17:14; 19:16. Ons lees: “ *Sy het opgestaan na die kaptein van die leër, die ewige van hom weggeneem en die basis van sy heiligdom omgekeer.* ” Hierdie vertaling verskil van huidige vertalings, maar dit het die verdienste dat dit die oorspronklike Hebreeuse teks streng respekteer. En in hierdie vorm neem God se boodskap konsekwentheid en akkuraatheid aan. Die term “ *ewigdurende* ” het nie hier betrekking op “offer” nie, want hierdie woord is nie in die Hebreeuse teks geskryf nie, die teenwoordigheid daarvan is onwettig en nie gereverdig nie; bowendien verdraai dit die betekenis van die profesie. Die profesie teiken inderdaad die Christelike era waarin, volgens Dan.9:26, *offers en gawes* afgeskaf is. Hierdie term “ *ewigdurend* ” het betrekking op 'n eksklusiewe eiendom van Jesus Christus wat sy priesterskap is, naamlik sy mag as voorbidder ten gunste

van slegs sy uitverkorenes wat hy identifiseer en kies. Deur hierdie aanspraak egter aan te gryp, seën die pouslike regime die vervloektes en vervloek diegene wat deur God geseën is wat dit valslik beskuldig van dwaalleer, en stel homself op as 'n model van goddelike geloof; 'n aanspraak wat heeltemal deur God betwis word in sy profetiese openbaring wat hom in Dan.7:25 daarvan beskuldig dat hy " *die plan gevorm het om die tye en die wet te verander* ". Dwaalleer is dus in die hele werk van die pouslike regime, dus onwaardig gemaak om enige godsdienstige oordeel te dra of te vel. Die ewige is dus in ooreenstemming met die leringe van Heb.7:24, die " *onoordraagbare priesterskap* " van Jesus Christus. Dit is waarom die pousdom nie aanspraak kan maak op 'n oordrag van sy mag en gesag van God in Jesus Christus nie; hy kon dit dus net onwettig van hom steel met al die gevolge wat so 'n diefstal inhou, vir hom en dié wat hy verlei. Hierdie gevolge word in Dan.7:11 geopenbaar. By die laaste oordeel sal hy die " *tweede dood, lewendig in die poel van vuur en swael gegooi* " ly, waarmee hy homself, die monarge en alle mense, gedreig het, sodat hulle hom sou dien en vrees: " *Dan gekyk vanweë die arrogante woorde wat die horing gespreek het, en terwyl ek kyk, is die dier doodgemaak, en sy liggaam is vernietig, aan die vuur oorgelewer om verbrand te word.* " Op sy beurt sal die Openbaring van die Apokalips hierdie sin van die regverdige oordeel van die woedende en gefrustreerde ware God bevestig, in Openb.17:16; 18:8; 19:20. Ek het gekies om te vertaal, " *en het die basis van sy heiligdom omvergewerp* " vanweë die geestelike aard van die beskuldigings teen die pouslike regime. Inderdaad, die Hebreeuse woord "mecon" kan vertaal word as: *plek* of *basis* . En in die geval wat opduik, is dit inderdaad *die basis van die geestelike heiligdom* wat omvergewerp word. Hierdie term " *basis* " het, volgens Ef.2:20-21, betrekking op Jesus Christus self, " *hoofsteen van die hoek* ", maar ook die hele apostoliese fondament in vergelyking met 'n geestelike gebou, naamlik 'n " *heiligdom* " eiendom van Jesus Christus, gebou deur God op hom. Die beweerde erfenis van Sint Petrus word dus deur God self weerspreek. Vir Pousdom is Petrus se enigste erfenis die voortsetting van die werk van sy laksmanne wat hom na sy goddelike Meester gekruisig het. Sy inkwisisieregime het die aanvanklike heidense model getrou weergegee. Nadat " *die tye en die wet verander het* " wat God daargestel het, getuig hierdie onverdraagsame en wrede regime, waarvan sekere pouslike hoofde moordenaars was, berugte misdadigers, soos Alexander VI Borgia en sy seun Caesar, laksman en kardinaal, van die integrale diaboliese aard van die Rooms-Katolieke pouslike instelling. Groot slagtings van vreedsame mense is deur hierdie godsdienstige gesag ontketen, deur gedwonge bekerings, onder die doodstraf, en die godsdienstige bevele van die kruistogte wat gelei is teen die Moslems wat die land Israel beset het; 'n land wat sedert die jaar 70 deur God vervloek is, waar die Romeine gekom het om " *die stad en die heiligheid* " te vernietig, in ooreenstemming met wat aangekondig is, in Dan.9:26, as gevolg van die verwerping van die Messias deur die Jode . Die " *basis van sy heiligdom* " het betrekking op al die leerstellige waarhede wat ontvang is deur die apostels wat dit aan toekomstige geslagte oorgedra het deur die skrifte van die nuwe verbond; die tweede van God se " *twee getuies* ", volgens Openb.11:3. Van hierdie stille getuie het Pousdom slegs die name behou van die helde van die Bybelse geloof wat dit in menigte laat aanbid en dien deur

sy menigte volgelinge. Die waarheid volgens Rome is deels opgeteken in sy "missal" (die gids tot die mis), wat God se " *twee getuies* " *vervang*; die geskrifte van die ou en nuwe verbonde wat saam die Heilige Bybel uitmaak waarteen sy geveg het deur haar getroue volgelinge dood te maak.

Vers 12 van Dan.8 sal aan ons openbaar waarom God self gedwing is om hierdie afskuwelike en verfoeilike godsdiens te skep. " *Die leër is oorgelewer met die ewige as gevolg van sonde* ." So het die aaklige en afskuwelike optrede van hierdie regime bestaan, deur die begeerte van God, om " *sonde* " te straf, wat volgens 1 Johannes 3:4 die oortreding van die wet is. En dit is 'n handeling wat reeds aan Rome toegeskryf kan word, maar in sy heidense imperiale fase, omdat die sonde so ernstig, wat so 'n straf verdien, God op twee uiters sensitiewe punte aangeraak het: sy eer as God se skepper en oorwinnaar in Christus. Ons sal in Openb.8:7-8 sien dat die vestiging van die pouslike regime in 538 die tweede straf uitmaak, toegedien deur God, en geprofeteer deur die waarskuwingsimbool van die " *tweede basuin* ". Nog 'n straf gaan dit vooraf, volbring deur die barbaarse invalle van Europa wat ontrou Christelik geword het. Hierdie aksies wat strek tussen 395 en 476, die oorsaak van die strawwe wat toegedien is, word steeds gevind voor 395. So word die datum van 7 Maart 321 bevestig, waarin die heidense Romeinse keiser, Konstantyn I ' deur wie vrede aangebied is aan die Christene van die ryk, by bevel beveel om die praktyk van die Sabbat te laat vaar wat hy vervang het deur die res van die eerste dag. Nou, hierdie eerste dag was gewy aan die heidense aanbidding van die onoorwonne vergoddelike son. God het skielik 'n dubbele verontwaardiging gely: die verlies van sy Sabbat, herdenking van sy werk as skepper en sy finale oorwinning oor al sy vyande, maar ook, in die plek daarvan, die uitbreiding van die heidense eer wat op die eerste dag betoon is, in die einste geleedere van die dissipels van Jesus Christus. Min mense sal die belangrikheid van die fout verstaan, want ons moet besef dat God nie net die skepper van lewe is nie, hy is ook die skepper en organiseerder van tyd, en dit is net vir hierdie doel dat hy die sterre van die hemelruim geskep het. Die son verskyn op die vierde dag om die dae te merk, die maan om die nag te merk, en die son weer en die sterre om die jare te merk. Maar die week word nie deur die sterre gekenmerk nie, dit is uitsluitlik gebaseer op 'n soewereine besluit van die skepper God. Dit sal dus die teken van sy gesag verteenwoordig en God sal daarvoor sorg.

Lig op die Sabbat

Die interne organisasie van die week is ook die uitdrukking van sy goddelike wil en God sal dit mettertyd in die teks van sy vierde gebod onthou: “*Onthou die rusdag om dit heilig te hou. Ses dae het jy om al jou werk te doen, maar die sewende is die dag van die HERE jou God, jy mag op dié dag geen werk doen nie, nie jy of jou vrou of jou kinders of jou diere of die vreemdeling nie; is binne jou poorte, want die HERE het die hemel en die aarde en die see en alles wat daarin is, in ses dae gemaak; daarom het hy die sewende dag geseën en dit geheilig*”.

Kyk mooi, in hierdie aanhaling gaan dit net oor die getalle “*ses en sewe*”; die woord sabbat word nie eers genoem nie. En in sy “*sewende*” vorm, 'n ranggetal, dring die Skepperwetgewer aan op die standpunt dat hierdie *sewende* besige *dag*. Hoekom hierdie aandrang? Ek sal jou 'n rede gee om, indien nodig, jou siening oor hierdie gebod te verander. God wou die orde van tyd wat hy van die grondlegging van die wêreld daargestel het, vernuwe. En as hy so aandring, is dit omdat die week gekonstrueer is in die beeld van die voltydse van sy spaarprojek: 7000 jaar of meer presies, 6000 + 1000 jaar. Omdat Moses sy reddingsplan verdraai het deur twee keer op die rots van Horeb te slaan, is Moses verhinder om aardse Kanaän binne te gaan. Dit was die les wat God oor sy ongehoorsaamheid wou gee. Sedert 1843-44 het die eerste dag se rus dieselfde

gevolge, maar hierdie keer verhinder dit toegang tot hemelse Kanaän, die beloning vir die geloof van die uitverkorenes wat aangebied word deur die soendood van Jesus Christus. Hierdie goddelike oordeel val op die rebelle, want, soos die optrede van Moses, is die res van die eerste dag nie in ooreenstemming met die plan wat deur God geprogrammeer is nie. Name kan verander word sonder veel gevolge, maar die karakter van getalle is hul onveranderlikheid. Vir die skepper God, wat toesig hou oor sy skepping, vind die progressiewe progressie van tyd plaas deur 'n opeenvolging van weke van sewe dae. Onveranderlik sal die eerste dag die eerste dag bly en die “ *sewende* ” sal die “ *sewende* ” bly . Elke dag sal vir ewig die waarde behou wat God dit van die begin af gegee het. En Genesis leer ons, in hoofstuk 2, dat die sewende dag die voorwerp van 'n bepaalde lot is: dit is “ *geheilig* ”, dit wil sê, afgesonder. Tot nou toe het die mensdom die ware oorsaak van hierdie spesiale waarde geïgnoreer, maar vandag gee ek in sy naam God se verduideliking. In die lig daarvan word God se keuse uitgeklaar en geregverdig: die sewende dag profeteer die sewende millennium van die goddelike globale projek van 7000 sonjare, waarvan die laaste “ *duisend jaar* ” wat in Apo.20 aangehaal word, die uitverkorenes van Jesus-Christus sal sien. ingaan in die vreugde en teenwoordigheid van hul geliefde Meester. En hierdie beloning sal verkry word danksy Jesus se oorwinning oor sonde en dood. Die geheiligde Sabbat is nie meer net die herdenking van die skepping van ons aardse heelal deur God nie, dit merk ook elke week die vooruitgang na die ingang in die koninkryk van die hemel waar Jesus volgens Joh.14:2-3 “ *'n plek voorberei.* ” vir sy geliefde uitverkorenes. Hier is 'n baie mooi rede om hom lief te hê en hom te eer op hierdie heilige sewende dag, wanneer hy verskyn om die einde van ons weke te merk, teen sonsondergang, aan die einde van die 6de ^{dag} .

Van nou af, wanneer jy die woorde van hierdie vierde gebod lees of hoor, moet jy agter die woorde van die teks hoor hoe God vir mense sê: “Julle het 6000 jaar om die geloofswerke van die uitverkorenes voort te bring, want julle het die einde van hierdie tyd bereik het, sal die tyd van **1000 jaar** van die *sewende millennium* nie meer aan jou behoort nie; dit sal net voortgaan vir my uitverkorenes wat my hemelse ewigheid binnegegaan het, deur middel van die ware geloof wat deur Jesus Christus erken word.”

Die Sabbat verskyn dus as 'n simboliese en profetiese teken van die ewige lewe wat gereserveer is vir die verlostes van die aarde. Jesus het dit ook geïllustreer deur “die *kosbare pêrel* ” van sy gelykenis wat in Matt.13:45-46 aangehaal word: “ *Die koninkryk van die hemele is nog steeds soos 'n handelaar wat pragtige pêrels soek. Hy het 'n pêrel van groot prys gevind ; en hy het gegaan en alles wat hy het, verkoop en haar gekoop .*” Hierdie vers kan twee omgekeerde verduidelikings kry. Die uitdrukking “ *koninkryk van die hemele* ” dui op God se reddingsprojek. Deur sy projek uit te beeld, vergelyk Jesus Christus homself met 'n “ *pêrel* ” “ *handelaar* ” wat op soek is na die *pêrel* , die mooiste, die perfekste en dus, gevolglik, die een wat die hoogste prys kry. Om hierdie skaars, en dus kosbare, *pêrel te vind* , het Jesus die hemel en sy heerlijkheid en op aarde verlaat teen die prys van sy verskriklike dood, het hy hierdie geestelike pêrels teruggekoop sodat hulle vir ewig sy eiendom sou word. Maar omgekeerd is

die *handelaar* die uitverkore een wat dors na die absolute, na die goddelike volmaaktheid wat die beloning van ware geloof sal wees. Ook hier, om hierdie prys van die hemelse roeping te wen, laat vaar hy ydele en onregverdige aardse waardes om homself daaraan toe te wy om aan die Skepper God 'n aanbidding te gee wat vir hom welgevallig is. In hierdie weergawe is die *pêrel van groot prys* die ewige lewe wat deur Jesus Christus aan sy uitverkorenes in die lente van die jaar 2030 aangebied word.

Hierdie *pêrel van groot prys* kan dus net betrekking hê op die laaste era van Adventisme; die een wie se laaste verteenwoordigers sal lewe tot die ware wederkoms van Jesus Christus. Dit is hoekom hierdie *pêrel van groot prys* die Sabbat, die wederkoms van Christus en die heiligheid van die laaste uitverkorenes bymekaar bring. Die leerstellige volmaaktheid wat in hierdie laaste era gevind is, gee aan die heiliges die beeld van die *pêrel*. Hulle spesifieke ervaring om die ewigheid lewend in te gaan, bevestig hierdie *pêrelbeeld*. En hulle gehegtheid aan die sewende-dag Sabbat wat hulle weet om die sewende millennium te profeteer gee aan die Sabbat en die sewende millennium die beeld van 'n unieke kosbare juweel waarmee niks vergelyk kan word nie, behalwe 'n "*pêrel van groot prys*". Hierdie idee sal in Openb.21:21 voorkom: “ ***Die twaalf poorte was twaalf pêrels ; elke deur was van 'n enkele kraal*** . Die stadsplein was suiwer goud, soos deursigtige glas .” Hierdie vers beklemtoon die uniekheid van die standaard van heiligmaking wat deur God vereis word, en terselfdertyd die unieke beloning om die ewige lewe te verkry deur hul toetreding tot die sewende millennium Sabbat deur simboliese "*poorte*" wat Adventiste geloofsbeproewinge uitbeeld. Die laaste verlostes is nie beter as dié wat hulle voorafgegaan het nie. Dit is slegs die leerstellige waarheid wat God aan hulle bekend gemaak het wat hulle beeld van *pêrel* regverdig wat opvolg op dié van gesnyde *edelgesteentes*. God maak nooit 'n uitsondering vir mense nie maar, afhangende van die betrokke tyd, het hy die reg voorbehou om 'n uitsondering te maak op die standaard van heiligheid wat vereis word om verlossing te verkry. Die Christelike era wat ondersoek is, het hoofsaaklik betrekking op die tyd wat gekenmerk is deur die terugkeer van sonde wat godsdienstig geformaliseer is sedert die totstandkoming van die Romeinse pouslike regime, dit wil sê sedert 538. Ook word die begin van die Hervorming gedek deur sy deernis en sy barmhartigheid, en die oortreding van die Sabbat is nie toegereken totdat die dekreet van Dan.8:14 in werking getree het, sedert die lente van 1843. In subtiele sinspeling word die aankoop van die *pêrel* deur Jesus voorgestel in Openb.3:18: “ *Ek raai jou aan om by My goud te koop wat in die vuur getoets is, sodat jy ryk kan word, en wit klere, sodat jy aangetrek kan word en die skande van jou naaktheid nie verskyn nie, en salf vir salf jou oë, dat jy kan sien* .” Hierdie dinge, wat Jesus aanbied aan diegene wat dit kort, vorm die elemente wat aan die uitverkorene sy simboliese aspek van "*pêrel*" gee in die oë en oordeel van die Here Jesus Christus. Die "*pêrel*" moet by Hom "*gekoop*" word, dit word nie gratis verkry nie. Die prys is dié van selfverloëning, die basis van die stryd om geloof. In die onderskeie bevel stel Jesus voor om 'n geloof wat deur beproewing getoets is te verkoop wat die uitverkorene sy geestelike rykdom gee; sy reine en vlekkelose geregtigheid wat die geestelike naaktheid van die vergewe sondaar bedek; die hulp van die Heilige Gees wat die oë en intelligensie

van die sondige mens oopmaak vir die projek wat God in sy heilige Skrif van die Bybel geopenbaar het.

In die tyd van 6000 jaar van die Christelike era, het God gewag tot die einde van hierdie aardse siklus om sy laaste uitverkorenes te laat ontdek die grootsheid van sy heilige sewende dag of Sabbat wat vir sy rus geheilig is. Die verkose amptenare wat die betekenis daarvan verstaan, het nou alle rede om dit lief te hê en te eer as 'n geskenk van Jesus Christus. Wat diegene betref wat nie daarvan hou nie en dit beveg, hulle het en sal alle rede hê om dit te haat, want dit sal die einde van hul dierlike aardse bestaan aandui.

Die dekreet van Daniël 8:14

Dan.8:12 gaan voort en sê: “ *Die horing het die waarheid neergewerp en in sy ondernemings geslaag.* ” Die “ *waarheid* ” is, volgens Ps.119:142, “ *die wet* ”. Maar dit is ook die absolute teenoorgestelde van die “ *leuen* ” wat, volgens Jes.9:14, die pouslike “ *valse profeet* ” kenmerk deur die term “ *stert* ” wat hom direk beskuldig in Openb.12:4. Trouens, sy gooi die waarheid op die grond om haar godsdienstige “ *leuens* ” in die plek daarvan te installeer. Sy “ *ondernemings* ” kon net “ *sukksesvol wees* ”, aangesien God self veroorsaak het dat sy verskyning Christelike ontrouheid wat sedert 7 Maart 321 beoefen is, straf.

Verse 13 en 14 sal lewensbelangrik wees tot aan die einde van die wêreld. In vers 13 wonder heiliges oor hoe lank die afpersing van “ ewigdurende ” en “ vernietigende sonde ” sal duur; dinge wat ons pas geïdentifiseer het. Maar laat ons 'n bietjie stilstaan by hierdie “ verwoestende sonde ”. Die verwoesting ter sprake is dié van menslike siele of lewens. Uiteindelik sal die hele vernietigde mensdom, gedurende die “ duisend jaar ” van die sewende millennium, die planeet aarde in sy oorspronklike vorm “ vormloos en leeg ” verlaat wat vir hom die moeite werd sal wees, in Apo.9:2-11, 11: 7, 17:8 en 20:1-3, die naam “ diep ” van Gen.1:2.

Die “ heiliges ” vra ook hoe lank sal “ Christelike ” “ heiligheid en gasheer ” vertrap word? ". In hierdie toneel tree hierdie “ heiliges ” op as getroue dienaars van God, besiel soos Daniël, wat as voorbeeld in Dan.10:12 gegee word, van die wettige begeerte “ om verstaan » die goddelike projek. Hulle kry vir die drie genoemde vakke 'n enkele antwoord wat in vers 14 gegee word.

Volgens die regstellings en verbeterings wat God my gelei het om uit die oorspronklike Hebreeuse teks te maak, is die antwoord wat gegee word: “ Tot die aandmôre sal tweeduisend-driehonderd, en heiligheid geregverdig word .” Dit is nie meer daar nie, die obskure teks van tradisie: “ Tot tweeduisend-driehonderd aande en oggende en die heiligdom sal gereinig word ”. Dit is nie meer 'n kwessie van heiligdom nie , maar van **heiligheid** ; verder word die werkwoord “ gesuiwer ” vervang deur “ **geregverdig** ”, en die derde verandering het betrekking op die uitdrukking “ *aandmôre* ” wat inderdaad enkelvoud in die Hebreeuse teks is. Op hierdie manier verwyder God alle regverdiging van diegene wat probeer om die totale getal te verander deur dit deur twee te deel, en beweer dat hulle die aande van die oggende skei. Sy benadering bestaan uit die aanbidding van die eenheid van berekening die “ *aandoggend* ” wat 'n 24-uur dag in Gen.1 definieer. Eers dan openbaar die Gees die nommer van hierdie eenheid: “2300”. Die totale aantal profetiese dae wat aangehaal word, word dus beskerm. Die werkwoord “ *geregverdig* ” het as sy oorsprong, in Hebreeus, die woord “geregtigheid” “tsedek”. Die vertaling wat ek voorstel is dus self geregverdig. Dan, 'n fout met betrekking tot die Hebreeuse woord "qodesh" gee hierdie term weer as “ *heiligdom* ” wat in Hebreeus "miqdash" is. Die woord “ *heiligdom* ” is goed vertaal in vers 11 van Daniël 8, maar dit het geen plek in vers 13 en 14 waar die Gees die woord “qodesh” gebruik wat as “ *heiligheid* ” vertaal moet word nie.

Wanneer ons weet dat die “ *vernietigende sonde* ” spesifiek die verlatting van die Sabbat teiken, self die voorwerp van 'n bepaalde goddelike **heiligmaking** , verlig hierdie woord “ *heiligheid* ” aansienlik die betekenis van die profetiese boodskap. God kondig aan dat aan die einde van die “ *2300 aande en oggende* ” wat aangehaal is, respek vir die res van sy ware “ *sewende dag* ” deur hom geëis sal word, van elke persoon wat aanspraak maak op heiligheid en “ *ewige geregtigheid* ” verkry deur Jesus Christus. Die einde van die “ *vernietigende sonde* ” behels die afstanddoening van die godsdienstige aanbidding van Sondag, die vorige dag van die son, wat deur Konstantyn I' die heidense keiser, vasgestel is. God hervestig dus op sy beurt die leerstellige norme van verlossing wat in die tyd van die apostels geheers het. Hierdie term “ *heiligheid* ” alleen sluit al die leerstellige waarhede van die fundamente van die Christelike geloof in. Met as model en oorsprong die leer wat aan die Jode gegee is, bring die Christelike

geloof slegs nuwe, die vervanging van diere-offers, deur die bloed wat deur Jesus Christus op die versoendeksel versteek is, versteek in 'n ondergrondse grot wat onder sy voete by Golgota geleë is, soos dit het ons Verlosser behaag om in 1982 aan sy dienaar Ron Wyatt te openbaar en te wys. Die ontdekking van die onderwerpe wat deur die woord " *heiligheid* " betrokke is, is progressief en strek oor die tyd van 'n leeftyd, maar sedert 2018, hierdie tyd is getel en beperk, en vandag, in 2020, is daar net 9 jaar oor om alle aspekte te herstel.

Daniël 8:14 is 'n sielododende dekreet, want die verandering van God se oordeel lei tot die verlies van Christus se aanbod van verlossing vir alle praktiserende Rooms-Katolieke Sondag-Christene. Die gees van oorgeërfde tradisie sal dus die ewige dood van menigtes veroorsaak, wat meestal onbewus is van hulle veroordeling deur God. Dit is hier waar die demonstrasie van liefde vir die waarheid God toelaat om " *die verskil* " te merk, met betrekking tot die lot wat raak " *die wat Hom dien en die wat Hom nie dien nie* (Mal.3:18)" .

Sommige opstandige geeste sal die idee van 'n verandering wat toeskryfbaar is aan God wil uitdaag wat self verklaar: " *Ek verander nie* ", in Mal.3:6. Dit is dan dat ons moet besef dat die verandering wat in 1843-44 bewerkstellig is slegs bestaan uit die herstel van 'n oorspronklike norm wat lankal verdraai en getransformeer is . Dit is waarom die seën van die uitverkorenes van die Hervorming, toegereken ten spyte van hulle onvolmaakte werke, 'n uitsonderlike karakter vertoon, waarvan die leerstellige aspek nie as die model van die ware geloof voorgestel kan word nie. Hierdie spesifieke oordeel vir die vroeë hervormers is so uitsonderlik dat God dit optel en dit openbaar in Openb.2:24 waar hy voor 1843 aan die Protestante gesê het: " *Ek lê geen ander las op julle nie, net wat julle het, hou dit tot Ek kom* ."

Die " *wee* " verbonde aan die inwerkingtreeding van hierdie dekreet van Dan.8:14 is so " *groot* " dat God dit te kenne gee deur die aankondiging van drie " *groot wee* " in Op.8:13. En met sulke ernstige gevolge is dit dringend om die datum van inwerkingtreeding daarvan te weet. Dit was juis die bekommernis van die " *heiliges* " van Dan.8:13. Die duur word nou geopenbaar as profetiese " *2300 dae* ", of 2300 werklike sonjare, volgens die kode wat aan Esegïël, 'n hedendaagse profeet van Daniël, gegee is (Eseg.4:5-6). Hierdie hoofstuk 8, waarvan die tema bestaan om 'n einde te maak aan die Romeinse " *sonde* ", sal die elemente wat dit ontbreek vind in Dan.9 waar dit ook daar 'n kwessie sal wees van " *'n einde aan sonde* ", maar hierdie keer, tot " *erfsonde* wat die verlies van die ewige lewe veroorsaak het, sedert Adam en Eva. Die operasie sal gebaseer wees op die aardse bediening van Messias Jesus en op die vrywillige offer van sy volmaakte lewe, in verlossing vir die sondes van sy uitverkorenes, en ek spesifiseer, van hulle alleen. Die tyd van sy koms onder die mense word vasgestel deur profesie in profetiese dae. Die boodskap het betrekking op die prioriteit Joodse volk aangesien hulle in alliansie met God is. Hy gee die Joodse volk, om " *'n einde aan sonde te maak* , 'n tydperk van " *sewentig weke* " wat 490 werklike dagjare verteenwoordig. Maar dit dui ook die manier aan om die beginpunt van die berekening te dateer. " *Vandat die woord aangekondig het dat Jerusalem gebou sou word, totdat die gesalfdes, is daar ... (7 + 62 = 69 weke)* ." Drie Persiese konings het hierdie magtiging gegee, maar slegs die derde, Artasasta I ' het dit volledig volgens Esra 7:7 vervul. Sy

koninklike besluit is in die lente van 458 vC afgekondig. Die termyn van 69 weke plaas die begin van die bediening van Jesus Christus in die jaar 26. Veral gerig op die laaste "sewe jaar" wat gereserveer is vir die werk van Jesus, wat, deur sy versoeningsdood, die fundamente van die nuwe verbond, die Gees stel in vers 27 van Dan.9 hierdie " week " van dae-jare " in die middel " voor, waarvan hy, deur sy vrywillige dood, " die offer en die offer laat ophou "; die dinge wat tot Jesus Christus geoffer is, tot versoening van sondes. Maar sy dood kom bo alles om 'n einde aan sonde te maak . Hoe moet ons hierdie boodskap verstaan? God bied 'n demonstrasie van sy liefde wat die harte van sy uitverkorenes sal vang wat, deur terugkeer van liefde en erkenning, met sy hulp teen sonde sal veg. 1 Johannes 3:6 bevestig en sê: " Wie in Hom bly, doen nie sonde nie; wie sondig, het hom nie gesien en hom nie geken nie ." En hy versterk sy boodskap met baie ander aanhalings.

Op 'n leerstellige vlak vervang die nuwe alliansie wat deur Jesus Christus gebou is slegs die ou een. Beide verbonde rus dus op dieselfde profetiese basis wat in

Dan.9:25 geopenbaar word. Die datum – 458 kan dus as basis dien vir die berekening van die 70 weke wat vir die Joodse volk vasgestel is, maar ook vir dié van die 2300 werklike dagjare van Dan.8:14 wat die Christelike geloof aangaan.

Danksy hierdie gedateerde presisie kan ons vir die jaar 30 die dood van die Messias vasstel en vir die jaar 1843 die inwerkingtreeding van die dekreet van Dan.8:14. Beide boodskappe kom om " 'n einde aan sonde te maak " met ewige sterflike gevolge vir diegene wat volhard om dit te ignoreer, die een soos die ander, totdat die dood hulle tref, of na die einde van die tyd van die kollektiewe en individuele genade wat die heerlike wederkoms van Jesus Christus. Tot op hierdie laaste punt laat die lewe opregte bekerings toe wat toegang tot die status van die uitverkorenes toelaat.

P herstel vir Apocalypse

Die skryf van die boek word geheel en al deur God gedoen. Dit is hy wat die woorde kies en in Openb.22:18-19 waarsku hy die vertalers en skrifgeleerdes wat verantwoordelik sal wees vir die oordra of transkribeer van die oorspronklike verhaal, van geslag tot geslag, dat die geringste verandering in die woorde hulle sal beïnvloed. . sal die verlies van verlossing werd wees. So hier het ons 'n baie besondere werk van baie hoë heiligheid. Ek kan dit vergelyk met 'n reusagtige

"legkaart" waarvan die samestelling nie voltooi kon word as die geringste oorspronklike stukkie gewysig sou word nie. Die werk is dus goddelik kolossaal en volgens sy aard is alles wat God daar sê waar, maar waar vir die voltooiing van sy reddingsprojek; omdat hy hierdie profesie rig aan sy "knegte", meer presies, "sy *slawe* ", van die einde van die wêreld. Die profesie sal slegs interpreteerbaar wees wanneer die geprofeteerde elemente op die punt staan om vervul te word of, vir die grootste deel, volbring word.

Die lengte van die algehele tyd wat die goddelike reddingsprojek sou duur, is nog altyd deur mans geïgnoreer. Sodoende kon die dienaar van God te alle tye hoop om die einde van die wêreld te aanskou, en Paulus getuig daarvan met sy woorde: " *Dit is wat ek sê, broeders, dat die tyd min is ; sodat die wat vrouens het voortaan kan wees soos die wat geen het nie, die wat ween soos wat nie ween nie, die wat bly is omdat hulle nie bly is nie, die wat koop as hulle nie besit nie, en die wat die wêreld gebruik om dit nie te gebruik nie, vir die gestalte van hierdie wêreld gaan verby* (1 Kor.7:29 tot 31)."

Ons het bo Paulus die voordeel om onself in hierdie tyd te bevind wanneer God 'n einde gaan maak aan sy keuse van ewige uitverkorenes. En vandag moet sy geïnspireerde raad geïmplementeer word deur die ware uitverkorenes van ons finale era. Die wêreld sal verbygaan, en slegs die ewige lewe van die uitverkorenes sal voortduur. Ook die woorde van God in Christus, " *Ek kom gou* ", in Openb.1:3, is waar, volkome geregverdig en aangepas vir hierdie laaste tyd wat ons s'n is; nege jaar na sy terugkeer, ten tyde van die skryf van hierdie teks.

Ons het in Dan.7:25 gesien dat Rome se doel was om " *die tye en die goddelike wet te verander.*" Die begrip van die geheimenisse van die Apokalips van Jesus Christus, gegee aan die apostel Johannes wat op die eiland Patmos aangehou is, is in wese gebaseer op die kennis van die ware tyd wat deur God vasgestel is. Die onderwerp van tyd is dus fundamenteel vir die verstaan van die Apokalips, wat God op hierdie begrip van tyd struktureer. Hy sal dus speel op die onakkuraatheid van hierdie gegewens sodat die boek sy onskadelike geheimsinnige karakter behou wat dit sal toelaat om die 20 eeue van ons era deur te steek sonder om vernietig te word deur die entiteite wat beskuldig en veroordeel word. Die veranderde tye, en veral die kalender wat deur Rome vasgestel is op 'n valse datum gekoppel aan die geboorte van Jesus, het nie toegelaat dat die uitverkorenes mislei word wanneer hulle goddelike profesieë interpreteer nie; dit omdat God in sy profesieë tydsduur aanbied waarvan die begin en einde gebaseer is op historiese handeling wat maklik identifiseerbaar is en gedateer word deur gespesialiseerde historici.

Maar in die Apokalips is die begrip tyd noodsaaklik, want die hele struktuur van die boek berus daarop. Gevolglik het die begrip daarvan afgehang van die korrekte interpretasie van die Sabbat wat deur God in 1844 geëis en herstel is. My bediening, wat in 1980 begin is, het ten doel gehad om die belangrikheid van die profetiese rol van die Sabbat te openbaar , wat die groot res van die sewende millennium, van God en sy uitverkorenes, die tema van Openb.20. Volgens vers 2Pe.3:8, " *een dag is soos duisend jaar, en duisend jaar is soos een dag* ", is die skakel tussen die beeld van die sewe skeppingsdae

geopenbaar in Gen.1 en 2 en die sewe duisend jaar van die algehele tyd van die goddelike projek, alleen het my begrip van die samestelling van die struktuur van die boek moontlik gemaak. Met hierdie wete word die profesie duideliker en onthul, pêrel vir pêrel, al sy geheime.

Profesie kom dus tot lewe en doeltreffendheid slegs as die boodskap gekoppel kan word aan 'n datum in die geskiedenis van die Christelike era. Dit is wat die inspirasie van die Heilige Gees van God in Jesus Christus my laat besef het. Mag ek ook hierdie “ *boekie, oop* ” verklaar, wat die volbringing van die goddelike plan bevestig wat in Openb.5:5 en 10:2 aangekondig is.

Wat die argitektuur daarvan betref, dek die Apokalipsvisioen die tyd van die Christelike era tussen die einde van die apostoliese tyd, rondom 94 en die einde van die sewende millennium wat die finale wederkoms van Jesus Christus in 2030 sal opvolg. Dit deel dus met Daniël hoofstukke 2, 7, 8, 9, 11 en 12 oorsig van die Christelike era. Vir Christene is die belangrikste leerstelling wat uit die bestudering van hierdie boek verkry is, die spildatum van die lente van 1843 wat deur Dan.8:14 vasgestel is, maar ook van die herfs van 1844 waarin die geloofsbeproewing geëindig het. Dit was weer vanaf die herfs van 1844 dat God die fundamente van die Sewendedag Adventiste geloof gelê het. Hierdie twee datums is so belangrik dat God dit sal gebruik om sy visie van Openbaring te struktureer. Om die waarde van hierdie twee sluitingsdatums ten volle te verstaan, moet ons verband hou met 1843, die begin van 'n geloofstoets vir die profetiese woord. Die eerste geestelike slagoffers het op hierdie datum geval deur hul minagtinge verwerping van William Miller se eerste Adventiste-aankondiging. Maar die tyd van beproewing bied hulle 'n tweede kans met sy tweede aankondiging van die wederkoms van Jesus vir 22 Oktober 1844. Op 23 Oktober eindig die verhoor en God se oordeel kan so geformuleer en geopenbaar word. Die kollektiewe toets is verby, maar individuele bekering is steeds moontlik. Boonop onderhou Adventiste almal die Romeinse Sondagrus wat nog nie as sonde geïdentifiseer is nie. En die Sabbat word geleidelik deur Adventiste individueel aangeneem, sonder dat die groot rol daarvan deur alle Adventiste besef word. Hierdie redenasie lei my tot guns vir die einde van die valse Protestantse geloof, die datum van lente 1843 en vir die begin van Adventisme wat deur God geseën is, die herfsdatum van 23 Oktober 1844. Reeds onder die Hebreërs was lente en herfs verbind deur aanleiding te gee tot feeste wat diametraal teenoorgestelde komplementêre temas gevier het; die ewige geregtigheid van die geslagte “ *lam* ” van die “Pasga” van die lente, aan die een kant, en die einde van die sonde van die “ *bok* ” wat geslag is vir “die dag van versoening” van sondes, van herfs, van elders. Die twee godsdienstige feeste het hul vervulling gevind in die Pasga van die jaar 30 waarin die Messias Jesus sy lewe gegee het. Die lente van 1843 en 22 Oktober 1844 is ook in betekenis gekoppel, aangesien die doel van die geloofstoets is om “ *'n einde aan sonde te maak* ” volgens Dan.7:24; dit wat die afskuwelike praktyk van weeklikse rus op die eerste dag uitmaak, terwyl God dit verordineer het vir die sewende wat Hy selfs vir hierdie gebruik geheilig het , vanaf die einde van die eerste week van die aardse skepping; in 2021, 5991 jaar voor ons.

Ons kan ook die datum van die dekreet van Daniël 8:14 bevoordeel wat die datum van lente 1843 definieer. Om hierdie keuse te regverdig, moet ons in ag neem dat hierdie oomblik al die verhoudings wat tot dan tussen God en sy skepsele gevestig is, sny; God wat sedert hierdie datum 'n finale seleksie onderneem het, gebou op twee opeenvolgende Adventiste-aankondigings. Vanaf die lente van 1843 was die Sabbat aangebreek, maar God sou dit eers in die herfs van 1844 aan die weners van die toets gee, as 'n geseënde en geheiligde teken dat hulle aan hom behoort het, in ooreenstemming met die Bybelse leer van Ese.20:12-20, soos ons vroeër gesien het.

In hierdie boek het hoofstuk 5 ons ten doel om ons te herinner dat sonder die oorwinning wat Jesus Christus so duur betaal het, " *die Lam van God* ", alle goddelike hulp, alle geopenbaarde lig onmoontlik sou gewees het, en daarom sou geen sielsmens nie gered word. Sy profetiese lig red sy uitverkorenes net soveel as sy vrywillig aanvaarde kruisiging. Geloof in sy offer reken ons sy " *ewige geregtigheid* " toe volgens Dan.7:24, maar sy Openbaring verlig ons pad en wys vir ons die geestelike strikke wat deur die duiwel gestel is, om ons te laat deel in sy verskriklike lot. In hierdie geval neem redding 'n konkrete vorm aan.

Hier is 'n voorbeeld van hierdie subtiele strikke. Die Bybel word tereg beskou en beskou as die geskrewe Woord van God. Hierdie woorde is egter geskryf deur mans wat in die konteks van hul tyd gedompel is. As God egter nie verander nie, verander sy vyand, die duiwel, Satan, mettertyd sy strategie en gedrag teenoor God se uitverkorenes. Dit is waarom die duiwel wat as 'n " *draak* " beeld van sy openlike vervolgende oorlog optree, in sy tyd, maar net vir daardie tyd, Johannes in 1Joh 4:1 tot 3 kon verklaar: " *Geliefdes, glo nie alle gees nie; maar stel die geeste op die proef of hulle uit God is, want baie valse profete het in die wêreld uitgegaan. Herken die Gees van God hierin: elke gees wat bely dat Jesus Christus in die vlees gekom het, is uit God; en elke gees wat Jesus nie bely nie, is nie uit God nie, dit is dié van die antichris, van wie se koms julle gehoor het, en wat nou reeds in die wêreld is.* » In sy woorde spesifiseer Johannes " *kom in die vlees* " net om Christus uit sy ooggetuie-getuienis te identifiseer. Maar sy bevestiging " *elke gees wat bely dat Jesus Christus in die vlees gekom het, is van God* " het sy waarde verloor sedert die Christelike godsdiens vanaf 7 Maart 321 in afvalligheid en sonde verval het deur die beoefening van die ware Sabbat van ware sewende dag geheilig te laat vaar. deur God. Die beoefening van sonde, tot 1843, het die waarde van " *bely dat Jesus Christus in die vlees gekom het* " verminder en sedert daardie selfde datum het dit dit van alle waarde gestroop; die laaste vyande van Jesus Christus beweer dat hulle sy " *naam* " gebruik soos hy in Matt.7:21 tot 23 aangekondig het: " *Nie elkeen wat vir My sê: Here, Here, sal in die koninkryk van die hemele ingaan nie, maar net hy wat die wil van my Vader wat in die hemel is. Baie sal in daardie dag vir my sê: Here, Here, het ons nie **in u Naam geprofeteer nie** ? Het ons nie **deur u Naam** duiwels uitgedryf nie ? En het ons nie baie wonderwerke **deur u Naam** gedoen nie ? Dan sal Ek openlik vir hulle sê: Ek het julle nooit **geken nie**, gaan weg van My, julle wat die ongeregtigheid doen. " " Nooit **geweet nie**! " Hierdie " *wonderwerke* " is dus deur die duiwel en sy demone verrig.*

Die Apokalips in opsomming

In die proloog van hoofstuk 1, die begin van Sy heerlike Openbaring, bied die Gees aan ons die spyskaart van die fees wat voorberei is. Daar vind ons die tema van die aankondiging van die glorieryke wederkoms van Jesus Christus, wat reeds in 1843 en 1844 georganiseer is, om die universele en hoofsaaklik Amerikaanse Protestantse geloof te toets; hierdie tema is alomteenwoordig: vers 3, *Want die tyd is naby*; vers 7, *kyk, Hy kom met die wolke...*; vers 10, *Ek is op die dag van die Here deur die Gees geneem en ek het agter my 'n harde stem gehoor soos die geluid van 'n basuin*. Gevoer deur die Gees bevind Johannes homself op die dag van Jesus se glorieryke wederkoms, die *Dag van die Here*, "groot en vreeslike dag" volgens Mal.4:5, en hy het die historiese verlede van die Christelike era **agter die rug**. aangebied onder die simbool van sewe name geleen uit *sewe stede in Asië* (hedendaagse Turkye). Dan, soos in Daniël, sal die drie temas *van briewe, seëls en trompette* die hele Christelike era parallel dek, maar elkeen van hulle is in twee hoofstukke verdeel. Gedetailleerde studie sal onthul dat hierdie verdeling plaasvind op die spildatum van 1843 wat in Dan.8:14 vasgestel is. Binne elke tema merk boodskappe aangepas by die geestelike standaard wat in Daniël vasgestel is, vir die geteikende eras, 7 oomblikke van die tyd wat gedek is; 7, die getal van goddelike **heiligmaking** wat as sy "seël" dien en wat die tema van Openb.7 sal wees.

Die verduideliking wat kom, is nooit effektief gemaak nie, want die idee van tyd word slegs geopenbaar deur die betekenis van die name van die "sewe kerke" wat in die eerste hoofstuk aangehaal word. In die tema van die briewe, van Openb. 2 en 3, vind ons geen presiesheid in die vorm nie: "die eerste engel, die tweede engel ... ens. »; soos die geval sal wees met "die seëls, die basuine en die sewe laaste plaes van die toorn van God". Sodoende kon sommige glo dat die boodskappe, werklik en letterlik, gerig is aan Christene wat in hierdie stede van antieke Kappadosië, van die huidige Türkiye, woon. Die volgorde waarin die profesie hierdie stadname aanbied, volg chronologies die volgorde waarin godsdienshistoriese feite deur die hele Christelike era vervul is. En dit is volgens die openbarings wat reeds deur die boek Daniël verkry is, dat God die karakter wat Hy aan elke era gee, definieer deur die betekenis van die naam van sy stad. Openevolgend word die geopenbaarde volgorde soos volg vertaal:

1- *Efese* : wat beteken: loodsing (die van die Vergadering of heiligdom van God).

2- *Smirna* : wat beteken: mirre (aangename reuk en balseming van die dooies vir God; Romeinse vervolging van die getroue uitverkorenes tussen 303 en 313).

3- *Pergamon* : wat beteken: owerspel (sedert die verlating van die Sabbat op 7 Maart 321. In 538 het die gevestigde pouslike regime die res van die eerste dag godsdienstig herdoop tot Sondag).

4- *Thiatura* : betekenis: gruwel en sterflike lyding (dui op die era van die Protestantse Hervorming wat die diaboliese aard van die Katolieke geloof openlik aan die kaak gestel het; tydperk rakende die 16de^{eeu} toe die verspreiding van die Bybel te danke aan meganiese drukwerk bevoordeel is).

5- *Sardis* : dubbele en teenoorgestelde betekenis: krampagtige en edelgesteentes. (Dit openbaar die oordeel wat God slaag op die geloofstoets van

1843-1844 : die krampagtige betekenis het betrekking op die verwerpte Protestantse geloof: “ *Jy is dood* ”, en die edelsteen dui die uitverkore weners van die toets aan: “ *hulle sal saam met my in wit klere omdat hulle waardig is .*”)

6- *Philadelphia* : betekenis: Broederliefde (die edelgesteentes van *Sardis* is sedert 1863 in die Sewendedag Adventiste-instelling versamel; die boodskap word toegeken vir die jaar 1873 gedefinieer deur Dan.12:12. Geseënd in hierdie tyd, is sy egter gewaarsku teen die risiko om 'n mens se kroon te laat "neem").

7- *Laodisea* : wat beteken: mense het geoordeel: “ *nie koud of warm nie, maar lou* ” (dit is *Filadelfia* wat “ *sy kroon geneem het* ”: “ *Jy is ongelukkig, ellendig, arm, blind en naak .*” Die instelling het nie gedink dat dit dit sou tussen 1980 en 1994 getoets en getoets word deur 'n geloofstoets identies aan dié wat aan sy pioniers van 1844 hul goddelike seën verdien het: in 1994 het die instelling val, maar die boodskap gaan voort deur verspreide Adventiste wat God identifiseer en uitkies deur hulle liefde vir sy geopenbaarde profetiese lig, en deur die sagmoedige en onderdanige natuur wat ware dissipels van Jesus Christus in alle eeue kenmerk).

“ *In die voortsetting* ” van die aardse tyd wat geëindig het met die heerlike wederkoms van Christus God, sal Apo.4 deur die simbool van “24 trone”, 'n toneel van hemelse oordeel (*in die hemel*) waar God sy uitverkorenes sal saambring sodat 'hulle oordeel die goddelose dooies. Parallel met Openb.20 dek hierdie hoofstuk die “duisend jaar” van die sewende millennium. Toeligtig: hoekom 24, en nie 12, trone nie? As gevolg van die verdeling van die Christelike era in twee dele op die datums 1843-1844 van die begin en die einde van die geloofstoets van die tyd.

Dan, as 'n belangrike tersyde, sal Openb.5 die belangrikheid beklemtoon om die boek van profesieë te verstaan; wat slegs moontlik gemaak sal word deur die oorwinning verkry deur ons goddelike Here en Verlosser Jesus Christus.

Die tyd van die Christelike era sal weer in Openb.6 en 7 onder die blik van 'n nuwe tema ondersoek word; dié van die “sewe seëls”. Die eerste ses sal die hoofakteurs op die verhoog aanbied en die tekens van die tyd wat die twee dele van die verdeling van die Christelike era kenmerk: tot 1844, vir Apo.6; en vanaf 1844, vir Apo.7.

Dan kom die tema van “ *basuine* ” wat waarskuwingsstrawwe vir die eerste ses van Openb. 8 en 9 simboliseer, en definitiewe straf, vir “ *die sewende basuin* ”, altyd afgesonder, in Openb. 11:15 om 19.

Agter Apo.9, Apo.10 teiken die tyd van die einde van die wêreld, wat die geestelike situasie oproep van die twee groot vyande van Jesus Christus wat beweer dat hulle hom is: die Katolieke geloof en die Protestantse geloof, saam met amptelike Adventisme wat sedertdien geval het. 1994. Hoofstuk 10 sluit die eerste deel van die boek se onthullings af. Maar belangrike hoofonderwerpe sal in die hoofstukke wat volg aangespreek en ontwikkel word.

So sal Apo.11 die oorsig van die Christelike era hervat en hoofsaaklik die belangrike rol van die Franse Revolusie, wie se gevestigde nasionale ateïsme deur God gebruik word, ontwikkel onder die simboliese naam van “ *die dier wat uit die diepte opstaan* ”, tot vernietig die mag van die Katolieke regime van “ *die dier wat uit die see opkom* ”, in Openb.13:1. Universele godsdienstige vrede, genoem in

Apo.7, sal dus verkry en opgemerk word in 1844. Dan, neem hierdie revolusionêre regime as 'n beeld van die naderende Derde Wêreldoorlog of " *6de basuin* " van Apo.9:13, wat die ware uitmaak " *tweede wee* " deur die aankondiging van Openb.8:13, word die finale tema van die " *sewende basuin* ", wat bewerkstellig word deur die wederkoms in heerlijkheid van Jesus Christus, aangebied.

In Openb.12 bied die Gees ons nog 'n oorsig van die Christelike era. Hy voltooi sy inligting, veral oor die situasie van die duiwel en sy engele ondersteuners. Hy leer ons dat na sy oorwinning aan die kruis, in die hemelse naam van *Migael* reeds aangehaal in Dan.10:13, 12:1, die naam wat hy in die hemel gedra het voor sy menswording in Jesus, het ons Here die hemel gereinig van hulle bese teenwoordigheid en dat hulle vir ewig toegang verloor het tot die hemelse dimensies wat deur God geskep is. Hier is goeie nuus! Jesus se oorwinning het gelukkige hemelse gevolge gehad vir ons hemelse broers wat verlos is van die versoekings en gedagtes van demone. Hulle is sedert hierdie uitsetting beperk tot ons aardse dimensie, waar hulle saam met die aardse vyande van God gedood sal word, in 2030 by die glorieryke wederkoms van Christus God. In hierdie oorsig beeld die Gees die opeenvolging van die " *draak* " en die " *slang* " wat onderskeidelik die twee strategieë van die duiwel se geveg aandui: openlike oorlog, van veroordeelde keiserlike of pouslike Rome, en die misleidende godsdienstige verleiding van die Romeinse Vatikaan se pousdom, ontmasker, amper humanisties. In subtiele beelde wat uit die ervarings van die Hebreërs ontleen is, " *maak die aarde sy mond oop* " om die pouslike aggressie van die Katolieke ligas in te sluk. Soos ons pas gesien het, sal die werk deur die Franse ateïstiese revolusionêre uitgevoer word. Maar dit sal ook begin word deur die Protestantse troepe van 'n aggressiewe, oorlogsugtige valse Christendom. Die oorsig sal eindig met die vermelding van " *die res van die nageslag van die vrou* ". Die Gees gee dan sy definisie van die ware heiliges van die laaste tyd: " *Dit is die volharding van die heiliges wat die geboorte van God bewaar en die getuïenis van Jesus behou* ". Die Gees wys in hierdie terme diegene aan wat, soos ek, vashou aan sy profetiese Openbaring en niemand toelaat om dit weg te ruk nie, en tot die einde toe die pèrels wat deur die hemel gegee is, bymekaar te maak.

Hoofstuk 13 bied die twee aggressiewe godsdienstige vyande aan wat die Christelike geloof dra. As sodanig beeld hy hulle af, deur twee " *diere* " waarvan die tweede uit die eerste na vore gekom het, soos voorgestel deur die verwantskap van die woorde " *see en aarde* " uit die verhaal van Genesis wat hulle in hierdie hoofstuk 13 definieer. Die eerste het opgetree voor 1844 en die tweede sal eers in die laaste jaar van die aardse tyd verskyn, wat dus die einde van die tyd van genade wat aan mense gebied word, aandui. Hierdie twee " *diere* " is, vir die eerste, Katoliek, die moederkerk, en vir die tweede, die Protestantse Gereformeerde kerke wat daaruit gekom het, sy dogters.

Openb. 14, wat slegs die tweede deel van die Christelike era sedert 1844 dek, roep die drie boodskappe van Sewende-dag Adventiste waarhede tot ewige toestande op: die heerlijkheid van God wat die herstel van die beoefening van sy heilige Sabbat vereis, sy veroordeling van Rooms Katolisisme, en sy veroordeling van Protestantisme wat sy Sondag vereer wat hy aanwys as 'n " *merk*

" van die menslike en diaboliese gesag van beide imperiale en pouslike Rome. Wanneer die tyd van die voorbereidende sending eindig, agtereenvolgens, met die wegraping van die uitverkore heiliges wat deur " *die oes* " afgebeeld is, en die vernietiging van die opstandige leraars en alle ongelowiges, aksies wat deur " *die oesjaar* " uitgebeeld word, sal die aarde weer die " *afgrond* " van die eerste dag van die skepping, beroof van alle vorme van aardse lewe. Dit sal egter vir " *duisend jaar* " aan die lewe bly, 'n inwoner van keuse, Satan, die duiwel self, wat op sy vernietiging wag by die laaste oordeel, sowel as al die ander rebelle-manne en engele.

Openb.15 fokus op die tydsberekening van die einde van proeftydperk.

Openb. 16 openbaar " *die sewe laaste plaes van die toorn van God* " wat, na die einde van die tyd van proeftyd, die laaste ongelowige rebelle tref wat meer en meer aggressief word, tot die punt dat die dood van die waarnemers van die regverdige goddelike Sabbat voor die sewende plaag.

Openb.17 is geheel en al gewy aan die identifisering van die "groot hoer" genaamd " *Babilon die Grote* ". Dit is in hierdie terme dat die Gees die " *groot stad* " imperiale en pouslike, Rome, aanwys . God se oordeel oor haar word dus duidelik geopenbaar. Die hoofstuk kondig ook haar toekomstige oordeel en vernietiging deur vuur aan, want die Lam en sy getroue uitverkorenes sal haar oorwin.

Openbaring 18 mik op die tyd van die " *oes* " of straf van " *Babilon die Grote* ".

Openb. 19 beeld die heerlike wederkoms van Jesus Christus en sy konfrontasie met geterroriseerde aardse rebellemagte uit.

Openb.20 teiken die tyd van die duisend jaar van die sewende millennium wat baie anders ervaar is, in die hemel deur die uitverkorenes, en op die verlate aarde, in isolasie deur Satan. Aan die einde van die duisend jaar sal God die laaste oordeel organiseer: die uitwissing deur hemelse en ondergrondse aardse vuur van alle aardse menslike en hemelse engele rebelle.

Openb.21 beeld die heerlikheid van die Vergadering uit wat gevorm is deur die versameling van die uitverkorenes wat verlos is deur die bloed van Jesus Christus. Die volmaaktheid van die uitverkorenes word geïllustreer deur vergelykings met wat die aarde die kosbaarste vir mense bied: goud, silwer, pêrels en edelgesteentes.

Apo.22 roep in beeld die terugkeer na die verlore Eden op, gevind en geïnstalleer vir die ewigheid op die aarde van sonde wat wedergebore en getransformeer is om die universele troon te word van die een en enigste groot God, skepper, wetgewer en verlosser wat oor al sy heelalle heers met sy aardse verlostes.

Hier eindig hierdie vinnige oorsig van die boek Openbaring, waarvan die gedetailleerde studie sal bevestig en versterk wat sopas gesê is.

Ek voeg hierdie hoogs geestelike verduideliking by wat die verborge redenasie van God se verstand openbaar. Hy lewer onvermoede boodskappe deur subtiele toespelings dat die Bybel ons sal verlig. Deur, in die konstruksie van die Apokalips, dieselfde prosesse te volg wat hy gebruik het vir die konstruksie van sy openbarings wat aan Daniël gegee is, bevestig God dat hy " *nie verander nie* "

en dat hy “ *ewig dieselfde* ” sal wees. Ek het ook in die Apokalips dieselfde metode gevind om drie temas te parallel wat die “ *briewe aan die gemeentes* ”, die “ *seëls* ” en die “ *basuine* ” is. Volgens Apo.5, waar die Apokalips afgebeeld word deur 'n boek gesluit deur “ *sewe seëls* ”, sal slegs die oopmaak van die “ *sewende seël* ” toegang tot die bewyse magtig wat in hoofstukke 8 tot 22 , die interpretasies en die vermoedens sal bevestig. opgewek deur die bestudering van hoofstukke 1 tot 6. Hoofstuk 7 is dus die sleutel tot die begrip van die geopenbaarde geheimenisse. En moenie verbaas wees nie, want die tema daarvan is juis die Sabbat, wat al die verskil gemaak het tussen ware en valse heiligheid sedert 1843. Ons vind dus in Apo.7, die groot waarheid wat die Protestantse godsdiens in die lente 1843 deurspek het. Apokalips sal slegs hierdie fundamentele lering bevestig wat aan Daniël geopenbaar is. Maar vir Adventisme, wat op daardie datum as 'n oorwinnaar na vore getree het, sal die Apokalips vir 1994 openbaar, 'n toets wat dit op sy beurt sal sif. Hierdie nuwe lig sal weer “ *weer* ” die verskil maak tussen diegene wat God dien en diegene wat Hom nie dien nie ”, of meer.

Deel twee: die gedetailleerde studie van die Apokalips

Openbaring 1: Proloog – Die Wederkoms van Christus – die Adventiste-tema

Die aanbidding

Vers 1: “ *Openbaring van Jesus Christus, wat God Hom gegee het om **aan sy diensknegte te toon die-dinge wat gou moet gebeur, en wat Hy bekend gemaak het deur sy engel aan sy dienskneg Johannes te stuur...*** ” .

Johannes, die apostel vir wie Jesus liefgehad het, is die bewaarder van hierdie goddelike Openbaring wat hy van die Vader verkry in die naam van Jesus Christus. Johannes, in Hebreeus “Johan”, beteken: God het gegee; en dit is ook my voornaam. Het Jesus nie gesê: “ *Aan hom wat het, sal gegee word* ”? Hierdie boodskap is “ *gegee* ” deur “ *God* ” die Vader, dus met onbeperkte inhoud. Want sedert sy opstanding het Jesus Christus sy goddelike eienskappe hervat, en dit is as 'n hemelse Vader dat hy vanuit die hemel ten gunste van sy dienaars of meer presies sy “ *slawe* ” kan optree. Soos die spreekwoord sê, “voorgewaarsku is voorarm”. God is van hierdie mening en hy bewys dit deur aan sy dienaars openbarings oor die toekoms te rig. Die uitdrukking “ *wat dadelik moet gebeur* ” kan verbasend wees as ons weet dat die boodskap in 94 nC gegee is en dat ons nou in 2020-2021 is, die tyd wat hierdie dokument geskryf is. Maar deur sy boodskappe te ontdek, sal ons verstaan dat dit “ *dadelik* » kry 'n letterlike betekenis, want hulle ontvangers sal kontemporêr wees met die heerlike wederkoms van Jesus Christus. Hierdie tema sal in die alomteenwoordige Openbaring wees, want Openbaring is gerig aan die laaste “Adventiste” wat deur God gekies is, deur geloof gedemonstreer in 'n finale toets gebou op die data van Openb.9:1-12, wat handel oor die tema van die “ *vyfde trompet* ”. In hierdie hoofstuk noem verse 5 en 10 'n profetiese tydperk van “ *vyf maande* ” wat tot my verkeerd geïnterpreteer is. In my studie van die onderwerp het hierdie tydsduur 'n nuwe datum bepaal wat veronderstel is om die wederkoms van Jesus aan te kondig vir 1994, die werklike jaar 2000 van die ware geboorte van Christus. Hierdie geloofstoets het vir die laaste keer amptelike Adventisme getoets, wat louwarm en formalisties geword het, en wat voorberei het om 'n ooreenkoms aan te gaan met diegene wat God in sy Apokalips as sy vyande openbaar. Sedert 2018

ken ek die datum van die ware wederkoms van Jesus Christus en dit is nie gebaseer op enige data uit die profesieë van Daniël en Openbaring nie, waarvan die gekwantifiseerde duur alles bereik is deur hul siftingsrol op die vasgestelde tye te vervul. Die ware wederkoms van Jesus kan verstaan word uit die Genesis-verslag, deur te glo dat die sewe dae van ons weke gebou is op die beeld van die 7 000 jaar van die hele plan wat deur God ontwerp is, om sonde en sondaars uit te skakel, en in sy ewigheid sy geliefde uitverkorenes wat gedurende die eerste 6000 jaar gekies is. Soos die verhoudings van die Hebreeuse heiligdom of tabernakel, bestaan die tyd van 6000 jaar uit drie derdes van 2000 jaar. Die begin van die laaste derde is gekenmerk, op 3, 30 April, deur die soendood van ons Verlosser, Jesus Christus. 'n Joodse kalender bevestig hierdie datum. Die opbrengs daarvan is dus vasgestel vir lente 2030, 2000 jaar later. Met die wete dat die wederkoms van Christus voor ons is, so naby, die woord " dadelik " » van die woorde van Jesus is volkome geregverdig. Dus, alhoewel dit deur die eeue bekend en gelees gebly het, het die boek Openbaring geslote, gevries, verseël gebly tot die tyd van die einde, wat ons geslag aangaan.

Vers 2: “... *wat die woord van God en die getuienis van Jesus Christus getuig het, alles wat hy gesien het.*”

Johannes getuig dat hy sy visie van God ontvang het. 'n Visioen wat die getuienis van Jesus Christus uitmaak wat Openb.19:10 definieer as " *die gees van profesie* ". Die boodskap is gebaseer op beelde " *gesien* " en woorde wat gehoor word. Johannes is van aardse gebeurlikhede geskeur deur die Gees van God wat die groot temas van die godsdiensgeskiedenis van die Christelike era in beelde aan hom geopenbaar het; dit sal eindig met sy glorieryke en formidabele terugkeer vir sy vyande.

Vers 3: “ *Salig is hy wat die woorde van die profesie lees en hoor en bewaar wat daarin geskrywe is! Want die tyd is naby.*”

Ek neem vir my die deel wat aan my toekom, die saligspreking vir “ *hy wat lees* ” die woorde van die profesie, want die Here gee die werkwoord lees 'n presiese logiese betekenis. Hy gee die verduideliking in Jes.29:11-12: “ *Alle openbaring is vir julle soos die woorde van 'n verseëlde boek wat gegee word aan 'n man wat weet hoe om te lees, en sê: Lees dit! En wie antwoord: Ek kan nie, want dit is verseël; of soos 'n boek wat gegee word aan 'n man wat nie kan lees nie, wat sê: Lees hierdie! En wie antwoord: Ek weet nie hoe om te lees nie.*” Vers 13, wat volg, openbaar die oorsaak van hierdie onvermoë: “ *Die Here het gesê: As hierdie volk na My toe kom, eer hulle My met hul mond en met hul lippe; maar sy hart is ver van my af, en die vrees wat hy vir my het, is net 'n gebod van menslike tradisie.*” Die term " *verseël* " of verseël beskryf die aspek van die Apokalips, onleesbaar omdat dit verseël is. Dit is dus om dit heeltemal oop te maak en te ontseël dat ek, nog 'n Johannes van die laaste tyd, deur God geroep is; dit sodat al sy ware uitverkorenes die waarhede wat in die woorde en beelde van die profesie geopenbaar is, “ *hoor en bewaar* ”. Hierdie werkwoorde beteken "om te verstaan en in praktyk te bring". In hierdie vers waarsku God sy uitverkorenes dat hulle, van een van hulle broers in Christus, " *die een wat lees* ", die lig sal ontvang wat die verborgenhede van die profesie verduidelik, sodat hulle op hul beurt bly kan wees en sy leer kan stel. in die praktyk. Soos in die tyd van Jesus sal geloof,

vertroue en nederigheid dus nodig wees. Deur hierdie metode sif en verwyder God mense wat te trots is om geleer te word. So, ek sê vir die uitverkorenes: “Vergeet man, hierdie klein amptelike vertaler en sender, en kyk na die ware Outeur: die Almagtige God Jesus Christus.”

Vers 4: “ *Johannes aan die sewe gemeentes wat in Asië is: Genade vir julle en vrede van Hom wat is en wat was en wat kom, en van die sewe geeste wat voor sy troon is ...*”

Die vermelding van " *sewe vergaderings* " is verdag, want die *vergadering* met 'n hoofletter A is, een, ewigdurend. “ *Sewe Byeenkomste* ” dui dus noodwendig op die verenigde *Vergadering* van Jesus Christus in sewe gemerkte en opeenvolgende tydperke. Die ding sal bevestig word en ons weet reeds dat God die Christelike era in 7 spesifieke tye verdeel. Die verwysing na Asië is nuttig en geregverdig , aangesien die name wat in vers 11 aangebied word dié van stede is wat in Klein-Asië bestaan, in antieke Anatolië wat wes van die huidige Turkye geleë is. Die Gees bevestig reeds die grens van Europa en die begin van die Asiatiese vasteland. Maar die woord *Asië* soos die woord Anatolië verberg 'n geestelike boodskap. Hulle bedoel: **opkomende son** in Akkadies en Grieks, en suggereer dus die kamp van God wat deur Jesus Christus besoek is, die “ *opkomende son* ”, in Lukas 1:78-79: “ *Danksy die ingewande van die barmhartigheid van onse God, in deur deug waarvan die opkomende son ons uit die hoogte besoek het, om lig te gee aan die wat in duisternis en in doodskaduwee sit, om ons voetstappe op die pad van vrede te rig.* » Hy is ook die “ *son van geregtigheid* ” van Mal.4:2: “ *Maar vir julle wat my Naam vrees, sal die son van geregtigheid opgaan , en daar sal genesing onder sy vleuels wees; jy sal uitgaan en soos kalwers uit 'n stal spring .*” Die formule van die groet stem ooreen met die briewe wat Christene in Johannes se tyd gewissel het. God word egter aangedui deur 'n nuwe uitdrukking, tot dusver onbekend: " *van Hom wat is, wat was en wat kom* ". Hierdie uitdrukking weerspieël slegs, in die oorspronklike Griekse taal en ander vertalings, die betekenis van die Hebreuse naam van God: "YaHWéH". Dit is die werkwoord "om te wees" wat in die derde persoon enkelvoud in die onvolmaakte tyd van Hebreeus vervoeg is. Hierdie tyd wat onvolmaak genoem word, druk die voltooide uit wat in tyd strek, want die huidige tyd bestaan nie in die Hebreuse vervoeging nie. “ *en wie kom* ”, bevestig verder die tema van die wederkoms van Jesus Christus, Adventisme. Die opening van die Christelike geloof vir heidene word dus bevestig; vir hulle pas God sy naam aan. Dan verskyn nog 'n nuwigheid om die Heilige Gees aan te dui: " *die sewe Geeste wat voor sy troon is* ". Hierdie aanhaling sal in Openb.5:6 verskyn. Die getal 7 dui op heiligmaking, in hierdie geval, dié van die goddelike Gees wat in sy skepsele uitgestort is, dus “ *voor sy troon* ”. In Openb.5:6 word die “*geslagte lam* ” aan hierdie simbole verbind, die profesie bevestig dus die goddelike almag van Jesus Christus. Die " *sewe geeste van God* " word gesimboliseer deur " *die sewe-arm kandelaar* " van die Hebreuse tabernakel wat God se plan van verlossing profeteer. Sy program is dus duidelik uiteengesit. Sedert Adam, 4000 jaar, en deur sy dood Jesus die sondes van die uitverkorenes op 3, 30 April, skeur hy dus die sluier van sonde en maak toegang tot die hemel oop vir die uitverkorenes wat verlos is gedurende die laaste tweeduisend van die sesduisend jaar wat

geprogrammeer is. vir die uitverkiesing van die uitverkorenes wat verstrooi is, tot aan die voleinding van die wêreld, onder die nasies van die hele aarde.

Vers 5: “...en van Jesus Christus, die getroue getuie, die eersgeborene van die dode en die owerste van die konings van die aarde! Aan Hom wat ons liefhet, wat ons deur sy bloed van ons sondes verlos het .

Die naam “ *Jesus Christus* ” is gekoppel aan die aardse bediening wat God op aarde kom volbring het. Hierdie vers herinner ons aan sy werke wat volbring is om verlossing deur genade te verkry wat hy slegs aan sy uitverkorenes bied. In sy volmaakte getrouheid aan God en sy waardes, was Jesus “ *die getroue getuie* ” voorgestel as die model om na te volg, aan sy apostels en dissipels van alle tye, insluitend ons s'n. Sy dood is geprofeteer deur die dood van die eerste dier wat doodgemaak is om die naaktheid van Adam en Eva na hulle sonde aan te trek. Deur hom was hy dus inderdaad die “ *eersgeborene van die dooies* ”. Maar hy is ook, as gevolg van sy goddelike belangrikheid, sy dood alleen het die effektiwiteit en krag gehad om die duiwel, sonde en sondaars te veroordeel. Hy bly die “ *eersgeborenes* ” bo al die “eersgeborenes” in die godsdiensgeskiedenis. Dit was deur aan sy dood te dink, wat nodig was om die sonde van sy uitverkorenes te verlos, dat God al die “ *eersgeborenes* ” mense en diere van opstandige Egipte, die beeld van sonde, doodgemaak het om sy Hebreuse volk van slawerny te “ *verlos* ”, reeds 'n simbool en beeld van “ *sonde* ”. As die “ *eersgeborene* ” behoort die geestelike eersgeboortereg aan hom. Deur homself as “ *vors van die konings van die aarde* ” voor te stel, word Jesus 'n dienaar van sy verlostes. Die “ *konings van die aarde* ” is diegene wat sy koninkryk binnegaan, verlos deur sy bloed; hulle sal die hernude aarde beërwe. Dit is 'n verstommende ding om die vlak van nederigheid, deernis, vriendskap, broederskap en liefde van hemelse wesens te ontdek wat getrou gebly het aan die goddelike standarde van hemelse lewe. Op aarde het Jesus die voete van sy apostels gewas, terwyl hy bevestig het dat hy “ *die Meester en die Here* ” is. In die hemel sal hy vir ewig “ *die prins* ” van sy “ *konings* ” wees. Maar “ *konings* ” sal ook dienaars van hulle broers wees. Deur homself ook die titel van “ *prins* ” te gee, plaas Jesus homself op die vlak van die duiwel, sy teëstander en verslane mededinger, wat hy “ *die prins van hierdie wêreld* ” noem. Die menswording van God in Jesus is gemotiveer deur die twee “ *prinse* ” van aangesig tot aangesig; die lot van die wêreld en dié van sy skepsels hang af van die krag van die groot oorwinnaar Jesus Michael YaHWéH. Maar Jesus het sy oorwinning slegs ten dele aan sy goddelikheid te danke, want hy het op gelyke voete teen die duiwel geveg, in 'n liggaam van vlees identies aan ons s'n, 4000 jaar na die stryd wat deur die eerste Adam verloor is. Sy gemoedstoestand en sy vasberadenheid om te wen om sy uitverkorenes te red alleen het hom sy oorwinning gegee. Hy het die weg oopgemaak vir sy uitverkorenes deur te wys dat 'n volgeling “ *lam* ” “ *die wolwe* ” wat vlees en geeste verslind, kan verslaan, met die hulp van die getroue en ware God.

Vers 6: “ *En wat ons 'n koninkryk gemaak het, priesters van God sy Vader, aan Hom behoort die heerlikheid en die krag tot in alle ewigheid! Amen!* »

Dit is Johannes wat definieer wat die Vergadering van die uitverkorenes uitmaak. In Jesus Christus gaan antieke Israel voort in geestelike vorms wat in die rites van die ou verbond geprofeteer is. Deur die “ *Koning van die konings en*

Here van die here ” te dien, deel die ware uitverkorenes in sy koningskap, en saam met hom vorm hulle burgers van die koninkryk van die hemel. Hulle is ook geestelike “ *priesters* ”, want hulle dien in die tempel van hulle liggaam, waarin hulle God dien en hulleself in heiligheid vir sy diens aanbied. En deur hulle gebede tot God, dra hulle die reuke oor wat op die reukaltaar van die antieke tempel van Jerusalem geoffer is. Die skeiding tussen Jesus en die Vader is misleidend, maar dit stem ooreen met die opvatting wat baie valse Christene van die onderwerp het. Dit is tot die punt om te beweer dat ons die Seun ten koste van die Vader “eer”. Dit is die skuld, of sonde, van die Christelike geloof sedert 7 Maart 321. Vir baie is die Sabbatsrus 'n verordening wat net betrekking gehad het op Jode van die ou verbond, die Vader se bedeling. Omdat die Vader en Jesus net een persoon is, sal hulle die toorn ly van Jesus wat hulle gedink het hulle eer. In sy goddelike natuur as Vader, hou Jesus, en vir ewig, “ *die heerlijkheid en die krag, tot in alle ewigheid! Amen!* » “ *Amen* ” wat beteken: dis waar! Voorwaar!

Die Adventiste-tema

Vers 7: “ *Kyk, Hy kom met die wolke. En elke oog sal dit sien, ook hulle wat dit deursteek het; en al die stamme van die aarde sal oor hom rou. Ja. Amen!* »

Dit is juis, wanneer hy terugkeer, dat Jesus sy heerlijkheid en sy krag sal demonstreer. Volgens Handeling 1:11 sal hy terugkeer “ *op dieselfde manier as wat Hy na die hemel opgevaar het* ,” maar sy terugkeer sal in uiterste hemelse heerlijkheid wees wat sy vyande sal verskrik; “ *diegene wat hom deurboor het* ” deur sy werklike projek teë te staan. Omdat hierdie uitdrukking slegs betrekking het op mense wat tyd is met sy koms. Wanneer sy dienaars met die dood gedreig of gedood word, deel Jesus hulle lot, want hy identifiseer met hulle: “ *En die koning sal hulle antwoord: Voorwaar Ek sê vir julle, so dikwels as wat julle hierdie dinge aan een van hierdie geringstes gedoen het. my broers, julle het hulle vir my gemaak.* (Matt.25:40).” Die Jode en die Romeinse soldate wat hom gekruisig het, is nie by hierdie boodskap ingesluit nie. Die Gees van God reken hierdie aksie toe aan alle mense wat Sy werk van verlossing verhinder en vir hulleself en ander Sy aanbod van genade en ewige verlossing verydel. Deur “ *die stamme van die aarde* ” aan te haal, teiken Jesus die valse Christene deur wie die stamme van Israel veronderstel is om in die nuwe verbond uitgebrei te word. Wanneer hulle by sy terugkeer ontdek dat hulle voorberei het om sy ware uitverkorenes dood te maak, sal hulle net rede hê om te treur en hulself vyande van die God te ontdek wat hulle sou red. Die besonderhede van die program vir die heel laaste dae sal versprei word deur die hoofstukke van die boek Openbaring geopenbaar. Maar ek kan sê dat Openb.6:15-16 die toneel met hierdie woorde beskryf: “ *Die konings van die aarde, die grotes, die militêre bevelvoerders, die rykes, die magtiges, al die slawe en die vryes, het hulle weggekruip in grotte en bergrotse. En hulle sê vir die berge en die rotse: Val op ons en verberg ons vir die aangesig van Hom wat op die troon sit, en vir die toorn van die Lam;* ”.

Vers 8: “ *Ek is die alfa en die omega, sê die Here God, die Een wat is en wat was en wat kom, die Almagtige.* »

Die een wat homself so uitdruk is die lieflike Jesus wat sy goddelike heerlikheid in die hemel gevind het, hy is “ *die Almagtige* ”. Dit is genoeg om hierdie vers met dié van Openb.22:13-16 te verbind om bewyse te hê: “ *Ek is die alfa en die omega, die eerste en die laaste, die begin en die einde ... /... Ek, Jesus, ek het my engel gestuur om hierdie dinge aan julle in die Kerke te getuig. Ek is die wortel en die saad van Dawid, die helder môrester .*” Soos in vers 4, stel Jesus homself voor onder die eienskappe van die skepper God, die vriend van Moses, wie se Hebreuse naam “YaHWéH” is volgens Exo.3:14. Maar ek spesifiseer dat die naam van God verander na gelang van of dit hy is wat homself noem en of mense hom noem: "Ek is" word "Hy is" in die vorm "YaHWéH".

Nota bygevoeg in 2022: Die uitdrukking “ *alfa en omega* ” som die hele openbaring op wat God in sy Bybel aanbied, van Genesis 1 tot Openbaring 22. Sedert 2018 is egter die profetiese betekenis van “sesduisend” jaar gegee aan die ses dae van die week is bevestig sonder om die waarde daarvan te bevraagteken as ses werklike dae, waartydens God die aarde en die lewe wat dit moes ondersteun, geskep het. Maar, met behoud van hul profetiese betekenis, het hierdie ses dae of "6000" jaar dit moontlik gemaak om vir die lente van 2030 die finale seëvierende wederkoms van Jesus Christus en die wegraping van sy getroue heiliges te definieer. Deur die uitdrukking “ *alfa en omega* ” gee Jesus aan sy Heiliges van die Laaste Dae 'n sleutel wat hulle in staat sal stel om die regte tyd van sy wederkoms te ontdek. Maar ons moes wag tot lente 2018 om te verstaan hoe om hierdie 6000 jaar te gebruik, en 28 Januarie 2022, om hulle met hierdie uitdrukking te assosieer: “ *alfa en omega* ”, “ *die begin en die einde* ”.

Vers 9: “ *Ek, Johannes, jou broer, wat saam met jou die verdrukking en die koninkryk en die volharding in Jesus deel, was op die eiland wat Patmos genoem word, ter wille van die woord van God en die getuienis van Jesus.* »

Vir 'n ware slaaf van Jesus Christus is hierdie drie dinge verbind: die verdrukking gedeelte, die koninkryk gedeelte en die volharding gedeelte in Jesus. Johannes getuig van die konteks waar hy sy goddelike visie ontvang het. Omdat die Romeine hom klaarblyklik onvernietigbaar gevind het, het die Romeine hom uiteindelik in ballingskap op die eiland Patmos geïsoleer om sy getuienis tot mans te beperk. Sy hele lewe lank het hy nooit opgehou om vir die woord van God te getuig om Jesus Christus te verheerlik nie. Maar ons kan ook verstaan dat Johannes na Patmos geneem is om in rustigheid die getuienis van Jesus te ontvang wat Openbaring uitmaak, wat hy daar van God ontvang het.

Laat ons terloops daarop let dat die twee skrywers van die twee profesieë Daniël en Openbaring wonderbaarlik deur God beskerm is; Daniël word gered van die tande van leus en Johannes word ongedeerd uit 'n vat wat met kokende olie gevul is, vrygelaat. Hulle ervaring leer ons 'n les: God maak 'n verskil onder sy dienaars deur op 'n kragtige en bonatuurlike manier diegene te beskerm wat hom die meeste verheerlik en die aspek van 'n model aanbied wat hy veral wil aanmoedig. Die profetiese bediening word dus in 1Kor.12:31 as die “ *voortrefliker weg* ” aangewys. Maar daar is profete en profete. Nie alle profete word geroep om visioene of profesieë van God te ontvang nie. Maar al die uitverkorenes word vermaan om te profeteer, dit wil sê om aan hulle naaste van die waarhede van die Here te getuig om hulle tot redding te lei.

Johannes se siening van Adventistetyd

Vers 10: " *Ek was in die Gees op die dag van die Here, en ek het agter my 'n harde stem gehoor soos die geluid van 'n basuin.* "

Die uitdrukking " *dag van die Here* " sal tragiese interpretasies bevoordeel. In sy vertaling van die Bybel skroom JN Darby nie om dit met die woord "Sondag" te vertaal nie, wat God beskou as die kwynende " *merk* " van " *die dier* " gelei deur die duiwel in Openb.13:16; dit direk teen sy koninklike " *seël* ", sy sewende dag van geheiligde rus. Etimologies beteken die woord "Sondag" "dag van die Here", maar die probleem kom van die feit dat dit die eerste dag van die week wy aan rus, wat God nog nooit beveel het nie, omdat hy van sy kant, ewigdurende wyse, geheilig het vir hierdie gebruik op die sewende dag. So wat beteken " *die dag van die Here* " wat in hierdie vers aangehaal word, werklik? Maar die antwoord is reeds in vers 7 gegee en sê: " *Kyk, Hy kom met die wolke.* " » Hier is dit die " *dag van die Here* " wat deur God geteiken word: " *Kyk, Ek stuur vir jou die profet Elia, voordat die dag van YaHWéH kom, daardie groot en vreeslike dag . (Mal.3:5)* " ; die een wat Adventisme en sy drie "verwagtinge" van die wederkoms van Jesus geskep het, reeds bereik met al die goeie en slegte gevolge wat deur hierdie drie beproewings gebring is, in 1843, 1844 en 1994. So lewende in 94, word Johannes vervoer deur die Gees aan die begin van die sewende millennium, waar Jesus terugkeer in sy goddelike heerlijkheid. So wat het hy " *agter* " hom? Die hele historiese verlede van die Christelike era; sedert die dood van Jesus, 2000 jaar van Christelike godsdien; 2000 jaar waartydens Jesus tussen sy uitverkorenes gestaan het en hulle in die Heilige Gees gehelp het om die bose te oorwin soos Hy self die duiwel, sonde en dood oorwin het. " *Die harde stem* " wat " *agter* " gehoor word, is dié van Jesus wat soos " *'n basuin* " tussenbeide tree, om sy uitverkorenes te waarsku en aan hulle die aard van die diaboliese godsdienstige strikke wat hulle in al die "sewe" sal teëkom. " eras wat die volgende vers sal noem.

Vers 11: " *Wie het gesê: Wat jy sien, skryf dit in 'n boek en stuur dit na die sewe gemeentes, na Efese, na Smirna, na Pergamos, na Tiatira, na Sardis, na Filadelfia en na Laodisea.* " .

Die oënskynlike vorm van die teks het skynbaar as geadresseerdes, letterlik, die genoemde stede van Asië van Johannes se tyd voorgestel; elkeen het sy eie boodskap. Maar dit was slegs 'n bedrieglike verskyning wat bedoel was om die ware betekenis wat Jesus aan sy boodskappe gee, te masker. Dwarsdeur die Bybel het die eiename wat aan mans toegeskryf word, 'n verborge betekenis in hul wortel, van Hebreeus, Chaldees of Grieks. Hierdie beginsel geld ook vir die Griekse name van hierdie sewe stede. Elke naam openbaar die karakter van die era wat dit verteenwoordig. En die volgorde waarin hierdie name aangebied word, stem ooreen met die volgorde van vooruitgang in tyd wat deur God geprogrammeer is. Ons sal in die studie van Openb.2 en 3 waar die volgorde van hierdie name gerespekteer en bevestig word, die betekenis van hierdie sewe name sien, maar dié van die eerste en die laaste, " *Efese en Laodisea* ", openbaar aan hulle alleen, die gebruik wat die Gees van hulle maak. Beteken, onderskeidelik,

"om mense te loods" en "beoordeel mense," vind ons " *die alfa en die omega, die begin en die einde* ," van die era van Christelike genade. Dit is geen wonder dat Jesus homself in vers 8 voorgestel het, onder hierdie definisie: " *Ek is die alfa en die omega* ". Hy registreer dus sy teenwoordigheid by sy getroue slawe, deur die hele Christelike era.

Vers 12: " *Ek het omgedraai om te weet watter stem met my praat. En toe ek omdraai, sien ek sewe goue kandelaars* ,

Die aksie van " *omdraai* " laat Johannes kyk na die hele Christelike era sedert hy self vervoer is na die oomblik van Jesus se wederkoms in heerlijkheid. Na die presiese " *agter* " het ons hier " *Ek het omgedraai* ", en weer, " *en, nadat ek omgedraai het* "; die Gees dring sterk aan op hierdie blik op die verlede, sodat ons dit in sy logika volg. En wat sien Jean dan? " *Sewe goue kandelaars* ". Hier is die ding weer verdag soos die " *sewe vergaderings* ". Want die model " *kandelaar* " is in die Hebreuse tabernakel gevind en dit het sewe takke gehad wat reeds saam die heiliging van die Gees van God en sy lig gesimboliseer het. Hierdie waarneming beteken dat, soos die " *sewe Byeenkomste* ", die " *sewe kandelaars* " simboliseer die heiligmaking van die lig van God, maar in sewe oomblikke gemerk gedurende die hele Christelike era. Die kandelaar verteenwoordig die uitverkorenes van 'n era , dit ontvang die olie van die Gees van God waarvan dit afhang om die uitverkorenes met sy lig te verlig.

Aankondiging van 'n groot ramp

Vers 13: " *En tussen die sewe kandelaars , een soos 'n mensekind, bekleed met 'n lang mantel en met 'n goue gordel aan sy bors.* »

Hier begin die simboliese beskrywing van die Here Jesus Christus. Hierdie toneel illustreer die beloftes van Jesus: Lukas 17:21: " *Niemand sal sê: Hy is hier, of: Hy is daar nie. Want kyk, die koninkryk van God is **onder julle** .* » ; Matt.28:20: " *En leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het. En kyk, Ek is by julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld.* ". Hierdie visioen is baie soortgelyk aan dié van Daniël 10 waar vers 1 dit voorstel as die aankondiging van 'n " *groot ramspoed* " vir sy Joodse volk. Die van Openbaring 1 kondig dus ook 'n " *groot ramp* " aan, maar hierdie keer vir die Christelike Vergadering. Die vergelyking van die twee visioene is baie opbouend, want besonderhede is aangepas by elk van die twee baie verskillende historiese kontekste. Die simboliese beskrywings wat aangebied gaan word, gaan oor Jesus Christus in die konteks van sy finale glorieryke wederkoms. Die twee " *rampe* " het in gemeen dat hulle plaasvind aan die einde van die twee alliansies wat opeenvolgend deur God tot stand gebring is. Kom ons vergelyk nou die twee visioene: "... 'n seun van die mens " in hierdie vers was " 'n man " in Daniël, want God het nog nie in Jesus geïnkarnear geword nie. Inteendeel, in " *seun van die mens* " vind ons die " *seun van die mens* " wat Jesus voortdurend noem wanneer hy in die Evangelies van hom praat. As God so baie op hierdie uitdrukking aangedring het, is dit omdat dit sy vermoë om mense te red legitimeer. Hy is hier " *gekleed in 'n lang kleed* ," " *gekleed in linne* " in Daniël. Die sleutel tot die betekenis van hierdie *lang kleed*

word in Openb.7:13-14 gegee. Dit word gedra deur diegene wat as martelare van die ware geloof sterf: “ *En een van die ouderlinge het geantwoord en vir my gesê: Die wat bekleed is met wit klere, wie is hulle, en waar kom hulle vandaan? Ek het vir hom gesê: My heer, jy weet dit. En hy het vir my gesê: Dit is hulle wat uit die groot verdrukking kom; hulle het hul klere gewas en dit wit gemaak in die bloed van die lam.* ”. Jesus dra “ *n goue gordel om sy bors* ” of, op sy hart, maar “ *om sy lendene* ”, simbole van krag, in Daniël. En die “ *goue gordel* ” simboliseer **die waarheid** volgens Ef.6:14: “ *Staan dan op, omgord die waarheid om julle lendene* ; *trek die borswapen van geregtigheid aan* ; ”. Soos Jesus, word die waarheid net geëer deur diegene wat dit liefhet.

Vers 14: “ *Sy hoof en sy hare was wit soos wit wol, soos sneeu; sy oë was soos 'n vuurvlam;* »

Wit, simbool van volmaakte reinheid, kenmerk die God Jesus Christus wat gevolglik 'n verskrikking van sonde het. Die aankondiging van 'n “ *groot ramp* ” kan egter net die doel hê om sondaars te straf. Hierdie saak het betrekking op beide rampe, so ons vind, hier en in Daniël, God, die groot Regter, wie se “ *oë soos vuurvlamme is* ”. Sy blik verteer die sonde of die sondaar, maar die uitverkore een van Jesus kies om sonde te verloën, anders as die valse Jood en valse Christen-rebel wat die oordeel van Jesus Christus uiteindelik sal verteer. En die finale konteks van hierdie “ *ramp* ” dui sy historiese vyande aan, almal geïdentifiseer in die hoofstukke van hierdie boek, en in dié van Daniël. Apo.13 stel hulle aan ons voor onder die aspek van twee “ *diere* ” wat geïdentifiseer word deur hulle name “ *see en aarde* ” wat die Katolieke geloof en die Protestantse geloof wat daaruit kom, aandui, soos hulle name volgens Gen.1:9-10 aandui. . Met sy terugkeer word die twee geallieerde diere een, verenig om sy Sabbat en sy getroues te beveg. Sy vyande sal verskrik wees, volgens Openb.6:16, en hulle sal nie standhou nie.

Vers 15: “ *Sy voete was soos brandende koper, asof hy in 'n oond brand; en sy stem was soos die geluid van baie waters.* »

Jesus se voete is so rein soos die res van sy liggaam, maar in hierdie beeld word hulle besoedel deur die bloed van opstandige sondaars te trap. Soos in Dan.2:32, simboliseer “ *koper* ”, 'n onsuiver legeringsmetaal, sonde. In Openb.10:2 lees ons: “ *Hy het 'n klein oop boekie in sy hand gehad. Hy het sy regtervoet op die see gesit en sy linkervoet op die aarde* ; ”. Openb.14:17 tot 20 gee hierdie aksie die naam “ *druwe-oes* ”; 'n tema ontwikkel in Jesaja 63. Die “ *baie waters* ” simboliseer, in Openb. 17:15, “ *volke, menigtes, nasies en tale* ” wat 'n alliansie sluit met “ *die hoer Babilon die Grote* ”; naam wat die pouslike Rooms-Katolieke kerk aandui. Hierdie alliansie op die laaste minuut sal hulle verenig om die Sabbat wat deur God geheilig is teen te staan. Hulle sal so ver gaan om te besluit om sy getroue waarnemers dood te maak. Ons verstaan dus die simbole van sy regverdige woede. In die visioen wys Jesus vir sy uitverkorenes dat sy een persoonlike goddelike “ *stem* ” *kragtiger is as dié van al die mense van die aarde saam.*

Vers 16: “ *Hy het sewe sterre in sy regterhand gehad. Uit sy mond het 'n skerp, tweesnydende swaard gekom; en sy aangesig was soos die son wanneer dit in sy krag skyn.* »

Die simbool van die “ *sewe sterre* ” wat “ *in sy regterhand* ” gehou word, herinner aan sy permanente oorheersing wat alleen God se seën kon gee; so dikwels en massief verkeerdelik deur sy ongelowige vyande geëis. *Die ster* is die simbool van die godsdienstige boodskapper, want soos *die ster* van Gen.1:15, is sy rol om “ *die aarde te verlig* ”, in sy geval, van goddelike geregtigheid. Op die dag van sy wederkoms sal Jesus sy uitverkorenes uit alle eras wat deur die name van die *sewe gemeentes gesimboliseer word*, opwek (herwek, of weer opwek na 'n totale kortstondige uitwissing wat die dood genoem word). In hierdie heerlike konteks, vir hom en sy getroue uitverkorenes, stel hy homself voor as “ *Woord van God* ” wie se simbool “ *van 'n skerp tweesnydende swaard* ” in Heb.4:12 aangehaal word. Dit is die uur wanneer hierdie *swaard* lewe en dood sal gee, volgens die geloof wat getoon word in hierdie goddelike woord wat in die Bybel geskryf is, wat Openb. 11:3 simboliseer as “ *die twee getuies* ” van God. By mense identifiseer slegs die voorkoms van die gesig hulle en laat hulle toe om te onderskei; dit is dus die element van identifikasie by uitstek. In hierdie visie pas God ook sy gesig by die geteikende konteks aan. In Daniël, in die visioen, simboliseer God sy gesig deur “ *weerlig* ”, 'n tipiese simbool van die Griekse god Zeus, want die vyand van die profesie sal die Griekse Seleucid-volk van koning Antiochos IV wees, wat die profesie vervul het in – 168 In die visioen van die Apokalips, neem die gesig van Jesus ook die voorkoms van sy vyand aan wat hierdie keer “ *die son is wanneer dit in sy krag skyn* ”. Dit is waar dat hierdie laaste poging, om enige waarnemer van die heilige goddelike Sabbat van die aarde uit te roei, die hoogtepunt van die rebellestryd is ten gunste van die eerbiediging van die “dag van die onoorwonne son” wat op 7 Maart 321 deur die keiser ingestel is. Konstantyn 1er. Hierdie rebellekamp sal voor hom “ *die son van goddelike geregtigheid* ” in al sy goddelike krag vind, en dit, op die eerste dag van lente 2030.

Vers 17: “ *Toe ek Hom sien, het ek soos 'n dood voor sy voete neergeval. Hy het sy regterhand op my gelê en gesê: Moenie bang wees nie!* »

Deur op hierdie manier te reageer, verwag Johannes net die lot van diegene wat hom sal konfronteer ten tyde van sy terugkeer. Daniël het dieselfde gedrag gehad, en in albei gevalle stel Jesus sy getroue dienskneg, sy slaaf, gerus en versterk dit. “ *Sy regterhand* ” bevestig sy seën en in sy getrouheid, anders as die rebelle van die ander kamp, het die uitverkore een geen rede om God te vrees wat hom uit liefde kom red nie. Die uitdrukking “ *vrees nie* ” bevestig die finale konteks wat sedert 1843 gekenmerk word deur hierdie Adventiste-boodschap van die eerste engel van Openb. 14:7: “ *Hy het met 'n groot stem gesê: Vrees God en gee Hom heerlijkheid, vir die uur van sy oordeel. het gekom; en buig voor Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het.* » ; dit wil sê die skepper God.

Vers 18: “ *Ek is die eerste en die laaste en die lewende. ek was dood; en kyk, Ek lewe vir ewig en altyd. Ek hou die sleutels van die dood en die hel.* »

Dit is inderdaad Jesus, die oorwinnaar oor die duiwel, sonde en dood wat homself in hierdie terme uitdruk. Sy woorde “ *die eerste en die laaste* ” bevestig die boodskap van die begin en einde van die tyd wat deur die profesie gedek word, maar terselfdertyd bevestig Jesus sy lewegewende goddelikheid van sy

eerste tot die laaste van sy mens. Hy wat “ *die sleutels van die dood hou* ” het die mag om te besluit wie moet lewe en wie moet sterf. Die uur van sy wederkoms is wanneer sy heiliges opgewek sal word in die “ *eerste opstanding* ” wat gereserveer is vir die “ *geseënde dooies in Christus* ” volgens Openb.20:6. Kom ons ontruim al die mites van die tradisies van die valse Christendom van Griekse en Romeinse erfenis, en verstaan dat “ *die graf van die dooies* ” eenvoudig die grond van die aarde is wat die dooies versamel het wat in stof verander is, soos dit geskryf is in Gen. 3:19: “ *In die sweet van jou aangesig sal jy brood eet totdat jy terugkeer na die aarde waaruit jy geneem is; want jy is stof, en tot stof sal jy terugkeer.* ”. Hierdie oorblyfsels sal nooit weer van enige nut wees nie, want hulle Skepper sal hulle opwek met al hulle persoonlikheid ingegraveer in sy goddelike geheue, in 'n *onverganklike hemelliggaam* (1Kor.15:42) identies aan dié van die engele wat in getrouheid aan God bly: “ *Want in die opstanding sal die mense nie trou nie en ook nie trou nie, maar sal wees soos die engele van God in die hemel.* Matt.22:30”.

Die profetiese boodskap oor die toekoms word bevestig

Vers 19: “ *Skryf dan op die dinge wat jy gesien het, en wat is, en wat ná hulle sal gebeur.* ”

In hierdie definisie bevestig Jesus die profetiese dekking van die globale tyd van die Christelike era wat sal eindig met sy wederkoms in heerlijkheid. Die apostoliese tyd is gemoeid met die uitdrukking “ *wat jy gesien het* ” en God wys Johannes dus aan as 'n outentieke ooggetuie van die apostoliese bediening. Hy was getuie van die “ *eerste liefde* ” van die Uitverkore een wat in Openb.2:4 aangehaal word. “... *die wat is* ” gaan oor die einde van hierdie apostoliese tyd waarin Johannes lewendig en aktief bly. “... *en dié wat ná hulle moet kom* ” dui op die godsdienstige gebeure wat sal plaasvind tot die tyd van die wederkoms van Jesus Christus, en daarna, tot die einde van die sewende millennium.

Vers 20: “ *die verborgenheid van die sewe sterre wat jy in my regterhand gesien het, en van die sewe goue kandelaars. Die sewe sterre is die engele van die sewe Kerke, en die sewe kandelaars is die sewe Kerke.* ”.

“ *Die engele van die sewe gemeentes* ” is die uitverkorenes van al hierdie sewe eras. Omdat die woord “ *engel* ”, van die Griekse “*aggelos*”, boodskapper beteken, en dit dui slegs op die hemelse engele as die woord “*hemelse*” dit duidelik maak. Net so word die “ *sewe kandelaars* ” en die “ *sewe vergaderings* ” wat in my kommentaar vermoed word, hier bymekaar gebring. Die Gees bevestig dus my interpretasie: die “ *sewe kandelaars* ” verteenwoordig die heiligmaking van die lig van God in die sewe eras wat deur die name van die “ *sewe Gemeentes* ” aangewys is.

Openbaring 2: Die Vergadering van Christus **vanaf sy bekendstelling tot 1843**

In die tema van *briewe* vind ons in Openb.2, vier boodskappe wat die tyd tussen 94 en 1843 gerig het, en in Openb.3, drie boodskappe wat die tyd van 1843-44 tot 2030 dek. Laat ons met belangstelling kennis neem van hierdie onthullende presisie t.o.v. die name van die eerste en laaste *letters* : “ *Efese* en *Laodisea* ” wat onderskeidelik beteken: gooi, en oordeel mense; die begin en einde van die era van Christelike genade. In Openb.2, aan die einde van die hoofstuk, roep die Gees die begin van die “Adventiste-tema van die wederkoms van Christus” op wat die datum 1828 teiken wat vooraf in Dan.12:11 vasgestel is. Ook, in opeenvolging van tyd, kan die begin van hoofstuk 3 van Openbaring wettiglik gekoppel word aan die datum 1843 wat die begin van die Adventiste-toets van geloof was. 'n Aangepaste boodskap kom om die bewese Protestantse geloof te bekragtig: " *Jy is dood* ". Hierdie verduidelikings was nodig om die verband van die boodskappe met die datums wat in Daniël vasgestel is, te bevestig. Maar die visie van Openbaring bring openbarings oor die begin van die Christelike era wat Daniël nie ontwikkel het nie. Die briewe of boodskappe wat Jesus regdeur ons era aan sy dienaars rig, verdryf die godsdienstige misverstand van valse en misleidende illusies wat menigte Christen-gelowiges raak. Daar vind ons die ware Jesus met sy regmatige eise en sy altyd geregverdigde verwyte. Die

vier briewe van Openb.2 teiken, agtereenvolgens, vier eras wat tussen 94 en 1843 geleë is.

1ste periode : Efese

In 94, die laaste getuie van die bekendstelling van die Vergadering van Christus

Vers 1: “ *Skryf aan die engel van die gemeente van Efese : So sê hy wat die sewe sterre in sy regterhand hou, wat tussen die sewe goue kandelaars loop: ”*

Deur die naam *Efese* , uit die eerste vertaling van die Griekse "Ephesus" wat beteken om te loods, praat God met sy dienaars vanaf die tyd van die bekendstelling van die Vergadering van Christus, ten tyde van die Romeinse keiser Domitianus (81-96)). Die Gees teiken dus die tyd wanneer Johannes die openbaring wat hy aan ons beskryf van God ontvang. Hy is die laaste apostel wat wonderbaarlik lewend gebly het en alleen verteenwoordig die laaste ooggetuie van die bekendstelling van die Vergadering van Jesus Christus. God herinner aan sy goddelike krag; dit is hy alleen wat “ *in sy regterhand hou* ”, simbool van sy seën, die lewe van sy uitverkorenes, die “ *sterre* ”, wie se werke hy oordeel, vrugte van hulle geloof. Na gelang van die geval seën of vloek hy. God “ *wandel* ”, verstaan dat hy vorder in die tyd van sy projek deur generasie na geslag die lewens van sy uitverkorenes en die gebeure van die wêreld wat hy organiseer of veg te vergesel: “ *en leer hulle om alles te onderhou wat ek voorgeskryf het aan jou. En kyk, Ek is by julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld. Matt.28:20.*” Tot aan die einde van die wêreld sal sy uitverkorenes die werke moet volbring wat hy vooraf vir hulle voorberei het: “ *Want ons is sy maaksel, geskape in Christus Jesus tot goeie werke wat God van vooraf voorberei het, sodat ons kan oefen hulle. Ef.2:10.*” En hulle sal moet aanpas by die besondere toestande wat in elk van die sewe eras vereis word. Want die les gegee in “ *Efese* ” is geldig vir die sewe eras; die “ *sewe sterre wat in sy regterhand gehou word* ” kan hy laat val en op die grond val, dié wat opstandige Christene aangaan. Onthou die idee dat 'n “ *kandelaar* ” slegs nuttig is wanneer dit lig gee, en om lig te gee, moet dit gevul wees met olie, simbool van die goddelike Gees.

Vers 2: “ *Ek ken jou werke, jou arbeid en jou volharding. Ek weet jy kan nie slegte ouens verdra nie; dat jy diegene op die proef gestel het wat hulleself apostels noem en wat nie is nie, en dat jy leuenaars gevind; »*

Aandag! Werkwoordvervoegingstydse is uiters belangrik, aangesien dit die geteikende tyd van die apostoliese era bepaal. In hierdie vers verwys die werkwoord wat in die teenwoordige tyd vervoeg is na die jaar 94 terwyl dié in die verlede tyd verband hou met die tyd van vervolgings wat deur die Romeinse keiser Nero toegedien is, tussen die jaar 65 en 68.

In 94 is Christene lief vir die waarheid wat nog ongeskonde en onverdraaid is, en hulle haat die “ *bose* ” heidene en veral onder hulle, die dominerende Romeine van die tyd. Daar is 'n rede hiervoor, en dit is omdat die apostel Johannes nog lewe, net soos baie ander antieke getuies van die waarheid wat deur Jesus Christus geleer is. “ *Leuenaars* ” word dus maklik ontmasker. Want in elke eeu probeer die onbekeerde onkruid met die koring meng, want die vrees van God is steeds groot, en die boodskap van verlossing is verleidelik en aantreklik. Hulle

voer valse idees in die leerstelling in. Maar in die toets van liefde vir die waarheid faal hulle en word ontmasker deur die werklik verligte uitverkorenes. Net so, met betrekking tot die verlede van die apostoliese era, " *jy het getoets* ", onthou die Gees hoe die beproewing van die dood die bedrieglike maskers van valse Christene, die ware " *leuenaars* " wat in hierdie vers geteiken is, tussen 65 en 68, laat val het, toe Nero Christus se Uitverkorenes aan die wilde diere in sy Colosseum oorgelewer, om 'n bloedige skouspel aan die inwoners van Rome te bied. Maar kom ons wys daarop, Jesus roep hierdie ywer van 'n vorige era op.

Vers 3: " *dat jy geduld het, dat jy gely het ter wille van my Naam en nie moeg geword het nie.* " »

Let ook hier op die tye van werkwoordvervoegings!

As die getuienis van volharding nog behoue bly, is dié van lyding nie meer nie. En God is verplig om die aanvaarding van lyding te herroep wat ongeveer 30 jaar vroeër, tussen 65 en 68, gemanifesteer en verhewe geëer is, toe die bloeddorstige Romein, Nero, Christene aan die dood uitgelewer het, as 'n skouspel aangebied, aan sy volk pervers en korrup. Dit was eers in hierdie tyd dat die uitverkore kamp " *gely* " het in sy " *naam* " en nie " *moeg* " geword het nie.

Vers 4: " *Maar wat ek teen jou het, is dat jy jou eerste liefde verlaat het.* »

Die voorgestelde bedreiging word duideliker en bevestig. In hierdie tyd was die Christene getrou, maar die ywer wat onder Nero gedemonstreer is, het verswak of bestaan nie meer nie; wat Jesus noem " *verloor jou eerste liefde* ", dus suggereer vir die era 94, die bestaan van 'n tweede liefde, veel minderwaardig as die eerste.

Vers 5: " *Onthou dan waar jy vandaan gekom het, en bekeer jou en doen jou vorige werke; so nie, sal Ek na jou toe kom en jou kandelaar van sy plek verwyder, as jy jou nie bekeer nie.* »

Blote respek of eenvoudige erkenning van die waarheid bring nie redding nie. God eis meer van diegene wat hy red om hulle sy ewige metgeselle te maak. Geloof in die ewige lewe impliseer die devaluasie van die eerste lewe. Die boodskap van Jesus bly vir ewig dieselfde volgens Matt.16:24 tot 26: " *Toe sê Jesus vir sy dissipels: As iemand agter My aan wil kom, laat hom homself verloën, laat hom verantwoordelikheid neem vir sy kruis en laat hom volg my. Want wie sy lewe wil red, sal dit verloor, maar wie sy lewe om My ontwil verloor, sal dit vind. En wat sal dit 'n mens baat om die hele wêreld te win as hy sy siel verloor? Of, wat sou 'n man gee in ruil vir sy siel?* » Die dreigement om sy Gees te verwyder, gesimboliseer deur die " *kandelaar* ", wys dat, vir God, ware geloof ver van 'n eenvoudige etiket is wat op 'n siel vasgeplak is. In die Efesiese tydperk was die simboliese kandelaar van die Gees van God in die Ooste, in Jerusalem waar die Christelike geloof gebore is en in die kerke wat deur Paulus in Griekeland en die huidige Turkye geskep is. Die godsdienssentrum sal binnekort na die Weste verskuif word en hoofsaaklik na Rome in Italië.

Vers 6: " *Maar julle het dit, dat julle die werke van die Nikolaiëte haat, werke wat ek ook haat.* »

In hierdie brief word die Romeine simbolies genoem, na " *die goddelose* ": " *die Nikolaiëte* ", wat beteken, oorwinnende mense of mense van Oorwinning, die oorheersers van die tyd. In Grieks is die term "Nike" die naam van oorwinning

verpersoonlik. Wat word dan “ *die werke van die Nikolaïete* ” gehaat deur God en sy uitverkorenes? Heidense en godsdienstige sinkretisme. Hulle vereer leërskaare van heidense gode, waarvan die grootstes 'n dag van die week aan hulle gewy het. Ons huidige kalender, wat die name van die sewe sterre, planete of die ster, van ons sonnestelsel aan die sewe dae van die week toeken, is 'n direkte erfenis van Romeinse godsdienste. En die kultus van die eerste dag gewy aan die "onoorwonne son" sal mettertyd, vanaf 321, 'n besondere rede aan die skepper God gee om *die godsdienstige "werke"* van die Romeine te haat.

Vers 7: “ *Laat hom wat 'n oor het, hoor wat die Gees aan die gemeentes sê: Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om te eet van die boom van die lewe wat in die paradys van God is.* »

Twee boodskappe in hierdie vers roep die aardse tyd van oorwinning op, " *hy wat oorwin* ", en die hemelse tyd van sy beloning.

Hierdie formule is die laaste boodskap wat Jesus aan sy dienaars rig in een van die sewe eras wat deur die profesie geteiken word. Die Gees pas dit aan by die besondere toestande van elke era. Dié van Efese dui die begin aan van die tyd wat deur die profesie gedek word, dus bied God ewige verlossing daaraan in die vorm van die begin van die aardse geskiedenis. Die beeld van Jesus is daar opgeroep onder dié van *die boom van die lewe* van die aardse tuin wat God geskep het om die onskuldige en rein mens daar te plaas. Apo.22 profeteer hierdie herstel van 'n hernieude Eden vir die geluk van die oorwinnende uitverkorenes op die nuwe aarde. Die formule wat elke keer aangebied word, het betrekking op 'n aspek van die ewige lewe wat deur Jesus Christus aan sy uitverkorenes alleen gebied word.

2de periode : Smirna

Tussen 303 en 313, die laaste Romeinse "keiserlike" vervolging

Vers 8: “ *Skryf aan die engel van die gemeente in Smirna : Dit is die woorde van die eerste en die laaste wat dood was en weer lewend geword het:* ”

Deur die naam " *Smirna* " van die tweede brief, vertaal uit die Griekse woord "smurna" wat " *mirre* " beteken, teiken God die tyd van verskriklike vervolging gelei deur die Romeinse keiser Diocletianus. " *Mirre* " is 'n parfüm wat die voete van Jesus kort voor sy dood gebalsem het en wat by sy geboorte deur die wyse manne uit die Ooste aan hom gebring is as 'n offer. Jesus vind in hierdie beproewing die ywer van ware geloof wat hy nie meer in 94 gevind het nie. Diegene wat instem om in sy naam te sterf, moet weet dat Jesus die dood oorwin het, en dat Hy hulle weer lewendig sal kan opwek soos Hy gedoen het. het dit vir homself gedoen. Die profesie is slegs gerig aan Christene van wie Jesus self die “ *eerste* ” verteenwoordiger is. Deur sy persoon te assimileer met die lewe van sy dienaars, sal hy ook deur “ *die laaste* ” Christen verteenwoordig word.

Vers 9: “ *Ek ken jou verdrukking en jou armoede (al is jy ryk), en die lastering van die wat hulself Jode noem en dit nie is nie, maar 'n sinagoge van die Satan is.* »

Christene, wat deur die Romeine vervolgt is, is van hul eiendom ontnem en meestal gedood. Maar hierdie materiële en vleeslike armoede maak hulle geestelik ryk aan die maatstawwe van geloof van God se oordeel. Aan die ander

kant steek hy nie sy oordeel weg nie en openbaar hy, in baie duidelike terme, die waarde wat hy gee aan die Joodse godsdiens wat die goddelike norm van verlossing geweier het, deur nie Jesus Christus, as die Messias wat deur die heilige Skrif geprofeteer is, te erken nie. Verlaat deur God word die Jode deur die duiwel en sy demone oorgeneem en word hulle vir God en sy ware uitverkorenes, " 'n sinagoge van Satan " .

Vers 10: “ *Moenie vrees wat jy sal ly nie. Kyk, die duiwel sal sommige van julle in die gevangenis werp, sodat julle beproef kan word, en julle sal tien dae lank verdrukking hê. Wees getrou tot die dood toe, en Ek sal jou die kroon van die lewe gee.* »

In hierdie vers word die duiwel Diocletianus genoem, hierdie wrede Romeinse keiser en sy geassosieerde "tetrarge" het 'n hewige haat gehad teen die Christene wat hulle wou uitroei. Die aangekondigde vervolging of " *verdrukking* " het vir " *tien dae* " of "tien jaar" in werklikheid voortgeduur tussen 303 en 313. Aan sommige van hulle wat " *getrou was tot die dood toe* " as hoogs geseënde martelare, sal Jesus " *die kroon van die lewe* " gee. ; die ewige lewe 'n teken van hul oorwinning.

Vers 11: “ *Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê: Wie oorwin, sal die tweede dood nie ly nie.* »

Die tema van die einde-van-tydperk boodskap is: dood. Hierdie keer roep die Gees verlossing op deur ons te herinner dat diegene wat nie die eerste dood van martelaarskap vir God aanvaar nie, sal moet ly, sonder om te kan ontsnap, " *die tweede dood* " van die " *poel van vuur* " van die laaste oordeel . 'n " *Tweede dood* " wat nie die uitverkorenes sal raak nie, want hulle sal vir ewig in die ewige lewe ingegaan het.

3de ^{periode} : Pergamum

In 538, die vestiging van die pouslike regime in Rome

Vers 12: “ *Skryf aan die engel van die gemeente in Pergamos : So sê hy wat die skerp tweesnydende swaard het:* ”

Deur die naam *Pergamos* roep God die tyd van geestelike *egbreuk* op . In die naam *Pergamum* word twee Griekse wortels, "pérao, en gamos", vertaal as "om die huwelik te oortree". Dit is die noodlottige uur van die begin van die *ongelukke* wat Christenvolke tot aan die einde van die wêreld sal tref. Deur die datum 313 te teiken, het die vorige era die toegang tot mag en die heidense bewind van keiser Konstantyn I ' seun van die viervors Constantius Chlorus, en oorwinnaar teen Maxentius voorgestel. Deur imperiale dekreet van 7 Maart 321 het hy die weeklikse rus van die heilige Sabbat van die sewende goddelike dag, ons huidige Saterdag, laat vaar, en verkies die eerste dag wat destyds gewy is aan die heidense kultus van die songod, die "Sol Invictus" , die Onoorwonne Son. Deur hom te gehoorsaam, het Christene "geestelike *egbreuk*" gepleeg, wat van 538 af die amptelike norm van die Romeinse pousdom sou wees wat aan die *Pergamon -tydperk gekoppel is* . Die ontroue Christene volg Vigilus, die nuwe godsdienstige leier wat deur keiser Justinianus ^{I gestig is}. Hierdie intrigemaker het sy verhouding met Theodora, die prostituut wat deur die keiser getroud is, benut om hierdie pouslike posisie te verkry wat deur sy nuwe universele godsdienstige mag,

dit wil sê Katoliek, vergroot is. Dus, onder die naam *Pergamum*, veroordeel God die praktyk van "Sondag", 'n nuwe naam en oorsaak van geestelike *owerspel*, waaronder die voormalige "dag van die son" wat van Konstantyn geërf word, steeds deur 'n Rooms-Christelike kerk geëer word. Dit maak daarop aanspraak dat dit Jesus Christus is en beweer dat dit, met die titel van sy pouslike hoof, "vicaris van die Seun van God" (Vervanging of plaasvervanger van die Seun van God), in Latyn "VICARIVS FILII DEI", die aantal letters van wat "666" is; 'n getal wat ooreenstem met dit wat Openb.13:18 aan die godsdienstige element van "die dier" toeskryf. Die era wat *Pergamos* genoem word, begin dus met die onverdraagsame en aangrypende pouslike regering wat van Jesus Christus, die almagtige God geïnkarnear, sy titel van Hoof van die Vergadering verwyder, volgens Dan.8:11; Ef.5:23: "Want die man is die hoof van die vrou, soos Christus die Hoof is van die gemeente, wat sy liggaam is en waarvan Hy die Verlosser is." Maar wees versigtig! Hierdie aksie is deur God self geïnspireer. In werklikheid was dit hy wat die Christelike geloof wat amptelik ontrou geword het, onttrek en aan die pouslike regime oorhandig het. Die *astrantheid* van hierdie regime, wat in Dan.8:23 aan die kaak gestel word, gaan so ver dat dit die inisiatief laat neem om "die tye en die wet te verander" wat deur God ingestel is, persoonlik, volgens Dan.7:25. En verder, sonder inagneming van sy waarskuwing om geen mens geestelik "vader" te noem nie, maak hy homself aanbid met die titel "Allerheiligste Vader", en verhef hom sodoende bo die skepper God, wetgewer, en hy sal dit eendag nuttig vind: "En noem niemand jou vader op aarde nie; want een is julle Vader wat in die hemele is. (Mat.23:9)." Hierdie menslike koning het opvolgers deur wie die regime en sy excesses sal voortduur tot die dag van oordeel geprogrammeer deur die grootste, die sterkste en die mees regverdigste, die ware "Allerheiligste Hemelse Vader".

Keiser Justinianus I het ^{dus} hierdie godsdienstige regime gevestig wat God as "owerspel" teenoor hom beskou het. Die belangrikheid van die verontwaardiging moet dus gemerk en in die geskiedenis gegraveer word. Ons let op in 535 en 536, tydens sy bewind, twee reusagtige vulkaniese uitbarstings wat die atmosfeer sal verduister en in 541 'n noodlottige epidemie van pes veroorsaak wat eers in 767 sal uitsterf, met 'n hoogtepunt van maksimum aanval, in 592. Die goddelike vloek kan nie 'n meer verskriklike vorm aanneem nie, en besonderhede oor hierdie onderwerp sal in die vers wat volg verskaf word.

Vers 13: "Ek weet waar jy woon, ek weet dat daar die troon van Satan is. Julle onthou my Naam, en julle het my geloof nie verloën nie, selfs in die dae van Antipas, my getroue getuie, wat onder julle gedood is, waar die Satan sy woonplek het." »

Die profesie beklemtoon die "troon" en die plek van sy ligging vanweë sy roem en die eerbewyse wat sondaars dit vandag nog betaal. Dit is weer "Rome" wat sy oorheersing hervat, hierdie keer, onder hierdie vals Christelike en geheel en al heidense godsdienstige aspek. Die een wat beweer dat hy sy "plaasvervanger" (of predikant), die pous, is, kry God nie eers om hom persoonlik aan te spreek nie. Die ontvanger van die profesie is 'n uitverkorene, nie 'n gevalle een nie, ook nie 'n usurpator wat heidense rites verheerlik nie. Hierdie hoë plek van die Rooms-Katolieke geloof het sy pouslike *troon* in Rome, in die Lateraanse

Paleis wat Konstantyn I ruimhartig aan die biskop van Rome ^{aangebied het}. Hierdie Lateraanse paleis is geleë op die berg Caelius, een van die “sewe heuwels van Rome” wat in die suidooste van die stad geleë is; Die naam Caelius beteken: lug. Hierdie heuwel is die langste en grootste van die sewe, in oppervlakte. Naby die Lateraanse Kerk, wat vandag nog, vir die pousdom en sy geestelikes, die belangrikste Katolieke kerk ter wêreld verteenwoordig, verrys die grootste obelisk wat in Rome bestaan waar daar 13 is, aangesien dit 'n hoogte van 47 meter bereik. Dit is onder 7 meter aarde ontdek en in drie dele opgebreek, en is in 1588 opgerig deur Pous Sixtus V wat terselfdertyd die oorheersing van die Vatikaanstaat in die volgende profetiese era genaamd *Thiatria georganiseer het*. Hierdie simbool van die Egiptiese sonkultus het 'n groot inskripsie op die stele wat dit dra wat Konstantyn se aanbod herinner. In werklikheid was dit sy seun Constantius II wat dit na die dood van sy vader uit Egipte na Rome gebring het, om deels 'n wens van sy vader te vervul wat dit na Konstantinopel wou bring. Hierdie toewyding aan die eer van Konstantyn I ^{is} meer te danke aan die begeerte van God as aan Konstantyn se seun. Omdat die hele obelisk met sy hoë voetstuk die geprofeteerde skakel bevestig, wat Konstantyn I ^{die} burgerlike owerheid maak wat die res van die "dag van die son" installeer, en die pous, destyds eenvoudige biskop van die Christelike kerk van Rome, die godsdienstige owerheid, wat hierdie heidense dag godsdienstig sal afdwing onder die naam "Sondag" of, die Here se dag. Aan die bokant van hierdie obelisk is vier onthullende simbole wat op mekaar volg in hierdie stygende volgorde: 4 leeus sit op sy punt, gerig op die vier kardinale punte, waarbo vier berge is wat deur sonstrale bestyg word, en bo hierdie saam oorheers 'n Christen kruis. Gerig op die vier kardinale punte, dui die simbool van die leeus koninklikes in sy universele krag aan; wat bevestig, die beskrywing daarvan geopenbaar in Dan.7 en 8. Openb.17:18 sal die sê oor Rome bevestig: “*En die vrou wat jy gesien het, dit is die groot stad wat koningskap het oor die konings van die aarde.* » Boonop roep die Egiptiese kartosé wat op die obelisk gegraveer is, “die onsuiver wens wat ’n koning aan Amon rig”, die songod, op. Al hierdie dinge openbaar die werklike aard van die Christelike geloof wat sedert Konstantyn I sedert 313, die datum van sy oorwinning, in Rome oorheers het. Hierdie obelisk, en die simbole wat dit dra, getuig van *die “sukses”* van die dienaar van die duiwel wat in Dan.8:25 geprofeteer is, wat deur Konstantyn I ^{daarin} geslaag het om die Christelike geloof die voorkoms van sinkretisme religieus wat vas veroordeel is deur God te gee. in Jesus Christus. Ek som die boodskap van hierdie simbole op: “kruis”: Christelike geloof; "sonstrale": sonaanbidding; “berge”: aardse krag; "vier leeus": universele koninklikes en sterkte; "obelisk": Egipte wees, sonde, sedert die rebellie van die Faraon van die uittoeg, en vir die sonde wat die afgodiese aanbidding van die songod Amon uitmaak. God skryf hierdie kriteria toe aan die Rooms- Katolieke geloof wat deur Konstantyn I ^{ontwikkel} ^{is}. En by hierdie simbole voeg hy deur middel van die Egiptiese kartosé sy oordeel oor die godsdienstige verbintenis van die biskoppe van Rome, wat hy albei as onrein beskou; hulle word reeds deur die godsdienstige broers van die stad "pouse" genoem. Die assosiasie van die Christelike geloof met die sonkultus wat reeds deur Konstantyn self beoefen en geëer is, is aan die oorsprong van 'n verskriklike vloek wat die mensdom voortdurend tot aan die einde van die wêreld

sal betaal. Hierdie Lateraanse troon is nie in kompetisie met die Romeinse keisers nie, want sedert Konstantyn ¹ woon hulle nie meer in Rome nie, maar in die Ooste van die ryk, in Konstantinopel. Deur dus die profetiese openbaring wat Jesus Christus aan Johannes gegee het, te ignoreer, word menigte mense die slagoffer van die grootste godsdienstige misleiding van alle tye. Maar hulle onkunde is sondig omdat hulle nie die waarheid liefhet nie en dus deur God self oorgegee is aan leuens en leuenaars van alle soorte. Die gebrek aan opvoeding van die bevolkings van die Pergamon- tydperk verklaar die sukses van die pouslike regime wat deur die opeenvolgende Romeinse keisers van die tyd opgelê en ondersteun is. Wat nie verhoed dat sekere werklik verkose amptenare hierdie nuwe onwettige gesag weier en verwerp nie; wat daartoe lei dat Jesus hulle as sy ware dienaars erken. Die Romeinse ligging van die uitverkorenes is gemaak, let op dat die Gees daar in 538 diensknegte gevind het wat die geloof in die naam van Jesus behou het terwyl hulle Sondag geëer het. In hierdie plek van Rome is die laaste martelare of "getroue getuies" egter eers gesien gedurende die tyd van Nero, in 65-68 en dié van Diocletianus tussen 303 en 313. Met die oog op die stad Rome, herinner die Gees aan die getrouheid van "Antipas" sy "getroue getuie" van tye wat verby is. Hierdie Griekse naam beteken: teen almal. Dit lyk of dit die apostel Paulus aanwys, die eerste aankondiger van die Evangelie van Jesus Christus in hierdie stad waar hy gesterf het as 'n martelaar, onthoof, in 65, onder die keiser Nero. God betwis dus die valse en misleidende titel van "vicaris van die Seun van God" van die pouse. Die ware predikant was die getroue Paulus, en nie die ontroue Vigilius nie, ook nie enige van sy opvolgers nie.

Die almagtige Skepper God het die belangrike momente van die godsdienstgeskiedenis van die Christelike era in die natuur gegraveer; oomblikke wanneer die vloek 'n intense karakter aanneem met ernstige gevolge vir die Christenmense. Reeds tydens sy aardse bediening het Jesus Christus aan sy twaalf verstomde en verbaasde apostels bewys gegee van sy beheer oor 'n storm op die meer van Galilea; 'n storm wat hy in 'n oomblik op sy bevel bedaar het. Gedurende ons era het die tydperk tussen 533 en 538 hierdie besonder vervloekte karakter aangeneem, aangesien God deur die vestiging van die pouslike regime deur keiser Justinianus I ^{die} Christene wou straf wat gehoorsaam was aan die dekreet wat deur keiser Konstantyn 1 uitgevaardig is, wat dit verpligtend gemaak het. om te rus op die "dag van die Onoorwonne Son" op die eerste dag van die week, sedert 7 Maart 321. In hierdie tydperk vervloek ^{deur} hy, God het die ontwaking van twee vulkane veroorsaak wat die Noordelike Halfrond van die planeet versmoor het en spore op die Suidelike Halfrond ook so ver as Antarktika gelaat het. 'N Paar maande uitmekaar, geleë by die teenpodes van mekaar in die omgewing van die ewenaar, was die verspreiding van duisternis baie effektief en baie dodelik. Miljarde ton stof het in die atmosfeer versprei en mense van lig en hul gewone voedselgewasse ontnem. Die son op sy hoogtepunt bied dieselfde lig as die volmaan wat self heeltemal verdwyn het. Geskiedkundiges het kennis geneem van hierdie getuienis waarvolgens Justinianus se leërs Rome van die Ostrogote teruggeneem het danksy 'n sneestorm in die middel van Julie. Die eerste vulkaan genaamd "Krakatoa" is in Indonesië geleë en ontwaak in Oktober 535 met 'n ondenkbare omvang wat 'n bergagtige gebied omskep in 'n maritieme

gebied van meer as 50 km. En die tweede, genaamd "Ilopango" is in Sentraal-Amerika geleë en het in Februarie 536 uitgebreek.

Vers 14: “ *Maar Ek het iets teen jou, dat jy daar het wat vashou aan die leer van Bileam, wat Balak geleer het om 'n struikelblok voor die kinders van Israel te lê, sodat hulle afgodsoffers geëet en hoerery gepleeg het.* »

Die Gees beskryf die geestelike situasie wat in Rome gevestig is. Sedert 538 het die getroue verkose amptenare van die tyd die stigting van 'n godsdienstige owerheid aanskou wat God met die profeet “ *Bileam* ” vergelyk. Hierdie man het God gedien, maar het hom laat verlei deur die lokmiddel van wins en aardse goed; alles wat deur die Romeinse pouslike regime gedeel word. Verder het “ *Bileam* ” die ondergang van Israel veroorsaak deur aan “ *Balak* ” te openbaar hoe hy dit kon afbring: dit was genoeg om dit te druk om huwelike tussen Jode en heidene te aanvaar; dinge wat God ten sterkste veroordeel het. Deur hom met “ *Bileam* ” te vergelyk, gee God vir ons 'n skets van die pouslike regime. Die uitverkore een verstaan dan die betekenis van die handeling wat God self die duiwel en sy hemelse en aardse vennote laat uitvoer. Die vloek van die Christelike kerk rus op die aanneming van die heidense "dag van die onoorwonne son", wat sedert 321 deur ontroue Christene waargeneem word. En die pouslike regime, soos “ *Bileam* ”, sal tot hul ondergang werk en hul goddelike vloek verskerp. “ *Vleis aan afgode geoffer* ” is slegs die beeld wat vergelyk word met die heidense “dag van die son”. Rome bring heidendom in die Christelike godsdienst. Maar wat jy moet verstaan, is dat hulle van dieselfde aard is en dieselfde ernstige gevolge dra onder die oordeel van God... Veral aangesien die vloeke wat deur die “ *Bileam* ” van die Christelike era veroorsaak is, sal voortduur tot aan die einde van die wêreld, gekenmerk deur die wederkoms in heerlijkheid van Jesus Christus. Die ontrouheid van Christene word ook vergelyk met dié van die Hebreërs wat hulle aan “ *hoerery* ” oorgegee het nadat God hulle sy tien gebooi laat verstaan het. Tussen 321 en 538 het ontroue Christene soos hulle opgetree. En hierdie aksie duur tot vandag toe.

Vers 15: “ *Net so het julle ook mense wat vashou aan die leer van die Nikolaiëte.* »

In hierdie boodskap kom die naam van die “ *Nikolaiëte* ” wat in *Efese aangehaal word* weer in hierdie brief voor. Maar “ *die werke* ” wat hulle in *Efese raak*, word hier “ *die leer* ”. Sekere Romeine het in werklikheid, sedert *Efese*, Christene geword, toe ontroue Christene sedert 321, en dit, op 'n amptelike godsdienstige wyse sedert 538, deur die Rooms-Katolieke “ *leerstelling* ” te eerbiedig.

Vers 16: “ *Bekeer julle dan; so nie, sal Ek gou na jou toe kom en teen hulle veg met die swaard van my mond.* »

Deur “ *die geveg* ” gelei deur sy “Woord”, “ *die swaard van sy mond* ”, op te roep, berei die Gees die konteks voor vir die vierde boodskap wat kom. Dit sal dié van die 16de^{oew} wees, waar die Bybel, sy heilige geskrewe woord, sy “ *twee getuies* ” volgens Openb. 11:3, goddelike waarheid sal propageer en die valse Rooms-Katolieke geloof sal ontmasker.

Vers 17: “ *Laat hom wat 'n oor het, hoor wat die Gees aan die gemeentes sê: Aan hom wat oorwin, sal Ek verborge manna gee, en aan hom sal Ek 'n wit*

klip gee; en op hierdie klip is 'n nuwe naam geskrywe wat niemand ken nie, behalwe hy wat dit ontvang. »

Soos altyd roep die Gees 'n aspek van die ewige lewe op. Hier stel hy dit aan ons voor in die beeld wat geprofeteer is deur die manna wat aan die honger Hebreërs gegee is in die dorre, onvrugbare en droë woestyn. God het toe geleer dat hy deur sy skeppende krag die lewens van sy uitverkorenes kon beskerm en verleng; wat hy sal bereik deur die ewige lewe aan sy verlore uitverkorenes te gee. Dit sal die hoogtepunt van sy hele spaarprojek wees.

Die uitverkorene van die tyd sal as beloning die ewige lewe hê wat die Gees in beelde beskryf. “ *Manna* ” beeld van hemelse voedsel is verborge in die koninkryk van die hemel, God self is die vervaardiger daarvan. In antieke simboliek was manna in die allerheiligste plek wat reeds die hemel gesimboliseer het waar God soewerein op sy troon regeer. In Romeinse praktyke het die “ *wit klippie* ” die “ja”-stem verteenwoordig, die swart een die “nee”. Die “ *wit klip* ” dui ook op die suiwerheid van die lewe van die uitverkorene wat ewig geword het. Sy ewige lewe is 'n goddelike ja wat 'n entoesiastiese en massiewe verwelkoming van God weerspieël. Omdat die uitverkorene in 'n hemelligaam opgewek word, word sy nuwe toestand vergelyk met 'n “ *nuwe naam* ”. En hierdie hemelse natuur is, vir sy uitverkorenes, ewig geheimsinnig en individueel: “ *niemand weet dit nie* ”. Ons sal dus hierdie natuur moet erf en ingaan om te ontdek wat dit is.

4de^{era} : Tiatira

Tussen 1500 en 1800, die godsdiensoorloë

Vers 18: “ *Skryf aan die engel van die gemeente in Tiatira : So sê die Seun van God, wie se oë soos 'n vuurvlam is en wie se voete soos brandende koper is: ”*

Die vierde brief roep onder die naam “ *Tiatira* ” 'n tyd op toe die Christelike geloof van die Katolieke en Protestantse ligas 'n afskuwelike skouspel aangebied het deur hul bloedige botsings. Maar hierdie boodskap hou groot verrassings in. In die naam *Thiatira*, vertaal twee Griekse wortels “*thuaos, téiro*” “die gruwel en om dood met lyding te bring”. Die Griekse term wat hierdie interpretasie van gruwel regverdig, dui in die Bailly Greek-woordeboek op die vark of die bosvark wanneer hulle warm is. En hier is verduidelikings nodig. Die 16de^{eeu} is gekenmerk deur die ontwaking van Protestante wat die gesag van die Romeinse pouslike regime uitgedaag het. Ook, om sy tydelike gesag te versterk, het die pousdom verteenwoordig deur Pous Sixtus V sy Staat van die Vatikaan gestig wat dit burgerlike legitimiteit sal gee wat gekoppel is aan sy godsdienstige gesag. Dit is hoekom die pouslike regime sedert die 16de^{eeu} sy hoofkwartier, wat voorheen by die Lateranpaleis geleë was, na sy eiendom in die Vatikaan oorgedra het, wat reeds 'n onafhanklike pouslike staat uitgemaak het. Maar hierdie oordrag is net misleiding, want die een wat beweer dat hy van die Vatikaanstaat is, sit steeds in die Lateraanse Paleis; want dit is daar, in die Lateran, dat die pouse die gesante van vreemde state verwelkom wat dit besoek. En so, in 1587, is die herstelde obelisk wat sedert 3 Augustus 1588 naby die Lateraanse Paleis weer opgerig is onder 7 meter aarde en in drie stukke ontdek. Die Vatikaanstaat is buite

Rome geleë, op die Vatikaan-heuwel, op die westelike oewer van die Tiber wat van Noord na Suid aan die stad grens. Terwyl ons na die plan van hierdie Vatikaanstad gekyk het, was ek verstom om die vorm van 'n varkkop, die ore na die noorde en die snoet in die suidweste te ontdek. Die boodskap van die Griekse “thuao” word dus dubbeld bevestig en geregverdig deur God, die organiseerder van hierdie dinge. Die Katolieke geloof wat van *Pergamum geërf is*, bereik die hoogtepunt van sy gruwels. Sy reageer gewelddadig met haat en wreedheid teen diegene wat, verlig deur die Bybel, uiteindelik danksy die drukpers versprei het, sy sondes en sy misbruik aan die kaak stel. Nog beter, tot dan toe, bewaker van die Heilige Skrif wat sy deur haar monnike in kloosters en abdye weergegee het, het sy die Bybel vervolg wat haar ongeregtheid aan die kaak gestel het. En sy maak die aanklaers dood deur die mag van blinde en selfvoldane monarge; die gehoorsame eksekuteurs van sy testament. Die uitdrukkinge waaronder Jesus homself voorstel en aanhaal, “*hy wat oë het soos 'n vuurvlam en wie se voete soos vurige koper is*”, openbaar sy strafaksie teenoor sy godsdiensvyande wat hy sal vernietig met sy terugkeer na die aarde. Dit is juis die twee Christelike ideologieë wat mekaar in hierdie historiese konteks van die *Tiatira -era tot die dood “met die swaard” en vuurwapens beveg het*. “*Sy voete*” sal dan rus op “*die see en op die aarde*” simbool van die Katolieke geloof en die Protestantse geloof in Op.10:5 en Op.13:1-11. Katolisisme en Protestantisme, beide sondig (sonde = *koper*), onberouvol, word beskryf as “*brandende koper*” wat die toorn van die oordeel van die God Jesus Christus lok. Deur hierdie beeld op te neem waarmee hy die groot “*ramp*” in Openb. 1:15 aankondig, openbaar God die uur wanneer die laaste vervolgers wat teen sy getroue kinders verenig is, mekaar tot die dood geveg het soos wilde “diere” wat hulle sal simboliseer in die hele profesie. Van François 1ste tot Louis XIV het godsdiensoorloë op mekaar gevolg. En ons moet let op hoe God die vloek van die Franse volk openbaar, gewapende ondersteuning van die pousdom sedert Clovis die eerste koning van die Franke. Om die hoogtepunt van hierdie vloek te merk, het God die jong Louis XIV, wat “vyf” jaar oud was, op die troon van Frankryk geplaas. Hierdie Bybelvers uit Pred.10:16 druk sy boodskap uit: “*Wee jou, land waarvan die koning 'n kind is en waarvan die vorste in die môre eet!*» Lodewyk XIV het Frankryk verwoes met sy uitspattige besteding aan die Paleis van Versailles en sy duur oorloë. Hy het 'n Frankryk agtergelaat wat in armoede gedompel is en sy opvolger Louis XV het net geleef vir die libertinisme wat met sy onafskeidbare metgesel in losbandigheid, kardinaal Dubois, gedeel is. 'n Afskuwelike karakter, Louis Deur 'n sagte en vreedsame man te teiken as die teiken van hierdie woede, het God sy voorneme geopenbaar om die oorerflike monargiese regime te slaan, vir die blinde vertrouwe wat dit sedert Clovis onregverdig in pouslike godsdiensstige pretensies geplaas het.

Vers 19: “*Ek ken jou werke, jou liefde, jou geloof, jou getroue diens, jou standvastigheid, en jou laaste werke meer as die eerste.*»

Hierdie woorde spreek God aan sy dienaars “*getrou tot die dood toe*”, en offer hulleself aan om te offer na die beeld van hulle Meester; hulle “*werke*” word deur God aanvaar omdat hulle getuig van hulle outentieke “*liefde*” vir hulle Verlosser. Hulle “*geloof*” sal geregverdig wees aangesien dit gepaard gaan met “

getroue diens ". Die woord " *bestendigheid* ", wat hier aangehaal word, kry aansienlike historiese belang. Dit was in "die Tower of Constance" in die dorpie Aigues-Mortes dat Marie Durand haar gevangenskap vir 40 lang en moeilike jare geleef het, as 'n model van geloof. Baie ander Christene het dieselfde getuienis gelewer, dikwels onbekend aan die geskiedenis. Dit is omdat die aantal martelare mettertyd toegeneem het. Die jongste werke handel oor die tyd van die bewind (1643 tot 1715) van koning Louis Let duidelik op die onthullende rol van die naam " *draak* " wat "die duiwel" aandui en die openlike aggressiewe optrede van imperiale Rome en pouslike Rome in Openb.12:9-4-13-16. Die een wat homself die "sonkoning" genoem het, het die stryd vir Katolisisme, verdediger van die "dag van die son" wat sedert Konstantyn ¹ geërf is, tot sy hoogtepunt gebring. Om egter teen hom te getuig, het God die hele duur van sy lang heerskappy in duisternis gedompel en hom die warmte en volle lig van die ware son ontsê met ernstige gevolge vir die dieet van die Franse volk.

Vers 20: " *Maar wat ek teen jou het, is dat jy die vrou Isebel, wat haarself 'n profetes noem, my diensknepte laat leer en verlei om hoerery te pleeg en vleis te eet wat aan afgode geoffer is.* »

In 1170 het God die Bybel deur Pierre Vaudès in die Provensaalse taal laat vertaal. Hy was die eerste Christen wat die leerstelling van integrale apostoliese waarheid herontdek het, insluitend respek vir die ware Sabbat en die aanvaarding van vegetarisme. Hy is bekend onder die naam Pierre Valdo, en is aan die oorsprong van die "Vaudois" wat hulle in die Italiaanse Alpe Piemonte gevestig het. Die werk van Reformasie wat hulle verteenwoordig het, is deur die pousdom teëgestaan en die boodskap het verdwyn. Soveel so dat God die hele Europa aan 'n moorddadige Mongoolse inval uitgelewer het, gevolg deur 'n verskriklike pesepidemie wat deur die Mongole veroorsaak is, wat vanaf 1348 'n derde en byna die helfte van sy bevolking vernietig het. Die boodskap van hierdie vers, " *Jy los die vrou Jezebel ...* ", is 'n smaad gerig aan die hervormers wat nie die werk van Pierre Valdo die belangrikheid gegee het wat dit verdien het nie, want dit was perfek. Tussen 1170 en 1517 het hulle die volmaakte leerstelling van die waarheid van Christelike verlossing geïgnoreer en hul Hervorming wat aan die einde van hierdie era onderneem is, is gedeeltelik en baie onvolledig.

Let wel : die leerstellige volmaaktheid wat Pierre Valdo verstaan en toegepas het, toon dat God in hom die volledige program van die Hervorming voorgehou het wat uitgevoer moes word. Trouens, dinge is in twee fases volbring, die vereiste van die Sabbat het eers in 1843-1844 begin, in ooreenstemming met die tyd wat gekenmerk is deur die dekreet van Dan.8:14.

Om die pouslike Rooms-Katolieke geloof uit te beeld, vergelyk God dit met die vreemde vrou van koning Agab, die verskriklike " *Isebel* " wat God se profete doodgemaak en onskuldige bloed vergiet het. Die kopie stem ooreen met die model en dit het ook die nadeel dat dit baie langer in werking bly. Deur haar " *profetes* " te noem, mik God op die naam van die nuwe plek van sy "troon": Vatikaan, wat in Oud Frans en Latyn beteken "vaticinare": om te profeteer. Historiese besonderhede oor die plek is uiters onthullend. Oorspronklik is hierdie plek gekenmerk deur die teenwoordigheid van 'n Romeinse tempel gewy aan die " *slang* " god Aesculapius. Hierdie simbool sal die duiwel en die pouslike regime in

Openb.12:9-14-15 aandui. Keiser Nero het sy strydwa-renbane daar geplaas, en "Simon the Magician" is in 'n begraafplaas daar begrawe. Dit is blykbaar sy oorskot wat vereer sou word as dié van die apostel Petrus wat in Rome gekruisig is. Ook hier het 'n basiliek wat deur Konstantyn aangebied is, Christelike glorie gevier. Die gebied was oorspronklik moerasagtig. Die leuen wat so gekonstrueer is, sal die nuwe naam van hierdie Vatikaanbasiliek regverdig wat, vergroot en versier in die 15de ^{eeu}, die misleidende naam "Basiliek van Sint Petrus van Rome" sal neem. Hierdie eer, wat in werklikheid aan 'n **towenaar** en aan die " *slang* " Aesculapius betoon word, sal die naam " *magie* " regverdig wat die Gees aan Rooms-Katolieke godsdienstige rites toeskryf in Openb.18:23 waar die Bybelse Darby-weergawe vir ons sê: " *En die lig van die lamp sal nie meer in jou skyn nie; en die stem van die bruidegom en die vrou sal nie meer in jou gehoor word nie; want jou handelaars was die grotes van die aarde; want **deur u towerkrag** is al die nasies verlei.* » Juis, die voltooiing van die werk aan hierdie basiliek "Saint-Pierre de Rome", wat enorme bedrae geld geverg het, sal daartoe lei dat die prelaat Tetzl sy "aflate" verkoop. Toe hy sien hoe vergifnis van sondes vir geld verkoop word, het monnikleraar Martin Luther die ware aard van sy Rooms-Katolieke kerk ontdek. Hy het dus sy diaboliese aard en sommige van sy foute aan die kaak gestel deur sy beroemde 95 stellings in 1517 op die deur van die Duitse kerk in Augsburg te vertoon. Hy het dus die werk van die Hervorming wat deur God aan Pierre Valdo sedert 1170 voorgestel is, geformaliseer.

Die Gees praat direk met sy gereformeerde dienaars van die tyd, die ware, gelate vreedsame slagoffers, en verwyf hulle dat hulle *Isebel toegelaat het om sy dienaars te onderrig en te verlei* . Ons kan in hierdie smaad al die leerstellige onvolmaaktheid van hierdie begin van hervorming lees. Sy " *leer en verlei* " haar " *diensknepte* ", dié van Jesus, wat haar 'n Christelike kerk maak. Maar sy leer is dié van die *Pergamon -tydperk* waar die beskuldiging van " *hoerery* " en die beeld van " *vleis* " *aan afgode geoffer* " is reeds aan die kaak gestel. Ten spyte van bedrieglike verskynings, in hierdie vers is die belangrike entiteit nie " *die vrou Isebel* " nie, maar die Protestantse Christen self. Van die begin af deur vir hom te sê " *Jy los die vrou Isebel...* " suggereer die Gees foute wat deur die eerste Protestante gedeel is. Hy openbaar dan die karakter van hierdie fout: heidense afgodery. Sodoende openbaar hy die aard van die " *las* " wat hy nog nie op hom opgelê het nie, op daardie tydstep, maar wat hy sal eis vanaf 1843. En in hierdie boodskap teiken die skepper God die Romeinse "Sondag" wie se praktyk is in sy oë 'n heidense afgodswerk wat 'n valse songoddelikheid van die oudste heidendom in die menslike geskiedenis vereer. Vanaf 1843 sou hy "Sondag" of sy verhouding met Jesus Christus, die enigste Verlosser van aardse sondaars, moes verloën.

Vers 21: " *Ek het haar tyd gegee dat sy haar kan bekeer, en sy sal haar nie van haar hoerery bekeer nie.* »

Hierdie tyd word geopenbaar sedert Dan.7:25 en dit word in drie vorme in die Apokalips bevestig in hoofstukke 11,12 en 13. Dit is die uitdrukking: " *'n tyd van tye en 'n halwe tyd; 1260 dae, of 42 maande* " wat alles verwys na die onverdraagsame pouslike bewind in aksie tussen 538 en 1798. Die verspreiding van die waarheid deur middel van die Bybel en die prediking van ware hervormers het die Katolieke geloof sy laaste kans gebied om te bekeer en te laat

vaar. mens se sondes. Sy het niks gedoen nie, en in die naam van haar ondersoekende krag die vreedsame boodskappers van die lewende God vervolg en gemartel. Dit het dus die rebelse werke van die Joodse volk weergegee en Jesus se gelykenis 'n tweede vervulling gegee: dit is die gelykenis van die wynboere wat die eerstes doodmaak wat deur God gestuur is, en dan, wanneer hy by hulle kom, die seun van die Meester doodmaak. van die wingerd om sy erfdeel te steel.

Vers 22: “ *Kyk, Ek sal haar op die bed gooi en groot verdrukking stuur oor die wat met haar owerspel pleeg, as hulle hul nie van hul werke bekeer nie.* »

God sal haar behandel as 'n " *prostituut* " " *op 'n bed gegooi* ", wat ons toelaat om " *die vrou Isebel* " van hierdie tema te verbind met " *die hoer Babilon die grote* " van Openb.17:1. Die voorspelde " *groot verdrukking* " sal kom na die mislukking van die Bybelse verkondiging. Hierdie selfde boodskap sal die identifikasie van hierdie " *groot verdrukking* " met " *die dier wat uit die dieptes opvaar* " in Openb.11:7 bevestig. Dit ontstaan na die werk van God se " *twee getuies* " wat die geskrifte van die ou en nuwe goddelike verbonde van die Heilige Bybel is. Geestelike " *owerspel* " word bevestig en benoem en " *diegene* " wie God daarvan beskuldig dat hulle dit met " *Izebel* " gepleeg het, is die Franse monarge en monargiste. Saam met die Katolieke priesters sal die monargiste die hoofteikens word van die toorn van revolusionêre nasionale ateïsme wat slegs die uitdrukking was van die toorn van die almagtige God Jesus Christus. Hulle het hulle nie bekeer nie, daarom het die dubbele toorn hulle getref op die tyd wat deur God vir die einde van die pouslike bewind tussen 1793 en 1798 aangestel is.

Die woord " *verdrukking* " dui op die gevolg van die goddelike vloek volgens Rom.2:19: " *Verdrukking en angs oor elke siel van die mens wat kwaad doen, eers oor die Jood en dan oor die Griek!*" ". Maar die " *verdrukking* " wat die sondes van die Katolieke monargie en sy bondgenoot straf, die Rooms-Katolieke Kerk, gesimboliseer in Openb.17:5, met die naam " *Babilon die groot* ", is logieserwys 'n " *groot verdrukking* ".

Vers 23: “ *Ek sal haar kinders met die dood doodmaak; en al die gemeentes sal weet dat dit Ek is wat die verstand en die harte deursoek, en Ek sal elkeen beloon volgens julle werke.* »

" *Om 'n dood te sterf* " is die uitdrukking wat die Gees gebruik om die twee "verskrikkinge" van die revolusionêre regime van 1793 en 1794 op te roep. Met hierdie uitdrukking verwerp hy enige idee van 'n eenvoudige geestelike dood wat die Protestante sal bekommer in 1843 in die boodskap oorgelewer aan die engel van die tyd " *Sardes* " in Openb.3:1. Die mensdom het nog nooit sulke bloedige werk geken wat uitgevoer is deur moordmasjiene nie, uitgevind deur dokter Louis, maar waardeur deur dokter Guillotin wie se naam aan die instrument self toegeskryf is, van toe af genoem: die guillotine. Opsommende vonnisse het toe menigte doodsbefele uitgespreek, met die byvoeging van die beginsel van doodslaan aan die regters en beskuldigers van die vorige dag. Volgens hierdie beginsel het dit gelyk of die mensdom moes verdwyn en dit is om hierdie rede dat God hierdie uitroeierende revolusionêre regime " *afgrond* " genoem het. *Uiteindelik sou hy die aarde, " die afgrond " sonder enige vorm van lewe gemaak het vanaf die eerste dag van die Skepping, volgens Gen.1:2. Maar dit is slegs, in die hemel, tydens die hemelse oordeel wat deur die versamelde uitverkorenes uitgeoefen*

word dat " *al die Kerke (of Gemeentes)* ", die uitverkorenes van die sewe eras, hierdie historiese feite sal ontdek met die betekenis wat God aan hulle gegee het. God se geregtigheid is volmaak; die wat vals geoordeel het, is getref deur sy geregtigheid, " *volgens hulle* " eie " *werke* ". Hulle het mense onregverdig laat sterf en is op hul beurt met die dood deur volmaakte goddelike geregtigheid getref: " *en Ek sal elkeen van julle vergeld volgens jou werke .* "

Vers 24: " *Vir julle en al die res van Thiatire, wat hierdie leer nie aanneem nie en die dieptes van Satan, soos hulle dit noem, nie geken het nie, sê Ek vir julle: Ek sal geen ander las op julle lê nie; »*

Diegene wat die Katolieke geloof aan die kaak stel en sy godsdienstige rites die naam " *dieptes van Satan* " gee, kan slegs die hervormers wees wat vanaf ongeveer 1200 tot die Franse rewolusie van 1789 verskyn het. Wat ook al hulle gedrag was, hulle leerstelling was baie ver van die suiwer waarheid wat geleer is deur die Gees aan die apostels en dissipels van Jesus Christus. Ons merk tot hulle voordeel net drie positiewe dinge op: geloof in die offer van Jesus alleen, vertrou wat aan die Bybel alleen gegee word, en die gawe van hulle persoon en hulle lewe; alle ander leerstellige punte is van die Katolisisme oorgeërf en daarom onderhewig aan bevraagtekening. Dus, hoewel onvolmaak op die vlak van die waarheidsleer van die Christelike geloof, het die uitverkore hervormers geweet hoe om hulle lewens wat aan God geoffer is in lewende offers te lewer en terwyl hulle wag vir 1844, die datum van die inwerkingtreding van die dekreet van Dan. 8:14, God het hulle diens tydelik goedgekeur. Dit spreek hy baie duidelik uit wanneer hy sê: " *Ek lê geen ander las op jou nie .* " Die situasie van 'n uitsonderlike goddelike oordeel kom duidelik in hierdie woorde na vore.

Vers 25: " *Net wat jy het, hou vas totdat Ek kom.* " »

Die redes wat God toelaat om die onvolmaakte Protestantse geloof te seën, moet deur die uitverkorenes bewaar en beoefen word tot die wederkoms van Jesus Christus.

Vers 26: " *Aan hom wat oorwin en my werke tot die einde toe bewaar, sal Ek mag gee oor die nasies.* »

Hierdie vers openbaar wat die verlies van verlossing sal veroorsaak vanaf hierdie tyd van die Hervorming tot die wederkoms van Christus. Die uitverkorenes moet die werke wat deur Jesus Christus voorberei en geopenbaar is, voortdurend tot die einde van die wêreld behou. Die geroepe val deur God se nuwe eise te weier. Hy het egter nooit sy voorneme verberg om sy lig geleidelik te vermeerder tot die tyd van sy koms in heerlijkheid nie. " *Die pad van die regverdiges is soos die glansende lig waarvan die helderheid toeneem tot die middel van die dag (Spr.4:18)*"; hierdie Bybelvers bewys dit. En dit is dus binne die raamwerk van sy projek, dat vanaf 1844 die goddelike vereistes sal verskyn op die datums wat deur sy unieke Bybelse profetiese woord beplan en geprofeteer is. Dit is slegs in die hoedanigheid van hemelse regter dat die uitverkorene van God "gesag oor die nasies" sal ontvang.

Vers 27: " *Hy sal hulle regeer met 'n ysterstaf soos 'n mens kleipotte breek, net soos Ek self krag van my Vader ontvang het.* »

Hierdie uitdrukking suggereer die reg op die doodvonnis. Reg dat die uitverkorenes saam met Jesus Christus sal deel in hulle oordeel oor die goddelose

wat vir die laaste oordeel gevestig is, gedurende die “ *duisend jaar* ” van die groot Sabbat van die sewende millennium.

Vers 28: “ *En Ek sal hom die môrester gee.* »

God sal dit sy volle goddelike lig gee wat op ons huidige aarde gesimboliseer word deur dié van die son. Maar Jesus het gesê: Ek is die lig. Hy kondig dus die lig van die hemelse lewe aan, waar God self die bron van lig is wat nie meer afhanklik is van 'n hemelse ster soos ons son nie.

Vers 29: “ *Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê!* »

Die konstruksie van die Apokalips is soos 'n toring wat uit sewe verdiepings bestaan, die sewende sal die tyd wees om God te ontmoet. In hierdie konstruksie vorm hoofstukke 2 en 3 die basiese raamwerk van die hele Christelike era tussen 94 en 2030. Al die temas wat in die Apokalips genoem word, vind hul plek in hierdie basiese raamwerk. Maar in hierdie raamwerk speel die eerste verdiepings net die rol van trappe wat na die boonste verdieping lei. Die belangrikheid van die openbaring verskyn op vlak 3 genaamd *Pergamon* . Hierdie belangrikheid word verder versterk op vlak 4 genoem *Thiatira* . Dit is in hierdie era dat die Christelike geloof verward en misleidend raak. God se oordeel oor die geestelike situasie van hierdie eeu sal gevolge hê tot aan die einde van die wêreld. Dit is hoekom ek, om jou begrip van hierdie oordeel te verstewig, hierdie boodskap wat deur God gerig is aan sy uitverkore Protestante tydens die bewind van Lodewyk XIV, sal opsom.

Opsomming : Ten tye van die Hervorming was Christelike gedrag veelvuldig. Ons vind ware heiliges vervolgd, maar altyd vreedsaam, en mense wat godsdien en politiek verwar, wat hulself bewapen en die koninklike Katolieke leërs slag vir slag teruggee. In Daniël 11:34 noem die Gees hulle as “geveinsdes”. Min godsdienstige mense het verstaan dat om Christen te wees is om Jesus in alles na te volg, om sy bevel te gehoorsaam en aan sy verbod te onderwerp; die gebruik van wapens is een daarvan, en dit was sy laaste les wat gegee is ten tyde van sy arrestasie. Jesus se smaad word geregtig deur die feit dat, deur voort te gaan om Katolieke erfenis te beoefen, Protestante self, deur hulle voorbeeld, die lering en verleiding wat aan die Katolieke *Jezebel* behoort, bevorder . Hulle onvolmaakte godsdiensoefening diskrediteer hulle in die oordeel van God wat hulle voor sy vyande oneer aandoen. Hierdie fase aan die begin van die Hervorming het daartoe gelei dat hy uitsonderlike oordele gemaak het; wat hy beklemtoon deur te sê: “ *Ek lê geen ander las op jou nie, hou net wat jy het totdat ek kom .*” Maar leerstellige onvolmaaktheid is legitiem by hierdie begin en God aanvaar die diens van diegene wat vervolging en dood in sy naam aanvaar. Hulle kon nie meer gee nie, gee die maksimum: hul lewens. God onderstreep hierdie gees van opoffering wat hy aandui as “ *werke meer as die eerste* (vers 19)”. Die heidendom van Rooms Katolisisme is vergelyk met *vleis wat aan afgode geoffer is* . Die veroordeling van Romeinse misleiding het begin met die perfek verligte werke van Pierre Valdo (Vaudés) wat vanaf 1170 'n weergawe van die Bybel in 'n ander taal as Latyn, Provençaals, geskryf het. Sy kennis en begrip van goddelike vereistes was verstommend volledig en ná hom het die Protestantse geloof agteruitgegaan. Onder die inspirasie van Johannes Calvyn het die Protestantse

geloof selfs verhard en die beeld van sy Katolieke teëstander geneem. En die uitdrukking "Godsdiensoorloë" getuig van 'n gruwel vir God, want die uitverkorenes van Jesus Christus, die ware, gee nie die slae terug wat hulle toegedien is nie. Hulle wraak sal van die Here self kom. Deur hulself te bewapen het die Protestante, wie se leuse "sola scriptura", "Skrif alleen" was, minagting getoon vir die Bybel wat hul geweld verbied. Jesus het baie ver in hierdie gebied gegaan deur sy dissipels te leer dat hulle die "ander wang" moet draai na die een wat hulle slaan.

Hierdie tydperk toe Katolieke vervolging die getroue dienaars van Jesus laat sterf het, word drievoudig onderstreep in die Apokalips, hier in hierdie tydperk *Tiatira*, maar ook in die ^{5de} seël van hoofstuk 6 en in die ^{3de} basuin van hoofstuk 8. Hier, in vers 22, moedig Jesus sy gemartelde dienaars aan, en kondig aan hulle sy voorneme aan om hulle dood te wreek of hulle lyding wat deur Rome en sy koninklike dienaars toegedien is. Die sleutelwoord wat in die naam *Pergamum versteek is*, kom duidelik voor, die Katolieke godsdiens is skuldig aan *egbreuk* teen God, en diegene wat dit daarmee pleeg, die Katolieke monarge, hul ligas en hul valse adel sal betaal, onder die guillotine van die Franse revolusionêre, bloed onregverdig vergiet. Openb.2:22-23: " *Kyk, Ek sal haar op 'n bed gooi en groot verdrukking stuur oor die wat met haar egbreuk pleeg, tensy hulle hul van hul werke bekeer. Ek sal haar kinders doodmaak; en al die gemeentes sal weet dat dit Ek is wat die verstand en die harte deursoek, en Ek sal elkeen van julle beloon volgens sy werke.* " Maar wees versigtig! Want na 1843 sal " *diegene wat met haar egbreuk pleeg* " ook **Protestante** wees, dus sal God met die kern "derde wêreldoorlog" 'n nuwe straf van Katolieke, Ortodokse, Anglikaanse, Protestante en ander owerspel voorberei. In parallel sê die Gees in die ^{5de} seël: Openb 6:9 tot 11: " *Toe Hy die vyfde seël oopmaak, het ek onder die altaar die siele gesien van die wat gedood is ter wille van die woord van God en vanweë die getuienis wat hulle gelewer het. Hulle het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Hoe lank, o heilige en ware Meester, vertraag U om te oordeel en om wraak te neem vir ons bloed op die bewoners van die aarde? 'n Wit kleed is aan elkeen van hulle gegee; en hulle is aangesê om nog 'n tyd lank met rus te bly totdat die getal van hulle medediensknegte en hulle broers wat soos hulle gedood sou word, vol was.* ".

Hierdie toneel van die 5de ^{seël} kan verwarrend en misleidend wees vir 'n swak verligte verstand. Laat dinge duidelik wees, hierdie beeld openbaar aan ons die geheime gedagte van God, want volgens Pred.9:5-6-10 *slaap die dooies in Christus* in 'n toestand waar *hulle nagedagtenis vergete is, en neem nie meer aan alles deel nie. wat onder die son gedoen word*. Die Bybel gee aan die eerste dood die betekenis van 'n uitwissing van die hele wese; die dooie persoon is asof hy nooit bestaan het nie met die verskil dat sy hele bestaan in die gedagte van God ingegraveer bly. Dit is dus aan sy lewende dienaars wat God hierdie boodskap van vertroosting rig om hulle te bemoedig. Hy herinner hulle daaraan dat daar, volgens sy beloftes, na die slaap van die dood, 'n tyd bepaal is vir hulle ontwaking, wanneer hulle deur Hom opgewek sal word. Hulle sal dan die geleentheid kry om, onder die blik en oordeel van God in Jesus Christus, hulle ewe opgestane folteraars te oordeel, maar aan die einde van die *duisend jaar*. In die boodskap

van *Thiatira sal die dood* wat aangekondig is vir *diegene wat egbreuk pleeg* met *Isebel*, die Katoliek, 'n dubbele vervulling hê. Op aarde is die werk van die revolusionêre die eerste fase, maar daarna sal kom, op sy tyd en in die tweede fase, *die tweede dood* van die laaste oordeel, uur wanneer " *alle Gemeentes* " Christelike ongelowiges of gelowiges van alle eras van die Christelike era sal die regverdige oordeel van God toegepas word teen geestelike *owerspel* .

In sy simboliese beeld, die ^{4de} *trompet* van hoofstuk 8 bevestig die optrede van die " *groot verdrukking* " wat geprogrammeer is om die *owerspel* van pousdom en die monargiste wat dit ondersteun het, te straf. *Die son* , die goddelike lig, *die maan* , die donker Katolieke godsdiens, en *die sterre* , die godsdienstige mense, *word in derdes* of gedeeltelik getref deur die vervolging van die ateïsme van die Franse revolusionêres in 1793 en 1794.

Aan die einde van die boodskap wat aan vreedsame Protestante gerig is, bevestig die Gees sy veroordeling van die gebruik van wapens deur te onthou dat dit slegs vir die laaste oordeel wat voorberei is tydens die hemelse oordeel van die sewende millennium is dat die uitverkore een gewreek sal word. Hy is dus nie gemagtig om self wraak te neem, voor hierdie hemelse oordeel waar hy dan sy vervolgers, saam met Jesus Christus, sal oordeel en deelneem aan die uitspraak van hul doodvonnis nie. " *Hy sal hulle regeer met 'n ysterstaf soos 'n mens kleipotte breek* ." Die doel van hierdie uitspraak sal wees om die lydenstyd van die skuldiges wat tot die tweede dood van die laaste oordeel veroordeel is, te bepaal. Vers 29 noem: *die môrester* . " *En Ek sal hom die môrester gee* ." Hierdie uitdrukking dui op die son, beeld van goddelike lig. Die wenner sal vir ewig in goddelike lig ingaan. Maar voor hierdie ewige konteks, berei hierdie term die vyfde brief voor wat kom. *Die môrester* word in 2 Petrus 1:19-20-21 aangehaal: " *En ons hou die profetiese woord des te meer vas , waarop julle tog moet ag gee soos op 'n lamp wat in 'n donker plek skyn, totdat die dag breek aan en die môrester gaan op in julle harte; omdat julle in die eerste plek weet dat geen profesie van die Skrif 'n voorwerp van private uitlegging kan wees nie, want dit was nie deur die wil van 'n mens dat 'n profesie ooit gebring is nie, maar dit word deur die Heilige Gees gedryf wat mense van God gespreek het* . Hierdie vers onderstreep die belangrikheid van die profetiese woord omdat die konteks van die komende era geestelik gekondisioneer sal word deur die inwerkingtrekking van die goddelike dekreet gefrofeteer in Dan.8:14. " *Tot 2300 nm . en heiligheid sal bevestig word.*" Maar destyds was hierdie vers net bekend in die vertaling: " *Tot 2300 aand en môre en die heiligdom sal gereinig word* ." Selfs in hierdie vertaling was God se boodskap dieselfde, maar minder presies, dit kon in hierdie vorm geïnterpreteer word as die aankondiging van die einde van die wêreld deur die wederkoms in heerlijkheid van ons Here en Verlosser, Jesus Christus. God het die Amerikaanse Protestant William Miller gebruik om die twee Adventistebeproevinge van geloof in die lente van 1843 en die herfs van 1844 uit te voer. Soos Daniël 12:11-12 ons leer, tussen hierdie twee datums, in 1843, onttrek Goddelike bevel van gevalle Protestante die reddende geregtigheid wat deur Jesus Christus aangebied word; omdat hulle nie meer voldoen aan die standaard van die nuwe heiligheid wat deur God vereis word nie. Die geregtigheid van Jesus is

ewig, maar dit bevoordeel net die ware uitverkorenes wat deur Jesus self gekies is, en dit, in alle tye en tot aan die einde van die wêreld.

Hier, tussen *Thiatira* en *Sardis*, op die eerste dag van lente 1843, tree die dekreet van Dan.8:14 in werking en ons sal die gevolge daarvan ontdek in die boodskappe wat deur die Gees aan Christene van daardie datum gerig is.

Openbaring 3: Die Vergadering sedert 1843 – die apostoliese Christelike geloof herstel

5de era : Sardis

Die oordeel wat deur Jesus Christus uitgespreek is na die Adventiste-proewe van lente 1843 en 22 Oktober 1844

Vers 1: “ *Skryf aan die engel van die gemeente van Sardis : So sê hy wat die sewe geeste van God en die sewe sterre het: Ek ken jou werke. Ek weet daar word gedink dat jy lewendig is, en jy is dood.* »

Die “ *Sardis* ”-era, tema van die vyfde brief, sal twee Protestantse Christelike gedrag na vore bring, teenoorgesteldes toegeskryf: aan die gevalle, aan wie Jesus verklaar: “ *Jy word as lewend beskou, en jy is dood* ”; en aan die uitverkorenes, in vers 4: “ *Hulle sal saam met My wandel in wit klere omdat hulle dit waardig is .*” Soos die inhoud van sy twee boodskappe, dra die naam “ *Sardis* ” 'n dubbele betekenis waarvan die betekenis absoluut teenoorgesteld is. Ek behou die hoofgedagtes van hierdie Griekse wortel: krampagtige en edelgesteentes, dood en lewe. Grimas en krampagtig definieer sardoniese lag; in Grieks is die sardonion die boonste tou van 'n jagnet; die sardien is 'n vis; en in die teenoorgestelde sin is die sardo en die sardoniks edelstene; sardoniks is 'n verskeidenheid van bruin kalsedon. Aan die begin van hierdie brief stel Jesus homself voor as “ *hy wat die sewe geeste van God en die sewe sterre het* ”, dit wil sê, die heiligmaking van die Gees en die oordeel oor sy dienaars van die sewe eras. Soos in Dan.12 staan hy bo die moordende rivier, die toets van die Adventiste-geloof, en lewer hier sy uitspraak. Kom ons let op die bekendheid wat daarop dui dat 'n mens se gespreksgenoot een is in die kollektiewe sin. Die hele Protestantse norm is betrokke. Jesus maak 'n einde aan die Protestantse uitsondering wat in die *Thiatira* -boodskap opgemerk is . Die nuwe “ *las* ” (soos die rebelse gelowiges dit verstaan) word nou opgelê en geëis. Die gebruik van Romeinse Sondag moet laat vaar word en deur die Saterdag Sabbat vervang word. Hierdie dekreet van Dan.8:14 keer die situasie om wat sedert 7 Maart 321 deur keiser Konstantyn ^{I vasgestel is.} In 1833, 11 jaar voor 1844, het God die massiewe val van Protestantse Christene geïllustreer en geprofeteer deur 'n aaneenlopende stortreën van verskietende sterre, wat van middernag tot 05:00 geduur het en regdeur die Verenigde State sigbaar was. Om jou van hierdie interpretasie te oortuig, het God die sterre van die hemel aan Abraham gewys en vir hom gesê: “ *So sal jou nageslag wees .*” Die val van die sterre van 1833 het dus 'n massiewe val van hierdie nageslag van Abraham voorspel. Hierdie hemelse teken word aangehaal in die tema van ^{die} *6de seël* in Openb.6:13. Jesus het gesê: “ *Daar word*

gesê dat jy lewe en jy is dood ". Die een waarvan hy praat, het dus die reputasie dat hy God verteenwoordig, en hierdie detail stem ooreen met Protestantisme wat, glo in sy Reformasie, dink dat dit met God versoen is. Die goddelike uitspraak val: " *Ek ken jou werke* ", " *en jy is dood* ". Dit is van God self, die groot Regter, dat hierdie oordeel kom. Die Protestant kan hierdie oordeel ignoreer, maar hy kan nie die gevolge daarvan vryspring nie. In 1843 het die dekreet van Daniël 8:14 in werking getree en daar word van geen Christen verwag om onkundig te wees oor die wet van die lewende God nie. Hierdie onkunde is te wyte aan minagting van die Bybelse profetiese woord waaraan die apostel Petrus ons vermaan om ons volle aandag te gee in 2 Pet.1:19-20: " *En ons hou die profetiese woord des te meer vas, waaraan julle goed doen. om op te let, soos na 'n lamp wat in 'n donker plek skyn, totdat die dag aanbreek en die môrester opgaan in julle harte; omdat julle in die eerste plek weet dat geen profesie van die Skrif 'n voorwerp van private uitlegging kan wees nie.* » Deur ongemerk te midde van al die tekste van die Bybel van die nuwe verbond verby te gaan, maak hierdie verse, veral vanaf 1843, die verskil tussen lewe en dood.

Vers 2: " *Wees waaksaam en versterk die oorblyfsel wat op die punt staan om te sterwe; want ek het jou werke nie volmaak gevind voor my God nie.* »

As hulle nie aan die nuwe standaard van heiligheid voldoen nie, sal " *die res* " van Protestantisme " *sterf* ". Want, God veroordeel hom om twee redes. Die eerste is die gebruik van Romeinse Sondag wat veroordeel word deur die inwerkingtrede van die dekreet van Dan.8:14; die tweede is onbelangstelling in die profetiese woord, want as nie die les wat God deur die Adventiste-ervaring gegee het in ag neem nie, sal Protestantse afstammeling die skuld dra wat van hul vaders geërf is. Op beide punte het Jesus gesê: " *Ek het nie gevind dat u werke volmaak voor my God is nie.* " Deur " *voor my God* " te sê, herinner Jesus Protestante aan die norm van die tien gebooe wat geskryf is deur die vinger van God, die Vader wat hulle verag ten gunste van die Seun wat veronderstel is om hulle te red. Sy volkome gehoorsame geloof, wat hy as model gegee het, het niks in gemeen met die Protestantse geloof nie, erfgenaam van talle Katolieke sondes, insluitend eerstens die weeklikse rus op die eerste dag. Die deur van verlossing sluit vir ewig op die kollektiewe Protestantse godsdiensnorm, die " *sterre* " van die " *sesde seël* " val.

Vers 3: " *Onthou dan hoe julle ontvang en gehoor het, en bewaar en bekeer julle. As jy nie waak nie, sal ek kom soos 'n dief, en jy sal nie weet hoe laat ek op jou afkom nie.* »

Hierdie werkwoord, " *onthou* ," impliseer kritiese meditasie oor die werke van die verlede. Maar net die werklik uitverkorenes is nederig genoeg om hul eie werke te kritiseer. Verder roep hierdie opdrag " *onthou* " die " *onthou* " aan die begin van die vierde gebod op wat die geheiligde rus van die sewende dag beveel. Ook hier word amptelike Protestantisme genooi om die ontvangs wat dit gegee het aan die profetiese boodskappe wat William Miller in die lente van 1843 en in die herfs van 1844 van stapel gestuur het, te heroorweeg, maar ook aan die teks van die 4de ^{van} die 10 gebooe van God dat hy in doodsonde oortree het sedert 1843. Die ernstigste gevolg van sy breuk met Jesus Christus word geformuleer: " *As jy nie waak nie, kom ek soos 'n dief, en julle sal nie weet hoe laat Ek oor julle sal*

kom nie. » Ons sal sien hoe hierdie boodskap sedert 2018 'n lewende werklikheid geword het. Sonder waak, sonder bekering en die vrug van bekering, is die Protestantse geloof definitief dood.

Vers 4: “ *Maar julle het manne in Sardis wat hulle klere nie verontreinig het nie; hulle sal saam met my wandel in wit klere, want hulle is waardig.* »

'n Nuwe heiligheid sal na vore kom. In hierdie boodskap is Jesus tevrede om te getuig van die bestaan van " 'n paar mans ", volgens die besonderhede wat aan Ellen.G.White geopenbaar is, wat onder die getal was, het slegs 50 mans God se goedkeuring ontvang. Hierdie “ *min manne* ” wys mans en vroue aan wat individueel goedgekeur en geseën word vir die getuienis van hul geloof in ooreenstemming met die verwagting van die Here. Jesus het gesê: “ *Maar julle het manne in Sardis wat hulle klere nie verontreinig het nie; en hulle sal saam met my wandel in wit klere, want hulle is waardig.* ” Wie kan 'n waardigheid betwis wat deur Jesus Christus self erken word? Aan die oorwinnaars van die geloofstoetse van 1843 en 1844 belooft Jesus die ewige lewe en volkome aardse erkenning wat amptelike vorm sal aanneem in die komende boodskap van *Filadelfia* . Die besoedeling van “ *klere* ” word toegeskryf aan die vrye gedrag van mense. Die “ *kleed* ” wat die geregtigheid toegereken word deur Jesus Christus, in hierdie geval “ *wit* ”, dui op die verlies van hierdie geregtigheid vir die tradisionele Protestantse kamp. Hier, intendeel, dui die afwesigheid van besoedeling op die voortsetting van die toerekening van die “ *ewige geregtigheid* ” van Jesus Christus volgens Dan.9:24. Binnekort sal die kennis en beoefening van die Sabbat aan hulle ware heiligheid gee, die vrug en teken van die verleende geregtigheid van Jesus Christus. Hierdie oordeelkundige en intelligente keuse sal hulle binnekort ewig maak in die heiligmaking en hemelse verheerliking wat afgebeeld word deur die “ *wit klere* ” van vers 5 wat kom. Die Gees sal hulle “ *onskuldig* ” verklaar : “ *en in hulle mond is geen leuen gevind nie, want hulle is onberispelik* (Op.14:5)”. Hulle sal “ *vrede met almal en heiligmaking vind, waarsonder geen vlees die Here sal sien nie* ”, volgens Paulus, in Heb.12:14. Konkreet sal hierdie “ *wit klere* ” die vorm aanneem van die verwydering van sonde wat die praktyk van Romeinse Sondag uitmaak. Omdat hulle getrou twee keer op hom gewag het, in sy plek, as teken van sy goedkeuring, word die seël van God aan hulle gegee deur die Sabbat wat kom om die uitverkorenes van die Here wat sy geregtigheid bewaar, te wit maak. So is die "reiniging van die heiligdom" voltrek, die vorm waarin Daniël 8:14 destyds vertaal is. Onder hierdie blik het Jesus vanaf 23 Oktober 1844 in 'n hemelse visioen aan die uitverkore oorwinnaars die beeld gegee van sy deurgang van die heilige plek na die allerheiligste plek van die aardse heiligdom. Hy het dus ter illustrasie onthou dat die oomblik toe hy aan die kruis gesterf het, die sonde van sy uitverkorenes versoen is, en sodoende die “ *dag van versoening* ”, die Hebreeuse “ *Yom kippur* ”, vervul het. Nadat hierdie gebeurtenis reeds plaasgevind het, was die vernuwning van aksie in die visioen slegs bedoel om die eerste prestasie van ewige geregtigheid wat deur die dood van Jesus verkry is, in twyfel te trek. Wat letterlik bewerkstellig word vir die gevalle mense van Sardis wie se gedemonstreerde geloof vir die skepper-God onbevredigend is. Om twee redes kan God hulle verwerp weens 'n gebrek aan liefde vir sy verkondigde

profetiese waarheid, en vir die oortreding van die Sabbat wat sedert 1843 verskuldig geword het deur die inwerkingtreding van die dekreet van Daniël 8:14.

Vers 5: “ *Hy wat oorwin, sal so bekleed word met wit klere; Ek sal sy Naam nie uitwis uit die boek van die lewe nie, maar Ek sal sy Naam bely voor my Vader en voor sy engele.* »

Die uitverkorenes wat deur Jesus Christus verlos is, is 'n gehoorsame wese, bewus daarvan om sy lewe en sy ewigheid te verskuldig aan die Skepper, goeie, wyse en regverdige God. Dit is die geheim van sy oorwinning. Hy kan nie met hom stry nie, want hy keur alles goed wat hy sê en doen. Ook is hy self die vreugde van sy Heiland wat hom herken en hom op sy naam roep, van die grondlegging van die wêreld af waar hy hom deur sy voorkennis gesien het. Hierdie vers wys hoe die valse aansprake van valse godsdienstige mense ydel en misleidend is, selfs vir diegene wat dit maak. Die laaste woord sal aan Jesus Christus behoort wat vir almal sê: “ *Ek ken jou werke* ”. Volgens hierdie werke verdeel hy sy kudde, en plaas aan sy regterkant *sy skape*, en aan sy linkerkant, *die opstandige bokke en die roofsugtige wolwe* wat bestem is vir die *vuur van die tweede dood van die laaste oordeel*.

Vers 6: “ *Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê!* »

As elkeen letterlik die profetiese woorde van die Gees kan hoor, intendeel, kan net sy uitverkorenes, wat hy inspireer en opvoed, die betekenis daarvan verstaan. Die Gees verwys na presiese feite, bereik in historiese tyd, die uitverkorene moet dus belangstel in godsdienstige en sekulêre geskiedenis, en in die hele Bybel wat saamgestel is uit verhale van getuïenisse, lofprysinge en profesieë.

Let wel : In vers 3 het Jesus Christus vir die gevalle Protestant gesê: “ *Onthou dan hoe julle ontvang en gehoor het, en waak en bekeer julle. As jy nie waak nie, sal Ek soos 'n dief kom, en jy sal nie weet wanneer Ek op jou afkom nie.* ” Omgekeerd, vir die erfgename van die weners, sedert die lente van 2018, is hierdie boodskap omskep in: “As jy kyk, sal ek nie soos 'n dief kom nie, **en jy sal weet** hoe laat ek **na** jou toe sal kom”. En die Here het sy beloftes nagekom, sedert vandag in 2020, het sy uitverkorenes kennis gehad van die datum van sy ware wederkoms wat vir die lente van 2030 geopenbaar is. Maar die Protestantse geloof is veroordeel om hierdie presiesheid, gereserveer, slegs deur Jesus te ignoreer, aan sy uitverkorenes. Want anders as sy gedrag teenoor goddelose dienaars, “ *doen die Here niks sonder om sy dienaars, die profete, te waarsku nie* ” Amo.3:7.

6de era: ^{Philadelphia}

Adventisme betree universele sending

Tussen 1843 en 1873 is die goddelike Sabbat van Saterdag, die ware sewende dag wat deur God bepaal is, herstel en aangeneem deur die pioniers van Sewende-dag Adventisme wat die vorm aangeneem het van 'n amptelike Amerikaanse Christelike godsdienstige instelling wat sedert 1863 genoem word: “die Sewende- dag Adventiste Kerk. In ooreenstemming met die lering wat in Dan.12:12 voorberei is, is Jesus se boodskap gerig aan sy uitverkorenes wat deur die Sabbatsrus geheilig is, op die datum van die jaar 1873. Terselfdertyd trek

hierdie uitverkorenes baat by die saligspreking van Dan 12 :12: “ *Geseënd is hy wat wag tot 1335 dae!* ”.

Die nuwe standaard wat sedert 1843 gevestig is, het in 1873 universeel geword

Vers 7: “ *Skryf aan die engel van die gemeente van Filadelfia : Dit is wat die Heilige sê, die Waaragtige, wat die sleutel van Dawid het, wat oopmaak en niemand sluit nie, wat sluit en niemand sal oopmaak nie : »*

Deur die naam " *Philadelphia* " wys Jesus sy Uitverkore. Hy het gesê: “ *Hieraan sal alle mense weet dat julle my dissipels is, as julle liefde vir mekaar het. Johannes 13:35*” En dit is die geval van *Filadelfia* wie se Griekse wortels beteken: broederliefde. Hy het die uitverkorenes wat dit saamstel, gekies deur hulle geloof op die proef te stel, en vir hierdie oorwinnaars loop sy liefde oor. Hy stel homself in hierdie boodskap voor en sê: " *Dit is wat die Heilige, die Ware, sê .* " *Die Heilige* , want dit is 'n tyd wanneer die heiligmaking van die Sabbat en dié van die uitverkorenes vereis word deur die dekreet van Dan.8:14 wat sedert die lente van 1843 in werking getree het. *Die Ware* , want in hierdie profetiese uur, die wet van die waarheid is herstel; God herontdek die heiligheid van sy 4de^{gebod} wat deur Christene getrap is sedert 7 Maart 321. Hy sê weer: “ *Hy wat die sleutel van Dawid het* ”. Dit is nie die sleutels van St. Petrus wat as besit van Rome geëis word nie. “ *Die sleutel van Dawid* ” behoort aan die “ *seun van Dawid* ”, Jesus self, persoonlik. Niemand anders as hy kan ewige verlossing skenk nie, want hy het hierdie sleutel verkry deur dit “ *op sy skouer* ” te dra in die vorm van sy kruis, volgens Jes.22:22: “ *Ek sal die sleutel van die huis op sy skouer sit. van Dawid: as dit oopgaan, sal niemand sluit nie; wanneer dit toemaak, sal niemand oopmaak nie .*” Hierdie sleutel wat die kruis van sy pyniging aandui, ter vervulling van hierdie vers, lees ons hier: " *hy wat oopmaak, en niemand sal sluit nie, hy wat sluit, en niemand sal oopmaak nie .* " Die deur van verlossing is oop vir die bou van Sewende-dag Adventisme en gesluit vir Romeinse Sondag godsdienstige aanhangers sedert die lente van 1843. Omdat hulle ingestem het om te onderwerp aan die leerstellige waarhede wat aangebied word en met hulle geloof sy woord profeties geëer het, het die Gees van Jesus het vir die heiliges van die *Filadelfia-era* gesê : “ *Ek ken julle werke. Kyk, omdat jy min krag het en my woord bewaar het en my Naam nie verloën het nie, het Ek 'n oop deur voor jou gestel wat niemand kan sluit nie .*” Hierdie klein godsdienstgroep was, amptelik, slegs Amerikaans sedert 1863. Maar in 1873, tydens 'n algemene konferensie wat in Battle Creek gehou is, het die Gees 'n universele sendingeur vir hom oopgemaak wat sou voortduur tot die ware wederkoms van Jesus Christus. Niemand sal dit verhoed nie en God sal daarvoor sorg. Ons moet let op die feit dat alles goed wat Jesus onder die ware heiliges sien ook die oorsake definieer waarvoor die Protestantse geloof geval het in 1843. Hierdie boodskap is presies die teenoorgestelde van dit wat Jesus in vers 3 aan die gesneuweldes van *Sardis* rig , want die geteikende werke word self omgekeer.

Die 12 Stamme van Openb.7 Groei

Vers 8: “ *Ek ken jou werke. Kyk, omdat jy min krag het en my woord bewaar en my Naam nie verloën het nie, het Ek 'n oop deur voor jou gestel wat niemand kan sluit nie.* »

Die uitverkorene van die tye word gunstig beoordeel op sy werke wat Jesus as geregtigheid aan hom toeskryf. Sy “ *klein krag* ” bevestig die geboorte van die groep gebaseer op die “ *min manne* ” van vers 4. In 1873 het Jesus aan die Adventiste hul vordering na sy terugkeer aangekondig deur die simbool van die oop hemelse deur wat sal oopmaak in die lente van 2030, dit wil sê in 157 jaar. In die boodskap wat volg, die een wat aan Laodicéa gerig is, sal Jesus voor hierdie deur staan, wat dus die naderende nabyheid van sy wederkoms aandui: “ *Kyk, Ek staan by die deur en klop. As iemand my stem hoor en die deur oopmaak, sal ek na hom ingaan en saam met hom maaltyd hou, en hy met my.* Openb.3:20 »

Toegang tot die Christelike geloof word aan Jode toegelaat

Vers 9: “ *Kyk, Ek gee vir julle van die van die sinagoge van Satan, wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar lieg; kyk, Ek sal hulle laat kom en voor jou voete neerbuig en weet dat Ek jou liefgehad het.* »

Deur die toetrede van ware Jode volgens ras en vlees in die Adventistegroep aan te haal, bevestig hierdie vers die herstel van die Sabbatsrus; Sondag is nie meer 'n struikelblok vir hul bekering nie. Want sedert 321 het die verlating daarvan ook die gevolg gehad dat opregte Jode verhinder word om die Christelike geloof aan te neem. Sy oordeel oor die rasse-Jode was nie 'n persoonlike mening van Paulus, die getroue getuie nie; dit was dié van Jesus Christus wat dit in hierdie Openbaring bevestig, reeds in Openb.2:9, in die boodskap gerig aan sy dienaars wat deur die Jode belaster en vervolgd is deur die Romeine van die *Smirna- era* . Let daarop dat rasse-Jode Christelike verlossing in die Adventiste-standaard sal moet erken om voordeel te trek uit God se genade. Universele Adventisme alleen dra die goddelike lig waarvan dit sedert 1873 **die eksklusiewe amptelike bewaarder geword het. Maar wees versigtig!** Hierdie lig, sy leerstelling en sy boodskappe is die eksklusiewe eiendom van Jesus Christus; geen mens en geen instelling kan sy evolusie weier sonder om hul redding in gevaar te stel nie. Laaste in hierdie vers sê Jesus “ *dat Ek jou liefgehad het* ”. Kan dit beteken dat hy na hierdie tyd van seën dalk nie meer vir haar lief is nie? Ja, en dit sal die betekenis wees van die boodskap wat aan “ *Laodisea* ” toegeskryf word.

Die geboorte van God en die geloof van Jesus

Vers 10: “ *Omdat jy die woord van lydsaamheid in My bewaar het, sal Ek jou ook bewaar in die uur van beproewing wat op die bekende aarde kom, om die bewoners van die aarde op die proef te stel.* »

Die term geduld bevestig die konteks van Adventiste-wagting wat in Daniël 12:12 genoem word: “ *Geseënd is hy wat wag en wat kom tot duisend drie honderd vyf en dertig dae!* ”. Die toets handel oor die geloof van die “ *bewoners van die aarde* ”, hulle wat die “ *bekende aarde* ” bewoon, dit wil sê, erken deur Jesus Christus, die Skepper-God. Dit kom om die menslike wil te toets en die rebelse gees van die "ekumeniese" kamp te ontmasker wat deur die Grieks "oikoméne" die " *bekende land* " van hierdie vers aanwys .

Hierdie belofte bind Jesus slegs op voorwaarde dat die instelling die kwaliteit van die geloof van die begin bewaar. As die Adventisteboodschap moet voortduur tot die tyd van die uiteindelijke universele geloofstoets wat in hierdie vers geprofeteer word, sal dit nie noodwendig in 'n institusionele vorm wees nie. Want die bedreiging sweef in hierdie boodskap in vers 11 wat volg, tot dan totaal positief en deur God geseën. Jesus se belofte sal betrekking hê op sy nageslag wat in 2030 gebly het. In daardie tyd sal die ware uitverkorenes van 1873 " *in die Here* " aan die slaap geraak het volgens Openb. 14:13: " *En ek het 'n stem uit die hemel hoor sê: Skryf : Geseënd is van nou af die dooies wat in die Here sterwe! Ja, sê die Gees, sodat hulle kan rus van hulle arbeid, want hulle werke volg hulle.* » Dit is dus 'n tweede saligspreking wat deur Jesus Christus aan hierdie voorbeeldige Uitverkorenes toegeken is. Maar wat Jesus seën, is gedrag wat deur werke gedemonstreer word. Die erfgename van " *Philadelphia* " sal getrou weergee, in 2030, sy werke, sy geloof, sy aanvaarding van die waarhede wat deur die God van die hemel gegee is in die jongste vorme wat hy aan hulle gegee het; want hulle sal groot veranderinge ondergaan tot aan die einde wanneer die begrip van die goddelike plan volmaak sal wees.

Die Adventiste-belofte van Jesus Christus en die waarskuwing daarvan

Vers 11: " *Ek kom gou. Hou vas aan wat jy het, sodat niemand jou kroon vat nie.* »

Die boodskap " *Ek kom gou* " is van die Adventiste-tipe. Jesus bevestig dus die verlating van enige ander godsdienstige belydenis. Die verwagting van sy terugkeer in heerlijkheid sal bly tot aan die einde van die wêreld, een van die hoofkriteria wat sy ware uitverkorenes identifiseer. Maar die res van die boodskap hou 'n groot bedreiging in: " *Hou terug wat jy het, sodat niemand jou kroon vat nie.* » En wie kan sy kroon neem as sy vyande? Sy nageslag sal hulle dus eers moet identifiseer, en dit is omdat hulle dit nie gedoen het nie dat hulle, slagoffers van hul humanistiese gees, 'n bondgenootskap met hulle sal sluit, vanaf 1966.

Vers 12: " *Elkeen wat oorwin, hom sal Ek 'n pilaar maak in die tempel van my God, en hy sal nooit uitkom nie; Ek sal op hom die naam van my God skrywe en die naam van die stad van my God, die nuwe Jerusalem wat van my God uit die hemel neerdaal, en my nuwe Naam.* »

In sy laaste woorde van seën wat aan die oorwinnaars opgedra is, bring Jesus al die beelde van die verlossing wat verkry is bymekaar. " *'n Pilaar in die tempel van my God*" beteken : 'n vaste ondersteuning om my waarheid te dra in my Vergadering, die Uitverkorenes. " *...en dit sal nie uitkom nie meer* ": sy redding sal ewig wees. " *...; Ek sal die Naam van my God op hom skrywe* ": Ek sal die beeld van die karakter van God wat in Eden verlore is, in hom graveer. " *...en die naam van die stad van my God* ": hy sal deel hê aan die verheerliking van die Uitverkorenes wat in Openb.21 beskryf word. " *... van die nuwe Jerusalem wat uit die hemel van my God neerdaal,* ": Die " *nuwe Jerusalem* " is die naam van die versameling van die verheerlikte uitverkorenes wat heeltemal hemels geword het soos die hemelse engele van God. Openb 21 beskryf dit in 'n simboliese beeld van edelgesteentes en pèrels wat getuig van die krag van die liefde wat God voel vir

sy verlostes van die aarde. Sy daal af na die vernuwe aarde om vir ewig te lewe in die teenwoordigheid van God wat sy troon daar installeer. "... en my nuwe naam ": Jesus assosieer die verandering van sy naam met sy oorgang van aardse natuur na hemelse natuur. Die uitverkore een wat gered is, lewend of opgewek bly, sal dieselfde ervaring beleef en 'n hemelse liggaam ontvang, verheerlik, onverganklik en ewig.

In hierdie vers word die aandrag van die vergelyking met God geregverdig deur die feit dat Jesus self deur die uitverkorenes in sy goddelike aspek gevind word.

Vers 13: “ *Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê!* »

Die uitverkore een het die les verstaan, maar hy is die enigste een wat dit kan verstaan. Dit is waar dat hierdie boodskap net vir hom voorberei is. Hierdie boodskap bevestig die feit dat die interpretasie en begrip van die verborgenhede wat geopenbaar word, uitsluitlik afhang van God wat sy dienaars toets en kies.

Amptelike eindtyd Adventisme het nie die les geleer nie en is deur Jesus beoordeel, dit word uitgebraak vir sy weiering van die boodskap van die 3de ^{Adventiste} verwagting

“ *Ek sal gou kom . Hou vas aan wat jy het, sodat niemand jou kroon neem nie .*” Helaas, vir die amptelike Adventisme van destyds is die einde nog ver, en met die moegheid van tyd, 150 jaar later, sal die geloof nie meer dieselfde wees nie. Jesus se waarskuwing was geregverdig, maar dit is nie opgemerk of verstaan nie. En in 1994 sal die Adventiste-instelling effektief sy " kroon " verloor deur die laaste "groot lig" te verwerp wat deur Ellen G. White, die boodskapper van Jesus Christus in haar boek "Eerste Geskrifte" in die hoofstuk "Ma eerste visioen" geprofeteer is, verwerp. , op bladsye 14 en 15: Die volgende teks is 'n uittreksel uit hierdie bladsye. Ek spesifiseer verder oor hom dat hy die bestemming van die Adventiste-werk profeteer **en in homself al die leringe opsom wat aangebied word deur die drie Assemblies van Openb. 3: 1843-44 Sardis , 1873 Philadelphia , 1994 Laodicea .**

**Die Bestemming van Adventisme
geopenbaar in Ellen G. White se eerste visioen**

“Terwyl ek by gesinsaanbidding gebid het, het die Heilige Gees op my gerus, en dit het gelyk of ek meer en meer bo hierdie wêreld van duisternis uitstyg. Ek het weggedraai om my Adventiste-broers te sien wat in hierdie wêreld gebly het, maar ek kon hulle nie vind nie. ’n Stem sê toe vir my: “Kyk weer, maar ’n bietjie hoër.” Ek het opgekyk, en ’n steil en smal paadjie gesien, ver bokant hierdie wêreld. Dit is waar die Adventiste na die heilige stad gevorder het. Agter hulle, aan die begin van die pad, was daar 'n helder lig, wat die engel vir my gesê het die middernagtelike kreet was. Hierdie lig het die hele lengte van die paadjie

verlig sodat hulle voete nie sou struikel nie. Jesus het na hulle kop geloop om hulle te lei; en solank hulle na hom gekyk het, was hulle veilig.

Maar gou het sommige van hulle moeg geword en gesê dat die stad nog baie ver is en dat hulle daaraan gedink het om gouer daar aan te kom. Toe het Jesus hulle bemoedig deur sy heerlike regterarm op te hef waaruit 'n lig uitgaan wat oor die Adventiste versprei het. Hulle het uitgeroep: “Halleluja! » Maar sommige van hulle het hierdie lig onbeskof verwerp en gesê dat dit nie God was wat hulle gelei het nie. Die lig agter hulle het uiteindelik uitgegaan, en hulle het hulself in diepe duisternis bevind. Hulle het gestruikel en die doel en Jesus uit die oog verloor, toe van die pad geval en in die goddelose wêreld daaronder gesink. ”.

Die verhaal van hierdie eerste visioen wat God aan jong Ellen Gould-Harmon gegee het, vorm 'n gekodeerde profesie wat net so waardevol is soos dié van Daniël of Openbaring. Maar om daarby baat te vind, moet ons dit reg interpreteer. So ek sal die verduideliking gee.

Die uitdrukking "middernagkreet" dui op die aankondiging van die koms van die bruidegom in "die gelykenis van die tien maagde" vanaf Matt.25:1 tot 13. Die toets van wag op die wederkoms van Christus in die lente van 1843 en dié van Herfs 1844 was die eerste en tweede prestasie; saam verteenwoordig hierdie twee verwagtinge die "eerste lig" van die verhaal wat "agter" die groep "Sewende-dag Adventiste" geplaas is wat in tyd gevorder het, op die pad of pad wat deur Jesus Christus geseën is. Vir Adventiste-pioniers verteenwoordig 1844 die datum van die einde van die wêreld en die laaste Bybelse datum wat die profetiese woord aan die uitverkorenes van daardie tyd kon voorstel. Nadat hulle hierdie laaste datum verby is, het hulle die wederkoms van Jesus gewag en gedink dat dit op hande was. Maar die tyd het verbygegaan en Jesus het steeds nie teruggekom nie; wat die visioen oproep deur te sê: “hulle het gevind dat die stad baie ver was en dat hulle daaraan gedink het om vroeër daar aan te kom”; dit wil sê in 1844 of kort na daardie datum. Ook het moedeloosheid oor hulle gewen tot omstreeks die jaar 1980 toe ek die toneel betree het, en hierdie nuwe en heerlike lig ontvang het wat **die derde Adventiste verwagting bou** . Hierdie keer is die wederkoms van Jesus **vir Herfs 1994** . Sekerlik het die verkondiging van hierdie boodskap slegs betrekking gehad op 'n mikrokosmos van universele Adventisme wat in Frankryk by Valence-sur-Rhône geleë was. God se keuse vir hierdie klein dorpie in die Suidoos van Frankryk het sy verklaring. Dit was daar dat Pous Pius VI in 1799 in aanhouding gesterf het, wat die feit vervul wat in Openb.13:3 geprofeteer is. Verder was Valencia die stad waar God sy eerste Adventistekerk op die land van Frankryk gevestig het. Dit is dus daar dat hy sy goddelike glorieryke laaste lig gebring het en aan die einde van 2020 bevestig ek dat ek voortdurend en getrou van hom sy nuutste en kosbaarste openbarings ontvang het wat ek in hierdie dokument aanbied. Die Adventistiese Valentiniaanse mikrokosmos het as 'n universele verhoog gedien om die deel aangaande die laaste glorieryke lig in die visioen van ons suster Ellen te volbring. Hierdie visioen openbaar aan ons die oordeel wat Jesus maak oor die ervaring wat hy in Valencia geleef het, 'n derde vervulling van die gelykenis van die tien maagde. Jesus herken die ware Adventis aan sy gedrag teenoor die lig wat aangebied word. Die ware Adventis spreek sy vreugde uit met “Halleluja!” » ; geseën deur die Gees het hy sy houder met olie

gevol. Omgekeerd, valse Adventiste “verwerp hierdie lig onbeskof”. Hierdie verwerping van die goddelike lig is fataal vir hulle, omdat God hulle gewaarsku het teen hierdie negatiewe reaksie in geïnspireerde boodskappe, wat vir hulle bedoel is, aan sy boodskapper; hulle sal leë houers word wat beroof is van die olie wat “die lig” van die lamp voortbring. Die onvermydelike gevolg word aangekondig: "die lig wat agter hulle was, gaan uiteindelik uit"; hulle ontken die basiese grondslag van Adventisme. Jesus pas sy beginsel toe: “ *Want aan hom wat het, aan hom wat het, sal gegee word, en hy sal oorvloed hê, maar van hom wat nie het nie, sal ook wat hy het, weggeneem word. Matt.25:29.*” “...hulle het uiteindelik beide die doel en Jesus uit die oog verloor”, hulle raak ongevoelig vir Adventiste-boodskappe wat die wederkoms van Christus aankondig of, die doelwit van die Adventiste-beweging ontken wat in die einste naam “Adventiste” vasgelê is; “toe van die pad geval en weggesak in die goddelose wêreld wat daaronder gelê het”, in 1995 het hulle hulle amptelik verbind tot die Protestantse alliansie en ekumene. Hulle het dus Jesus verloor, en die ingang na die hemel wat die doel van die Adventiste geloof was. Hulle het volgens Dan.11:29 aangesluit, “ *die huigelaars* ”, en “ *die dronkaards* ”, soos Jesus in Matt.24:50 aangekondig het; dinge wat aan die begin van die werk gedemonstreer is.

Vandag word hierdie profetiese woorde vervul. Hulle is bereik tussen 1844, die datum van die eerste lig “agter hulle geleë”, en 1994, die datum van die groot profetiese lig wat verwerp is deur die eerste Adventistekerk wat in Frankryk gestig is, in die dorp Valence-sur-Rhône, wat God vir sy demonstrasie gebruik. Vandag is amptelike Adventisme in die “diepe duisternis” van ekumene met die vyande van die waarheid, Protestante en Katolieke.

7de era : Laodisea

Die einde van institusionele Adventisme – die verwerping van die derde Adventiste verwagting.

Vers 14: “ *Skryf aan die engel van die gemeente van Laodisea : So sê die Amen, die getroue en waaragtige getuie, die begin van die skepping van God: ”*

Laodisea is die naam van die sewende en laaste era; dié van die einde van die seën van institusionele Adventisme. Hierdie naam het twee Griekse wortels “laos, dikéia” wat beteken: “geoordeelde mense”. Voor my het die Adventiste vertaal: “mense van oordeel”, maar die instelling het nie geweet dat hierdie oordeel daarmee sou begin nie, soos 1 Petrus 4:17 leer: “ ***Want dit is die oomblik wanneer die oordeel sal begin met die huis van God. Nou, as dit by ons begin, wat sal die einde wees van diegene wat nie die evangelie van God gehoorsaam nie?*** » Jesus stel homself voor en sê: “ *Dit is wat die Amen sê, die getroue en ware getuie, die begin van die skepping van God: ”* Die woord *Amen* beteken in Hebreeus: in waarheid. Volgens die getuienis van die apostel Johannes het Jesus dit dikwels (25 keer) gebruik, en dit twee keer herhaal, aan die begin, voor sy stellings. Maar in tradisionele godsdiensbeoefening het dit die term geword vir leestekens aan die einde van gebede of stellings. Dit word dan dikwels geïnterpreteer in die sin van “so be it” wat van Katolisisme geërf is. En die Gees

gebruik hierdie begrip “ *in waarheid* ” om die woord *Amen* sy volmaak geregverdigde dubbele betekenis te gee. *Laodisea* is die uur wanneer Jesus groot lig bied om die profesieë wat voorberei is vir die eindtyd ten volle te verlig. Die werk wat jy lees is 'n bewys hiervan. Wat die breuk tussen Jesus en die amptelike Adventiste-instelling sal veroorsaak, is 'n weiering van sy lig. In 'n logiese en geregverdigde keuse het God, tussen 1980 en 1994, Adventisme onderwerp aan 'n geloofstoets geskoei op die model wat gelei het tot die verlies van die Protestante en die seën van die Adventiste pioniers. Die toets was reeds gebaseer op geloof in die wederkoms van Jesus wat aangekondig is vir die lente van 1843, toe vir die herfs van 1844. Op my beurt, vanaf 1983, het ek begin om 'n aankondiging van die wederkoms van Jesus vir 1994 te deel, nadat ek die “ *vyf maande* ” aangehaal in die “ *vyfde basuin* ” boodskap in Openb.9:5-10. Deur hierdie tema toe te skryf aan die vloek van Protestantisme van 1844, het die tydperk van “ *vyf maande* ” wat aangehaal word, d.w.s. 150 werklike jare, gelei tot 1994. Deur slegs die wederkoms van Jesus Christus te sien om die einde van hierdie tydperk te merk, en gedeeltelik verblind deur God op 'n detail van die teks, het ek verdedig wat ek as goddelike waarheid beskou het. Ná amptelike waarskuwings het die instansie my ontslag in November 1991 uitgespreek; dit, terwyl daar nog drie jaar oor was om my aankondigings te bewys en te ontken. Dit was eers later, rondom 1996, dat die ware betekenis van hierdie ervaring vir my duidelik geword het. Die woorde wat Jesus in sy brief aan “ *Laodisea* ” gemaak het, is pas vervul en het nou 'n presiese betekenis gekry. Teen 1991 was lou Adventiste nie meer so lief vir die waarheid soos in 1873 nie. Die moderne wêreld het hulle ook verswak deur hulle te verlei en hul harte te wen. Soos in die “ *Efese* ”-era, het amptelike Adventisme sy “ *eerste liefde* ” verloor. En Jesus “ *neem haar kandelaar en haar kroon weg,* ” want ook sy is dit nie meer werd nie. In die lig van hierdie feite word die boodskap helder met helderheid. Die woord “ *Amen* ” bevestig die eis vir volledige waarheid en die einde van 'n geseënde verhouding. Die “ *getuie getrou en waaragtig* ” verwerp die ontroue en leuenagtige Uitverkore. “ *Die beginsel van God se skepping* ”, dus die skepper, kom om die intelligensie van die onwaardiges gesamentlik te sluit en individueel dié van sy uitverkorenes oop te maak vir die waarhede wat in die verhaal van Genesis vervat en verborge is. Terselfdertyd, deur “ *die beginsel van God se skepping* ” op te roep wat hy met die woord “ *Amen* ” assosieer, bevestig die Gees 'n baie noue finale wederkoms van Jesus Christus: “ *prompt* ”. Daar sal egter nog 36 jaar verloop tussen 1994 en 2030, die datum van die einde van die mensdom op aarde.

Dodelike louheid

Vers 15: “ *Ek ken jou werke. Ek weet jy is nie koud of warm nie. Mag jy koud of warm wees!* »

Die informele adres word aan die instansie gerig. Dit is die vrug van godsdienste wat van vader tot seun en dogter geërf word, waar geloof tradisioneel, formalisties, roetine en bang word vir enigiets nuuts; die toestand waarin Jesus haar nie meer kan seën wanneer hy soveel nuwe lig het om met haar te deel nie.

Vers 16: “ *Omdat jy dus lou is en nie koud of warm nie, sal Ek jou uit my mond braak.* »

Die waarneming is deur Jesus gemaak in November 1991, toe die profeet wat sy boodskap uitdra deur die amptelike instelling uit sy amp verwyder is. In die lente van 1994 sal dit uitgebraak word, soos Jesus aangekondig het. Sy het self bewys hiervan gelewer deur in 1995 die ekumeniese alliansie te betree wat deur die Katolieke Kerk georganiseer is, waar sy by die opstandige Protestante aangesluit het, aangesien sy nou hul vloek deel.

Misleidende illusies gebaseer op geestelike erfenis

Vers 17: “ *Omdat jy sê: Ek is ryk, ek is ryk en het niks nodig nie, en omdat jy nie weet dat jy ellendig, ellendig, arm, blind en naak is nie.* ”

“... ryk ”, was die Adventiste Uitverkorenes in 1873, en die talle openbarings wat aan Ellen G. White gegee is, het haar geestelik verder verryk. Maar op ’n profetiese vlak was die interpretasies van die tyd vinnig verouderd, soos James White, die man van die Here se boodskapper, tereg gedink het. Jesus Christus, die lewende God, het sy profesieë ontwerp vir hulle volmaakte en foutlose finale vervulling. Dit is waarom die verloop van tyd, wat enorme veranderinge in die wêreld bring, ’n permanente bevestigtekening van die interpretasies wat ontvang en geleer word regverdig. Die seën van die Here is voorbehou; Jesus het gesê: “ *aan hom wat my werke tot die einde toe sal bewaar.* ” In 1991, die datum van sy verwerping van die lig, was die einde egter nog ver weg. Sy moes dus oplettend wees vir enige nuwe lig wat deur die Here voorgestel is op die manier wat hy self gekies het. Wat ’n kontras tussen die illusies van die instelling en die toestand waarin Jesus dit sien en oordeel! Van al die terme wat aangehaal word, is die woord “ *naak* ” die ernstigste vir ’n instelling, want dit beteken dat Jesus sy ewige geregtigheid daaruit onttrek het, dit is in sy mond, ’n doodsvonnis en die tweede dood van die laaste oordeel; volgens wat in 2 Kor.5:3 geskrywe staan: “ *Daarom sug ons in hierdie tent, met die begeerte om ons hemelse tuiste te beklee, as ons maar gekleed en nie naak gevind word nie.* »

Die raad van die getroue en ware getuie

Vers 18: “ *Ek raai jou aan om by My goud te koop wat in die vuur getoets is, sodat jy ryk kan word, en wit kleres, sodat jy aangetrek kan word en die skande van jou naaktheid nie verskyn nie, en ’n salf om jou te salf. oë, sodat jy kan sien.* »

Na die bevindinge van 1991 het die instelling nog drie jaar gehad om sy weë reg te maak en die vrug van bekering voort te bring wat nie gekom het nie. En intendeel, sy bande met gevalle Protestante het versterk tot die punt om ’n amptelike alliansie te sluit wat in 1995 gepubliseer is. Jesus stel homself voor as die eksklusiewe handelaar van die ware geloof, die “ *goud wat deur vuur getoets is* ” van die toets. Bewyse van sy veroordeling van die kerk verskyn in die afwesigheid van die “ *wit kleres* ” waarvan sy pioniers “ *waardig* ” was in Openb.3:4. Deur hierdie vergelyking illustreer Jesus die feit dat hy, voor 1994, die Adventiste van “ *Laodicea* ” onderwerp het aan ’n Adventiste-verwagting identies aan dié wat die datums 1843 en 1844 voorafgegaan het; om geloof in die drie ervarings te toets, soos geleer in die boodskap wat in 1844 aan die Adventiste van “ *Sardis* ” gerig is. In ’n geslote rebelse houding kon die instelling nie verstaan waarmee Jesus dit verwyd nie; sy was “ *blind* ”, soos die Fariseërs van Jesus se

aardse bediening. Sy kon dus nie Christus se uitnodiging om " *die pèrel van groot prys* " te koop uit die gelykenis van Matt.13:45-46, wat die beeld definieer van die standaard van ewige lewe wat deur God geopenbaar word in hierdie vers 18 van Openb.3, te koop .

Die genadige oproep

Vers 19: “ *Almal wat Ek liefhet, bestraf en straf Ek. Wees daarom ywerig en bekeer jou.* »

Die straf is vir diegene vir wie Jesus *lief is* totdat Hy hulle uitbraak. Die oproep wat gemaak is, 'n uitnodiging tot bekering, is nie gehoor gegee nie. En liefde word nie geërf nie, dit word deur waardigheid verdien. Nadat die instelling verhard het, loods Jesus 'n individuele beroep en sê aan die kandidate vir die hemelse roeping:

Die universele oproep

Vers 20: “ *Kyk, Ek staan by die deur en Ek klop. As iemand my stem hoor en die deur oopmaak, sal ek by hom ingaan en saam met hom maaltyd hou, en hy met my.* ”

In Openbaring verskyn die woord " *poort* " in Openb.3:8, hier in Openb.3:20, in Openb.4:1 en in Op.21:21. Openb.3:8 herinner ons daaraan dat *deure* oopmaak en toegang toemaak. Hulle word dus die simbool van die geloofstoetse wat toegang tot Christus, tot sy geregtigheid en tot sy genade oopmaak of sluit.

In hierdie vers 20 kry die woord “ *poort* ” drie verskillende, maar komplementêre betekenis. Hy wys na Jesus self: “ *Ek is die deur* . Johannes 10:9”; *die deur van die hemel het oopgegaan* in Openb 4:1: “ *'n Deur het in die hemel oopgegaan.* » ; en *die deur* van die menslike hart waarteen Jesus kom klop om die uitverkorene te nooi om sy hart vir hom oop te maak om bewys van sy liefde te gee.

Dit is genoeg dat sy skepsel sy hart oopmaak vir sy geopenbaarde waarheid sodat 'n intieme gemeenskap tussen hom en sy goddelike skepper moontlik gemaak kan word. Aandete *word* in die aand gedeel, wanneer die nag kom om 'n einde aan die werk van die dag te maak. Die mensdom sal binnekort hierdie tipe nag betree " *waar niemand meer kan werk nie.*" (Johannes 9:4). Die einde van die tyd van genade sal vir ewig die laaste godsdienstige keuses van mense, mans en vroue, ewe verantwoordelik en streng aanvullend op die vlak van die vlees bevries.

In vergelyking met die boodskap van *Filadelfia*, is die uitverkore een in die *Laodicense era* , in die ophande van die wederkoms van Jesus Christus. Die “ *oop deur in die hemel* ” sal oopmaak as 'n voortsetting van hierdie boodskap in Openb.4:1.

Die finale vermaning van die Gees

Aan die individuele wener verklaar Jesus:

Vers 21: “ *Wie oorwin, Ek sal gee om saam met My op my troon te sit, net soos Ek oorwin het en saam met my Vader op sy troon gaan sit het.* »

Hy kondig dus die aktiwiteit van die hemelse oordeel aan wat op hierdie boodskap volg en wat die tema van Openb.4 sal wees. Maar hierdie belofte verbind hom net tot 'n werklik verkose winner.

Vers 22: “ *Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê!* »

Die tema van “ *briewe* ” eindig met hierdie nuwe institusionele mislukking. Die laaste, want van nou af sal die lig deur 'n geïnspireerde man gedra word, dan deur 'n klein groepie. Dit sal individueel van persoon tot persoon en deur middel van die internet oorgedra word wat Jesus self sal lei deur sy uitverkorenes te lei na die bron van die verspreiding van sy jongste waarhede, so heilig soos sy goddelike persoon. Op hierdie manier, waar hy ook al op aarde is: “ *Laat hom wat 'n oor het, hoor wat die Gees aan die gemeentes sê!* ” »

Die volgende tema sal as konteks die hemelse millennium van die oordeel van die goddeloses deur die heiliges hê. Die hele onderwerp is gebaseer op leringe wat in Openb. 4, 11 en 20 versprei is. Maar Openb. 4 bevestig duidelik die hemelse konteks van hierdie aktiwiteit wat chronologies die laaste tydperk van die aardse Uitverkorenes volg.

Openbaring 4 : Hemelse Oordeel

Vers 1: “ *Hierna het ek gekyk, en kyk, daar gaan 'n deur in die hemel oop . Die eerste stem wat ek gehoor het, soos die geluid van 'n basuin , wat met my gepraat het, het gesê: Kom op hierheen , en ek sal jou wys wat hierna gaan gebeur .* ”

Deur te sê: “ *Die eerste stem wat ek gehoor het, soos die geluid van 'n basuin* ,” definieer die Gees die boodskap van hierdie “ *Laodicense* ” era as dit waarheen hy Johannes vervoer het in Openb. 1:10: “ *Ek was in die gees op die dag van die Here, en ek het agter my 'n harde stem gehoor soos die geluid van 'n basuin .* ” *Laodisea* is dus die era waarvan die einde gekenmerk word deur die “ *dag van die Here* ”, dié van sy groot glorieryke wederkoms.

In sy woorde ondersteun die Gees die idee van die opvolging van hierdie tema met die boodskap van *Laodisea sterk* . Hierdie opheldering is belangrik, omdat die instelling nog nooit sy leerstellings van hemelse oordeel aan sy opponente kon bewys nie. Vandag lewer ek bewys hiervan, moontlik gemaak deur die korrekte definisie van die datums aangeheg aan die boodskappe van die *briewe* van Openb.2 en 3. Tussen *Laodisea* en Openb.4, met die “ *sewende basuin* ” van Openb.11, Jesus het van die duiwel en opstandige manne hulle aardse “ *heerskappy oor die koninkryk van die wêreld* ” weggeneem . Met “ *die oes* ” van Openb. 14 het hy sy uitverkorenes na die hemel opgeneem en die taak aan hulle toevertrou om saam met hom die vorige aardse lewe van die goddelose dooies te oordeel. Dit is dan dat “ *hy wat oorwin, die nasies sal regeer met 'n ysterstaf* ” soos aangekondig in Openb.2:27. As die vervolgers, soos ek, seker was van die lot

wat aan hulle voorbehou is, is daar geen twyfel dat hulle hul gedrag sou verander nie. Maar dit is juis hulle vurige begeerte om enige waarskuwing te ignoreer wat hulle tot die ergste optrede lei en hulle berei dus vir hulleself die ergste straf voor wat nie in huidige aardse toestande weergegee kan word nie. Kom ons keer dan terug na die teks van hierdie hoofstuk 4. “ *Die eerste stem wat ek gehoor het, soos die geluid van 'n basuin, en wat met my gepraat het, het gesê: Kom op hierheen, en ek sal jou wys wat hierna moet gebeur .* Johannes verwys na vers 10 van Openb.1: “ *Ek was in die Gees op die dag van die Here, en ek het agter my 'n harde stem gehoor soos die geluid van 'n basuin .*” Hierdie tema van Christus se wederkoms in heerlijkheid word reeds in vers 7 genoem waar geskrywe staan: “ *Kyk, Hy kom met die wolke. En elke oog sal dit sien, ook hulle wat dit deursteeek het; en al die stamme van die aarde sal oor hom rou. Ja. Amen!* » Die voorgestelde verband van hierdie drie tekste bevestig die finale glorieryke konteks van die dag van die wederkoms van die Here Jesus, ook genoem *Migaël* deur sy uitverkore ingewydes en sy getroue engele. As die stem van Jesus vergelyk word met 'n *trompet* , is dit omdat Jesus, soos hierdie sonore instrument van leërs, aan die hoof van sy hemelse engele leërs, sy troepe blaas om die geveg te loods. Verder, soos 'n *basuin* , het sy stem nie opgehou om sy uitverkorenes te waarsku om hulle te waarsku om hulle voor te berei om te oorwin soos hy self sonde en dood oorwin het nie. Deur hierdie woord “ *basuin* ” op te roep, wys Jesus vir ons die mees geheimsinnige en belangrikste tema van al sy Openbaring. En dit is waar dat hierdie tema vir sy laaste dienaars 'n uitskakelingstoets versteek het. Hier, in Openb.4:1, is die toneel wat beskryf word onvolledig omdat dit net sy uitverkorenes teiken wat hy van die dood kom red. Die gedrag van die goddeloses in hierdie selfde konteks sal in Openb.6:16 beskryf word in hierdie openbarende terme: “ *En hulle het vir die berge en vir die rotse gesê: Val op ons en verberg ons vir die aangesig van Hom wat daarop sit. die troon en voor die toorn van die lam; want die groot dag van sy toorn het aangebreek, en wie kan standhou?* » Op hierdie vraag wat klaarblyklik sonder antwoord opgeskort is, sal God in hoofstuk 7 wat volg op diegene wat kan weerstaan: die verseëelde uitverkorenes gesimboliseer deur die getal 144 000, 'n menigte van 12 kwadraat, of 144. Maar hy Slegs die uitverkorenes wat in die lewe gebly het by die wederkoms van Christus daar optree. Nou, in hierdie konteks van Openb. 4, gaan die wegraping na die hemel ook oor die uitverkorenes wat sedert Abel gesterf het, wat Jesus opwek om ook aan hulle die beloofde beloning te gee vir hulle geloof: die ewige lewe. Ook toe Jesus vir Johannes gesê het: “ *Kom op hierheen!* ”, die Gees verwag slegs, deur hierdie beeld, die opgang na die hemelse koninkryk van God van al die uitverkorenes wat deur die bloed van Jesus Christus verlos is. Hierdie opgang na die hemel dui die einde van die menslike aardse natuur aan, die uitverkorenes word opgewek soortgelyk aan die getroue engele van God, in ooreenstemming met Jesus se leer van Matt.22:30. Die vlees en sy vloek is verby, hulle laat hulle sonder spyt agter. Hierdie oomblik in die menslike geskiedenis is so begeerlik dat Jesus dit voortdurend in sy openbaring sedert Daniël onthou. Soos die aarde, vervloek deur die mens, smag die ware uitverkorenes na hulle verlossing. Vers 2 blyk uit Openb.1:10 gekopieer te word; trouens, die Gees bevestig sterker die verband van die twee wat verwys na dieselfde gebeurtenis in die geskiedenis van

God se projek, sy wederkoms in sy " groot dag " wat in Openb.16:16 geprofeteer is.

Vers 2: “ *Ek was dadelik in die gees. En kyk, daar was 'n troon in die hemel, en een het op die troon gesit .*”

verlustig die opkoms van die uitverkorenes na die " hemel " hulle in gees en word hulle geprojekteer in die hemelse dimensie wat vir die mens voortdurend ontoeganklik bly, want God regeer daar en hy is sigbaar.

Vers 3: “ *Hy wat gesit het, het gelyk soos 'n klip van jaspis en sardoniks; en die troon was omring deur 'n reënboog soos 'n smarag .*”

Daar staan hulle voor die troon van God, waarop die een skepper-God heerlik sit. Hierdie onbeskryflike hemelse heerlijkheid word nietemin uitgedruk deur edelgesteentes waarvoor mense sensitief is. Die " *jaspisstene* " neem baie verskillende aspekte en kleure aan, en stel dus die veelheid van goddelike natuur voor. Rooi van kleur, die " *sardoine* " lyk soos dit. “ *Die reënboog* ” is 'n natuurlike verskynsel wat mans nog altyd verstom het, maar ons moet steeds die oorsprong daarvan onthou. Dit was die teken van die verbond waardeur God die mensdom belowe het om dit nooit weer saam met die waters van die vloed te vernietig nie, volgens Gen.9:9 tot 17. Ook elke keer wanneer die reën die son ontmoet, 'n simboliese beeld van God, die reënboog, blyk sy aardse wesens te kalmeer. Maar deur die vloed van waters op te roep, onthou Petrus dat 'n “ *vloed van vuur en swael* ” in die goddelike plan is (2Pet.3:7). Dit is juis, met die oog op hierdie uitwissende “ *vuurvloed* ”, dat God, in sy hemel, 'n oordeel van die goddeloses organiseer, waarvan die regters die verlore uitverkorenes en Jesus, hulle Verlosser, sal wees.

Vers 4: “ *Om die troon het ek vier-en-twintig trone gesien , en op die trone het vier-en-twintig ouderlinge sit, bekleed met wit klere, en op hulle hoofde goue krone .*”

Hier dan, gesimboliseer deur 24 *ou manne* , die verlostes van die twee profetiese eras geopenbaar volgens die volgende beginsel: tussen 94 en 1843, die grondslag van die 12 apostels; tussen 1843 en 2030 het die geestelike “Adventiste” Israel van die “ *12 stamme* ” verseël met die “ *seël van God* ”, op die 7de dag Sabbat ' in Apo.7. Hierdie konfigurasie sal bevestig word, in Openb.21, in die beskrywing van die “ *Nuwe Jerusalem wat uit die hemel neerdaal* ” om op die vernuwe aarde te gaan woon; die " *12 stamme* " word voorgestel deur " *12 deure* " in die vorm van 12 " *pêrels* ". Die tema van oordeel word omskryf in Openb. 20:4, waar ons lees: “ ***En ek het trone gesien; en aan die wat daar sit, is mag gegee om te oordeel . En ek het die siele gesien van die wat onthoof is ter wille van die getuienis van Jesus en vanweë die woord van God, en van die wat die dier en sy beeld nie aanbid het nie en die merk op hulle voorhoofde en op hulle hande. Hulle het lewend geword en saam met Christus geregeer duisend jaar lank .***” Die heerskappy van die uitverkorenes is 'n heerskappy van regters. Maar wie oordeel ons? Openb.11:18 gee vir ons die antwoord: “ *Die nasies was kwaad; en u toorn het gekom, en die tyd het aangebreek om die dooies te oordeel , en om u dienaars, die profete, die heiliges en die wat u Naam vrees, klein en groot te vergeld, en om die vernietigers van die aarde te vernietig .*” In hierdie vers herinner die Gees aan die opeenvolging van drie temas wat vir die tyd van die

einde geopenbaar is: "die *sesde basuin* " vir " *die toornige nasies* ", die tyd van die " *sewe laaste plaes* " want " *jou toorn het gekom* ", en die hemelse oordeel van " *duisend jaar* " want " *die tyd het aangebreek om die dooies te oordeel* ". Die einde van die vers sit die finale program uiteen wat bereik sal word deur die finale oordeel van *die poel van vuur en swawel* wat die goddelose sal vernietig. Hulle sal almal aan die tweede deelneem het *opstanding voorgestel* , aan die einde van die " *duisend jaar* ", volgens Openb. 20:5: " *Die res van die dooies het nie weer lewend geword voordat die duisend jaar voleindig was nie* ". Die Gees gee vir ons sy definisie van die goddelose: " *die wat die aarde vernietig* ". Agter hierdie aksie is " *die verwoestende of verwoestende sonde* " aangehaal in Dan.8:13; sonde wat die dood en verwoesting van die aarde veroorsaak ; wat God gelei het om die Christendom tussen 538 en 1798 aan die wrede Romeinse pouslike regime oor te lewer; wat 'n derde van die mense na of in 2021 aan kernvuur besorg. Niemand sou kon dink dat, sedert 7 Maart 321, die oortreding van die heilige Sabbat van die ware sewende dag soveel verskriklike en tragiese gevolge sou meebring nie. Die *24 ouderlinge* word slegs onderskei op die vlak van die dekreet van Daniël 8:14, want hulle het in gemeen dat hulle deur dieselfde bloed van Jesus Christus gered word. Dit is hoekom hulle, waardig bevind, volgens Openb.3:5, almal die " *wit klere* " dra, en die " *kroon van die lewe* " wat aan die oorwinnaars in die geloofstryd beloof is, in Openb.2:10. Die " *goud* " van *kroon* simboliseer geloof gesuiwer deur beproewing volgens 1 Pet.1:7.

In hierdie hoofstuk 4 kom die term " *sit* " 3 keer voor. Die getal 3, 'n simbool van volmaaktheid, plaas die Gees hierdie tema van die oordeel van die sewende millennium onder die teken van die volmaakte rus van die oorwinnaars, soos geskrywe is: " *Sit aan my regterhand totdat Ek u vyande gemaak het 'n voetbank van u voete.* " Psa.110:1 en Matt.22:44. Hy en die wat sit, is in **rus** en deur hierdie beeld bied die Gees goed, die sewende millennium, soos die groot Sabbat of rus geprofeteer, sedert die skepping, deur die geheiligde rus van die sewende dag van ons weke.

Vers 5: " *Uit die troon kom weerlig, stemme en donderslae. Voor die troon brand sewe vuurlampe, wat die sewe geeste van God is .*"

Manifestasies wat " *van die troon af kom* " word direk toegeskryf aan die skepper God self. Volgens Exo.19:16 het hierdie verskynsels reeds, in die skrik van die Hebreuse volk, die teenwoordigheid van God op die berg Sinai gekenmerk. Hierdie voorstel herinner dus aan die rol wat die tien gebooe van God sal speel in hierdie optrede van oordeel van die goddelose dooies. Hierdie herinnering roep ook die feit op dat onsigbaar met die risiko van onvermydelike dood vir sy skepsels in die verlede, God wat nie sy natuur verander het nie, sonder gevaar gesien word deur sy verlore opgestane en verheerlikte uitverkorenes. **Aandag! Hierdie kort sin, nou geïnterpreteer, sal 'n landmerk word in die struktuur van die boek Openbaring. Elke keer as dit verskyn, moet die leser verstaan dat die profesie die konteks oproep van die begin van die oordeel van die sewende millennium wat gekenmerk sal word deur die direkte en sigbare ingryping van God in Migael, Jesus Christus.** Op hierdie manier sal die struktuur van die hele boek vir ons opeenvolgende oorsigte van die Christelike era bied onder verskillende temas geskei deur hierdie sleuteluitdrukking: " *daar was*

weerlig, stemme en donderslae ”. Ons sal dit vind in Openb.8:5 waar “ ’n aardbewing ” by die sleutel gevoeg word. Dit sal die tema van die ewige hemelse voorbedding van Jesus Christus skei van die tema van *trompette* . Dan, in Openb.11:19, sal “ *sterk hael* ” by die sleutel gevoeg word. Die verduideliking sal in Openb.16:21 verskyn waar hierdie “ *groot hael* ” die tema van die sewende van die sewe laaste plaes van God afsluit . Net so word “ *die aardbewing* ”, in Openb.16:18, “ ’n groot aardbewing .” Hierdie sleutel is fundamenteel om te leer om die leringe van die boek Openbaring te bestuur en die beginsel van die struktuur daarvan te verstaan .

Om terug te keer na ons vers 5, let ons op dat, hierdie keer “ *voor die troon* ” geplaas, “ *sewe vuurlampe wat brand* ”. Hulle simboliseer die “ *sewe geeste van God* ”. Die getal “ *sewe* » simboliseer heiligmaking, hier, dié van die Gees van God. Dit is deur sy Gees wat alle lewe bevat dat God al sy skepsels beheer; Hy is in hulle en plaas hulle “ *voor sy troon* ”, omdat Hy hulle vry geskep het, teenoor Hom. Die beeld van die “ *sewe brandende lampe* ” simboliseer die heiligmaking van goddelike lig; sy perfekte en intense lig skakel alle moontlikheid van duisternis uit. Want daar is geen plek vir duisternis in die ewige lewe van die verlostes nie.

Vers 6: “ *Daar is nog voor die troon ’n see van glas, soos kristal. In die middel van die troon en rondom die troon is daar vier lewende wesens vol oë voor en agter .*”

Die Gees praat met ons in sy simboliese taal. Wat is “ *voor die troon* ” dui sy hemelse wesens aan wat bystaan, maar nie deelneem aan die oordeel nie. In groot getalle neem dit die voorkoms aan van ’n *see waarvan die suiwerheid van karakter so suiwer is dat hy dit met kristal vergelyk* . Dit is die basiese karakter van hemelse en aardse wesens wat getrou gebly het aan die skepper God. Dan roep die Gees ’n ander simbool aan wat God, in die middel van die *troon* , en sy hemelse skepsels van ander wêrelde, en ander dimensies, *rondom die troon aangaan* ; *rondom* dui skepsels aan wat verstrooi is onder die blik van die God wat op die *troon sit* . Die uitdrukking “ *vier lewende wesens* ” verwys na die universele standaard van lewende wesens. Die menigte *oë* word geregverdig deur die woord menigte, en hul posisie “ *voor en agter* ” simboliseer verskeie dinge. Eerstens gee dit hierdie *lewende wesens* ’n multi-rigting, multidimensionele voorkoms. Maar meer geestelik verwys die uitdrukking “ *voor en agter* ” na die goddelike wet wat met die vinger van God op die berg Sinai gegraveer is, op die vier vlakke van die twee kliptafels. Die Gees vergelyk die universele lewe met die universele wet. Albei is die werk van God wat op klip, op vlees of in geeste die standaard van volmaakte lewe graveer vir die geluk van sy skepsels wat hom verstaan en liefhet. Hierdie menigte *oë* kyk en volg met passie en deernis wat op aarde gebeur. In 1 Kor.4:9 verklaar Paulus: “ *Want God, so lyk my, het ons, die apostels, die laaste van die mense, op ’n manier ter dood veroordeel, vandat ons ’n skouspel vir die wêreld was, om die engele en die mense .*” Die woord “ *wêreld* ” in hierdie vers is die Griekse “kosmos”. Dit is hierdie kosmos wat ek definieer as multidimensionele wêreld. Op aarde word die uitverkorenes en hulle gevegte gevolg deur onsigbare toeskouers wat hulle liefhet met dieselfde goddelike liefde wat deur Jesus Christus geopenbaar is. Hulle is bly in hul blydskap en huil saam

met diegene wat huil omdat die stryd so hard en ontstellend is. Maar hierdie kosmos dui ook die ongelowige wêreld aan soos die Romeinse volk, toeskouers van die doodmaak van getroue Christene in hul arenas.

Openbaring 5 sal hierdie drie groepe hemelse toeskouers aan ons voorhou: *die vier lewende wesens, die engele en die ouderlinge*, almal oorwinnaars, hulle is verenig onder die liefdevolle blik van die groot Skepper God vir ewig.

Die skakel wat die “*menigte oë*” met die goddelike wet verbind, is in die naam “*getuienis*” wat God aan sy wet van die tien gebooie gee. Ons onthou dat hierdie wet in “die allerheiligste” gehou is wat uitsluitlik vir God gereserveer is en vir mense verbode is, behalwe vir die fees van die “Versoendag”. Die wet het by God gebly as 'n “*getuienis*” en sy “*twee tafels*” sal 'n tweede betekenis gee aan die simboliese “*twee getuies*” wat in Openb. 11:3 aangehaal word. » In hierdie les openbaar die “*menigte oë*” die bestaan van 'n menigte onsigbare getuies wat aardse gebeure aanskou het. In goddelike denke is die woord getuie onafskeidbaar van die woord getrouheid. Die Griekse woord “*martus*” wat as “*martelaar*” vertaal word, definieer dit perfek, want die getrouheid wat God eis, het geen perke nie. En ten minste moet 'n “*getuie*” van Jesus die goddelike wet van sy tien gebooie eerbiedig waarmee God hom vergelyk en hom oordeel.

GODDELIKE WET profeteer

Hier maak ek 'n hakies oop om die goddelike lig op te roep wat in die lente 2018 ontvang is. Dit gaan oor die wet van die tien gebooie van God. Die Gees het my laat beseef hoe belangrik die volgende verduideliking is: “*Moses het teruggekom en van die berg afgekom met die twee tafels van die getuienis in sy hand; die tafels was aan beide kante geskryf, hulle was aan die een kant en die ander kant geskryf. Die tafels was die werk van God, en die skrif was die skrif van God, op die tafels gegraveer* (Exo.32:15-16).” Ek was eers verbaas dat niemand ooit hierdie verduideliking in ag geneem het waarvolgens die oorspronklike tabelle van die wet op hulle vier gesigte geskryf is nie, dit wil sê “*voor en agter*” soos “*die oë van die vier lewende wesens*” van die vorige vers bestudeer. Hierdie duidelik aangehaalde verduideliking het 'n rede gehad wat die Gees my toegelaat het om te ontdek. Die hele teks is oorspronklik eweredig en gebalanseer oor die vier kante van die twee kliptafels versprei. Die voorkant van die eerste het die eerste gebod vertoon en die helfte van die tweede; sy rug het die tweede deel van die tweede en die geheel van die derde gedra. Op die tweede tafel het die voorkant die vierde gebod volledig vertoon; sy agterkant het die laaste ses gebooie gedra. In hierdie opset bied die twee sigbare kante aan ons die eerste gebod en die tweede, in die helfte, en die vierde wat die geheiligde rus van die sewende dag aangaan. 'n Kykie na hierdie dinge beklemtoon hierdie drie gebooie wat tekens van heiligheid is in 1843, toe die Sabbat herstel en deur God vereis is. Op hierdie datum het Protestante die slagoffers van die oorgeërfde Romeinse Sondag geword. Die gevolge van die Adventiste-keuse en die Protestantse keuse sal dus op die agterkant van die twee tabelle vertoon word. Dit blyk dat, sonder respek vir die Sabbat, sedert 1843, ook die derde gebod oortree is: “*Die Naam*

van God word *ydellik gebruik* ", letterlik " *vals* ", deur diegene wat dit aanroep sonder die geregtigheid van Christus of na die ' verloor het. Hulle hernu dus die fout wat begaan is deur die Jode wie se aanspraak dat hulle aan God behoort as 'n leuen deur Jesus Christus geopenbaar word in Openb. 3:9: " *die van die sinagoge van Satan, wat hulleself Jode noem en nie so is nie, maar wat lieg.* ." In 1843 was dit die geval vir die Protestante, erfgename van die Katolieke. Maar voor die derde gebod openbaar die tweede deel van die tweede die oordeel wat God oor die twee hoof opponerende kampe uitspreek. Aan die Protestantse erfgename van die Rooms-Katolisisme sê God: " *Ek is 'n jaloerse God, wat die ongeregtheid van die vaders op die kinders straf tot aan die derde en vierde geslag van die wat My haat,* "; ongelukkig vir hom sal amptelike Adventisme " *gebraak* " in 1994 hul lot deel; maar hy sê ook, omgekeerd, aan die heiliges wat sy heilige Sabbat en sy profetiese lig van 1843 tot 2030 sal onderhou: " *en wat tot duisend geslagte genadig is oor die wat My liefhet en my gebooi bewaar* ". Die getal " *duisend* " wat aangehaal word, roep subtiel die " *duisend jaar* " van die sewende millennium van Openb.20 op wat die beloning sal wees van die uitverkore oorwinnaars wat die ewigheid binnegegaan het. Nog 'n les kom na vore. As gevolg hiervan, ontnem van die hulp van die Heilige Gees van Jesus Christus, sal die Protestante en Adventiste agtereenvolgens in 1843 en 1994 deur God laat gaan, nie in staat wees om die laaste ses gebooi wat op die agterkant van tabel 2 geskryf is, te eerbiedig nie, insluitend die voorkant is gewy aan die goddelike rus van die sewende dag. Aan die ander kant sal die waarnemers van hierdie rus die hulp van Jesus Christus verkry om hierdie gebooi te gehoorsaam wat betrekking het op die pligte van die mens teenoor sy menslike naaste. Die werke van God so ver terug as die oorhandiging van die tafels van die wet aan Moses kry 'n betekenis, 'n rol en 'n gebruik so verrassend as wat dit onverwags is in die tyd van die einde, in 2018. En die boodskap van die herstel van die Sabbat word daardeur versterk en bevestig deur die Almagtige God Jesus Christus.

Hier is nou die vorm waarin die tien gebooi verskyn.

Tabel 1 – Voor: voorskrifte

God stel homself voor

" *Ek is die HERE jou God wat jou uit Egipteland, uit die slawehuis uitgelei het.* " (Al die uitverkorenes wat van sonde gered en gered is deur die versoenende bloed wat deur Jesus Christus gestort is, is ingesluit; *die slawehuis* is sonde; die nagevolgde vrug van die duiwel).

1ste gebod: Katolieke sonde sedert 538, Protestant sedert 1843, en Adventiste sedert 1994) ·

" *Het geen ander gode voor my nie.* "

2de gebod: 1ste^{deel}: Katolieke sonde sedert 538.

" *Moenie vir jou enige gesnede beeld of enige voorstelling maak van die dinge wat bo in die hemel is en wat onder op die aarde is en wat in die waters onder die aarde is nie. Moenie voor hulle neerbuig en hulle nie dien nie;* ".

Tabel 1 – Agter: Die gevolge

2de^{gebod}: 2de^{deel}.

“... want Ek, YaHWéH, jou God, is 'n jaloerse God, wat die ongeregtigheid van die vaders op die kinders straf tot die **derde en die vierde** geslag van die wat My haat, (**Katolieke sedert 538; Protestante sedert 1843; Adventiste sedert 1994**) en wat barmhartigheid bewys tot in **duisend** geslagte aan die wat My liefhet en my gebooie bewaar . (**Sewende-dag Adventiste, sedert 1843; die jongste, sedert 1994**).

3de gebod: ^{oortree} deur Katolieke sedert 538, Protestante sedert 1843 en Adventiste sedert 1994).

“ Moenie die Naam van die HERE jou God valslik gebruik nie; want YaHWéH sal hom wat sy naam bedrieglik bedrieg, nie ongestraf laat bly nie . »

Tabel 2 – Voor: voorskrif

4de gebod: die oortreding daarvan deur die Christelike Vergadering sedert 321 maak dit die “ *verwoestende sonde* ” van Dan.8:13; hy is sedert 538 deur die Katolieke geloof oortree, en die Protestantse geloof sedert 1843. Maar hy is sedert 1843 en 1873 deur die Sewendedag Adventiste-geloof vereer.

“ *Gedenk die sabbatdag om dit te heilig. Werk ses dae, en doen al jou werk. Maar die sewende dag is die sabbat van die HERE jou God, moenie werk doen nie, nie jy of jou seun of jou dogter of jou man of jou diensmaagd of jou vee of die vreemdeling wat in jou deur is nie. Want in ses dae het die HERE die hemel, die aarde en die see en alles wat daarin is gemaak, en op die sewende dag gerus; daarom het die HERE die sabbatdag geseën en dit geheilig . »*

Tabel 2: Omgekeerde: die gevolge : Hierdie laaste ses gebooie is sedert 321 deur die Christelike geloof oortree; deur die Katolieke geloof sedert 538; deur die Protestantse geloof, sedert 1843 , en deur die “ *uitgebraakte* ” Adventistegeloof in 1994. Maar hulle word gerespekteer in die Sewende-dag Adventistegeloof geseën deur die Heilige Gees van Jesus Christus, sedert 1843 en 1873; die "laaste" van 1994 tot 2030.

5de ^{gebod}

“ *Eer jou vader en jou moeder, dat jou dae verleng mag word in die land wat die HERE jou God jou gee. »*

6de ^{gebod}

“ ~~Jy mag nie doodslaan nie.~~ *Moenie moord pleeg nie .”* (van die skurkagtige misdadige moord tipe of in die naam van valse godsdiens)

7de ^{gebod}

“ *Moenie egbreuk pleeg nie. »*

8ste ^{gebod}

“ *Moenie steel nie. »*

9de ^{gebod}

“ *Moenie valse getuienis teen jou naaste gee nie . »*

10de ^{gebod}

“ *Moenie jou naaste se huis begeer nie; begeer nie jou naaste se vrou of sy dienskneg of sy diensmaagd of sy os of sy donkie of enigiets wat aan jou naaste behoort nie. »*

Ek sluit hier hierdie verhewe en uiters belangrike parentese.

Vers 7: " *Die eerste lewende wese is soos 'n leeu, die tweede lewende wese is soos 'n kalf, die derde lewende wese het die gesig van 'n mens, en die vierde lewende wese is soos 'n arend wat vlieg .*"

Kom ons sê dit dadelik, dit is net simbole. Dieselfde boodskap word in Eseg.1:6 aangebied met variasies in die beskrywing. Daar is vier identiese diere, elk met vier verskillende gesigte. Hier het ons nog vier diere, maar elkeen het net een gesig, verskillend in die vier diere. Hierdie monsters is dus nie werklik nie, maar hul simboliese boodskap is subliem. Elkeen van hulle bied 'n standaard van ewige universele lewe wat betrekking het, soos ons gesien het, God self en sy multidimensionele universele skepsele. Die een wat geïnkarnear het in sy goddelike volmaaktheid, hierdie vier maatstawwe van universele lewe, is Jesus Christus, in wie die koninklike en die krag van die *leeu gevind word* volgens Rig.14:18; die gees van opoffering en diens van die *kalf*; mens se beeld van God; en die heerskappy van die hoogste hemelse hoogte van *die vlieënde arend* . Hierdie vier kriteria word regdeur die universele ewige hemelse lewe gevind. Hulle vorm die norm wat die sukses verklaar van die goddelike projek wat deur opstandige geeste geveg word. En Jesus het die volmaakte model aan sy apostels en dissipels voorgehou tydens sy voortdurende aardse bediening; gaan so ver as om die voete van sy dissipels te was, voordat hy sy liggaam aan die marteling van kruisiging oorgee, om in hul plek, soos 'n " *kalf* ", versoening te doen vir die sondes van al sy uitverkorenes. Laat elkeen ook hulself ondersoek om te weet of die verwerping van hierdie norm van die ewige lewe in ooreenstemming is met hul aard, hul aspirasies en hul begeertes. Dit is die standaard van die aanbod van verlossing wat opgeneem of verwerp moet word.

Vers 8: " *Die vier lewende wesens het elkeen ses vlerke, en hulle is vol oë rondom en van binne. Hulle hou nooit op om dag en nag te sê: Heilig, heilig, heilig is die Here God, die Almagtige, wat was en is en wat kom!* »

Teen die agtergrond van die hemelse oordeel, illustreer hierdie toneel beginsels wat voortdurend in die hemel en op aarde toegepas word deur wesens wat aan God getrou bly.

Die hemelliggame van wesens van ander wêreldes het geen behoefte aan vlerke om te beweeg nie, want hulle is nie onderworpe aan die wette van die aardse dimensie nie. Maar die Gees neem aardse simbole aan wat die mens kan verstaan. Deur " *ses vlerke* " aan hulle toe te skryf, openbaar hy aan ons die simboliese waarde van die getal 6 wat die getal van die hemelse karakter en dié van die engele word. Dit gaan oor die wêreldes wat sonder sonde bly en die engele waarvan Satan, die rebelle-engel, die eerste geskape was. Nadat God die getal "sewe" aan homself toegeken het as sy persoonlike koninklike "seël", kan die getal 6 beskou word as die "seël", of in die geval van die duiwel, "die merk", van sy persoonlikheid, maar dit deel hierdie nommer 6 met die wêreldes wat rein bly en al die engele wat deur God geskep is, die goeie en die slegte. Onder die engel kom die man wie se getal "5" sal wees, wat geregverdig word deur sy 5 sintuie, die 5 vingers van sy hand en die 5 vingers van sy voet. Hieronder kom die nommer 4 van die universele karakter aangewys deur die 4 kardinale punte, Noord, Suid,

Oos en Wes. Hieronder kom die nommer 3 van volmaaktheid, dan die 2 van onvolmaaktheid, en die 1 van eenheid, of volmaakte vereniging. Die oë van die vier lewende wesens is " *al rondom en binne* ," en verder, " *voor en agter* ." Niks kan die blik van hierdie hemelse multidimensionele universele lewe ontsnap wat die goddelike Gees in sy geheel ondersoek nie, want die oorsprong daarvan is in hom. Hierdie leer is nuttig omdat die mens, op vandag se aarde, as gevolg van sonde en die boosheid van sondaars, deur hulle " *binne* " te hou, sy geheime gedagtes en boosheid vir ander mense kan wegsteek vir projekte wat op sy naaste gerig is. In die hemelse lewe is sulke dinge onmoontlik. Hemelse lewe is deursigtig as kristal aangesien goddeloosheid daaruit verdryf is, saam met die duiwel en sy bose engele, neergewerp op die aarde, volgens Openb.12:9, na Jesus se oorwinning oor sonde en dooies. Die verkondiging van die heiligheid van God word in sy volmaaktheid (3 keer: *heilig*) deur die bewoners van hierdie rein wêreld volbring. Maar hierdie verkondiging word nie deur woorde uitgevoer nie; dit is die volmaaktheid van hulle individuele en kollektiewe heiligheid wat in permanente werke die volmaaktheid van die heiligheid van die God wat hulle geskep het verkondig. God openbaar sy natuur en naam in die vorm wat in Openb. 1:8 aangehaal word: " *Ek is die alfa en die omega, sê die Here God, wat is en wat was en wat kom, die Almagtige* ." Die uitdrukking " *wie is, wie was en wie kom* " definieer die ewige natuur van die skepper-God perfek. Mense het geweier om hom op die naam te noem wat hy homself gegee het, "YaHWéH", en noem hom "die Here". Dit is waar dat God nie 'n naam nodig gehad het nie, aangesien hy uniek en sonder goddelike mededinger is, het hy nie 'n naam nodig om hom te onderskei van ander gode wat nie bestaan nie. God het nietemin ingestem om te reageer op die versoek van Moses vir wie hy lief was en wat hom liefgehad het. Hy het dus vir homself die naam "YaHWéH" gegee wat vertaal word met die werkwoord "om te wees", vervoeg in die derde persoon enkelvoud van die Hebreeuse onvolmaakte. Hierdie "onvolmaakte" tyd dui op 'n prestasie wat in tyd strek, dus 'n tyd groter as ons toekoms, die vorm "wat is, wat was, en wat sal wees" vertaal die betekenis van hierdie Hebreeuse onvolmaakte perfek. Die formule " *hy wat is, wie was en wat kom* " is dus God se manier om sy Hebreeuse naam "YaHWéH" te vertaal, wanneer hy dit moet aanpas by Westerse tale, of enige ander as Hebreeus. Die deel "en wat kom" dui op die finale Adventistiese fase van die Christelike geloof, vasgestel in God se plan deur die dekreet van Dan.8:14 sedert 1843. Dit is dus in die vlees van die uitverkore Adventiste dat die verkondiging van die drievoudige heiligheid van God is volbring. Die goddelikheid van Jesus Christus is dikwels betwis, maar dit is onbetwisbaar. Die Bybel sê hieroor in Hebr.1:8: " *Maar Hy sê vir die Seun: U troon, o God, is ewig; die septer van u heerskappy is 'n septer van billikheid;* ". En vir Filippus wat Jesus vra om vir hom die Vader te wys, antwoord Jesus: " *Ek is so lank by jou, en jy ken My nie, Filippus! Hy wat My gesien het, het die Vader gesien ; hoe sê jy: Wys ons die Vader?* (Johannes 14:9).

Verse 9-10-11: " *Wanneer die lewendes heerlikheid en eer en danksegging gee aan Hom wat op die troon sit, aan Hom wat tot in alle ewigheid lewe, val die vier en twintig ouderlinge voor Hom wat op die troon sit, en hulle ~~aanbid~~-en buig voor Hom wat tot in alle ewigheid lewe, en hulle het hul krone voor die troon*

neergegooi en gesê: U is waardig, onse Here en onse God, om heerlikheid en eer en krag te ontvang; want U het alle dinge geskape, en dit is deur U wil dat hulle bestaan en geskape is .”

Hoofstuk 4 eindig met 'n toneel van verheerliking van die skepper-God. Hierdie toneel toon dat die goddelike vereiste, “ *vrees God en gee Hom eer ...*”, uitgedruk in die boodskap van die eerste engel van Openb.14:7, gehoor en goed verstaan is deur die laaste verkose amptenare wat sedert 1843 gekies is; maar bowenal deur die uitverkorenes wat in die lewe gebly het ten tye van die wederkoms in heerlikheid van Jesus Christus; want dit is net vir hulle dat die Apokalipsopenbaring voorberei en ten volle verlig is op die tyd wat God gekies het, sedert die lente van 2018. Die verlostes spreek dus in aanbidding en lof uit al hulle dankbaarheid teenoor Jesus Christus, die vorm waarin, die Die Almagtige het hulle besoek om hulle te red van sonde en dood, sy loon. Die ongelowige mensdom glo net wat hy sien, soos die apostel Thomas, en omdat God onsigbaar is, word dit veroordeel om sy uiterste swakheid te ignoreer wat hom net 'n speelding maak wat hy volgens sy goddelike wil manipuleer. Sy het ten minste die verskoning, wat haar nie sal regverdig nie, om God nie te ken nie, 'n verskoning wat Satan nie het nie, aangesien hy God geken het, gekies het om teen hom in die stryd te tree; dit is skaars geloofwaardig, maar waar, en dit gaan ook oor die beseerde engele wat hom gevolg het. Paradoksaal genoeg getuig die veelvuldige verskillende en selfs opponerende vrugte van vrye keuse van die outentieke en totale vryheid wat God aan sy hemelse en aardse wesens gegee het.

Openbaring 5: die Seun van die mens

Toe hy Jesus aan die skare voorhou, het Pilatus gesê: “ *Daar is die Man .”* God self moes kom en die gestalte van die vlees aanneem, sodat “ *Mens* ” kon verskyn volgens sy hart en sy begeertes. Die dood het die eerste paar mense getref as gevolg van die sonde van ongehoorsaamheid teen God. As 'n teken van hul nuwe skandelike toestand, het God hulle hul fisiese naaktheid laat ontdek wat slegs 'n uiterlike teken was van hul innerlike geestelike naaktheid. Van hierdie begin af is die eerste aankondiging van hul verlossing gemaak deur vir hulle klere te gee wat van dierevelle gemaak is. So is die eerste dier in die geskiedenis van die mens doodgemaak, ons kan dink dat dit 'n jong ram of 'n lam was as gevolg van die simboliek. 4 000 jaar later het die Lam van God, wat die sondes van die wêreld wegneem, sy wetlik volmaakte lewe kom aanbied om die uitverkorenes onder die mensdom te verlos. Hierdie verlossing wat in suiwer genade deur God

aangebied word, berus dus geheel en al op die dood van Jesus wat sy uitverkorenes laat voordeel trek uit sy volmaakte geregtigheid; en terselfdertyd versoen sy dood hulle sondes waarvan hy homself die vrywillige draer gemaak het. Sedertdien het Jesus Christus die enigste naam geword wat 'n sondaar in ons hele aarde kan red, en sy redding geld sedert Adam en Eva.

Om al hierdie redes word hierdie hoofstuk 5, wat onder die figuur van “*Mens*” geplaas is, aan hom gewy. Jesus red nie net sy uitverkorenes deur sy versoeningsdood nie, maar hy red hulle deur hulle regdeur hul aardse lewe te beskerm. En dit is vir hierdie doel dat hy hulle waarsku oor die geestelike gevare wat die duiwel in hul pad geplaas het. Sy tegniek het nie verander nie: soos in die tyd van die apostels, praat Jesus met hulle in gelykenisse, sodat die wêreld hoor maar nie verstaan nie; wat nie die geval is vir sy verkose amptenare wat, soos die apostels, sy verduidelikings direk van hom ontvang nie. Sy openbaring “Apokalips” bly onder hierdie onvertaalde Griekse naam, hierdie reusagtige gelykenis wat die wêreld nie moet verstaan nie. Maar vir sy uitverkorenes is hierdie profesie inderdaad sy “**Openbaring**”.

Vers 1: “*Toe het ek in die regterhand van Hom wat op die troon sit, 'n boek gesien, van binne en van buite geskrywe, verseël met sewe seëls.*”

Op die troon staan God en Hy het in sy regterhand, dus onder sy seën, 'n boek geskryf “*binne en buite*”. Wat “*binne*” geskryf is, is die ontsyferde boodskap wat vir sy uitverkorenes gereserveer is, wat geslote en misverstaan bly deur die mense van die wêreld, vyande van God. Wat “*buite*” geskryf staan, is die geïnkripteer teks, sigbaar maar onverstaanbaar vir die menslike menigte. Die boek Openbaring is verseël met “*sewe seëls*”. In hierdie verduideliking sê God vir ons dat slegs die opening van die “*sewende seël*” die volledige opening daarvan sal toelaat. Solank daar 'n seël oorbly om dit te seël, kan die boek nie oopgemaak word nie. Die hele opening van die boek sal dus afhang van die tyd wat God vir die tema van die “*sewende seël*” gestel het. Dit sal genoem word onder die titel van “*seël van die lewende God*” in Apo.7, waar die res van die sewende dag, sy heilige Sabbat, sy herstel aan die datum 1843 geheg sal word wat dus ook die tyd van die opening van die “*sewende seël*” wat, in die pedagogie van die boek, die tema van die “*sewe basuine*”, so belangrik vir ons, sy uitverkorenes, inbring.

Vers 2: “*En ek het 'n magtige engel gesien wat met 'n groot stem roep: Wie is waardig om die boek oop te maak en sy seëls te breek?* »

Hierdie toneel is 'n parentese in die mondering van die profesie. Dit is nie in die hemel, die konteks van die vorige hoofstuk 4, dat die boek Openbaring oopgemaak moet word nie. Die uitverkorenes het dit nodig voor die wederkoms van Jesus Christus, terwyl hulle aan die strikke van die duiwel blootgestel word. Die krag is in die laer van God, en die kragtige engel is die engel van YaHWéH, God in sy engelvorm van Migael. Die verseëlde boek is uiters belangrik en heilig aangesien dit baie hoë waardigheid vereis om sy seëls te breek en oop te maak.

Vers 3: “*En niemand in die hemel of op die aarde of onder die aarde kon die boekrol oopmaak of daarna kyk nie.* »

Geskryf deur God self, kan die boek nie deur enige van sy hemelse of aardse skepsels oopgemaak word nie.

Vers 4: “ *En ek het baie geweene omdat niemand waardig bevind is om die boek oop te maak of daarin te kyk nie.* »

Johannes is, soos ons, 'n aardse skepsel en sy trane spreek die ontsteltenis van die mensdom uit wat die strikke deur die duiwel in die gesig gestaar word. Dit lyk asof Hy vir ons sê: "Wie kan gered word sonder openbaring?" ". Dit openbaar dus die hoë tragiese mate van onkunde oor die inhoud daarvan, en die noodlottige gevolg daarvan: dubbele dood.

Vers 5: “ *En een van die ou manne het vir my gesê: Moenie huil nie; kyk, die leeu van die stam van Juda, die Wortel van Dawid, het oorwin om die boekrol en sy sewe seëls oop te maak.* »

Die “ *ou manne* ” wat deur Jesus van die aarde verlos is, is goed geplaas om die naam van Jesus Christus bo alle lewende wesens te verhef. Hulle herken in hom die heerskappy wat hy self van die Vader en die hemelse wesens verklaar het te ontvang het in Matt.28:18: “ *Jesus het gekom en so met hulle gesê: Aan My en op aarde is gegee alle mag in die hemel* . Dit was deur sy menswording in Jesus te rig dat God Jakob geïnspireer het, wat oor sy seuns geprofeteer het en oor Juda gesê het: “ *Juda is 'n jong leeu. Jy het teruggekom van die bloedbad, my seun! Hy buig sy knieë, hy gaan lê soos 'n leeu, Soos 'n leeuwyfie: wie sal hom laat opstaan? Die septer sal van Juda nie wyk nie, en die soewereine roede tussen sy voete nie, totdat Silo kom en die volke hom gehoorsaam is. Hy bind sy donkie aan die wingerdstok, en sy donkie se vul aan die beste wingerdstok; Hy was sy kleed in wyn en sy mantel in die bloed van druiwe. Sy oë is rooi van wyn, en sy tande is wit van melk (Gen.49:8 tot 12).*” Die bloed van die druiwe sal die tema wees van die “ *oes* ” wat in Openb.14:17 tot 20 aangekondig word, wat ook in Jesaja 63 geprofeteer word. Oor die “ *Wortel van Dawid* ”, lees ons in Jes.11:1 tot 5. : “ *Dan sal daar 'n loot uit die stam van Isai kom, en 'n loot sal uit sy wortels gebore word. Die Gees van die Here sal op hom rus: die Gees van wysheid en insig, die Gees van raad en sterkte, die Gees van kennis en die vrees van die Here. Hy sal die vrees van die Here inblaas; Hy sal nie volgens voorkoms oordeel nie, Hy sal nie oor hoorsê besluit nie. Maar Hy sal die armes oordeel met geregtigheid, en die armes van die aarde met geregtigheid oordeel; Hy sal die aarde slaan met sy woord soos met 'n stok, en met die asem van sy lippe sal Hy die goddelose doodmaak. Geregtigheid sal die gordel van sy sye wees, en getrouheid die gordel van sy lendene .*” Die oorwinning van Jesus oor sonde en dood, sy salaris, verleen aan hom die wettige en wettige reg om die boek Openbaring oop te maak, sodat sy uitverkorenes gewaarsku en beskerm kan word teen die dodelike godsdienstige strikke wat hy deur die duiwel stel, ten einde om ongelowiges te verlei. Die boek sal dus volledig oop wees op die tydstip wanneer die dekreet van Daniël 8:14 in werking tree, naamlik die eerste dag van die lente in die jaar 1843; selfs al sal die onvolmaakte begrip daarvan mettertyd heroerweging verg, tot 2018.

Vers 6: “ *En ek het in die middel van die troon en van die vier lewende wesens en tussen die ouderlinge 'n lam gesien wat daar was asof dit geslag is. Hy het sewe horings en sewe oë gehad, dit is die sewe geeste van God wat deur die hele aarde gestuur is.* »

Ons moet let op die teenwoordigheid van die lam " in die middel van die troon ", want hy is God in sy veelvuldige heiligmaking, wat tegelyk die unieke

skepper God, die aartsengel Migael, Jesus Christus, die Lam van God, en die Heilige is. Gees of " *sewe geeste van God uitgestuur na die hele aarde* ." Sy " *sewe horings* " simboliseer die heiligmaking van sy krag en sy " *sewe oë* ", die heiligmaking van sy blik, wat die gedagtes en optrede van sy skepsele in diepte ondersoek.

Vers 7: " *Hy het gekom en die boekrol van die regterhand van Hom wat op die troon sit, geneem.* »

Hierdie toneel illustreer die woorde van Openb. 1:1: " *Openbaring van Jesus Christus wat God hom gegee het om aan sy slawe te wys wat **gou moet gebeur**, en wat Hy bekend gemaak het deur sy engel na sy slaaf Johannes te stuur.* " Hierdie boodskap het ten doel om vir ons te vertel dat die inhoud van **Openbaring** onbeprek sal wees aangesien dit deur God, die Vader, self gegee word; en dit deur al sy seën wat deur sy " *regterhand* " aangedui word, op haar geplaas te word .

Vers 8: " *Toe Hy die boekrol geneem het, val die vier lewende wesens en die vier-en-twintig ouderlinge voor die Lam neer, elkeen met 'n siter en goue reukflesse, wat die gebede van die heiliges is.* »

Laat ons uit hierdie vers hierdie simboliese sleutel behou: " *goue bekere gevul met reuke, wat die gebede van die heiliges is* ". Alle hemelse en aardse wesens wat deur hulle getrouheid gekies is, buig hulle voor die " *lam* " Jesus Christus neer om hom te aanbid. Die " *harpe* " simboliseer die universele harmonie van kollektiewe lofprysing en aanbidding.

Vers 9: " *En hulle het 'n nuwe lied gesing en gesê: U is waardig om die boekrol te neem en sy seëls oop te maak; want jy is gedood, en met jou bloed het jy vir God mense losgekoop uit elke stam, taal, volk en nasie;* »

Hierdie " *nuwe lied* " vier verlossing van sonde en, tydelik, die verdwyning van die aanstigters van die opstand. Want hulle sal eers vir altyd verdwyn na die laaste oordeel. Die verlostes van Jesus Christus kom van alle oorspronge, alle kleure en menserasse, " *uit elke stam, taal, volk en nasie* "; wat bewys dat die reddingsprojek slegs in die naam van Jesus Christus voorgestel word , in ooreenstemming met wat Hand.4:11-12 verklaar: " *Jesus is die steen wat verwerp is deur julle wat bou, en wat die belangrikste een van die hoek geword het. . Daar is geen redding in enige ander nie; want daar is geen ander naam onder die hemel wat onder die mense gegee is waardeur ons gered moet word nie.* ". **Alle** ander godsdienste is dus onwettige en diaboliese illusie misleidings. Anders as valse godsdienste, word die ware Christelike geloof deur God op 'n logies samehangende wyse georganiseer. Daar staan geskrywe dat God vir niemand vreemdeling is nie; sy eise is dieselfde vir al sy skepsele, en die verlossing wat hy aangebied het, het 'n prys gehad wat hy self kom betaal het. Nadat hy vir hierdie verlossing gely het, sal hy net daardie mense red wat hy waardig ag om voordeel te trek uit sy martelaarskap.

Vers 10: " *U het hulle 'n koninkryk en priesters vir onse God gemaak, en hulle sal as konings op die aarde heers.* "

Die koninkryk van die hemele wat deur Jesus verkondig is, het gestalte gekry. Ontvang " *die reg om oordeel* ", word die uitverkorenes volgens Op.20:4 met konings vergelyk. In hulle ou verbondsaktiwiteite het die " *priesters* "

simboliese dierslagoffers vir sonde aangebied. Gedurende die “ *duisend jaar* ” van die hemelse oordeel, sal die uitverkorenes ook deur hul oordeel die laaste slagoffers voorberei van 'n groot universele offer, wat in een keer alle gevalle hemelse en aardse wesens sal vernietig. Die vuur van die “*vuurpoel van die tweede dood* ” sal hulle op die dag van oordeel uitwis. Dit is eers na hierdie vernietiging dat, wat deur God wedergebore is, die hernude aarde die verlore uitverkorenes sal ontvang. Dit is eers dan dat saam met Jesus Christus, die *Koning van die konings en Here van die here* van Openb. 19:16, “ *hulle op die aarde sal regeer* ”.

Vers 11: “ *Ek het gekyk en die stem van baie engele rondom die troon en die lewende wesens en die ouderlinge gehoor, en hulle getal was duisende duisende en duisende duisende .*”

Hierdie vers bied aan ons, verenig, die drie groepe toeskouers wat aardse geestelike gevegte aanskou. Die Gees noem hierdie keer die engele duidelik as 'n spesifieke groep wie se getal baie hoog is: “ *myriades van myriades en duisende duisende .*” Die engele van die Here is tans noue strydere, in diens van sy verlore, sy aardse uitverkorenes, wat hulle in sy naam bewaak, beskerm en onderrig. Op die voorste linie teken hierdie eerste getuies vir God die individuele en kollektiewe geskiedenis van lewe op aarde op.

Vers 12: “ *Hulle het met 'n groot stem gesê: Die Lam wat geslag is, is waardig om te ontvang krag en rykdom en wysheid en sterkte en eer en heerlikheid en lof.* »

Die engele het op aarde die bediening van hul leier Michael bygestaan wat homself van al sy goddelike kragte gestroop het om die volmaakte Man te word wat homself aan die einde van sy bediening aangebied het, as 'n vrywillige offer, om versoening te doen vir sondes wat deur die uitverkorenes daarvan gepleeg is amptenare. Aan die einde van sy aanbod van genade het die uitverkorenes opgestaan en die beloofde ewigheid binnegegaan, en die engele herstel aan die goddelike Christus van God, al die eienskappe wat hy in Migael gehad het: “ *mag, rykdom, wysheid, krag, eer, heerlikheid, en lof.* »

Vers 13: “ *En elke skepsel wat in die hemel en op die aarde en onder die aarde en in die see en alles wat daarin is, Ek het hulle hoor sê: Aan Hom wat op die troon sit, en aan die Lam lof, eer, heerlikheid en sterkte, tot in alle ewigheid!* »

God se skepsels is eenparig. Hulle was almal lief vir die demonstrasie van sy liefde wat geopenbaar is deur die gawe van sy persoon in Jesus Christus. Die projek wat deur God ontwerp is, is 'n glorieryke sukses. Sy keuse van liefdevolle wesens is volbring. Die vers neem die vorm aan van die eerste engel se boodskap uit Openb 14:7: “ *Hy het met 'n groot stem gesê: Vrees God en gee Hom eer, want die uur van sy oordeel het aangebreek; en buig voor Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het .*” Die laaste seleksie wat sedert 1843 gemaak is, is gebaseer op die begrip van hierdie vers. En die uitverkorenes het gehoor en gereageer deur in die Christelike geloof die praktyk van die sewende rusdag te herstel wat deur die apostels en dissipels van Jesus beoefen is tot die verlating daarvan sedert 7 Maart 321. Die Skepper God is geëer deur respek vir die vierde gebod wat is na aan sy hart. Die resultaat is 'n toneel van hemelse heerlikheid waar al sy skepsels, na aanleiding van die boodskap van die

eerste engel van Openbaring 14:7, sê: “ Aan Hom wat op die troon sit, en aan die Lam kom die lof, eer toe. , heerlijkheid en sterkte, tot in alle ewigheid! ”. Let daarop dat die woorde in omgekeerde volgorde die woorde herhaal wat deur die engele in die vorige vers 13 aangehaal is. Sedert sy opstanding het Jesus sy hemelse lewe herwin: sy goddelike “krag, sy rykdom en sy wysheid ”. Op aarde het sy laaste vyande hom geweier “ die lof, die eer, die heerlijkheid en die krag ” wat hom as Skepper-God toekom. Hy het “ sy krag ” aangeriep , en hy het hulle uiteindelik almal verslaan en onder sy voete verpletter. Ook, gevul met liefde en dankbaarheid, herstel sy heilige en rein skepsels saam sy onderdane van heerlijkheid aan hom.

Vers 14: “ En die vier lewende wesens sê: Amen! En die ou manne het na vore gekom en vooroor gebuig .”

Die bewoners van die rein wêreld keur hierdie restitusie goed en sê: “Voorwaar! Dis waar! » En die aardse uitverkorenes wat deur gesublimeerde liefde verlos is, buig hulle neer voor hulle Almagtige Skepper-God wat gekom het om in Jesus Christus te inkarneer.

Openbaring 6: Akteurs, goddelike strawwe en tekens van die tye van die Christelike era

Ek onthou die les wat in Openb.5 gegee is: die boek kan slegs oopgemaak word wanneer die “ sewende seël ” verwyder is. Om hierdie opening te maak, moet Christus se uitverkorene die beoefening van die sewende-dag Sabbat

absoluut goedkeur; en hierdie geestelike keuse bekwaam hom, om van God wat hom goedkeur, sy wysheid en sy geestelike en profetiese onderskeidingsvermoë te ontvang. Dus, sonder dat die teks self dit spesifiseer, sal die uitverkore een die " *seël van God* " wat in Openb.7:2 aangehaal word, identifiseer met die " *sewende seël* ", wat steeds die boek Openbaring sluit, en hy sal assosieer met hierdie twee " *seëls* ", die sewende dag in rus geheilig deur God. Geloof maak die verskil tussen lig en duisternis. Dus, vir enigiemand wat nie die geheiligde Sabbat goedkeur nie, sal die profesie 'n geslote, hermetiese boek bly. Hy herken dalk sekere ooglopende onderwerpe, maar hy sal nie die lewensbelangrike en snydende openbarings wat die verskil tussen lewe en dood maak, verstaan nie. Die belangrikheid van die " *sewende seël* " sal in Openb. 8:1-2 verskyn waar die Gees dit die rol gee om die tema van die " *sewe basuine* " te open. Nou is dit juis in die boodskappe van hierdie " *sewe basuine* " dat God se projek duidelik sal word. Omdat die tema van die *trompette* van Openb.8 en 9 parallel kom om die waarhede te voltooi wat in die temas van die " *briewe* " van Openb.2 en 3 geprofeteer word; en die " *seëls* ", van Openb.6 en 7. Die goddelike strategie is identies aan dié wat hy gebruik het om sy profetiese openbaring wat aan Daniël gegee is, te konstrueer. Nadat ek gekwalifiseer is vir hierdie amp deur my aanvaarding van die beoefening van die geheiligde Sabbat en deur sy soewereine keuse, het die Gees die boek van sy Openbarings vir my oopgemaak deur die " *sewende seël* " te ontseël. Kom ons ontdek nou die identiteit van sy " *seëls* ".

Vers 1: " *Ek het gesien toe die Lam een van die sewe seëls oopmaak, en ek hoor een van die vier lewende wesens soos met 'n stem van donderweer sê: Kom!* »

Hierdie eerste " *lewende wese* " dui op die koninklikheid en sterkte van die " *leeu* " van Openb.4:7, volgens Rigt.14:18. Hierdie *stem van donderweer* is goddelik en *kom van die troon* van God af in Openb.4:5. Dit is dus die Almagtige God wat praat. Die opening van elke " *seël* " is 'n uitnodiging van God aan my om die boodskap van die visioen te sien en te verstaan. Jesus het reeds vir Filippus gesê: " *Kom kyk* " om hom aan te moedig om hom te volg.

Vers 2: " *Ek het gekyk, en daar het 'n wit perd verskyn. Die een wat dit gery het, het 'n boog gehad; 'n kroon is aan hom gegee, en hy het as oorwinnaars weggetrek en om te oorwin.* "

Wit dui sy volmaakte suiwerheid aan ; die *perd* is die beeld van die uitverkore mense wat dit volgens Jakobus 3:3 lei en leer: " *As ons die byt in die bek van perde sit sodat hulle ons gehoorsaam, regeer ons ook oor hulle hele liggaam* "; sy " *boog* " simboliseer die pyle van sy goddelike woord; sy " *kroon* " is " *die kroon van die lewe* " verkry deur sy martelaarskap wat vrywillig deur hom aanvaar is; sy oorwinning was vasbeslote sedert sy skepping van die eerste vis-à-vis; ongetwyfeld is hierdie beskrywing dié van die Almagtige God Jesus Christus. Sy finale oorwinning is seker omdat hy reeds op Golgota die duiwel, sonde en dood oorwin het. Sagaria 10:3-4 bevestig hierdie beelde deur te sê: " *My toorn is ontvlam teen die herders, en Ek sal die bokke besoek. want die HERE van die leërskare besoek sy kudde, die huis van Juda, en Hy sal hulle in die geveg sy eerperd maak; van hom sal die hoek kom, van hom die spyker, van hom die oorlogsboog ; van hom sal al die leiers saam kom.* » Die oorwinning van die

goddelike Christus is verkondig deur die “ *heiligmaking van die sewende dag* ” van ons weke, vanaf die skepping van die wêreld; die Sabbat, wat die res van die “ *sewende* ” millennium profeteer, genoem “ *duisend jaar* ” in Openb.20:4-6-7, waarin Jesus, deur sy oorwinning, sy uitverkorenes vir ewig sal bring. Die instelling van die Sabbat vanaf die grondlegging van die aardse wêreld bevestig hierdie uitdrukking: “ *begin as 'n oorwinnaar* ”. Die Sabbat is die profetiese aankondigingsteken van hierdie goddelike en menslike oorwinning teen sonde en die duiwel en as sodanig is dit daarop dat God ook sy hele program van “ *heiligmaking* ” baseer, van wat aan hom behoort en dat hy die duiwel weggryp.

Vers 3: “ *Toe Hy die tweede seël oopmaak, hoor ek die tweede lewende wese sê: Kom !*”

Die “ *tweede lewende wese* ” verwys na “ *die kalf* ” van die offers van Openb.4:7. Die gees van opoffering het Jesus Christus en sy ware dissipels aan wie hy verklaar het: “ *As iemand My wil volg, homself verloën en sy kruis opneem en sy kruis opneem.* ”

Vers 4: “ *En daar het 'n ander perd uitgekom, rooi. Hy wat op hom sit, het mag ontvang om vrede van die aarde af weg te neem, sodat die mense mekaar se kele sou doodslaan; en 'n groot swaard is aan hom gegee .*”

Die “ *rooi* ”, of “ *vuurrooi* ”, dui op die sonde wat aangemoedig word deur die Hoofvernietiger, wat Satan is, in die beeld van die “ *Abaddon Apollyon* ” van Openb.9:11; “ *vuur* ” is die middel en simbool van vernietiging. Hy lei ook sy bose kamp wat bestaan uit slegte gevalle engele en verlei en gemanipuleerde aardse magte. Hy is slegs 'n skepsel wat die krag van God “ *ontvang* ” om vrede van die aarde af weg te neem, sodat mense mekaar kan doodmaak . Hierdie optrede sal toegeskryf word aan Rome, “ *die prostituut Babilon die grote* ” in Openb. 18:24: “ *en omdat die bloed van die profete en die heiliges en van almal wat op die aarde gedood is in haar gevind is* ”. Die “ *Vernietiger* ” van getroue Christene word dus sowel as sy slagoffers geïdentifiseer. “ *Die swaard* ” wat hy ontvang, dui op die eerste van die *vier verskriklike* goddelike strawwe wat in Eseg.14:21-22 aangehaal word: “ *Ja, so sê die Here, YaHWéH: Al stuur Ek teen Jerusalem my vier verskriklike strawwe , swaard, hongersnood, wilde diere en pes, om mense en diere te vernietig, daar sal nogtans 'n oorblyfsel wees wat sal ontsnap, wat daaruit sal kom, seuns en meisies ...*”.

Vers 5: “ *Toe Hy die derde seël oopmaak, hoor ek die derde lewende wese sê: Kom! Ek het gekyk, en kyk, daar het 'n swart perd verskyn. Die een wat daarop gery het, het 'n skaal in sy hand gehou .*”

Die “ *derde lewende wese* ” is “ *mens* ” wat na die beeld van God van Openb.4:7 gemaak is. Hierdie karakter is fiktief, maar hy vorm die tweede goddelike straf vir sonde volgens Eseg.14:20. Optree teen die dieet van mans, hierdie keer gaan dit oor *hongersnood* . Gedurende ons era sal dit beide letterlik en geestelik opgelê word. In beide toepassings het dit sterflike gevolge, maar in sy geestelike sin van ontneming van goddelike lig, is die direkte gevolg daarvan die dood van die “ *tweede dood* ” wat vir die gevalle gereserveer is, by die laaste oordeel. Die boodskap van hierdie derde ruiters word soos volg saamgevat: aangesien die mens nie meer na die beeld van God is nie, maar na dié van diere, ontnem ek hom van dit wat hom lewe gee: sy vleeslike voeding en sy geestelike

voeding. Die weegskaal is die simbool van geregtigheid, hier dié van God wat die geloofswerke van Christene oordeel.

Vers 6: “ *En ek het 'n stem in die middel van die vier lewende wesens hoor sê: 'n Maat koring vir 'n penning en drie mate gars vir 'n penning; maar doen geen kwaad aan die olie en die wyn nie .* ”

Hierdie stem is dié van Christus wat verag en gefrustreerd is deur die ontrouheid van valse gelowiges. Vir dieselfde prys sien ons 'n kleiner hoeveelheid koring as vir gars. Agter hierdie vrygewige offer van gars skuil 'n boodskap van 'n baie hoë geestelike vlak. Inderdaad, in Num.5:15 bied die wet 'n offer van " gars " aan om 'n probleem van *jaloesie* wat 'n man teenoor sy vrou ervaar, op te los. Lees dus in detail, volledig, hierdie prosedure wat in verse 12 tot 31 beskryf word as jy wil verstaan. In die lig daarvan het ek verstaan dat God self, *die Bruidegom* in Jesus Christus van die Vergadering, sy *bruid*, hier 'n klag indien vir “ *vermoede van jaloesie* ”; wat bevestig sal word deur die vermelding van die “ *bitter waters* ” aangehaal in die “ *derde basuin* ” in Openb.8:11. In die prosedure van Numeri 5, moes die vrou stowwerige water drink, sonder gevolg, indien onskuldig, maar, deur bitter te word as skuldig, sal sy met 'n vloek getref word. *Die owerspel* van die Vrou is aan die kaak gestel in Openb.2:12 (gemasker met die naam *Pergamum*: huweliksoortreding) en Openb.2:22, en dit sal dus weer bevestig word deur 'n skakel wat tussen die *3de seël* en die *3de basuin gevestig is*. Reeds, in Daniël, het dieselfde benadering veroorsaak dat Daniël 8 die Romeinse identiteit van die “ *horinkie* ” van Dan.7 wat as 'n "hipotese" voorgestel is, "bevestig". Hierdie parallel van Daniël 2, 7 en 8 was die nuwigheid wat my toegelaat het om die Romeinse identifikasie te bewys; dit vir die eerste keer sedert die bestaan van Adventisme. Hier in Openbaring lyk dinge op dieselfde manier. Ek demonstreer die oorsig van die parallelle Christelike era van die drie hoofemas, briewe, seëls en trompette. En in Openbaring vervul die tema van “ *basuine* ” dieselfde rol as Daniël 8 vir die boek Daniël. Hierdie twee elemente verskaf bewyse waarsonder die profesie slegs die “ *vermoede* ” sou bied wat ek "hipotese" genoem het in die studie van Daniël. Dus, hierdie woorde, “ *vermoede van jaloesie* ” geopenbaar in Num.5:14, is van toepassing op God en die Vergadering vanaf Openb.1 tot Openb.6; dan met die opening van die boek wat moontlik gemaak is deur die identifikasie van die “ *sewende seël* ” met die sewende dag Sabbat, tema van Openb.7, sal die Vergadering se “ *vermoede van egbreuk* ” "bevestig" word in die tema van “ *basuine* ” en hoofstukke 10 tot 22 wat daarop volg. Die Gees gee dus in hoofstuk 7 die rol van 'n doeanepos, waar magtiging om binne te gaan verkry moet word. In die geval van Openbaring is daardie gesag Jesus Christus, die Almagtige God en Heilige Gees, self. Die toegangsdeur is oop vir hom, sê hy, wat “ *my stem hoor* ” wat vir my oopmaak as ek aan sy deur klop (die deur van die hart), en wat saam met my en ek saam met hom eet”, aldus Apo .3:20. “ *Wyn en olie* ” is die onderskeie simbole van die bloed wat deur Jesus Christus en die Gees van God vergiet is. Daarbenewens word hulle albei gebruik om wonde te genees. Die opdrag wat gegee word om *hulle geen kwaad aan te doen nie*, beteken dat God straf, maar Hy doen dit steeds met 'n mengsel van Sy genade. Dit sal nie die geval wees vir die “ *sewe laaste*

plae ” van sy “ toorn ” van die laaste aardse dae volgens Openb. 16:1 en 14:10 nie.

Vers 7: “ *Toe Hy die vierde seël oopmaak, hoor ek die stem van die vierde lewende wese sê: Kom! »*

Die “ vierde lewende wese ” is die “arend ” van hoogste hemelse verheffing. Hy kondig die verskyning van God se vierde straf aan: sterflikheid.

Vers 8: “ *Ek het gekyk, en daar het ’n vaal perd verskyn. Die een wat dit gery het, is die Dood genoem, en Hades het hom vergesel. Mag is aan hulle gegee oor ’n kwart van die aarde om die mense deur die swaard, deur hongersnood, deur die dood en deur die wilde diere van die aarde te vernietig .”*

Die aankondiging word bevestig, dit is inderdaad “ dood ”, maar in sy sin van sterflikheid opgelê in omstandighedsstrawwe. Die dood raak die hele mensdom sedert die erfsonde, maar hier word slegs “ ’n kwart van die aarde ” daardeur getref, “ deur die swaard, hongersnood, sterflikheid ” as gevolg van epidemiese siektes, en “ wilde diere ” beide dier en mens. Hierdie “ kwart van die aarde ” teiken ontrou Christelike Europa en die magtige nasies wat daaruit sal ontstaan rondom die 16de^{eeu}: die twee Amerikaanse vastelande en Australië.

Vers 9: “ *Toe Hy die vyfde seël oopgemaak het, het ek onder die altaar die siele gesien van die wat gedood is ter wille van die woord van God en vir die getuienis wat hulle gelewer het .”*

Dit is die slagoffers van “bestelike” optrede wat in die naam van die valse Christelike geloof gepleeg is. Dit word geleer deur die Rooms-pouslike Katolieke regime, reeds gesimboliseer in Openb.2:20, deur die vrou Isebel aan wie die Gees die aksie toeskryf om haar dienaars te onderrig of letterlik: “ haar slawe ”. Hulle word “ onder ” geplaas die altaar ”, dus onder die beskerming van die kruis van Christus wat hulle toelaat om voordeel te trek uit sy “ ewige geregtigheid ” (sien Dan.9:24). Soos Openb.13:10 sal aandui, is die uitverkorenes martelaarslagoffers en nooit beregters nie, ook nie mensemoordenaars nie. Die uitverkorenes betrokke in hierdie vers, wat deur Jesus erken word, het hom selfs in die dood as martelare nagevolg: “ vir die woord van God en vir die getuienis wat hulle gegee het ”; want ware geloof is aktief, nooit ’n eenvoudige vals gerusstellende etiket nie. Hulle “ getuienis ” het juis bestaan uit die prysgee van hulle lewens tot eer van God.

Vers 10: “ *Hulle het met ’n groot stem uitgeroep en gesê: Hoe lank, o heilige en waaragtige Meester, vertraag U om te oordeel en ons bloed te wreek op die bewoners van die aarde? »*

Laat hierdie beeld julle nie mislei nie, want dit is net hulle bloed wat op die aarde vergiet is wat wraak roep voor die ore van God, net soos die bloed van Abel wat deur sy broer Kain gedood is volgens Gen.4:10: “ *En God het gesê: Wat het jy gedoen? Die stem van jou broer se bloed roep van die aarde af na my.* ”. Die ware toestand van die dooies word geopenbaar in Pred.9:5-6-10. Behalwe Henog, Moses, Elia en die heiliges wat opgewek is ten tyde van die dood van Jesus Christus, het die ander “nie meer deel aan alles wat onder die son gedoen word nie, want hulle denke en hulle nagedagtenis het tot niet gegaan .” “ *Daar is nie wysheid of verstand of kennis in die hel nie. want hulle nagedagtenis is vergete .”* Dit is die kriteria wat deur God geïnspireer is met betrekking tot die dood . Valse gelowiges is slagoffers van valse leerstellings wat geërf is van die

heidendom van die Griekse filosoof Plato wie se mening oor die dood geen plek het in die Christelike geloof getrou aan die God van waarheid nie. Kom ons gee aan Plato terug wat aan hom behoort en aan God wat aan hom behoort: die waarheid oor alles, en laat ons logies wees, want die dood is die absolute teenoorgestelde van lewe, en nie 'n nuwe vorm van bestaan nie.

Vers 11: “ *'n Wit kleeed is aan elkeen van hulle gegee; en hulle is aangesê om nog 'n rukkie met rus te bly totdat die getal van hulle medediensknegte en hulle broers wat soos hulle gedood sou word, vol was .*

Die “ *wit kleeed* ” is die simbool van die reinheid van die martelare wat Jesus die eerste keer in Openb.1:13 gedra het. Die “ *wit kleeed* ” is die beeld van sy toegerekende geregtigheid in die tyd van godsdienstige vervolging. Die tyd van martelare strek vanaf die tyd van Jesus tot 1798. Aan die einde van hierdie tydperk, volgens Openb.11:7, “ *die dier wat uit die afgrond opstaan* ”, simbool van die Franse Rewolusie en sy verskrikkinge ateïste van 1793 en 1794, sal 'n einde maak aan die vervolgings wat deur die monargie en die Katolieke pousdom georganiseer is, wat self aangewys is as “ *dier wat uit die see opkom* ” in Ap.13:1. Ná die revolusionêre bloedbad sal godsvrede in die Christelike wêreld gevestig word. Ons lees weer: “ *En hulle is aangesê om nog 'n rukkie stil te bly totdat die getal van hulle medediensknegte en hulle broers wat net soos hulle gedood sou word, vol was .* ” Die res van die dooies in Christus sal voortgaan tot sy finale glorieryke wederkoms. As ons aanvaar dat die boodskap van hierdie “ *vyfde seël* ” gerig is aan die Protestante wat vervolg is deur die Katolieke pouslike inkwisisie van die “ *Thyatira* ”-era, sal die tyd van moord op die uitverkorenes ophou weens die Franse revolusionêre optrede wat binnekort, tussen 1789 en 1798, wat die aggressiewe mag van die koalisie van die pousdom en die Franse monargie vernietig. Die “ *sesde seël* ” wat sal oopgaan, sal dus *betrekking hê op hierdie Franse revolusionêre regime wat Openb. 2:22 en 7:14 “ groot verdrukking* ” noem . In die leerstellige onvolmaaktheid wat dit kenmerk, sal die Protestantse geloof ook 'n slagoffer wees van die onverdraagsaamheid van die ateïstiese revolusionêre regime. Dit is deur sy optrede dat die getal van diegene wat doodgemaak sou word, bereik sal word.

Vers 12: “ *Ek het gekyk toe Hy die sesde seël oopmaak; en daar was 'n groot aardbewing, die son het swart geword soos 'n rou, die hele maan het soos bloed geword .*

Die “ *aardbewing* ” gegee as 'n teken van die tyd van die “ *6de seël* ”, stel ons in staat om die aksie op Saterdag 1 November ¹⁷⁵⁵ *omstreeks* 10 vm. Die geografiese middelpunt daarvan was die hoogs Katolieke stad Lissabon waarin daar 120 Katolieke kerke was. God het dus die teikens van sy toorn aangedui wat hierdie “ *aardbewing* ” ook in geestelike beeld geprofeteer het. Die geprofeteerde optrede sal in 1789 voltrek word met die opstand van die Franse volk teen hul monargie; Nadat God haar en haar bondgenoot Rooms-Katolieke pousdom veroordeel het, het hulle albei in 1793 en 1794 doodgeslaan; datums van die “twee revolusionêre Terrors”. In Openb.11:13 word Franse revolusionêre optrede vergelyk met 'n “ *aardbewing* ”. Deur die aksies wat aangehaal is, te kan dateer, word die profesie meer presies. “... *die son het swart geword soos 'n sak perdehaar* », 19 Mei 1780, en hierdie verskynsel wat in Noord-Amerika ervaar is,

het die naam “donker dag” gekry. Dit was 'n dag sonder enige sonlig wat ook die optrede van Franse revolusionêre ateïsme voorspel het teen die lig van die geskrewe woord van God wat hier gesimboliseer word deur die " *son* "; die Heilige Bybel is in auto-da-fé verbrand. " *Die hele maan het soos bloed geword* ", aan die einde van hierdie donker dag het die dik wolke die maan in 'n uitgesproke rooi kleur geopenbaar. Deur hierdie beeld het God die lot bevestig wat vir die pouslike-koninklike kamp van duisternis gereserveer is, tussen 1793 en 1794. Hulle bloed sou oorvloedig vergiet word deur die skerp lem van die revolusionêre guillotine.

Let wel : In Openb.8:12, deur " 'n derde van die son, 'n derde van die maan en 'n derde van die sterre " te slaan, sal die boodskap van die " vierde basuin " die feit bevestig dat die slagoffers van die revolusionêre sal ware uitverkorenes en gevalle mense wees wat deur God in Jesus Christus verwerp is. Dit bevestig ook die betekenis van die “ vyfde seël ”-boodskap wat ons sopas gesien het. Dit is deur die optrede van ateïsme dat die laaste moorde op die getroue uitverkorenes bewerkstellig sal word.

Vers 13: “ *En die sterre van die hemel het op die aarde geval, soos wanneer 'n vyeboom wat deur 'n sterk wind geskud word, sy groen vye weggooi.* »

Hierdie derde teken van die tye, hierdie keer hemels, is letterlik vervul op 13 November 1833, sigbaar van regoor die Verenigde State tussen middernag en 5 vm. Maar soos die vorige teken het dit 'n geestelike gebeurtenis van ondenkbare omvang ingelui. Wie kon die getal van hierdie sterre getel het wat in die vorm van 'n sambreel oor die hele uitspansel van die lug geval het van middernag tot 05:00? Dit is die beeld wat God vir ons gee van die val van Protestantse gelowiges in 1843, toe hulle slagoffers was van die dekreet van Dan.8:14 wat in werking getree het. Tussen 1828 en 1873 word die werking van die rivier “Tiger” (Dan.10:4), naam van die mensmoordende dier, dus bevestig in Dan.12:5 tot 12. In hierdie vers beeld die “ *vyeboom* ” af getrouheid van die volk van God, behalwe dat hierdie getrouheid bevraagteken word deur die beeld van die “ *groenvye* ” wat op die aarde gegooi is. Net so is die Protestantse geloof deur God ontvang met voorbehoude en voorlopige voorwaardes, maar minagting vir die profetiese boodskappe van William Miller en verwerping van die herstel van die Sabbat het sy ondergang in 1843 veroorsaak. Dit was deur hierdie weiering dat die " *vy* " gebly het “ *groen* ”, weier om ryp te word deur die lig van God te aanvaar, sal dit sterf. Sy sal in hierdie status bly, verval uit die genade van die Here tot die tyd van haar glorieryke terugkeer, in 2030. Maar wees versigtig, deur sy weiering van die laaste ligte, sedert 1994, het amptelike Adventisme geword, " *dit ook* ", 'n “ *groenvy* ” wat bestem is om twee keer te sterf.

Vers 14: “ *Die hemel het weggegaan soos 'n opgerolde boek; en al die berge en eilande is uit hulle plekke verskuif.* »

Hierdie aardbewing is hierdie keer universeel. Op die uur van sy heerlike verskyning sal God die aarde en alles wat dit in mense en diere bevat, laat skud. Hierdie aksie sal plaasvind ten tye van die “ *sewende van die sewe laaste plae van die toorn van God* ”, volgens Openb.16:18. Dit sal vir die waarlik uitverkorenes die uur van hulle opstanding wees, “ *die eerste* ”, dié van die “ *geseëndes* ”, volgens Openb.20:6.

Vers 15: “ *Die konings van die aarde, die grotes, die militêre bevelvoerders, die rykes, die magtiges, al die slawe en die vryes, het hulle verberg in die grotte en in die rotse van die berge.* »

Wanneer die Skeppergod in al sy heerlikheid en krag verskyn, kan geen menslike krag bly staan nie, en geen skuiling kan sy vyande teen sy regverdige toorn beskerm nie. Hierdie vers dui dit aan: God se geregtigheid terroriseer alle skuldige kategorieë van die mensdom.

Vers 16: “ *En hulle het vir die berge en vir die rotse gesê: Val op ons en verberg ons vir die aangesig van Hom wat op die troon sit, en vir die toorn van die Lam;* »

Dit is die lam self wat op die goddelike troon sit, maar op hierdie uur is dit nie meer die geslagte lam wat homself aan hulle aanbied nie, dit is die “ *Koning van die konings en Here van die here* ” wat sy laaste dae se vyande kom verpletter.

Vers 17: “ *Want die groot dag van sy toorn het aangebreek, en wie kan standhou?* »

Die uitdaging is inderdaad om te “ *bestaan* ”, dit wil sê om te oorleef na God se geregtelike ingryping.

Diegene wat in hierdie verskriklike uur kan “ *oorleef* ” is diegene wat sou sterf, in ooreenstemming met die plan van die Sondag-besluit genoem in Openb. 13:15, waarvolgens die waarnemers van die goddelike heilige Sabbat vernietig sou word op die aarde. Die skrik van diegene wat hulle gaan doodmaak, wat in die vorige vers geopenbaar is, word verduidelik. En so sal diegene wat sal kan oorleef op die dag van die wederkoms in heerlikheid van Jesus Christus die tema wees van Openb.7, waarin God 'n deel van sy projek wat hulle aangaan, aan ons sal openbaar.

Sewendedag Adventisme verseël met die seël van God: die Sabbat

Vers 1: “ *Hierna het ek vier engele sien staan in die vier uithoeke van die aarde; Hulle het die vier winde van die aarde teruggehou, sodat geen wind teen die aarde of op die see of teen enige boom gewaai het nie.* »

Hierdie " vier engele " is die hemelse engele van God wat besig is met 'n universele aksie gesimboliseer deur die " vier hoeke van die aarde ". Die " vier winde " simboliseer universele oorloë, konflikte; hulle word dus " beperk ", voorkom, geblokkeer, wat universele godsdienstvrede tot gevolg het. " Die see " simbool van Katolisisme en " die aarde " simbool van die Gereformeerde geloof is in vrede met mekaar. En hierdie vrede gaan ook oor " die boom ", die beeld van die mens as individu. Die geskiedenis vertel ons dat hierdie vrede afgedwing is deur die verswakking van pouslike mag wat deur die Franse nasionale ateïsme tussen 1793 en 1799 verpletter is, die datum waarop Pous Pius VI gesterf het in die Citadel-gevangenis in Valence-sur-Rhône, waar ek gebore is en woonagtig was. Hierdie aksie word toegeskryf aan " die dier wat uit die diepte opklim " in Openb.11:7. Dit word ook die " 4de basuin " genoem in Openb.8:12. Na haar, in Frankryk, sal die keiserlike regime van Napoleon I ^{gesimboliseer} deur " 'n arend " in Apo.8:13, sy gesag handhaaf oor die Katolieke godsdienste wat deur die Konkordaat gerehabiliteer is.

Vers 2: “ *En ek het 'n ander engel sien opkom na die opkomende son, met die seël van die lewende God; hy het met 'n groot stem uitgeroep na die vier engele aan wie dit gegee is om die aarde en die see te beskadig, en hy het gesê :*

Die " opkomende son " het verwys na God wat sy aardse kudde in Jesus Christus besoek het in Lukas 1:78. Die " seël van die lewende God " verskyn in die hemelse kamp van Jesus Christus. Met 'n " harde stem " wat sy gesag bevestig, gee die engel 'n bevel aan die universele demoniese engelemagte wat magtiging van God ontvang het " om skade te doen ", om " die aarde " en om " die see " te wees, aan die Protestantse geloof en aan die Rooms-Katolieke geloof. Hierdie geestelike interpretasies verhoed nie 'n letterlike toepassing wat betrekking sal hê op " die aarde, die see en die bome " van ons skepping nie; wat moeilik sou wees om te vermy met die gebruik van kernwapens ten tye van die " sesde basuin " van Openb.9:13 tot 21.

Vers 3: “ *Moenie die aarde of die see of die bome kwaad aandoen nie, totdat ons die voorhoofde van die dienaars van onse God verseël het.* »

Hierdie detail stel ons in staat om die begin van die aksie van die verseëling van die uitverkorenes te plaas vanaf die lente van 1843 tot die herfs van 1844. Dit was na 22 Oktober 1844 dat die eerste Adventis, kaptein Joseph Bates, verseël is deur aan te neem, individueel, die sewende-dag Sabbatsrus. Hy sou binnekort nagevolg word, geleidelik, deur al sy Adventiste broers en susters van die oomblik. Die verseëling het na 22 Oktober 1844 begin en sou voortduur vir

die “ vyf maande ” wat in Openb.9:5-10 geprofeteer is; “ vyf maande ” of 150 werklike jare in ooreenstemming met die dag-jaar-kode van Esé.4:5-6. Hierdie 150 jaar is geprofeteer vir godsdienstige vrede. Die gevestigde vrede het die verkondiging en universele ontwikkeling van die "Sewende-dag Adventiste"-boodskap bevoordeel, wat vandag in alle Westerse lande verteenwoordig word en waar ook al moontlik. Die Adventiste-sending is universeel, en as sodanig hang dit uitsluitlik van God af. Dit het dus niks om van ander Christelike belydenisskrifte te ontvang nie en moet, om geseën te wees, uitsluitlik staatmaak op die inspirasie wat gegee is deur Jesus Christus, sy hemelse Hoof van hoofde, wat die begrip gee van die lees van die " Heilige Bybel "; die Bybel, die geskrewe woord van God wat sy “ twee getuies ” in Openb.11:3 verteenwoordig. Begin in 1844, die tyd van vrede wat deur God gewaarborg is, sal eindig in die herfs van 1994 soos die studie van Openb.9 sal demonstreer.

Belangrike opmerking oor die “seël van God”: Die Sabbat alleen is nie voldoende om sy rol as die “ seël van God ” te regverdig nie. Die verseëling impliseer dat dit gepaard gaan met die werke wat Jesus vir sy heiliges voorberei het: die liefde vir die waarheid **en die profetiese waarheid** , en die getuienis van die vrugte wat in 1 Kor.13 aangebied word. Baie wat die Sabbat onderhou sonder om aan hierdie kriteria te voldoen, sal dit laat vaar wanneer die dreigement van dood vir die beoefening daarvan verskyn. Die Sabbat word nie oorgeërf nie, dit is God wat dit aan die uitverkorene gee, as teken **dat dit aan hom behoort** . Volgens Es.20:12-20: “ *Ek het ook my sabbatte aan hulle gegee as 'n teken tussen My en hulle, sodat hulle kan weet dat Ek die HERE is wat hulle heilig.../...Heilig my sabbatte, en dat hulle 'n teken tussen My en jou, waardeur dit bekend kan word dat Ek die HERE jou God is .* ”. Sonder om te weerspreek wat so pas gesê is, maar eerder om dit te bevestig, lees ons in 2 Tim.2:19: “ *Nogtans bly die vaste fondament van God staande, met hierdie woorde wat as seël dien : Die Here ken die wat behoort. aan hom ; en: Elkeen wat die Naam van die Here uitroep, laat hom van die ongeregtigheid afwyk. »*

Vers 4: “ *En ek het die getal gehoor van die verseëlde, honderd vier en veertig duisend, uit al die stamme van die kinders van Israel .*

Die apostel Paulus het in Rom.11 deur middel van 'n beeld gedemonstreer dat bekeerde heidene ingeënt is op die wortel van die aartsvader Abraham tot wie die Jode beweer hulle is. Gered deur geloof, soos hy, is hierdie bekeerde heidene 'n geestelike uitbreiding van die 12 stamme van Israel. Vleeslike Israel, wie se teken die besnydenis was, het geval, oorgelewer aan die duiwel, vir sy weiering van die Messias Jesus. Die Christelike geloof wat sedert 7 Maart 321 in afvalligheid verval het, is ook 'n geestelike Israel wat sedert daardie datum geval het. Hier bied God aan ons 'n outentieke geestelike Israel wat deur hom geseën is vanaf 1843. Dit is een wat die universele missie van Sewende-dag Adventisme dra. En reeds, die getal, " 144,000 ", aangehaal, verdien 'n verduideliking. Dit kan nie letterlik opgeneem word nie, want nadat Abraham se nageslag met die " *sterre van die hemel* " vergelyk is, lyk die getal veels te klein. Vir die Skeppergod spreek getalle net soveel soos letters. Dit is dan dat ons moet verstaan dat die term " *getal* " in hierdie vers nie geïnterpreteer moet word as 'n numeriese hoeveelheid nie, maar as 'n geestelike kode wat 'n godsdienstige gedrag aandui wat God seën en

afsonder (wat Hy heilig). Dus word “ 144 000 ” soos volg verduidelik: $144 = 12 \times 12$, en $12 = 7$, die getal van God + 5, die getal van die mens = alliansie tussen God en die mens. Die kubus van hierdie getal is die simbool van perfeksie en sy vierkant, dié van sy oppervlak. Hierdie verhoudings sal die van die nuwe Jerusalem wees wat in Openb.21 :16 in 'n geestelike kode beskryf word. Die term “ *duisend* ” wat daarna volg, simboliseer 'n ontelbare menigte. In werklikheid beteken “ 144,000 ” 'n menigte volmaakte verlose manne wat 'n verbond met God gesluit het. Hierdie verwysing na die stamme van Israel behoort ons nie te verbaas nie, want God het nie sy projek laat vaar nie ten spyte van die opeenvolgende mislukkings van sy alliansies met mense. Die Joodse model wat sedert die uittog uit Egipte aangebied is, het nie sonder rede tot Christus uitgebrei nie. En deur sy Christelike waarheid en die respek van al sy gebooe, insluitend dié van die Sabbat in die besonder, en sy herstelde morele, gesondheids- en ander ordinansies, vind God, in die getroue andersdenkende Adventisme van die laaste dae, die model van Israel ooreenstem. tot sy ideaal. Kom ons voeg by dat God in die teks van die 4de ^{gebod} oor die Sabbat aan sy Uitverkorenes sê: “ *Jy het ses dae om al jou werk te doen ... maar die 7de ^{is} die dag van YaHWéH, jou God*”. Dit blyk dat 6 24-uur-dae 144 uur optel. Ons kan dus aflei dat die 144 000 verseëldes getroue waarnemers van hierdie goddelike ordinansie is. Hulle lewens word deur hierdie respek gekenmerk vir die ses dae wat vir hulle sekulêre werke gemagtig is. Maar op die 7de ^{dag} eer hulle die geheiligde rusvoorwerp van hierdie gebod. Die geestelike karakter van hierdie “Adventiste” Israel sal gedemonstreer word in verse 5 tot 8 wat volg. Die name van die Hebreuse aartsvaders wat aangehaal is, is nie diegene wat vleeslike Israel saamgestel het nie. Diegene wat God gekies het, is slegs daar om 'n verborge boodskap in die regverdiging van hul oorsprong uit te dra. Soos met die name van die “ *sewe gemeentes* ”, dra dié van die “ *twaalf stamme* ” 'n dubbele boodskap. Die eenvoudigste word geopenbaar deur hul vertaling. Maar die rykste en mees komplekse is gebaseer op die verklaring wat elke ma maak wanneer sy dit regverdig om 'n naam aan hul kind te gee.

Vers 5: “ *van die stam van Juda, twaalf duisend verseëldes; van die stam van Ruben, twaalf duisend; van die stam van Gad, twaalf duisend; »*

Vir elke naam beteken die getal “ *twaalfduisend verseëls* ”: 'n menigte manne wat met God verbonde is, verseël deur die Sabbat.

Juda : Geloofd sy aan YaHWéH; moederlike woorde van Gen.29:35: “ *Ek sal YaHWéH loof*”.

Ruben : Sien 'n seun; moederlike woorde uit Gen.29:32: “ *YaHWéH het my vernedering gesien* ”

Gad : Geluk; moederlike woorde uit Gen.30:11: “ *Watter geluk!* »

Vers 6: “ *van die stam van Aser, twaalf duisend; van die stam van Náftali, twaalf duisend; van die stam van Manasse, twaalf duisend; »*

Vir elke naam beteken die getal “ *twaalfduisend verseëls* ”: 'n menigte manne wat met God verbonde is, verseël deur die Sabbat.

Asher : Gelukkig; moederlike woorde uit Gen.30:13: “ *Hoe gelukkig is ek!*

»

Naftali : Sukkelend: moederlike woorde uit Gen.30:8: “ *Ek het goddelik teen my suster geworstel en ek het die oorhand gekry .*”

Manasse : Vergeet: vaderlike woorde uit Gen.41:51: “ *God het my al my smarte laat vergeet*”.

Vers 7: “ *van die stam van Simeon, twaalf duisend; van die stam van Levi, twaalf duisend; van die stam van Issaskar, twaalf duisend;* » Vir elke naam beteken die getal “ *twaalfduisend verseëld* ”: 'n menigte manne wat met God verbonde is, verseël deur die Sabbat.

Simeon : Hoor: moederlike woorde uit Gen.29:33: “ *YaHWéH het gehoor dat ek nie geliefd is nie*”.

Levi : Aangeheg: moederlike woorde uit Gen.29:34: “ *Vir hierdie keer sal my man hom aan my verbind .*”

Issaskar : Salaris: moederlike woorde uit Gen.30:18: “ *God het my salaris gegee*”.

Vers 8: “ *van die stam van Sébulon, twaalf duisend; van die stam van Josef, twaalf duisend; van die stam van Benjamin, twaalf duisend verseëlde.* »

Vir elke naam beteken die getal “ *twaalfduisend verseëls* ”: 'n menigte manne wat met God verbonde is, verseël deur die Sabbat.

Sebulon : Woning: moederlike woorde van Gen.30:20: “ *Hierdie keer sal my man by my woon*”.

Josef : Hy verwyder (of voeg hy by): moederlike woorde uit Gen.30:23-24: “ *God het my smaad verwyder ... / (... mag YaHWéH nog 'n seun vir my byvoeg)*”

Benjamin : Seun van die regses: moederlike en vaderlike woorde uit Gen.35:18: “ *En toe sy op die punt was om die gees te gee omdat sy besig was om te sterwe, het sy hom die naam Ben-oni (Seun van my smart) gegee, maar die pa het hom Benjamin (Seun van die Regses) genoem.*

Hierdie 12 name, en moederlike en vaderlike woorde, druk die ervaring uit wat geleef is deur die laaste vergadering van Adventiste wat deur God gekies is; “ *die bruid het voorberei* ” vir haar Bruidegom Christus in Openb.19:7. Onder die laaste naam wat aangebied word, dié van “ *Benjamin* ”, profeteer God die finale situasie van sy Uitverkore, wat deur opstandige manne met die dood gedreig word. Die naamsverandering wat deur die vader, Israel, opgelê is, profeteer God se ingryping ten gunste van sy uitverkorenes. Sy glorieryke terugkeer keer die situasie om. Diegene wat sou sterf, word verheerlik en na die hemel opgeneem waar hulle aansluit by Jesus Christus, die almagtige en heerlike Skepper God. Die uitdrukking “Seuns van die reg” kry sy volle profetiese betekenis: die reg was die Uitverkorenes, of laaste geestelike Israel, en sy seuns, die verlore uitverkorenes wat dit saamstel. Dit is ook die skape wat aan die regterhand van die Here geplaas is (Matt.25:33).

Vers 9: “ *Hierna het ek gesien, en kyk, daar was 'n groot menigte wat niemand kon tel nie, uit elke nasie en stam en volk en taal. Hulle het voor die troon en voor die Lam gestaan, geklee in wit klere, en met palmtakke in hulle hande.* »

Hierdie “ *groot menigte, wat niemand kon tel nie* ” bevestig die geestelik gekodeerde simboliese aard van die “ *getalle* ” “144 000” en “12 000” wat in die vorige verse aangehaal is. Verder word 'n sinspeling op die nageslag van Abraham

gemaak deur die uitdrukking: " *niemand kon hulle tel nie* "; wat " *die sterre van die hemel* " betref wat God hom gewys het deur te sê: " *So sal jou nageslag wees* ". Hulle oorsprong is veelvuldig, *uit elke nasie, elke stam, elke volk en elke taal*, en uit elke era. Die tema van hierdie hoofstuk is egter veral gerig op die jongste Adventiste-boodskap van Godgegewe universaliteit. Hulle dra " *wit klere* " omdat hulle gereed was om as martelare te sterf, deur 'n bevel wat deur die laaste rebelle afgekondig is volgens Openb.13:15 ter dood veroordeel. Die " *palms* " wat in hulle hande gehou word, simboliseer hulle oorwinning teen die kamp van sondaars.

Vers 10: " *En hulle het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Die saligheid behoort aan onse God wat op die troon sit, en aan die Lam.* »

Die aksie roep die konteks op van die wederkoms in heerlijkheid van Jesus Christus, parallel met die beskrywing van die reaksies van die rebellekamp wat in Op.6:15-16 beskryf word. Hier is die opmerkings van die geredde verkose amptenare die absolute teenoorgestelde van dié van die rebelle. Verre daarvan om hulle bang te maak, verbly die wederkoms van Christus hulle, stel hulle gerus en red hulle. Die vraag wat deur die rebelle gestel is: " *Wie kan oorleef?*" » kry sy antwoord hier: die Adventiste wat getrou gebly het aan die sending wat God aan hulle toevertrou het tot aan die einde van die wêreld met gevaar van hul lewens, indien nodig. Hierdie getrouheid is gebaseer op hulle gehegtheid aan die respek van die heilige Sabbat wat deur God geheilig is vanaf die grondlegging van die wêreld, en hulle liefde geopenbaar vir sy profetiese woord. Dit is des te meer so aangesien hulle nou weet dat die Sabbat die groot res van die sewende millennium profeteer waarin hulle, as oorwinnaars na Jesus Christus, in staat sal wees om in te gaan deur die ewige lewe te ontvang wat in sy Naam beloof is.

Vers 11: " *En al die engele het rondom die troon gestaan en die ouderlinge en die vier lewende wesens; en hulle het met hul aangesig voor die troon voor God neergebuig* ,

Die toneel wat aan ons voorgehou word, roep die intog in die groot hemelse rus van God op. Ons vind beelde uit hoofstukke 4 en 5 wat oor hierdie tema handel.

Vers 12: " *en sê: Amen! Lof, heerlijkheid, wysheid, danksegging, eer, krag en sterkte kom onse God toe tot in alle ewigheid. Amen!* »

Gelukkig met hierdie pragtige einde van die ervaring van aardse verlossing, spreek die engele hul vreugde en hul dankbaarheid teenoor die God van goedheid wat ons Skepper is, hulle s'n, ons s'n, die een wat die inisiatief geneem het in die verlossing van die sondes van die uitverkore aardse , kom om te inkarneer in die swakheid van menslike vlees, om 'n gruwelike dood te ly wat deur sy geregtigheid geëis word. Hierdie menigte onsigbare oë het elke fase van hierdie verlossingsplan gevolg en verwonderd oor die verhewe demonstrasie van God se liefde. Die eerste woord wat hulle sê is " *Amen!*" Voorwaar! Dis waar! Want God is die God van waarheid, die Ware. Die tweede woord is " *die lof*" dit was ook die voornaam van die 12 stamme: " *Juda* " = Lofprysing. Die derde woord is " *die glorie* " en God is tereg besorg oor sy heerlijkheid, want hy sal dit in Apo.14:7 terugroep om dit, in die titel van unieke skepper-God, te eis van diegene wat sy redding sedert 1843 geëis het. Die vierde woord is " *wysheid* " . Die

bestudering van hierdie dokument het ten doel om dit deur al sy verkose amptenare te laat ontdek. Hierdie goddelike wysheid gaan ons verbeelding te bowe. Subtiliteit, gedagtespeletjies, alles is daar in goddelike formaat. Vyfde kom “ *dankoffer* ”. Dit is die godsdienstige vorm van danksegging wat in *heilige woorde en werke* volbring word . In graad ses kom “*eer*”. *Dit is waarmee die rebelle* God die meeste gefrustreer het. Hulle het hom met minagting behandel deur sy geopenbaarde wil uit te daag. Intendeel, die verkose amptenare het hom, in die mate van hul moontlikheid, die eer gegee wat hom wettiglik toekom. In die sewende en agtste kom “ *krag en sterkte* ”. Hierdie twee bindende dinge was nodig om die tiranne van die aarde tot 'n val te bring, om die arrogante rebelle te verpletter terwyl hulle nog oor die aarde regeer het. Sonder hierdie *krag en krag* sou die laaste uitverkorenes gesterf het soos soveel ander martelare tydens die Christelike era.

Vers 13: “ *En een van die ouderlinge het geantwoord en vir my gesê: Hulle wat bekleed is met wit klere, wie is hulle, en waar kom hulle vandaan?* »

Die vraag wat gevra word, is bedoel om aan ons die besonderheid van die simbool van “ *wit klere* ” te openbaar in verband met die “ *wit* ” klere van Openb.3:4 en die “ *fyn linne* ” wat in Openb.19:8 aandui “ *die regverdige werke van die heiliges* ” van die *eindtydse “voorbereide bruid* ” wees, getroue eindtydse Adventisme gereed vir sy wegraping na die hemel.

Vers 14: “ *Ek het vir hom gesê: My heer, U weet dit. En hy het vir my gesê: Dit is hulle wat uit die groot verdrukking kom; hulle het hul klere gewas en dit wit gemaak in die bloed van die lam.* »

Die “ *wit klere* ” wat deur sekere ou manne gedra word, kan Jean trouens hoop op 'n antwoord van een van hulle. En die verwagte antwoord kom: “ *Dit is hulle wat uit die groot verdrukking kom* ”, dit wil sê, die uitverkorenes, slagoffers en martelare van godsdiensoorloë en ateïsme soos aan ons geopenbaar deur die “ *5de seël* ”. in Openb.6:9 tot 11: “ *'n Wit kleed is aan elkeen van hulle gegee; en hulle is aangesê om nog 'n tyd lank met rus te bly totdat die getal van hulle medediensknepte en hulle broers wat soos hulle gedood sou word, vol was.* » In Openb.2:22 dui die “ *groot verdrukking* ” op die slagting van die Franse ateïstiese revolusionêre regime wat tussen 1793 en 1794 bewerkstellig is. Ter bevestiging, in Openb.11:13, lees ons: “ *...seweduisend man is hierin gedood. aardbewing* ” ; “ *Sewe* ” vir godsdienstiges en “ *duisend* ” vir menigte. Die Franse Rewolusie is soos 'n aardbewing wat ook dienaars van God doodmaak. Maar hierdie “ *groot verdrukking* ” was slegs 'n eerste vorm van hierdie prestasie. Die tweede vorm daarvan sal bereik word deur die “ *6de trompet* ” van Openb.9, 'n subtiliteit van die redigering in Openb.11 sal hierdie feit openbaar. Menigte ontroue Christene sal tydens die Derde Wêreldoorlog doodgemaak word wat die “ *6de basuin* ” simboliseer en bevestig. Maar sedert 1843 het God die uitverkorenes gekies wat hy heilig en die laastes wat hy afsonder is te kosbaar in sy oë om vernietig te word. Hy berei hulle voor vir die laaste getuienis van die geskiedenis van aardse verlossing; 'n getuienis van getrouheid wat hulle aan hom sal lewer deur getrou te bly tot sy sewende-dag Sabbat, selfs wanneer hulle deur die rebellekamp met die dood bedreig word. Hierdie laaste toets van God se plan word geopenbaar in die boodskap wat aan “ *Philadelphia* ” gelewer is in Openb. 3:10 en in Openb. 13:15

(dekreet van die dood). Vir God is voorneme aksie werd, en in die mate wat hulle, op die proef gestel, die risiko van dood aanvaar, word hulle deur hom geassimileer in die groep martelare en word dus die “ *wit kleed* ” regte martelare toegeskryf. Hulle sal die dood ontvlug slegs as gevolg van die reddende ingryping van Jesus Christus. In hierdie laaste toets, na die tweede “ *groot verdrukking* ”, deur die getuienis van hul getrouheid, sal hulle op hul beurt “ *hulle klere was, en hulle wit maak in die bloed van die lam* ” en getrou bly tot die einde toe hulle sal gedreig word. Aan die einde van hierdie laaste toets van geloof, sal die getal van diegene wat dus as martelare sou sterf volledig wees en die sterflike “ *rus* ” van die gemartelde heiliges van die “ *vyfde seël* ” sal eindig met hulle opstanding. Sedert 1843 en veral sedert 1994, maak die werk van heiligmaking wat deur God onderneem word dit nutteloos, die dood van die ware uitverkorenes wat lewend en getrou gebly het tot die uur van sy wederkoms en die einde van die genadetyd wat dit voorafgaan, maak dit nog meer nutteloos.

Vers 15: “ *Om hierdie rede is hulle voor die troon van God en dien hulle Hom dag en nag in sy tempel. Hy wat op die troon sit, sal sy tent oor hulle opslaan;* »

Ons verstaan dat hierdie tipe uitverkorenes vir God 'n besonder hoë elite verteenwoordig. Hy sal hom spesiale eerbewyse toeken. In hierdie vers gebruik die Gees twee tye van vervoeging, die hede en die toekoms. Die werkwoorde wat in die teenwoordige tyd vervoeg is “ *hulle is* ” en “ *dien hom* ” openbaar die kontinuïteit van hul gedrag in hul liggaam van vlees wat die tempel is van God wat in hulle woon. En hierdie aksie sal voortgesit word in die hemel na hulle wegraping deur Jesus Christus. In die toekomstige tyd gee God sy antwoord op hulle getrouheid: “ *Hy wat op die troon is, sal sy tent oor hulle opslaan* ” vir ewig.

Vers 16: “ *Hulle sal nie meer honger en nie meer dors hê nie, en die son sal hulle nie slaan of enige hitte nie.* »

Hierdie woorde beteken vir die uitverkore Adventiste van die einde dat hulle “ *honger* ” was nadat hulle van kos ontnem is en “ *dors* ” was omdat hulle van water ontnem is deur hulle martelaars en hulle tronkbewaarders. “ *Die vuur van die son* ,” wie se “ *hitte* ” verskerp word in die vierde van God se laaste sewe plae, sal hulle verbrand en laat ly het. Maar dit was ook deur die vuur van die brandstapels van die pouslike inkwisisie, die ander soort “ *hitte* ” dat die martelare van die “ *vyfde seël* ” verteer of gemartel is. Die woord “ *hitte* ” hou ook verband met die vuur van konvensionele en atoomwapens wat in die konteks van die *sesde trompet gebruik word* . Die oorlewendes van hierdie laaste konflik sal deur die vuur gegaan het. Hierdie dinge sal nooit weer gebeur in die ewige lewe, wat slegs die uitverkorenes sal ingaan nie.

Vers 17: “ *Want die Lam wat in die middel van die troon is, sal hulle laat wei en hulle na die fonteine van die waters van die lewe lei, en God sal elke traan van hulle oë afvee.* »

“ *Die Lam* ” is in werklikheid ook die Goeie Herder wat sy geliefde skape sal oppas. Sy goddelikheid word hier weer bevestig deur sy posisie “ *in die middel van die troon* ”. Sy goddelike krag lei sy uitverkorenes “ *na die fonteine van die waters van die lewe* ”, 'n simboliese beeld van die ewige lewe. En met die oog op die finale konteks waarin, met sy terugkeer, sy laaste uitverkorenes in tranen sal

wees, sal hy " *elke traan van hulle oë afvee* ". Maar trane was ook die deel van al sy uitverkorenes wat deur die geskiedenis van die Christelike era mishandel en vervolgd is, dikwels tot hul laaste asem.

Let wel : Ten spyte van die misleidende verskynings wat in ons tyd 2020 waargeneem is, waarin ware geloof blykbaar verdwyn het, profeteer God die bekering en redding van "menigtes" wat uit alle rasse-, etniese en taalkundige oorsprong van die aarde kom. Dit is 'n werklike voorreg wat hy aan sy verkose amptenare gee om te weet dat, volgens Openb. 9:5-10, die tyd van begrip en universele godsdienstige vrede slegs deur hom geprogrammeer is vir "150" jaar (of *vyf profetiese maande*) tussen 1844 en 1994. Hierdie kenmerkende maatstaf van die ware uitverkorenes word deur die Gees aangehaal in sy boodskap van Openb.17:8: " *Die dier wat jy gesien het, was en dit is nie meer nie. Sy moet uit die afgrond opklim, en na die verderf gaan. En die wat op die aarde woon, wie se name nie van die grondlegging van die wêreld af in die boek van die lewe geskryf is nie, sal verwonderd wees wanneer hulle die dier sien , want dit was en is nie meer nie, en dat dit weer sal verskyn.* » **Die waarlik uitverkorenes sal nie verbaas wees** wanneer hulle die dinge wat God deur sy profetiese woord aan hulle aangekondig het, sien gebeur nie.

Openbaring 8: Die eerste vier basuine **Die eerste vier strawwe van God**

Vers 1: “ *Toe Hy die sewende seël oopmaak, was daar stilte in die hemel vir omtrent 'n halfuur.* »

Die opening van die “ *sewende seël* ” is uiters belangrik, want dit magtig die volledige opening van die boek Openbaring “ *verseël met sewe seëls* ” volgens Openb.5:1. Die stilte wat hierdie opening kenmerk, gee die aksie 'n besondere plegtigheid. Dit het twee regverdigings. Die eerste is die idee van die verbreking van die verhouding tussen hemel en aarde, veroorsaak deur die verlating van die Sabbat op 7 Maart 321. Die tweede word soos volg verduidelik: deur geloof identifiseer ek hierdie “ *sewende seël* ” met die “ *seël van die lewende God* ” van hoofstuk 7 wat, na my mening, die heilige Sabbat aandui wat deur God geheilig is vanaf die grondlegging van die wêreld. Hy het die belangrikheid daarvan onthou deur dit die onderwerp van die vierde van sy tien gebooe te maak. En daar het ek bewyse ontdek wat die uiterste belangrikheid daarvan vir God, ons verhewe Skepper, openbaar. Maar reeds in die Genesis-verslag het ek opgemerk dat die sewende dag afsonderlik in hoofstuk 2 aangebied is. Die eerste ses dae word in hoofstuk 1 behandel. Verder word die sewende dag nie gesluit, soos die voriges, deur die formule “ *daar was aand en oggend* ”. Hierdie besonderheid word geregverdig deur die profetiese rol daarvan in die sewende millennium van God se reddingsprojek. Geplaas onder die teken van die ewigheid van die uitverkorenes wat deur die bloed van Jesus Christus verlos is, is die sewende millennium self soos 'n dag sonder einde. Ter bevestiging van hierdie dinge, in die aanbidding daarvan in die Hebreeuse Bybel, die Torah, word die teks van die vierde gebod van die ander geskei en voorafgegaan deur 'n teken wat 'n tyd van respekvolle stilte vereis. Hierdie teken is die letter "Pé" uit Hebreeus en dus geïsoleerde merk 'n breuk in die teks, dit neem die naam "pétuhot". Die sabbatsrus van die sewende

dag het dus alle regverdiging om op 'n bepaalde manier deur God gemerk te word. Sedert die lente van 1843 het dit die verlies van die tradisionele Protestantse geloof, erfgenaam van die Katolieke "Sondag" veroorsaak. En sedert dieselfde beproewing, maar in die Herfs 1844, het dit weer die teken geword van die behoort aan God wat Esé.20:12-20 vir hom gee: “ *Ek het ook my sabbatte aan hulle gegee as 'n teken tussen My en hulle, daartoe hulle kan weet dat Ek YaHWéH is wat hulle heilig.../...Heilig my sabbatte, en dat hulle 'n teken kan wees tussen My en julle waardeur bekend kan word dat Ek is Yahweh jou God.* » Slegs deur hom kan die uitverkorene dan die geheim van God binnegaan en die presiese program van sy geopenbaarde projek ontdek.

Dit gesê, in hoofstuk 8, roep God reekse vloekboodskappe op. Wat my daartoe lei om na die waarheid van die Sabbat te kyk onder die aspek van die vloeke wat die verlating daarvan, deur Christene sedert 7 Maart 321, in kettings deur die Christelike era veroorsaak het. Dit is ook wat die vers wat kom sal bevestig deur die tema van die Sabbat te koppel aan die “ *sewe basuine* ”, simbole van “sewe goddelike strawwe” wat die Christelike ontrouheid van 7 Maart 321 sal tref.

Vers 2: “ *En ek het die sewe engele voor God sien staan, en sewe basuine is aan hulle gegee.* »

Die eerste van die voorregte verkry deur die heiligmaking van die sewende-dag Sabbat, self geheilig deur God, is om die betekenis wat hy gee aan die tema van die “ *sewe basuine* ” te verstaan. Deur die vorm van die benadering wat daaraan gegee word, maak hierdie tema die intelligensie van die uitverkore heeltemal oop. Omdat dit bewys lewer van die beskuldiging van “ *sonde* ” wat in Dan.8:12 aangehaal word teen die Christelike Vergadering, deur God. Inderdaad, hierdie “sewe strawwe” sou nie deur God toegedien word as hierdie sonde nie bestaan het nie. Verder, in die lig van Levitikus 26, word hierdie strawwe geregverdig deur haat teenoor sy gebooe. In die ou verbond het God reeds dieselfde beginsel aangeneem, om die ongeregtigheid van ontroue en korrupte vleeslike Israel te straf. Die Godskepper en wetgewer wat nie verander nie, gee vir ons 'n pragtige bewys hiervan. Beide verbonde is onderworpe aan dieselfde vereistes van gehoorsaamheid en getrouheid.

Toegang tot die tema van “ *trompette* ” sal dit moontlik maak om die opeenvolgende veroordelings van alle Christelike godsdienste te demonstreer: Katoliek, Ortodoks, Protestants sedert 1843, maar ook Adventiste sedert 1994. Dit openbaar ook die universele straf van die “ *sesde trompet* ” wat sal slaan hulle saam voor die einde van die proeftydperk. Ons kan dus die belangrikheid daarvan meet. Die “ *sewende basuin* ” gekoppel aan die wederkoms van Christus, die direkte optrede van God, sal afsonderlik behandel word, soos die Sabbat, in hoofstuk 11, dan sal dit wyd ontwikkel word in hoofstukke 18 en 19.

Oor die afgelope 17 eeue sedert 321, of meer presies 1709 jaar, is 1522 jaar gekenmerk deur die vloeke wat veroorsaak is deur die oortreding van die Sabbat totdat die herstel daarvan geskeduleer is vir die jaar 1843 in die dekreet van Dan.8:14. En vanaf daardie datum van sy herstel tot die wederkoms van Jesus Christus in 2030, het die Sabbat sy seën vir slegs 187 jaar aangebied. Die Sabbat het dus vir 'n langer tyd skade aan ontroue mense gebring as goed vir die getroue

uitverkorenes. Die vloek wen en hierdie tema het dus sy plek in hierdie hoofstuk 8 wat goddelike vloeke aanbied.

Vers 3: “ *En 'n ander engel het gekom en op die altaar gaan staan met 'n goue wierookbak; en hulle het vir hom baie reukwerk gegee om dit saam met die gebede van al die heiliges te bring op die goue altaar wat voor die troon is.* »

In Daniël 8:13, nadat hulle " *die verwoestende sonde* " aangehaal het, het die heiliges van die visioen die " *ewige* " opgeroep wat betrekking het op die " *onoordeelbare* " hemelse " *priesterskap* " van Jesus Christus, volgens Heb.7:23. Op aarde, sedert 538, het die pouslike regime dit weggeneem volgens Dan.8:11. In 1843 het versoening met Jesus Christus die restitusie daarvan vereis. Dit is die doel van die tema wat ons in hierdie vers 3 aanspreek wat die hemel oopmaak en vir ons Jesus Christus wys in sy simboliese rol as hemelse hoëpriester voorbidder vir die sondes van sy uitverkorenes, en hulle alleen. Hou in gedagte dat op aarde, tussen 538 en 1843, hierdie toneel en hierdie rol geparodieer en toegeëien word deur die aktiwiteit van die Rooms-Katolieke pouse wat mekaar met verloop van tyd opvolg, en God voortdurend frustreer van sy wettige opperste soewereine reg.

Omdat dit in hierdie hoofstuk 8 aangebied word en omdat dit op dieselfde tyd met die verlating van die Sabbat gestaak het, word hierdie tema van die voorbedding van Jesus Christus ook aan ons voorgehou onder die aspek van vloek van die beëindiging van hierdie voorbedding vir die Christen menigte bewustelose slagoffers van die heidense Romeinse “dag van die son”; dit, selfs en veral, na sy bedrieglike en verleidelike naamsverandering: "Sondag": Here se dag. Ja, maar van watter heer? Helaas! Die een hieronder.

Vers 4: “ *Die rook van reukwerk het saam met die gebede van die heiliges opgegaan uit die hand van die engel voor God.* »

Die “ *parfuums* ” wat “ *die gebede van die heiliges* ” vergesel, simboliseer die aangename geur van die offer van Jesus Christus. Dit is Sy demonstrasie van liefde en getrouheid wat die gebede van Sy uitverkorenes aanvaarbaar maak vir Sy goddelike oordeel. Ons moet in hierdie vers let op die belangrikheid van die assosiasie van die woorde “ *rook* ” en “ *gebede van die heiliges* ”. Hierdie detail sal in Openb.9:2 gebruik word om die gebede van valse Protestantse Christene aan te dui, sedert die nuwe situasie wat in 1843 tot stand gekom het.

Wat God in hierdie vers oproep, is die situasie wat geheers het tussen die apostoliese tyd en die vervloekte datum van 7 Maart 321. Voor die verlating van die Sabbat het Jesus die gebede van die uitverkorenes ontvang en in sy naam vir hulle ingetree. Dit is 'n leerbeeld wat aandui dat die vertikale verhouding tussen God en sy uitverkorenes gehandhaaf word. Dit sal so wees solank hulle getuig van getrouheid aan sy persoon en sy leer van die waarheid, tot 321. In 1843 sal die priesterskap van Jesus al sy geseënde aktiwiteite *hervat* ten gunste van die uitverkore Adventiste-heiliges. Tussen 321 en 1843 het hervormers egter by sy kwytskelding baat gevind, soos dié van die *Tiatira- era*.

Vers 5: “ *En die engel het die wierookbak geneem en dit met vuur van die altaar gevul en dit op die aarde gegooi. En daar was stemme en donderslae en weerlig en 'n aardbewing.* »

Die aksie wat beskryf word, is sigbaar gewelddadig. Dit is dié van Jesus Christus aan die einde van sy voorbiddingsbediening wanneer die tyd aanbreek vir die einde van die tyd van genade. Die rol van *die "altaar"* eindig, en "*die vuur*", beeld van die soendood van Jesus Christus, word "*op die aarde gewerp*", en eis straf van diegene wat dit onderskat het, en vir sommige, verag. Die einde van die wêreld gekenmerk deur die direkte ingryping van God word hier opgeroep deur die sleutelformule wat in Openb.4:5 en Exo.19:16 geopenbaar word. Die oorsig van die Christelike era eindig met hierdie "Adventiste" koms van Jesus Christus.

Soos met die Sabbat, word die tema van die hemelse voorbedding van Jesus Christus aangebied onder die aspek van die vloek van sy oordeel tussen 321 en 1843. Die heiliges wat die Gees daarvoor bevraagteken, in Dan.8:13, het goeie redes daarvoor gehad wat die tyd wil weet wanneer die "*ewige*" priesterskap deur Jesus Christus oorgeneem sou word.

Let wel : Sonder om die vorige interpretasie te bevraagteken, maak 'n tweede verduideliking sin. In hierdie tweede interpretasie kan die einde van die tema van die voorbedding van Jesus Christus gekoppel word aan die datum van 7 Maart 321, die oomblik toe die verlatting van die Sabbat deur Christene daartoe gelei het dat God in toorn ingegaan het wat deur Westerse versoening gedoen sou word. Christenskap, deur middel van die "*sewe basuine*" wat kom uit vers 6 wat volg. Hierdie dubbele verduideliking is des te meer geregverdig aangesien die verlatting van die Sabbat gevolge het tot die einde van die wêreld, in 2030, die jaar waarin Jesus Christus deur sy glorieryke sigbare wederkoms vir ewig van die Romeinse pouslike regime en sy laaste Amerikaanse Protestantse ondersteuning, hul valse aanspraak om hom te dien en te verteenwoordig. Jesus sal dan sy titel van "*Hoof*" van die Kerk wat deur die pousdom toegeëien word, hervat. Inderdaad, anders as die getroue uitverkorenes, sal gevalle ongelowige Christene die dekreet van Dan.8:14 en die gevolge daarvan ignoreer tot aan die einde van die wêreld; wat hulle verskrikking regverdig wanneer Jesus terugkeer volgens die leer van Openb.6:15-16. Voor 2030 sal die eerste ses "*basuine*" tussen 321 en 2029 bereik word. Deur die "*sesde basuin*", die laaste waarskuwingsstraf voor die finale uitwissing, straf God die opstandige Christene baie swaar. Na hierdie sesde straf sal hy die voorwaardes vir die laaste universele geloofstoets reël en in hierdie konteks sal die geopenbaarde lig aan alle oorlewendes verkondig en bekend wees. Dit is in die aangesig van 'n gedemonstreerde waarheid dat die uitverkorenes en die gevallenes dan deur hul vrye keuse sal vorder te midde van 'n bedreiging van die dood na hul finale lot wat sal wees: ewige lewe vir die uitverkorenes, definitiewe en absolute dood vir die gevallenes.

Vers 6: "*En die sewe engele wat die sewe basuine gehad het, het gereed gemaak om te blaas.*" »

Uit hierdie vers bied die Gees vir ons 'n nuwe oorsig van die Christelike era, met as tema die "*sewe basuine*", dit wil sê, "sewe opeenvolgende strawwe" wat deur die Christelike era versprei is sedert 7 Maart 321, jaar waarin "*sonde*" amptelik en **siviel** gestig is. Ek onthou dat in die proloog van Openbaring 1, *die "stem"* van Christus self reeds vergelyk word met die klank van 'n "*basuin*". Hierdie instrument wat gebruik word om die mense in Israel te waarsku, dra in

homself die volle betekenis van die Apokalips-openbaring. Die waarskuwing waarsku teen lokvalle wat deur die vyand gestel word.

Vers 7: “ *Die eerste lui. En daar was hael en vuur gemeng met bloed, wat op die aarde gegooi is; en 'n derde deel van die aarde is verbrand, en 'n derde van die bome is verbrand, en al die groen plante is verbrand.* »

Eerste straf : dit is uitgevoer tussen 321 en 538, deur verskeie invalle van die Romeinse Ryk deur sogenaamde "barbare" volke. Ek onthou veral die mense van die "Huns" wie se leier Attila gesê het hy is, met reg, die "plaaag van God". 'n Plaaag wat 'n deel van Europa aan die brand gesteek het; noordelike Gallië, noordelike Italië en Pannonië (Kroasië en westelike Hongarye). Sy leuse was, o hoe beroemd! “Waar my perd verbykom, groei die gras nie terug nie.” Sy optrede word perfek saamgevat in hierdie vers 7; niks ontbreek nie, alles is daar. " *Heel* " is die simbool van die verwoesting van oeste en " *vuur* " is die simbool van die vernietiging van verbruikbare materiaal. En natuurlik is “ *bloed wat op die aarde vergiet is* ” die simbool van menselewens wat gewelddadig vermoor word. Die werkwoord “ *gegooi* ” dui op die toorn van die skepper, wetgewer en verlosser God wat aksie inspireer en rig nadat hy “ *vuur van die altaar gegooi het* ” in vers 5.

Terselfdertyd lees ons in Lev.26:14 tot 17: “ *Maar as julle nie na My luister en al hierdie gebooie nie doen nie, as julle my insettinge verag en julle siel 'n afsku het van my verordeninge, sodat jy doen nie al my gebooie en verbreek my verbond nie, dan sal Ek dit aan jou doen. Ek sal verskrikking, verbruik en koors oor jou stuur, wat jou oë sal laat kwyn en jou siel sal laat ly; en jy sal jou saad tevergeefs saai; jou vyande sal dit verslind. Ek sal my aangesig teen jou rig, en jy sal verslaan word voor jou vyande; die wat jou haat, sal oor jou heers, en jy sal vlug sonder om agtervolg te word.* »

Vers 8: “ *Die tweede het gelui. En iets soos 'n groot **berg** wat met vuur brand, is in die see gegooi; en 'n derde van die see het bloed geword,*

Tweede Straf : Die sleutel tot hierdie beelde is in Jer.51:24-25: “ *Ek sal Babel en al die inwoners van Chaldéa vergelde vir al die kwaad wat hulle Sion voor jou oë aangedoen het, sê YaHWéH. Kyk, Ek het dit teen jou, o berg van verwoesting, spreek die HERE, jy wat die hele aarde verwoes het! Ek sal my hand teen jou uitsteek, Ek sal jou van die rotse afrol **en jou 'n berg van vuur maak.*** » Dit is in hierdie vers 8 dat die Gees die Romeinse pouslike regime oproep onder sy simboliese naam van “ *Babilon* ” wat sal verskyn in die vorm “ *Babilon die groot* ” in Openb.14:8, 17:5 en 18:2. “Die vuur” hou vas aan haar persoonlikheid en roep net soveel op wat haar by die wederkoms van Christus en die laaste oordeel sal verteer, as dit wat sy gebruik om diegene wat haar goedkeur en ondersteun met haat aan te blaas: die Europese monarge en hul Katolieke volke . Hier, soos in Daniël, verteenwoordig “ *die see* ” die mensdom gemoeid met die profetiese bedekking; die menslikheid van anonieme volke wat in wese heidens gebly het ten spyte van skynbare Christelike bekerings. Die eerste gevolg van die vestiging van die pouslike regime in 538 was om mense aan te val om hulle met gewapende militêre mag te bekeer. Die woord “ *berg* ” dui op 'n kragtige geografiese moeilikheid. Dit is die een wat gepas is om die pouslike regime te definieer wat, vyand van God, nietemin deur sy goddelike wil opgewek word; dit

om die godsdienstige lewe van ontroue Christene te verhard wat vervolging, lyding en dood onder hulle en buite mense van verskillende godsdienste tot gevolg het. Verpligte godsdiens is 'n nuwigheid as gevolg van die oortreding van God se heilige Sabbat. Ons is aan hom te danke aan die onnodige slagtings van gedwonge bekerings wat deur Karel die Grote uitgevoer is en die bevele van die Kruistogte gerig teen Moslem-volke, wat deur Pous Urbanus II van stapel gestuur is; alles wat in hierdie “ *tweede basuin* ” geprofeteer is.

Vers 9: " *En 'n derde van die lewende wesens in die see het gesterwe, en 'n derde van die skepe het omgekom .* "

Die gevolge is universeel en sal duur tot die einde van die wêreld. Die woorde “ *see* ” en “ *skepe* ” sal hul betekenis vind in die botsings met die Moslems van die Middellandse See, maar ook met die Afrika- en Suid-Amerikaanse volke waar die oorwinnende Katolieke geloof wat opgelê word, aanleiding sal gee tot verskriklike slagtings van inheemse bevolkings.

Terselfdertyd lees ons in Lev.26:18 tot 20: “ *As julle ondanks dit nie na My luister nie, sal Ek julle sewe maal meer straf vir julle sondes. Ek sal die trots van jou sterkte verbreek, **Ek sal jou hemel maak soos yster** en jou aarde soos koper. Jou krag sal tevergeefs uitgeput word, jou land sal sy opbrengs nie lewer nie, **en die bome van die aarde sal hulle vrugte nie gee nie.*** » In hierdie vers kondig God 'n godsdienstige verharding aan wat in die Christelike era bewerkstellig word deur die oorgang van Rome van heidendom na pousdom. Kom ons let op die belangstelling dat Romeinse oorheersing by geleentheid van hierdie verandering die "Capitol" laat vaar het om die pousdom in die Lateraanse paleis te installeer wat presies op die "Caelius", dit wil sê die lug, geleë is. Die harde pouslike regime bevestig die geprofeteerde godsdienstige verharding. Die vrug van die Christelike geloof word verander. Die sagmoedigheid van Christus word vervang deur aggressie en wreedheid; en trou vir die waarheid word omskep in ontrouheid en ywer vir godsdienstige valsheid.

Vers 10: “ *Die derde het gelui. En daar het uit die hemel geval 'n groot ster wat brand soos 'n fakkel; en dit het geval op 'n derde van die riviere en op die waterfonteine.* »

Derde straf : Die boosheid wat gegenerer word, verskerp en bereik sy hoogtepunt teen die einde van die Middeleeue. Vooruitgang in meganiese drukwerk het die publikasie van die Heilige Bybel bevoordeel. Deur dit te lees, ontdek verkose amptenare die waarhede wat dit leer. Sy regverdig dus die rol van die “ *twee getuies* ” wat God aan haar gee in Openb. 11:3: “ *Ek sal aan my twee getuies die mag gee om te profeteer, bekleed met sakke, vir duisend twee honderd en sestig dae lank .* » Deur sy eie godsdienstige dogmas te bevoordeel, maak die Katolieke geloof slegs staat op die Bybel om die name van die heiliges wat dit sy onderdane laat aanbid, te regverdig. Omdat die besit van 'n Bybel daardeur veroordeel word en dit stel die besitter bloot aan marteling en dood. Dit is die ontdekking van Bybelse waarheid wat die beeld regverdig wat in hierdie vers gegee word: " *En daar het uit die hemel geval 'n groot ster wat brand soos 'n fakkel .*" Die vuur kleef steeds aan die beeld van Rome wat hierdie keer gesimboliseer word deur 'n " *groot vurige ster* " soos die " *groot brandende berg*

". Die woord " *ster* " openbaar sy aanspraak om " *die aarde te verlig* " volgens Gen.1:15; en dit in die naam van Jesus Christus, van wie sy beweer dat sy die beeld is van die ware " *fakkelt* ", ligdraer waarmee hy vergelyk word in Ap.21:23. Sy is steeds so " *groot* " soos toe sy begin het, maar haar vervolgende vuur het versterk, en gaan van die " *brandende* " toestand na dié van " *brand* ". Die verduideliking is eenvoudig, veroordeel deur die Bybel, haar woede is des te groter namate sy gedwing word om openlik God se uitverkorenes teë te staan. Wat dit volgens Openb.12:15-16 dwing om van die strategie van die slinkse en bedrieglike " *slang* " na dié van die openlik vervolgende " *draak* " te beweeg. Sy teëstanders is nie net die vreedsame en volgelingen uitverkorenes van God nie, daar is ook en bowenal voor hom 'n valse protestantisme, meer polities as godsdienstig, want dit ignoreer die bevel wat Jesus Christus gegee het en neem die wapen op, hy vermoor en massamoorde soveel as die Katolieke kamp. Die " *derde van die riviere* ", dit wil sê, 'n deel van die bevolking van Christelike Europa, het Katolieke aggressie gely, net soos " *die bronne van die water* ". Die model van hierdie waterfontein is God self volgens Jer.2:13: " *Want my volk het 'n dubbele sonde gedoen: My, wat 'n fontein van lewende water is, het hulle verlaat om vir hulle putte te graawe, gebarste reënbakke, wat nie water vashou nie.* » In die meervoud, in hierdie vers, dui die Gees aan met " *die fontein van waters* " die uitverkorenes wat na die beeld van God gevorm is. Johannes 7:38 bevestig en sê: " *Wie in My glo, strome van lewende water sal uit hom vloei, soos die Skrif sê.* " » Hierdie uitdrukking wys ook op die praktyk van doop van kinders wat van geboorte af, sonder om geraadpleeg te word, 'n godsdienstige etiket ontvang wat hulle die onderwerpe van 'n ongekieste godsdienstige saak sal maak. Soos hulle grootword, sal hulle eendag wapens opneem en opponente doodmaak omdat hul godsdienstige etiket dit van hulle eis. Die Bybel veroordeel hierdie beginsel omdat dit sê: " *Elkeen wat glo en hom laat doop, sal gered word, maar elkeen wat nie glo nie, sal veroordeel word* (Mark 16:16).

Vers 11: " *Die naam van hierdie ster is Alsem; en die derde deel van die waters is verander in als, en baie mense het gesterf by die waters, omdat hulle bitter geword het.* »

In teenstelling met die suiwer en dorslessende water wat die Bybel, die geskrewe woord van God, aandui, word Katolieke lering vergelyk met " *als* ", 'n bitter, giftige en selfs dodelike drank; dit is geregverdig aangesien die finale uitkoms van hierdie lering die vuur van die " *tweede dood van die laaste oordeel* " sal wees. 'n Deel, " *'n derde* " van die mense, word getransformeer deur die Katolieke of vals Protestantse lering wat ontvang word. " *Die waters* " is beide mense en Bybelse lering. In die 16de ^{eeu} het gewapende Protestantse groepe die Bybel en sy leerstellings misbruik, en in die beeld van hierdie vers is mans deur mans en deur valse godsdienstige leringe vermoor. Dit is omdat mans en godsdiensoonderrig bitter geword het. Deur te verklaar dat die " *waters bitter geword het* ", gee God 'n antwoord op 'n beskuldiging van " *vermoede van jaloesie* " wat sedert Openb.6:6 in die 3de seël onopgelos gebly het. Hy bevestig, op die tydstip wanneer sy geskrewe woord kom om dit te doen, die beskuldiging van owerspel wat hy teen die Vergadering bring sedert 7 Maart 321 wat die tyd

van die amptelike owerspel genaamd Pergamum in Apo 2:12 vir 538 voorafgegaan het.

Terselfdertyd lees ons in Lev.26:21-22: “ *As jy My teëstaan en nie na My luister nie, sal Ek jou sewe maal slaan volgens jou sondes. Ek sal die diere van die veld teen jou stuur, wat jou van jou kinders sal beroof, wat jou vee sal uitroei en jou tot min sal verminder; en jou paaie sal verlate wees.* » Die parallelle studie van Lev.26 en die 3de basuin van Openbaring openbaar die oordeel wat God oor die begin van die tyd van die Hervorming dra. Sy ware uitverkorenes bly vreedzaam en gelate, en aanvaar die dood of gevangenskap as ware martelare. Maar afgesien van hul verhewe voorbeeld, sien hy net wrede " diere " wat mekaar, meestal uit persoonlike trots, konfronteer en wat mense doodmaak met die wreedheid van roofdiere. Hierdie idee sal gestalte kry in Openb.13:1 en 11. Dit is die klimaks van die tyd wanneer, in die norm van **beproeving**, die Uitverkore een “ *na die woestyn* ” (= beproewing) gelei word in Op.12:6 - 14 met die geskrewe Bybelse “ *twee getuies* ” van God uit Openb.11:3. Die onverdraagsame bewind van die pousdom wat vir 1260 jaar geprofeteer is, sal tot 'n einde kom.

Vers 12: “ *Die vierde het gelui. En 'n derde van die son is getref, en 'n derde van die maan en 'n derde van die sterre, sodat 'n derde van die son verduister is, en die dag 'n derde van sy lig verloor het, en die nag ook.* »

Vierde straf : Die Gees beeld hier die “ *groot verdrukking* ” wat in Openb.2:22 aangekondig is. In simbole openbaar dit die uitwerking daarvan aan ons: deels word “ *die son* ”, simbool van die lig van God, getref. Ook, gedeeltelik, is “ *die maan* ”, simbool van die godsdienstige kamp van duisternis wat in 1793 skynheilige Katolieke en Protestante betrek het, ook getref. Onder die simbool “ *sterre* ” word 'n deel van die Christene wat geroep is *om die aarde te verlig* ook individueel getref. Wie kan dan die ware en die valse Christelike godsdienstige lig tref? Antwoord: die ideologie van ateïsme beskou as die groot lig van die tyd. Sy lig verduister alle ander. Skrywers wat boeke oor hierdie onderwerp skryf, word hoog aangeslaan en word self "verligtings" genoem , soos Voltaire en Montesquieu. Hierdie lig vernietig egter eerstens menselewens in 'n ketting, wat strome bloed vergiet. Ná die hoof van koning Lodewyk XVI en dié van sy vrou Marie-Antoinette, het dié van praktiserende Katolieke en Protestante op hul beurt onder die guillotines van die revolusionêre geval. Hierdie daad van goddelike geregtigheid regverdig nie ateïsme nie; maar die doel regverdig die middele, en God kan net tiranne omverwerp deur hulle teë te staan met 'n meerderwaardige, kragtiger en sterker tirannie. “ *Krag en mag* ” is die Here s'n in Openb.7:12.

Terselfdertyd lees ons in Lev.26:23 tot 25: “ *As hierdie strawwe jou nie tereg wys nie en as jy My weerstaan, sal Ek jou ook weerstaan en Ek sal jou sewe maal meer slaan vir jou sondes. Ek sal die swaard teen jou bring, wat my verbond sal wreek ; As julle in julle stede bymekaarkom, sal Ek 'n plaag onder julle stuur, en julle sal in die hand van die vyand oor gelewer word.* ”. “ *Die swaard wat my alliansie sal wreek* ” is inderdaad die rol wat God aan die Franse nasionale ateïstiese regime gegee het deur die hoofde wat skuldig is aan geestelike owerspel wat daarteen gepleeg is, aan hom te gee. Soos die plaag van die vers, het hierdie ateïstiese regime 'n beginsel van massa-teregstelling geïnisieer sodat gister

se laksmanne môre se slagoffers geword het. Volgens hierdie beginsel het dit gelyk asof hierdie helse regime die hele mensdom in die dood sou verswelg. Dit is hoekom God hom die naam “ *afgrond* ”, die “ *dier wat uit die afgrond opstaan* ”, sal gee in Openb. 11:7 waar hy sy tema ontwikkel. Dit omdat hierdie naam in Gen.1:2 die aarde sonder lewe, sonder vorm, chaoties aandui en wat op die lang termyn die sistematiese vernietiging wat deur die ateïstiese regime onderneem is, sou voortplant. As voorbeeld vind ons die lot van die Katolieke en monargistiese Vendée wat herdoop is na "Wraak" deur die revolusionêre wie se projek was om dit 'n verlate en onbewoonde land te maak.

Vers 13: “ *En ek het gekyk en 'n arend in die middel van die hemel hoor vlieg en met 'n groot stem sê: Wee, wee, wee die bewoners van die aarde vanweë die ander geluide van die trompette van die drie engele. wat sal lui!* »

Die Franse Rewolusie het sy moorddadige gevolge gehad, maar dit het die doel bereik wat deur God verlang word. Dit het 'n einde gemaak aan godsdienstige tirannie, en daarna het verdraagsaamheid geheers. Dit is die oomblik toe, volgens Openb.13:3, die Katolieke “*dier van die see* ” “ *doodgewond, maar genees* ” is vanweë die magtige gesag van die Napoleontiese “ *arend* ”, wat in hierdie vers aangebied word, wat hom gerehabiliteer het. deur sy Concordat. “... *'n arend wat in die middel van die lug vlieg* ” simboliseer die hoogtepunt van die oorheersing van keiser Napoleon ¹ Hy het sy oorheersing oor alle Europese volke uitgebrei en teen Rusland misluk. Hierdie keuse bied ons groot akkuraatheid in die datering van gebeure, die tydperk 1800 tot 1814 word dus voorgestel. Die enorme gevolge van hierdie bewind vorm 'n soliede maatstaf wat dus die aankoms op die spildatum van Daniël 8:14, 1843 regverdig. Hierdie belangrike regime in die geskiedenis van die land Frankryk word, vir God, draer van 'n verskriklike aankondiging, aangesien na hom sal die universele Christelike geloof die tyd ingaan wanneer dit deur God deur drie grotes getref sal word “ *ongelukke* ”. Drie keer herhaal, gaan dit oor die volmaaktheid van “ *ongeluk* ”; dit omdat God in die jaar 1843, soos Apo.3:2 leer, vereis dat Christene, wat aanspraak maak op die redding van Jesus Christus, uiteindelik die Hervorming voltooi wat sedert 1170 begin is, datum toe Pierre Valdo die Bybelse waarheid ten volle herstel het, en hulle het “ *volmaakte werke* ”; hierdie volmaaktheid word vereis in Openb.3:2 en deur die dekreet van Daniël 8:14. Die gevolge van die inwerkingtreëing daarvan verskyn hier in die vorm van drie groot “ *ongelukke* ” wat ons nou afsonderlik sal bestudeer. Ek wil weer daarop wys dat wat hierdie tydperk van godsdienstige vrede, paradoksaal genoeg, 'n groot “ *ongeluk* ” maak, die erfenis van Franse nasionale ateïsme is wat deurdring en tot aan die einde van die wêreld deur Westerse mense sal deurdring. Dit sal hulle nie help om die hervormings wat God vanaf 1843 vereis het, te bewerkstellig nie. Maar reeds, die “ *sesde seël* ” van Openb.6:13 het die eerste van hierdie “ *teëspoede* ” geïllustreer deur die beeld van 'n “ *vallende sterre* ” in vergelyking met “ *groenvye* ”, omdat hulle dus nie die volledige geestelike rypheid aanvaar het wat God vanaf 1843 vereis het nie. En die hemelse teken van God se waarskuwing is op 13 November gegee 1833 parallel met die voorgestelde tyd van die aankondiging van die groot drie “ *ongelukke* ” van die vers wat bestudeer is.

In sy openbaring roep die Gees die uitdrukking “ *bewoners van die aarde* ” op om die mense aan te dui wat deur die groot drie geteiken is. “ *ongelukke* ” geprofeteer. Omdat hulle van God afgesny is en deur hulle ongeloof en sonde geskei is, verbind die Gees hulle met “ *die aarde* ”. Daarteenoor dui Jesus sy ware getroue uitverkorenes aan deur die uitdrukking “ *burgers van die koninkryk van die hemel* ”; hulle vaderland is nie “ *aarde* ” nie, maar “ *hemel* ” waar Jesus vir hulle “ *plek voorberei het* ” volgens Johannes 14:2-3. So elke keer wanneer hierdie uitdrukking “ *bewoners van die aarde* ” in die Apokalips aangehaal word, is dit om opstandige mensdom aan te dui wat van God geskei is in Jesus Christus.

Openbaring 9: die 5de en 6de trompette **Die " eerste " en " tweede groot ongeluk "**

Die 5de basuin : Die “ eerste groot wee ” **vir Protestante (1843) en Adventiste (1994)**

Let wel : Hierdie tema van die “ *5de basuin* ” stel met die eerste lesing in simboliese beelde die oordeel voor dat ^{God} oor die Protestantse godsdienste spreek wat sedert die lente van 1843 in skande verval het. Maar dit bring bykomende leringe wat die profetiese aankondigings bevestig wat gegee is aan ons Sewende-dag Adventiste suster, mev Ellen Gould White, wat Jesus as sy boodskapper

gekies het. Sy profetiese werk het veral die tyd van die laaste finale toets van geloof belig; sy voorspellings sal in hierdie boodskap bevestig word. Maar wat ons suster nie geweet het nie, was dat 'n derde Adventiste verwagting deur God beplan is om die Sewendedag Adventiste kerk self te toets. Sekerlik, hierdie derde verwagting het nie die openbare ontwikkeling van die vorige twee aangeneem nie, maar die omvang van die nuwe geopenbaarde waarhede wat daaraan gekoppel is, vergoed vir hierdie oënskynlike swakheid. Dit is hoekom, nadat hy tussen 1983 en 1991 in Valence-sur-Rhône, Frankryk, en op Mauritius deur Jesus Christus getoets is, na sy verwerping van sy laaste profetiese ligte, amptelike institusionele Adventisme-leerstelling deur die Verlosser van siele “ *uitgegooi* ” is. 1994, 'n datum wat saamgestel is deur die gebruik van die profetiese “ *vyf maande* ” van verse 5 en 10 van hierdie hoofstuk 9. Dit is waarom hierdie beelddoordeel wat deur die Here gebring is teen die verskillende aspekte van die Protestantse geloof by tweede lesing van toepassing is op institusionele Sewende-dag Adventisme wat in afvalligheid verval het, op sy beurt deur 'n weiering van goddelike profetiese lig; dit, ten spyte van die waarskuwings wat Ellen G. White gegee het in die hoofstuk “ontkenning van die lig” van haar boek gerig aan Adventiste-onderwysers “The Evangelical Ministry”. In 1995 het die amptelike alliansie van Adventisme met Protestantisme die regverdige oordeel wat deur God geprofeteer is, bevestig. Let op die feit dat die twee sondeval dieselfde oorsaak het: die verwerping en minagting vir die profetiese woord wat deur God voorgestel is, deur 'n dienskneg wat hy vir hierdie taak gekies het.

“ *Ongeluk* ” is die uur van boosheid wie se aanhitser en inspirasie Satan is, die vyand van Jesus en sy uitverkore heiliges. Die Gees sal aan ons in beelde openbaar wat 'n dissipel van Jesus Christus word wanneer hy deur hom verwerp word om aan die duiwel oorgelewer te word; wat dan 'n werklik groot “ *ongeluk* ” uitmaak.

Vers 1: “ *Die vyfde het gelui. En ek het 'n ster gesien wat uit die hemel op die aarde geval het. Die sleutel tot die put van die afgrond is aan hom gegee* ,

'n “ *Vyfde* ”, maar groot waarskuwing word gerig aan die uitverkorenes van Christus wat sedert 1844 afgesonder is. “ *Die ster wat uit die hemel geval het* ” is nie “ *die ster* ” Absint ” uit die vorige hoofstuk wat nie “ *geval* ” het nie, “ *op daar aarde* ”, maar “ *aan DIE riviere En DIE bronne van waters* ”. Dit is dié van die “ *Sardis* ” era waar Jesus onthou dat hy “ *die sewe sterre in sy hande hou* ”. Vir sy “ *werke* ” wat as “ *onvolmaak* ” verklaar is , het Jesus die “ *ster* ” van die Protestantse boodskapper op die grond gegooi.

Die Adventiste-beproewing is in die lente van 1843 gekenmerk teen die einde van 'n eerste verwagting van die wederkoms van Jesus Christus. 'n Tweede wag vir hierdie terugkeer het op 22 Oktober 1844 geëindig. Dit was eers aan die einde van hierdie tweede toets dat God aan die oorwinnaars die kennis en praktyk van sy heilige Saterdag Sabbat gegee het. Hierdie Sabbat het toe die rol van die “ *seël van God* ” aangeneem wat in vers 4 van hierdie hoofstuk 9 aangehaal word. Die verseëling van sy dienaars het dus begin na die einde van die tweede toets, in die herfs van 1844. Die idee is soos volg: die uitdrukking “ *wat geval het* ” teiken die datum van lente 1843, die einde van die dekreet van Dan.8:14 en die einde van die eerste Adventiste-verhoor, in teenstelling met dié van die sondeval. 1844 wat

die begin van die verseëling van die uitverkore oorwinnaars aandui en dié van die tema van hierdie “ *5de basuin* ”, wie se doel vir God is om die val van die Protestantse geloof en dié van Adventisme te openbaar wat na 1994 'n alliansie met hom sal sluit. , term van die “ *vyf maande* ” geprofeteer in verse 5 en 10. Dus, terwyl die “vyf maande” van hierdie tema in die herfs van 1844 begin, is die konteks van die begin van die die verseëling, as hoofonderwerp, *het die Protestantse geloof “verval”* voor hierdie datum, vanaf die lente van 1843. Ons sien dan hoe goddelike openbaring die voltooide historiese feite presies respekteer. Die twee datums 1843 en 1844 het elk 'n spesifieke rol daaraan verbonde.

Verlaat deur Jesus wat dit aan die duiwel oorgelewer het, het die Protestantse geloof verval in die Katolieke “ *put* ” of “ *die dieptes van Satan* ” wat die Hervormers self ten tyde van die Hervorming in Openb. 2:24 aan die kaak gestel het. Subtiel, deur te sê dat dit “ *op die aarde* ” val, bevestig die Gees die identiteit van die Protestantse geloof gesimboliseer deur die woord “ *aarde* ” wat sy uitgang uit Katolisisme genoem “ *see* ” in Openb.13 en 10:2 herinner. In die “ *Philadelphia* ”-boodskap bied Jesus “ *deure* ” aan wat oop of toe is. Hier maak 'n sleutel 'n heel ander pad vir hulle oop, aangesien dit hulle toegang gee tot die “ *afgrond* ” wat die verdwyning van lewe simboliseer. Dit is die uur wanneer, vir hulle, “ *lig word duisternis* ” en “ *duisternis word lig* ”. Deur die beginsels van republikeinse filosofiese denke as hul erfenis aan te neem, verloor hulle die ware heiligheid van die geloof wat deur die bloed van Jesus Christus gesuiwer is, uit die oog. Kom ons let op die akkuraatheid wat “ *aan hom gegee is* ”. Hy wat so aan elkeen gee volgens sy werke, is Jesus Christus, die goddelike Regter. Want hy is ook die bewaarder van die sleutels; “ *die sleutel van Dawid* ” vir die geseënde uitverkorenes in 1873 en 1994, volgens Openb.3:7, en “ *die sleutel van die bodemlose put* ” vir die gevalle in 1843 en 1994.

Vers 2: “ *En sy het die put van die diepte oopgemaak. En daar het rook uit die put opgekom, soos die rook van 'n groot oond; en die son en die lug is verduister deur die rook van die put.* »

Die Protestantse geloof verander meester en lot, en sy werke word ook verander. Sy kry dus toegang tot die onbenydenswaardige lot om die vernietiging van die laaste oordeel te moet ly deur die “ *vuur* ” van die “ *tweede dood* ” wat in Openb. 19:20 en 20:10 genoem sal word. Deur die beeld te neem van “ *n poel van vuur en swael* ” sal hierdie “ *vuur* ” van die laaste oordeel 'n “ *groot oond* ” wees wat die oortreders van die geboorte van God bedreig sedert hulle verkondiging op die berg Sinai volgens Eks.19:18: “ *Die berg Sinai was heeltemal in rook, want die Here het daar neergedaal te midde van vuur; hierdie rook het opgestyg soos rook uit 'n oond* , en die hele berg het geweldig geskud. » Die Gees gebruik dan die kinematografiese tegniek genaamd “ *flashback* ”, die terugflits, wat die werke openbaar wat geskep is terwyl hulle nog lewendig is, die gevalle het die duiwel gedien. Die woord “ *rook* ” het hier 'n dubbele betekenis: dié van die vuur van “ *die groot oond* ” waarvoor ons lees in Openb. 14:11: “ *En die rook van hulle pyniging gaan op tot in alle ewigheid; en hulle het dag en nag geen rus nie, hulle wat die dier en sy beeld aanbid, en elkeen wat die merk van sy naam ontvang nie* , maar ook dié van die “ *gebede van die heiliges* ” volgens Openb.5:8, hier, die

valse heiliges. Omdat 'n oorvloedige godsdienstsaktiwiteit wat deur gebede gemanifesteer word, hierdie woorde regverdig wat Jesus in 1843 in *Sardis aan hom gerig het* : “ *Jy word as lewend beskou; en jy is dood .*” Dood, en twee keer dood, aangesien die voorgestelde dood “ *die tweede dood* ” van die “ *laaste oordeel* ” is. Hierdie godsdienstige aktiwiteit mislei almal behalwe God en sy uitverkorenes wat dit verlig. Hierdie wydverspreide misleiding is "hoax" soos die moderne wêreld sê. En dit is inderdaad die idee van dronkenskap wat die Gees suggereer deur die beeld van “ *rook* ” wat in “ *die lug* ” versprei tot die punt dat “ *die son* ” verduister word. As laasgenoemde die simbool van die ware goddelike lig is, dui dié van “ *lug* ” op die gereserveerde domein van die duiwel, genoem “ *die vors van die mag van die lug* ” in Ef.2:2, en wat Jesus “ *die vors*” noem. van hierdie wêreld ” in Johannes 12:31 en 16:11. In die wêreld is die doel van verkeerde inligting om waarhede weg te steek wat geheim moet bly. Op 'n godsdienstige vlak is dit dieselfde ding: die waarheid is slegs vir die uitverkore een. Die vermenigvuldiging van Protestantse groepe het in werklikheid die doeltreffendheid gehad om die bestaan van die Sewendedag Adventiste-geloof te masker; dit tot 1995 toe hulle haar in hul geleedere verwelkom het vir haar “ *groot ongeluk* ”. In hierdie nuwe geestelike situasie sal hulle die slagoffers wees van die *tweede dood* wat die oppervlak van die aarde in 'n vuuroond sal omskep . Die boodskap is skrikwekkend en ons kan verstaan hoekom God dit nie duidelik aangebied het nie. Dit is gereserveer vir die uitverkorenes sodat hulle verstaan watter lot hulle vrygespring het.

Vers 3: “ *Sprinkane het met rook uitgekom en op die aarde gestrooi; en krag is aan hulle gegee soos die krag van die skerpioene van die aarde.* »

Die gebede wat deur “ *rook* ” gesimboliseer word, kom uit die monde en gedagtes van gevallende Protestante, daarom word mans en vroue gesimboliseer deur “ *sprinkane* ” vanweë hul groot aantal. Dit is in werklikheid menigte menslike wesens wat in 1843 geval het en ek herinner jou, in 1833, tien jaar vroeër, het die Here 'n idee van hierdie menigte gegee deur “die val van die sterre” wat in die nag van 13 November voltrek is. , 1833 tussen middernag en 5 vm., volgens historiese ooggetuie-getuie. Weereens dra die uitdrukking “ *op die aarde* ” die dubbele betekenis van aardse uitbreiding en Protestantse identiteit. Wie hou van verwoestende en verwoestende “ *sprinkane* ”? Nie die boere nie, en God waardeur nie gelowiges wat Hom verraai en saam met die teëstander werk om Sy oes van die uitverkorenes te vernietig nie, daarom word hierdie simbool op hulle toegepas. Dan, in Esegïel 2, hierdie kort hoofstuk van 10 verse, word die woord “ *rebel* ” 6 keer aangehaal om die Joodse “ *rebelle* ” aan te dui wat God “ *dorings, dorings en skerpioene* ” noem. Hier gaan hierdie term “ *skerpioen* ” oor Protestantse rebelle. In vers 3 berei die toespeling op sy krag die gebruik van 'n uiters belangrike subtiele simbool voor. Die krag van “ *skerpioene* ” is om hul slagoffers noodlottig te steek met die angel van hul “ *stert* ”. En hierdie woord “ *stert* ” kry 'n fundamentele betekenis in goddelike denke wat in Jesaja 9:14 geopenbaar word: “ *die profeet wat leuens leer, is die stert* ”. Diere gebruik hul “ *sterte* ” om vlieg en ander parasitiese insekte wat hulle irriteer, weg te jaag en te sweep. Hier vind ons die beeld van die valse “ *profetes Isebel* ” wat sy tyd spandeer om God en sy misleide ontroue diensknegte te kasty en lyding te veroorsaak. Die praktyk van

vrywillige flagellasië om sonde te versoen is ook deel van die leerstellings van die Katolieke geloof. In Openb.11:1 bevestig die Gees hierdie vergelyking deur die woord " riet " te gebruik waaraan die sleutel Jesaja 9:14 dieselfde betekenis gee as die woord " stert ". Hierdie beeld van die pouslike kerk geld ook sedert 1844 vir gevalle Protestantse gelowiges wat vir God profete geword het wat leuens leer, of valse profete. Die voorgestelde woord " stert " sal duidelik in vers 10 aangehaal word.

Die konstruksie van die 3de ^{Adventiste} verwagting **(hierdie keer, vanaf die sewende dag)**

Vers 4: " *Hulle is aangesê om nie die gras van die aarde of enige groen ding of enige boom te beskadig nie, maar net die wat nie **die seël van God op hulle voorhoofde het nie** . »*

Hierdie " *sprinkane* " verslind nie groen nie, maar hulle is skadelik vir mense wat nie deur die " *seël van God* " beskerm word nie. Hierdie vermelding van die " *seël van God* " bevestig die konteks van die tye wat reeds in Openb.7 gedek is. Die boodskappe is dus parallel, hoofstuk 7 oor die uitverkorenes verseëlde en hoofstuk 9, die gevalle verlate. Ek herinner jou daaraan dat dit volgens Matt.24:24 onmoontlik is om 'n outentieke uitverkorenes te verlei. Valse profete mislei mekaar dus.

Die presiesheid, " *die seël van God op die voorkop* ", dui op die begin van die verseëling van die uitverkore Adventiste dienaars van God, op 23 Oktober 1844. Die detail word genoem net voor die aanhaling van die profetiese " *vyf maande* " tydperk van die vers wat volg; 'n duur van 150 reële jare wat op hierdie datum gebaseer sal wees.

Vers 5: " *Dit is aan hulle gegee nie om hulle dood te maak nie, maar om hulle **vyf maande lank te pynig** ; en die pyniging wat hulle veroorsaak het, was soos die pyniging wat deur die skerpioen veroorsaak word wanneer dit 'n mens steek* . »

God se boodskap bring in sy beeld aksies wat in verskillende tye tot stand gebring is, bymekaar; wat prentinterpretasie verwar en moeilik maak. Maar as hierdie tegniek verstaan en ontvang word, word die boodskap baie duidelik. Hierdie vers 5 was die basis van my aankondiging van die wederkoms van Jesus Christus vir 1994. Daar vind ons die kosbare profetiese " *vyf maande* " wat, begin in 1844, dit moontlik maak om die datum 1994 vas te stel. Maar om die projek uit te voer van God, ek moes absoluut die heerlike wederkoms van Jesus Christus aan hierdie datum verbind. Dit is hoe ek, gedeeltelik verblind deur 'n presiesheid in die teks wat hierdie hoop onmoontlik sou maak, volhard het in die rigting wat my Skepper verlang. Inderdaad, die teks spesifiseer: " *dit is aan hulle gegee, nie om hulle dood te maak nie, maar om hulle vyf maande lank te pynig* ". Die verduideliking " *nee om hulle dood te maak* " het nie die tema van die " ^{6de} toegelaat nie *trompet* ", 'n monsteragtige moordoorlog, in die tyd gedek deur die " ^{5de} *trompet*

”; die tyd van 150 werklike jare. Maar in sy tyd was William Miller reeds gedeeltelik verblind om 'n aksie te bewerkstellig wat deur God verlang word; ontdek 'n fout wat ons toelaat om die hoop op Christus se wederkoms vir die herfs van 1844 te laat herleef; 'n valse fout, aangesien die aanvanklike berekeninge wat die lente van 1843 vasgestel het, vandag in ons jongste berekeninge bevestig word. Die wil en krag van God is soewerein en gelukkig vir sy uitverkorenes kan niks en niemand sy projek verhinder nie. Die feit is dat hierdie fout van aankondiging daartoe gelei het dat amptelike Adventisme in 1991 'n houding van minagting toon teenoor 'n hoop op die wederkoms van Jesus Christus wat vir 1994 aangekondig is. En die ergste vir Adventiste is dat hulle ontnem is van die laaste profetiese lig wat belig, in sy geheel, die 34 hoofstukke van die boeke Daniël en Openbaring, soos almal vandag bewys kan hê deur hierdie dokument te lees. Sodoende word hulle ook ontnem van die ander nuwe ligte wat God sedert die lente van 2018 vir my gegee het oor sy wet en oor die wederkoms van Christus wat sal terugkeer, weet ons nou, in die lente van 2030; en dit op nuwe basisse geskei van die profetiese konstruksie van Daniël en Openbaring. Tussen 1982 en 1991, vir my, was die *vyf maande* gekoppel aan die bedrywigheede van die valse profete wat sou voortduur tot die wederkoms van Jesus Christus. Oortuig deur hierdie redenasie, bowendien geregverdig, het ek nie die beperking van tyd gesien wat deur die verbod op " *doodmaak* " opgelê word nie. En op daardie tydstip het die datum 1994 die jaar 2000 van die ware geboorte van Jesus Christus verteenwoordig. Ek voeg by dat niemand voor my die oorsaak van my fout geïdentifiseer het nie; wat 'n prestasie in ooreenstemming met die wil van God bevestig. Laat ons nou ons aandag vestig op die verduideliking " *maar om hulle vir vyf maande te pynig* ". Die formule is uiters misleidend omdat die betrokke " *kwelling* " nie deur die slagoffers gely word gedurende die geprofeteerde " *vyf maande* " nie. Die " *pynting* " waarna die Gees verwys, sal by die laaste oordeel aan die gevallenes toegedien word, waar dit veroorsaak sal word deur die verbranding van die " *poel van vuur* ", die straf van die " *tweede dood* ". Hierdie " *pynting* " word aangekondig in die boodskap van die derde engel van Openb.14:10-11 wat die vorige vers opgeroep het deur " *die rook* " " *van hulle pynting* " aan te haal; 'n boodskap wat Adventiste goed ken aangesien dit 'n element van hul universele sending uitmaak. Omdat die Gees vooraf geweet het van die val van hierdie amptelike Adventisme, sê die Gees subtiel in hierdie boodskap " *hy sal ook drink van die wyn van die toorn van God wat ongemeng in die beker van sy toorn geskink word, en hy sal gepynig word in vuur en swawel voor die heilige engele en voor die Lam.* " Hierdie verduideliking " *hy ook* " mik agtereenvolgens op die Protestantse geloof, toe die amptelike ongelowige Adventisme wat in 1994 deur Jesus Christus self verwerp is. Sedert hierdie datum, ter bevestiging van sy vloek, het hierdie nuwe " *rebel* " by die ekumeniese alliansie aangesluit wat Katolieke en Protestante bymekaarbring wat reeds van God afgesny is. Maar voor die val van amptelike Adventisme was die formule " *hy ook* " van toepassing op gevalle Protestante, want nadat hulle in 1844 geval het, sou hulle nou die lot van Katolieke, Ortodokse en valse Jode deel. Trouens, " *ook hy* " het betrekking op alle nie-Katolieke wat die Katolieke Kerk van Rome eer, deur sy ekumeniese alliansie aan te gaan en deur die ordinansies van

Konstantyn I te eerbiedig 'sy Sondag en geboorte "dag van die son", (Kersfees op 25 Desember). Deur die vorm van die enkelvoud " *hom ook* " te kies, eerder as die meervoud daarvan "hulle ook", herinner die Gees ons dat die godsdienstige keuse 'n individuele keuse is wat 'n mens verantwoordelik maak, regverdig of skuldig laat voel teenoor God, die individu, en nie, die gemeenskap nie; soos " *Noag, Daniël en Job wat nie seuns of dogters wou red nie* " volgens Eseg.14:18.

Die kwellings van die tweede dood van die laaste oordeel

Vers 6: " *In dié dae sal die mense die dood soek en dit nie vind nie; hulle sal begeer om te sterwe, en die dood sal van hulle wegvlug.* »

Die idees vloei baie logies. Nadat die Gees sopsas die " *pynings van die tweede dood* " opgeroep het, profeteer die Gees in hierdie vers 6, oor die dae van die toepassing daarvan, wat aan die einde van die 7de millennium sal kom, geteiken deur die uitdrukking " *in daardie dae* ". Hy openbaar dan aan ons die besonderhede van hierdie uiters formidabele eindstraf. " *Die mense sal die dood soek, maar hulle sal dit nie vind nie; hulle sal begeer om te sterf, en die dood sal van hulle wegvlug.* " Wat mense nie weet nie, is dat die opstandingsliggaam van die goddelose eienskappe sal hê wat baie verskil van dié van hedendaagse vleeslike liggame. Vir hul finale straf sal die skepper-God hul lewe herskep deur dit in staat te stel om in 'n bewuste toestand voort te gaan tot die vernietiging van hul laaste atoom. Verder sal die lengte van die lydenstyd individueel vir elke individu aangepas word, afhangende van die uitspraak wat oor hul individuele skuld uitgespreek word. Markus 9:47-48 bevestig in hierdie woorde: "... *om in die hel gewerp te word, waar hulle wurm nie sterf en die vuur nie uitgeblus word nie.* » Daar moet ook op gelet word dat die Protestantse geloof met die Katolieke Kerk baie valse godsdienstige dogmas deel, benewens Sondag, die eerste dag wat aan rus gewy word, is daar die geloof in die onsterflikheid van die siel, wat Protestante daartoe lei om te glo in die bestaan van hel wat deur Katolieke geleer is. Dus, die Katolieke dreigement van die hel waar, vir ewig, die verdoemdes in vuur gepynig word, 'n bedreiging wat al die monarge van Christelike lande daaraan onderwerp het, het 'n bietjie waarheid gehad, maar bowenal baie leuens. Want eerstens, die hel wat deur God voorberei is, sal eers vorm aanneem aan die einde van die " *duisend jaar* " van die hemelse oordeel van die goddeloses deur die heiliges. En tweedens sal die lyding nie ewig wees nie, alhoewel verleng, in vergelyking met huidige aardse toestande. Onder diegene wat die dood van hulle sal sien vlug, sal die volgelinge en vurige verdedigers wees van die heidense Griekse dogma van die onsterflikheid van die siel. God sal hulle dus die ervaring bied om te dink wat hulle lot sou wees as hulle siel werklik onsterflik was. Maar bowenal is dit die aanbidders van die "dag van die onoorwonne son" wat hulle goddelikheid sal ontmoet; die aarde self wat hulle gedra het, wat 'n "son" geword het deur die samesmelting van die magma van vuur en swael.

Die dodelike bedrieglike voorkoms

Vers 7: " *Hierdie sprinkane was soos perde wat vir die geveg gereed gemaak is; Op hulle koppe was krone soos goud, en hulle gesigte was soos die gesigte van mense.* »

Met sy simbole illustreer vers 7 die plan van aksie van die gevalle Protestantse kamp. Die godsdienstige groepe (*perde*) word bymekaargemaak vir 'n geestelike " *stryd* " wat eers aan die einde van die genadetyd volbring sal word, maar die einddoel is daar. Hierdie geveg ontvang die naam " *Armageddon* " in Openb. 16:16 . Dan is dit gepas om te let op die Gees se aandrang op sy vergelyking met die werklikheid van dinge; wat hy doen deur die gebruik van die term " *soos* " te vermenigvuldig. Dit is sy manier om die valse aansprake van die betrokke godsdienstige mense te ontken. Alles is slegs 'n bedrieglike verskyning: die " *kroon* " wat aan die oorwinnaar van die geloof beloof is, en die geloof (*goud*) self wat slegs 'n " *ooreenkoms* " het met die ware geloof. Die " *gesigte* " van hierdie valse gelowiges is self bedrieglik aangesien al wat hulle oor het 'n menslike voorkoms is. Hy wat hierdie oordeel uitspreek, deursoek die teuels en die harte. Hy ken die geheime gedagtes van mense en deel sy visie van die werklikheid met sy uitverkorenes.

Vers 8: " *Hulle het hare gehad soos die hare van vroue, en hulle tande was soos die tande van leeus.* »

Volgens 1Kor.11:15, vroue se hare dien as 'n sluier. En die rol van 'n sluier is om die gesig, die identiteit van die versluisde subjek, te verberg. Hierdie vers 8 veroordeel deur middel van sy simbole die misleidende voorkoms van Christelike godsdienstgroepe. Hulle het dus die uiterlike voorkoms (*hare*) van kerke (*vroue* , in Ef.5:23-32), maar hulle gees is beziel met die wreedheid (*tande*) van " *leus* ". Ons verstaan beter hoekom hul gesigte net 'n menslike voorkoms het. Dit is nie sonder rede dat Jesus hulle met leeus vergelyk nie. Dit herinner dus aan die gemoedstoestand van die Romeinse volk wat die eerste Christene deur leeus in hul arenas laat verslind het. En hierdie vergelyking is geregverdig aangesien hulle aan die einde van die wêreld weer die laaste ware uitverkorenes van Jesus Christus wil doodmaak.

Vers 9: " *Hulle het borsharnasse gehad soos ysterborsharnasse, en die geluid van hulle vlerke was soos die geluid van strydwaens met baie perde wat na die geveg hardloop.* »

Hierdie vers mik op die vervalsing van die spektrum van die ware soldaat van Jesus Christus wat die " *borswapen* " van geregtigheid dra (Ef.6:14), maar hier is hierdie geregtigheid hard soos " *yster* " wat reeds 'n simbool van die ryk Romeinse in Daniël. " *Sprinkane* " maak geraas met " *hul vlerke* " wanneer hulle aktief is. Die vergelyking wat kom, gaan dus oor optrede. Die volgende verduideliking bevestig die band met Rome, wie se strydwa-resies met " *verskeie perde* " die Romeine op hul kringe verheug het. In hierdie beeld beteken " *baie perde* ": verskeie godsdienstgroepe het bymekaargekom om die Romeinse " *wa* " te trek, om die gesag van Rome te verheerlik; Rome wat geweet het hoe om ander godsdienstige leiers te manipuleer om hulle deur sy verleidings te onderwerp. Dit is hoe die Gees die optrede van die rebellekamp opsom. En hierdie byeenkoms ten gunste van Rome berei hulle voor vir die finale " *slag van Armageddon* " gerig teen die teenstanders van Sondag, getroue waarnemers van die Sabbat wat deur God geheilig is, en onbewustelik teen Christus, hulle Verdediger Beskermer.

Vers 10: " *Hulle het sterte gehad soos skerpioene en angels, en in hulle sterte was die krag om mense vir vyf maande lank skade aan te doen.* »

Hierdie vers lig die sluier van vers 3, waar die woord “ *stert* ” onder die titel “krag van die *skerpioene* ” voorgestel is. Dit word duidelik aangehaal alhoewel die betekenis daarvan nie duidelik is vir iemand wat dit nie in Jesaja 9:14 soek nie. Dit is nie my geval nie, so ek onthou hierdie belangrike sleutel: “ *die profeet wat leuens leer, is die stert* ”. Ek verduidelik die gekodeerde boodskap in hierdie terme: hierdie groepe het leuenagtige (*sterte*) en opstandige (*skerpioene*) profete en leuentale (*angels*) gehad, en dit was in hierdie valse profete (*sterte*) dat die mag om ook mense skade aan te doen , om verlei hulle en oortuig hulle om Romeinse Sondag te eer vir 150 jaar (*vyf maande*) van godsdiensstige vrede wat deur God gewaarborg is; wat hulle onherstelbaar blootstel aan die “ *kwellings van die tweede dood* ” van die laaste oordeel aan die einde van die 7de millennium . As ek dink dat menigtes nie die belangrikheid van die rusdag sien nie! As hulle in hierdie gedekodeerde geopenbaarde boodskap glo, sou hulle van plan verander het.

Vers 11: “ *Hulle het as koning die engel van die afgrond gehad, in Hebreus Abaddon en in Grieks Apollyon genoem.* »

Meer en meer presies bereik die goddelike beskuldiging sy hoogtepunt: hierdie godsdiensstige groepe het as koning, Satan, “ *die engel van die afgrond* ” wat vir “ *duisend jaar* ” in die woestyn gebind sal word volgens Openb.20:3. Die woord “ *diep* ” in Gen.1:2 verwys na die aarde voordat dit die geringste teken van lewe dra. Hierdie term dui dus op die aarde wat woes gemaak is, en alle vorme van lewe word uitgewis deur die heerlike wederkoms van Christus. Sy sal vir “ *duisend jaar* ” in hierdie toestand wees , met die enigste inwoner die engel wat Satan op haar gevange gehou het. Die een wat God in Openb. 12 roep, die “ *draak* ,” en die *slang* , die *duiwel en Satan* ”, ontvang hier die naam Vernietiger, wat beteken die woorde “ *Hebreus en Grieks , Abaddon en Apollyon* ”. Subtiel vertel die Gees vir ons hoe hierdie engel te werk gaan om die werk van God wat hy beveg, te vernietig. “ *Hebreus en Grieks* ” is die tale van die oorspronklike Bybelse geskrif. Dus, sedert die Protestantse geloof geval het, in 1844, die begin van die tema van hierdie “ *5de trompet* ,” het die duiwel haar teruggekry met sy bekende belangstelling in die Heilige Bybel. Maar in teenstelling met die heerlike begin van die Hervorming, word dit nou gebruik om God se plan te vernietig. Satan pas met die gevalle gereformeerde geloof toe, hierdie keer suksesvol, wat hy tevergeefs probeer het om Christus self te laat val, op die uur van sy toets van weerstand.

Vers 12: “ *Die eerste wee is verby. Hier kom nog twee ongelukke hierna .* »

Hier eindig, in vers 12, hierdie baie spesifieke tema van die “ *5de trompet* .” Hierdie oomblik dui aan dat die mensdom die jaar 1994 van sy gewone kalender betree het. Tot dan het godsdiensvrede tussen alle monoteïstiese godsdiensstige voortgeduur. Niemand is vermoor vir 'n geestelike motief van godsdiensstige toewyding nie. Die verbod op doodmaak in vers 5 is dus gerespekteer en vervul soos God aangekondig het.

Maar op 3 Augustus 1994 het die heel eerste Moslem-godsdiensstige aanval deur die GIA vyf Franse amptenare naby die Franse ambassade in Algiers doodgemaak, gevolg op die vooraand van Christelike Kersfees op 24 Desember 1994 deur 'n aanval op 'n Franse vliegtuig, wat doodmaak. drie mense in Algiers,

insluitend 'n Fransman. Die volgende somer het die gewapende Islamitiese groepe van die Algerynse GIA dodelike aanvalle op die RER van Parys, die Franse hoofstad, geloods. En in 1996 is 7 Franse Katolieke priesters in Tibhirine in Algerië onthoof. Hierdie getuienisse lewer dus bewys dat die geprofeteerde “ vyf maande ” oorskry is. Godsdiensoorloë kan dus hervat en voortduur tot aan die einde van die wêreld gekenmerk deur die wederkoms van die verheerlikte Christus.

Die 6de^{trompet} : Die tweede groot " ongeluk " **Sesde straf van alle valse Christelike heiligheid**

Wêreldoorlog III

Vers 13: “ *Die sesde het gelui. En ek het 'n stem gehoor uit die vier horings van die goue altaar wat voor God is,*

Hierdie sesde waarskuwingsstraf vorm die “tweede” groot “ *wee* ” wat in Openb. 8:13 aangekondig is. Dit gaan die einde van die tyd van kollektiewe en individuele genade vooraf en sal dus bewerkstellig word tussen 2021 en 2029. Met hierdie vers 13, die toetrede tot die tema van die “ 6de^{trompet} ” sal die terugkeer van oorlog en die magtiging “ *om dood te maak* ” bevestig. Hierdie nuwe tema het betrekking op dieselfde godsdiensgroepe as dié van die “ 5de^{trompet} » vorige. Die simbole wat gebruik word is identities. Ook dinge kan soos volg verklaar word: die volke van die “ 5de^{trompet} ” het gewoon geraak aan “ *nie doodmaak nie* ”, en gaan so ver as om die doodstraf te verbied, in Europa en in sekere state in die VSA. Hulle het 'n manier gevind om internasionale handel voordelig te laat werk, wat hulle verryk het. Hulle is dus nie meer ondersteuners van oorlog nie, maar verdedigers van vrede ten alle koste. Oorlog tussen Christenvolke lyk dus uitgesluit, maar ongelukkig is 'n derde monoteïstiese godsdien baie minder vreedsaam, dit is Islam wat op twee bene loop: dié van die terroriste wat optree en dié van die ander volgelingen wat hul moorddadige optrede toejuig. Hierdie gespreksgenoot maak dus die vooruitsig op blywende vrede onmoontlik, en dit sal genoeg wees vir die skepper-God om sy magtiging te “ *klank* ” sodat die botsing van beskawings en godsdienste met aansienlike dodelike gevolge kan plaasvind. Op die res van die aarde sal elke volk ook sy tradisionele vyand hê, die verdelings wat deur die duiwel en sy demone voorberei is oor die hele planeet.

Die profesie teiken egter hier 'n bepaalde gebied, die ontroue Christelike Weste.

Die laaste straf, voor die “ *sewe laaste plaë* ” wat die wederkoms van Christus voorafgaan, kom in die naam van die “ 6de^{trompet} .” Reeds, voordat ons in die besonderhede van die tema ingaan, weet ons dat hierdie tema inderdaad die tweede van die “ *groot ongelukke* ” is wat deur die “ *arend* ” van die

Napoleontiese ryk in Apo.8:13 aangekondig is. In 'n montage wat met hierdie bedoeling aangepas is, skryf die profesie van Apo.11 egter hierdie naam " *tweede wee* " toe aan die Franse Rewolusie genaamd " *die dier wat uit die afgrond opstaan* ". Dit is ook die tema van die "4de ^{basuin} " van Openb.8. Die Gees suggereer dus vir ons die bestaan van 'n noue verhouding tussen die gebeure wat deur die "4de en ^{6de betrokke is.} *trompet* ." Ons sal uitvind wat hierdie verhoudings is.

Wanneer die " ^{6de} *basuin* " klink, *die stem* van Christus, voorbidder voor *die reukaltaar* spreek 'n bevel uit. (Volgens die beeld van die aardse tabernakel wat sy toekomstige hemelse rol as voorbidder vir die gebede van die uitverkorenes geprofeteer het).

Wes-Europa teiken van die toorn van Jesus Christus

Vers 14: " *En hy het aan die sesde engel met die basuin gesê: Maak die vier engele los wat in die groot rivier Eufraat gebind is.* »

Jesus Christus verklaar: " *Maak die vier engele los wat op die groot rivier die Eufraat gebind is* ": stel die universele demoniese magte vry wat gesentreer is op Europa gesimboliseer deur die naam Eufraat; Wes-Europa en sy Amerikaanse en Australiese uitbreidings waar dit sedert 1844 behoue gebly het, volgens Openb.7:2; Dit is die *vier engele aan wie dit gegee is om die aarde en die see skade aan te doen* . Die interpretasiesleutels is eenvoudig en logies. "Die Eufraat" is die rivier wat Daniël se antieke Babilon besproei het. In Openb.17 sit " *die hoer*" genoem " *Babilon die groot* " " *op baie waters* ," simbole " *van volke, nasies en tale* ". " *Babilon* " wat Rome aandui, die betrokke volke is die Europese volke. Deur Europa as die hoofteiken van sy moorddadige woede aan te wys, is Christus God van voorneme om diegene wat Hom verrai te straf en so min aandag te skenk aan die lyding wat hy verduur het aan sy pynlike kruis, wat die vorige vers so pas herroep het, deur die woord " *altaar* " *aan te haal* . ", wat dit geprofeteer het in die simboliese rites van die ou verbond.

Deur Europa te teiken, rig die Gees sy wraak teen twee lande wat hul skuld op hom konsentreer. Dit gaan oor die Katolieke geloof, die moederkerk en die oudste dogter, soos sy Frankryk noem wat dit deur die eeue, sedert die begin daarvan, so baie ondersteun het deur Clovis, die 1ste ^{koning} van die Franke.

Die eerste skakel met die " ^{4de} *trompet* " verskyn, dit is Frankryk, 'n revolusionêre volk wat sy saad van ongeloof onder al die Christelike nasies van die aarde gesaai het, deur die geskrifte van sy filosowe, ateïstiese vrydenkers, te versprei. Maar dit is ook Pouslike Rome wat die Franse Rewolusie moes vernietig en stilmaak. 'n Vergelykende studie van die basuine met die waarskuwingsstrawwe wat in Levitikus 26 aan die Hebreërs gegee is, gee aan die vierde die rol van 'n goddelike " *swaard* " wat " *wreek sy verbond* ". Hierdie keer, teen die " ^{6de} *trompet* ", sal Jesus self sy bondgenootskap wreek deur die twee skuldige volke en hul Europese bondgenote te tref. Want volgens Apo.11 het Franse ateïsme " *verheug* " en die omringende mense in " *vreugde* " *gedompel*: " *hulle sal geskenke aan mekaar stuur* " lees ons in Apo.11:10. Op sy beurt sal die goddelike Christus sy gawes aan hulle bring: konvensionele en atoombomme; alles voorafgegaan deur 'n dodelike aansteeklike virus wat aan die einde van 2019 in Europa verskyn het. Onder die besonderse geskenke is die aanbieding van die

Vryheidsbeeld deur Frankryk aan die stad New York in die VSA. Die model was so wonderlik dat na Frankryk, ander Europese lande republieke geword het. In 1917 sal Rusland die model met dieselfde slagting herhaal.

Wêreldwye kernoorlog

Vers 15: “ *En die vier engele wat gereed was vir die uur en die dag en die maand en die jaar, is losgemaak om 'n derde van die mense dood te maak.* »

Bereid om " *die aarde en die see seer te maak* " volgens Openb.7:2, " *is die vier engele los dat hulle 'n derde van die mense kan doodmaak* " en die aksie is beplan en lank verwag, aangesien die hierdie detail aandui: " *wie was gereed vir die uur, die dag, die maand en die jaar.* " Nou, van wanneer af het hierdie straf nodig geword? Sedert 7 Maart 321, die datum waarop die aanneming van die dag van die son wat deur Konstantyn I opgelê is, bereik ^{is}. Volgens Openb.17, wie se tema " *die oordeel van die hoer is Babilon die Grote* ", simboliseer die getal 17 goddelike oordeel. Toegepas in aantal eeue vanaf 7 Maart 321, hierdie getal 17 resultate in 7 Maart 2021; vanaf hierdie datum sal die laaste 9 jaar van die goddelike vloek die bereiking van die " *6de basuin* " van Openb.9:13.

Kom ons let op die vermelding van " *die derde van mense* " wat ons herinner dat so verskriklik as wat dit is, hierdie vernietigende derdewêreldkonflik 'n gedeeltelike (*derde*) waarskuwende karakter behou; dit is dus nuttig om godsdienstige bekerings teweeg te bring en verkose amptenare te lei om hulle ten volle te verbind tot die Adventiste-werk wat deur Jesus Christus gelei word. Hierdie vernietiging kom om te straf en uit te nooi tot bekering, die mensdom wat voordeel getrek het uit "150 werklike jare" van godsdienstige vrede, geprofeteer deur die " *vyf maande* " van die " *vyfde basuin* ".

Om die betekenis van hierdie straf, die derde in die wêreldoorloë sedert 1914, ten volle te verstaan, moet ons dit vergelyk en dit vergelyk met die derde deportasie van die Jode na Babilon. In hierdie laaste oorlogsugtige ingryping, in – 586, het koning Nebukadnesar die koninkryk van Juda vernietig, die laaste oorblyfsel van die nasie Israel; Jerusalem en sy heilige tempel het puinhope geword. Die ruïnes wat deur die Derde Wêreldoorlog agtergelaat is, sal bewys lewer dat die Christelike alliansie soveel afvallig geword het as die Joodse alliansie van die Hebreeuse mense . Dus, na hierdie demonstrasie, sal die ongelowige of godsdienstige oorlewendes onderwerp word aan die laaste universele toets van geloof wat 'n finale kans op redding gee aan gelowiges van alle monoteïstiese godsdienste; maar die Skepper God leer net een waarheid wat betrekking het op Jesus Christus en Sy heilige Saterdag Sabbat, die enigste ware sewende dag.

Die slagting wat vir hierdie universele oorlog aangekondig is, vorm nog 'n aspek van die " *tweede ongeluk* " wat dit verbind met dié van die Franse revolusionêre ateïsme van die " *vierde trompet* ". Frankryk en veral sy hoofstad, Parys, is in die visier van die Almagtige God. In Openb.11:8 reken hy hom die name " *Sodom en Egipte* " toe, name van antieke vyande wat byvoorbeeld op 'n onvergeetlike manier deur God vernietig is, die een deur vuur uit die hemel, die ander deur sy verblindende krag. Dit laat ons verstaan dat hy op dieselfde verskriklike en definitiewe manier teen haar sal optree. Ons moet ons enorme

verantwoordelikheid in die verdwyning van die ware geloof besef. Nadat die republikeinse regime 'n haat vir godsdienste aangeneem het, het hy in die despotiese hande van Napoleon ¹ geval. vir wie godsdienste slegs 'n bruikbare foelie vir sy persoonlike glorie was. Dit is aan sy trots en opportunisme dat die Katolieke geloof sy voortbestaan te danke het deur die stigting van die Concordat wat die vernietiger van die beginsel van goddelike waarheid was.

Demografiese akkuraatheid: tweehonderd miljoen vegters

Vers 16: “ *Die getal van die ruiters van die leër was twee duisend duisende; ek het hulle getal gehoor.* »

Vers 16 gee vir ons 'n belangrike verduideliking oor die aantal vegters wat deelneem aan die konflik wat betrokke is: " *twee myriades van myriads* " of tweehonderd miljoen soldate. Tot 2021 wanneer ek hierdie dokument skryf, het geen oorlog hierdie getal in sy konfrontasies bereik nie. Maar vandag, met 'n wêreldbevolking van sewe en 'n half miljard mense, kan die profesie vervul word. **Die akkuraatheid wat deur hierdie vers verskaf word, veroordeel alle interpretasies wat hierdie konflik aan vorige optrede toegeskryf het.**

'n Ideologiese oorlog

Vers 17: “ *En so het ek die perde in die gesig gesien en die wat daarop sit, met borsharnasse in die kleur van vuur, hiasint en swawel. Die koppe van die perde was soos die koppe van leeu; en uit hulle monde het vuur en rook en swawel uitgekom.* »

In hierdie vers 17, die getal van goddelike oordeel, vind ons die simbole van die “5de ^{basuin} ” : die groepe (*perde*) en diegene wat hulle beveel (*die ruiters*). Hulle enigste geregtigheid (*borswapen*) is die aksie van brand met vuur, en watter vuur! Kernvuur vergelykbaar met die vuur van aardse ondergrondse magma. Die Gees reken hulle die eienskappe van die *Hiasint toe* wat ooreenstem met die herhaling van die uitdrukking aan die einde van die vers om te *rook* . Dit simboliseer reeds die gebede van die heiliges in die vorige tema, dit is die karakter van sy parfüm wat ons moet onthou, en daar verstaan ons wat die vermelding daarvan beteken. Hierdie plant is giftig, irriterend vir die vel, en sy reuk gee hoofpyn. Hierdie stel kriteria definieer dié van die gebede van die betrokke vegters. Nie een van hierdie gebede word deur die skeppergod ontvang nie; hulle maak hom naer en besiel hom met diepe walging. Dit moet verstaan word dat in hierdie wesenlik godsdienstige en ideologiese konflik slegs godsdienste betrokke is, totaal daarvan afgesny, maar nietemin hoofsaaklik monoteïsties: Judaïsme, Katolisisme, Protestantisme, Ortodoksie, Islam. 'n Nuwe sleutelsimbool uit Jesaja 9:14 word hier aangehaal: " *die hoof is die magistraat of ouderling* ." Daar is dus aan die hoof van die groepe wat mekaar konfronteer landdroste wat vandag "presidente" in die republieke genoem word. En hierdie presidente is toegerus met die krag van die " *leeu* ", die koning van diere en koning van die oerwoud. Die betekenis van krag word daaraan gegee in Rigters 14:18. In sy boodskap profeteer die Gees 'n oorlogsugtige verbintenis wat op 'n afstand geloods word deur baie magtige, outoritêre en godsdienstig toegewyde staatshoofde, aangesien dit uit hul " *mond* " kom. laat hulle gebede geïllustreer deur die woord “ *rook* ” uit. Uit hul

selfde “ *mond* ” kom bevele van vernietiging deur “ *vuur* ”, gebede deur “ *rook* ”, en uitwissing van menigtes, deur die gebruik van kernbomme wat deur “ *swael* ” afgebeeld is, te beveel. Uiteraard wil die Gees die belangrikheid van hierdie kernkrag wat tot die beskikking van 'n enkele man is, uitlig. Nog nooit in die geskiedenis van die aarde het sulke vernietigende krag van die besluit van 'n enkele persoon afgehang nie. Die ding is inderdaad merkwaardig en waardig om te beklemtoon. Maar vir ons wat in hierdie tipe politieke organisasie woon, skok hierdie groothede ons nie eens meer nie. Ons is almal slagoffers van 'n soort kollektiewe waansin.

Vers 18: “ *'n Derde van die mense is gedood deur hierdie drie plaes, deur vuur, deur rook en deur swawel wat uit hulle monde uitgekome het.* »

Vers 18 beklemtoon hierdie feit van die vorige vers en spesifiseer dat “ *vuur, rook en swael* ” plaes is wat deur God gewil is; wat die vers bevestig het deur aan die wrekende Christus die bevel toe te skryf om 'n derde van die mense dood te maak.

Die kernkrag van die hoofde van nasies

Vers 19: “ *Want die krag van die perde was in hulle bekke en in hulle sterte; hulle sterte was soos slange met koppe, en daarmee het hulle kwaad gedoen.* »

Vers 19 bevestig die godsdienstige ideologiese karakter van die konflik deur te sê: Want die mag van die vegtende groepe (die *perde*) was in hulle woord (hulle *monde*) en in hulle valse profete (die *sterte*) wat in voorkoms bedriegers (*slange*) invloedryk was op die staatshoofde, die landdroste (die *hoofde*) deur wie hulle (die vegters) skade aangedoen het. Die beginsel wat so gedefinieer is, stem presies ooreen met die organisasie van volke wat vandag in die tyd van die einde heers.

Hierdie Derde Wêreldoorlog wie kom om die tema van “ *basuine* ” of waarskuwende strawwe af te sluit is so belangrik dat God dit eers aan die Jode van die ou verbond aangekondig het, agtereenvolgens in Dan.11:40-45 en Esegïel 38 en 39, en daarna aan die Christene van die nuwe verbond, in hierdie boek Openbaring as die “ *sesde basuin* ”, as die laaste goddelike waarskuwing voor die einde van die tyd van genade. Laat ons dus hierdie ryk aanvullende lesse hier vind.

Daniël 11:40-45

Die uitdrukking, “ *tyd van die einde* ”, lei ons om hierdie laaste konflik van die nasies te bestudeer, geopenbaar en ontwikkel in die profesie van Dan.11:40 tot 45. Ons ontdek daar die hoofaspele van sy organisasie. Oorspronklik, grootliks geïnstalleer op die grondgebied van Wes-Europa, het aggressiewe Islam genaamd “ *koning van die suide* ” gebots met die grootliks Katolieke Europese mense; die Rooms Pouslike Katolieke geloof is die onderwerp wat profesie gerig het sedert Dan.11:36. Die Romeinse pouslike leier waarna tot dusver verwys is, word onder die term “ *hom* ” voorgestel; in die titel van “ *koning* ”, word hy aangeval deur die “ *koning van die suide* ”, Islam wat *teen hom sal bots* ". Die keuse van die werkwoord “ *om te bots* ” is presies en oordeelkundig, want slegs diegene wat op

dieselfde gebied is " bots " teen mekaar. Dit is dan dat die " koning van die noorde " (of noorde) " soos 'n storm " oor hierdie prooi in moeilike omstandighede sal draai om voordeel te trek uit die seën wat aangebied word, die situasie wat Wes-Europa in totale wanorde en paniek gedompel het, om dit te gryp en dit beset. Dit gebruik " baie skepe ", " tenks " en vegters wat niks meer as " ruiters " is nie en woon in die noorde, en nie in die noorde van Wes-Europa nie, maar in die noorde van die Euro-Asië-kontinent. En meer presies aan die noorde van Israel wat vers 41 suggereer deur dit " die mooiste van lande " te noem. Die betrokke Rusland is 'n volk van " ruiters " (die Kosakke), telers en verskaffers van perde aan die historiese vyande van Israel. Hierdie keer, gebaseer op al hierdie data, word dit maklik om hierdie " koning van die noorde " te identifiseer met magtige Ortodokse Rusland, die oostelike godsdienstige teëstander van die Westerse pouslike Romanisme sedert die amptelike Christelike godsdienstige skeuring van 1054.

Ons het pas 'n paar van die strydlustige akteurs van die Derde Wêreldoorlog gevind. Maar Europa het magtige bondgenote wat dit ietwat verwaarloos het weens ekonomiese mededinging wat rampspoedig geword het sedert die koms van 'n virus, die covid-19-koronavirus. Bloedloos, ekonomiese veg vir hul oorlewing, elke volk draai al hoe meer na binne. Wanneer die konflik egter in Europa begin, sal die Amerikaanse bondgenoot sy tyd afstaan om op te tree.

In Europa ondervind Russiese troepe min teenstand. Een na die ander is die Europese volke van die noorde beset. Frankryk alleen het swak militêre weerstand gebied en die Russiese leërs is in die noordelike deel van die land teruggehou. Die suidelike deel ondervind ernstige probleme met Islam wat reeds in groot getalle in hierdie gebied gevestig is. 'n Soort ooreenkoms van gemeenskaplike belang verbind die Moslem-vegters en die Russe. Albei is lus vir buit en Frankryk is 'n ryk land, selfs ekonomies verwoes. Die Arabiere is plunderaars deur tradisionele erfenis.

Aan die Israelse kant is die situasie katastrofies, die land is beset. Die Moslem Arabiese volke wat dit omring word gespaar: Edom, Moab, die kinders van Ammon: hedendaagse Jordaan.

Iets wat nie voor 1979 bereik kon word toe Egipte die Arabiese kamp verlaat het om 'n alliansie met Israel te sluit nie, het die keuse wat destyds gemaak is, met die kragtige ondersteuning van die VSA, in sy nadeel verander; dit word deur die Russe beset. En deur te spesifiseer " sy sal nie ontsnap nie ", openbaar die Gees die opportunistiese aard van die keuse wat in 1979 gemaak is. Deur haar te skaar by die sterkste van die tyd, het sy geglo sy sou die ongeluk wat haar oorval het vryspring. En die ongeluk is groot, sy word van haar rykdom gestroop deur die besettende Russe. En asof dit nie genoeg is nie, plunder die Libiërs en Ethiopiërs dit ook agter die Russe aan.

Die kernfase van die wêreldkonflik

Vers 44 dui op 'n groot verandering in die situasie van dinge. Terwyl hulle Wes-Europa, Israel en Egipte beset, word Russiese troepe bang vir " nuus " wat betrekking het op hul eie Russiese gebied. Die Gees noem " die ooste " met verwysing na die besetting van Wes-Europa maar ook "die noorde " met

verwysing na die besetting van Israel; Rusland is aan die "ooste" van die eerste en "na die noorde" van die tweede. Die nuus is so ernstig dat dit 'n moorddadige waansin ontketen. Dit is hier waar die VSA die stryd betree en kies om Russiese grondgebied met kernvuur te vernietig. Die kernfase van die konflik het toe begin. Dodelike sampioene kom op baie plekke voor, om te vernietig en "uit te roei". *menigtes* van mense- en dierelewe. Dit is in hierdie aksie dat " 'n derde van die mense gedood word " in ooreenstemming met die aankondiging van die "6de basuin". Teruggestoot na die "berge" van Israel, is die Russiese troepe van die "koning van die noorde" vernietig sonder om die geringste hulp te ontvang: "sonder dat iemand hom te hulp gekom het".

Esegiël 38 en 39

Esegiël 38 en 39 roep ook hierdie laaste konflik in die geskiedenis op hulle eie manier op. Daar is interessante besonderhede soos hierdie akkuraatheid wat God se voorneme openbaar om " 'n gespe in die kakebeen te sit " van die Russiese koning om hom in te trek en by die konflik betrokke te raak. Hierdie beeld illustreer 'n aanloklike geleentheid om saam met sy mense ryk te word, wat hy nie sal kan weerstaan nie.

In hierdie lang profesie gee die Gees vir ons name as verwysingspunte: *Gog, Magog, Rosch* (Russies), *Meshech* (Moskou), *Tubal* (Tobolsk). Die konteks van die laaste dae word bevestig deur 'n detail aangaande die volke wat aangeval is: " *Jy sal sê: Ek sal optrek teen 'n oop land, Ek sal teen die manne kom wat stil en veilig is in hulle wonings, almal in wonings sonder mure en sonder grendel of deure* (Eseg.38:11)." Moderne stede is inderdaad heeltemal oop. En die opponerende magte is tragies ongelyk. Die Gees plaas hier in die mond van die "koning van die noorde" van Daniël, hierdie keer die werkwoord " **Ek sal kom** " wat dui op 'n massiewe, vinnige en lugaggressie volgens die werkwoord en die beeld " **sal soos 'n storm dwarrel** " van Dan .11:40, vanaf 'n redelike verre plek. In hierdie profesie van Esegiël is daar geen misterie oor die betrokke lande nie; Rusland en Israel is duidelik geïdentifiseer. Die verborgenheid was eers in Dan.11:36 tot 45 waar dit die Romeinse pousdom en sy Europese grondgebied betref. En deur die naam " *koning van die noorde* " te gee aan Rusland wat pouslike Katolieke Europa aanval, verwys God na sy openbaring wat aan Esegiël gegee is. Omdat ek jou daaraan herinner, is dit hoofsaaklik met betrekking tot die geografiese ligging van Israel dat Rusland in die "noorde" geleë is. Trouens, dit is "oos" van die posisie van Rooms-Katolieke Pouslike Wes-Europa. Dit is dus om die posisie van die Russiese troepe in hierdie pouslike Europa wat hulle beset en oorheers te bevestig, dat die Gees die aankoms van slegte nuus uit die "ooste" opspoor. " *Ek sal vuur en swawel op hom en sy troepe laat reën* (Eseg.38:22)"; " *Ek sal vuur in Magog stuur* ," lees ons in Es.39:6. Hier is dan die oorsaak van die slegte nuus wat die " *koning van die noorde* " van Dan.11:44 woedend maak. Soos in Daniël, sal die Russiese aanvaller op die berge van Israel in 'n hoek vasgekeer en vernietig word: " *Jy en al jou troepe sal op die berge van Israel val* (Eseg.39:4)". Maar die raaisel dek die identiteit van die VSA aan die oorsprong van hierdie aksie. Ek vind in Es.39:9 'n baie interessante detail. Die teks roep die moontlikheid op om vir " *sewe jaar* " vuur te maak deur die wapens wat in hierdie

verskriklike globale konflik gebruik word, te verbrand. Hout is nie meer die grondstof vir moderne wapens nie, maar die " *sewe jaar* " wat aangehaal word, weerspieël die intensiteit van hierdie oorlog en die hoeveelheid wapens. Vanaf 7 Maart 2021 is daar net nege jaar voor die wederkoms van Christus; die laaste 9 jaar van God se vloek waartydens die laaste internasionale konflik sal plaasvind; 'n oorlog verskriklik vernietigend van lewens en eiendom. Volgens vers 12 sal die Russiese lyke vir " *sewe maande* " begrawe word.

Verskriklike en onverbiddelike goddelike geregtigheid

Daar sal baie lyke wees en God gee ons in Esegïel 9 'n idee van die moordende wreedheid wat hy sal organiseer. Omdat die derde wêreldoorlog wat vir die tydperk tussen 2021 en 2029 verwag word, die teëbeeld is van die 3de^{oorlog} wat deur Nebukadnesar teen antieke Israel gelei is in – 586. Hier is wat die groot skepper God beveel het, gefrustreerd en verag deur sy volk in Eseg.9: 1 tot 11:

“Eseg.9:1 Toe roep hy met 'n groot stem in my ore: Kom nader, jy wat die stad moet straf, elkeen met sy vernietigingsinstrument in sy hand!

Eseg.9:2 En kyk, ses manne het deur die boonste poort aan die noordekant gekom, elkeen met sy vernietigingsinstrument in sy hand. Onder hulle was daar 'n man wat in linne geklee was en 'n skryftas in sy gordel gedra het. Hulle het gekom en naby die koperaltaar gaan staan.

Eseg.9:3 Die heerlikheid van die God van Israel het opgestaan van die gérub waarop dit was, en na die drumpel van die huis gegaan; en hy het die man geroep wat met linne geklee was en 'n skryftas in sy gordel dra.

Es.9:4 Die HERE sê vir hom: Trek deur die stad, deur Jerusalem, en maak 'n merk op die voorhoofde van die manne wat sug en kreun oor al die gruwels wat daar gepleeg word.

Eseg.9:5 En voor my ore het hy aan die ander gesê: Trek agter hom aan in die stad en slaan; laat jou oog sonder medelye wees en wees nie barmhartig nie!

Eseg.9:6 Dood en vernietig die ou manne, die jongmanne, die maagde, die kinders en die vroue; maar nader niemand wat die merk op hom het nie; en begin by my heiligdom! Hulle het begin met die ouderlinge wat voor die huis was.

Es.9:7 En Hy sê vir hulle: Maak die huis onrein en vul die voorhowe met gesnuweldes; Kom uit!... Hulle het uitgegaan en in die stad geslaan.

Es.9:8 Terwyl hulle slaan en ek nog oorgebly het, het ek op my aangesig geval en uitgeroep: Ag! Here HERE, sal U alles wat oorbly van Israel vernietig deur u grimmigheid oor Jerusalem uit te stort?

Es.9:9 En hy het vir my gesê: Die ongeregtigheid van die huis van Israel en Juda is groot, buitengewoon groot; die land is vol moord, die stad is vol onreg, want hulle sê: Die HERE het die land verlaat;

Eseg.9:10 Ek sal ook nie ontferm en geen barmhartigheid hê nie; Ek sal hulle werke op hulle koppe bring.

Es.9:11 En kyk, die man wat met linne bekleed was en 'n skryftas in sy gordel gehad het, het die volgende geantwoord: Ek het gedoen soos U my beveel het. »

Nie almal wat om godsdienstige redes vermoor word is 'n martelaar vir die geloof nie. Daar is in hierdie kategorie baie fanatici wat gereed is om hul lewens

te gee , moontlik vir hul godsdienst, maar ook vir enige politieke of ander ideologie. Die ware martelaar van die geloof is eerstens en uitsluitlik in Jesus Christus. Dan is dit noodwendig 'n uitverkorenes wie se lewe in offerande slegs vir die Skepper-God behaag , as sy dood voorafgegaan is deur 'n lewe wat ooreenstem met sy geopenbaarde vereistes vir sy tyd.

Kom ons vind nou, in die tema van die “^{6de} trompet ” die oproep van die morele konteks van die tye na die oorlog.

Die onberou van oorlewendes

In teenstelling met wat die meeste mense dink en vrees, so vernietigend soos hulle is, sal kernwapens nie die mensdom vernietig nie; want “*oorlewendes*” sal na die einde van die konflik oorbly. Aangaande oorloë het Jesus in Matt.24:6 gesê: “*Julle sal hoor van oorloë en gerugte van oorloë; pas op dat julle nie verskrik word nie, want hierdie dinge moet gebeur. Maar dit sal nog nie die einde wees nie.* » Die uitwissing van die mensdom sal te wyte wees aan die optrede van die skepper God na sy glorieryke wederkoms in die persoon van Jesus Christus. Want die oorlewendes moet aan 'n finale geloofstoets onderwerp word. Sedert 1945, die datum van die eerste gebruik van atoomwapens, is meer as tweeduisend ontploffings uitgevoer vir toetse deur die aardse magte wat dit besit; dit is waar, agtereenvolgens, oor 'n tydsduur van 75 jaar en die aarde is ontsaglik, alhoewel beperk, dit verduur en ondersteun die slae wat die mensdom hom toedien. In die komende kernoorlog, intendeel, sal menigte ontploffings in 'n kort tydperk plaasvind en die verspreiding van radioaktiwiteit sal die voortsetting van lewe op aarde onmoontlik maak. Deur sy wederkoms sal die goddelike Christus 'n einde maak aan die lyding van die sterwende opstandige mensdom.

Vers 20: “*Die res van die manne wat nie deur hierdie plaë gedood is nie, het hulle nie bekeer van die werke van hulle hande om nie demone en afgode van goud, silwer, koper, klip en hout te aanbid wat nie kan sien nie, en hoor en loop nie; »*

In vers 20 profeteer die Gees die verharding van die oorlewende volke. “*Ander manne wat nie deur hierdie plaë gedood is nie, het hulle nie bekeer van die werke van hulle hande nie .*” Die “*tweede wee*” wat in die tyd van die ryk aangekondig is, vorm inderdaad 'n goddelike “*plaag*”, maar dit gaan die “*laaste sewe*” vooraf wat op skuldige sondaars sal val, na die einde van die grasietydperk van Openb. 15. Dit is steeds nodig om ons hier te herinner dat hierdie “*plaë*” almal die Romeinse aggressie straf teen die orde van tyd wat deur die Almagtige Skeppergod geskep is.

“*... hulle het nie opgehou om demone en afgode van goud, silwer, koper, klip en hout te aanbid wat nie kan sien, nie hoor of loop nie .*”

In hierdie opsomming teiken die Gees die kultiese beelde van die Katolieke geloof wat voorwerpe is van aanbidding aan die kant van die volgelinge van hierdie afgodsgodsdienst. Hierdie beelde verteenwoordig eerstens die "Maagd Maria", en agter haar, in groot getalle, min of meer anonieme heiliges, want dit laat aan almal baie vryheid om hul gunsteling heilige te kies. Die groot mark is 24 uur per dag oop. Ons bied kussings vir alle oksels, in alle style en groottes. En hierdie tipe praktyk irriteer veral die een wat aan die kruis van Golgota gely het;

ook, sy wraak sal verskriklik wees. En reeds, nadat hy in 2018 aan sy verkose amptenare bekend gemaak het van sy kragtige en glorieryke terugkeer vir die jaar 2030, vanaf 2019, het hy die sondaars van die aarde met 'n dodelike aansteeklike virus getref. Dit is net 'n baie klein teken van sy woede wat kom, maar hy het reeds die doeltreffendheid aan sy kant, aangesien ons hom reeds 'n ekonomiese ondergang verskuldig is sonder presedent in die geskiedenis van die oorspronklike Christen. En wanneer hulle verwoes is, stry nasies, dan baklei en veg.

Die smaad wat deur God aangespreek word, is des te meer geregverdig omdat die ware God in die verskyning van Jesus Christus in die vlees gekom het, onder mense en daar as een van hulle “ *gesien, gehoor en bemark* ”, anders as gesnede of gevormde afgode wat dit nie kan doen nie.

Vers 21: “ *En hulle het hulle nie bekeer van hul moorde en hul towery of hul hoerery en hul diefstalle nie.* »

Met vers 21 word die tema afgesluit. Deur “ *hulle moorde* ” op te roep, beeld die Gees die dodelike Sondagwet uit wat uiteindelik die dood van getroue waarnemers van die heilige Sabbat deur God geheilig sal vereis. Deur “ *hulle betowerings* ” aan te haal, teiken Hy die Katolieke massas wat vereer word deur diegene wat sy “Sondag”, hierdie valse dag van die Here en outentieke heidense “dag van die son” regverdig. Deur “ *hulle onbeskof* ” te herroep, wys die Gees die Protestantse geloof uit as erfgenaam van die Katolieke “ *hoerery* ” van die valse “ *profetes Isebel* ” van Openb. 2:20. En deur hulle “ *hulle diefstalle* ” toe te reken, suggereer hy die geestelike diefstalle wat eerstens teen Jesus Christus, homself, van wie, volgens Dan.8:11, die pouslike koning “ die ewige ” priesterskap en sy wettige titel *weggeneem het* geregverdig van “ *Hoof van die Vergadering* ,” uit Ef.5:23; maar ook sy orde van “ *tyd en sy wet* ”, volgens Dan.7:25. Hierdie hoogs geestelike interpretasies sluit nie gewone letterlike toepassings uit nie, maar dit gaan veel verder as dit in die oordeel van God en die gevolge daarvan vir die skuldige skrywers.

Openbaring 10 : die oop boekie

Wederkoms van Christus en straf van die rebelle

Die oop boekie en die gevolge daarvan

Wederkoms van Christus aan die einde van die vierde Adventiste wag

Vers 1: “ *Ek het 'n ander magtige engel uit die hemel sien neerdaal, omhul in 'n wolk; bo sy hoof was die reënboog, en sy gesig was soos die son, en sy voete soos vuurpilare.* »

Hoofstuk 10 bevestig eenvoudig die geestelike situasie wat tot op daardie stadium gevestig is. Christus verskyn onder die aspek van die God van die heilige goddelike alliansie, onder die beeld van die “ *reënboog* ” wat na die sondvloed aan Noag en sy nageslag gegee is. Dit was 'n teken van God se belofte om nooit weer lewe op aarde met stromende waters te vernietig nie. God sal sy belofte nakom, maar deur die mond van Petrus het hy aangekondig dat die aarde nou “ *vir vuur bewaar* ” is; 'n vloed van vuur. Die ding sal eers vir die laaste oordeel van die sewende millennium volbring word. Vuur het egter nie klaar lewens vernietig nie, want dit is 'n wapen wat God reeds teen die stede van die vallei van Sodom en Gomorra gebruik het. In hierdie huidige hoofstuk illustreer die Gees kortliks die gebeure na die “ *6de trompet* .” Die hoofstuk open met die beeld van die heerlike wederkoms van die wrekende Christus.

Die profesie heeltemal ontseël

Vers 2: “ *Hy het 'n klein oop boekie in sy hand gehad . Hy het sy regtervoet op die see gesit en sy linkervoet op die aarde;* »

Vanaf die begin van die boek, volgens Openb. 1:16, kom Jesus om teen die aanbidders van die vergoddelikte “ *son* ” te veg. Die rol van simbole word duideliker: “ *sy gesig was soos die son* ” en wat sal van sy vyande word, die aanbidders van die “ *son* ”? Antwoord: sy voetstappe, en wee hulle! Want “ *sy voete is soos vuurpilare* ”. Hierdie vers van die Bybel sal dus vervul word: “ *Sit aan my regterhand totdat Ek u vyande gemaak het 'n voetbank van u voete* (Ps.110:1; Matt.22:44)”. Hulle skuld het toegeneem deur die feit dat Jesus voor sy wederkoms “ *die boekie* ” van Openbaring oopgemaak het deur, sedert 1844, die “ *sewende seël* ” te ontseël wat dit steeds gesluit gehou het in Openb.5:1 tot 7. Tussen 1844 en 2030, die jaar van die konteks wat in hierdie hoofstuk 10 bespreek word, het die begrip en betekenis van die Sabbat in volle lig ontwikkel. Ook die manne van hierdie era is sonder verskoning wanneer hulle kies om hom nie te eer nie. Die “ *boekie* ” is toe deur die Heilige Gees van Christus “ *geopen* ” en die *sonaanbidders* het niks daarmee te doen gehad nie. In vers 2 word hul lot geïllustreer. Om die betekenis van die “ *see en land* ” simbole wat in hierdie vers

gevind word, te verstaan, moet ons Openb. 13 bestudeer waarin God hulle verbind met twee geestelike “ *diere* ” wat in die 2000 jaar van die Christelike era sal verskyn. Die eerste “ *dier, wat uit die see opkom* ”, simboliseer die onmenslike, dus dierlike, regime van die koalisie van burgerlike en godsdienstige magte, in hul eerste historiese vorm van monargieë en Rooms-Katolieke pousdom. Hierdie monargieë word gesimboliseer deur die “ *tien horings* ” wat geassosieer word met die simbool wat Rome in Dan.7 aandui deur “ *die horinkie* ” en Openb.12, 13 en 17 deur “ *die sewe koppe* ”. Hierdie “ *dier* ” vertoon, volgens die oordeel van goddelike waardes, die simbole wat in Daniël 7 aangehaal word: die voorgangerryke van die Romeinse ryk, in omgekeerde volgorde van dié van Dan.7: *luiperd, beer, leeu* . “ *Die dier* ” is dus self die Romeinse monster van Dan.7:7. Maar hier, in Openb. 13, word die simbool van die pouslike “ *horinkie* ”, wat die “ *tien horings* ” opvolg, vervang deur dié van die “ *sewe koppe* ” van Romeinse identiteit. En die Gees toereken hom “ *lastering* ” toe, dit wil sê godsdienstige leuens. Die teenwoordigheid van “ *krone* ” op die “ *tien horings* ” dui op die tyd toe die “ *tien horings* ” van Dan.7:24 koning geword het. Dit is dus ook die tyd wanneer die “ *horinkie* ” of “ *ander koning* ” self aktief is. “ *Die dier* ” geïdentifiseer, kondig die vervolg sy toekoms aan. Sy sal vry optree vir “ *'n tyd, kere (2 keer) en 'n halwe tyd* ”. Hierdie uitdrukking dui op 3 en 'n half profetiese jare, of 1260 werklike jare, in Dan.7:25 en Op.12:14; ons vind dit in die vorm van “ *1260 dae* ”-jare of profetiese “ *42 maande* ” in Openb.11:2-3, 12:6 en Openb.13:5. Maar in vers 3 van hierdie hoofstuk 13, kondig die Gees aan dat sy geslaan en “ *asof doodgewond* ” sal word, juis deur Franse ateïsme tussen 1789 en 1798. En danksy die Konkordaat van Napoleon I “ *sal haar dodelike wond wees genees* .” Dus, diegene wat nie die goddelike waarheid liefhet nie, sal in staat wees om voort te gaan om die leuens te eer wat die siel en die liggaam doodmaak.

Aan die einde van die dae sal 'n beeld van die eerste “ *dier wat uit die see opgekom het* ” verskyn. Hierdie nuwe dier word gekenmerk deur die feit dat dit hierdie keer “ *van die aarde sal opstaan* ”. Vertrou op die beeld van Genesis, waar “ *die aarde* ” uit die “ *see* ” kom, subtiel, vertel die Gees vir ons dat hierdie tweede “ *dier* ” uit die eerste gekom het, en dui dus op die sogenaamde Katolieke Kerk wat gereformeer is; presiese definisie van die Protestantse Gereformeerde geloof. In 2021 verteenwoordig dit reeds die grootste militêre mag op planeet aarde en was 'n gesag sedert sy oorwinning teen Japan en Nazi-Duitsland in 1944-45. Dit is natuurlik die VSA, oorspronklik hoofsaaklik Protestants, maar vandag grootliks Katoliek, as gevolg van die sterk Spaanse emigrasie wat verwelkom word. Deur hom te beskuldig dat hy “ *die eerste dier in sy teenwoordigheid aanbid* ”, veroordeel die Gees sy erfenis van Romeinse Sondag. Dit wys dat godsdienstige etikette misleidend is. Die moderne Protestantse geloof is so geheg aan hierdie Romeinse erfenis dat dit so ver sal gaan om 'n bindende wet af te kondig, wat Sondagrus verpligtend maak onder die straf van sanksies: 'n kommersiële boikot aanvanklik, en 'n doodsvonniss, uiteindelik. Sondag word aangewys as die “ *merk* ” van die gesag van die Romeinse “ *dier* ,” die eerste “ *dier* ”. En die getal “ *666* ” is die som verkry met die letters van die titel “ *VICARIVS FILII DEI*”, wat die Gees “ *die getal van die dier* ” noem. Doen die wiskunde, die nommer is daar:

VICIVILIIDI

$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$

$112 + 53 + 501 = 666$

'n Belangrike verduideliking : Die merk word slegs " *op die hand* " of " *op die voorkop* " ontvang in die mate dat " *die hand* " die werk simboliseer, die aksie, en " *die voorkop* " dui op die persoonlike wil van elke skepsel vry van sy keuses soos Esé.3:8 vir ons sê: " *Ek sal jou voorhoofde verhard sodat jy dit teenoor hulle voorkop verset* ".

voetbanke " van Jesus Christus, die Regverdige Goddelike Regter, duidelik geïdentifiseer . En subtiel, deur die prioriteit " *regtervoet* " of die " *linkervoet* " aan te dui, dui die Gees aan wie hy as meer skuldig beskou. Die brandende " *regtervoet* " is vir die Rooms-pouslike Katolieke geloof waaraan God die *vergieting van die bloed toeskryf* van " *almal wat op aarde gedood is* ," volgens Openb.18:24. Sy prioriteit vir woede is dus verdien. Dan, ewe skuldig, omdat hulle dit op sy beurt nageboots het, deur die " *beeld* " van die eerste Katolieke " *dier* ", te skep, ontvang die Protestantse geloof, genaamd " *die aarde* ", die vuur van die " *linkervoet* " van Jesus Christus wreek dus die bloed van die laaste uitverkore heiliges wat gestort gaan word sonder sy reddende ingryping.

Vers 3: " *En hy het met 'n groot stem uitgeroep soos 'n leeu brul. Toe hy uitroep, het die sewe donderslae hul stemme laat hoor.* »

Die geheim verborge of verseël in verse 4 tot 7, verkondig deur " *die stem van die sewe donderslae* ", word nou geopenbaar. " *Die stem* " van God word dus vergelyk met die geluid van " *donder* " wat geassosieer word met die getal " *sewe* " wat sy heiligmaking simboliseer. Hierdie stem verkondig 'n boodskap wat lank weggesteek en deur mans geïgnoreer is. Dit is die jaar van die wederkoms in heerlijkheid van ons goddelike en verhewe Here Jesus Christus. Die datum is in 2018 aan sy verkose amptenare bekend gemaak; Dit is die lente van 2030, waarin, sedert die soendood van Jesus op 3, 30 April, die derde derde van 2000 jaar van die 6000 jaar wat deur God geprogrammeer is vir sy keuse van uitverkorenes sal eindig.

Vers 4: " *En toe die sewe donderslae hulle stemme laat hoor, het ek gegaan om te skryf; en ek het 'n stem uit die hemel hoor sê: Verseël wat die sewe donderslae gespreek het, en skrywe dit nie.* »

In hierdie toneel het God twee doelwitte. Die eerste is dat sy uitverkorenes moet weet dat God inderdaad 'n tyd vir die einde van die wêreld bepaal het; dit is nie werklik verborge nie, aangesien dit afhang van ons geloof in die program van die 6000 jaar wat deur die ses profane dae van ons weke geprofeteer word. Die tweede doelwit is om die soeke na hierdie datum te ontmoedig tot die tyd wanneer dit self die weg na begrip oopmaak. Dit is bewerkstellig vir elk van die drie Adventiste-toetse wat nuttig is vir die sifting en selektering van die uitverkorenes wat waardig gevind is om voordeel te trek uit die ewige geregtigheid wat deur Jesus Christus aangebied is, in 1843, 1844 en 1994.

Vers 5: " *En die engel wat ek op die see en op die aarde sien staan het, het sy regterhand na die hemel opgehef.* " »

In hierdie houding van die groot seëvierende Regter, sy voete op sy vyande geplaas, sal Jesus Christus 'n plegtige eed formuleer wat hom goddelik bind.

Vers 6: “ *En het gesweer by Hom wat tot in alle ewigheid lewe, wat die hemel geskep het en wat daarin is, die aarde en wat daarin is, en die see en wat daarin is, dat Hy daar meer tyd sou wees ,* ’

Die eed van Jesus Christus word gemaak in die naam van die skepper God en dit is gerig aan sy uitverkorenes wat die orde van die eerste engel van Openb.14:7 eer; dit, deur deur hulle gehoorsaamheid, hulle “ vrees ” vir God te demonstreer, deur sy vierde gebod te onderhou wat heerlijkheid gee aan sy skeppingsdaad. Die stelling “ *dat daar nie meer tyd sal wees nie* ” bevestig dat God in Sy program die drie ydele Adventiste-verwagtinge van 1843, 1844 en 1994 beplan het . Soos ek reeds uitgespreek het, was hierdie ydele verwagtinge nuttig om Christen-gelowiges te sif. Want terwyl hulle ydel was, was hulle gevolge vir diegene wat hulle ervaar het, dramaties en geestelik sterflik of, vir die uitverkorenes, oorsake van hulle seën en hulle heiligmaking deur God.

Aankondiging van die 3de ^{groot} ongeluk wat in Openb.8:13 geprofeteer is.

Vers 7: “ *Maar in die dae van die stem van die sewende engel, wanneer hy (die basuin) blaas, sou die verborgenheid van God vervul word, soos Hy aan sy diensknegte, die profete, aangekondig het.* »

Die tyd vir die bou van profetiese datums is verby. Diegene wat deur die geprofeteerde data vasgestel is, het hul rol vervul, om agtereenvolgens die geloof van die Protestante in 1843-44 en dié van die Adventiste in 1994 te toets. Daar sal dus voortaan nie meer valse datums wees nie, geen valse verwagtinge meer wees nie. ; die nuus, wat sedert 2018 geïnisieer is, sal goed wees, en die uitverkorenes sal, vir hul redding, die geluid van die “ *sewende basuin* ” hoor wat die ingryping van die Christus van goddelike Geregtheid sal aandui; die tyd wanneer volgens Openb.11:15: “ *die koninkryk van die wêreld aan onse Here en aan sy Christus oorgegee is* ”, en daarom van die duiwel weggeneem word.

Die gevolge en tye van die profetiese bediening

Vers 8: “ *En die stem wat ek uit die hemel gehoor het, het weer met my gespreek en gesê: Gaan neem die oop boekie in die hand van die engel wat op die see en op die aarde staan.* »

Verse 8 tot 11 illustreer die ervaring van die sending van die dienskneg wat belas is met die aanbidding van die gekodeerde profesie in eenvoudige taal.

Vers 9: “ *En ek het na die engel gegaan en vir hom gesê om vir my die boekie te gee. En hy het vir my gesê: Neem dit en sluk dit in; dit sal bitter wees in jou binneste, maar in jou mond sal dit soet wees soos heuning.* ”.

Eerstens, “ *die pyne van die ingewande* ” beeld baie goed die lyding en beproewing uit wat veroorsaak word deur die verwerping van die voorgestelde lig aan die kant van opstandige Christene. Hierdie lyding sal hul hoogtepunt bereik vir die laaste toets van geloof, ten tyde van die Sondagwet, waar die lewens van die uitverkorenes met die dood bedreig sal word. Want tot aan die einde sal die lig

en sy bewaarders beveg word deur die duiwel en sy hemelse en aardse demone, bewuste of onbewuste bondgenote van hierdie “Vernietiger”, “ *die Abaddon of Apollyon* ” van Openb.9:11. “ *Die soetheid van heuning* ” beeld ook perfek die geluk uit om die verborgenhede van God te verstaan wat hy deel met sy ware uitverkorenes wat dors is na waarheid. Geen ander produk op aarde konsentreer sy natuurlike soet soet soos dit nie. Normaalweg waardeer en soek mense hierdie soet smaak wat vir hulle aangenaam is. Ook soek die uitverkorene van Christus by God die soetheid van 'n liefdevolle en vreedsame verhouding sowel as sy opdragte.

Deur sy openbaring “Apokalips” (= Openbaring) “ *die soetheid van heuning* ” te gee, vergelyk die Gees van God dit met “ *die hemelse manna* ” wat “ *die smaak van heuning* ” gehad het en wat die Hebreërs gevoed het, in die woestyn, tydens die 40 jaar voor hulle intog in die beloofde land wat van die Kanaäniete geneem is. Net soos 'n Hebreër nie kon oorleef sonder om hierdie “ *manna* ” te verteer nie, sedert 1994, die einde van die “ *vyf maande* ” wat in Openb.9:5-10 geprofeteer is, oorleef die Adventiste geloof slegs deur homself te voed uit hierdie laaste profetiese geestelike “ *voedsel* ” (*Matt.24:45*) “ *voorberei vir die regte tyd van die heerlike wederkoms*” van Jesus Christus. Hierdie lering wat die God van die waarheid my gee om eers op hierdie Sabbatoggend op die 4de ^{uur} van 16 Januarie 2021 (maar 2026 vir God) te besef, sou nuttig gewees het om die een te antwoord wat my eendag gevra het oor die studie van profesieë “ Wat hou dit vir my in?” » Jesus se antwoord is kort en eenvoudig: geestelike lewe om geestelike dood te ontvlug. As die Gees nie die beeld van 'n “ *koek* ” opneem nie, maar slegs “ *die soetheid van heuning* ”, is dit omdat die fisiese lewe van die Hebreërs met hierdie “ *manna* ”-voedsel gemoeid was. Wat Openbaring betref, kos is slegs vir die gees van die uitverkorenes. Maar in hierdie vergelyking blyk dit nodig, onontbeerlik en geëis deur die lewende God as voorwaarde vir die handhawing van geestelike lewe. En hierdie vereiste maak sin, want God het nie hierdie voedsel voorberei om deur Sy dienaars van die laaste dae geïgnoreer en verag te word nie. Dit vorm die mees geheiligde element sedert die offer van Jesus Christus en die laaste vorm en finale vervulling van die Heilige Avondmaal”; Jesus gee sy uitverkorenes vir kos, sy liggaam en sy profetiese opdrag.

Vers 10: “ *Ek het die boekrolletjie uit die hand van die engel geneem en dit ingesluk; dit was in my mond soet soos heuning, maar toe ek dit ingesluk het, was my binneste gevul met bitterheid.* »

In die geleefde ervaring het die dienskneg in eensaamheid die skitterende lig ontdek wat deur Jesus geprofeteer is en hy het eintlik eerstens “ *die soetheid van heuning* ” gevind, 'n aangename plesier wat vergelykbaar is met die soet soetheid van heuning. Maar die koue wat deur die Adventiste-lede en onderwysers getoon is aan wie ek dit wou aanbied, het in my liggaam outentieke buikpyne genaamd kolitis veroorsaak. Ek getuig dus van die geestelike en letterlike vervulling van hierdie dinge.

'n Ander verklaring het egter betrekking op die finale tydperk waarin die profetiese lig verlig word. Dit begin in 'n tyd van vrede, maar sal eindig in 'n tyd van oorlog en moorddadige terreur. Dan.12:1 het dit geprofeteer as “ *'n tyd van*

benoudheid soos daar nie was vandat die nasies begin het tot nou toe nie"; dit is genoeg om " *pyn in die ingewande* " te veroorsaak. Veral aangesien ons in Klaagl.1:20 lees: " *Yahweh, kyk na my benoudheid! My binneste kook, my hart is ontsteld in my, want ek was opstandig. Buite het die swaard sy verwoesting gesaai, binne die dood.* » Ook in Jer.4:19: " *My ingewande ! My binneste : Ek ly in my hart, my hart klop, ek kan nie stilbly nie; want jy hoor, my siel, die geluid van die basuin, die geroep van oorlog .* » Die bitterheid van die " *ingewande* " maak 'n vergelyking tussen die finale Adventiste-sending en dit wat aan die profeet Jeremia toevertrou is. In beide ervarings werk die verkose amptenare in die omringende vyandigheid van die opstandige heersers van hul tyd. Jeremia en die laaste ware Adventiste veroordeel die sondes wat deur die burgerlike en godsdienstige leiers van hulle tyd gepleeg is en sodoende word die toorn van die skuldiges teen hulle gedraai, tot aan die einde van die wêreld gekenmerk deur die wederkoms in heerlijkheid van Jesus Christus, die " *Koning van die konings en Here van die here* " van Openb.19:16.

Die einde van 'n eerste deel van die Openbaring

In hierdie eerste deel het ons die proloog en die drie parallelle temas gevind, die Briewe gerig aan die engele van die sewe Kerke, die sewe seëls of tekens van die tye, en die ses basuine of waarskuwingsstrawwe wat deur die verontwaardiging van God opgewek is.

Vers 11: " *En hulle het vir my gesê: Jy moet weer profeteer oor baie volke en nasies en tale en konings.* »

Vers 11 bevestig die hele dekking van die laaste 2000 van die 6000 jaar van God se voorbereide program. Aangekom op die tyd van die heerlike wederkoms van Jesus Christus, sal die oproep van profesie die oorsig van die Christelike era in hoofstuk 11 onder 'n ander tema hervat: " *Julle moet weer profeteer oor baie volke, nasies, tale en konings .* "

Opening van die tweede deel van die Openbaring

In hierdie tweede deel, in parallelle oorsig van die Christelike era, sal die Gees belangrike gebeurtenisse teiken wat reeds in die eerste deel van die boek genoem is, maar hier, in die tweede deel, sal hy sy oordeel op 'n meer ontwikkelde manier aan ons openbaar oor elk van hierdie temas. Ook hier sal elke hoofstuk verskillende maar altyd komplementêre simbole en beelde gebruik. Dit is deur die groepering van al hierdie leringe dat die profesie die geteikende onderwerpe identifiseer. Sedert die boek Daniël, is hierdie beginsel van parallel met die hoofstukke van die profesieë deur die Openbarende Gees toegepas, soos jy kan sien.

Openbaring 11, 12 en 13

Hierdie drie hoofstukke dek die tyd van die Christelike era parallel en werp lig op verskillende gebeure, maar wat altyd baie aanvullend bly. Ek sal die temas opsom, en dan detail.

Openbaring 11

Pouslike bewind – Nasionale ateïsme – Die sewende trompet

Verse 1 tot 2: Die 1260-jarige bewind van die Katolieke pouslike valse profeet: Die vervolger.

Verse 3 tot 6: tydens hierdie onverdraagsame en vervolgende heerskappy sal " *die twee getuies* " van God, die heilige geskrifte van die twee verbonde, geteister en vervolgd word, deur " *die dier* ", die Romeinse godsdienkskoalisie verbonde aan die monargieë van Europa Westerse .

Verse 7 tot 13 het as onderwerp " *die dier wat uit die afgrond opstaan* " of, die "Franse Rewolusie" en sy nasionale ateïsme wat vir die eerste keer in die geskiedenis van die mensdom verskyn.

Verse 15 tot 19 sal as tema 'n gedeeltelike ontwikkeling van die " *sewende basuin* " hê.

Die rol van pouslike heerskappy

Vers 1: " *En hulle het my 'n riet soos 'n staf gegee en gesê: Staan op en meet die tempel van God, die altaar en die wat daarin aanbid.* »

Die geteikende tyd is 'n tyd van straf wat deur die woord " *roede* " geopenbaar word. Die straf is geregverdig " *vanweë sonde* " burgerlik herstel sedert 321 en godsdienstig sedert 538. Sedert hierdie tweede datum is sonde opgelê deur die pouslike regime wat hier gesimboliseer word deur " *die riet* " wat " *die valse profeet wat leuens leer* " in Jes. .9:13-14. Hierdie boodskap beeld die van Dan.8:12 af: " *die leër is oorgelewer aan die ewige as gevolg van sonde* ", waarin, " *die leër* " die Christelike Vergadering aandui, " *die ewige* ", die priesterskap van Jesus wat weggeneem is deur die pouslike regime, en " *sonde* ", die verlatting van die Sabbat sedert 321. Dit is slegs 'n herhaling van 'n boodskap wat baie keer herhaal word in verskillende aspekte en simbole. Dit bevestig die strafrol wat God aan die vestiging van die Romeinse pouslike regime gegee het. Die werkwoord " *meet* " beteken "oordeel". Straf is dus die gevolg van God se oordeel oor " *die tempel. van God* ", die kollektiewe Vergadering van Christus, die " *altaar* " simbool van die kruis van sy offer, en " *die wat daar aanbid* ", naamlik die Christene wat aanspraak maak op sy redding.

Vers 2: " *Maar die buitenste voorhof van die tempel, verlaat dit buitekant, en meet dit nie; want dit is aan die nasies gegee, en hulle sal die heilige stad twee en veertig maande lank vertrap.* »

Die belangrike woord in hierdie vers is " *buite* ." Dit alleen dui op die oppervlakkige geloof van die betrokke Rooms-Katolisisme in die beeld van sy heerskappy van 1260 dagjare wat hier as " *42 maande* " voorgestel word. " *Die heilige stad* " beeld van die ware uitverkorenes " *sal vertrap word deur die nasies* " verbonde aan die pouslike despoot regime of die konings van Europese koninkryke " *wat egbreuk pleeg met* " die Katolieke " *Izebel* " tydens haar lang onverdraagsame bewind van 1260 werklike jare tussen 538 en 1798. In hierdie vers merk God die verskil tussen ware en valse geloof deur te vertrou op die simboliek van die Hebreeuse heiligdom: die tabernakel van Moses en die tempel wat Salomo gebou het. Ons vind in beide gevalle, op " *die hof, buite die tempel* ", vleeslike godsdienstige rites: die offeraltaar en die wasbak. Ware geestelike heiligheid word in die tempel gevind: in die heiligdom waar daar is: die kandelaar met sewe lampe, die tafel van die 12 toonbrode, en die reukaltaar wat voor die voorhangsel geplaas is wat die Allerheiligste verberg, beeld van die hemel waar God sit op sy koninklike troon. Die opregtheid van kandidate vir Christelike verlossing is slegs aan God bekend, en op aarde word die mensdom mislei deur die " *eksterne* " fasadegodsdienste wat die Rooms-Katolieke geloof eerste in die geskiedenis van die Christelike godsdienste van ons era verteenwoordig.

Die Heilige Bybel, die woord van God, vervolg

Vers 3: “ *Ek sal aan my twee getuies mag gee om te profeteer, bekleed met sakke, duisend twee honderd en sestig dae.* »

Gedurende hierdie lang bewind wat hier bevestig word in die vorm " 1260 dae ", sal die Bybel gesimboliseer deur die " twee getuies " gedeeltelik geïgnoreer word tot die tyd van die Hervorming wanneer dit selfs vervolg word deur die Katolieke ligas wat gunstig is vir die pouse wat hulle met swaarde ondersteun . Die beeld " *gekleeed in sakdoek* " dui op 'n toestand van beproewing wat die Bybel sal verduur tot 1798. Want aan die einde van hierdie tydperk sal Franse revolusionêre ateïsme dit in openbare plekke verbrand, ook probeer om dit heeltemal te laat verdwyn.

Vers 4: “ *Dit is die twee olyfbome en die twee kandelaars wat voor die Here van die aarde staan.* »

Hierdie “ *twee olyfbome en twee kandelaars* ” is die simbole van die twee opeenvolgende alliansies wat God in sy plan van verlossing georganiseer het. Twee opeenvolgende godsdienstige bedelings wat sy Gees dra wie se nalatenskap die Bybel en sy tekste van die twee alliansies is. Die projek van die twee alliansies is geprofeteer in Sag.4:11 tot 14, deur “ *twee olyfbome wat regs en links van die kandelaar geplaas is* ”. En reeds, voor “ *die twee getuies* ” van vers 3, het God van hulle gesê in die getuienis van Sagaria: “ *Dit is die twee oliekinders wat voor die Here van die hele aarde staan.* » In hierdie simboliek dui “ *olie* ” op die goddelike Gees. “ *Die kandelaar* ” profeteer Jesus Christus wat in 'n menslike liggaam die lig van die Gees in sy heiligmaking sal bring (= 7) en die kennis daarvan onder mense sal versprei, net soos die simboliese kandelaar lig versprei deur die olie wat in sy *sewe* ” vase.

Let wel: “ *Die kandelaar* ” met “ *sewe* ” lampe is gesentreer op die middel vaas; dit, soos die middel van die week wat die 4de ^{dag van die Paasweek} maak , die dag waarop Jesus Christus deur sy versoeningsdood “ *die offer en die offer laat ophou het* ”, die godsdienstige ritueel Hebreeus, in ooreenstemming met die goddelike plan geprofeteer in Dan.9:27. Die sewe-lamp “ *kandelaar* ” het dus ook 'n profetiese boodskap gedra.

Vers 5: “ *As iemand hulle kwaad wil aandoen, gaan vuur uit hulle mond en verteer hulle vyande; en as iemand hulle kwaad wil aandoen, moet hy op hierdie manier doodgemaak word.* »

Hier, soos in Openb. 13:10, bevestig God aan sy ware uitverkorenes sy verbod om hulself te straf vir skade wat aan die Bybel en sy saak aangedoen is. Dit is 'n aksie wat hy uitsluitlik vir homself behou. Booshede sal uit die mond van die skepper God kom. God identifiseer homself met die Bybel wat ons “ *die woord van God* ” noem, sodat wie hom kwaad aandoen, hom direk aanval.

Vers 6: “ *Hulle het mag om die hemel te sluit, sodat daar geen reën val in die dae van hulle profesie nie; en hulle het mag om die waters in bloed te verander en die aarde te tref met allerhande plaag, wanneer hulle wil.* »

Die Gees haal feite aan wat in die Bybel gerapporteer word. In sy tyd het die profeet Elia van God verkry dat geen reën sou val behalwe op sy woord nie; voor hom het Moses van God die mag ontvang om die waters in bloed te verander en die aarde met 10 plae te tref. Hierdie Bybelse getuienisse is des te meer

belangrik, want in die laaste dae sal minagting vir die geskrewe en geïnspireerde woord van God gestraf word deur plaes van dieselfde tipe, aldus Openb.16.

Die nasionale ateïsme van die Franse Revolusie

Die donker ligte

Vers 7: “ *Wanneer hulle hulle getuienis voltooi het, sal die dier wat uit die diepte opkom, teen hulle oorlog voer en hulle oorwin en hulle doodmaak.* »

Die Gees openbaar hier aan ons, 'n belangrike ding om op te let; die datum 1793 dui die einde van die Bybelse getuienis aan, maar vir wie? Vir sy vyande van die tyd wat die Bybel vervolg het en sy goddelike gesag verwerp het in sake van ondersteuning van die geloof; dit wil sê die monarge, die monargistiese aristokrate, die Rooms-Katolieke pouslike regime en al sy geestelikes. Op hierdie datum veroordeel God ook die valse Protestantse gelowiges wat in die praktyk reeds nie sy leer in ag neem nie. In Dan.11:34, in sy oordeel, reken God hulle “ **geveinsdheid** ” toe: “ *In die tyd wanneer hulle val, sal hulle 'n bietjie gehelp word, en baie sal by hulle aansluit in skynheiligheid.* » Dit is slegs die eerste deel van die getuienis van die Bybel wat voltooi is, want in 1843 sal sy rol weer 'n deurslaggewende belang aanneem deur die uitverkorenes uit te nooi om die Adventiste-profesieë te ontdek. Die vestiging van nasionale ateïsme in Frankryk sal die Bybel teiken en probeer om dit te laat verdwyn. Die oorvloedige bloedige gebruik van "sy guillotine" maak dit 'n nuwe " *dier* " wat hierdie keer sou " *opstaan uit die afgrond* ". Deur hierdie term ontleen aan die skeppingsverhaal in Genesis 1:2, herinner die Gees ons dat as God, sy Skepper, nie bestaan het nie, geen lewe op aarde sou ontwikkel het nie. “ *Die afgrond* ” is die simbool van die aarde wat van bewoner beroof is, wanneer dit “ *vormloos en leeg* ” is. Dit was so “ *in die begin* ”, volgens Gen.1:2, en dit sal weer so word vir “ *duisend jaar* ”, aan die einde van die wêreld, na die heerlike wederkoms van Jesus Christus, wat die tema is wat volg dit in hierdie hoofstuk 11. Hierdie vergelyking met die oorspronklike chaos is welverdiend vir 'n republikeinse regime wat in politieke chaos en die grootste wanorde gebore word. Omdat rebellemante weet hoe om te verenig om te vernietig, maar hulle is baie verdeeld oor die vorms wat aan heropbou gegee moet word. Hierdie getuienis bied dan die demonstrasie van die vrug wat die mensdom kan dra wanneer dit heeltemal van God afgesny is; ontnem van sy voordelige optrede.

Maar deur dit “ *afgrond* ” te noem, stel die Gees van die skepper God ook die konteks en die toestand van die oorspronklike skepping van ons aarde voor. Dus, met die oog op die eerste dag van hierdie skepping, wys hy vir ons 'n aarde wat in absolute “ *duisternis* ” gedompel is, aangesien God op daardie oomblik nog nie die aarde die lig van enige ster gegee het nie. En hierdie idee verbind hierdie “ *dier wat uit die afgrond opstaan* ” geestelik met die “ *vierde seël* ” van Openb.6:12 wat beskryf word as 'n “ *son swart soos roukleed* ”. Die verband word ook gemaak met die “ *4de basuin* ” van Openb. 8:12 beskryf deur die “ *tref van die derde, van die son, van die derde van die maan en van die derde van die sterre* ”. Deur hierdie beelde ken die Gees 'n besonder “ **donker** ” karakter daaraan toe. Dit is egter in hierdie aspek en hierdie “ **donker** ” staat dat Frankryk sy vrye denkers sal verheerlik deur aan hulle die titel van “ **verligting** ” te gee. Ons

onthou dan die woorde van Jesus Christus wat in Matt.6:23 aangehaal word: “*maar as jou oog sleg is, sal jou hele liggaam in duisternis wees. As die lig dan duisternis is wat in jou is, hoe groot sal daardie duisternis wees!* » Dus gaan donker vrye denke in oorlog teen die godsdienstige gees en hierdie nuwe **libertariese gees** sal oor tyd strek en oor die Westerse wêreld strek... genoem Christelik en dit sal sy bouse invloed tot die einde van die wêreld behou. Met die Franse Rewolusie het “duisternis” vir ewig saam met sonde gevestig. Want daarmee verskyn die boeke wat deur die filosowe van vrye denke geskryf is; wat dit koppel aan die “sonde” wat Griekeland in die profesieë van Daniël 2-7-8 kenmerk. Hierdie nuwe boeke sal met die Bybel meeding en daarin slaag om dit tot 'n enorme mate te versmoor. Die “oorlog” wat aan die kaak gestel word, is dus bowenal ideologies. Na die Rewolusie en na die Tweede Wêreldoorlog sal hierdie duisternis die aspek van die hoogste humanisme kontrasteer en dus breek met die oorspronklike onverdraagsaamheid, maar die ideologiese “oorlog” duur voort. Westerse mense sal gereed wees om alles vir hierdie “vryheid” op te offer. Trouens, hulle sal hul nasies, hul veiligheid opoffer, en nie die dood wat deur God beplan is, vryspring nie.

Vers 8: “*En hulle lyke sal wees op die plein van die groot stad wat in geestelike sin Sodom en Egipte genoem word, ook waar hulle Here gekruisig is.* »

Die “lyke” wat aangehaal word, is dié van die “twee getuies” wie se eerste aanvallers ook op die “plein” van dieselfde “stad” tereggestel is. Hierdie “stad” is Parys, en die “plek” wat aangehaal is, is agtereenvolgens “plek Louis XIV”, “plek Louis XV”, “place de la Révolution” genoem en dui die huidige “plek de la Concorde” aan. Ateïsme doen geen godsdienstige vorm enige gunste nie. Die ge Guillotineerde slagoffers word juis geslaan vir hul godsdienstige affiliasie. En soos die “4de trompet”-boodskap leer, is die teikens die ware lig (son), die valse kollektief (maan), en enige individuele godsdienstige boodskapper (ster). Verder word sekere korrupte godsdienstige vorme aanvaar op voorwaarde dat dit aan die norme van dominante ateïsme voldoen. Sommige priesters ontvang dus die naam “ontdek” in bespotting. Die Gees vergelyk Parys, die Franse hoofstad, met “Sodom” en “Egipte”. Die eerste vrugte van vryheid was seksuele uitspattighede wat gepaardgaan met die verbrokkeling van tradisionele sosiale en gesinskonsensies. Hierdie vergelyking sal mettertyd tragiese gevolge hê. Die Gees sê vir ons dat hierdie stad die lot sal ly van “Sodom” en dié van “Egipte” wat vir God die tipiese simbool geword het van sonde en rebellie teen hom. Die skakel wat hierbo vasgestel is met die “Griekse” filosofiese “sonde” wat in Daniël 2-7-8 aan die kaak gestel word, word hier bevestig. Om hierdie goddelike stigmatisering van Griekse sonde ten volle te verstaan, laat ons die feit in ag neem dat die apostel Paulus gefaal het en van die plek gejaag is, terwyl hy probeer het om filosofiese woorde te gebruik om die Evangelie aan die inwoners van Athene voor te hou. Dit is hoekom filosofiese denke vir ewig die vyand van die skeppergod sal bly. Met verloop van tyd en tot sy einde sal hierdie stad genaamd “Parys” die akkuraatheid van sy vergelyking met hierdie twee name, simbole van seksuele en godsdienstige sonde, behou en deur hierdie aksies getuig. Agter sy naam “Parys”, skuil die erfenis van die “Parisië”, 'n woord waarvan die Keltiese oorsprong “dié van die ketel” beteken, 'n dramatiese profetiese naam. In die

Romeinse tyd was die plek 'n vesting van heidense aanbidders van Isis, die godin van die Egiptenare, juis, maar ook, die verhoog en siniese beeld van Parys, die seun van die koning van Troje, ou Priamus. Skrywer van owerspel met die pragtige Helena, vrou van die Griekse koning Menelaus, hy sal verantwoordelik wees vir 'n oorlog met Griekeland. Na 'n onsuksesvolle beleg het die Grieke onttrek en 'n enorme houtperd op die strand agtergelaat. Die Trojane het gedink dit was 'n Griekse god en het die perd die stad ingebring. En in die middel van die nag, toe die wyn en die fees verby was, het Griekse soldate uit die perde gekom en die hekke oopgemaak vir die stil teruggekeerde Griekse troepe; en al die inwoners van die stad is vermoor, van die koning af tot die onderdanige onderdane. Hierdie Trojaanse aksie sal die verlies van Parys in die laaste dae veroorsaak, want, as jy die les ignoreer, sal dit sy foute herhaal deurdat sy vyande wat dit gekoloniseer het, op sy grondgebied gaan vestig. Voordat die naam Parys geneem is, is die stad "Lutèce" genoem wat "stinkende moeras" beteken; die hele program van sy droewige lot. Die vergelyking met "Egipte" is geregtig aangesien Frankryk amptelik die eerste sondige regime in die Westerse wêreld word deur die republikeinse regime aan te neem. Hierdie interpretasie sal in Openb.17:3 bevestig word deur die "skarlakenrooi" kleur van die "dier", beeld van die monargiese en republikeinse koalisies van die laaste dae, gebou op die model van Frankryk. Deur te sê: "selfs waar hulle Here gekruisig is", stel die Gees die vergelyking tussen die verwerping van die Christelike geloof van Franse ateïsme en die Joodse nasionale verwerping van die Messias Jesus Christus; want die twee situasies is identies en hulle sal dieselfde gevolge en dieselfde vrugte van goddeloosheid en ongeregtigheid dra. Hierdie vergelyking sal voortgaan in die verse wat volg.

Deur sy hoofstad "Egipte" te noem, vergelyk God Frankryk met die Faraon, 'n tipiese model van menslike weerstand teen sy wil. Dit sal hierdie rebelse posisie handhaaf totdat dit vernietig word. Daar sal nooit enige bekering van sy kant wees nie. As sy "kwaad goed en goed sleg" noem, sal sy die ergste sondes pleeg wat deur God vererg is; dit deur "ligte", die "donker" denkers wat "sy menseregte" gestig het, te noem, wat gekant is teen die regte van God. En deur baie volke sal sy model nageboots word, selfs in 1917, deur die magtige Rusland wat dit sal vernietig deur 'n atoomskoot ten tyde van die "sesde trompet", wat sy naam "Parisii" in die Keltiese geprofeteer het. taal, wat "diegene in die ketel" beteken. Sy sal dus tot aan haar einde onbekwaam bly om God te sien in die beproewings wat haar sal verwoes tot die punt dat sy haar vernietig. Want hy het haar geteiken en hy sal haar nie laat gaan voordat sy nie meer is nie.

Vers 9: "Drie en 'n halwe dag sal manne uit die volke, stamme, tale en nasies hulle lyke sien, en hulle sal nie toelaat dat hulle lyke in 'n graf neergelê word nie. »

In Frankryk het die mense die Revolusie in 1789 betree, en in 1793 het hulle hul koning, toe hul koningin, tereggestel, albei in die openbaar onthoof op die groot sentrale plein van die stad wat agtereenvolgens "Place Louis XV", "Place de la Revolution" genoem word, en tans, "place de la Concorde". Deur "drie en 'n half dae" toe te skryf aan die tyd van die vernietigende aksie, blyk dit dat die Gees die Slag van Valmy insluit waar die revolusionêre in 1792 die koninklike leërs van die Europese koninkryke wat Republikeinse Frankryk

aangeval het, insluitend die Oostenryk, in die gesig gestaar en verslaan het. huis van koningin Marie Antoinette se familie van herkoms. Om die oorsprong van hierdie haat te verstaan, moet ons in gedagte hou dat 1260 jaar van misbruik van allerlei aard deur die pouslike-koninklike koalisie uiteindelik die Franse mense wat uitgebuit, mishandel, vervolg en heeltemal verwoes is, irriteer het. Die laaste twee regerings van Louis Aandag! Die Republiek is nie en sal nie 'n seën vir Frankryk wees nie. Sy sal tot haar einde, in haar vyfde gedaante, die vloeke van God dra en self die foute begaan wat haar ondergang sal veroorsaak. Hierdie bloeddorstige regime, van sy oorsprong af, sal die land van “menseregte” en humanisme word wat uiteindelik die skuldiges sal verdedig en, deur sy onreg, die slagoffer sal frustreer. Hy sal selfs sy vyande verwelkom en hulle op sy grondgebied installeer, en tot die ergste die beroemde voorbeeld van die Trojaanse stad naboots wat bekend is vir die bekendstelling van die houtperd wat deur die Grieke agtergelaat is, soos voorheen gesien.

Vers 10: “ *En oor hulle sal die bewoners van die aarde bly wees en bly wees, en hulle sal geskenke aan mekaar stuur, omdat hierdie twee profete die bewoners van die aarde gepynig het.* »

In hierdie vers teiken die Gees die tyd wanneer, soos gangreen of kanker, die Franse filosofiese euwel sal voortplant en soos 'n plaag in ander Westerse nasies sal versprei. Dit merk "die teken van die tye" met die " ^{6de} *seël* " ; die een waar die " *son swart word soos 'n sak perdehaar* ": die lig van die Bybel verdwyn, versmoor deur die filosofiese boeke van vrydenkers.

In geestelike lees, anders as “ *die burgers van die koninkryk van die hemel* ” wat Jesus se uitverkorenes definieer, dui “ *die bewoners van die aarde* ” Amerikaanse Protestante aan en meer algemeen, mense wat opstandig is teen God en sy waarheid. Die mense van Europese en selfs meer Amerikaanse koninkryke kyk na Frankryk. Daar verpletter 'n volk sy monargie en die Katolieke Christelike godsdiens wat die mense wat die Bybel lees, die “ *twee getuies* ”, bedreig met die “ *marings* ” van sy “hel”; ware “ *kwellings* ” wat egter net vir die laaste oordeel gereserveer is, om die valse godsdienstige mense wat self hierdie soort bedreiging bedrieglik gebruik, uit te roei, volgens Openb. 14:10-11. Buitelanders, ook slagoffers van dieselfde misbruik buite Frankryk, hoop om voordeel te trek uit hierdie inisiatief. Dit, des te meer, aangesien die nuwe Verenigde State van Noord-Amerika met die Franse steun wat deur Lodewyk XVI verleen is, in die wêreld, 'n paar jaar tevore, hul onafhanklikheid gevind het en hulself van die oorheersing van Engeland bevry het. Vryheid is aan die beweeg en sal binnekort baie mense wen. As 'n teken van hierdie vriendskap, “ *sal hulle geskenke aan mekaar stuur* .” Een van hierdie geskenke was die Franse geskenk aan die Amerikaners van die "Statue of Liberty" wat in 1886 op 'n eiland oorkant New York opgerig is. Die Amerikaners het die gebaar teruggegee deur vir hom 'n replika aan te bied wat, wat in 1889 opgerig is, in Parys op 'n eiland in die middel van die Seine naby die Eiffeltoring geleë is. God teiken hierdie tipe gawe wat die deel en uitruiling openbaar wat die vloek van **oormatige vryheid uitmaak** wat daarop gemik is om sy geestelike wette te ignoreer.

Vers 11: “ *En ná die drie en 'n halwe dag het die gees van die lewe van God in hulle ingegaan, en hulle het op hul voete gaan staan; en groot vrees het gekom oor dié wat hulle gesien het.* »

Op 20 April 1792 is Frankryk deur Oostenryk en Pruise bedreig en het sy koning, Louis XVI, op 10 Augustus 1792 omvergewerp. Die Revolusionêre het op 20 September 1792 by Valmy geseëvier. Koning Louis XVI is op 21 Januarie 1793 geïllotineer. Die diktator Robespierre en sy vriende is op 28 Julie geïllotineer. 1794. Die "Konvensie" is vervang deur die "Directory" op 25 Oktober 1795. Die twee "Terrors" van 1793 en 1794 saam het net 'n enkele jaar geduur. Tussen 20 April 1792 en 25 Oktober 1795 vind ek presies hierdie tydperk van " *drie en 'n half dae* " geprofeteer of "drie en 'n half" werklike jare. Maar ek dink dat die tydsduur ook 'n geestelike boodskap dra. Hierdie tydperk verteenwoordig 'n halwe week, wat 'n toespeeling kan oproep op die aardse bediening van Jesus Christus wat presies "drie en 'n halwe profetiese dae" geduur het en geëindig het met die dood van die Messias Jesus Christus. Die Gees vergelyk sy optrede met dié van die Bybel, sy “ *twee getuies* ”, wat ook opgetree en onderrig het voordat hulle op die Place de la Revolution in Parys verbrand is. Deur hierdie vergelyking word die Bybel, hierdie geloof, geïdentifiseer met Jesus Christus wat daarin weer gekruisig en “ *deurboor* ” word soos aangedui in Openb. 1:7. Die vloed van bloedvergieting het uiteindelik die Franse mense laat skrik. Ook, nadat hy sy leier van die Bloeddorstige Konvensie, Maximilien Robespierre, en sy vriende Couthon en Saint-Just tereggestel het, het die opsommende en sistematiese teregstellings opgehou. Die Gees van God het die geestelike dors van mense wakker gemaak en die beoefening van godsdiens het weer wettig, en bowenal, gratis geword. Die heilsame “vrees vir God” het weer verskyn en belangstelling in die Bybel is weer gemanifesteer, maar tot aan die einde van die wêreld sal dit beveg en meegeding word deur filosofiese boeke geskryf deur vrye denkers wie se Griekse model voorop staan sy verskillende vorme.

Vers 12: “ *En hulle het 'n stem uit die hemel vir hulle hoor sê: Kom op hierheen; En hulle het in die wolk opgevaar na die hemel; en hulle vyande het hulle gesien.* »

Hierdie goddelike verklaring is van toepassing op die Bybelse “ *twee getuies* ” na 1798.

Die vergelyking met Jesus gaan voort, want dit was hy wat sy uitverkorenes (na die profeet Elia) voor hulle blik na die hemel sien opvaar het. Maar op hul beurt sal sy uitverkorenes van die laaste tyd op dieselfde manier optree. Hulle vyande sal hulle ook in die wolk na die hemel sien opvaar waar Jesus hulle na Hom toe sal trek. Die ondersteuning wat God aan sy saak gee, is dieselfde, vir Jesus Christus, sy uitverkorenes, en in hierdie konteks van die Franse Revolusie, die Bybel na 1798. Om die einde van die geprofeteerde duur van “ *1260 dae* ”-jare te bevestig, in 1799, pous Pius VI sterf in die tronk in Valence-sur-Rhône, wat dus tussen 1843-44 en 1994 'n lang tydperk van vrede moontlik gemaak het. 150 jaar geprofeteer as “ *vyf maande* ” in Openb.9:5-10. Die dood van Lodewyk XVI, die beëindiging van die monargie en die dood van 'n gevangene pous gee 'n dodelike slag vir die godsdienstige onverdraagsaamheid van “ *die dier wat uit die see opkom* ” in Openb.13:1-3. Die Concordat of the

Directory genees haar wond maar sy trek nie meer voordeel uit die vernietigde koninklike ondersteuning nie, sy sal nie meer vervolg tot die tyd van die einde wanneer Protestantse onverdraagsaamheid sal verskyn onder die naam van " *die dier wat uit die aarde opstaan* " in Apo 13:11.

Vers 13: " *In daardie uur was daar 'n groot aardbewing, en die tiende deel van die stad het geval; sewe duisend man is in hierdie aardbewing gedood, en die ander was bang en het eer aan die God van die hemel gegee.* »

In hierdie tydperk (*hierdie uur*) is, in geestelike vorm, die " *aardbewing* " bewerkstellig wat reeds geprofeteer is deur die bereiking van dié van Lissabon in 1755, betrokke in die tema van die " *sesde seël* " van Apo 6:12. Volgens die Gees van God het die stad Parys " *'n tiende* " van sy bevolking verloor. Maar 'n ander betekenis kan wees volgens Dan.7:24 en Openb.13:1, die tiende deel van die " *tien horings* " of Westerse Christelike koninkryke wat onderworpe is aan Rooms-pouslike Katolisisme. Frankryk, wat deur Rome as "die oudste dogter" van die Rooms-Katolieke Kerk beskou word, het in ateïsme verval, dit van sy steun ontnem en so ver gegaan om sy gesag te vernietig. Die 4de ^{basuin} het dit geopenbaar, " *die derde deel van die son is geslaan* "; die boodskap " *sewe duisend man is gedood in hierdie aardbewing* " bevestig die ding deur te sê: 'n menigte (*duisend*) godsdienstige " *manne* " (*sewe*: godsdienstige heiligmaking van die tyd), is in hierdie samelewingspolitieke aardbewing gedood.

Vers 14: " *Die tweede wee is verby. Kyk, die derde wee kom gou* ".

So het die intense bloedvergieting die vrees vir God laat herleef, en die "Terror" het opgehou, vervang deur die ryk van Napoleon 1, die " *arend* " wat die laaste drie " *basuine* ", drie " *groot rampe* " vir die inwoners aangekondig het van die aarde. Aangesien die aankondiging die Franse Rewolusie van 1789 tot 1798 volg, kan " *die tweede ongeluk* " wat in vers 14 daaraan toegeskryf word, nie direk daarvoor gaan nie. Maar vir die Gees is dit die manier om vir ons te vertel dat 'n nuwe vorm van die Franse Revolusie net voor die wederkoms in heerlikheid van Jesus Christus sal verskyn. Volgens Openb.8:13 gaan die " *tweede wee* " egter duidelik oor die tema van die 6de ^{basuin} van Openb.9:13 wat presies " *'n derde van die mense sal doodmaak* " voordat Jesus Christus terugkeer om die onregverdige veroordeling van sy heilige getroue dienaars te wreek deur hulle sterflike vyande, die laaste rebelle, uit te roei. Ons kan verstaan dat soos die bloedbad wat deur die Franse Revolusionêre veroorsaak is, God die bloedbad van die Derde Wêreldoorlog organiseer, hierdie keer kernkrag, wat die aantal bewoners van die aarde aansienlik sal verminder, voordat dit voltooi is, wat dit sal herstel oorspronklike " *afgrond* " verskyning, na die finale vernietigende ingryping van Jesus Christus.

Die dubbele betekenis van " *tweede wee* " verbind die *vierde basuin* met die *sesde* om 'n geestelike rede. Die struktuur van Openbaring skei die tyd van die Christelike era in twee dele. In die eerste, " *ongeluk* " straf die skuldiges gestraf voor 1844 en in die tweede, diegene wat gestraf is na 1844, net voor die einde van die wêreld. Nou deel die twee strafaksies die betekenis wat God aan sy vierde straf in Levitikus 26:25 gee: " *Ek sal die swaard stuur wat my verbond sal wreek.* " Die eerste straf het geval op die mense wat nie die boodskap van die Hervorming ontvang het nie, die werk wat Jesus voorberei het vir sy

uitverkorenes, en die tweede op diegene wat nie gereageer het op God se eis **om hierdie Hervorming te voltooi** vanaf 1843 nie. Die geopenbaarde lig waardeur God hierdie permanente Hervorming konstrueer sal aangebied word tot die uur wanneer die tyd van genade eindig.

Deur die dinge en aksies op te neem wat God aan die manne van die Franse Revolusie van 1789 tot 1795 toegeskryf het, vind ons dié wat hy aan Westerse mans van die laaste dae kan toeskryf. Ons vind dieselfde minagting, dieselfde goddeloosheid en haat teenoor godsdienstige verordeninge en van diegene wat dit leer; gedrag wat hierdie keer voortspruit uit die buitengewone ontwikkeling van wetenskap en tegnologie. Gedurende die jare van vrede het ateïsme en valse godsdiens die Westerse wêreld oorgeneem. God het dus 'n goeie rede om vir ons, vir hierdie tema, 'n dubbelling aan te bied; die gedrag van die "oorlewendes" wat die belangrikste verskil maak tussen die revolusionêre era en die wetenskaplike tyd van die laaste dae van die mensdom. Om duideliker te wees, volgens Openb. 11:11 tot 13, het "die oorlewendes" van die eerste lesing, wat die "vierde basuin" betref, *berou gehad*, terwyl "die oorlewendes" van die tweede wat die "sesde basuin" betref, *hulle bekeer nie*," volgens Openb.9:20-21.

Die derde "groot wee" (vir sondaars): Die heerlike wederkoms van Christus die Regter

Vers 15: "Die sewende engel het geblaas. En daar was harde stemme in die hemel wat gesê het: Die koninkryke van die wêreld is aan onse Here en aan sy Christus toevertrou; en hy sal as koning heers vir ewig en altyd. »

Die laaste tema van die hoofstuk is dié van die "sewende basuin" wat, herinner ek jou, die oomblik aandui wanneer die onsigbare Skepper God homself sigbaar maak vir die oë van sy vyande wat Apo.1:7 bevestig: "Kyk, Hy kom met die wolke en elke oog sal dit sien; selys dié wat dit deurboor het." "Diegene wat hom deurboor het", wat Jesus deurboor het, is sy vyande uit alle tydperke van die Christelike era, insluitend dié van die laaste. Hulle het Hom deurboor en sy getroue dissipels vervolg, oor wie Hy verklaar het: "Vir sover julle hierdie dinge gedoen het aan een van die geringstes van hierdie broers van My, het julle dit aan My gedoen (Matt.25:40)." Uit die lug word harde stemme verhef om die gebeurtenis te vier. Dit is dié van die bewoners van die hemel wat hulle reeds uitgespreek het om die verdrywing uit die hemel van die duiwel en sy demone deur die oorwinnende Christus, genoem "Migael" in Openb. 12:7 tot 12, te vier. Hulle neem deel aan die vreugde van verkies, op sy beurt bevry en oorwinnend deur Jesus Christus. Die geskiedenis van aardse sonde sal ophou weens gebrek aan sondaars wat deur die mond van die goddelike Christus vernietig is. Die duiwel, "vors van hierdie wêreld" volgens Jesus, verloor sy besit van die sondige wêreld wat deur God vernietig is. Hy sal vir nog 'n duisend jaar op die verlate aarde bly sonder om enigiemand skade aan te doen, terwyl hy wag op sy totale uitwissing by die laaste oordeel met al die ander sondaars wat God vir hierdie doel sal opwek.

Die Groot Hemelse Geluk van die uitverkorenes wat verlos is deur die bloed van Jesus Christus

Vers 16: “ *En die vier en twintig ouderlinge wat voor God op hulle trone gesit het, het op hulle aangesig neergeval en God aanbid .*”

Die uitverkorenes het die hemelse koninkryk van God binnegegaan, en sit op trone in die teenwoordigheid van God, hulle sal die goddelose regeer of oordeel volgens Openb.20:4. Hierdie vers roep die konteks op van die hemelse begin van die verlostes in Openb.4. Hierdie vers bied die vorm aan wat ware aanbidding van God moet aanneem. Prostrasie, kniel, gesig na onder, is die vorm wat deur God gelegitimeer is.

Vers 17: “ *Met die woorde: Ons dank U, Here God, die Almagtige, wat is en wat was, omdat U u groot mag in besit geneem en u koninkryk in besit geneem het. »*

Die verlostes hernu hulle dank en buig hulle neer voor Jesus Christus, " *die Almagtige God wat is en wat was " " **en wat gekom het**"* , soos Openb.1:4 aangekondig het. “ *U het u groot krag aangegryp ”* wat u verloën het om u uitverkorenes te red en deur u dood die prys van hulle sondes in u “ *lam* ”-bediening te vergoed; " *die Lam van God wat die sondes van die wêreld wegneem .*" U het “ *u koninkryk in besit geneem* ”; die voorgestelde konteks is inderdaad dit waar die Gees Johannes weggevoer het in Openb.1:10; die geskiedenis van die Vergadering van Christus op aarde is in die verlede. Op hierdie stadium is die " *sewe vergaderings* " agter die verkose amptenare. Die heerskappy van Jesus, die voorwerp van die hoop van die geloof van die uitverkorenes, het 'n werklikheid geword.

Vers 18: “ *Die nasies was kwaad; en u toorn het gekom, en die tyd het aangebreek om die dooies te oordeel, om u dienaars, die profete, die heiliges en die wat u Naam vrees, klein en groot te vergeld, en om die verderweraars van die aarde te vernietig. »*

Ons vind in hierdie vers 18 baie nuttige inligting oor die volgorde van geprofeteerde gebeure . Die ^{6de} *trompet* doodgemaak 'n derde van mans is, " *Die nasies was geïrriteerd* ", en voor ons oë, in 2020-2021, sien ons die oorsake van hierdie irritasie: Covid-19 en die ekonomiese ondergang wat veroorsaak is, Islamitiese aggressie, en onmiddellik die Russiese offensief met sy bondgenote. Na hierdie verskriklike en vernietigende konflik, na die afkondiging van die Sondagwet deur die " *dier van die aarde* ", *dit wil sê die Protestantse en Katolieke koalisie van Amerikaanse en Europese oorlewendes, het God " die sewe laaste plae van sy toorn* " op hulle uitgestort . beskryf in Openb.16. Ten tyde van die sewende het Jesus verskyn om sy uitverkorenes te red en die gevallenes te vernietig. Dan kom die program wat voorberei is vir die “ *duisend jaar* ” van die sewende millennium. In die hemel, volgens Openb.4:1, sal die oordeel van die goddelose plaasvind: " *en die tyd het aangebreek om die dooies te oordeel .*" Die heiliges verkry hulle beloning: die ewige lewe wat Jesus Christus aan sy uitverkorenes belowe het. Hulle kry uiteindelik die môrester en die kroon wat aan die uitverkorenes belowe is wat in die geloofstryd as oorwinnaars beloof is: “ *om u dienaars, die profete , te beloon* ”. God herinner hier aan die belangrikheid van profesie vir alle eeue (Volgens 2 Pet.1:19) en meer spesifiek in die laaste dae. “*Die heiliges en die wat u Naam vrees* ” is diegene wat positief gereageer het op die boodskappe van die drie engele van Openb.14:7 tot 13; waarvan die eerste die

wysheid in herinnering roep wat daaruit bestaan om Hom te vrees, Hom te gehoorsaam en nie sy gebooie te betwis nie, deur te sê: “ *Vrees God en gee Hom eer* ”, in sy aspek van Skepper God, “ *want die uur van sy oordeel het aangebreek, en aanbid Hom wat die hemel en die see en die aarde en die waterfonteine gemaak het* .”

Vers 19: “ *En die tempel van God in die hemel is geopen, en die ark van sy verbond het in sy tempel verskyn. En daar was weerlig en stemme en donderslae en 'n aardbewing en groot hael.* »

Al die temas wat in hierdie boek Openbaring opgeroep word, konvergeer na hierdie historiese oomblik van die groot glorieryke wederkoms van ons goddelike Here Jesus Christus. Hierdie vers teiken die konteks waar die volgende temas vervul en afgesluit word:

Openb.1: Adventisme:

Vers 4: “ *Johannes aan die sewe gemeentes wat in Asië is: Genade vir julle en vrede van Hom wat is en wat was en wat kom, en van die sewe geeste wat voor sy troon is.* ”

Vers 7: “ *Kyk, Hy kom met die wolke. En elke oog sal dit sien, ook hulle wat dit deurstek het; en al die stamme van die aarde sal oor hom rou. Ja. Amen!* »

Vers 8: “ *Ek is die alfa en die omega, sê die Here God, die Een wat is en wat was en wat kom, die Almagtige.* »

Vers 10: “ *Ek was in die Gees op die dag van die Here, en ek het agter my 'n harde stem gehoor soos die geluid van 'n basuin.* ”

Apo.3: Die sewende byeenkoms: einde van die “ Laodicéa ” era (= geoordeelde mense).

Openb.6:17: Die groot dag van God se toorn teen opstandige mense “ want die groot dag van sy toorn het gekom, en wie kan standhou? »

Apo.13: “ *die dier wat uit die aarde opstaan* ” (Protestantse en Katolieke koalisie) en sy Sondagwet; vers 15: “ *En aan hom is gegee om die beeld van die dier lewend te maak, sodat die beeld van die dier kan spreek, en dat almal wat die beeld van die dier nie aanbid nie, gedood sou word.* »

Ap.14: Die twee temas van “ die oes ” (einde van die wêreld en wegraping van die uitverkorenes) en “ die oesjaar ” (slagtings van die valse herders deur hul verleide en misleide volgelinge).

Openb.16: Vers 16: “ die groot dag van oorlog Armageddon ”

In hierdie vers 19 vind ons die sleutelformule van die direkte en sigbare ingryping van God, “ *en daar was weerlig, stemme, donderslae, 'n aardbewing* ”, reeds aangehaal in Openb.4:5 en 8:5. Maar hier voeg die Gees “ *en swaar hael* ” by; 'n “ *hael* ” waarmee die tema van die sewende van die “ *sewe laaste plae* ” in Openb.16:21 eindig.

Die konteks van die wederkoms van Jesus Christus word dus gekenmerk deur die laaste Adventiste-tema wat hierdie keer, in die lente van 2030, die ware

verlossing bring wat aan die uitverkorenes aangebied word, verkry deur die bloed wat deur Jesus Christus vergiet is. Dit is die uur van sy konfrontasie met die rebelle wat voorberei om sy uitverkorenes te vermoor wat die Romeinse Sondag weier en hul getrouheid vir die Sabbat wat deur God geheilig is vanaf die eerste week van sy skepping van die wêreld bewaar. Die “ *sesde seël* ” van Openb. 6 illustreer die gedrag en ontsteltenis van hierdie rebelle wat deur die Here betrap is in die opsetlike daad van volksmoord op sy geseënde en geliefde uitverkorenes. Die onderwerp van onenigheid word in hierdie vers 19 aan die orde gestel. Dit gaan oor die goddelike wet wat bewaar word in die “ *ark van die getuienis* ” in die allerheiligste plek van die tabernakel en die Hebreeuse “ *tempel* ”. Die ark het sy aansien en sy baie hoë heiligheid slegs te danke omdat dit die tafels van die wet bevat wat deur die vinger van God self gegraveer is, persoonlik in die teenwoordigheid van Moses, sy getroue dienaar. Die Bybel laat ons toe om te verstaan wat die skrik van die rebelle veroorsaak ten tyde van die wederkoms van Jesus Christus. Want dit is wat verse 1 tot 6 van Psalm 50 verklaar:

“ *Psalm van Asaf. God, God, JaHWéH, spreek en roep die aarde, van die opkoms van die son tot die ondergang van die son. Uit Sion, volmaakte skoonheid, skyn God. Hy kom, onse God, hy bly nie in stilte nie; voor hom is 'n verterende vuur, rondom hom 'n hewige storm* . Hy roep na die hemel daarbo en na die aarde **om sy volk te oordeel** : *Versamel vir My my getroues wat 'n verbond met My deur offerande gesluit het! En die hemele sal sy geregtigheid verkondig, want dit is God wat die regter is.* »

In 'n konteks van terreur, sal die rebelle die teks van die vierde van God se tien gebooue in die lug in vuurbriewe sien vertoon. En deur hierdie goddelike optrede sal hulle weet dat God hulle tot die eerste en “ tweede dood ” veroordeel .

Hierdie laaste vers van die “ *sewende basuin* ”-tema openbaar en bevestig die belangrikheid wat God gee aan sy wet wat deur rebelse valse Christendom uitgedaag word. Goddelike wet is verkleineer onder die voorwendsel van 'n beweerde opposisie van wet en genade. Hierdie fout spruit uit 'n verkeerde lees van die woorde wat die apostel Paulus in sy briewe gemaak het. So hier sal ek die twyfel uit die weg ruim deur duidelike en eenvoudige verduidelikings te verskaf. In Rom.6 kontrasteer Paulus diegene wat “ *onder die wet* ” is met diegene wat “ *onder die genade* ” is, slegs vanweë die konteks van sy tyd wanneer die nuwe verbond begin. Deur die formule “ *onder die wet* ”, dui hy die Jode van die ou verbond aan wat die nuwe verbond weier op grond van die volmaakte geregtigheid van Jesus Christus. En hy wys die verkose amptenare aan wat hierdie nuwe alliansie aangaan deur die formule “ *met die wet* ”. Want dit is die weldaad wat deur genade gebring word, in die naam waarvan Jesus Christus, in die Heilige Gees, sy uitverkorene help en hom leer om die heilige goddelike wet lief te hê en te gehoorsaam. Deur hom te gehoorsaam, is hy dan “ *met die wet* ” en “ *onder die genade* ” is hy ook nie “ *onder die wet* ” nie . Ek onthou weer dat Paulus van die goddelike wet sê dat dit “ *heilig is en dat die gebod regverdig en goed is* ”; wat ek met hom deel in Jesus Christus. Terwyl Paulus sonde bestraf en probeer om sy lesers te oortuig dat hulle nie meer moet sondig terwyl hulle in Christus is nie, gebruik moderne rebelle sy tekste om hom te weerspreek deur Jesus Christus, vir wie hulle beweer dat hy is, 'n gevestigde “ *bedienaar van sonde* ” te maak 7 Maart

321. Terwyl Paulus in Gal.2:17 verklaar het: " *Maar terwyl ons probeer om geregverdig te word deur Christus, as ons ook self sondaars bevind is, sou Christus 'n dienaar van die sonde wees? Ver daarvan!* » Kom ons let op die belangrikheid van presisie, " *ver daarvan af*", wat die godsdienstige opvatting van die valse moderne Christelike rebelse geloof veroordeel, en dit sedert 7 Maart 321, die datum waarop Romeinse " *sonde* " die Westerse en Oosterse Christelike geloof binnegekom het deur die gesag van 'n heidense Romeinse keiser, Konstantyn ¹.

In hierdie konteks van die " *sewende basuin* " kom die eerste sesduisend jaar wat deur God opsy gesit is vir sy seleksie van aardse uitverkorenes tot 'n einde, in sy algehele projek van seweduisend jaar. Die sewende millennium, of " *duisend jaar* " van Openb.20, begin dan, opgedra aan die hemelse oordeel van die rebelle deur die uitverkorenes wat deur Jesus Christus verlos is, die tema van Openb.4.

Openbaring 12 : Die Groot Sentrale Plan

**Die vrou – Die Romeinse aggressor – Die vrou in die woestyn – Hakies: 'n stryd in die hemel – Die vrou in die woestyn – Die Hervorming – Ateïsme-
Die Adventiste-oorblyfsel**

Die oorwinnende vrou, bruid van Christus, die Lam van God

Vers 1: " *'n Groot teken het in die hemel verskyn: 'n vrou omhul in die son, met die maan onder haar voete en 'n kroon van twaalf sterre op haar hoof.* »

Ook hier volg verskeie temas op mekaar in verskeie skilderye of tonele. Die eerste tabel illustreer die Uitverkore Vergadering wat sal baat by die oorwinning van Jesus Christus, sy enigste Hoof, volgens Ef.5:23. Onder die simbool van 'n “ vrou ” is die “*Bruid* ” van Christus omhul in die “ *son van geregtigheid* ” wat in Mal.4:2 geprofeteer word. In dubbele toepassing is “ *die maan* ” simbool van duisternis “ *onder sy voete* ”. Hierdie vyande is histories en in chronologiese volgorde, die Jode van die ou verbond, en die gevalle Christene, Katolieke, Ortodokse, Protestante en Adventiste, van die nuwe. Op sy kop simboliseer “ *'n kroon van twaalf sterre* ” sy oorwinning in die alliansie met God, die 7, met die mens, die 5, wat beteken van die getal 12.

Die vervolgte vrou voor die finale oorwinning

Vers 2: “ *Sy was swanger, en sy het uitgeroep, terwyl sy in kraam en in kraampyne was.* »

In vers 2 roep die “ *geboortepyne* ” die aardse vervolging op wat die tyd van hemelse heerlikheid voorafgegaan het. Hierdie beeld is deur Jesus gebruik in Johannes 16:21-22: “ *'n Vrou wat baar is bedroef, want haar uur het gekom; maar toe sy die kind gebaar het, onthou sy nie meer die lyding nie, vanweë die vreugde wat sy het oor die feit dat 'n man in die wêreld gebore is. Daarom is julle ook nou in droefheid; maar Ek sal jou weer sien, en jou hart sal bly wees, en niemand sal jou blydschap van jou wegneem nie.* »

Die heidense vervolger van vroue: Rome, die groot keiserlike stad

Vers 3: “ *En nog 'n teken het in die hemel verskyn; en kyk, dit was 'n groot rooi draak met sewe koppe en tien horings, en op sy koppe sewe krone.* »

Vers 3 identifiseer sy vervolger: die duiwel, natuurlik, maar hy tree op deur middel van vleeslike aardse magte wat die uitverkorenes vervolg, volgens sy wil. In sy optrede gebruik hy twee opeenvolgende strategieë; dié van die “ *draak* ” en dié van die “ *slang* ”. Die eerste, dié van die “ *draak* ”, is die openlike aanval wat deur heidense keiserlike Rome aangewend is. Ons vind dus die simbole wat reeds in Dan.7:7 gesien word waar Rome verskyn het in die verskyning van 'n vierde monsteragtige dier met “ *tien horings* ”. Die heidense konteks word bevestig deur die teenwoordigheid van die “ *diadems* ” wat hier op die “ *sewe koppe* ” geplaas word, die simbool van die Romeinse stad volgens Apo.17. Hierdie akkuraatheid verdien ons volle aandag, want dit dui aan ons, elke keer wanneer hierdie beeld aangebied word, deur die ligging van die “ *tiaras* ”, die geprofeteerde historiese konteks.

Die godsdienvervolger van vroue: Pouslike Katolieke Rome

Vers 4: “ *Sy stert het 'n derde van die sterre van die hemel weggesleep en op die aarde gegooi. Die draak het voor die vrou gestaan wat op die punt was om te baar, om haar kind te verslind wanneer sy geboorte gegee het.* »

Hierdie vers neem onder nuwe simbole die boodskap van Openb. 11:1 tot 3 op waar pouslike Rome deur God gemagtig is, onder die titel van “ *roede* ”, om “ *die heilige stad vir 42 maande lank onder voete te vertrap* ”.

In Daniël sou die “ *tien horings* ” van die Romeinse ryk opgevolg word deur die pouslike “ *horinkie* ” (van 538 tot 1798). Hierdie opvolging word hier bevestig in Openb.12, in vers 4.

Die term “ *stert* ” wat die valse teiken profetes Jezebel ” van Openb.2:20, illustreer hierdie opeenvolging van vals Christelike pouslike godsdienstige Rome. Die beskuldiging wat in Dan.8:10 aangehaal word, word hier hernu. Die slagoffers van sy truuks en verleidings, wat die “ *slang* ” van Genesis waardig is, word vertrap onder die simbool van “ *sterre van die hemel* ” of, onder die titel van “ *burgers van die koninkryk van die hemel* ” wat Jesus aan sy dissipels toeskryf. . “ *Die derde party word in sy val ingesleep* .” Die derde word nie vir sy letterlike betekenis aangehaal nie, maar, soos oral in profesie, as 'n belangrike deel van die totale aantal Christene wat getoets is. Slagoffers kan selfs hierdie proporsie met 'n letterlike derde oorskry.

Vers 5: “ *Sy het 'n seun gebaar wat al die nasies met 'n ysterstaf sou regeer. En haar kind is weggeruk na God en na sy troon.* »

In 'n dubbele toepassing herinner die profesie hoe die duiwel die saak van die Messias van sy geboorte tot sy oorwinnende dood beveg het. Maar hierdie oorwinning is dié van die eersgeborenes na wie al sy uitverkorenes sal slaag, om dieselfde stryd voort te sit totdat die finale oorwinning behaal is. Op daardie oomblik, met die ontvangs van 'n hemelliggaam, sal hulle daarmee deel, die oordeel van die goddeloses en dit is daar dat *hulle saam die nasies sal wei met 'n ysterstaf* wat die uitspraak sal gee oor die “ *pynigings van die tweede dood* ” van die laaste oordeel. Die ervaring van Christus en dié van sy uitverkorenes versmelt in 'n enkele gemeenskaplike ervaring, en die beeld van die “*kind wat na God en sy troon opgeneem is* ”, dus na die hemel, is dié van die aardse “bevryding” van die uitverkorenes sal in 2030 volbring word, by die wederkoms van die wrekende Christus. Hulle sal verlos word van die “ *pyne van bevalling* ”. Die *kind* is die simbool van 'n suksesvolle en oorwinnende outentieke Christelike bekering.

Vers 6: “ *En die vrou het na die woestyn gevlug, waar sy 'n plek gehad het wat deur God voorberei is, dat sy daar onderhou kon word vir duisend twee honderd en sestig dae.* »

Die vervolgde Vergadering is vreedsaam en ontwapen, sy enigste wapen is die Bybel, die woord van God, die swaard van die Gees, dit kan net voor sy aanvallers vlug. Vers 6 herinner aan die tyd van die vervolgende pouslike bewind vir profetiese “ *1260 dae* ”, of 1260 werklike jare volgens die kode van Esé.4:5-6. Hierdie tyd is vir die Christelike geloof 'n tyd van pynlike beproewing wat voorgestel word deur die vermelding van die woord “ *woestyn* ” waar dit “*deur God gelei word*”. Sy deel dus die ellende van die “ *twee getuies* ” van Openb. 11:3. In Dan.8:12 is hierdie goddelike sin so geformuleer: “ *die leer is oorgelewer aan die ewige vanweë die sonde* ”; die sonde wat bewerk is deur die afstand doen van respek vir die dag van sabbatsrus sedert 7 Maart 321.

Opening van die hakies: 'n geveg in die lug

Vers 7: “ *En daar was oorlog in die hemel. Michael en sy engele het teen die draak geveg. En die draak en sy engele het geveg,*

Die aangekondigde wegraping van die heiliges verdien 'n verduideliking wat die Gees in 'n soort van hakies aan ons voorhou. Dit sal moontlik gemaak word as gevolg van die oorwinning van Jesus Christus oor sonde en dood. Hierdie oorwinning is bevestig na sy opstanding, maar die Gees openbaar hier aan ons die gevolge wat dit gehad het vir die bewoners van die hemel wat skouers geskuur het met demone en Satan self tot op hierdie oomblik.

Baie belangrik : hierdie hemelse konflik wat onsigbaar gebly het vir menslike oë werp lig op die betekenis van die enigmatiese woorde wat Jesus gespreek het toe hy op aarde was. In Johannes 14:1-3 het Jesus gesê: “ *Laat julle hart nie ontsteld word nie. Glo in God, en glo in my. Daar is baie wonings in my Vader se huis. As dit nie was nie, sou ek jou vertel het. Ek sal vir jou plek voorberei. En as Ek gaan en vir julle plek gereed maak, sal Ek weer kom en julle na My toe neem, sodat julle ook kan wees waar Ek is.* » Die betekenis wat aan die “ voorbereiding ” van hierdie “ plek ” gegee word, sal in die vers wat volg verskyn.

Vers 8: “ *Maar hulle was nie sterk nie, en hulle plek was nie meer in die hemel te vinde nie.* »

Hierdie hemelse oorlog het niks in gemeen met ons aardse oorloë nie; dit veroorsaak nie onmiddellik sterftes nie, en die twee opponerende kampe is nie gelyk nie. Die groot Skepper-God wat homself in die nederige en broederlike aspek van die aartsengel “ *Migael* ” voorstel, is eweneens die almagtige God voor wie al sy skepsels hulleself moet neerbuig en gehoorsaam moet wees. Satan en sy demone is daardie opstandige wesens, wat slegs onder dwang gehoorsaam, en uiteindelik, hulle nie kan weerstaan nie en word gedwing om te gehoorsaam, wanneer die grote God hulle deur sy almag uit die hemel verdryf. Tydens sy aardse bediening was Jesus gevrees deur die bese engele wat hom gehoorsaam het en getuig het dat hy inderdaad die “ *Seun van God* ” van die goddelike projek was, wat hom dus aangewys het.

In hierdie vers spesifiseer die Gees: “ *hulle plek was nie meer in die hemel te vinde nie* ”. Hierdie “ *plek* ” wat deur die hemelse rebelle in die koninkryk van God beset is, moes bevry word sodat hierdie hemelse koninkryk “ *gesuiwer* ” en “ *berei* ” kon word om Christus se uitverkorenes te ontvang op die dag van sy laaste stryd teen die aardse rebelle tydens sy koms. in glorie. Dit is dan dat, deur sy uitverkorenes saam met hom te neem, “ hulle sal altyd by hom wees, waar hy ook al is ” of, in die gesuiwerde lug aldus “ *berei* ” om hulle te ontvang. Die deel van die aarde sal dan verwoesting wees van die tipe wat geprofeteer word deur die woord “ *diep* ” sedert Gen.1:2. In die lig van hierdie stryd word die goddelike reddingsprojek belig en elke sleutelwoord van sy plan openbaar sy betekenis. Dit is die geval met hierdie verse wat in Hebr.9:23 aangehaal word: “ *Dit was dus nodig, aangesien die beelde dinge wat in die hemele is, sou op hierdie wyse gereinig word, of die hemelse dinge self deur offers voortrefliker was as hierdie.* » Dus, die “ uitnemender offer ” wat nodig was, was dié van die vrywillige dood van die Messias genaamd Jesus, aangebied om versoening te doen vir die sondes van sy uitverkorenes, maar bowenal om vir sy skepsels en vir homself die wettige wettige reg te verkry om te veroordeel. dood die hemelse en aardse rebelle. Dit is op hierdie manier dat die “ *hemelse heiligdom van God* ” eers “ *gesuiwer* ” is, en

dan, by die wederkoms van die oorwinnende Christus, sal dit die beurt van die aarde wees wat hy as sy " voetbank " aanwys, maar nie as sy " heiligdom" in Jes.66:1-2: " So sê die HERE: Die hemel is my troon **en die aarde is my voetbank** . Watter huis kan jy vir my bou, en watter plek sal jy vir my gee om in te woon? Al hierdie dinge het my hand gemaak, en alles het ontstaan, spreek die HERE. Dit is die een op wie ek sal kyk: op hom wat ly en swak van gees is, op hom wat my woord vrees. » ; of, volgens Eseg.9:4, op " die wat sug en kreun oor die gruwels " wat gepleeg is.

Vers 9: " En die groot draak is neergewerp, die ou slang wat genoem word duiwel en Satan, wat die hele aarde verlei; hy is neergewerp op die aarde, en sy engele is saam met hom neergewerp. »

Die hemelse wesens was die eerstes wat baat gevind het by die geestelike reiniging wat deur die oorwinnende Christus onderneem is. Hy het die duiwel en sy engele demone wat tweeduisend jaar lank op aarde " gewerp " was, uit die hemel verdryf. Die duiwel ken dus " die tyd " wat vir hom persoonlik en vir sy demone oorbly om op te tree teen die uitverkore heiliges en goddelike waarheid.

Let wel : Jesus het nie net die karakter van God aan die mensdom geopenbaar nie, hy het ook hierdie formidabele karakter voorgehou wat die duiwel is oor wie die ou verbond min gesê het, en hom amper geïgnoreer gelaat het. Sedert die oorwinning van Jesus teen die duiwel, het die stryd tussen die twee kampe verskerp as gevolg van die inperking van die demone wat nou op 'n onsigbare manier tussen mense op aarde en dwarsdeur ons aardse dimensie leef wat die planete en sterre van die lug insluit. Dit is die enigste buiteaardse in ons aardse dimensie.

Ek moet jou hier herinner dat die regte begrip van die algehele reddingsprojek van die program wat deur God ontwerp is, 'n eksklusiewe voorreg is wat vir sy uitverkorenes gereserveer is. Want valse geloof word erken deurdat dit altyd verkeerd is in sy interpretasies van sy projek. Dit is gedemonstreer sedert die Jode wat die Messias gegee het, in die Heilige Skrif die rol geprofeteer het om vleeslike verlossing te bring, terwyl God slegs 'n geestelike verlossing beplan het; die van sonde. Net so wag vandag die valse Christelike geloof met die wederkoms van Jesus Christus, die vestiging van sy koninkryk en sy mag op aarde; dinge wat God nie in sy program geplaas het soos sy profetiese Openbaring ons leer nie. Intendeel, sy heerlike koms sal die einde van hulle lewe aandui, wat die draer van hulle sondes en al hulle skuld teenoor hom bly.

Die uitverkorene van Christus weet dat die vrye lewe in die hemel begin het en dat die Skepper-God, na die aardse hakies wat nodig is vir die volmaakte bewys van sy liefde en sy geregtigheid, die lewe van sy skepsele wat in die hemel en op aarde getrou bly, sal verleng, ewig in sy hemelse vorm. Die hemelse en aardse rebelle sal dan geoordeel, vernietig en vernietig gewees het.

Die koninkryk van die hemele is bevry

Vers 10: " En ek het 'n groot stem in die hemel hoor sê: Nou het die heil gekom en die krag en die koninkryk van onse God en die mag van sy Christus; want die aanklaer van ons broers is neergewerp wat hulle dag en nag voor onse God aangeklaag het. »

Hierdie “*Nou*” mik op die datum van 7, 30 April, eerste dag van die week wat volg op Woensdag, 3 April, waarin Jesus die duiwel, sonde en dood oorwin het deur die kruis te aanvaar. Op daardie eerste dag van die week het hy aan Maria verklaar: “*Moenie aan my raak nie; Ek het nog nie opgevaar na my Vader nie.*” Sy oorwinning moes nog amptelik in die hemel gemaak word en van toe af het hy, in sy alle goddelike krag, onder sy herontdekte engelnaam “*Michael*”, die duiwel en sy demone uit die hemel gejaag. Ons moet let op die aanhaling “*die aanklaer van ons broers, die een wat hulle dag en nag voor onse God beskuldig het*”. Dit openbaar aan ons die geweldige universele broederskap van die kamp van God wat sy verwerping van die rebellekamp met die uitverkorenes van die aarde deel. Wie is hierdie “*broers*”? Diegene in die hemel en dié op aarde, soos Job wat gedeeltelik aan die duiwel oorgelewer is om aan hom te bewys dat sy “beskuldigings” ongegrond is.

Vers 11: “*Hulle het hom oorwin ter wille van die bloed van die Lam en vanweë die woord van hulle getuienis, en hulle het hulle lewe nie so liefgehad dat hulle die dood gevrees het nie.* »

Die patroon wat in hierdie vers bespreek word, word gevind in die boodskap van die “*Smirna*” era, en hierdie boodskap dui op die standaard van geloof wat deur Jesus Christus vereis word vir alle geprofeteerde eeue tot sy glorieryke wederkoms.

Die oorwinning van “*Migael*”, die hemelse goddelike naam van ons Verlosser Jesus Christus, regverdig sy plegtige verklaring in Matt.28:18 tot 20: “*Jesus het gekom en so met hulle gespreek: Aan My is gegee alle mag in die hemel en op aarde. Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees, en leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het. En kyk, Ek is by julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld.* »

So, by die grondslag van sy eerste verbond, het God aan Moses die geskiedenis van die oorsprong van ons aardse dimensie geopenbaar, maar dit is slegs aan ons wat die laaste dae van die mensdom leef dat hy die begrip van sy algehele reddingsprojek openbaar, deur sluit die hakies van die ervaring van aardse sonde wat sesduisend jaar sal geduur het. Ons deel dus met God die verwagting van 'n ewige hereniging van al sy getroue hemelse en aardse uitverkorenes. Dit is dus 'n uitverkore voorreg om op sy beurt ons aandag op die lug en sy inwoners te vestig. Van hulle kant af het hulle nie opgehou om belang te stel in die lot van die uitverkorenes en ons aardse geskiedenis nie, van die Skepping tot aan die einde van die wêreld, soos dit in 1Kor.4:9 geskryf staan: “*Vir God blyk dit my, het ons, die apostels, die laaste van die mense, op 'n manier ter dood veroordeel, aangesien ons 'n skouspel was vir die wêreld, vir engele en vir mense.* »

Die situasie van die aarde word vererger

Vers 12: “*Daarom, wees bly, hemele en in die hemel woon. Wee die land en die see! Want die duiwel het in groot toorn na julle neergedaal, omdat hy weet dat hy min tyd het.* »

Die “ *bewoners in die hemel* ” was die eerstes wat “ *verheug* ” het in Christus se oorwinning. Maar die eweknie van hierdie vreugde is die verskerping van “ *ongeluk* ” vir die “ *bewoners van die aarde* ”. Omdat die duiwel weet dat hy op parool ter dood veroordeel word, en dat hy “ *min tyd* ” het om teen sy verlossingsplan op te tree. Die aksies wat vir 2000 jaar uitgevoer is deur die demoniese kamp wat op aarde ingeperk is, word almal deur Jesus Christus in sy Openbaring of Apokalips geopenbaar. Dit is die onderwerp van hierdie werk wat ek vir jou skryf. En sedert 2018 het die uitverkorenes van Jesus Christus hierdie kennis gedeel van die einde van die tyd wat vir die duiwel gereserveer is vir sy werk van verleiding; dit sal eindig in die lente van 2030 met die glorieryke terugkeer van hul goddelike Meester. Die hakies van hierdie tema sluit af met vers 12.

Sluit die hakies van die stryd in die lug

Hervatting van die tema van die vrou wat bestuur in die woestyn

Vers 13: “ *Toe die draak sien dat hy op die aarde gegooi is, het hy die vrou agtervolg wat die seuntjie in die wêreld gebring het.* »

Hierdie hakies laat die Gees toe om die tema van pouslike heerskappy vanaf vers 6 op te neem. Die term “ *draak* ” in hierdie vers dui steeds op die duiwel, Satan, self. Maar sy stryd teen “ *vrou* ” vind plaas deur Romeinse optrede, opeenvolgend, keiserlike, dan pouslike.

Vers 14: “ *En die twee vlerke van die groot arend is aan die vrou gegee om die woestyn in te vlieg, na haar plek waar sy gevoed word vir 'n tyd en tye en 'n halwe tyd, ver van die gesig van die slang.* »

In hierdie vers 14 hervat hy die boodskap deur die duur van die pouslike bewind aan te dui in die vorm van “ *drie en 'n half jaar*”, “ *'n tyd, tye en 'n half tyd* ”, wat reeds in Dan.7:25 gebruik word. In hierdie hervatting sal nuwe besonderhede in 'n chronologiese volgorde van gebeure onthul word. Daar moet op een detail gelet word: “ *die draak* ” van vers 4 word deur die “ *slang* ” vervang op dieselfde manier as wat die “ *draak* ” van vers 3 deur die “ *stert* ” vervang word. Die terme “ *slang en stert* ” openbaar aan ons 'n verandering in aktiewe taktiek wat God, die “ *groot arend* ”, in die duiwel en sy demone inspireer. Na die openlike aggressie van die “ *draak* ” volg die slenter en godsdienstige leuen van die “ *slang* ” wat vervul word deur die pouslike bewind van 1260 geprofeteerde jare. Die vermelding van die “ *slang* ” laat God toe om vir ons 'n vergelyking met die omstandighede van erfsonde voor te stel. Net soos Eva verlei is deur “ *die slang* ” waardeur die duiwel gepraat het; “ *die vrou* ”, “ *die bruid* ” van Christus, word onderwerp aan die toets van die leuenagtige woorde wat die duiwel aan haar voorhou deur “ *die mond* ” van sy agente van Rooms-pouslike Katolisisme.

Vers 15: “ *En die slang het water uit sy bek soos 'n rivier agter die vrou aan uitgestuur om haar by die rivier weg te trek.* »

Vers 15 illustreer die Katolieke vervolging waaraan die ontroue Christelike geloof onderwerp word; soos “ *die water* van 'n *rivier* ” wat alles binne sy bereik “ *wegvoer* ”. Die Rooms-Katolieke pouslike “ *mond* ” het sy fanatiese en wrede

Katolieke ligas teen hul godsdiensteenstanders geloods. Die perfekte prestasie van hierdie aksie is die skepping van die korps "drake" deur Louis XIV wat deur biskop Le Tellier aangeraai is. Hierdie militêre liggaam, wat geskep is om vreedsame Protestantse verset te vervolg, het ten doel gehad om al die swak en sagmoedige uitverkorenes van Christus in sy dogmas te "oplei" deur hulle te dwing om te kies tussen hulle tot Katolisisme bekeer of in ballingskap of na die dood gelei word na afgryslieke mishandeling en marteling.

Vers 16: “ *En die aarde het die vrou gehelp, en die aarde het sy mond oopgemaak en die rivier wat die draak uit sy bek gegooi het, ingesluk.* »

Die Gees bied ons twee gesuperponeerde interpretasies vir hierdie enkele vers. Let daarop dat “ *die vrou* ” en “ *die aarde* ” hier twee afsonderlike entiteite is, en dat “ *die aarde* ” die Protestantse geloof of die letterlike aarde, die grond van ons planeet, kan simboliseer. Dit sal hierdie vers twee interpretasies gee wat chronologies op mekaar volg in Goddelike Openbaring.

1ste boodskap: vals dierlike Protestantisme : In chronologiese volgorde, eerstens, stem “ *die vrou* ” ooreen met die beeldbeskrywing van die vreedsame Protestante van die Hervorming wie se amptelike “ *mond* ” (die van Martin Luther in 1517) die sondes Katolieke veroordeel het; wat hul naam geregverdig het: “Protestants” is diegene wat protesteer teen Katolieke godsdienstige onreg wat teen God sondig en sy ware dienaars doodmaak. Nog 'n skynheilige komponent van Protestantisme gesimboliseer deur die woord “ *aarde* ” het ook sy “ *mond* ” oopgemaak om die Katolieke geloof aan die kaak te stel, maar dit het die wapen opgeneem en sy gewelddadige houe het 'n beduidende deel van die vegters van die Katolieke ligas “ *gesluk* ”. Die woord “ *land* ” simboliseer hier die beroemde "Hugenoote", Protestantse vegters van die Cévennes, en dié van militêre vestings soos La Rochelle tydens die "oorloë van godsdienste" waarin God nie gedien of vereer is deur die twee groepe mense wat teëgestaan het nie vegtendes.

2de boodskap: die wrekende swaard van Franse nasionale ^{ateïsme}. By tweede lees, en in chronologiese volgorde, onthul hierdie vers 16 hoe die Franse Rewolusie die pouslike aggressie van die Katolieke monargieë heeltemal sal insluk. Dit is die hoofboodskap van hierdie vers. En dit is die een wat God gee aan die rol van die “ ^{4de} *basuin* ” van Openb.8:12, en “ *dier wat uit die afgrond opstaan* ” van Openb.11:7, in analogie met Lev.26:25, dit kom, sê God, soos “ *'n swaard, om my bondgenootskap te wreek* ” verraai deur opstandige Katolieke sondaars. Hierdie beeld is gebaseer op die straf van die rebel “ *Korag* ” in Num.16:32: “ ***Die aarde het sy mond oopgemaak en hulle verslind en hulle huise, met al die mense van Korag en al hulle besittings*** . In perfekte harmonie met goddelike Openbaring en historiese prestasie, herinner hierdie vergelykende beeld aan die verwerping van goddelike wet deur die rebelle in beide situasies.

Dragon 's Last Enemy : Die Adventiste- oorblyfsel van vroue

Vers 17: “ *En die draak was kwaad vir die vrou en het gegaan om oorlog te voer teen die oorblyfsel van haar nageslag wat die geboorte van God bewaar en die getuie van Jesus het.* »

Deur die 150 jaar van die bedrywighede van Protestante wat deur die goddelike vloek getref is, die tema van die “ *5de basuin* ”, in stilte verby te gaan,

roep die Gees die laaste aardse stryd van die duiwel en sy hemelse en aardse handlangers op, en wys Hy ons die teikens van hul gemeenskaplike haat. Hierdie laaste teikens sal die Uitverkorenes, laaste afstammeling en erfgename van die Adventiste-pioniers van 1873 wees aan wie hierdie laaste toets volgens Openb.3:10 aangekondig is . Pioniers wie se missie hulle sal voltooi, met hul selfde goddelike seën. Hulle sal die werk wat Jesus aan hulle toevertrou het, stewig en getrou moet ondersteun: weier om op enige wyse " *die merk van die dier* " op Romeinse Sondag te eer, deur die praktyk van sabbatsrus gedurende Saterdag getrou te hou, ongeag die koste, die ware sewende dag van die week, tyd georganiseer en vasgestel deur die groot en almagtige Skepper God. Dit is hierdie waarheid wat in hierdie beskrywing van die " *oorblyfsel van die vrou se saad* " in hierdie vers voorkom: " *die wat die geboorte van God bewaar* ", die tien en nie die nege nie; " *en wat die getuienis van Jesus behou* ", want hulle laat niemand dit van hulle wegneem nie; nóg " *die drake* ", nóg " *die slange* ". En hierdie " *getuienis van Jesus* " is die kosbaarste, aangesien, volgens Openb. 19:10, " *die getuienis van Jesus die gees van profesie is* ". Dit is hierdie profetiese getuienis wat dit " *onmoontlik maak vir die duiwel om die ware uitverkorenes te mislei* " van Christus, die God van die waarheid, soos Matt.24:24 leer: " *Want valse christusse sal opstaan en valse profete; hulle sal groot wonders en wonderwerke doen, tot die punt om, as dit moontlik was, selfs die uitverkorenes te verlei* . " .

'n Byna...volledige oorwinning vir Satan

Vers 18: " *En hy het op die sand van die see gestaan.* " .

al die Christelike godsdienstige instellings wat hy oorheers en onder sy gesag hou, saam te bring . In Jes.10:22 verklaar God: " *Al is jou volk, o Israel, soos die sand van die see, net 'n oorblyfsel sal terugkom; vernietiging opgelos is, sal dit geregtigheid laat oorloop.* » Dus, volgens hierdie profesie, aan die einde van die wêreld, ontsnap slegs andersdenkende Adventiste, wat " *die oorblyfsel van die vrou* ", " *die Uitverkorenes, die Bruid van Christus* " en die geestelike " *Israel* " van God uitmaak, hierheen sataniese oorheersing. Ek onthou dat die Gees onder die naam "Adventis" die standaard van geloof definieer vir die redding van die laaste uitverkorenes wat sedert 1843 gekies is; in 2020 is dit godsdienstige gedrag, maar nie meer 'n instelling wat God in 1994 geoordeel, veroordeel en verwerp het nie .

Openbaring 13 : Die valse broers van die Christelike godsdiens

Die dier van die see – Die dier van die aarde

Die nommer 13 verteenwoordig vir bygelowige afgodiese mense 'n gelukbringer of 'n slegte gelukbringer, afhangende van elke persoon se opinies en lande. Hier, in Sy heerlike Openbaring, openbaar God aan ons Sy eie getalkode, gebaseer op die getalle 1 tot 7 en hulle verskillende kombinasies. Die getal 13 word verkry deur die byvoeging van die getal “6”, die nommer van die engel Satan, en die getal “7”, die getal van God en dus van die wettige godsdiens wat aan die Skepper-God in Jesus Christus gegee is. Ons sal dus in hierdie hoofstuk die “valse broers van die Christelike godsdiens” maar werklike doodsvyande van die werklik uitverkorenes vind. Hierdie “*tarsh*” skuil in die middel van die “*goeie graan*” onder misleidende godsdienstige verskynings wat hierdie hoofstuk ontmasker.

Die eerste dier : wat uit die see opkom

slangdraak se eerste geveg

Vers 1: “*Toe het ek 'n dier uit die see sien opkom met tien horings en sewe koppe , en op sy horings tien krone en op sy koppe lasterlike name .*”

Soos ons gesien het in die studie van Openb. 10, vind ons in hierdie hoofstuk die twee sogenaamde Christelike “*diere*” van ons era. Die eerste, “*wat uit die see opkom*”, soos in Dan.7:2, handel oor die Katolieke geloof en sy vervolgende heerskappy van profetiese “*42 maande*”, of 1260 werklike jare. Met die opneem van die simbole van die ryke wat dit voorafgaan in Dan.7, vind ons die heerskappy van die “*horinkie*” wat sou verskyn nadat die “*tien horings*” hulle koninkryke volgens Dan.7:24 ontvang het. Die “*tiaras*” wat op die “*tien horings*” geplaas is, wys dat dit hierdie historiese konteks is wat geteiken word. Hier word pouslike Rome gesimboliseer deur “*sewe koppe*” wat dit veral in 'n dubbele sin kenmerk. Die mees letterlike is dié van “*sewe heuwels*” waarop Rome gebou is volgens Openb.17:9. Die ander, meer geestelik, het prioriteit; die uitdrukking “*sewe koppe*” dui op die heiligmaking van die magistraat: “*sewe*” is die getal van heiligmaking, en “*koppe*” wat die magistraat of ouderling aandui in Jes.9:14. Hierdie voortreflike magistrasie is toe te skryf aan pouslike Rome omdat dit die vorm aanneem van 'n onafhanklike staat, beide burgerlike en godsdienstige, wie se hoof die pous is. Die Gees spesifiseer: “*en op sy koppe name van godslastering*”. Die woord “*lastering*” is in die enkelvoud en ons moet vertaal as: “*name van leuens*”, volgens die betekenis van die woord “*lastering*”. Jesus Christus skryf die “*leuen*” toe aan die Romeinse pouslike regime. Hy skryf dus aan hom die titel “*vader van die leuens*” toe waarmee hy

die duiwel, Satan self, in Johannes 8:44 aangewys het: “ **Julle het die duiwel as vader** , en julle wil die begeertes van julle vader doen. Hy was van die begin af 'n moordenaar, en hy staan nie in die waarheid nie, want daar is geen waarheid in hom nie. Wanneer hy 'n leuen uiter, praat hy uit sy eie hart; **want hy is 'n leuenaar en die vader van leuens.** ”

Vers 2: “ Die dier wat ek gesien het, was soos 'n **luiperd** ; sy voete was soos dié van 'n **beer** , en sy bek soos die bek van 'n **leeu** . Die draak het hom sy mag gegee en sy troon en groot gesag. »

Die “ vierde dier ” van Dan.7:7 sê “ *verskriklik, verskriklik en buitengewoon sterk* ” kry hier 'n meer presiese beskrywing. Trouens, dit alleen bied die kriteria van die drie ryke wat dit sedert die Chaldeër-ryk voorafgegaan het. Hy besit die behendigheid van die “ luiperd ”, die oorweldigende krag van die “ beer ” en die wrede vleisetende krag van die “ leeu ”. In Openb.12:3 het “ die draak ” van vers 3, waar “ die diadems ” op die “ sewe koppe ” was, Rome verteenwoordig in sy heidense imperiale fase wat die vroeë Christene vervolgt het. So, net soos die “ horinkie ” van Dan.7:8-24 dié van Dan.8:9 opvolg, ontvang die pousdom hier sy mag van die Romeinse ryk; wat die geskiedenis bevestig deur die keiserlike dekreet as gevolg van Justinianus I ⁱⁿ 533 (skrif) en 538 (toepassing). Maar, wees versigtig! Die “ draak ” verwys ook na “ die duiwel ” in Openb. 12:9, wat beteken dat die pousdom sy mag, “ sy mag, sy troon en sy groot gesag ” van die duiwel self ontvang . Ons verstaan hoekom God die twee entiteite “ vaders van leuens ” in die vorige vers maak.

Let wel : Op militêre vlak behou pouslike Rome die krag en mag van sy imperiale vorm, omdat die Europese koninklike leërs dit dien en sy besluite bevredig. Soos Dan.8:23 tot 25 leer, berus sy krag op “ die sukses van sy slentes ” wat bestaan uit die aanspraak om God op aarde te verteenwoordig, en as sodanig toegang tot die voorgestelde ewige lewe in die Evangelie van Christus: “ Aan die einde van hulle heerskappy, wanneer sondaars verteer word, sal daar 'n **brutale en kunstige koning opstaan** . Sy krag sal toeneem, maar nie deur sy eie krag nie ; hy sal ongelooflike verwoesting saai, **hy sal in sy ondernemings slaag** , hy sal die magtiges en die mense van die heiliges vernietig. **Weens sy voorspoed en die sukses van sy truiks** sal hy hoogmoedigheid in sy hart hê, hy sal baie mense vernietig wat vreedsaam geleef het, en hy sal opstaan teen die owerstes van owerstes; maar dit sal gebreek word, sonder die moeite van enige hand. »

Aan die einde van die 1260's het die ateïsme van die Franse Revolusie 'n einde gemaak aan sy despotiese mag wat sedert 538 gevestig is .

Vers 3: “ En ek het een van sy koppe gesien asof hy doodgewond was; maar sy dodelike wond is genees. En die hele aarde was in ontsag agter die dier. »

Nooit berou in sy hele geskiedenis nie, dit is deur beperking dat die pouslike magistraat sy vervolgende mag moet prysgee. Dit sal bereik word vanaf 1792 wanneer die monargie, sy gewapende ondersteuning, omvergewerp en onthoof word deur Franse ateïsme. Soos aangekondig in Openb.2:22, wil hierdie ateïstiese “ groot verdrukking ” die Romeinse godsdienstige mag van “ die vrou

Isebel ” vernietig en sy teikens is “ *die wat met haar egbreuk pleeg* ”; monarge, monargiste en Katolieke priesters. Dit is hoe sy moes gewees het “ *asof doodgewond* ”. Maar om opportunistiese redes het keiser Napoleon I dit in 1801 in die naam van sy Konkordaat ^{hervestig} . Sy sal nooit weer direk vervolg nie. Maar sy verleidelike krag sal voortduur vir menigte Katolieke gelowiges wat almal in sy leuens en sy pretensies sal glo tot die terugkeer in heerlijkheid van Jesus Christus: “ *En die hele aarde was in bewondering agter die dier* ”. “ *Die hele aarde het die dier gevolg* ”, en hierdie woord *aarde* , in dubbele sin, gaan oor die planeet, maar ook die gereformeerde Protestantse geloof wat daaruit voortgekom het. Die ekumeniese alliansie (= aards, in Grieks) wat sedertdien gemaak is, bevestig hierdie aankondiging. As die Gees hierdie boodskap in duidelike taal wou uitdruk, sou ons lees: " die hele Protestantse godsdiens het die onverdraagsame Katolieke godsdiens . Hierdie stelling sal bevestig word deur die studie van die tweede “ *dier* ” wat hierdie keer “ *van die aarde af opkom* ” in vers 11 van hierdie hoofstuk 13.

Vers 4: “ *En hulle het die draak aanbid, omdat hy aan die dier mag gegee het; hulle het die dier aanbid en gesê: Wie is soos die dier, en wie kan teen hom veg?* »

Deur beide imperiale Rome maar ook Satan aan te dui, volgens Openb. 12:9, word *die draak*, dus *die duiwel* self, *aanbid* deur diegene wat die pouslike regime eer; dit as gevolg en in totale onkunde, aangesien dit hy is wat “ *sy mag aan die dier gegee het* ”. Die pouslike “ *sukses van die onderneming* ” wat in Dan.8:24 geprofeteer word, word dus deur die geskiedenis bevestig. Sy heers bo die konings deur haar godsdienstige mag, op 'n absolute wyse, lank onbestrede. Sy ken lande toe en vereer met titels diegene wat haar dien om hulle te beloon, soos ons in Dan.11:39 kan lees: “ *Dit is met die vreemde god dat hy teen die versterkte plekke sal optree; en Hy sal die wat Hom herken met eer vervul, Hy sal hulle aanstel as heerser oor baie, Hy sal aan hulle lande uitdeel as beloning.* ” Die ding is letterlik op 'n bekende manier bewerkstellig toe Pous Alexander VI Borgia (berugte sluipmoordenaar) die land in 1494 verdeel en aan Portugal, die oostelike gevorderde punt van Brasilië en Indië, en aan Spanje, al die res van die nuut ontdekte lande. Die Gees dring aan. **Die uitverkore een van Jesus Christus moet heeltemal oortuig wees dat die Katolieke geloof diabolies is, en dat al sy aggressiewe of humanistiese optrede deur Satan, die teëstander van God en die uitverkorenes gerig word.** Hierdie klem is geregverdig aangesien hy in Dan.8:25 profeteer, “ *die sukses van sy ondernemings en die sukses van sy listige* ”. Die godsdienstige gesag wat deur die konings, die magtiges en die Christelike volke van Europa erken word, gee dit 'n aansien gebaseer op vertroue, dus in werklikheid uiters broos. Maar wanneer God en die duiwel saamstaan vir strafaksie, volg die skares, die menslike massas mense gehoorsaam die valse pad wat nagespoor en bo alles opgelê is. Op aarde vra mag om mag, want mense hou daarvan om magtig te voel, en in hierdie domein is die pouslike regime, wat daarop aanspraak maak dat hulle God verteenwoordig, 'n meester van die genre. Soos in Openb.6, stel die tema 'n vraag: " *Wie is soos die dier, en wie kan teen hom veg?* " ". Hoofstukke 11 en 12 het die antwoord gegee: God in Christus wat in 1793 aanleiding sal gee tot Franse revolusionêre ateïsme wat dit in 'n bloedbad sal

verswelg. Maar tot die verskyning van hierdie “ *wrekende swaard* ” (rol toegeskryf aan die 4de ^{straf} in Lev.26:25), was gewapende Protestante reeds besig om dit te beveg, sonder dat hulle dit egter kon verslaan. Mans, Protestante, Franse en Duitsers, en Anglikane, almal so taai soos sy, sal van die 16de ^{eeu af teen haar veg} en haar doodslae teruggee, want hulle geloof is bo alles polities.

Vers 5: “ *En 'n mond is aan hom gegee wat hoogmoedige woorde en lastering spreek; en aan hom is mag gegee om twee-en-veertig maande lank op te tree.* »

Hierdie woorde is identies aan dié wat ons in Dan.7:8 lees wat betrekking het op die Romeinse pouslike “ *horinkie* ” wat verrys na die “ *tien horings* ” van die Europese koninkryke. Hier vind ons sy “ *arrogansie* ” maar hier voeg die Gees “ *lastering* ” of valse pretensies en godsdienstige leuens by waarop “ *sy sukses* ” gebou is. God bevestig sy heerskappy van “ *1260* ” werklike jare aangebied in die Bybelse profetiese vorm “ *twee en veertig maande* ”, volgens die kode “ *'n dag vir 'n jaar* ” van Ese.4:5-6.

Vers 6: “ *En sy het haar mond oopgemaak om lastering teen God uit te spreek, om sy Naam en sy tabernakel en die wat in die hemel woon, te laster.* »

Ek moet hier die aandag vestig op die algemene betekenis wat die mensdom aan die woord “ *lastering* ” of belediging gee. Hierdie opvatting is misleidend omdat, wat leuens aandui, “ *godslastering* ” glad nie die voorkoms van belediging het nie, en wat die wat God aan pouslike Rome toereken, het, intendeel, die voorkoms van 'n valse en bedrieglike heiligheid.

Die pouslike mond “ *spreek godslastering teen God uit* ”; wat sy identiteit bevestig in Dan.11:36 waar ons lees: “ *Die koning sal doen wat hy wil; hy sal homself verhef, hy sal roem bo al die gode, en hy sal ongelooflike dinge sê teen die God van die gode; dit sal voorspoedig wees totdat die toorn voleindig is, want dit wat bepaal is, sal volbring word.* » Die Gees toereken die pouslike regime leuens, of “ *godslasteringe* ”, toe wat al sy godsdienstige leerstellings kenmerk; “ *teen God, om sy naam te laster,* ” gebruik sy God se naam ydellik, verdraai sy karakter en reken hom sy moorddadige duiwelse optrede toe; “ *sy tabernakel* ”, dit is sy geestelike heiligdom wat sy vergadering is, sy uitverkorenes; “ *en die wat in die hemel woon* ”, want dit stel die hemel en sy bewoners op sy bedrieglike manier voor, wat in sy dogmas, die hemelse helle, 'n nalatenskap oproep van die Grieke wat hulle onder die aarde, paradys en vagevuur geplaas het. “ *Die inwoners van die hemel* ”, rein en heilig, ly en is verontwaardig oor die feit dat die model van boosheid en wreedheid wat deur die aardse demoniese kamp by mense geïnspireer is, onregverdig aan hulle toegeskryf word.

Vers 7: “ *En aan hom is gegee om oorlog te voer teen die heiliges en hulle te oorwin. En aan hom is gesag gegee oor elke stam, volk, taal en nasie.* »

Hierdie vers bevestig die boodskap van Dan.7:21: “ *Ek het gesien hoe hierdie horing oorlog voer teen die heiliges en hulle oorwin.* ” Europese en globale Christendom is inderdaad die teiken, aangesien die Rooms-Katolieke geloof afgedwing is op alle Europese volke wat in werklikheid bestaan het uit “ *stamme, volke, tale en nasies* ” wat burgerlik onafhanklik was. Haar “ *gesag oor elke stam, volk, taal en nasie* ” bevestig haar beeld as “ *die prostituut Babilon die Grote* ”, uit Openb. 17:1 wat haar “ *sit op baie waters* ” voorstel; “ *waters* ” wat “

volke, menigtes, nasies en tale ” simboliseer volgens Openb.17:15. Ons kan met belangstelling kennis neem van die afwesigheid van die woord " *stam* " in hierdie hoofstuk 17. Die rede is die finale konteks van die geteikende era wat betrekking het op Europa en die Westerse Christendom waarin die stamvorm deur die verskillende nasionale vorme vervang is.

Aan die ander kant, in die konteks van die begin van die vestiging van die pouslike regime, was Europese bevolkings in wese georganiseer in " *stamme* " soos Romeinse Gallië, verdeeld en gedeel deur verskillende " *tale* " en dialekte. Chronologies is Europa bevolk deur " *stamme* ", daarna deur " *volke* " onderhewig aan konings, en uiteindelik, met die 18de^{eeu}, deur republikeinse " *nasies* ", soos die Verenigde State van Noord-Amerika wat die belangrike uitvloeisel daarvan vorm. Die grondwet van die "volke" is te danke aan onderwerping aan die Romeinse pouslike regime, want dit is hy wat die gesag van die konings van Christelike Europa erken en vestig, sedert Clovis 1ste^{koning} van die Franke.

Vers 8: “ *En almal wat op die aarde woon, sal Hom aanbid wie se naam nie van die grondlegging van die wêreld af in die boek van die lewe van die Lam wat geslag is, geskrywe is nie.* ” »

In die eindtyd, waar die simbool “ *aarde* ” die Protestantse geloof aandui, kry hierdie boodskap 'n presiese betekenis: alle Protestante sal die Katolieke geloof aanbid; almal, behalwe die uitverkorenes aan wie die Gees subtiel hierdie definisie gee: “ *die wie se naam nie van die grondlegging van die wêreld af in die boek van die lewe van die Lam wat geslag is, geskryf is nie.* » En ek herinner jou hier, sy verkose verteenwoordigers is die “ *burgers van die koninkryk van die hemel* ” in teenstelling met die rebelle wat die “ *bewoners van die aarde* ” is. Die feite getuig van die waarheid van hierdie profetiese aankondiging wat deur die Gees van God geformuleer is. Want sedert die begin van die Hervorming, behalwe vir die geval van Pierre Valdo in 1170, het Protestante die Katolieke geloof aanbid deur sy "Sondag" te eer wat van die heidense keiser Konstantyn 1 geërf is^{sedert} 7 Maart 321. Hierdie beskuldiging berei die tema van die tweede “ *dier* ” wat in vers 11 aangebied word.

Vers 9: “ *As iemand ore het, laat hom hoor!* ” »

Hy wat die “ *oor* ” van onderskeidingsvermoë deur God oopgemaak het, sal die boodskap wat deur die Gees voorgestel word, verstaan.

Aankondiging van die straf wat uitgevoer is deur die wrekende swaard van Franse nasionale ateïsme

Vers 10: “ *As iemand in ballingskap lei, sal hy in ballingskap gaan; as iemand met die swaard doodslaan, moet hy met die swaard doodgemaak word. Dit is die volharding en geloof van die heiliges.* »

Jesus Christus herinner aan die vreedsame gehoorsaamheid wat hy te alle tye van sy uitverkorenes eis. Soos die eerste martelare, moet die verkose amptenare van die wrede pouslike bewind die lot aanvaar wat God vir hulle voorberei het. Maar hy kondig aan wat sy geregtigheid sal wees wat mettertyd die godsdienstige uitsprake van konings en pouse sowel as hul geestelikes sal straf. Nadat hulle die verkose amptenare in ballingskap “ *gelei* ” het, sal hulle self na die tronke van Franse revolusionêre gaan. En nadat hulle die uitverkorenes vir

wie Jesus liefgehad het “ *met die swaard doodgemaak het* ”, sal hulle self deur die wrekende “ *swaard* ” van God gedood word wie se rol deur die guillotine van dieselfde Franse revolusionêre vervul sal word. Dit is deur die Franse Rewolusie dat God sal reageer op die begeerte om **wraak te neem** wat deur die bloed van die martelare in Openb. 6:10 uitgespreek word: “ *Hulle het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Hoe lank, heilige en ware Meester, wag jy op. om te oordeel en wraak te neem vir ons bloed op die bewoners van die aarde?* ”. En die revolusionêre guillotine sal “ *die Katolieke kinders met die dood slaan* ” van die monargie en die pouslike Roomse geestelikes soos aangekondig in Openb.2:22. Maar onder sy slagoffers sal ons ook skynheilige Protestante vind wat die geloof met burgerlike politieke opinies verwar het en hul persoonlike opinies en hul godsdienstige en materiële erfenis verdedig het, “ *swaard* ” in die hand. Hierdie gedrag was dié van John Calvyn en dié van sy sinistere en bloedige medewerkers in Genève. Deur die aksies op te roep wat in 1793 en 1794 tot stand gebring is, bring die profesie ons in die konteks van die lang godsdienstige vrede wat vir die “150” jaar gevestig is, geprofeteer deur die profetiese “ *vyf maande* ” van Openb.9:5-10. Maar na 1994, die einde van hierdie tydperk, vanaf 1995, is die reg om om godsdienstige redes te “dood” hervestig. Die potensiële vyand word dan duidelik die Islamitiese godsdiens tot sy oorlogsagtige uitbreiding wat sal lei tot die “Derde Wêreldoorlog” tussen 2021 en 2029. Kort voor die wederkoms van Christus wat vir die lente van 2030 verwag word, sal die tweede “ *dier* ” verskyn in hierdie hoofstuk 13.

Die tweede dier: wat uit die aarde opstaan

Die Laaste Stand van die Draak-Lam

Vers 11: “ *Toe het ek 'n ander dier uit die aarde sien opkom, wat twee horings gehad het soos dié van 'n lam, en wat gepraat het soos 'n draak.* »

Die sleutel tot die identifisering van die woord “ *aarde* ” word gevind in Gen.1:9-10: “ *God het gesê: Laat die waters wat onder die hemel is, op een plek versamel word, en laat droë grond verskyn. En so was dit. God het die droë grond aarde genoem, en die watermassa het hy see genoem. God het gesien dat dit goed was.* »

Dus, net soos die droë “ *aarde* ” op die tweede dag van die aardse skepping uit “ *die see* ” gekom het, so het hierdie tweede “ *dier* ” uit die eerste gekom. Hierdie eerste “ *dier* ” wat die Katolieke godsdiens aandui, die tweede wat daaruit kom, het betrekking op die Protestantse godsdiens, dit wil sê die Gereformeerde kerk. Hierdie verrassende openbaring behoort ons egter nie meer te verbaas nie, aangesien die studies van die voorafgaande hoofstukke aan ons, op 'n aanvullende wyse, die geestelike status geopenbaar het wat God in sy goddelike oordeel aan hierdie Protestantse godsdiens gee wat, na die tydperk genaamd “ *Thyatira* ”, het nie ingestem om die hervorming wat onderneem is, te voltooi nie. Tog is hierdie voltooiing vereis deur die dekreet van Dan.8:14, waaraan sy God se boodskap van Openb.3:1 te danke het: “ *Daar word gesê dat jy lewe; en jy is dood.* ” Hierdie geestelike dood werp haar in die hande van die duiwel wat haar deur sy inspirasie voorberei vir sy “ *slag van Armageddon* ”, van Openb. 16:16, van die laaste uur van aardse sonde. Dit is in die uur van hierdie laaste toets van geloof, geprofeteer

in die boodskap wat aan haar Adventiste dienaars destyds in *Philadelphia* gerig is, dat sy onverdraagsame inisiatiewe sal neem wat haar sal maak, die " *dier wat van die aarde opstaan* ". Sy het " *twee horings* " wat die volgende vers 12 sal regverdig en identifiseer. Want verenig in die ekumeniese alliansie, is die Protestantse en Katolieke godsdienste verenig in hul stryd teen die rusdag wat deur God geheilig is op die outentieke sewende dag van die week; die Saterdag of Sabbat van die Jode, maar ook van Adam, Noag, Moses en Jesus Christus wat dit nie tydens sy bediening en sy lering op aarde bevraagteken het nie omdat die beskuldigings van oortreding van die Sabbat wat deur die opstandige Jode teen Jesus gebring is, ongegrond was en ongeregverdig. Deur doelbewus wonderwerke op die Sabbat te verrig, was sy motivering om God se ware konsep van Sabbatsrus te herdefinieer. Hierdie twee godsdienste, wat aanspraak maak op verlossing wat verkry is deur " *die lam wat die sondes van die wêreld wegneem* ", verdien goed, vir hul beskrywende kriteria, die beeld van 'n " *lam wat soos die draak praat* ". Omdat die voorspraak van onverdraagsaamheid teenoor Sabbatondernemers wat hulle so ver sal gaan om tot die dood te veroordeel, is dit inderdaad openlike oorlog, die strategie van die " *draak* ", wat weer verskyn.

Vers 12: " *Sy het al die gesag van die eerste dier voor sy aangesig uitgeoefen en die aarde en sy bewoners die eerste dier, wie se dodelike wond genees is, laat aanbid.* »

Ons is getuie van 'n soort aflos, die Katolieke geloof oorheers nie meer nie, maar sy voormalige gesag word aan die Protestantse godsdiens gegee. Dit, want hierdie Protestantse godsdiens is amptelik dié van die magtigste land op aarde: die Verenigde State van Noord-Amerika of die VSA Die samesmelting van Europese en Amerikaanse Protestantse godsdienste is reeds bereik, selfs die Adventistestelling van die sewende dag, sedert 1995. Die nuwe " *Babel* " van die aarde word tot godsdienstige vermenging gedwing, aangesien hulle gebou word deur immigrante van verskillende godsdienstige belydenisse te verwelkom. As mense hierdie dinge normaal vind, vanweë hul oppervlakkige denke en hul godsdienstige onbelangstelling, van sy kant, verander die skepper God wat nie verander nie, ook nie van plan nie, en hy straf hierdie ongehoorsaamheid wat sy historiese lesse ignoreer wat in die Bybel getuig . Deur op sy beurt die Romeinse Sondag van die eerste dag, die rusdag wat deur Konstantyn I ingestel is, te verdedig ^{het} die tweede Protestantse " *dier* " " *die eerste Katolieke dier*" aanbidding gemaak wat dit as 'n amptelike godsdiensstatus erken het en dit sy naam gegee het " *Sondag*" misleidend. Die Gees herinner ons dat hierdie jongste alliansie tussen Protestante en Katolieke moontlik gemaak is omdat " *die dodelike wond* " toegedien deur die " *dier wat uit die afgrond opstyg* " " *genees* " is. Hy roep hom terug, want die tweede dier sal nie hierdie kans hê om genees te word nie. Dit sal vernietig word deur die heerlike koms van Jesus Christus.

Vers 13: " *Sy het groot wonders gedoen en selfs vuur van die hemel op die aarde laat neerdaal voor die oë van die mense.* »

Sedert sy oorwinning teen Japan in 1945, het Protestantse Amerika die eerste kernkrag op aarde geword. Sy baie hoë tegnologie word voortdurend nageboots, maar nooit geëwenaar nie; dit is altyd een tree voor sy mededingers of teëstanders. Hierdie voorrang sal bevestig word in die konteks van die " *Derde*

Wêreldoorlog” waar dit volgens Dan.11:44 sy vyand, Rusland, land van die “koning van die noorde” in hierdie profesie sal vernietig. Sy aansien sal dan geweldig wees, en die oorlewendes van die konflik, verstom en bewonderend, sal hulle lewens aan hom toevertrou en sy gesag oor die hele menslike lewe erken. “*Die vuur uit die hemel*” het net aan God behoort, maar sedert 1945 het Amerika dit besit en beheer. Sy skuld hom haar oorwinning en al haar huidige aansien wat verder sal groei met haar oorwinning in die komende kernoorlog.

Vers 14: “*En sy het die bewoners van die aarde verlei deur die tekens wat aan haar gegee is om voor die dier te doen, deur aan die bewoners van die aarde te sê om 'n beeld te maak vir die dier wat die swaardwond gehad het. en wie geleef het.* »

Die tegniese “*wonderkinders*” wat uitgevoer word, is ontelbaar. Die “*bewoners van die aarde*” het afhanklik geword van al sy uitvindings wat hul lewens en gedagtes absorbeer. Solank Amerika hulle nie vra om hulleself te ontnem van hierdie toestelle wat hulle siele beset nie, soos dwelmverslaafdes, is die “*mense van die aarde*” gereed om godsdienstige onverdraagsaamheid teenoor 'n “baie klein groepie”, die “*oorblyfsel van die vrou te legitimeer*” van Openb.12:17. “... *om 'n beeld van die dier te maak*” behels die kopiëring van die optrede van die Katolieke godsdiens en die reproduseer daarvan onder Protestantse gesag. Hierdie terugkeer na hardheid van verstand sal op twee aksies gebaseer wees. Die “*oorlewendes*” sal verskriklike oorlogsdade oorleef het, en God sal hulle voortdurend en geleidelik tref met die “*sewe laaste plaes van sy toorn*”, beskryf in Openb.16.

Die Sondag doodsbesluit

Vers 15: “*En aan hom is gegee om die beeld van die dier lewend te maak, sodat die beeld van die dier sou spreek, en dat almal wat die dier se beeld nie wou aanbid nie, gedood sou word.* »

Die duiwel se plan, geïnspireer deur God, sal gestalte kry en voltrek word. Die Gees openbaar die vorm van die uiterste maatstaf wat in die sesde van die “sewe laaste plaes” geneem sal word. Deur amptelike dekreet wat deur alle oorlewende rebelle op aarde aanvaar word, sal daar besluit word dat op 'n datum tussen die vroeë lente en 3 April 2030, die laaste oorblywende Sewende-dag Sabbat-onderhoudende Adventiste vermoor sal word. Logies is hierdie datum die jaar van die wederkoms in heerlijkheid van Jesus Christus. Die lente van hierdie jaar 2030 is noodwendig die oomblik wanneer hy ingryp om te verhoed dat die rampspoedige projek van die rebelle teen sy uitverkorenes bewerkstellig word wat hy kom red deur “*die dae te verkort*” van hul “*groot nood*” (Matt.24: 22).

Vers 16: “*En sy het almal, klein en groot, ryk en arm, vrymense en slawe, 'n merk op hulle regterhand of op hulle voorhoofde laat kry.*”

Die aanvaarde maatreël verdeel die oorlewendes van die era in twee kampe. Dié van die rebelle word geïdentifiseer deur “*'n teken*” van menslike gesag wat Katolieke “Sondag” aandui, die ou “dag van die onoorwonne son” wat deur een van sy aanbidders, die Romeinse keiser Konstantyn I ' sedert 7 Maart 321 opgelê is. Die “*merk*” word “*op die hand*” ontvang, want dit vorm 'n menslike “werk” wat Jesus oordeel en veroordeel. Dit word ook “*op die voorkop*” ontvang,

wat die persoonlike wil van elke menslike skepsel simboliseer wie se verantwoordelikheid dus totaal onder die regverdige oordeel van die Skepper-God geskied. Om hierdie interpretasie van die simboliek van die “ *hand* ” en die “ *voorkop* ” uit die Bybel te staaf , is daar hierdie vers uit Deut.6:8, waar God oor sy gebooië sê: “ *Jy moet dit as teken op jou hande bind. , en hulle sal soos voorhoofde tussen jou oë wees. »*

Vorige represailles

Vers 17: “ *en dat niemand kon koop of verkoop sonder om die merk, die naam van die dier of die nommer van sy naam te hê nie. »*

Agter hierdie woord “ *persoon* ” lê die kamp van Adventiste-heiliges wat getrou gebly het tot die Sabbat wat deur God geheilig is. Omdat hulle weier om “ *die merk* ” te eerbiedig , op Sondag, van die res van die eerste heidense dag, word hulle opsy gesit . Aanvanklik was hulle die slagoffers van 'n "boikot" wat bekend was in Amerikaanse maatreëls teen teenstanders wat hulle teëgestaan het. Om die reg te hê om handel te dryf, moet 'n mens " *die merk* ", op Sondag, wat Protestante betref, " *die naam van die dier* ", "die predikant van die Seun van God", wat Katolieke aangaan, of " *die nommer van sy naam* ”, of die nommer 666.

Vers 18: “ *Dit is wysheid. Laat hom wat verstand het, die getal van die dier bereken. Want dit is die getal van 'n man, en sy getal is seshonderd ses en sestig. »*

Menslike wysheid is nie genoeg om die boodskap van die Gees van God te verstaan nie. Dit moet noodwendig van hom geërf word, soos die geval van Salomo wie se wysheid dié van alle mense oortref het en sy reputasie oor die hele bekende aarde gemaak het. Voor die aanvaarding van Arabiese syfers, onder die Hebreërs, Grieke en Romeine, het die letters van hul alfabet ook die waarde van syfers gehad, sodat die byvoeging van die waardes van die letters waaruit 'n woord bestaan, sy getal bepaal. Ons kry dit deur 'n "berekening" soos die vers spesifiseer. “... *die nommer van sy naam* ” is “ *666* ”, dit wil sê die *nommer* wat verkry word deur die numeriese waarde van die Romeinse letters in sy Latynse naam “VICARIVS FILII DEI” by te voeg; iets gedemonstreer in die bestudering van hoofstuk 10. Hierdie naam vorm op sigself die grootste “ *godslastering* ” of “ *leuen* ” van sy aansprake, want op geen manier het Jesus vir homself 'n “vervanger”, betekenis van die woord “vikar” gegee nie.

Openbaring 14 : Die tyd van Sewende-dag Adventisme

Die boodskappe van die drie engele – die oes – die oesjaar

Hierdie is 'n hoofstuk wat die tyd tussen 1843 en 2030 teiken.

In 1843 het die besondere gebruik van die profesie van Dan.8:14 daartoe gelei dat die "Adventiste" gewag het op die wederkoms van Jesus Christus wat vir die lente van daardie datum vasgestel is. Dit is die begin van 'n opeenvolging van geloofstoetse waar belangstelling in die gees van profesie, naamlik “ *die getuienis van Jesus* ” volgens Openb. 19:10, individueel gedemonstreer sal word deur Christene wat beweer dat hulle van die redding van Jesus is. Christus onder verskeie godsdienstige etikette. Die “ **werke** ” wat gedemonstreer is alleen laat die keuse toe of nie. Hierdie werke kan saamgevat word in twee moontlike keuses: aanvaarding of weiering van die lig wat ontvang word en die goddelike eise daarvan.

In 1844, na 'n nuwe verwagting wat vir die herfs van 1844 gestel is, sal Jesus sy uitverkorenes lei na 'n missie om die werk van die Hervorming te voltooi wat begin met die herstel van die praktyk van die Sabbat wat deur God geheilig is sedert die skepping van die wêreld . Dit is die belangrikste onderwerp van “ *heiligheid* ” wat “ *geregverdig* ” word vanaf 1844, toe hierdie oortreding onder die aandag van sy dienaars gebring is. Hierdie vertaling van Dan.8:14, tot en met my bediening vertaal as: “ *tweeduisend driehonderd aandoggend en die heiligdom sal gereinig word* ”, is outentiek, in ooreenstemming met die oorspronklike Hebreeuse teks: “ *tweeduisend driehonderd aandoggend en heiligheid sal geregverdig word* . Almal kan ontdek dat die oortreding van die goddelike Sabbat sedert 321 gepaard gaan met talle ander verlatings van leerstellige waarhede wat deur God in die tyd van die apostels vasgestel is. Na 1260 jaar van leuenagtige heerskappy, vernietigende opvolgers van die geloof, het die pousdom in die Protestantse leer baie leuens ondraaglik gelaat vir die God van die waarheid. Dit is hoekom die Gees in hierdie hoofstuk 14 drie hooftemas aanbied wat opeenvolgend is: die Adventiste-sending of boodskap van die “ *drie engele* ”; “ *die oes* ” van die einde van die wêreld, die sortering en wegraping van die

uitverkorenes; “ *die druiwe-oes* ” van die druiwe van toorn, die finale straf van die valse herders, valse godsdienstige leraars van die Christendom.

Die laaste toets, wat sedert 1844 geleer is om die uitverkorenes teen goddelike toorn te beskerm, is gereserveer vir die uiterste einde van die tyd wat aan die mensdom gegee is om homself te posisioneer tussen die geopenbaarde goddelike wil en die rebelse menslike eis wat die meeste in afvalligheid verval het. Maar die keuse wat gemaak word het gevolg vir almal wat sedert 1844 gesterf het. Slegs die verligte en getroue uitverkorenes “ *sterf in die Here* ” volgens die leer van vers 13 waar hulle as “ *geseënd* ” verklaar word, dit wil sê, begunstigdes van die genade van Christus, met al sy seëninge reeds bevestig in die boodskap gerig aan die engel van “ *Filadelfia* ” wat hulle aangaan, want dit is nie genoeg om as “ *Adventis* ” gedoop te word om deur God as 'n uitverkorenes beskou te word nie.

As die besonderhede van die verlatings daarenteen nog ontdek moet word, word die wesenlike punte deur die Gees onderstreep en saamgevat in die vorm van die “ *boodskappe van die drie engele* ” van verse 7 tot 11. Hierdie boodskappe volg op mekaar in opeenvolging van gevolg.

Ek onthou dit hier, na die aantekening op die omslag op bladsy 2 van hierdie werk, beklemtoon hierdie drie boodskappe drie boodskappe wat reeds geopenbaar is in simboliese beelde in die boek Daniël in Dan.7 en 8. Hulle herinnering, in hierdie hoofstuk 14 van Openbaring , onderstreep en bevestig die uiterste belangrikheid wat God aan hulle gee.

Die verlore Adventiste wen

Vers 1: “ *Ek het gesien, en kyk, die Lam staan op die berg Sion, en saam met Hom honderd-vier-en-veertigduisend [mense] aan wie sy Naam en die Naam van sy Vader op hulle voorhoofde geskrywe was.* »

“ *Berg Sion* ” verwys na die plek in Israel waar Jerusalem gebou is. Dit simboliseer die hoop op verlossing en die vorm wat hierdie verlossing sal aanneem aan die einde van die beproewinge van aardse en hemelse geloof. Hierdie projek sal ten volle volbring word by die vernuwing van alle dinge, aangaande *die aarde en die lug* volgens Openb.21:1. Die “ *144 000 [mense]* ” simboliseer die uitverkorenes van Christus wat tussen 1843 en 2030 gekies is, naamlik Adventiste Christene wat deur Jesus Christus getoets, bewys en goedgekeur is wie se oordeel kollektief en individueel geld. Die kollektiewe oordeel beoordeel die instelling en die individuele oordeel het betrekking op elke skepsel. Die “ *144 000 [mense]* ” verteenwoordig die uitverkorenes wat deur Jesus Christus gekies is uit die volgelingen van die Adventiste geloof. Hierdie getal is streng simbolies en die werklike getal van diegene wat gekies is, is 'n geheim wat deur God bekend en bewaak word. Ons kan die rede vir hul keuse uit die definisie van die voorgestelde beeld verstaan. “ *Op hulle voorkoppe* ”, simbool van hulle wil en hulle gedagtes, is “ *die naam van die lam* ”, Jesus, en “ *die van sy Vader* ”, die God wat in die ou bondgenootskap geopenbaar is, ingeskryf. Dit beteken dat hulle die beeld van God gevind en weergee het wat die skepper wat God aan die eerste mens gegee het voor sonde, toe hy hom gevorm en lewe gegee het; en hierdie beeld is dié van sy karakter. Hulle vorm die vrug wat God wou verkry deur in Jesus Christus die sondes van sy enigste getroue uitverkorenes te

verlos. Dit blyk dat op die voorkop van die uitverkorenes, óf, in hul gees, hul gedagtes en hul wil gevind word, die seël van God van Openb.7:3 óf, die Sabbat van die vierde gebod van die Dekaloog en die onafskeidbare karakter van die lam Jesus Christus en dié van sy openbaring in die ou verbond as Vader, God se skepper. Die ware Christelike geloof is dus nie teen die godsdienstige norme verbonde aan die Seun en die Vader soos die volgelinge van Romeinse Sondag beweer nie, indien nie in woorde nie, ten minste in aksie.

Vers 2: “ *En ek het 'n stem uit die hemel gehoor soos die geluid van baie waters, soos die geluid van 'n groot donderslag; en die stem wat ek gehoor het, was soos dié van siferspelers wat op hulle sifers speel.* »

Die teenstrydige karakters wat in hierdie vers genoem word, is in werklikheid komplementêr. Die “ *groot waters* ” simboliseer menigte lewende wesens wat, wanneer hulle hulself uitdruk, die voorkoms van “ *n* ” groot donderweer ” aanneem . Inteendeel, deur die beeld van die “ *harp* ” openbaar God die volmaakte harmonie wat sy oorwinnende skepsele verenig.

Vers 3: “ *En hulle het 'n nuwe lied gesing voor die troon en voor die vier lewende wesens en die ouderlinge. En niemand kon die lied leer nie, behalwe die honderd vier en veertig duisend wat van die aarde losgekoop is.* »

God bevestig en onderstreep hier die baie hoë heiligmaking van die “Adventistiese” geloof wat sedert 1843-44 gevestig is. Sy verkose verteenwoordigers word van ander gesimboliseerde groepe onderskei; “ *die troon, die vier lewende wesens en die ouderlinge* ”; laasgenoemde dui op al die verlostes uit die ervaring wat op aarde geleef het. Maar die goddelike Openbaring genaamd Openbaring is slegs teiken die tweeduisend jaar van Christelike geloof wat die dekreet van Dan.8:14 in twee opeenvolgende fases verdeel. Tot 1843-44 is die uitverkorenes gesimboliseer deur 12 “ *ouderlinge* ” uit die “ *24* ” wat in Openb.4:4 aangehaal word. Die ander 12 “ *ouderlinge* ” is die Adventiste “ *12 stamme* ” “ *verseël* ” in Openb.7:3-8 vanaf 1843-44.

Vers 4: “ *Dit is hulle wat hulle nie met vroue verontreinig het nie, want hulle is maagde; hulle volg die lam waar hy ook al gaan. Hulle is uit die mense losgekoop as eerstelinge vir God en vir die Lam;* »

Die woorde van hierdie vers geld slegs in geestelike sin; die woord “ *vroue* ” wat Christelike kerke aandui wat sedert hul oorsprong in afvalligheid verval het, soos die Rooms-Katolieke geloof, of sedert 1843-44, vir die Protestantse geloof, en sedert 1994, vir die institusionele Adventistiese geloof. Die “ *besoedeling* ” wat genoem word, teiken die sonde wat voortspruit uit die oortreding van die goddelike wet en waarvan die “ *loon die dood is* ”, volgens Rom.6:23. Dit is om hulle te red van die beoefening van sonde wat Jesus Christus geheilig het, afgesien van die simboliese “ *144 000 [mense]* ”. Hulle “ *maagdelikheid* ” is ook geestelik en dit dui hulle aan as “suiwer” wesens wie se geregtigheid gewit is deur die bloed wat Jesus Christus namens hulle vergiet het. Erfgename van sonde en die besoedeling daarvan, soos al die afstammeling van Adam en Eva, het hulle geloof wat deur Jesus Christus erken is, hulle volmaak “gesuiwer”. Maar vir hierdie geloof om effektief deur Jesus Christus erken te word, moet hierdie suiwering werklik en gekonkretiseer wees in hulle “ werke ”. Dit impliseer dus die verlaten van sondes wat van valse Christelike of Joodse of, meer algemeen,

monoteïstiese godsdienste geërf word. En in sy profetiese openbaring fokus God veral op die versuim om die orde van tyd te respekteer wat hy vasgestel het vanaf die eerste week van sy skepping van die aarde en sy hemelstelsel.

Agter die beeld van " *sing 'n nuwe lied* " is 'n spesifieke ervaring wat slegs deur die " *144 000 [mense]* " verseël word ervaar. Na " *die lied van Moses* " wat die glorieryke uittog uit Egipte gevier het, simbool van sonde, vier " *die lied* " van die " *144 000* " uitverkorenes hulle bevryding van sonde omdat hulle die dekreet van Dan.8:14 gehoorsaam en meegewerk het aan hulle heiligmaking wat sedert 1843-44 deur God verlang en selfs geëis is. Op hierdie datum het 'n hemelse visioen die reiniging van sondes herinner aan die kruis van Golgota deur die dood van Jesus Christus. Hierdie boodskap was beide 'n teregwyding en 'n lering wat God aan 'n tipe Protestantse gelowige voorgehou het wat erfgenaam was van die Romeinse Sondag en van sy ander leuenagtige sondes. In die tipologie van Hebreeuse rites was hierdie " *reiniging van sondes* " 'n godsdienstige fees in die herfs waartydens die bloed van die doorgemaakte bok na die heiligste plek gebring is op die versoendeksel wat op hierdie ontoeganklike plek geplaas is en vir die res van die jaar tyd van die jaar. Die bloed van hierdie bok, simboliese beeld van sonde, het die bloed van Jesus Christus geprofeteer wat self die draer van die sondes van sy uitverkorenes geword het om in hulle plek die straf wat hulle verdien te versoen; Jesus self is sonde gemaak. In hierdie seremonie verteenwoordig die bok sonde en nie die Christus wat dit dra nie. Dit is hierdie fisiese beweging van die hoëpriester van die gemagtigde heilige plek na die verbode allerheiligste plek vir die res van die jaar waarop hierdie vers sinspeel wanneer dit sê: " *hulle volg die lam waar hy ook al gaan* ." Deur hierdie toneel in die visioen van 23 Oktober 1844 te herroep, het die Gees van Christus sy uitverkore onbewustelike erfgename herinner aan leerstellige valshede, die verbod op sonde. Dus, vanaf 1844, maak die sonde van vrywillige oorsprong wat beoefen word, wat die geval is van die Romeinse Sondag, die verhouding met God onmoontlik, en die verlate sonde laat die uitbreiding van hierdie verhouding toe wat die betrokke uitverkorene tot volheid van sy heiligmaking lei deur die ontvangs, begrip en inwerkingstelling van geopenbaarde goddelike waarheid.

Aangesien hulle as " *eersteling vir God en vir die Lam* " beskou word, is dit die beste wat God gevind het in sy keuse van aardse uitverkorenes. In Hebreeuse rites is " *die eersteling* " as " *heilig* " verklaar. Offers van hierdie eerste vrugte van diere of groente is vir God gereserveer om hom te eer en om menslike dankbaarheid teenoor sy goedheid en sy vrygewigheid te merk. Nog 'n rede, in werklikheid vir die " *heilige eersteling* ", is hulle ontvangs van die goddelike lig wat in sy geheel aan hulle geopenbaar is, want hulle leef in die tyd van die einde waar die geopenbaarde lig sy hoogtepunt bereik, sy geestelike hoogtepunt.

Vers 5: " *en geen leuen is in hulle mond gevind nie, want hulle is onberispelik.* »

Die waarlik uitverkorenes, die een wat deur die nuwe geboorte uit die waarheid gebore is, kan net die " *leuen* " haat waarin hy geen behae vind nie. Lieg is verfoeilik, want dit bring net skadelike gevolge en laat goeie mense ly. Hy wat in die " *leuen* " glo, ervaar dan die pyn van teleurstelling, die bitterheid van

misleiding. Niemand wat deur Christus uitverkies is, kan hom daarin verheug om sy medemens te verlei en te mislei nie. Aan die ander kant, stel die waarheid gerus, dit bou positief verhoudings met ware broers, maar bowenal eerstens, met die God-skepper en verlosser van ons verlossing wat sy naam aanspraak maak en verhef as “ *God van waarheid* ”. Dus, deur nie meer leerstellige sonde te beoefen nie, deur geopenbaarde waarheid te gehoorsaam, word die uitverkorenes as “ *onverwerplik* ” beoordeel deur die God van die waarheid self.

Boodskap van die eerste engel

Vers 6: “ *Ek het 'n ander engel deur die middel van die hemel sien vlieg, met 'n ewige evangelie, om dit te verkondig aan die bewoners van die aarde, aan elke nasie, aan elke stam, aan elke tong en aan elke volk.* »

“ *Nog 'n engel* ” of 'n ander boodskapper verkondig 'n volle goddelike lig gesimboliseer deur “ *die middel van die lug* ” of die hoogtepunt van die son. Hierdie lig hou verband met “ *die Evangelie* ” of “ *die goeie nuus* ” van verlossing wat deur Jesus Christus gebring is. Dit word “ *ewige* ” genoem omdat die boodskap outentiek is en nie oor tyd verskil nie. Op hierdie manier sertifiseer God dat dit ooreenstem met dit wat aan die apostels van Jesus Christus geleer is. Hierdie terugkeer na die waarheid het gekom vanaf 1843 na die talle verdraaiings wat van die Rooms-Katolieke geloof geërf is. Die proklamasie is universeel in analogie met die boodskap wat in Daniël 12:12 aangebied word wat die goddelike seën van Adventiste-werk openbaar. “ *Die ewige evangelie* ” word hier genoem onder die aspek van die ware vrug van geloof, na aanleiding van die goddelike vereiste geopenbaar deur die dekreet van Daniël 8:14. Belangstelling in die profetiese woord is 'n wettige vrug van die norm van “ *die ewige evangelie* ”.

Vers 7: “ *Hy het met 'n groot stem gesê: Vrees God en gee Hom eer, want die uur van sy oordeel het aangebreek; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het.* »

In vers 7 veroordeel die eerste engel die oortreding van die Sabbat wat, in die goddelike dekalog, die heerlikheid van die Skepper-God verheerlik. Hy het dus die herstel daarvan vanaf Oktober 1844 geëis, maar het sy oortreding sedert die lente van 1843 op die Protestante geblameer.

Boodskap van die tweede engel

Vers 8: “ *En 'n ander, 'n tweede engel het gevolg en gesê: Geval die grote Babilon, sy het al die nasies laat drink van die wyn van die grimmigheid van haar hoerery.* »

In vers 8 openbaar die tweede engel die enorme skuld van die Rooms pouslike Katolieke Kerk wat mense verlei en mislei het deur die heidense “dag van die son” van Konstantyn I te hernoem^{na} die “dag van die Here” vertaling van die mondering Latyn wat is die oorsprong van sy “Sondag”: dies dominica. Die uitdrukking, “ *Babilon die Grote het geval, geval* ,” twee keer herhaal, bevestig dat vir haar en diegene wat haar erf, die tyd van goddelike geduld definitief geëindig het. Individueel bly bekering moontlik, maar slegs ten koste van die voortbring van vrugte, of “ **werke** ” van bekering.

Herinnering: " *dit het geval* " beteken: dit word ingeneem en verslaan deur die God van **waarheid** soos 'n stad in die hande van sy vyand val. Hy lig na 1843, tussen 1844 en 1873, vir sy getroue Sewende-dag Adventiste dienaars, die " *verborgenheid* " wat dit kenmerk in Openb.17:5. Die verleiding van sy **leuens** verloor sy doeltreffendheid.

In vers 8 word die oordeel wat in die voorafgaande boodskappe gemaak is, bevestig, met 'n ernstige waarskuwing. Die bewuste en **vrywillige** keuse van die rusdag wat Konstantyn Iⁱⁿ 321, sedert 1844, ingestel het, maak die rebelle wat dit regverdig, passief van die goddelike veroordeling van die *kwellings van die tweede dood* van die laaste oordeel. Om sy beskuldiging teen Sondag te verdoesel, verberg God dit onder die naam van 'n berugte " *merk* " wat sy eie goddelike " *seël* " teenstaan. Hierdie teken van menslike gesag, wat sy tydorde in twyfel trek, is 'n enorme verontwaardiging wat waardig is om deur Hom gestraf te word. En die aangekondigde straf sal in werklikheid verskriklik wees: " *hy sal gepynig word met vuur en swawel* " wat die rebelle sal vernietig, maar slegs op die oomblik van die laaste oordeel.

Boodskap van die derde engel

Vers 9: " *En 'n ander, 'n derde engel het hulle gevolg en met 'n groot stem gesê: As iemand die dier en sy beeld aanbid en 'n merk op sy voorkop of op sy hand ontvang,*

Die komplementêre en opeenvolgende aard van hierdie derde boodskap met die twee voriges word gespesifiseer deur die formule " *hulle gevolg* ". Die " *harde stem* " bevestig die baie hoë goddelike gesag van die een wat dit verkondig.

Die bedreiging is gerig aan menslike rebelle wat die heerskappy van die " *dier wat uit die aarde opstaan* " ondersteun en goedkeur en wat, deur hul gehoorsaamheid, Sondag die " *merk* " van sy gesag, aangehaal in Openb. 13, aanneem en eer. : 16 wat tans die hele Christelike bevolking is.

Die direkte opposisie van hierdie " *merk* " teen die " *seël van God* ", dit wil sê vanaf Sondag van die eerste dag tot die Sabbat van die sewende dag, word bevestig deur die feit dat beide ontvang word " **op die voorkant** ", setel van die sal, volgens Openb.7:3 en 13:16. Let op dat die " *seël van God* " van Openb.7:3 in Openb.14:1 word: " *die naam van die Lam en dié van sy Vader* ". Die resepsie " **op die hand** " word deur hierdie verse uit Deut.6:4 tot 9 verhelder:

" *Luister, Israel! YaHWéH, ons God, is die enigste YaHWéH . Jy moet die **HERE** jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met al jou krag . En hierdie gebooië wat ek jou vandag gee, sal in jou hart wees . Jy moet dit by jou kinders inboesem, en jy moet van hulle praat as jy in jou huis is, as jy op reis gaan, as jy gaan lê en as jy opstaan. Jy moet dit **as 'n teken op jou hande** bind , en dit moet ' **n voorhoofsband tussen jou oë** wees . Jy moet dit op die deurposte van jou huis en op jou deure skryf. » Die " *hand* " dui op aksie, oefening en die " *front* ", die wil van denke. In hierdie vers sê die Gees: " **Jy moet Yahweh jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met al jou krag** "; wat Jesus in Matt.22:37 aanhaal en wat hy voorhou as die " *eerste en grootste gebod* ". Die*

verkose amptenare wat die “ *seël van God* ” dra, moet dus aan hierdie drie kriteria voldoen: “ *Lief God met hulle hele hart* ”; om te eer deur dit die Sabbatsrus van sy geheiligde sewende dag te beoefen; en met “ *die naam van die Lam* ” Jesus Christus *en dié van sy Vader* ” YaHWÉH in sy gedagtes. Deur “ *en die naam van sy Vader* ” te spesifiseer, bevestig die Gees die behoefte om die tien gebooi van God en die voorskrifte en ordinansies te gehoorsaam wat die heiligheid van die uitverkorenes in die ou verbond bevorder. Selfs in sy dag het die apostel Johannes hierdie dinge bevestig deur in 1 Johannes 5:3-4 te sê:

“ *Want dit is die liefde van God, om sy gebooi te onderhou. En sy gebooi is nie swaar nie, want alles wat uit God gebore is, oorwin die wêreld; en die oorwinning wat oor die wêreld seëvier, is ons geloof.* »

Vers 10: “ *Hy sal ook drink van die wyn van die toorn van God, wat ongemeng in die beker van sy toorn uitgegiet is, en hy sal gepynig word met vuur en swawel voor die heilige engele en voor die Lam.* »

God se toorn sal oorvloedig geregtig word omdat diegene wat die “ *merk van die dier* ” ontvang menslike sonde eer terwyl hulle die geregtigheid van Jesus Christus aanspraak maak. In Openb.6:15-17 het die Gees die gevolge van hulle finale konfrontasie met die vernietigende regverdige toorn van Jesus Christus uitgebeeld.

Uiters belangrike nota : Om hierdie goddelike toorn beter te verstaan, moet ons besef waarom verontagsaming van die heilige Sabbat God se toorn so opwek. Daar is goddelose sondes, maar die Bybel waarsku ons teen sonde wat teen die Heilige Gees gepleeg word, en sê vir ons dat daar nie meer enige opoffering is om goddelike vergifnis te verkry nie. In die tyd van die apostels was die enigste voorbeeld wat aan ons gegee is van hierdie tipe sonde die verwerping van Christus deur 'n bekeerde Christen. Maar dit is slegs 'n voorbeeld, want in werklikheid bestaan godslastering teen die Heilige Gees uit die ontkenning en weiering van 'n getuienis wat deur die Gees van God gegee word. Om mense te oortuig en te leer, het die Gees die heilige geskrifte van die Bybel geïnspireer. Daarom, wie die getuienis wat deur die Gees in die Bybel gegee word, betwis, pleeg reeds godslastering teen die Gees van God. Kan God beter doen om sy wil bekend te maak as om diegene wat na die Bybel en sy geskrifte geroep is, te lei? Kan hy sy wil, sy gedagtes en sy soewereine oordeel duideliker uitdruk? In die 16de^{ecu} het hierdie minagting van die Bybel waarteen dit oorlog gevoer het, die definitiewe einde van God se geduld vir die Rooms-Katolieke godsdiens beteken; die einde van sy geduld vir 'n leerstelling wat hy nooit herken het nie. Toe, in 1843, was minagting vir die profetiese woord die einde van die ontvangs van die Protestantse geloof in al sy veelvuldige vorme, erfgename van Romeinse Sondag, dit wil sê, “ *die merk van die dier* ”. En uiteindelik, op sy beurt, het Adventisme godslastering teen die Heilige Gees gepleeg deur die uiteindelijke profetiese openbaring wat Jesus aan hom voorgehou het deur sy nederige dienskneg wat ek geïnkarneer het, te verwerp; godslastering wat bevestig en versterk is deur hul alliansie met Sondagwaarnemers sedert 1995. Godslastering teen die Gees ontvang elke keer van God die regverdige reaksie wat dit verdien; 'n regverdige vonnis van veroordeling tot die eerste en “ *tweede dood* ” wat in hierdie vers 10 bevestig word.

Vers 11: “ *En die rook van hulle pyniging gaan op tot in alle ewigheid; en hulle het dag en nag geen rus nie, wat die dier en sy beeld aanbid, en elkeen wat die merk van sy naam ontvang.* »

Die “ *rook* ” sal slegs wees ten tyde van die laaste oordeel, die uur wanneer die opstandige gevalle “ *gemartel sal word in die vuur en swawel* ” van die “ *poel van vuur* ” van Openb. 19:20 en 20:14; dit, aan die einde van die sewende millennium. Maar reeds voor hierdie verskriklike oomblik sal die uur van die heerlike wederkoms van Jesus Christus hul finale lot bevestig. Die boodskap van hierdie vers raak die onderwerp van “ *rus* ” aan . Die uitverkorenes is op hulle beurt opletend vir die rustyd wat deur God geheilig is, maar die gevallenes het aan die ander kant nie dieselfde besorgdheid nie, omdat hulle nie aan goddelike verklarings die belangrikheid en erns gee wat hulle verdien nie. Daarom, in reaksie op hulle minagting, in die uur van hulle finale straf, sal God hulle geen rus gun om hulle lyding te verlig nie.

Vers 12: “ *Dit is die volharding van die heiliges wat die gebooie van God en die geloof in Jesus bewaar.* »

Die woorde “ *volharding of geduld* ” kenmerk die ware heiliges van die goddelike Messias Jesus vanaf 1843-44 tot sy wederkoms in heerlijkheid. In hierdie vers word “ *die naam van die Vader* ” vanaf vers 1 “ *die gebooie van God* ,” en word “ *die naam van die Lam* ” vervang met “ *die geloof van Jesus* ”. Die volgorde van prioriteite word ook verander. In hierdie vers noem die Gees eerstens “ *die gebooie van God* ”, en tweedens, “ *die geloof van Jesus* ”; wat histories en op die vlak van waarde die orde is wat deur God goedgekeur is in sy verlossingsprojek. Vers 1 het prioriteit gegee aan “ *die naam van die Lam* ” om die “ *144 000* ” uitverkorenes aan die Christelike geloof te verbind.

Vers 13: “ *En ek het 'n stem uit die hemel hoor sê: Skryf: Geseënd is van nou af die dooies wat in die Here sterwe! Ja, sê die Gees, sodat hulle kan rus van hulle arbeid, want **hulle werke** volg hulle.* »

Die uitdrukking “ *van nou af* ” verdien 'n gedetailleerde verduideliking aangesien dit so belangrik is. Want dit mik op die datum van die lente van 1843 en dié van die herfs van 1844 waarin onderskeidelik die dekreet van Daniël 8:14 in werking tree, en die twee Adventiste-proewe wat deur William Miller georganiseer is, tot 'n einde kom.

Met verloop van tyd het amptelike institusionele Adventisme die implikasies van hierdie frase “ *nou* ” uit die oog verloor. Slegs die stigterspioniers van die Adventiste geloof het die gevolge van God se vereiste van die Sabbat vanaf 1843 verstaan. Om hierdie sewende-dag praktyk aan te neem, is hulle gelei om te besef dat die Sondag wat tot dan beoefen is, deur God vervloek is. Na hulle het oorgeërfde Adventisme tradisioneel en formalisties geword, en vir die oorweldigende meerderheid van aanhangers en leraars is Sondag en die Sabbat onregverdig op 'n vlak van gelykheid geplaas. Hierdie verlies aan die sin van die heilige en van ware heiligheid het gelei tot onbelangstelling in die profetiese woord en die derde Adventiste-boodskap wat ek gelewer het tussen 1983 en 1994. Aangesien hierdie minagting in Adventisme in Frankryk gemanifesteer het, het die instelling Adventiste-wêreld 'n alliansie aangegaan met die ekumeniese stam in 1995, vir sy grootste vloek. Die dreigement van “ *kwellings* ” in vers 10 raak

haar op sy beurt, deur die suggestie van die uitdrukking “ hy sal ook drink ”; sedert 1994 het institusionele Adventisme, na die Protestantse geloof, sedert 1843 geoordeel en veroordeel.

Soos hierdie vers suggereer, veroorsaak die dekreet van Daniël 8:14 die skeiding van die Protestantse Christene van 1843 in twee kampe insluitend die Adventiste-groep, begunstigdes van die saligspreking het uitgespreek: “ *Geseënd van nou af is die dooies wat in die Here sterf!* ”. Dit spreek vanself dat Jesus wat in “ *Laodicea* ” aangekondig het dat hy dit gaan “ *braak* ”, die Adventiste instelling, amptelike boodskapper van Christus in 1991, die datum van die amptelike verwerping van die lig, genaamd “ *naak* ” kan nie meer baat nie uit hierdie saligheid.

Oestyd

Vers 14: “ *Ek het gesien, en kyk, daar was 'n wit wolk, en een soos 'n mensekind sit op die wolk, met 'n goue kroon op sy hoof en in sy hand 'n skerp sekel.* »

Hierdie beskrywing roep Jesus Christus op op die oomblik van sy glorieryke wederkoms. Die “ *wit wolk* ” herinner aan die toestande van sy vertrek en sy opkoms na die hemel wat tweeduisend jaar vroeër ervaar is. Die “ *wit wolk* ” dui op sy reinheid, sy “ *goue kroon* ” simboliseer sy oorwinnende geloof, en “ *die skerp sekel* ” beeld die “ *sny woord* ” van God uit Hebr.4:12, geïmplementeer deur “ *sy hand* ”.

Vers 15: “ *En 'n ander engel het uit die tempel uitgekom en met 'n groot stem geroep na Hom wat op die wolk sit: Swaai jou sekel uit en maai; want die uur van die oes het gekom, want die oes van die aarde is ryp.* »

Onder die aspek van “ *die oes* ”, soos in sy gelykenis, herinner Jesus dat hierin die tyd sou aanbreek om “ *die koring van die kaf* ” definitief te skei. Deur sy Openbaring laat hy ons hierdie onderwerp ontdek wat die twee kampe van mekaar skei: die Sabbat van die uitverkorenes en die Sondag van die gevalle, want agter hierdie godsdienstige naam skuil die aanbidding en die gesag van 'n heidense songoddelikheid. En ten spyte van die evolusies van menslike tyd, gaan God voort om na hom te kyk vir wat hy werklik vir hom is. Die verskillende opinies van mans beïnvloed nie sy oordeel nie; in sy volgorde van tyd is die eerste dag onheilig, dit kan geensins goddelike heiligheid aanneem nie. Dit is uitsluitlik gekoppel aan die geheiligde sewende dag in sy tydorde gegraveer vanaf die begin van ewige aardse tyd; dit vir 'n duur van 6000 sonjare.

Vers 16: “ *En hy wat op die wolk sit, het sy sekel op die aarde neergegooi. En die land is geoes.* »

Die Gees bevestig die toekomstige vervulling van “ *die oes van die aarde* ”. Christus die Verlosser en Wreker sal daarvoor waak en dit volbring in ooreenstemming met sy aankondiging in gelykenis, aan sy apostels, in Matt.13:30 tot 43. Die “ *oes* ” het hoofsaaklik betrekking op die wegraping na die hemel van die uitverkore heiliges wat oorgebly het. getrou aan God Skepper.

Oestyd (en wraak)

Vers 17: “ *En 'n ander engel het uit die tempel wat in die hemel is, met 'n skerp sekel uitgekom.* »

As die vorige "engel " 'n missie gehad het wat gunstig was vir die uitverkorenes, intedeel, hierdie " *ander engel* " het 'n strafsending wat teen die gevalle rebelle gerig is. Hierdie tweede “ *sekel*” simboliseer ook die “ *snywoord van God* ” wat deur sy wil in werking gestel word, maar nie deur sy hand nie, aangesien, anders as die oes, vir die druiwe-oes, die uitdrukking “ *in sy hand* ” afwesig is. Strafaksie sal dus toevertrou word aan agente wat die goddelike wil uitvoer; trouens die slagoffers van sy verleidings.

Vers 18: “ *En 'n ander engel wat gesag oor die vuur gehad het, het van die altaar af uitgegaan en met 'n groot stem gespreek met hom wat die skerp sekel gehad het en gesê: Slaan jou skerp sekel uit en pluk die druiwe af wingerdstok van die aarde; want die druiwe van die aarde is ryp.* »

Dan kom, na die wegraping van die uitverkorenes na die hemel, die oomblik van “ *die druiwe-oes* ”. In Jes.63:1 tot 6 ontwikkel die Gees die aksie wat deur hierdie simboliese term geteiken word. In die Bybel word rooi druiwesap met menslike bloed vergelyk. Die gebruik daarvan deur Jesus in die Heilige Avondmaal bevestig hierdie idee. Maar “ *die oesjaar* ” word gekoppel aan “ *die toorn van God* ” en dit sal diegene aangaan wat onwaardig in die gedaante van sy dienaars gewerk het, want die bloed wat vrywillig deur Christus vergiet is, het nie hulle talle verraad verdien nie. Omdat Jesus verraai kan voel deur diegene wat sy reddingsprojek verdraai tot die punt dat hy die sonde regverdig waarvoor hy sy lewe gegee het en lyding gedra het sodat die beoefening daarvan sou ophou. Opsetlike oortreders van sy wet moet dus aan hom verantwoording doen. In hul blinde waansin sal hulle so ver gaan om hul ware uitverkorenes te wil doodmaak, om die praktyk van die sewende dag Sabbat wat sedert 1843-44 deur God geheilig en vereis is van die aarde uit te roei. Die uitverkorenes het nie God se magtiging gehad om geweld teen hul godsdienstige vyande te gebruik nie; God het hierdie aksie uitsluitlik vir Homself gereserveer. “ *Wraak is myne, vergelding is myne,* ” het hy aan sy uitverkorenes verklaar, en die tyd het aangebreek om hierdie wraak in die uitvoering te stel.

In hierdie hoofstuk 14 roep verse 17 tot 20 hierdie tema van die “ *oes* ” op. Die sondige druiwe word ryp verklaar omdat hulle ten volle deur hul werke hul ware aard gedemonstreer het. Hulle bloed sal soos druiwesap in 'n kuip vloeï wanneer hulle deur die voete van die druiweplukkers getrap word.

Vers 19: “ *En die engel het sy sekel op die aarde neergegooi. En hy het die wingerdstok van die aarde bymekaargemaak en die oesjaar in die groot parskuip van die toorn van God gegooi.* »

Die optrede word gesertifiseer deur hierdie aankondiging wat deur hierdie toneel onthul is. God profeteer met sekerheid die straf van Katolieke en Protestantse arrogansie. Hulle sal die gevolge van God se toorn ly, geïllustreer deur die kuip waarin die geoesde druiwe deur die voete van die brekers fyngedruk word.

Vers 20: “ *En die parskuip is uit die stad vertrap; en bloed het uit die kuip gekom, tot by die tooms van die perde, oor 'n afstand van duisend seshonderd stadia.* »

Jes.63:3 spesifiseer: “ *Ek was alleen om die parskuip te trap; geen man was saam met my nie ...* ”. Die oesjaar vervul die straf van Babilon die Groot stad in Openb.16:19. Sy het die beker gevul met goddelike toorn wat sy nou tot die dronk moet drink. “ *Die parskuip is buite die stad getrap* ” dit wil sê sonder die teenwoordigheid van die uitverkorenes wat reeds in die hemel opgeneem is. In Jerusalem is die teregstellings van die ter dood veroordeeldes buite die mure van die heilige stad uitgevoer om dit nie te verontreinig nie. Dit was die geval vir die kruisiging van Jesus Christus wat deur hierdie boodskap herinner aan die prys om te betaal vir diegene wat sy eie dood onderskat het. Die tyd het aangebreek dat sy vyande op hul beurt hul bloed vergiet om versoening te doen vir hul baie sondes. “ *En daar het bloed uit die kuip na die perde se stukke gekom .* ” Die teikens van woede is Christelike godsdienstige leraars, en God verwys na hulle deur die beeld van die “ *bietjie* ” wat ruiters “ *in die bekke van perde sit ,* ” om hulle te lei. Hierdie beeld word voorgestel in Jakobus 3:3, wie se tema juis is: godsdienstige leraars. Jakobus spesifiseer aan die begin van hoofstuk 3: “ *My broers, laat nie baie onder julle begin om te leer nie, want julle weet dat ons swaarder geoordeel sal word .* ” Die optrede van die “ *oes* ” regverdig hierdie wyse waarskuwing. Deur “ *tot die perde se stukkies* ” te spesifiseer, stel die Gees voor dat die vat eerstens die Rooms-Katolieke geestelikes van “ *Babilon die Grote* ” betref, maar dat dit strek tot die Protestantse leraars wat sedert 1843 “vernietigend” gebruik maak van die Heilige Bybel volgens die aanklag van die Gees in Openb.9:11. Hier vind ons die toepassing van die waarskuwing wat in Openb. 14:10 gegee word: “ *Hy sal ook drink van die wyn van die grimmigheid van God wat ongemeng in die beker van sy grimmigheid geskink word...* ”.

Vir die boodskap “ *oor 'n omvang van duisend seshonderd stadia* ”, in kontinuïteit met die vorige boodskap, strek die straf tot die gereformeerde geloof sedert die 16de ^{eeu} waarna die getal 1600 sinspeel. Dit is die tyd toe Martin Luther die beskuldiging teen die Katolieke geloof in 1517 geformaliseer het. Maar dit was ook in hierdie 16de ^{eeu} dat die Protestantse leerstellings van “ *valse christusse* ” en *valse Christene* gevorm is wat die geweld en die swaard wat deur Jesus Christus verbied is, legitimeer. . Die Apokalips bied sy eie sleutels tot interpretasie en hierdie 16de ^{eeu} word in Openb. 2:18 tot 29 aangewys onder die simboliese naam van die era “ *Thiatira* ”. Die woord “ *stadion* ” openbaar hul godsdiensaktiwiteit, hul deelname aan die wedloop waarvan die prys op die spel die kroon van oorwinning is wat aan die wenner belowe is. Dit is Paulus se leer in 1 Kor.9:24: “ *Weet julle nie dat die wat in die stadion hardloop, almal hardloop, maar een kry die prys nie? Hardloop sodat jy dit wen .* ” Die prys van die hemelse roeping word dus op geen enkele wyse gewen nie; getrouheid en volharding in gehoorsaamheid is die enigste manier om in die geloofstryd te wen. Hy bevestig in Fil.3:14 en sê: “ *Ek jaag na die doel om die prys te verkry van die roeping na bo van God in Christus Jesus .* ” Tydens die “ *oes* ” sal hierdie woorde van Jesus bevestig word: “ *Want baie is geroep, maar min uitverkore (Mat.22:14)* ”.

Openbaring 15: Die einde van proeftydperk

Voordat die “ *oes en oesjaar* ” voltooi is, kom die gevreesde oomblik, die einde van die tyd van genade. Een waar menslike keuses in die klip van tyd gegraveer is, met geen moontlikheid om hierdie keuses om te keer nie. Op daardie stadium eindig die aanbod van verlossing in Christus. Dit is die tema van hierdie baie kort hoofstuk 15 van die Apokalips van Jesus Christus. Die einde van die tyd van genade vind plaas na die eerste ses “ *basuine* ” van hoofstukke 8 en 9, en voor “ *die sewe laaste plae van God* ” van hoofstuk 16. Dit spreek vanself dat dit die laaste keuse van die pad volg wat God volg. gee die mens om te doen. Onder die gesaghebbende beskerming van “ *die dier wat van die aarde af opvaar* ” van Openb. 13:11 tot 18, lei die laaste twee paaie, een, na die geheiligde Saterdag of Sabbat van God, die ander, na Sondag, van Romeinse pouslike gesag. . Nog nooit was die keuses tussen lewe en goed, dood en kwaad so duidelik nie. Wie vrees die mens die meeste? God, of mens? Dit is die gegewe van die situasie. Maar ek kan ook sê: Vir wie het die mens die liefste? God of mens? Die uitverkorenes sal in beide gevalle reageer: God, wat deur sy profetiese openbaring die besonderhede van die einde van sy projek ken. Die ewige lewe sal dan baie naby wees, binne hul bereik.

Vers 1: “ *Toe het ek 'n ander teken in die hemel gesien, groot en wonderlik: sewe engele wat die sewe laaste plae vashou, want daarin is die toorn van God vervul.* »

Hierdie vers bied die “ *sewe laaste plae* ” aan wat valse gelowiges sal tref vir hulle keuse van die Romeinse Sondagdag. Die tema van hierdie hoofstuk, die einde van die proeftyd, open die tyd van die “ *sewe laaste plae van die toorn van God* ”.

Vers 2: “ *En ek het gesien soos 'n see van glas, gemeng met vuur, en die wat die dier oorwin het, en sy beeld en die getal van sy naam, staan op die see van glas, met harpe van God.* »

Om sy dienaars, sy uitverkorenes te bemoedig, bied die Here dan 'n toneel aan wat hulle naderende oorwinning oproep deur verskeie beelde wat uit ander gedeeltes van die profesie geneem is. “ *Op die see van glas, gemeng met vuur, staan hulle* ,” omdat hulle deur 'n geloofsbeproewing gegaan het waarin hulle vervolgt is (*met vuur gemeng*) en as oorwinnaars uit die stryd getree het. Die “ *see van glas* ” verwys na die reinheid van die uitverkore volk, soos in Openb.4:1.

Vers 3: “ *En hulle het die lied van Moses, die kneg van God, en die lied van die Lam gesing en gesê: Groot en wonderlik is u werke, Here God, Almagtige; Regverdig en waaragtig is u weë, Koning van die nasies!* »

“ *Die Lied van Moses* ” het die glorieryke uitgang van Israel uit Egipte, die land en tipiese simbool van sonde, gevier. Die toetrede tot aardse Kanaän wat 40 jaar later gevolg het, het die toetrede van die laaste uitverkorenes in hemelse Kanaän voorafskadu. Op sy beurt, nadat hy sy lewe gegee het om vir die sondes van die uitverkorenes te versoen, het Jesus, “ *die lam* ”, na die hemel opgevaar, in

sy heerlikheid en sy hemelse goddelike krag. Die laaste getroue getuies van Jesus, almal Adventiste deur geloof en werk, ervaar op hul beurt die hemelvaart wanneer Jesus terugkeer om hulle te red. Deur sy “ *groot en bewonderenswaardige werke* ” te verhef, gee die uitverkorenes eer aan die Skepper-God wat sy waardes in Jesus Christus geïnkarnear het: sy volmaakte “ *geregtigheid* ” en sy “ *waarheid* ”. Die oproep van die woord “ *waar* ” verbind die konteks van die aksie met die einde van die “ *Laodiseaanse* ” era waarin hy homself as “ *die Amen en die Ware* ” voorgestel het. Dit is dan die uur van “ *bevryding* ” wat die einde aandui van die tyd van “ *die vrou wat geboorte gee* ” van Openb.12:2. “ *Die kind* ” word in die wêreld gebring in die vorm van die suiwerheid van die hemelse karakter wat in en deur Jesus Christus geopenbaar word. Die uitverkorenes kan God loof vir sy “ *almagtige* ” staat, want dit is aan hierdie goddelike krag wat hulle hul verlossing en bevryding te danke het. Nadat Hy sy verlostes uit alle aardse nasies versamel en gekies het, is Jesus Christus inderdaad die “ *Koning van die nasies* ”. Diegene wat hom en sy verkose amptenare teëgestaan het, is nie meer nie.

Vers 4: “ *Wie sal nie vrees nie, Here, en u Naam nie verheerlik nie? Want U alleen is heilig. En al die nasies sal kom en jou aanbid, want jou oordele is geopenbaar.* »

Eenvoudig gestel beteken dit: Wie sou weier om U te vrees, Skeppergod, en dit waag om u van u regmatige heerlikheid te bedrieg deur te weier om u heilige sewende-dag Sabbat te eerbiedig? Want **U alleen is heilig** en net U het u sewende dag geheilig en die aan wie U dit gegee het, as 'n teken van hulle goedkeuring en behoort aan u heiligheid. Inderdaad, deur “ *sy vrees* ” op te roep, sinspeel die Gees op die boodskap van die eerste “ *engel* ” van Openb. 14:7: “ *Vrees God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het aangebreek; en aanbid (buig voor) Hom wat hemel en aarde en die see en waterfonteine gemaak het.* ” In God se plan sal die vernietigde opstandige nasies opgewek word vir 'n dubbele doel: die om hulleself voor God te verootmoedig en hom eer te gee, en dié om sy regverdige laaste straf te ly wat hulle definitief sal vernietig, in die “ *poel van vuur en.* ” *swael* ” van die laaste oordeel, aangekondig in die boodskap van die “ *derde engel* ” van Openb.14:10. Voordat hierdie dinge volbring word, sal die uitverkorenes deur die tyd van goddelike oordele moet gaan wat gemanifesteer sal word deur die optrede van die “ *sewe plaë* ” wat in die eerste vers aangekondig is.

Vers 5: “ *Hierna het ek gekyk, en die tempel van die tent van die Getuienis is in die hemel oopgemaak.* »

Hierdie opening van die hemelse “ *tempel* ” dui op die beëindiging van die voorbidding van Jesus Christus, want die tyd van die oproep van verlossing is besig om te eindig. “ *Die getuienis* ” verwys na die tien gebooe van God wat in die heilige ark geplaas is. Dus, van hierdie oomblik af is die skeiding tussen die uitverkorenes en die verlorenes finaal. Op aarde het die rebelle pas besluit, deur 'n wetsbevel, die verpligting om die weeklikse rus van die eerste dag te respekteer wat siviël en godsdienstig vasgestel is, agtereenvolgens bevestig deur die Romeinse keisers, Konstantyn I^{en} Justinianus¹ wat Vigilius¹ die eerste pous, tydelike hoof van die universele Christelike geloof, dit wil sê Katoliek, in 538. Die laaste doodsbevel is geprofeteer in Openb.13:15 tot 17 en geplaas onder die

oorheersende optrede van die Amerikaanse Protestantse geloof ondersteun deur die Europese Katolieke geloof.

Vers 6: *“En die sewe engele wat die sewe plae gehad het, het uit die tempel uitgegaan, bekleed met suiwer, blink linne, en met goue gordels om hul borste. »*

In die simboliek van profesie verteenwoordig die " *sewe engele* " Jesus Christus alleen of " *sewe engele* " getrou aan sy kamp soortgelyk aan hy. " *Die fyn, suiwer, helder linne* " beeld " *die regverdige werke van die heiliges* " in Openb.19:8. Die " *goue gordel om die bors* ", dus op die hoogte van die hart, roep die waarheidsliefde op wat reeds aangehaal is in die beeld van Christus wat in Openb.1:13 aangebied word. Die God van waarheid maak gereed om die kamp van leuens te straf. Deur hierdie herinnering stel die Gees " *die groot rampspoed* " voor wie se vorm deur sy gesig geopenbaar is in vergelyking met " *die son wanneer dit in sy krag skyn* ". Die uur van die finale konfrontasie tussen Jesus Christus en die heidense sonaanbiddende rebelle het aangebreek.

Vers 7: *“ En een van die vier lewende wesens het aan die sewe engele sewe goue skale gegee, vol van die toorn van die God wat tot in alle ewigheid lewe. »*

Jesus was self die model wat deur die " *vier lewende wesens* " van Openb.4 afgebeeld is. Hy is ook " *die God wat vir ewig en altyd lewe* " " *toornig* " gemaak. Sy goddelikheid ken dus al die rolle aan hom toe: Skepper, Verlosser, Voorbidder, en permanent, Regter, en maak dan 'n einde aan sy voorbidding, word hy die regverdige God wat sy opstandige teenstanders slaan en met die dood straf, omdat hulle vervul het " *die beker* " van sy regverdige " *toorn* ". " *Die beker* " is nou vol, en hierdie woede sal die vorm aanneem van die " *sewe laaste* " strawwe waarin goddelike barmhartigheid nie meer sy plek sal hê nie.

Vers 8: *“ En die tempel is vol rook vanweë die heerlijkheid van God en sy krag; en niemand kon in die tempel ingaan voordat die sewe plae van die sewe engele vervul was nie. »*

Om hierdie tema van die ophou van genade te illustreer, stel die Gees in hierdie vers die beeld voor van 'n " *tempel vol rook as gevolg van* " die teenwoordigheid " *van God* " en hy spesifiseer: " *en niemand kon in die tempel ingaan nie, totdat die sewe plae van die sewe engele vervul was* ". God waarsku dus sy uitverkorenes dat hulle op aarde sal bly gedurende die tyd van die " *sewe laaste plae* " van sy toorn. Die laaste uitverkorenes sal die ervaring van die Hebreërs herleef in die tyd van die " *tien plae* " wat opstandige Egipte getref het. Die *plae* is nie vir hulle nie, maar vir die rebelle, teikens van goddelike toorn. Maar die nabyheid van hulle toetrede tot die " *tempel* " word dus bevestig, die moontlikheid sal gegee word, vanaf die einde van die " *sewe laaste plae* ".

Openbaring 16 : Die Sewe Laaste Plae van die toorn van God

Hoofstuk 16 bied die uitstorting van hierdie “ *sewe laaste plae* ” aan waardeur “ *die toorn van God* ” uitgedruk word.

Die bestudering van die hele hoofstuk sal dit bevestig, maar daar moet op gelet word dat die teikens van “ *die toorn van God* ” *identies sal wees aan diegene wat deur die strawwe van die eerste ses “ basuine ”* getref is . Die Gees openbaar dus dat die strawwe van die “ *sewe laaste plae* ” en dié van die “ *sewe basuine* ” dieselfde sonde straf: die oortreding van die sabbatsrus van die “ *sewende dag* ” *geheilig* ” deur God van die grondlegging van die wêreld af.

Ek maak 'n parentese hier oop, laat. Let op die verskil wat die goddelike “ *basuine* ” en “ *plae of plae* ” kenmerk . Die “ *basuine* ” is alle mensemoorde wat deur mense uitgevoer word, maar deur God beveel is, die vyfde wese van 'n geestelike aard. “ *Plae* ” is onaangename handeling wat direk deur God opgelê word deur die natuurlike middele van Sy lewende skepping. Openbaring 16 bied aan ons die “ *sewe laaste plae* ” wat aan ons voorstel, subtiel, dat hulle voorafgegaan is deur ander “ *plae* ” wat deur mense gely is voor die einde van die tyd van genade wat geestelik in twee dele verdeel, “ *die tyd* ”. *van die einde* ” aangehaal in Dan.11:40. In die eerste is hierdie doel dié van die tyd van nasies, en in die tweede, dié van die tyd van die universele wêreldregering wat onder die toesig en inisiatief van die VSA georganiseer is. In hierdie opdatering, wat op Sabbat 18 Desember 2021 uitgevoer is, kan ek hierdie verduideliking bevestig, aangesien die hele mensdom sedert die begin van 2020 deur ekonomiese ondergang getref is weens 'n aansteeklike virus, die Coronavirus Covid-19, die eerste keer verskyn het in China. In 'n konteks van globalistiese uitruilings en kennis, wat die werklike uitwerking daarvan geestelik versterk, in paniek, het die leiers van die mense die ontwikkeling en voortgesette groei van die hele Wes-Europese en Amerikaanse ekonomie gestop. Onregverdig beskou as 'n pandemie, is die Weste, wat gedink het dat dit eendag die dood sou oorwin, verslae en ontsteld. In paniek het die Goddelose liggaam en siel oorgegee aan die nuwe godsdiens wat dit vervang: die almagtige mediese wetenskap. En die land van skelms, die rykste op aarde, het die geleentheid benut om mans gevange te maak en slawe te maak van hul diagnoses, hul entstowwe, hul middels en hul korporatiewe besluite. Terselfdertyd hoor ons in Frankryk voorskrifte, paradoksaal om die minste te sê, wat ek soos volg opsom: "dit is raadsaam om die woonstelle te ventileer en om ure lank die beskermende masker te dra, waaragter die draer versmoor." Beklemtoon die "gesonde verstand" van die jong leiers van Frankryk en ander nabootsende lande. Ons neem met belangstelling kennis dat die land wat hierdie vernietigende gedrag gelei het eers Israel was; die eerste land wat deur God vervloek is, in godsdiensgeskiedenis. Die dra van 'n masker, wat eers verbied is toe dit nie beskikbaar was nie, is toe verpligtend gemaak om te beskerm

teen 'n siekte wat die asemhalingstelsel aantas. God se vloek dra onverwagte, maar vernietigend baie effektiewe vrugte. Ek is oortuig dat tussen 2021 en die begin van die “*sesde basuin*”, die Derde Wêreldoorlog, ander “*plae van God*” die skuldige mensdom op verskeie plekke op aarde sal tref, en veral in die Weste. “*plae*” soos “*hongersnood*” en ander werklike universele pandemies, reeds bekend as die plaag en cholera. God eis hierdie tipe straf in Es.14:21: “*Ja, so sê die Here, YaHWéH: Al stuur Ek my vier verskriklike strawwe teen Jerusalem, die swaard, die hongersnood, die wilde diere en die pes, om mense uit te roei en diere*. Let daarop dat hierdie lys nie volledig is nie, want in moderne tye neem goddelike strawwe verskeie vorme aan: Kanker, VIGS, Chikungunya, Alzheimer's... ens... Ek let ook op die verskyning van vrees as gevolg van aardverwarming. Massas van die mensdom is bang en paniekerig by die gedagte aan die smeltende ys en die vloede wat dit kan veroorsaak. Weereens, 'n vrug van die goddelike vloek wat menslike verstand tref en mure van skeiding en haat bou. Ek sluit hierdie hakies om die studie te hervat in hierdie konteks van die na-einde van genade wat die “*sewe laaste plae van die toorn van God*” kenmerk.

Nog 'n rede regverdig die keuse van teikens. Die “*sewe laaste plae*” bewerkstellig die vernietiging van die skepping aan die einde van die wêreld. Vir God, die Skepper, het die tyd aangebreek vir die vernietiging van sy werk. Hy volg dus die skeppingsproses, maar in plaas daarvan om te skep, vernietig hy. Met “*die sewende laaste plaag*”, op die aarde, sal die menslike lewe uitgewis word, en dit agterlaat, die aarde word weer 'n “*afgrond*” in 'n chaotiese toestand, met die enigste bewoner, Satan, die outeur van sonde; die verlate land sal sy tronk wees vir “*duisend jaar*” tot die laaste oordeel waar hy en al die ander rebelle vernietig sal word volgens Openb.20.

Vers 1: “*En ek het 'n groot stem uit die tempel hoor kom wat vir die sewe engele sê: Gaan gooi die sewe skale van die toorn van God op die aarde uit.* »

Hierdie “*harde stem wat uit die tempel gekom het*” is dié van die skepper wat God in sy mees wettige reg gefrustreerd is. As die skepper God, het sy gesag 'n hoogste karakter en dit is nie regverdig of wys om sy begeerte om aanbid en verheerlik te word deur die onderhouding van die rusdag wat hy vir hierdie doel “*geheilig*” het, te betwis nie. In sy groot en goddelike wysheid het God verseker dat enigiemand wat sy regte en gesag uitdaag, sy belangrikste geheime sal ignoreer voordat hy in die “*tweede dood*” die prys van sy verontwaardiging teen die Almagtige God versoen.

Vers 2: “*Die eerste het gegaan en sy bak op die aarde uitgegooi. En 'n kwaadaardige en pynlike ulkus het die manne getref wat die merk van die dier gehad het en sy beeld aanbid het.* »

Synde die oorheersende mag en leidende gesag van die laaste rebellie, is die prioriteitsteiken in hierdie konteks “*die aarde*” simbool van die gevalle Protestantse geloof.

Die eerste plaag is “*'n kwaadaardige ulkus*” wat fisiese lyding veroorsaak aan die liggame van die rebelle wat gekies het om die rusdag te gehoorsaam wat deur mans opgelê is. Die teikens is die Katolieke en Protestantse oorlewendes van die kernkonflik wat, met hierdie keuse van die eerste dag, Romeinse Sondag, “*die merk van die dier*.”

Vers 3: “ *Die tweede het sy bak in die see uitgegooi en dit het bloed geword soos dié van 'n dooie; en al die lewende wesens het gesterf, alles wat in die see was.* ”

Die “ *tweede* ” tref “ *die see* ” wat dit in “ *bloed* ” verander, soos dit gedoen het vir die Egiptiese Nyl in die tyd van Moses; “ *die see* ”, simbool van Rooms-Katolisisme, wat die Middellandse See teiken. Op daardie oomblik wis God alle dierelewe in “ *die see* ” uit. Dit betrek die skeppingsproses omgekeerd, uiteindelik sal “ *die aarde* ” weer “ *vormloos en leeg* ” word; dit sal terugkeer na sy oorspronklike “ *afgronde* ” toestand.

Vers 4: “ *Die derde het sy bak uitgegooi in die riviere en waterfonteine. En hulle het bloed geword.* »

Die “ *derde* ” tref die vars “ *water* ” van die “ *riviere en fonteine* ” wat skielik weer “ *bloed* ” word. Meer water om dors te les. Die straf is streng en verdien, want hulle het voorberei om die "bloed" van die uitverkorenes te vergiet. Hierdie straf was die eerste wat God deur die staf van Moses aan die Egiptenare toegedien het, “bloeddrinkers ” van die Hebreërs wat soos diere behandel is in die harde slawerny waar baie gesterf het.

Vers 5: “ *En ek het die engel van die waters hoor sê: Regverdig is U, wat is en wat was; jy is heilig, omdat jy hierdie oordeel uitgeoefen het.* »

Let reeds in hierdie vers op die terme “ *regverdig* ” en “ *heilig* ” wat my korrekte vertaling van die teks van die dekreet van Dan.8:14 bevestig: “ *2300 aandmôre en heiligheid sal geregverdig word* ”; “ *heiligheid* ” wat alles insluit wat God heilig hou. In hierdie laaste konteks verdien die aanval op sy “ *geheiligde* ” Sabbat tereg die oordeel van God wat die “ *water* ” om gedrink te word in “ *bloed* ” verander. Die woord “ *waters* ” dui simbolies en dubbeld aan menslike massas en godsdiensonderrig. Verdraai deur Pouslike Rome, in Openb.8:11 is albei verander na “ *alsem* ”. Deur te sê “ *Jy is regverdig...omdat jy hierdie oordeel uitgeoefen het* ” regverdig die engel die maatstaf wat vereis word deur die ware volmaakte geregtigheid wat net God kan bewerkstellig. Subtiel, en baie presies, laat die Gees die vorm “ *en wie kom* ” uit die Naam van God verdwyn, want Hy het gekom; en sy verskyning open 'n permanente geskenk vir hom en sy verlostes, sonder om te vergeet, die wêreld wat rein gebly het en die heilige engele wat aan hom getrou gebly het.

Vers 6: “ *Want hulle het die bloed van die heiliges en die profete vergiet, en U het aan hulle bloed gegee om te drink: hulle is waardig.* »

Omdat die rebelle gereed is om die uitverkorenes te vermoor wat hul redding slegs aan die ingryping van Jesus te danke het, reken God hulle ook die misdade toe wat hulle gaan pleeg. Om dieselfde redes word hulle dus soos die Egiptenare van die uittog behandel. Dit is die tweede keer dat God sê: “ *Hulle is waardig.* ” In hierdie finale fase vind ons as die aggressor van die Adventiste uitverkorenes, die boodskapper van Sardis aan wie Jesus gesê het: “ *Daar word gedink dat jy lewe, en jy is dood* ”. Maar terselfdertyd het hy van die verkose amptenare van 1843-1844 gesê: “ *hulle sal saam met my stap, in wit klere, want hulle is waardig* ”. Elke persoon het dus die waardigheid wat na hulle toekom

volgens die werke van hulle geloof: “ *wit klere* ” vir die getroue uitverkorenes, “ *bloed* ” om te drink vir die gevalle, ontroue rebelle.

Vers 7: “ *En ek het 'n ander engel van die altaar af hoor sê: Ja, Here God, Almagtige, waaragtig en regverdig is u oordele.* »

Hierdie stem wat van die “*altaar*”, simbool van die kruis, kom, is dié van die gekruisigde Christus wat besondere rede het om hierdie oordeel goed te keur. Want diegene wat hy op hierdie oomblik straf, het dit gewaag om sy redding op te eis, terwyl hulle 'n gruwelike sonde geregverdig het, deur liever 'n man se bevel te gehoorsaam; dit ten spyte van die waarskuwings van die Heilige Skrif: in Jes.29:13 “ *Die Here het gesê: As hierdie volk na My toe kom, eer hulle My met hul mond en met hul lippe; maar sy hart is ver van my af, en die vrees wat hy vir my het, is slegs 'n gebod van menslike tradisie* . Mat.15:19: “ *Tevergeefs eer hulle My deur bevel te leer wat gebooie van mense is.* »

Vers 8: “ *Die vierde het sy skaal op die son uitgegooi. En dit is aan hom gegee om mense met vuur te verbrand;* »

Die vierde werk “ *op die son* ” en laat dit warmer word as gewoonlik. Die vlees van die rebelle word “ *verbrand* ” deur hierdie intense hitte. Nadat God die oortreding van “ *heiligheid* ” gestraf het, sal God nou die afgodery van die “*dag van die son*” wat van Konstantyn ¹ geërf is, straf. “ *Die son* ” wat baie eer sonder om dit te weet, begin tans die vel van die rebelle “ *verbrand* ”. God keer die afgod teen die afgodedienaars. Dit is die hoogtepunt van die “ *groot ramp* ” wat in Openb.1 aangekondig is. Die oomblik wanneer die een wat die “ *son* ” beveel, dit gebruik om sy aanbidders te straf.

Vers 9: “ *En die manne is met groot hitte verbrand, en hulle het die Naam gelaster van die God wat gesag het oor hierdie plaes, en hulle het hulle nie bekeer om Hom eer te gee nie.* »

In die vlak van hardheid wat hulle bereik het, bekeer die rebelle hulle nie van hulle skuld nie en verneder hulle hulleself nie voor God nie, maar hulle beledig hom deur sy “ *naam* ” te “ *laster* ”. Dit was reeds in hulle aard 'n gewoontegedrag, wat onder oppervlakkige gelowiges aangetref word; hulle soek nie om sy waarheid te ken nie en interpreteer sy minagtende stilswye tot hulle voordeel. En wanneer probleme opduik, vervloek hulle sy “ *naam* ”. Die onvermoë om te “ *bekeer* ” bevestig die “ *oorlewendes* ” konteks van die “ *sesde basuin* ” van Openb.9:20-21. Opstandige ongelowiges is mense, gelowig of nie, wat nie in die Almagtige Skepper God glo nie. Hulle oë was vir hulle 'n doodstrik.

Vers 10: “ *Die vyfde het sy skaal op die troon van die dier uitgegooi. En sy koninkryk was bedek met duisternis; en mense het hul tonge gebyt van pyn,*

Die “ *vyfde* ” neem as sy spesifieke teiken, “ *die troon van die dier* ”, dit wil sê, die streek van Rome waar die Vatikaan geleë is, 'n klein godsdienstige staat van pousdom waar die Sint-Pietersbasiliek staan. Soos ons egter gesien het, is die ware “ *troon* ” van die Pous geleë in antieke Rome, op die berg Caelius in die moederkerk van alle kerke in die wêreld, die Basiliek van Saint John Lateran. God dompel hom in inkagtige “ *duisternis* ” wat elke siende in die situasie van 'n blinde man plaas. Die effek is verskriklik pynlik, maar vir hierdie vertrekpunt van

die godsdienstige leuen wat onder die titel van lig van die een God en in die naam van Jesus Christus aangebied word, is dit heeltemal verdien en geregverdig. “ *Bekering* ” is nie meer moontlik nie , maar God beklemtoon die verharding van die verstand van sy lewende teikens.

Vers 11: “ *En hulle het die God van die hemel gelaster oor hul pyne en hul swere, en hulle het hulle nie van hul werke bekeer nie.* »

Hierdie vers laat ons verstaan dat die plaë bygevoeg word en nie ophou nie. Maar deur aan te dring op die afwesigheid van “ *bekering* ” en op die kontinuïteit van “ *godslasteringe* ”, laat die Gees ons verstaan dat die woede en boosheid van die rebelle net toeneem. Dit is die doel wat deur God gesoek word wat hulle tot die uiterste druk, sodat hulle die dood van die uitverkorenes bepaal.

Vers 12: “ *Die sesde het sy bak op die groot Eufraatrivier uitgegooi. En sy water het opgedroog, sodat die weg van konings wat uit die Ooste kom, berei kon word.* »

Die “ *sesde* ” teiken Europa, aangedui deur die simboliese naam van die “ *Eufraatrivier* ” wat dus, in die lig van die beeld van Openb. 17:1-15, die volke aanwys wat “ *die prostituut Babilon die Grote* ”, Katolieke Pouslike aanbid. Rome. Die “ *opdroog van sy water* ” kan die uitwissing van sy bevolking voorstel, wat inderdaad op hande is, maar dit is nog te vroeg om dit die geval te wees. Trouens, die ding is 'n historiese herinnering, aangesien dit was deur die gedeeltelike opdroog van die “ *Eufraatrivier* ” dat die Mediese koning Darius die Chaldese “ *Babilon* ” verower het. Die boodskap van die Gees is dus die aankondiging van die naderende algehele nederlaag van Rooms-Katolieke “ *Babilon* ” wat steeds ondersteuners en verdedigers behou, maar vir 'n kort tydjie. “ *Babilon die grote* ” sal hierdie keer waarlik “ *val* ”, verslaan deur die Almagtige God Jesus Christus.

Die raadpleging van die drie onrein geeste

Vers 13: “ *En ek het uit die bek van die draak en uit die bek van die dier en uit die bek van die valse profeet drie onrein geeste sien uitkom, soos paddas.* »

Verse 13 tot 16 illustreer die voorbereidings vir die “ *slag van Armageddon* ” wat die besluit simboliseer om weerbarstige sabbatonderhouers wat kompromisloos getrou is aan die skepper-God dood te maak. Oorspronklik, deur spiritualisme, het die duiwel, wat die persoon van Jesus Christus nageboots het, verskyn om die rebelle te oortuig dat hul keuse van Sondag geregverdig was. Hy moedig hulle dus aan om die lewe te neem van getroue weerstandsvegters wat die Sabbat eer. Die duiwelse trio bring dus in dieselfde stryd die duiwel, die Katolieke geloof en die Protestantse geloof saam, naamlik “ *die draak, die dier en die valse profeet* ”. Hier word die “ *stryd* ” wat in Openb.9:7-9 genoem word, volbring. Die vermelding van “ *monde* ” bevestig die verbale woordewisseling van die konsultasies wat daartoe lei dat die moord op die werklik uitverkorenes bepaal word; wat hulle ignoreer of heeltemal betwis. “ *Paddas* ” is ongetwyfeld vir God diere wat as onrein geklassifiseer word, maar in hierdie boodskap sinspeel die Gees op die groot spronge wat hierdie dier in staat is om te maak. Tussen die Europese “ *dier* ” en die Amerikaanse “ *valse profeet* ” is daar die wye Atlantiese

Oseaan en die ontmoeting van die twee behels groot spronge. Onder die Engelse en Amerikaners word die Franse as "paddas" en "paddavreters" gekarikatuur. Die onsuiver is 'n spesialiteit van Frankryk, wie se morele waardes mettertyd in duie gestort het, sedert sy rewolusie van 1789 waar dit vryheid bo alles geplaas het. Die onsuiver gees wat die trio besiel, is dié van vryheid wat "nie God of Meester wil hê nie". Hulle het almal God se wil en gesag weerstaan, en is daarom eensgesind oor hierdie kwessie. Hulle kom bymekaar omdat hulle eenders lyk.

Vers 14: “ *Want dit is geeste van duiwels wat wonders doen en wat na die konings van die hele aarde kom om hulle bymekaar te maak vir die stryd van die groot dag van die almagtige God.* »

Sedert die vloek van die dekreet van Dan.8:14, het die geeste van demone hulle met groot sukses in Engeland en die VSA gemanifesteer. Spiritualisme was destyds mode, en mans het gewoon geraak aan hierdie tipe verhouding met onsigbare, maar aktiewe, geeste. In die Protestantse geloof handhaaf baie godsdiensgroepe verhoudings met demone, en glo hulle het 'n verhouding met Jesus en sy engele. Demone vind dit baie maklik om Christene te mislei wat deur God verwerp is, en hulle sal hulle steeds maklik kan oortuig om bymekaar te kom om, tot op die laaste een, vrome Christene en Jode wat die Sabbat onderhou dood te maak. Hierdie uiterste maatreël wat die dood vir beide groepe bedreig, sal hulle verenig in die seën van Jesus Christus. Vir God is hierdie byeenkoms bedoel om die rebelle *bymekaar te bring* “ *vir die stryd van die groot dag van die almagtige God.*” Hierdie byeenkoms is bedoel om die rebelle 'n voorneme te gee om dood te maak wat hulle self waardig sal maak om die dood te ly aan die hand van diegene wat verlei en mislei is deur hul godsdienstige leuens. Die hoofrede vir die geveg wat gevoer is, was juis die keuse van die rusdag, en subtiel wys die Gees daarop dat die voorgestelde dae nie gelyk is nie. Want dit wat die gewyde Sabbat aangaan, is volgens sy aard niks minder as " *die groot dag van die Almagtige God nie.*" Die dae is nie gelyk nie en ook nie die opponerende magte nie. Terwyl hy die duiwel en sy demone uit die hemel verdryf het, sal Jesus Christus, in kragtige “ *Michael*”, sy oorwinning op sy vyande afdwing.

Vers 15: “ *Kyk, Ek kom soos 'n dief. Welgeluksalig is hy wat waak en sy klere aanhou, sodat hy nie naak loop en sy skande gesien word nie!* »

Die kamp wat teen die waarnemers van die goddelike Sabbat veg, is dié van ontroue valse Christene, insluitend dié van Protestantisme aan wie Jesus gesê het, in Openb. 3:3: “ *Onthou dan hoe julle ontvang en gehoor het, en bewaar en bekeer julle. As jy nie waak nie, sal Ek soos 'n dief kom, en jy sal nie weet wanneer Ek op jou afkom nie.*” Daarteenoor verklaar die Gees aan die Adventiste uitverkorenes wat voordeel trek uit sy volle profetiese lig in die laaste tydperk van " *Laodicea* ": " *Geseënd is hy wat waak en sy klere bewaar* ", en verwysend na die Adventiste-instelling wat sedert 1994 gebrak het, het hy sê ook: " *sodat hy nie naak loop nie en dat ons nie sy skande sien nie!*" ". Verklaar en "naak" gelaat, met die wederkoms van Christus, sal sy in die kamp van skaamte en verwerping wees, in ooreenstemming met 2 Kor.5:2-3: " *Daarom sug ons in hierdie tent, met die begeerte om ons hemelse aan te trek. tuis, as ons ten minste geklee en nie naak gevind word nie.*”

Vers 16: “ *Hulle het hulle bymekaar laat kom by die plek wat in Hebreëus Armageddon genoem word.* »

sterflike projek die kamp van die vyande van God bymekaarbring . Verder beteken die woord "har" berg en dit blyk dat daar wel 'n dal van Megiddo in Israel is maar geen berg met daardie naam nie.

Die naam " *Armageddon* " beteken: "kosbare berg", 'n naam wat vir Jesus Christus sy Vergadering aandui, sy Uitverkorenes wat al sy uitverkorenes bymekaarbring. En vers 14 het byna duidelik aan ons geopenbaar waarom die stryd “ *Armageddon* ” gaan; vir die rebelle is die teiken die goddelike Sabbat en sy waarnemers; maar vir God is die teiken die vyande van sy getroue uitverkorenes.

Hierdie “kosbare berg” dui terselfdertyd die “Sinaiberg” aan waaruit God sy wet vir die eerste keer na die uittog uit Egipte aan Israel verkondig het. Want die teiken van die rebelle is beide die sewende-dag Sabbat geheilig deur sy vierde gebod en sy getroue waarnemers. Vir God is die “kosbare” karakter van hierdie “berg” onbetwisbaar, want dit het geen gelyke in die hele menslike geskiedenis nie. Om dit teen menslike afgodery te beskerm, het God mense toegelaat om die werklike ligging daarvan te ignoreer. In tradisie valslik geleë in die suide van die Egiptiese skiereiland, is dit in werklikheid noordoos van " *Midian* ", waar " *Jetro* " die vader van " *Sefora* ", die vrou van Moses, gewoon het , is dit te sê in die noorde van die huidige Saoedi-Arabië. Sy inwoners gee die ware berg Sinai die naam "al Lawz" wat "die Wet" beteken; 'n geregverdigde naam wat ten gunste van die Bybelse verslag wat deur Moses geskryf is, getuig. Maar dit is nie op hierdie geografiese “ *plek* ” dat die rebelle die glorieryke en goddelike Christus die wenner sal konfronteer nie. Omdat hierdie woord “ *plek* ” misleidend is en in werklikheid 'n universele aspek aanneem, aangesien die uitverkorenes tans nog oor die aarde versprei is. Die lewende uitverkorenes en diegene wat opgewek word, sal deur die goeie engele van Jesus Christus “versamel” word om by Jesus op die wolke van die hemel aan te sluit.

Vers 17: “ *Die sewende het sy skaal in die lug uitgegooi. En daar het uit die tempel uitgekom, van die troon af, 'n harde stem wat sê: Dit is volbring!* »

Onder die teken van die “ *sewende plaag wat in die lug uitgegiet is* ”, voor die rebelle hul kriminele plan uitvoer, verskyn Jesus Christus, die ware een, almagtig en glorieryk, in onnavolgbare hemelse glorie, vergesel deur talle engele. **Ons vind die oomblik van die “ *sewende basuin* ”** waar volgens Openb. 11:15, Jesus Christus, die Almagtige God, die koninkryk van die wêreld van die duiwel wegneem. In Ef.2:2 verwys Paulus na Satan as “ *die owerste van die mag van die lug* ”. “ *Lug* ” is die deelelement van die hele aardse mensdom waarvoor dit heers tot die wederkoms in heerlijkheid van Jesus Christus. Die oomblik van sy glorieryke koms is wanneer sy goddelike mag hierdie heerskappy en mag oor mense van die duiwel afwend en 'n einde daaraan maak.

Besef die geduld van God wat al 6000 jaar wag vir die oomblik wanneer hy sal sê: “ *Dit is klaar!* » en verstaan dan die waarde wat hy gee aan die “geheiligde sewende dag” wat die koms van hierdie oomblik voorspel wanneer die vryheid wat aan sy ontroue skepsels oorgelaat word, sal ophou. Die opstandige wesens sal ophou om hom te frustreer, hom irriteer, hom verag en hom oneer

aandoen, want hulle sal vernietig word. In Dan.12:1 het die Gees hierdie heerlike koms geprofeteer wat hy toeskryf aan “ **Migael** ”, die engelagtige hemelse naam van Jesus Christus: “ *In dié tyd sal Migael opstaan , die groot leier, die verdediger van die kinders van jou volk; en dit sal 'n tyd van benoudheid wees soos daar nie gewees het vandat nasies bestaan het tot op daardie tyd nie. In dié tyd sal die van u volk wat gevind word in die boek opgeskryf, gered word .*” God fasiliteer nie die verstaan van sy reddingsprojek nie omdat die Bybel nie die naam “Jesus” noem om die Messias aan te dui nie en dit gee hom simboliese name wat sy verborge goddelikheid openbaar: “ **Emmanuel** ” (God met ons) Jes.7 :14 : “ *Daarom sal die Here self vir jou 'n teken gee, kyk, die meisie sal swanger word en 'n seun in die wêreld bring, en sy sal hom Emmánuel noem* ”; “ **Ewige Vader** ” in Jes.9:5: “ *Want 'n Kind is vir ons gebore, 'n Seun is aan ons gegee, en die heerskappy is op sy skouer; Hy sal genoem word Wonderbaar, Raadsman, Sterke God, Ewige Vader , Vredevors .*”

Vers 18: “ *En daar was weerligstrale en stemme en donderslae en 'n groot aardbewing soos daar nog nooit was vandat die mens op die aarde was nie, so 'n groot skudding. »*

Hier vind ons die frase uit die sleutelverwysingsvers van Openb.4:5 wat in Open.8:5 hernu is. God het uit sy onsigbaarheid gekom, ontroue gelowiges en ongelowiges, maar ook, uitverkore getroue Adventiste, kan die Skepper God Jesus Christus in die heerlijkheid van sy wederkoms sien. Openb. 6 en 7 het aan ons die opponerende gedrag van die twee kampe in hierdie verskriklike en heerlike konteks geopenbaar.

En terwyl hulle 'n kragtige aardbewing ervaar, getuig hulle in verskrikking van die eerste opstanding wat vir Christus se uitverkorenes gereserveer is, volgens Openb. 20:5, en hul wegraping in die hemel waar hulle by Jesus aansluit. Dinge gebeur soos dit in 1 Thess.4:15-17 voorspel is: “ *Dit is wat ons aan julle verkondig volgens die woord van die Here : Ons wat lewe en oorbly vir die wederkoms van die Here, ons sal nie gaan nie. voor dié wat dood is. Want die Here self sal van die hemel neerdaal met 'n bevel, met die stem van die aartsengel en met die basuin van God, en die wat in Christus gesterf het, sal eerste opstaan. Dan sal ons wat oorbly, saam met hulle in die wolke weggevoer word die Here in die lug tegemoet , en so sal ons altyd by die Here wees .*” Ek maak gebruik van hierdie vers om kennis te neem van die apostoliese opvatting van die toestand van die “ dooies ”: “ *ons lewendes wat oorbly vir die koms van die Here, ons sal nie vooruit kom nie dié wat gesterf het .*” Paulus en sy tydgenote het nie soos valse Christene vandag gedink dat die “ dooie ” uitverkorenes in die teenwoordigheid van Christus was nie, want sy refleksie toon dat intendeel, almal gedink het dat die “ lewende ” uitverkorenes voor die “ dooies ” die hemel sou binnegaan.

Vers 19: “ *En die groot stad is in drie dele verdeel, en die stede van die nasies het geval, en God het gedink aan die grote Babilon om aan haar die beker van die wyn van sy toorn te gee. »*

Die “ drie dele ” handel oor “ *die draak, die dier en die valse profeet* ” wat in vers 13 van hierdie hoofstuk versamel is. 'n Tweede interpretasie is gebaseer op hierdie teks uit Sag.11:8: “ *Ek sal die drie herders in een maand vernietig; my siel was ongeduldig oor hulle, en hulle siele was ook walglik vir my .*” In hierdie geval

verteenvoerdig die “ *drie pastore* ” die drie komponente van die volk Israel: die koning, die geestelikes en die profete. Met inagneming van die finale konteks, waarin die Protestantse geloof en die Katolieke geloof verenig en verenig word, word “ *die drie dele* ” geïdentifiseer deur: “ *die draak* ” = die duiwel; “ *die dier* ” = die verleide Katolieke en Protestantse volke; “ *die valse profeet* ” = die Katolieke en Protestantse geestelikes.

In die verslane kamp hou die goeie verstand op, “ *die groot stad is in drie dele verdeel* ”; onder die misleide en verleide slagoffers, die kampe van die dier en die valse profeet, inspireer haat en wrok wraak teen die bedrieglike verleiers wat verantwoordelik is vir hul verlies aan verlossing. Dit is dan dat die tema van die “ *oes* ” vervul word deur 'n bloedige afrekening van tellings wie se hoofteikens, in alle logika en geregtigheid, die godsdienstige leraars is. Hierdie waarskuwing uit Jakobus 3:1 kry dan sy volle betekenis: “ *My broers, laat nie baie onder julle begin om te leer nie, want julle weet dat ons swaarder geoordeel sal word* ”. In hierdie tyd van “ *plae* ”, word hierdie aksie opgeroep deur hierdie aanhaling: “ *En God het aan Babilon die Grote gedink om aan haar die beker van die wyn van sy toorn te gee* ”. Apo.18 sal geheel en al gewy word aan die oproep van hierdie straf van goddelose godsdienstige mense.

Vers 20: “ *En al die eilande het gevlug, en die berge is nie gevind nie.* »

Hierdie vers som die verandering van die aarde op wat, onderworpe aan enorme skuddings, 'n aspek van universele chaos aanneem, reeds “ *vormloos* ” en binnekort “ *leë* ” of “ *verlate* ”. Dit is die gevolg, die gevolg, van “ *sonde* ”. *verwoester* ” aan die kaak gestel in Daniël 8:13 en wie se finale straf geprofeteer word in Dan.9:27.

Vers 21: “ *En groot hael, waarvan die haelstene 'n talent geweeg het, het uit die hemel op die mense geval; en die mense het God gelaster oor die plaag van die hael, omdat die plaag baie groot was.* »

Met hul sinistere taak wat volbring is, sal die bewoners van die aarde op hul beurt uitgewis word deur 'n plaag waaruit dit vir hulle onmoontlik sal wees om te ontsnap: klippe van “ *hael* ” sal op hulle val. Die Gees reken hulle die gewig van “ *een talent* ” toe, dit wil sê 44,8 kg. Maar hierdie woord “ *talent* ” is meer 'n geestelike reaksie gebaseer op “ *die gelykenis van die talente* ”. Op hierdie manier reken hy die gevalle toe die rol toe van diegene wat nie die “ *talent* ” tot stand gebring het nie, dit is die gawes, wat God in die gelykenis aan hulle gegee het. En hierdie slegte gedrag kos hulle uiteindelik hul lewens, die eerste, en die tweede wat slegs toeganklik was vir die werklik uitverkorenes. Tot hulle laaste asem van die lewe gaan hulle voort om die “ *God* ” van die hemel wat hulle straf, te “ *laster* ” (beledig) .

“Die gelykenis van die *talente* ” sal dan letterlik vervul gewees het. God sal aan elkeen gee, volgens die getuïenis van die werke van sy geloof; aan ontroue Christene sal hy die dood gee en sal homself so hard en wreed toon as wat hulle gedink en hom geoordeel het. En aan die getroue uitverkorenes sal Hy die ewige lewe gee volgens die geloof wat hulle gestel het in sy volmaakte liefde en getrouheid wat in Jesus Christus vir hulle grootgemaak is; dit alles volgens die beginsel wat Jesus in Mat.8:13 aanhaal: “ *laat dit aan julle geskied volgens julle geloof* ”.

Na hierdie laaste plaag word die aarde woës, beroof van alle vorme van menslike lewe. Dit vind dus die “*afgrond*” kenmerk van Gen.1:2.

Hoofstuk 17: Die prostituut word ontmasker en geïdentifiseer

Vers 1: “*Toe het een van die sewe engele wat die sewe bakke vasgehou het, gekom en met my gepraat en gesê: Kom, ek sal jou die oordeel wys van die groot hoer wat op baie waters sit.* »

Uit hierdie eerste vers dui die Gees die doel van hierdie hoofstuk 17 aan: die “*oordeel*” van die “*groot prostituut*” wat “*sit op groot waters*” of, wat volgens vers 15 oorheers, “*volke, skares, nasies en tale*” wat, onder die simbool “*Eufraat*”, reeds Europa en sy planetêre uitbreidings van die Christelike godsdiens aangewys het in die “*sesde basuin*” van Openb.9:14: die VSA, Suid-Amerika, Afrika en Australië. Die werk van oordeel is gekoppel aan die konteks van die “*sewe laaste plae*”, of “*sewe skale*” wat deur die “*sewe engele*” in die voorafgaande hoofstuk 16 uitgegiet is.

Hierdie betekenis van die “*oordeel*”-nommer van die getal 17 word bevestig deur Daniël 4:17: “*Hierdie vonnis is 'n bevel van die wat kyk, hierdie besluit is 'n orde van die heiliges, sodat die lewendes kan weet dat die Allerhoogste heers oor die koninkryk van die mense, dat Hy dit gee aan wie Hy wil, en dat Hy daarin die walglikste mense verhef.*”

Die “*oordeel*” wat ter sprake is, is dié gebring deur die Almagtige God aan wie elke skepsel in die hemel en op aarde verantwoording het en sal wees; Dit wys of hierdie hoofstuk belangrik is. Ons het in die boodskap van die 3de engel van hoofstuk 14 gesien dat hierdie identifikasie die ewige lewe of dood tot gevolg het. Die konteks van hierdie “*oordeel*” is dus dié van die “*dier wat uit die aarde opstaan*” in hoofstuk 13.

Ten spyte van historiese en profetiese waarskuwings, het die Protestantse geloof in 1843, en die amptelike Adventiste-geloof in 1994, op sy beurt deur God geoordeel as onwaardig vir die verlossing wat deur Jesus Christus aangebied is. Ter bevestiging van hierdie oordeel het hulle albei die ekumeniese alliansie aangegaan wat deur die Rooms-Katolieke geloof voorgestel is, terwyl die pioniers van beide groepe die diaboliese aard daarvan aan die kaak gestel het. Om hierdie fout te vermy, moet die uitverkorene absoluut oortuig wees van die identiteit van die hoofvyand van Jesus Christus: Rome, in al sy heidense en pouslike geskiedenis. Die skuld van die Protestantse en Adventistiese godsdiens is des te groter omdat die pioniers van beide hierdie diaboliese aard van Rooms-Katolisisme aan die kaak gestel en geleer het. Hierdie hartsverandering deur beide

vorm 'n daad van verraad teen Jesus Christus, die enigste Verlosser en groot Regter. Hoe het dit moontlik geword? Beide godsdienste het slegs belangrikheid gegee aan aardse vrede en goeie begrip tussen mense; ook sodra die Katolieke geloof nie meer vervolg nie, word dit vir hulle, gereeld of selfs beter, assosieerbaar tot die punt om 'n ooreenkoms te sluit en 'n alliansie daarmee te sluit. Die geopenbaarde opinie en regverdigde oordeel van God word dus geminag en onder die voete vertrap. Die fout was om te glo dat God in wese vrede onder mense soek, want in werklikheid veroordeel hy die onreg wat aan sy persoon gedoen word, aan sy wet en aan sy beginsels van goed wat in sy verordeninge geopenbaar word. Die feit is des te ernstiger omdat Jesus homself baie duidelik oor die onderwerp uitgespreek het deur in Mat.10:34 tot 36 te sê: “ *Moenie dink dat Ek gekom het om vrede op aarde te bring nie; Ek het nie gekom om vrede te bring nie, maar die swaard. Want Ek het gekom om skeiding te maak tussen 'n man en sy vader, tussen 'n dogter en haar moeder en tussen 'n skoonogter en haar skoonmoeder; en 'n man se vyande sal dié van sy eie huisgesin wees.* ” Op sy beurt het amptelike Adventisme nie die Gees van God gehoor nie, wat deur sy herstel van die sewende-dag Sabbat tussen 1843 en 1873 aan hom die Romeinse Sondag gewys het wat dit “ *die merk van die dier* ” genoem het sedert sy stigting op Maart 7, 321. Die missie van institusionele Adventisme het misluk, want soos die tyd vorentoe beweeg het, het sy oordeel oor Romeinse Sondag vriendelik en broederlik geword, anders as dié van God wat altyd dieselfde bly, vorm die Christelike Sondag wat van son-heidendom geërf is die hooforsaak van sy woede. Die enigste oordeel wat saak maak, is dié van God en sy profetiese Openbaring het ten doel om ons met sy oordeel te assosieer. Gevolglik moet vrede nie die wettige irritasie van die lewende God verbloem nie. En ons moet oordeel soos hy oordeel en burgerlike of godsdienstige regimes identifiseer volgens sy goddelike blik. As gevolg van hierdie benadering sien ons “ *die dier* ” en sy optrede, selfs in tye van bedrieglike vrede.

Vers 2: “ *Met haar het die konings van die aarde gehoereer, en van die wyn van haar hoerery het die bewoners van die aarde dronk geword.* »

In hierdie vers word 'n verband gelê met die optrede van die “ *vrou Isebel* ” wat deur Jesus Christus daarvan beskuldig word dat sy sy dienaars 'n geestelike “ *wyn van hoerery (of losbandigheid)* ” in Op.2:20 laat drink het; dinge wat in Openb.18:3 bevestig word. Hierdie aksies verbind ook “ *die hoer* ” met die “ *Alsemster* ” van Openb.8:10-11; asem is sy giftige wyn waarmee die Gees sy Rooms-Katolieke godsdiensoonderrig vergelyk.

In hierdie vers is die smaad wat God teen die Katolieke godsdienste maak geregverdig selfs in ons tyd van vrede omdat die fout wat verwyrt word, sy goddelike gesag aanval. Die geskrifte van die Heilige Bybel wat sy “ *twee getuies* ” uitmaak, getuig teen die valse godsdienstige leer van hierdie Romeinse godsdienste. Maar dit is waar dat sy valse leer die ergste gevolge vir sy verleide slagoffers sal hê: die ewige dood; wat hulle wraaksugtige optrede van die “ *oes* ” van Openb.14:18 tot 20 sal regverdig.

Vers 3: “ *Hy het my in die gees weggevoer na die woestyn. En ek het 'n vrou sien sit op 'n skarlakenrooi dier, vol name van godslastering, met sewe koppe en tien horings.* »

" ... in 'n woestyn ", simbool van die toets van geloof, maar ook van die "dore" geestelike klimaat van die konteks van ons " eindtyd (Dan.11:40)", hierdie keer, die laaste geloofstoets van die aardse geskiedenis, beeld die Gees die geestelike situasie uit wat in hierdie finale konteks heers. " Die vrou oorheers 'n skarlakenrooi dier ". In hierdie beeld oorheers Rome die " dier wat uit die aarde opstaan " wat die Protestantse VSA aandui op die oomblik wanneer hulle die Katolieke " die merk van die dier laat aanbid " deur sy rusdag af te dwing wat van keiser Konstantyn ^{I geërf} is. In hierdie finale konteks is daar nie meer diadems nie, nóg op die " sewe koppe " van godsdienstige Rome, nóg op die " tien horings " simbole, in hierdie geval, van die burgerlike oorheersers van die Europese en wêreld-Christelike volke wat sy manipuleer. Maar hierdie hele assosiasie is na die kleur van sonde: " skarlaken ".

In Openb.13:3 lees ons: " En ek het een van sy koppe gesien asof hy doodgewond was; maar sy dodelike wond is genees. En die hele aarde was in ontsag agter die dier ." Ons weet dat hierdie genesing te danke is aan die Konkordaat van Napoleon ^I. Van hierdie oomblik af vervolg die Rooms-Katolieke pousdom nie meer nie, maar laat ons egter opmerk in belangrikheid, God gaan voort om dit " die dier " te noem: " En die hele aarde was in bewondering agter die dier ". Dit bevestig die verduideliking wat hierbo gegee is. Die vyand van God bly sy vyand omdat haar sondes teen sy wet nie ophou nie, in tye van vrede as in tye van oorlog. En die vyand van God is dus ook dié van sy getroue uitverkorenes in tye van vrede of oorlog.

Vers 4: " Die vrou was bekleed met purper en skarlaken, en versier met goud en edelgesteentes en pêrels. Sy het 'n goue beker in haar hand gehou, gevul met gruwels en die onsuiverhede van haar prostitusie. »

Ook hier is die beskrywing wat aangebied word gerig op geestelike leerstellige dwalings. God veroordeel sy godsdienstige rites; haar massas en haar afskuwelike Eucharistie en eerstens haar smaak vir weelde en rykdom wat haar lei tot die kompromieë wat konings, edeles en al die rykes van die aarde verlang. Die " prostituut " moet haar "kliënte" of haar minnaars tevrede stel.

skarlakenrooi " kleur het sy oorsprong in die " prostituut " self: " pers en bloedrooi ". Die term " vrou " dui op 'n " kerk ", 'n godsdienstige byeenkoms, volgens Ef.5:23, maar ook, " die groot stad wat koninklikes het oor die konings van die aarde ", soos vers 18 van hierdie hoofstuk leer 17. In opsomming, ons kan die kleure van die uniforms van "die kardinale en biskoppe" van die Romeinse Vatikaan herken. God beeld Katolieke massas uit, met die gebruik van die " goue " kelk waarin alkoholiese wyn veronderstel is om die bloed van Jesus Christus voor te stel. Maar wat dink die Here daarvan? Hy sê vir ons: in plaas van sy verlossende bloed, sien hy net die " gruwels en onsuiverhede van sy prostitusie ". In Dan.11:38 is " goud " genoem as die versiering van sy kerke wat die Gees aan die " god van vestings " toeskryf .

Vers 5: " Op haar voorhoof was 'n naam geskrywe, 'n verborgenheid: die grote Babilon, die moeder van die hoereerders en gruwels van die aarde. »

Die " verborgenheid " wat in hierdie vers aangehaal word, is slegs 'n " verborgenheid " vir diegene wat die Gees van Jesus Christus nie verlig nie; hulle is ook, ongelukkig, die talrykste. Want, " die sukses en sukses van die listige " van

die pouslike regime wat sedert Dan.8:24-25 aangekondig is, sal bevestig word tot die uur van sy oordeel, aan die einde van die wêreld. Vir God is dit die “*verborgenheid van ongeregtigheid*” wat in die tyd van die apostels deur die duiwel aangekondig en reeds geïmplementeer is, volgens 2 Thess.2:7: “*Want die verborgenheid van die ongeregtigheid is reeds aan die werk; dit is net nodig dat die een wat hom nog terughou moet verdwyn het.*” Die “*raaisel*” is gekoppel aan die naam “*Babilon*” self, wat sin maak, aangesien die antieke stad met daardie naam nie meer is nie. Maar Petrus het hierdie naam reeds geestelik aan Rome gegee, in 1 Petrus 5:13 en ongelukkig vir die misleide skares is slegs die uitverkorenes opletend vir hierdie presiesheid wat die Bybel bied. Wees versigtig vir die dubbele betekenis van die woord “*aarde*” wat ook hier die Protestantse gehoorsaamheid aandui, want soveel as wat die Katolieke geloof verenig is, is die Protestantse geloof meervoudig, om aangewys te word as “*prostitute*”, dogters van hul Katolieke “*ma*”. Die meisies deel die “*gruwels*” van hul “*ma*”. En die hoof een van hierdie “*gruwels*” is Sondag, “*die merk*” van sy godsdienstige gesag daaraan verbonde.

Die letterlike betekenis van die woord “*land*” is ook geregverdig omdat Katolieke godsdienstige onverdraagsaamheid die aanhitser van groot internasionale godsdienstige aggressies is. Sy het die Christelike geloof besoedel en gehaat gemaak deur konings aan te spoor om die mense van die aarde tot haar gehoorsaamheid te bekeer. Maar nadat hy sy mag verloor het, het sy “*gruwels*” voortgegaan deur diegene te seën wat God vervloek en diegene wat Hy seën, te vervloek. Haar heidense natuur word geopenbaar wanneer sy Moslems “broer” noem wie se godsdien Jesus Christus as een van die kleinste profete voorstel.

Vers 6: “*En ek het die vrou dronk gesien van die bloed van die heiliges en van die bloed van die getuies van Jesus. En toe ek haar sien, is ek met groot verbasing aangegryp.*»

Hierdie vers neem 'n aanhaling uit Dan.7:21 op en spesifiseer hier dat “*die heiliges*” wat sy beveg en oorheers, inderdaad die “*getuies van Jesus*” is. Dit werp grootliks lig op die misterie van “*Babilon die Grote*”. Die Romeinse godsdien drink “*die bloed*” van die uitverkorenes tot die punt van dronkenskap. Wie sou 'n Christelike kerk, soos hedendaagse pouslike Rome, daarvan verdink dat hy hierdie “*prostituut*” is wat “*dronk gemaak is van die bloed wat deur die getuies van Jesus vergiet is*”? Die verkose amptenare, maar net hulle. Want deur profesie het die Gees aan hulle die moordplanne van hul vyand bekend gemaak. Hierdie terugkeer na sy goddelose en wrede natuur sal die sigbare gevolg wees van die einde van die tyd van genade. Maar hierdie boosheid sal bo alles, op 'n selfs meer verbasende wyse, die aard wees van die dominante Protestantse geloof van hierdie tyd van die einde van die wêreld. Die Gees noem “*die heiliges*” en “*die getuies van Jesus*” afsonderlik. Die eerste “*heiliges*” het heidense Romeinse republikeinse en imperiale vervolgings gely; “*Jesus se getuies*” word deur die keiserlike en pouslike heidense Rome getref. Want die hoer is 'n stad: Rome; “*die groot stad wat koningskap het oor die konings van die aarde*” sedert sy aankoms in Israel, in Judea in – 63, volgens Dan.8:9: “*die mooiste van lande*”. Die geskiedenis van verlossing sal eindig met 'n geloofstoets waarin “*die getuies van Jesus*” sal verskyn en optree om hierdie uitdrukking te regverdig; hulle sal dus vir

God 'n goeie rede gee om in te gryp om hulle van die beplande dood te red. In sy tyd het Johannes goeie rede gehad om verstom te wees oor die " *verborgenheid* " wat die stad Rome betref. Hy het haar net geken in haar harde en genadelose heidense imperiale aspek wat hom na aanhouding op die eiland Patmos gestuur het. Godsdienstige simbole soos die " *goue beker* " wat deur die " *prostituut* " gehou word, kon hom dus tereg verstom.

Vers 7: " *En die engel sê vir my: Waarom is jy verbaas? Ek sal jou die verborgenheid vertel van die vrou en die dier wat haar dra, wat sewe koppe en tien horings het.* »

Die " *verborgenheid* " is nie bedoel om vir ewig te duur nie, en vanaf vers 7 sal die Gees besonderhede gee wat Johannes en onself sal toelaat om die " *verborgenheid* " op te hef en die stad Rome duidelik te identifiseer, en sy rol in die beeld van vers 3 waarvan die simbole weer aangehaal word.

" *Die vrou* " dui op die godsdienstige aard van pouslike Rome, sy aanspraak om " *die vrou van die Lam* ", Jesus Christus, te wees. Maar God ontken hierdie bewering deur haar 'n " *prostituut* " te noem.

" *Die dier wat dit dra* " verteenwoordig die regimes en volke wat sy godsdienstige aansprake erken en legitimeer. Hulle het hul historiese oorsprong in die " *tien horings* " van die koninkryke wat in Europa gevorm is nadat hulle bevry is van die oorheersing van die keiserlike Rome volgens die prentjie wat in Dan.7:24 gegee word. Hulle volg die imperiale Rome van die " *vierde dier* " op. En hierdie betrokke gebiede bly dieselfde tot die einde toe. Grense beweeg, regimes verander, beweeg van monargie na republieke, maar die norm van vals Romeinse pouslike Christendom verenig hulle ten erger. Gedurende die 20ste^{eeu} is hierdie unie onder Romeinse beskerming gekonkretiseer deur die Europese Unie wat in die "Verdrage van Rome" van 25 Maart 1957 en 2004 gestig is.

Vers 8: " *Die dier wat jy gesien het, was en is nie meer nie.* " **Sy moet uit die afgrond opklim** en na die verderf gaan. En die wat op die aarde woon, wie se name nie van die grondlegging van die wêreld af in die boek van die lewe geskryf is nie, sal verwonderd wees wanneer hulle die dier sien, want hy was en is nie meer nie, en dat dit weer sal verskyn. »

" *Die dier wat jy gesien het, was en is nie meer nie.* " Vertaling: Christelike godsdienstige onverdraagsaamheid was sedert 538, en dit is nie meer nie, sedert 1798. Die Gees stel die duur voor wat in verskillende vorme geprofeteer is vir die onverdraagsame pouslike heerskappy sedert Dan.7:25: " *'n tyd, tye en 'n halwe maatslag; 42 maande; 1260 dae.* " Alhoewel sy onverdraagsaamheid beëindig is deur die optrede van " *die dier wat uit die diepte opstaan* ", wat verwys na die Franse Rewolusie en sy nasionale ateïsme in Openb. 11:7, word die term " *diep* " hier voorgestel as 'n aktiwiteit wat gekoppel is aan die duiwel, die " *Vernietiger* ", wat lewens vernietig en planeet aarde ontmenslik, en wat Openb.9:11 " *die engel van die afgrond* " noem . Openb.20:1 sal die verduideliking gee: die " *duiwel* " sal vir " *duisend jaar* " gebind wees op die ontmenslikte aarde wat " *die afgrond* " genoem word. Deur sy oorsprong daaraan toe te skryf in " *die afgrond* ", openbaar God dat hierdie stad **nooit** 'n verhouding met hom gehad het nie; of tydens sy heidense oorheersing, wat baie logies is, maar ook, dwarsdeur sy pouslike godsdienstige aktiwiteit, in stryd met wat menigte misleide mense glo **vir**

hul ondergang, aangesien hulle daarmee sal deel, sy finale “ *verderf* ” hier geopenbaar. Nadat hulle die profetiese woord geminag het, sal die slagoffers van die verleidings van Rome verstom wees omdat godsdienstige onverdraagsaamheid “ *weer verskyn* ” in hierdie finale konteks wat aangekondig en geopenbaar is. God herinner ons dus daaraan dat Hy die name van die uitverkorenes sedert “ *die grondlegging van die wêreld* ” ken. Hulle “ *name* ” is geskryf in “ *die boek van die lewe van die Lam* ” Jesus Christus. En om hulle te red, het hy hulle verstand oopgemaak vir die geheimenisse van sy Bybelse profesieë.

Ek stel hier 'n tweede ontleding van hierdie vers met betrekking tot die woord “ *afgrond* ” voor. In hierdie refleksie neem ek die finale konteks in ag wat deur die Gees geteiken is volgens sy beskrywing van die “ *skarlakenrooi dier* ” van vers 3. Ons het dit gesien, die afwesigheid van die “ *diademe* ” op die “ *tien horings* ” en die “ *sewe koppe* ” plaas dit in “ *die tyd van die einde* ”; dié van ons tyd. Ek het lank gedink dat die begrip “ *dom* ” slegs betrekking het op 'n onverdraagsame en despotiese optrede, en wat gevolglik slegs toegeskryf kan word aan die onverdraagsame regime van die heel laaste dae wat gekenmerk is deur die laaste toets van universele geloof. Maar om die waarheid te sê, aan die einde van winter 2020 in goddelike tyd, is 'n ander idee deur my geïnspireer. Die “ *dier* ” maak in werklikheid voortdurend menslike siele dood, en die slagoffers van sy oordrewe en verregaande humanistiese leerstellings is baie meer as dié van sy onverdraagsaamheid. Waar kom hierdie nuwe verleidelike en misleidende humanistiese gedrag vandaan? Dit is die vrug van die erfenis van vrye denke wat van die revolusionêre filosowe kom wat God in Openb. 11:7 teiken onder die naam van die “ *dier wat uit die afgrond opstaan* ”. Die “ *skarlakenrooi* ” kleur geheg aan die “ *dier* ” van ons tyd, vanaf vers 3 van hierdie hoofstuk, veroordeel die sonde wat gegenerer word deur die oormaat vryheid wat die mens homself gegun het. Wie verteenwoordig sy? Die Westerse dominante van Christelike oorsprong wie se godsdienstige basisse van Europese Katolisisme geërf is: die VSA en Europa wat geheel en al deur die Katolieke godsdiens verlei is. Die “ *dier* ” wat God vir ons wys, is die eindresultaat van die aksies wat in die “ *vyfde basuin* ”-boodskap geprofeteer word. Die Protestantse geloof, verlei deur die Katolieke geloof wat vreedsaam gemaak is, bring Protestantisme en Katolisisme wat deur God vervloek is bymekaar, saam met amptelike institusionele Adventisme in 1994, vir die “ *voorbereiding vir die geveg* ” van Openb.9:7-9, “ *van Armageddon* ”, volgens Openb.16:16, dat hulle saam na die “ *sesde basuin* ” sal lei teen die laaste getroue dienaars van God, wat sy Sabbat; die sewende dag se rus volgens die vierde van sy tien gebooe. In tye van vrede verhef hulle toesprake broederliefde en vryheid van gewete. Maar hierdie verregaande en valse vryheid wat libertêr gemaak is, lei tot die “ *tweede dood* ” die menigtes wat die Westerse wêreld bevolk; wat deels gekenmerk word deur ateïsme, deels deur onverskilligheid, en in 'n kleiner deel deur godsdienstige verbintenisse wat waardeloos gemaak word, omdat hulle deur God veroordeel word, as gevolg van hul valse godsdienstige leerstellings. Op hierdie manier het hierdie humanistiese “ *dier* ” sy oorsprong in die “ *afgrond* ” soos die Gees in hierdie vers openbaar, in die sin dat die Christelike godsdiens die beeld en toepassing van humanistiese denke, Grieke, Franse of buitelandse revolusionêre geword het. **Soos Judas se**

soen vir Jesus, die verleidelike vals humanistiese liefde vir vredestryd maak meer dood as die swaard . Die “ *dier* ” van ons vredestryd erf ook die “ *duisternis* ”-karakter wat die woord “ *diep* ” dit in Gen.1:2 gee: “ *Die aarde was vormloos en leeg: daar was duisternis op die dieptes , en die Gees van God het bo die waters beweeg* . En hierdie “ *duisternis* ”-karakter van samelewings van Christelike oorsprong is self paradoksaal geërf van die “ **verligting** ”, die naam wat aan Franse revolusionêre vrydenkers gegee is.

Deur hierdie sintese voor te stel, bereik die Gees sy doel wat bestaan om aan sy getroue dienaars sy oordeel oor ons Westerse wêreld te openbaar en die smaad wat dit aan hom rig. Hy veroordeel dus sy vele sondes en sy verraad teenoor Jesus Christus, die enigste Verlosser vir wie hulle optrede oneer aandoen.

Vers 9: “ *Dit is verstand wat wysheid het: die sewe koppe is sewe berge waarop die vrou sit.* »

Hierdie vers bevestig die uitdrukking waarmee Rome lank aangewys is: “ Rome, die stad van sewe heuwels ”. Ek het hierdie naam gevind in 'n ou skool geografiese atlas van 1958. Maar die ding is nie debatteerbaar nie; die “ *sewe berge* ” genoem “heuwels” bly vandag nog oor en dra die name: Capitoline, Palatine, Caelius, Aventine, Viminal, Esquiline en Quirinal. In sy heidense fase het hierdie heuwels “hoë plekke” almal tempels ondersteun wat gewy is aan vergoddelike afgode wat deur God veroordeel is. En om “ *die god van vestings* ” te eer, het die Katolieke geloof op sy beurt sy basiliek opgerig, op die Caelius wat volgens Rome “hemel” aandui. Op die Capitool, die “hoof”, verrys die Paleis van die Stadsaal, die siviele aspek van die regbank. Kom ons wys daarop dat die bondgenoot van die laaste dae, Amerika, ook oorheers vanaf 'n “Capitol” geleë in Washington. Ook hier word die “kop”-simbool geregverdig deur hierdie hoë magistraat wat Rome sal vervang, en op sy beurt die bewoners van die aarde sal oorheers, “ *in sy teenwoordigheid* ” volgens Openb.13:12.

Vers 10: “ *Daar is ook sewe konings: vyf het geval, die een is, die ander het nog nie gekom nie, en as hy kom, sal hy vir 'n kort tydjie bly.* »

In hierdie vers, deur die uitdrukking “ *sewe konings* ”, skryf die Gees aan Rome “ *sewe* ” regeringsregimes toe wat opeenvolgend vir die eerste ses is: die monargie van – 753 tot – 510; die Republiek, die Konsulaat, die Diktatuur, die Triumviraat, die Ryk sedert Octavianus, Caesar Augustus onder wie Jesus gebore is, en die Tetrargie (4 geassosieerde keisers) in die sewende posisie tussen 284 en 324, wat die akkuraatheid bevestig “ *hy moet 'n kort tyd* ”; eintlik 30 jaar. Die nuwe keiser Konstantyn ¹ sal vinnig uit Rome vertrek en hom in die Ooste in Bisantium vestig (Konstantinopel wat deur die Turke na Istanbul herdoop is). Maar vanaf 476 het die westelike ryk van Rome opgebreek en die “ *tien horings* ” van Daniël en Apokalips het hul onafhanklikheid verkry deur die koninkryke van Wes-Europa te vorm. Sedert 476 het Rome onder die besetting gebly van die Ostrogotiese barbare, van wie dit in 538 verlos is, deur generaal Belisarius wat saam met sy leërs gestuur is deur die keiser Justinianus wat in die Ooste in Konstantinopel gewoon het.

Vers 11: “ *En die dier wat was en nie meer is nie, is self 'n agtste koning en behoort tot die getal van die sewe en gaan na die verderf.* »

Die "agtste koning" is die pouslike godsdienbestuur wat in 538 gestig is deur die gunstige keiserlike dekreet van keiser Justinianus ¹. Hy het dus gereageer op 'n versoek van sy vrou Théodora, 'n voormalige "prostituut", wat namens Vigile, een van haar vriende, ingegryp het. Soos vers 11 spesifiseer, verskyn die pouslike regime ten tyde van die "sewe" regerings wat aangehaal is, terwyl dit 'n nuwe, ongekende vorm uitmaak wat Daniël as 'n " *ander* " koning aangedui het. Wat voor die tyd van die "sewe" vorige konings dateer, is die titel van die Romeinse godsdienleier wat reeds aan sy keisers toegeskryf is en sedert sy ontstaan: "Pontifex Maximus", 'n Latynse uitdrukking wat vertaal word as "Soewereine Pous", wat ook sedertdien was. 538, die amptelike titel van die Rooms-Katolieke Pous. Die Romeinse regime wat bestaan in die tyd wanneer Johannes die visioen ontvang, is die Ryk, die sesde Romeinse regering; en in sy tyd is die titel van "soewereine pous" deur die keiser self gedra.

Die terugkeer van Rome na die historiese toneel is te danke aan die Frankiese koning, Clovis I ' wat in 496 tot die valse Christelike geloof van destyds "bekeer" is; dit wil sê aan die Rooms-Katolisisme wat Konstantyn I gehoorsaam het ^{en} wat reeds sedert 7 Maart 321 deur die vloek van God getref is. Na imperiale oorheersing is Rome binnegeval en oorheers deur vreemde volke wat massief in migrasie aangekom het. Die misverstand van verskillende tale en kulture is die basis van die onrus en interne stryd wat die Romeinse eenheid en krag vernietig het. Hierdie aksie word vandag deur God in Europa toegepas om dit te verswak en aan sy vyande oor te lewer. Die vloek van die ervaring van die "Toring van Babel" behou dus deur die eeue en millennia al sy gevolge en sy doeltreffendheid om die mensdom in ongeluk te lei. Ten opsigte van Rome, laastens, het dit onder die oorheersing gekom van die Ariese Ostrogote wat leerstellig gekant was teen die Rooms-Katolieke geloof wat deur die Bisantynse keisers ondersteun is. Dit moes dus van hierdie oorheersing bevry word sodat die vestiging van die Romeinse pouslike regime in 538 op sy bodem moontlik gemaak is Om dit volgens Dan.7:8-20, " *drie horings* is voor die pousdom (*die horinkie*) *laag gebring* ; is besorgde volke wat vyandig is teenoor Rooms-Katolisisme van die biskoppe van Rome, agtereenvolgens, in 476, die Heruli, in 534, die Vandale, en op 10 Julie 538, "deur 'n sneeustorm", bevry van die besetting van die Ostrogote deur die Generaal Belisarius wat deur Justinianus I gestuur is ' kon Rome in sy eksklusiewe, dominerende en onverdraagsame pouslike regime, ingestel deur hierdie keiser, op versoek van die intrigemaker Vigilius, die eerste regerende pous. Vanaf hierdie oomblik het Rome " *die groot stad wat koninklikes het oor die konings van die aarde* " **geword** , vanaf vers 18, **wat gaan na " verderf "** , soos die Gees spesifiseer, hier, 'n tweede keer, na vers 8.

Pousdom gaan dus nie terug na Sint Petrus soos hy beweer nie maar na die dekreet van Justinianus I, ^{die} Bisantynse keiser wat hom sy titel en sy godsdienstige gesag gegee het. So is Sondag ^{op} 7 Maart 321 deur die Romeinse keiser Konstantyn I beveel en die pousdom wat dit geregverdig het, is ⁱⁿ die jaar 538 deur die Bisantynse keiser Justinianus I ingestel; twee afsprake met die verskriklikste gevolge vir die ganse mensdom. Dit was ook in 538 dat die Biskop van Rome vir die eerste keer die titel van Pous aangeneem het.

Vers 12: “ *Die tien horings wat jy gesien het, is tien konings wat nog geen koninkryk ontvang het nie, maar wat gesag as konings ontvang vir een uur lank saam met die dier.* »

Hier, anders as Dan.7:24, teiken die boodskap 'n baie kort tyd wat aan die einde van die “ *eindtyd* ” geleë is.

Soos in die tyd van Daniël, in die tyd van Johannes, het die “ *tien horings* ” van die Romeinse ryk nog nie hulle onafhanklikheid verkry of herwin nie. Maar, die konteks wat in hierdie hoofstuk 17 geteiken word, is dié van die einde van die wêreld, dit is die rol wat die “ *tien horings* ” speel in hierdie presiese konteks wat deur die Gees opgeroep word, soos die verse wat volg sal bevestig. Die geprofeteerde “ *uur* ” verwys na die tyd van die finale toets van geloof wat aangekondig is, in Openb. 3:10, aan die getroue pioniers van Sewende-dag Adventisme in 1873. Die boodskap was vir ons, hulle erfgename, die getroues van die Adventiste lig gegee deur Jesus Christus aan sy uitverkorenes in 2020.

Volgens die profetiese kode wat aan die profeet Esegïël gegee is (Eseg.4:5-6), is 'n profetiese “ *dag* ” 'n ware “ *jaar* ” werd, en daarom is 'n profetiese “ *uur* ” 15 regte dae werd. Die groot aandrang van die boodskap van die Gees wat drie keer die uitdrukking “ *in 'n enkele uur* ” in hoofstuk 18 sal aanhaal, lei my om af te lei dat hierdie “ *uur* ” die tyd tussen die begin van die 6de ^{van} “ *sewe laaste plae* ” teiken. en die terugkeer in heerlijkheid van ons goddelike Here Jesus wat terugkeer in die glorie van die Aartsengel “ *Migaël* ” om sy uitverkorenes van die geprogrammeerde dood te red. Hierdie “ *uur* ” is dus die een waartydens die “ *Armageddon-stryd* ” duur.

Vers 13: “ *Hulle het een doel, en hulle gee hulle mag en hulle gesag aan die dier.* »

Met die oog op die tyd van hierdie laaste beproewing, sê die Gees van die “ *tien horings* ”: “ *Hulle het een doel, en hulle gee hul krag en hul gesag aan die dier.* ” Hierdie doelwit wat hulle deel, bestaan om te verseker dat Sondagrus deur alle oorlewendes van die Derde Kernwêreldoorlog gerespekteer word. Ruïne het die militêre mag van antieke Europese nasies aansienlik verminder. Maar, die oorwinnaars van die konflik, het die Amerikaanse Protestante van die oorlewendes verkry, 'n totale afstand van hul soewereiniteit. Die motief is diabolies, maar die gevalle is onbewus daarvan, en hulle geeste wat aan Satan oorgegee is, kan net sy wil volbring.

Dit is slegs vanuit die koalisie van die “ *draak* ”, die “ *dier* ” en die “ *valse profeet* ” dat die “ *tien horings* ” hul gesag aan die “ *dier* ” oorgee. En hierdie verloëning word veroorsaak deur die intensiteit van die lyding wat die plae van God hulle aandoen. Tussen die proklamasie van die doodsbevel en die toepassing daarvan word 'n tydperk van 15 dae aan Sabbatwaarnemers gegee om “ *die merk van die dier* ”, sy Romeinse “ *Sondag* ” wat deur heidense sonaanbidding besoodel is, aan te neem. Die wederkoms van Jesus Christus word beplan vir die lente wat 3 April 2030 voorafgaan, tensy daar 'n fout is in die interpretasie van die term “ *uur* ”, moet die doodsbesluit afgekondig word vir hierdie datum of 'n datum wat tussen dit en die dag geleë is. van lente 2030 van ons huidige gewone kalender.

Om ten volle te verstaan wat die finale tydsituasie sal wees, oorweeg die volgende feite. Die einde van die tyd van genade is slegs identifiseerbaar deur die

verkose amptenare wat dit koppel aan die afkondiging van die Sondagwet; meer presies, na haar. Vir die versameling van ongelowige en rebelse volke wat nog lewe, verskyn die afkondiging van die Sondagswet slegs as 'n maatstaf van algemene belang sonder gevolge vir hulle. En dit is eers nadat hulle die eerste vyf plae gely het dat hul wraaksugtige woede hulle daartoe lei om die besluit om diegene te “ dood ” wat aan hulle voorgehou word as diegene wat verantwoordelik is vir hul hemelse straf, ten volle goed te keur.

Vers 14: “ *Hulle sal teen die Lam veg, en die Lam sal hulle oorwin, omdat Hy die Here van die here en die Koning van die konings is, en die geroepe en uitverkore en getroue wat saam met Hom is, sal hulle ook oorwin.* »

“ *Hulle sal teen die Lam veg, en die Lam sal hulle oorwin ...*”, want Hy is die Almagtige God wat geen krag kan weerstaan nie. “ *Die Koning van die konings en Here van die here* ” sal sy goddelike krag op die magtigste konings en here van die aarde afdwing. En die uitverkorenes wat dit verstaan, sal saam met hom oorwin. Die Gees herinner hier aan die drie kriteria wat God vereis van diegene wat Hy red en wat hulleself verbind het tot die pad van verlossing wat vir hulle begin met die geestelike status van “ *geroepe* ” en wat dan verander word, wanneer dit die geval is, in “ *uitverkore* ” status, deur “ *trou* ” gemanifesteer teenoor die Skepper God en al sy Bybelse lig. Die geveg waarna verwys word, is die slag van “ *Armageddon* ”, van Openb.16:16; “ *die uur* ” wanneer die “ *getrouheid* ” van die “ *uitverkorenes* ” “ *geroepe* ” op die proef gestel word. In Openb.9:7-9 het die Gees die voorbereiding van die Protestantse geloof vir hierdie geestelike “ *oorlogvoering* ” geopenbaar. Veroordeel om te sterf, vanweë hulle getrouheid aan die Sabbat, getuig die uitverkorenes van die vertrouwe wat gestel word in die beloftes wat deur God geprofeteer is en hierdie getuienis wat aan hom gelewer word, gee hom die “ *eer* ” wat hy eis in die boodskap van die eerste engel uit Openb.14:7. Die verdedigers en ondersteuners van Sondag wat verpligtend gemaak is, sal in hierdie ervaring die dood vind wat hulle sal voorberei om aan die uitverkorenes van Jesus Christus te gee. Ek herinner hier aan diegene wat skepties is en twyfel dat God soveel belangrikheid gee aan dae van rus, dat ons mensdom sy ewigheid verloor het as gevolg van die belangrikheid wat hy aan “twee bome” van die aardse tuin gegee het. “ *Armageddon* ” is gebaseer op dieselfde beginsel in die vervanging van die “twee bome” vandag het ons “die dag van die kennis van goed en kwaad”, Sondag, en “die dag van geheiligde lewe”, die Sabbat of Saterdag.

Vers 15: “ *En hy het vir my gesê: Die waters wat jy gesien het waarop die hoer sit, is volke en menigtes en nasies en tale.* »

Vers 15 gee vir ons die sleutel wat ons toelaat om aan die “ *waters* ” waarop “ *die hoer sit* ” toe te skryf, die identiteit van die Europese volke wat “Christene” genoem word, maar bowenal, vals en bedrieglik “Christene”. Europa het die eienskap om volke bymekaar te bring wat verskillende “ *tale* ” *praat*; wat die vakbonde en alliansies wat gemaak is, verswak. Maar in onlangse tye dien die Engelse taal as 'n brug en bevorder internasionale uitruilings; die wydverspreide opvoeding van mense verminder die doeltreffendheid van die wapen van goddelike vloek en staan die ontwerp van sy Skepper teë. Sy reaksie sal dus

verskrikliker wees: dood deur oorlog en op die ou end deur die prag van sy heerlike koms.

Vers 16: “ *Die tien horings wat jy gesien het en die dier sal die hoer haat en haar uittrek en haar naak uittrek en haar vlees eet en haar met vuur verteer.* »

Vers 16 kondig die program van die komende hoofstuk 18 aan. Hy bevestig die omkering van die “ *tien horings en die dier* ” wat, nadat hulle haar ondersteun en goedgekeur het, uiteindelik “ *die prostituut* ” vernietig. Ek onthou hier dat “ *die dier* ” die regime van die vereniging van burgerlike en godsdienstige magte is en dat dit in hierdie konteks die mag van die amptelik Protestantse Amerikaanse volk en van die Katolieke en Protestantse Europese volke aanwys, terwyl “ *die prostituut* ” aanwys die geestelikes, dit wil sê die leerowerhede van Katolieke godsdienstige mag: monnike, priesters, biskoppe, kardinale en die Pous. Dus, in die ommekeer, staan die Katolieke Europese volke en die Protestantse Amerikaanse volk, die twee slagoffers van die Romeinse leuen, teen die geestelikes van die Rooms-pouslike Katolisisme. En hulle sal haar “ *met vuur verteer* ” wanneer Jesus, deur sy glorieryke ingryping, sy diaboliese bedrieglike verleidelike masker sal afbreek. Die “ *tien horings* ” sal haar “ *stroop en haar blootlê* ” omdat sy in weelde gelewe het, sy sal gestroop word, en omdat sy haarself bekleed het met ’n voorkoms van heiligheid, sal sy ook “ *naak* ” verskyn, in geestelike skaamte, sonder enige hemelse geregtigheid om dit te bekleed. Die presiesheid, “ *hulle sal sy vlees eet* ”, spreek die bloedige wreedheid van sy straf uit. Hierdie vers bevestig die “ *oesjaar* ”-tema van Openb. 14:18 tot 20: Wee die druiwe van die toorn!

Vers 17: “ *Want God het dit in hulle harte gegee om sy voorneme uit te voer en een voorneme uit te voer en hulle koninkryk aan die dier te gee totdat die woorde van God vervul is.* »

Vers 17, onder die nommer van oordeel, openbaar aan ons 'n belangrike gedagte van die hemelse God wat mense verkeerd is om te verag of met onverskilligheid te behandel. God dring hier aan, sodat sy uitverkorenes oortuig is, dat hy die enigste Meester van die "verskriklike spel" is wat op die verwagte tyd in plek gestel sal word. Die program is nie deur die duiwel ontwerp nie, maar deur God self. Alles wat hy in sy groot en verhewe Openbaring aangekondig het wat Daniël en Openbaring aangaan, is óf reeds volbring, óf moet nog volbring word. En omdat “ *die einde van 'n ding beter is as sy begin* ” volgens Pred.7:8, rig God vir ons hierdie laaste toets van getrouheid wat ons van valse Christene sal skei en ons waardig sal maak om na sy hemelse ewigheid in te gaan. die kernvernietiging van die Derde Wêreldoorlog. Ons hoef dus net met vertroue te wag, want alles wat op aarde georganiseer gaan word, is 'n “ *ontwerp* ” wat deur God self ontwerp is. En as God vir ons is, wie sal teen ons wees, as nie diegene wie se moorddadige “ *planne* ” teen hulle sal draai nie?

beteken “ *totdat die woorde van God vervul is* ” ? Die Gees verwys na die finale lot wat vir die pouslike “ *horinkie* ” voorbehou is, soos reeds geprofeteer is, in Dan.7:11: “ *Toe kyk ek, vanweë die arrogante woorde wat die horing gespreek het; en terwyl ek kyk, is die dier doodgemaak, en sy liggaam is vernietig, aan die vuur oorgelewer om verbrand te word* ”; in Dan.7:26: “ *Dan sal die oordeel kom, en sy heerskappy sal van hom weggeneem word, en dit sal vernietig word en vir*

ewig vernietig word”; en Dan.8:25: “ *Weens sy voorspoed en die sukses van sy listigheid sal hy hoogmoedigheid in sy hart hê, en hy sal baie vernietig wat in vrede gelewe het, en hy sal opstaan teen die owerste van die owerstes; **maar dit sal gebreek word, sonder die moeite van enige hand.***” Die res van die “ *woorde van God* ” aangaande die einde van Rome sal in Openb. 18, 19 en 20 aangebied word.

Vers 18: “ *En die vrou wat jy gesien het, is die groot stad wat heers oor die konings van die aarde.* »

Vers 18 bied ons die mees oortuigende bewys dat “ *die groot stad* ” inderdaad Rome is. Kom ons besef dit, die engel praat persoonlik met Johannes. Ook, deur vir hom te sê: “ *En die vrou wat jy gesien het, is die groot stad wat koningskap het oor die konings van die aarde* ”, word Johannes gelei om te verstaan dat die engel van Rome praat, “die stad van sewe heuwels”, wat in sy tyd die verskillende koninkryke van sy hele ontsaglike koloniale Ryk oorheers het. In sy imperiale aspek het dit reeds “ *koninklikes oor die konings van die aarde* ” en sal dit onder sy pouslike oorheersing behou.

In hierdie hoofstuk 17, kan jy sien, het God sy openbarings gekonsentreer sodat ons met sekerheid die “ *prostituut* ”, sy vyand van die Christelike “tragedie van die eeue” kan identifiseer. Hy gee dus aan die getal 17 'n outentieke gevoel van sy oordeel. Dit is hierdie waarneming wat my daartoe gelei het om die herdenking van die 17de ^{eeu herdenking} van die vestiging van sonde te waardeer wat die aanneming van die dag van die son van 7 Maart 321 (amptelike datum maar 320 vir God) uitmaak wat ons in hierdie jaar 2020 beleef het. wat nou verby is. Ons kan sien dat God dit inderdaad gemerk het met 'n ongekende vloek in die geskiedenis van die Christelike era (Covid-19) wat 'n globale ekonomiese ineenstorting meer ramspoedig as die Tweede Wêreldoorlog veroorsaak het. Die ander vloeke van goddelike regverdige oordeel kom volgende, ons sal dit ontdek, dag vir dag.

Openbaring 18: die hoer ontvang haar straf

slag van Armageddon ” neem . Woorde openbaar die inhoud daarvan: “ *die uur van die straf van die grote Babilon, die moeder van die hoere van die aarde* ”; die tyd van die bloedige “ *oes* ”.

Vers 1: “ *Hierna het ek 'n ander engel uit die hemel sien neerdaal met groot gesag; en die aarde is verlig met sy heerlikheid.* »

Die engel wat groot gesag dra, is aan God se kant, eintlik God self. Migael, hoof van die engele, is 'n ander naam wat Jesus Christus voor sy aardse bediening in die hemel gedra het. Dit was onder hierdie naam, en deur die gesag wat aan hom erken is deur die heilige engele, dat hy die duiwel en sy demone uit die hemel verdryf het, na sy oorwinning aan die kruis. Dit is dus onder hierdie twee name dat hy na die aarde terugkeer, in die heerlijkheid van die Vader, om sy kosbare uitverkorenes daaruit te onttrek; kosbaar omdat hulle getrou is en hierdie beproefde getrouheid gedemonstreer is. Dit is in hierdie konteks dat hy met sy getrouheid diegene kom eer wat wyslik gehoorsaam het deur aan hom die “*eer*” te gee wat hy sedert 1844 volgens Openb. 14:7 geëis het. Deur die Sabbat te onderhou, het sy uitverkorenes hom verheerlik as die skepper-God wat hy alleen wettiglik besit sedert sy skepping van hemelse en aardse lewens.

Vers 2: “*Hy het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Geval Babilon, die grote, sy het geval! Dit het 'n woonplek van duiwels geword, 'n spelonk van elke onrein gees, 'n hol van elke onrein en haatlike voël.*”

“*Sy het geval, dit het geval, Babilon die grote!*”. Ons vind die aanhaling uit Openb. 14:8 in hierdie vers 2, maar hierdie keer word dit nie profeties gespreek nie, dit is omdat die bewyse van sy val aan die oorlewende mense gegee word van hierdie laaste oomblik van haar misleidende verleidelike aktiwiteit. Die masker van heiligheid van die Romeinse pouslike Babilon val ook. Dit is in werklikheid “*n woonplek van demone, 'n hol van elke onrein gees, 'n hol van elke onrein en afskuwelike voël*”. Die vermelding van die “*voël*” herinner ons dat agter aardse optrede die hemelse inspirasies van die slegte engele uit die kamp van Satan, hul leier en eerste rebel van die goddelike skepping, skuil.

Vers 3: “*omdat al die nasies die wyn van die grimmigheid van haar hoerery gedrink het, en die konings van die aarde met haar gehooreer het, en die handelaars van die aarde verryk is deur die krag van sy weelde.* »

“... omdat alle nasies die wyn van die grimmigheid van sy hoerery gedrink het, ...” Godsdienstige aggressie het verskyn op die aanstigting van die Rooms-Katolieke pouslike mag wat beweer dat hulle in diens van Jesus Christus is, totaal minagting getoon het vir die gedragslesse wat hy het sy dissipels en apostels op aarde geleer. Jesus vol sagmoedigheid, die pouse vol woede; Jesus, model van nederigheid, die pouse, modelle van ydelheid en trots, Jesus wat in materiële armoede leef, die pouse leef in weelde en rykdom. Jesus het lewens gered, die pouse het onregverdig en onnodig ontelbare menigtes menselewens doodgemaak. Hierdie Rooms pouslike Katolieke Christendom het dus geen ooreenkoms gehad met die geloof wat Jesus as model gegee het nie. In Daniël het God “*die sukses van sy listighede*” geprofeteer, maar hoekom is hierdie sukses behaal? Die antwoord is eenvoudig: omdat God dit vir hom gegee het. Want ons moet onthou dat dit onder die titel van straf van “*die tweede basuin*” van Openb. 8:8 is dat hy hierdie wrede en harde regime opgewek het om die oortreding van die Sabbat wat sedert 7 Maart 321 verlate is, te straf. In 'n vergelykende vergelyking bestudeer met die plaes wat Israel sou tref vir hulle ontrou aan God se geboorte, in Lev.26:19, het God gesê: “*Ek sal die trots van julle krag verbreek, Ek sal jou lug teruggee soos yster, en jou land soos koper.”* In die nuwe verbond is die pouslike regime opgewek om dieselfde vloekte te vervul. In sy projek is God terselfdertyd

Slagoffer, Regter en Eksekuteur om aan die vereistes van sy wet van liefde en sy volmaakte geregtigheid te voldoen. Sedert 321 het die oortreding van die Sabbat die mensdom duur te staan gekom, wat sy prys betaal het in onnodige oorloë en slagtings, en in vernietigende dodelike epidemies wat deur die skepper God geskep is. In hierdie vers is “*hoerery*” (of “*losbandigheid*”) geestelik, en dit beskryf onwaardige godsdienstige gedrag. Die “*wyn*” simboliseer haar lering wat, in die naam van Christus, “*woede*” en diaboliese haat onder alle mense wat weens haar slagoffers van aanval of aggressors geword het, uitlok.

Die skuld van Katolieke lering moet nie die skuld van die hele mensdom verberg nie, wat byna almal nie die waardes deel wat deur Jesus Christus verhewe is nie. As die konings van die aarde “*die wyn van hoerery*” (*losbandigheid*) van “*Babilon*” gedrink het, is dit omdat haar enigste bekommernis as 'n “*prostituut*” was om die kliënte te behaag; dit is die reël, die kliënt moet tevrede wees anders kom hulle nie terug nie. En Katolisisme verhef tot die hoogste vlak gierigheid, tot die punt van misdaad, en die liefde vir rykdom en luukse lewe. Soos Jesus geleer het, soos kudde saam. Goddelose en trotse mans sou in elk geval met haar of sonder haar verlore gegaan het. Herinnering: goddeloosheid het die menslike lewe ingekom deur Kain, die moordenaar van sy broer Abel van die begin van die aardse geskiedenis af. “*Die handelaars van die aarde is verryk deur die krag van sy weelde.*” Dit verklaar die sukses van die Rooms-Katolieke pouslike regime. Die handelaars van die aarde glo net in geld, hulle is nie godsdienstige fanatici nie maar as godsdiens hulle verryk, word dit 'n aanvaarbare, en selfs waardevolle, vennoot. Die finale konteks van die tema lei my om hoofsaaklik Amerikaanse Protestantse handelaars te identifiseer aangesien die land geestelik die Protestantse geloof aandui. Sedert die 16de^{eeu} het Noord-Amerika, hoofsaaklik Protestants in sy oorsprong, Spaanse Katolieke verwelkom en sedertdien is die Katolieke geloof net so verteenwoordig soos die Protestantse geloof. Vir hierdie land, waar net “besigheid” tel, maak godsdiensverskille nie meer saak nie. Gewen deur die plesier om ryk te word wat die Hervormer van Genève, Johannes Calvyn, aangemoedig het, het Protestantse handelaars in die Katolieke geloof die manier gevind om ryk te word wat die oorspronklike Protestantse norm nie gebied het nie. Protestantse tempels is leeg met kaal mure, terwyl Katolieke kerke oorlaai is met relikwieë gemaak van kosbare materiale, goud, silwer, ivoor, alles materiaal wat hierdie tema in vers 12 opnoem. Die rykdom van Katolieke aanbidding is dus vir die Here God, die verduideliking van die verswakking van die Amerikaanse Protestantse geloof. Die Dollar, die nuwe Mammon, het God in harte vervang, en die onderwerp van leerstellings het alle belangstelling verloor. Die opposisie bestaan maar slegs in politieke vorm.

Vers 4: “*En ek het 'n ander stem uit die hemel hoor sê: Gaan uit haar uit, my volk, sodat julle nie gemeenskap mag hê aan haar sondes of aan haar plae nie.*»

Vers 4 roep die oomblik van finale skeiding op: “*Gaan uit haar midde, my volk*”; dit is die uur wanneer die uitverkorenes na die hemel weggevoer sal word, om Jesus te ontmoet. Wat hierdie vers illustreer, is die tyd van die “*oes*”, die tema van Openb. 14:14 tot 16. Hulle word opgeneem, want soos die vers spesifiseer, moet hulle nie “deel hê” aan die “gesel” nie ” wat pouslike Rome en

sy geestelikes sal tref. Maar die teks spesifiseer dat om onder die uitverkorenes te wees wat weggeneem is, 'n mens nie " *aan sy sondes deelgeneem het nie* ". En aangesien die primêre sonde Sondagrus is, die " *merk van die dier* " wat deur Katolieke en Protestante in die finale toets van geloof vereer word, kan gelowiges in hierdie twee groot godsdiensgroepe nie deelneem aan die wegraping van die uitverkorenes nie. **Die behoefte om "uit Babilon te kom" is konstant**, maar in hierdie vers mik die Gees die oomblik wanneer die laaste geleentheid hom voordoet om hierdie opdrag van God te gehoorsaam, want die verkondiging van die Sondagwet dui die einde van tyd van genade aan. Hierdie proklamasie bevorder bewustheid onder alle oorlewendes van die " *sesde basuin* " (Wêreldoorlog III), wat hul keuse bemagtig onder die wakende oog van die skepper God.

Vers 5: " *Want haar sondes het opgehoop tot in die hemel, en God het aan haar ongeregthede gedink.* »

In sy woorde suggereer die Gees die beeld van die "toring van Babel" wie se naam gewortel is in dié van "Babilon". Sedert 321 en 538 het Rome, " *die groot stad* " waar die " *prostituut* " haar " *troon* ", haar "heilige" pouslike setel sedert 538 het, sy sondes teen God vermeerder. Uit die hemel het hy telkens gehou en sy opgehoopte sondes vir 1709 jaar (sedert 321) aangeteken. Deur sy glorieryke wederkoms het Jesus die pouslike regime ontmasker en vir Rome en sy valse heiligheid is dit tyd om vir hulle misdade te betaal.

Vers 6: " *Vergeld haar soos sy betaal het, en vergeld haar dubbel volgens haar werke. In die beker waar sy geskink het, gooi haar dubbel.* »

Na die voortgang van die temas van Openb.14, kom *die oesjaar na die oes* . En dit is aan die mees goddelose van die Katolieke en Protestantse slagoffers van die leuens van Katolisisme dat God sy woorde rig: " *Betaal haar soos sy betaal het, en gee haar dubbel terug volgens haar werke* ". Ons onthou uit die geskiedenis dat sy werke die brandstapels en martelings van sy inkwisoriese howe was. Dit is dus hierdie soort lot wat Katolieke godsdiensonderwysers twee keer soveel sal ly, as dit moontlik is. Dieselfde boodskap word herhaal in die vorm: " *Gooi haar dubbel in die beker waar sy geskink het.* " Die beeld van die drinkbeker is deur Jesus gebruik om die marteling aan te dui wat sy liggaam gaan ondergaan, tot die finale pyniging aan 'n kruis, wat reeds deur Rome opgerig is, aan die voet van die berg Golgota. Op hierdie manier onthou Jesus dat die Katolieke geloof afskuwelike minagting getoon het vir die lyding wat hy ingestem het om te verduur, daarom is dit sy beurt om dit te ervaar. 'n Ou spreekwoord sal op hierdie stadium sy volle waarde kry: moet nooit aan ander doen wat jy nie graag wil hê ander aan jou moet doen nie. In hierdie aksie vervul God die wet van vergelding: 'n oog vir 'n oog, 'n tand vir 'n tand; 'n volkome regverdige wet waarvan hy individuele gebruik voorbehou het. Maar op 'n kollektiewe vlak was die toepassing daarvan op mense gemagtig, wat dit nietemin veroordeel het, met die mening dat hulle meer regverdig en goed as God kon wees. Die gevolg is rampspoedig, boosheid en sy rebelse gees het Westerse volke van Christelike oorsprong vererger en oorheers.

In Openb. 17:5, " *Babilon die grote,* " " *die hoer,* " " *het 'n goue beker vol van haar gruwels gehou.* " Hierdie opheldering is gerig op sy godsdienstige

aktiwiteit en sy besondere gebruik van die beker van die Eucharistie. Sy disrespek vir hierdie heilige ritueel wat deur Jesus Christus geleer en geheilig is, het hom 'n ewe spesiale straf besorg. Die God van liefde maak plek vir die God van geregtigheid en die gedagte aan sy oordeel word duidelik aan die mense geopenbaar.

Vers 7: “ *Soveel as wat sy haarself verheerlik het en haarself in weelde gedompel het, so pynig en rou aan haar. Want sy sê in haar hart: Ek sit soos 'n koningin, ek is nie 'n weduwee nie, en ek sal geen rou sien nie!* »

In vers 7 beklemtoon die Gees die opposisie van lewe en dood. Lewe onaangeraak deur die ongeluk van die dood is vrolik, sorgeloos, ligsinnig, in die soeke na nuwe genot. Pouslike Romeinse "Babilon" het die rykdom gesoek wat 'n luukse lewe koop. En om dit van die magtiges en konings te verkry, het sy die naam van Jesus Christus gebruik en steeds gebruik om die vergifnis van sondes as "aflate" te verkoop. Dit is 'n detail wat baie swaar weeg in die weegskaal van God se oordeel waarvoor sy nou sielkundig en fisies moet versoen. Die smaad vir hierdie rykdom en weelde berus op die feit dat Jesus en sy apostels swak gelewe het, tevrede was met wat nodig was. “ *Kyning* ” en “ *rou* ” vervang dus “ *die rykdom en weelde* ” van die Rooms-pouslike Katolieke geestelikes.

Tydens haar bedrieglike aktiwiteite het Babilon in haar hart gesê: “ *Ek sit soos 'n koningin* ”; wat “ *sy koningskap oor die konings van die aarde* ” van Openb.17:18 bevestig . En volgens Openb.2:7 en 20 is sy “ *troon* ” in die Vatikaan (vaticinate = profeteer), in Rome. “ *Ek is nie 'n weduwee nie* ”; haar man, Christus, wie se vrou sy beweer dat sy is, leef. “ *En ek sal geen rou sien nie* .” Daar is geen verlossing buite die Kerk nie, het sy aan al haar opponente gesê. Sy het dit so herhaal dat sy dit uiteindelik geglo het. En sy is werklik oortuig daarvan dat haar heerskappy vir ewig sal duur. Sedert sy daar gewoon het, is Rome nie die naam "ewige stad" gegee nie? Bowendien, aangesien dit deur die Westerse magte van die aarde ondersteun word, het dit goeie rede gehad om te glo dat dit menslik onaantasbaar en onkwesbaar is. Sy het ook nie die krag van God gevrees nie, aangesien sy beweer het dat sy hom dien en hom op aarde verteenwoordig.

Vers 8: “ *Daarom sal haar plaë op een dag kom, dood, rou en hongersnood, en sy sal deur vuur verteer word. Want magtig is die Here God wat haar geoordeel het.* »

Hierdie vers maak 'n einde aan al sy illusies: " *daarom, op een dag* "; die een waar Jesus in heerlijkheid terugkeer, “ *sy plaë sal aanbreek* ” of, die straf deur God sal aanbreek; “ *dood, rou en hongersnood* ” in werklikheid, dit is in die teenoorgestelde volgorde wat dinge bereik word. Ons sterf nie van honger in 'n enkele dag nie, dus eerstens is geestelike " *hongersnood* " die verlies van die brood van die lewe wat die basis van die Christelike godsdienstige geloof is. Dan word “ *rou* ” gedra om die dood van mense na aan ons te merk, met wie ons familiegevoelens deel. En uiteindelik tref “ *dood* ” die skuldige sondaar, aangesien “ *die loon van die sonde die dood is,* ” volgens Rom.6:23. “ *En dit sal deur vuur verteer word,* ” in ooreenstemming met die profetiese aankondigings wat in Daniël en Openbaring herhaal word. **Sy het self soveel wesens op haar brandstapels laat verbrand, onregverdig, dat dit in volmaakte goddelike**

geregtigheid is dat sy self in die vuur sou vergaan. “ *Want magtig is die Here wat haar geoordeel het* ”; tydens sy verleidelike aktiwiteit het die Katolieke geloof Maria aanbid, die moeder van Jesus wat slegs verskyn het in die vorm van die klein kindjie wat sy in haar arms gehou het. Hierdie aspek het 'n beroep gedoen op menslike verstand wat geneig is tot sentimentaliteit. 'n Vrou, beter nog, 'n moeder, hoe gerusstellend het godsdiens tog geword! Maar dit is die uur van waarheid, en die Christus wat dit geoordeel het, het pas verskyn in die heerlijkheid van die Almagtige God; en hierdie goddelike krag van Jesus Christus, wat dit ontmasker het, vernietig dit en lewer dit uit aan die wraaksugtige woede van sy misleide slagoffers.

Vers 9: “ *En al die konings van die aarde wat met haar hoerery en weelde gepleeg het, sal oor haar ween en huil as hulle die rook van haar brand sien.* »

Hierdie vers openbaar die gedrag van "die konings van die aarde wat hulle aan hoerery en weelde oorgegee het ." Ingesluit is konings, presidente, diktators, alle leiers van nasies wat die sukses en aktiwiteit van die Katolieke geloof bevorder het, en wat in die laaste beproewing die besluit goedgekeur het om Sabbatonderhouers dood te maak. Hulle “ *sal oor haar ween en huil as hulle die rook van haar brand sien.* ” Dit is duidelik dat die konings van die aarde sien hoe die situasie van hulle wegglip. Hulle lei niemand meer nie en let net op die vuur van Rome wat aangesteek is deur die misleide slagoffers, die uitvoeringsinstrumente van goddelike wraak. Hul tranes en klaagliedere word geregtig deur die feit dat die waardes van die wêreld, wat hulle tot die hoogste mag gelei het, skielik in duie stort.

Vers 10: “ *Wanneer hulle wegstaan, uit vrees vir sy pyniging, sal hulle sê: Wee! Wee! Die groot stad, Babilon, die magtige stad! In 'n enkele uur het jou oordeel gekom!* »

Die “ewige stad” sterf, dit brand en *die konings van die aarde* bly weg van Rome. Hulle vrees nou dat hulle sy lot moet deel. Wat besig is om te gebeur, is **vir hulle** 'n enorme **ongeluk** : “ *Ongeluk! Wee! Die groot stad, Babilon,* ” *wee* word twee keer herhaal as, “ *sy het geval, sy het geval, Babilon die grote.* ” “ *Die magtige stad!* ” » ; so kragtig dat sy die wêreld regeer het deur haar invloed op die leiers van Christelike nasies; dit is juis as gevolg van hierdie skakel wat deur God veroordeel is, dat koning Lodewyk XVI en sy Oostenrykse vrou Marie-Antoinette die steier van die guillotine bestyg het, sowel as hul ondersteuners, slagoffers van die " *groot verdrukking* ", soos l Die Gees dit aangekondig het , in Openb.2:22-23. “ *In een uur het u oordeel gekom!* ” » ; die wederkoms van Jesus dui op die tyd van die einde van die wêreld. Die laaste toets het 'n simboliese " *uur* " gemerk wat in Openb.3:10 geprofeteer is, maar dit sal genoeg wees vir Jesus Christus om te verskyn sodat die hele huidige situasie omgekeer kan word, en hierdie keer sal " *'n uur* " in die letterlike sin wees genoeg om hierdie verstommende verandering te verkry.

Vers 11: “ *En die handelaars van die aarde ween en treur oor haar, omdat niemand meer hulle vrag koop nie.* ”

Die Gees teiken hierdie keer " *die handelaars van die aarde* " veral op die Amerikaanse handelsgees wat deur oorlewendes regoor die aarde aangeneem is, soos genoem in die studie van die vorige hoofstuk 17. Ook hulle “ *huil en treur* ”

oor haar, want niemand koop meer hul vrag nie ; ...”. Hierdie vers onderstreep die skuld van die Protestante se geneetheid vir die Katolieke geloof waaroor hy rou , en getuig dus van hul persoonlike gehegtheid *daaraan* uit ekonomiese belang. Dan, in absolute teendeel, is die werk van hervorming deur God opgewek om Rooms-pouslike Katolieke skuld aan die kaak te stel en verstaanbare waarhede te herstel; wat ware hervormers in hul tyd gedoen het soos Pierre Valdo, John Wicleff en Martin Luther. Die handelaars sien ook met hartseer die waardes wat hulle liefhet voor hul oë verkrummel, aangesien hulle net leef vir die plesier om hulself te verryk deur hul kommersiële aktiwiteite; sake doen som die vreugdes van hul bestaan op.

Vers 12: “ *vrag van goud, van silwer, van edelgesteentes, van pêrels, van fyn linne, van purper, van sy, van skarlaken, van elke soort soethout, van allerhande voorwerpe van voorwerpe ivoor, allerhande voorwerpe gemaak van baie kosbare hout, koper, yster en marmer ,*

Voor die lys van die verskillende materiale wat die basis van die Rooms-Katolieke afgodsdien is, onthou ek hier hierdie spesifieke punt van die ware geloof wat deur Jesus Christus geleer is. Hy het aan die Samaritaanse vrou gesê: “ *Vrou,*” sê Jesus vir haar, “*glo my, daar kom 'n uur wanneer dit nie op hierdie berg of in Jerusalem sal wees dat jy die Vader sal aanbid nie. Jy aanbid wat jy nie ken nie; ons aanbid wat ons ken, want redding kom van die Jode . Maar die uur kom, en het reeds gekom, wanneer die ware aanbidders die Vader in gees en waarheid sal aanbid; want dit is die aanbidders wat die Vader vereis. God is Gees, en die wat Hom aanbid, moet Hom in gees en waarheid aanbid .* (Johannes 4:21-23). So, ware geloof het geen materiaal of materiaal nodig nie, want dit is slegs gebaseer op 'n gemoedstoestand. En gevolglik is hierdie ware geloof van weinig belang vir die hebsugtige en diewewêreld, want dit verryk niemand behalwe, geestelik, die uitverkorenes nie. Die uitverkorenes aanbid God in gees, dus in hulle gedagtes, maar ook in waarheid , wat beteken dat hulle gedagtes gebou moet word op die standaard wat God aangedui het. Enigiets buite hierdie standaard is 'n vorm van afgodiese heidendom waar die ware God as 'n afgod gedien word. Tydens sy verowerings het Republikeinse Rome die godsdienste van die verslane lande aangeneem. En baie van sy godsdienstige dogmas was van Griekse oorsprong, die eerste groot beskawing van die oudheid. In ons era, in die pouslike vorm, vind ons al hierdie erfenis saamgevoeg met die nuwe “Christelike” “heiliges”, begin met die 12 apostels van die Here. Maar, nadat hulle so ver gegaan het om die tweede gebod van God te onderdruk wat hierdie afgodiese praktyk veroordeel, laat die Katolieke geloof voortgaan met die aanbidding van gesnede, geverfde beelde, of wat in demoniese visioene verskyn. Dit is dus in die rites van sy kultusse dat ons hierdie gesnede afgode vind wat materiaal vereis om vorm aan te neem; materiaal waarvan God self die lys aanbied: “...; ... *vrag van goud, silwer, edelgesteentes, pêrels, fyn linne, pers, sy, skarlakenrooi, elke soort soethout, elke soort ivoor, allerhande voorwerpe gemaak van baie kosbare hout, koper, yster en marmer, ...* ”. “ *Goud, silwer, edelgesteentes en duur voorwerpe* ” “ *hulde aan die god van vestings* ” van die pouslike koning van Dan.11:38. Vervolgens beklee “ *pers en skarlaken* ” die hoer Babilon die Grote in Openb.17:4; “ *goud, edelgesteentes en pêrels* ” is haar versierings ; “ *fyn linne* ”

dui op sy aanspraak op heiligheid, volgens Openbaring 19:8: “ *Want fyn linne is die regverdige werke van die heiliges* . Die ander materiaal wat aangehaal is, is dié waaruit sy haar gesnede afgode gemaak het. Hierdie luukse materiale gee uitdrukking aan die hoë vlak van toewyding van die afgodiese Katolieke aanbieder.

Vers 13: “ *kaneel, speserye, reukwerk, mirre, wierook, wyn, olie, fynmeel, koring, beeste, skape, perde, strydwaens, liggame en siele van mense.* »

Die “ *parfuums, van mirre, wierook, wyn en olie,* ” wat aangehaal word, suggereer die godsdienstige rituele daarvan. Die ander dinge is voedingstowwe en goedere wat sinspeel op die regering van Salomo, die seun van Dawid, bouer van die eerste tempel wat vir God gebou is, volgens 1 Konings 4:20 tot 28. Op hierdie manier veroordeel die Gees sy poging om onwettig te wees. reproduseer die konstruksie van die “ *tempel van God* ” wat dit “ *laster* ”, in Openb.13:6, en wat dit “ *omverwerp* ”, in Dan.8:11. Die laaste presiesheid van die vers, wat betref “ *die liggame en siele van mense* ”, veroordeel haar samewerking met die monarge met wie sy onwettig tydelike mag deel. In die naam van Christus het sy afskuwelike dade, soos slawerny, marteling en die doodmaak van God se skepsels, godsdienstig geregverdig; iets wat God vir homself in die godsdienstige domein behou; dit tot die punt dat hy sy optrede in hierdie terme opsom: “ *die bloed van almal wat op die aarde gedood is, is in haar gevind* ”, in vers 18 van hierdie hoofstuk 18. Met aanhaling van “ *die siele van mense* ”, skryf God toe aan hom die verlies van “ *siele* ” wat aan die duiwel oorgelewer is deur sy aktiwiteit en sy valse godsdienstige pretensies.

Herinnering : In die Bybel en goddelike denke dui die woord “ *siel* ” op 'n persoon in al sy aspekte, sy fisiese liggaam en sy geestelike of psigiese denke, sy intellek en sy gevoelens. Die teorie wat die “ *siel* ” voorstel as 'n element van die lewe, wat hom by die dood van die liggaam losmaak en dit oorleef, is suiwer van Griekse heidense oorsprong. In die ou verbond identifiseer God “ *die siel met die bloed* ” van sy menslike of dierlike skepsele: Lev.17:14: “ ***Want die siel van alle vlees is sy bloed wat daarin is. Daarom het Ek aan die kinders van Israel gesê: Julle mag die bloed van geen vleis eet nie; want die siel van alle vlees is sy bloed ; elkeen wat dit eet, moet uitgeroei word.*** ”. Hy neem dus die teenoorgestelde siening van toekomstige Griekse teorieë en berei 'n Bybelse parade voor teen die filosofiese gedagtes wat onder heidense volke gebore sal word. Mens- en dierlewe maak staat op die werking van die bloed. Gemors, of bevuil deur verstikking, verskaf die bloed nie meer suurstof aan die elemente van die fisiese liggaam insluitend die brein, die ondersteuning van denke nie. En as laasgenoemde nie suurstofryk is nie, stop die gedagtebeginsel en bly niks na hierdie laaste stadium lewendig nie; indien nie die herinnering aan die samestelling van die dooie “ *siel* ” in die ewige gedagte van God met die oog op sy toekomstige “ *opstanding* ” nie, wanneer hy dit sal “ *opwek* ” of, wanneer hy dit “ *weer sal opwek* ”, volgens die geval, vir die ewige lewe of vir die definitiewe vernietiging van die “ *tweede dood* ”.

Vers 14: “ *Die vrugte wat jou siel begeer het, het ver van jou af weggegaan; en alle fyn en mooi dinge is vir jou verlore, en jy sal dit nooit weer vind nie.* »

Ter bevestiging van wat in die vorige vers verduidelik is, reken die Gees die " *begeertes* " van pouslike Rome toe aan sy " *siel* ", sy verleidelike en bedrieglike persoonlikheid. Erfgenaam van Griekse filosofieë, die Katolieke geloof was die eerste wat die vraag gevra het oor die toeskrywing van die siel aan diere en mense wat op nuwe lande ontdek is. Trouens, die vraag het sy antwoord; dit is gebaseer op die keuse van die regte hulpwerkwoord: die mens **het nie** 'n siel nie, want hy **is** 'n siel.

Die Gees som die gevolge van ware dood op wat Hy in Pred.9:5-6-10 vasgestel en geopenbaar het. Hierdie besonderhede sal nie in die geskrifte van die nuwe alliansie hernu word nie. Ons sien dus die belangrikheid daarvan om die hele Bybel te bestudeer. Vernietig, sal " *Babilon* " vir altyd " *die vrugte wat haar siel begeer* " en " *al die delikate en wonderlike dinge* " wat sy waardeur en gesoek het, " *verloor* " het. Maar die Gees spesifiseer ook: " *vir jou* "; omdat die uitverkorenes, anders as sy, die waardering van die wonders wat God met hulle sal deel, vir ewig sal kan uitbrei.

Vers 15: " *Die handelaars van hierdie dinge wat daardeur verryk word, sal hulleself ver weg hou uit vrees vir sy pyniging; hulle sal ween en treur.* "

In verse 15 tot 19 teiken die Gees " *die handelaars wat daardeur verryk is* ". Herhalings openbaar 'n klem op die uitdrukking " *in 'n enkele uur* ", wat drie keer in hierdie hoofstuk herhaal word, sowel as die uitroep " *Wee! Wee!* ". Die getal 3 simboliseer perfeksie. God dring dus daarop aan om die onherroeplike karakter van die profetiese aankondiging te bevestig; hierdie straf sal in al sy goddelike volmaaktheid voltrek word. Die uitroep: " *Wee! Wee!* ", wat deur die handelaars geloods is, weerspieël die waarskuwingskreet wat deur sy uitverkorenes in Openb. 14:8 gelanseer is: " *Sy het geval! Sy het geval! Babilon die Grote.* " Hierdie handelaars hou die vernietiging daarvan van ver af dop, " *uit vrees vir sy pyniging* ". En hulle is reg om hierdie vrug van die regverdigde toorn van die lewende God te vrees, want deur spyt te wees oor die vernietiging daarvan, plaas hulle hulself in sy kamp, en sal op hul beurt vernietig word deur die moorddadige menslike woede van die ontroosbare slagoffers van godsdienstige misleiding. Hierdie vers maak ons bewus van die enorme verantwoordelikheid van kommersiële belange vir die sukses van die Rooms Katolieke Kerk. Die " *handelaars* " het die prostituut en haar ergste wrede en despotiese besluite ondersteun, suiwer uit 'n aptyt vir finansiële en materiële verryking. Hulle het 'n blinde oog gedraai vir al sy hoogs afskuwelike misbruike en verdien om sy finale lot te deel. 'n Historiese voorbeeld het betrekking op die Parysenaars wat vanaf die begin van die Hervorming in die tyd van koning Frans I ^{en na hom} die kant van die Katolieke geloof teenoor die Gereformeerde geloof gestel het.

Vers 16: " *En sal sê: Wee! Wee! Die groot stad wat bekleed was met fyn linne, pers en bloedrooi stowwe en versier was met goud en edelgesteentes en pêrels! In 'n enkele uur is soveel rykdom vernietig!* »

Hierdie vers bevestig die teiken; " *Babilon die Grote, bekleed met fyn linne, purperrooi en bloedrooi stowwe* "; die kleure van die mantels van konings, aangesien dit om hierdie rede is dat die spottende Romeinse soldate die skouers van Jesus bedek het met 'n mantel van " *pers* ". Hulle kon nie die betekenis

voorstel wat God aan hulle optrede gegee het nie: as 'n versoenende slagoffer het Jesus die draer geword van die sondes van sy uitverkorenes wat deur hierdie kleure, *bloedrooi of pers aangewys is*, volgens Jes.1:18. “ *Een enkele uur* ” sal genoeg wees om Rome, sy pous en sy geestelikes te vernietig, na die wederkoms in heerlijkheid van Jesus Christus wat kom om die dood van sy uitverkorenes te voorkom. In hierdie laaste toets sal hulle getrouheid die verskil maak, sodat ons kan verstaan waarom God veral daarop aandring om hulle geloof te versterk en die absolute vertrouwe wat hulle daaraan gewoond moet raak om in Hom te plaas. Vir 'n lang tyd kon die mens net oortuig wees dat sulke vernietiging " *in 'n enkele uur* " 'n wonderwerk was en dus 'n direkte ingryping van God, soos met Sodom en Gomorra. In ons tyd wanneer die mens kernvuur bemeester het, is dit minder verbasend.

Vers 17: “ *En al die vlieëniërs, almal wat na hierdie plek vaar, die matrose en almal wat die see werk, het ver gestaan.* ”

Hierdie vers is veral teiken “ *die wat die see uitbuit, die vlieëniërs, die matrose wat na hierdie plek vaar, almal wat ver weg gehou is* ”. Dit was deur gebruik te maak van die begeerte van konings om hulself te verryk dat die pouslike kerk self verryk is. Sy het die verowering van lande wat onbekend was aan mans ondersteun en geregverdig tot die tyd van hul ontdekking toe haar Katolieke dienaars verskriklike slagtings op bevolkings uitgevoer het in die naam van Jesus Christus. Dit was hoofsaaklik die geval van Suid-Amerika en die bloedige ekspedisies onder leiding van generaal Cortés. Die goud wat uit hierdie gebiede onttrek is, het na Europa teruggekeer om die Katolieke konings en die medepligtige pousdom te verryk. Verder herinner die klem op die mariene aspek ons daaraan dat dit as 'n regime van die " *dier wat uit die see opkom* " is dat sy band met " *die matrose* " versterk is vir hul gemeenskaplike verryking.

Vers 18: “ *En hulle het uitgeroep toe hulle die rook van sy brand sien: Watter stad was soos die groot stad? »*

“ *Watter stad was soos die groot stad? »* skree die matrose wanneer hulle “ *die rook van sy brand* ” sien. Die antwoord is vinnig en eenvoudig: geen. Omdat geen stad soveel mag gekonsentreer het nie, burgerlik soos 'n keiserlike stad, toe godsdienstig sedert 538. Katolisisme is na alle lande op die planeet uitgevoer behalwe in Rusland waar die Oosters-Ortodokse geloof dit verwerp het. Nadat hy hom verwelkom het, het China hom ook baklei en vervolg. Maar vandag oorheers dit steeds die hele Weste en sy uitgroeisels van Amerika, Afrika en Australië. Dit is die eerste godsdienstige toeristeplek ter wêreld wat besoekers van oor die hele wêreld lok. Sommige kom om "ou ruïnes" te sien, ander gaan daarheen om die plek te sien waar die Pous en sy kardinale woon.

Vers 19: “ *En hulle het stof op hul koppe gegooi en geweën en getreur en uitgeroep en gesê: Wee! Wee! Die groot stad, waar almal wat skepe op die see gehad het, verryk is deur sy weelde, is in 'n enkele uur vernietig!* »

Dit is die derde herhaling waar al die vorige uitdrukings bymekaar gebring word, sowel as die verduideliking " *in 'n enkele uur is dit vernietig* ". " *Die groot stad waar almal wat skepe op die see het, ryk geword het deur sy weelde.* " Die beskuldiging word baie duidelik, dit is inderdaad deur die weelde van die pouslike regime dat die maritieme skeepseienaars ryk geword het deur die

rykdom van die wêreld na Rome te bring. Rome verkry sy verryking uit sy deel van die eiendom van sy teenstanders wat deur sy ewige bondgenoot, die burgerlike monargiese mag, sy gewapende vleuel vermoor is. As 'n historiese voorbeeld het ons die dood van die "Templars", wie se eiendom tussen die kroon van Philippe Le Bel en die Rooms-Katolieke geestelikes verdeel is. Later sou dit die geval wees vir die "Protestante".

Vers 20: “ *Hemel, wees bly oor haar! En julle, heiliges, apostels en profete, verbly julle ook! Want God het reg aan jou gedoen deur haar te oordeel.* »

Die Gees nooi die bewoners van die hemel en die ware heiliges, die apostels en profete van die aarde, om hulle te verheug in die vernietiging van Romeinse Babilon. Vreugde sal dus in ooreenstemming wees met die pyne en lyding wat sy die dienaars van die God van die waarheid gemaak het of wou laat verduur, met betrekking tot die laaste uitverkorenes wat getrou is aan die geheiligde Sabbat.

Vers 21: “ *Toe neem 'n magtige engel 'n klip soos 'n groot meulsteen en gooi dit in die see en sê: So sal die groot stad Babel met geweld neergewerp word en nie meer gevind word nie.* »

Die vergelyking van Rome met 'n " *klip* " suggereer drie idees. Eerstens kompeteer die pousdom met Jesus Christus wat self gesimboliseer word deur 'n " *klip* " in Dan.2:34: “ *Julle het gekyk toe 'n klip sonder die hulp van enige hand losgemaak is en die voete van yster en klei van die beeld, en hulle in stukke gebreek.* » Ander verse van die Bybel skryf ook hierdie simbool van " *klip* " aan hom toe in Sag.4:7; “ *hoofhoek* ” in Ps.118:22; Mat.21:42; en Hand.4:11: “ **Jesus is die steen wat verwerp is deur julle wat bou** , en wat die hoof van die hoek geword het ”. Die tweede idee is die sinspeling op die pouslike aanspraak om die apostel “ *Petrus* ” op te volg; die hooforsaak van " *die sukses van sy ondernemings en die sukses van sy listiges* ", dinge wat God in Dan.8:25 aan die kaak stel. Dit is des te meer so aangesien die apostel Petrus nooit die hoof van die Christelike Kerk was nie, want hierdie titel gaan aan Jesus Christus self. Die pouslike " *ruse* " is dus ook 'n " *leuen* ". Die derde voorstel het betrekking op die naam van die pouslike godsdienstige vesting, sy gesogte basiliek genaamd “Sint Petrus van Rome”, wie se baie duur konstruksie gelei het tot die verkoop van “aflate” wat dit in die oë van die hervormende monnik Martin Luther ontmasker het. Hierdie verduideliking bly nou verwant aan die tweede idee. Die Vatikaan-terrein het as 'n begraafplaas gedien, maar die vermoedelike graf van Petrus die Apostel van die Here was in werklikheid dié van "Simon Petrus die towenaar", 'n aanbieder en priester van die slanggod genaamd Aesculapius.

Om terug te kom na ons dag, profeteer die Gees teen Romeinse “ *Babilon* ”. Hy vergelyk die toekomstige vernietiging daarvan met die beeld van 'n " *groot meulsteen* " van " *klip* " wat 'n " *engel in die see gooi* ." Deur hierdie illustrasie bring hy 'n beskuldiging teen Rome wat in Matt.18:6 geïdentifiseer word: “ *Maar as iemand een van hierdie kleintjies wat in My glo, skandeer, sou dit vir hom beter wees as 'n meulsteen om sy nek gehang word. en gooi dit op die bodem van die see* . En in sy geval het sy nie net een van hierdie kleintjies wat in hom glo, skandaal gemaak nie, maar menigtes. Een ding bly seker, dit is dat sodra dit “

vernietig is, dit nooit weer gevind sal word nie ". Sy sal nooit weer iemand seermaak nie.

Vers 22: “ *En die geluide van sitiespelers, musikante, fluitspelers en basuinspelers sal nie meer onder julle gehoor word nie, en geen ambagsman van enige ambag sal onder julle gevind word nie, 'sal die geluid van die meulsteen in julle huis, '*

Die Gees roep dan die musikale klanke op wat die sorgvryheid en blydschap van die inwoners van Rome uitgedruk het. Sodra dit vernietig is, sal ons hulle nie meer daar hoor nie. In geestelike sin sinspeel dit op die boodskappers van God wie se woorde met dieselfde effek gehoor is as die musikale klanke van die " *fluit- of trompetspelers* "; 'n beeld gegee in gelykenis in Matt.11:17. Hy noem ook die " *geluide* " wat gemaak is deur vakmanne wat oorlaai is met werkbestellings, want uit 'n antieke stad het slegs " *geluide* " van professionele aktiwiteite uitgekom, insluitend " *die geraas van die meulsteen* " wat verander het om die graankorrel te maal, of om te slyp. snyinstrumente soos sekel en seis, messe en swaarde; dit, reeds in antieke Chaldeërs Babilon, volgens Jer.25:10.

Vers 23: “ *Die lig van die lamp sal nie meer onder julle skyn nie, en die stem van die bruidegom en die vrou sal nie meer onder julle gehoor word nie, omdat julle handelaars die grotes van die aarde was, omdat al die nasies verlei deur jou betowerings ,*

“ *Die lig van die lamp sal nie meer in jou huis skyn nie.* » In geestelike taal waarsku die Gees Rome dat die lig van die Bybel hom nie meer die kans sal bied om verlig te word om die waarheid volgens God te ken nie. Die beelde uit Jer.25:10 word herhaal maar " *die liedere van die bruidegom en die bruid* " word hier " *die stem van die bruidegom en die bruid wat nie meer in jou huis gehoor sal word nie* ". Geestelik is hulle die stemme van die oproepe wat Christus en sy Uitverkore Vergadering gemaak het aan verlore siele om bekeer en gered te word. Hierdie moontlikheid sal vir altyd weg wees, na die vernietiging daarvan. “ *Want jou handelaars was die grotes van die aarde .*” Dit was deur sy verleiding van die groot mense van die aarde dat Rome sy Katolieke godsdiens na baie mense van die aarde kon uitbrei. Sy het hulle as verteenwoordigers van haar godsdienstige besigheid gebruik. En die gevolg is dat “ *al die nasies deur u towerye verlei is .*” Hier verwys God na Katolieke massas as " *betowerings* " wat heidense kultusse van bese towenaars en hekse kenmerk . Dit is waar dat deur die gebruik van herhalende formalistiese formules, ydele herhalings, die Katolieke godsdiens min ruimte laat vir die skepper God om homself uit te druk. Hy probeer dit nie eers doen nie, want hy skryf 'n " *vreemde god* " aan haar toe in Dan.11:39 en het haar nooit as 'n dienaar erken nie; die "vicaris van die Seun van God", die pous se titel, is dus nie sy plaasvervanger nie. Die volgende vers sal die rede gee.

Vers 24: “ *en omdat die bloed van die profete en van die heiliges en van almal wat op die aarde gedood is, daarin gevind is.* »

"... *en omdat die bloed van die profete, van die heiliges daarin gevind is* ": Hard, onbuigsam, onsensitief en wreed deur sy geskiedenis, het Rome sy weg deur die bloed van sy slagoffers gemaak. Dit was waar vir heidense Rome, maar ook vir pouslike Rome wat die konings sy opponente laat doodmaak het, die dienaars wat deur God verlig is wat dit gewaag het om die diaboliese aard daarvan

aan die kaak te stel. Sommige is deur God beskerm soos Valdo, Wyclif en Luther, ander was nie en hulle het hul lewens as martelare van die geloof, op paaltjies, blokke, pilare of galg beëindig. Die profetiese vooruitsig om te sien dat die werking daarvan definitief ophou, kan net die inwoners van die hemel en die ware heiliges van die aarde verheug. “... *en van almal wat op aarde gedood is* ”: Wie hierdie oordeel vel, weet waarvan hy praat, want hy volg die optrede van Rome sedert die stigting in 747 vC. Die wêreldsituasie van die laaste dae is die laaste vrug wat gedra word deur die oorwinnende en oorheersende Weste van die ander volke van die aarde. Monargiese destydse republikeinse Rome het die mense van die aarde wat dit onderwerp het, verslind. Die model van hierdie samelewing het gebly dié van 2000 jaar van ware en valse Christenskap. Daarna het heidense Rome, pouslike Rome die beeld van die vrede van Christus vernietig en die model wat vir mense geluk sou gebring het, van die mensdom weggeneem. Deur die slagting van die ware lam-dissipels van Jesus Christus te regverdig, het dit die weg oopgemaak vir die godsdienstige botsings wat die mensdom na 'n skrikwekkende volksmoorde derde wêreldoorlog lei. Dit is nie sonder rede dat die norm van keelsny deur Islamitiese gewapende groepe in die openbaar vertoon word nie. Hierdie haat vir Islam is 'n laat reaksie op die oorloë van die Kruistogte wat op 27 November 1095 deur Urban II vanaf Clermont-Ferrand van stapel gestuur is.

Openbaring 19: Die Slag Armageddon van Jesus Christus

Vers 1: “ *Hierna het ek soos 'n harde stem van 'n groot menigte in die hemel gehoor wat sê: Halleluja! Verlossing, heerlikheid en krag behoort aan ons God.* ”

Voortgesette van die vorige hoofstuk 18, bevind die verlose en geredde uitverkorenes hulle in die hemel, draers van die “ *nuwe naam* ” wat hul nuwe hemelse natuur aandui. Vreugde en blydschap heers en die getroue hemelse engele verhef die verlosser, God. Hierdie “ *skare* ” *talle* ” verskil van die “ *skare wat niemand kon tel nie* ” wat in Openb.7:9 aangehaal word. Dit verteenwoordig 'n samekoms van die heilige hemelse engele van God wat sy “ *heerlikheid* ” verhef, want in vers 4 sal die aardse uitverkorenes gesimboliseer deur die “ *24 ouderlinge* ” reageer en hul nakoming van die opmerkings bevestig deur te sê: “ *Amen!* » Wat beteken: Voorwaar!

Die volgorde van die terme “ *redding, heerlikheid, krag* ” het sy logika. “ *Redding* ” is gegee aan die aardse uitverkorenes en heilige engele wat “ *eer* ” gegee het aan die Skepper-God wat, om hulle te red, sy goddelike “ *krag* ” aangeroep het om gemeenskaplike vyande te vernietig.

Vers 2: “ *omdat sy oordele waaragtig en regverdig is; want hy het die groot hoer geoordeel wat die aarde verderf deur haar hoerery, en hy het die bloed van haar dienaars gewreek deur dit uit sy eie hand te eis.* »

Die verkose amptenare wat die dors na waarheid en ware geregtigheid gemeen het, is nou ten volle bevredig en vervul. In sy blinde waansin het die mensdom afgesny van God gedink dat dit geluk aan die laaste volke kan bring deur die standaard van sy geregtigheid te versag; net die bose het hierdie keuse benut en soos gangreen het dit die hele liggaam van die mensdom binnegeval. Die goeie en barmhartige God wys in sy oordeel oor “ *Babilon die grote* ” dat hy wat dood gee, die dood moet ly. Dit is nie 'n daad van kwaadwilligheid nie, maar 'n daad van geregtigheid. Wanneer dit dus nie meer weet hoe om die skuldiges te straf nie, word geregtigheid onreg.

Vers 3: “ *En hulle sê vir die tweede keer: Halleluja! ...en sy rook styg tot in alle ewigheid.* »

Die beeld is misleidend, want “ *die rook* ” van die vuur wat Rome vernietig het, sal ná sy vernietiging verdwyn. Die “ *eone van eeue* ” dui op die beginsel van ewigheid wat slegs betrekking het op die oorwinnaars van die universele hemelse en aardse beproewings. In hierdie uitdrukking dui die woord “ *rook* ” op vernietiging en die uitdrukking “ *eeue van eeue* ” gee dit 'n ewige effek, dit wil sê, definitiewe vernietiging; sy sal nooit weer opstaan nie. Trouens, in die ergste geval kan “ *rook* ” in die gedagtes van die lewendes opstyg as 'n herinnering aan 'n glorieryke goddelike optrede wat deur God teen Rome, die bloedige vyand, uitgevoer is.

Vers 4: “ *En die vier en twintig ouderlinge en die vier lewende wesens het neergeval en God aanbid wat op die troon sit, en gesê: Amen! Halleluja!* »

Voorwaar! Lof aan YaHWéH! ... sê saam die verlostes van die aarde en die wêreld wat rein gebly het. Aanbidding van God word gekenmerk deur prostrasie; 'n wettige vorm wat uitsluitlik daarvoor gereserveer is.

Vers 5: “ *En 'n stem het van die troon af gekom wat sê: Prys onse God, al sy dienaars wat Hom vrees, klein en groot!* »

Hierdie stem is dié van “ *Migaël* ”, Jesus Christus, die twee hemelse en aardse uitdrukkings waaronder God Homself aan sy skepsele openbaar. Jesus sê: “ *julle wat Hom gevrees het* ”, so herinner hy aan die “ *vrees* ” van God wat in die boodskap van die eerste engel van Openb.14:7 geëis word. Die “ *vrees vir God* ” som net die intelligente houding van 'n skepsel op teenoor sy Skepper wat mag oor lewe en dood daarvoor het. Soos die Bybel in 1 Johannes 4:17-18 leer: “ *volmaakte liefde verdryf vrees* ”: “ *Soos Hy is, so is ons ook in hierdie wêreld: hierin is die liefde volmaak in ons, dat ons vertrouwe kan hê in die dag van oordeel. Vrees is nie in liefde nie, maar volmaakte liefde verdryf vrees; want vrees behels straf, en hy wat vrees, is nie volmaak in liefde nie .*” Dus, hoe meer die uitverkorene God liefhet, hoe meer gehoorsaam hy hom, en hoe minder rede het hy om hom te vrees. Uitverkorenes word deur God uit die kleintjies gekies, soos die apostels en nederige dissipels, maar ook uit die grotes soos die groot koning Nebukadnesar. Hierdie koning van die konings van sy tyd is 'n perfekte voorbeeld dat hoe groot hy ook al is onder die mense, 'n koning is slegs 'n swak skepsel voor die Almagtige Skepper God.

Vers 6: “ *En ek het gehoor soos die stem van 'n groot menigte, soos die geluid van baie waters en soos die geluid van harde donderweer wat sê: Halleluja! Want die Here ons God, die Almagtige, het in sy koninkryk ingegaan.* »

Hierdie vers bring uitdrukkings wat reeds gesien is bymekaar. Die “ *baie menigte* ” in vergelyking met die “ *geruis van baie waters* ” word deur sy Skepper voorgestel in Openb.1:15. Die “ *stemme* ” wat hulself uitdruk, is so “ *talryk* ” dat dit net vergelyk kan word met die dreuning, die “ *geraas van die donderweer* ”. “ *Halleluja! Want die Here ons God, die Almagtige, het in sy koninkryk ingegaan.* » Hierdie boodskap was die aksie van die “ *sewende basuin* ” in Openb. 11:17: “ *en sê: Ons dank U, Here God, Almagtige, wat is en wat was, want U het u groot krag aangegryp en u koninkryk in besit geneem.* .”

Vers 7: “ *Laat ons juig en bly wees en Hom heerlikheid gee; want die bruilof van die Lam het gekom, en sy bruid het haar gereed gemaak,*

Die “ *vreugde* ” en “ *vreugde* ” is ten volle geregverdig, want die tyd vir “ *geveg* ” is verby. In die hemelse “ *heerlikheid* ”, die “ *bruid* ”, het die Vergadering van die verlose uitverkorenes van die aarde aangesluit by sy “ *Bruidegom* ”, Christus, die lewende God “ *Migaël* ”, YaHWéH. In die teenwoordigheid van al hul hemelse vriende, sal die verlostes en Jesus Christus die “ *bruilofsfees* ” vier wat hulle verenig. “ *Die bruid het haarself voorberei* ” deur al die goddelike waarhede wat die Katolieke geloof in sy weergawe van die Christelike geloof laat verdwyn het, te herstel. Die “ *voorbereiding* ” was lank, gebou oor 17 eeue se godsdiensgeskiedenis, maar veral sedert 1843, die datum van die begin van die goddelike eis vir die verskillende herstellings wat noodsaaklik geword het, dit wil sê al die waarhede wat nie deur die vervolgte Protestantse hervormers herstel is nie. Die voltooiing van hierdie voorbereiding is bereik deur die laaste dissidente Sewendedag Adventiste wat in die goedkeuring van God en die lig wat Jesus hom gegee het gebly het tot aan die einde en reeds tot die begin van 2021 wanneer ek hierdie weergawe van sy ligte skryf.

Vers 8: “ *En aan hom is gegee om hom te beklee met blink en suiwer fyn linne. Want fyn linne is die regverdigte werke van die heiliges.* »

“ *Fyn linne* ” dui op “ *die regverdige werke van die “ware laaste” heiliges* . Hierdie “ *werke* ” wat God “ *regverdiges* ” noem, is die vrug van goddelike openbarings wat agtereenvolgens gebring is sedert 1843 en 1994. Hierdie werk is die jongste vrug wat die goddelike inspirasies wat sedert 2018 gegee is aan diegene wat hy liefhet en seën en “ *voorbereid* ” openbaar vir die “ *troue* ” genoem in hierdie vers. As God die “ *regverdige werke* ” van sy ware “ *heiliges* ” seën , intedeel, het hy die kamp van valse heiliges wie se “ *werke* ” “onregverdig” was, vervloek en geveg, totdat hy dit vernietig het.

Vers 9: “ *En die engel sê vir my: Skryf: Geseënd is die wat na die bruilofsmaal van die Lam geroep is! En hy het vir my gesê: Hierdie woorde is die ware woorde van God .* ”

Hierdie saligspreking word toegeken aan die heiliges wat verlos is deur die bloed van Jesus Christus wie se pioniers besorg was oor dié van Dan.12:12 (*Geseënd is die wat wag tot 1335 dae*) van die pioniers wat presies gesimboliseer sal word deur die “ *144,000* ” of 12 X 12 X 1000 van Apo.7. Om vir ewig in die hemel in te gaan is inderdaad 'n rede vir groot geluk wat diegene wat hierdie kans het, goddelik “ *gelukkig* ” sal maak. Geluk is nie die enigste faktor om voordeel te trek uit hierdie voorreg nie, maar die aanbod van verlossing word deur God aan ons aangebied as 'n "tweede kans" na die erfenis en veroordeling van die erfsonde. Die belofte van verlossing en toekomstige hemelse vreugdes word gesertifiseer as dié van God se mondelinge toewyding wat ons geloof waardig is omdat hy sy verpligtinge permanent nakom. Die beproewinge van die laaste dae sal sekerhede vereis waarin twyfel geen plek meer sal hê nie. Die uitverkorenes sal moet staatmaak op geloof wat gebou is op die geopenbaarde beloftes van God, want wat geskryf is, is voorheen gesê. Dit is hoekom die Bybel, Heilige Skrif, genoem word: die Woord van God.

Vers 10: “ *En ek het voor sy voete neergeval om hom te aanbid; maar hy het vir my gesê: Pasop om dit nie te doen nie! Ek is jou medediensknege en dié van jou broers wat die getuienis van Jesus het. Aanbid God. Want die getuienis van Jesus is die gees van profesie.* »

God buit Johannes se dwaling uit om aan ons sy veroordeling van die Katolieke geloof te openbaar wat sy lede hierdie tipe aanbidding van die skepsel leer. Maar dit teiken ook die Protestantse geloof wat ook hierdie fout begaan deur die heidense “dag van die son” wat van Rome geërf is, te eer. Die engel wat met hom praat is ongetwyfeld “Gabriël” die goddelike sendingleier naby God wat reeds aan Daniël en Maria, die “surrogaat” moeder van Jesus, verskyn het. So hoog as wat hy is, demonstreer “Gabriël” dieselfde nederigheid as Jesus. Hy maak net aanspraak op die titel van “ *metgesel in diens* ” van Johannes tot die laaste verkose afwykende Adventiste van die eindtyd. Sedert 1843 het die uitverkorenes by hulle “ *die getuienis van Jesus* ” wat volgens hierdie vers “die gees van profesie” aandui. Adventiste het, tot hul eie verlies, hierdie “ *gees van profesie* ” beperk tot die werk wat deur Ellen G. White, die boodskapper van die Here tussen 1843 en 1915 verrig is. Hulle het dus self 'n beperking gestel aan die lig wat deur Jesus gegee is. Die “ *gees van profesie* ” is egter 'n permanente gawe wat voortspuit uit 'n outentieke verhouding tussen Jesus en sy dissipels en wat bowenal gebaseer is op sy besluit om 'n sending toe te vertrou aan 'n diensknege

wat hy met al die gesag van sy goddelikheid kies. Hierdie werk getuig hiervan: die “gees van profesie” is nog baie aktief en kan voortduur tot aan die einde van die wêreld.

Vers 11: “ *Toe sien ek die hemel geopend, en daar verskyn 'n wit perd. Hy wat op hom gery het, word genoem Getrou en Waaragtig, en hy oordeel en veg in geregtigheid.* »

In hierdie toneel neem die Gees ons terug na die aarde voor die finale oorwinning en vernietiging van “ *Babilon die Grote* ”. Die Gees illustreer die oomblik wanneer, met sy wederkoms, die heerlike Christus die aardse rebelle konfronteer. In verheerlikte Jesus Christus kom God uit sy onsigbaarheid: “ *die hemel is oop* ”. Hy verskyn in die beeld van die “ *eerste seël* ” van Openb. 6:2, as 'n ruiter, Leier, wat op pad is “ *as 'n oorwinnaar en om te oorwin* ” op 'n “ *wit perd* ” beeld van sy kamp gekenmerk deur reinheid en heiligheid . Die naam “ *getrou en Waaragtig* ” wat hy homself in hierdie toneel gee, plaas die handeling in die verlenging van die laaste tyd wat geprofeteer is deur die naam “ *Laodisea* ” in Openb.3:14. Hierdie naam beteken “geoordeelde mense” wat hier bevestig word deur die presiesheid: “ *Hy oordeel* ”. Deur te spesifiseer dat hy “ *veg met geregtigheid* ”, roep die Gees die oomblik van die “ *slag van Armageddon* ” van Openb. 16:16 op, waarin hy veg teen die kamp van onreg wat gelei word deur die duiwel en verenig word deur die eer wat aan die “dag van die son” geërf van Konstantyn I^{en} die Rooms-Katolieke pouse.

Vers 12: “ *Sy oë was soos 'n vuurvlam; op haar kop was verskeie diadems; hy het 'n gekrewe naam gehad, wat niemand ken nie, behalwe hyself;* »

As ons die konteks van die toneel ken, kan ons verstaan dat “ *sy oë* ” in vergelyking met 'n “ *vlam van vuur* ” na die teikens van sy woede kyk, die verenigde rebelle “ *gereed vir geveg* ” sedert Openb.9:7-9, d.w.s. 1843. Die betekenis van “ *verskeie diadems* ” wat op “ *sy kop* ” gedra word, sal in vers 16 van hierdie hoofstuk gegee word: hy is die “ *Koning van die konings en Here van die here* ”. Sy “ *gekrewe naam wat niemand behalwe hyself ken nie* ” dui op sy ewige goddelike natuur.

Vers 13: “ *En Hy was bekleed met 'n kleed wat met bloed geverf was. Sy naam is die Woord van God.* »

Hierdie “ *bloedbevlekte kledingstuk* ” dui op twee dinge. Die eerste is sy geregtigheid wat hy verkry het deur sy eie “ *bloed* ” te vergiet vir die verlossing van sy uitverkorenes. Maar hierdie opoffering wat vrywillig deur hom gemaak is om sy uitverkorenes te red, vereis die dood van hulle aggressors en vervolgers. Sy “ *kleed* ” sal weer met “ *bloed* ” bedek wees , maar hierdie keer sal dit dié van sy vyande wees “ *wat in die parskuip van die druiwe van die toorn van God vertrap is* ” volgens Jesaja 63 en Openb. 14:17 tot 20. Hierdie naam “ *die Woord van God* ” openbaar die lewensbelangrikheid van die aardse bediening van Jesus en van sy openbarings wat opeenvolgend op aarde en uit die hemel gegee is na sy opstanding. Ons Verlosser was God self verborge in 'n aardse voorkoms. Sy permanente onderrig wat deur sy verkose amptenare ontvang word, sal die verskil maak tussen die geredde kamp en die verlore kamp.

Vers 14: “ *Die leërs wat in die hemel is, het Hom gevolg op wit perde, bekleed met fyn linne, wit, rein.* »

Die beeld is glorieryk, die “ *wit* ” van reinheid kenmerk die heiligheid van God se kamp en sy menigte engele wat getrou gebly het. Die “ *fyn linne* ” openbaar hulle “ *regverdige* ” en *suiwer werke* .

Vers 15: “ *'n skerp swaard het uit sy mond gekom om die nasies te verslaan; Hy sal hulle met 'n ysterstaf versorg; en hy sal die parskuip trap van die gloed van die toorn van die Almagtige God .*”

Die “ *woord van God* ” het die Bybel aangedui, sy heilige “ *woord* ” wat sy lering bymekaargebring het wat die uitverkorenes in sy goddelike waarheid gelei het. Op die dag van sy terugkeer kom die “ *Woord van God* ” soos 'n “ *skerp swaard* ” om sy opstandige, protesterende, twisspelende vyande dood te maak, gereed om die bloed van sy laaste uitverkorenes te vergiet. Die vernietiging van sy vyande verlig die uitdrukking “ *hy sal hulle met 'n ysterstaf regeer* ” wat ook die oordeelswerk aandui wat uitgevoer word deur die uitverkorenes wat volgens Openb.2:27 sal oorwin. Die plan van goddelike wraak wat “ *oesjaar* ” in Openb. 14:17 tot 20 genoem word, word weer hier bevestig. Hierdie tema word ontwikkel in Jes.63 waar die Gees spesifiseer dat God alleen optree sonder enige mens by hom. Die rede is dat die verkose amptenare wat reeds na die hemel geneem is, nie die drama wat die rebelle tref, aanskou nie.

Vers 16: “ *Hy het op sy kleed en op sy heup 'n naam gehad wat geskrywe was: Koning van die konings en Here van die here. »*

Die “ *klere* ” dui op die werke van 'n lewende wese en “ *sy bobeen* ” dui op sy krag en sy krag, want 'n belangrike detail, hy verskyn as 'n ruiter, en om op 'n perd te staan, die spiere van die “ *dye* ”, die meeste van die mens, word op die proef gestel en maak aksie moontlik of nie. Sy beeld as 'n ruiter was in die verlede betekenisvol, aangesien dit die voorkoms was wat vegters aangeneem het. Vandag word ons gelaat met die simboliek van hierdie beeld wat vir ons sê dat die ruiter 'n onderwyser is wat 'n groep mense oorheers wat deur die berede “ *perd* ” gesimboliseer word. Die een wat Jesus opvaar, gaan oor sy uitverkorenes wat tans oor die aarde verstrooi is. Sy naam “ *Koning van die konings en Here van die here* ” vorm die onderwerp van ware vertroosting vir sy geliefde uitverkorenes onderworpe aan die onregverdige voorskrif van die konings en here van die aarde. Hierdie onderwerp verdien opheldering. Die model van aardse koningskap is nie ontwerp op grond van beginsels wat deur God goedgekeur is nie. Inderdaad, God het Israel, **volgens sy versoek** , gegee om op aarde regeer te word deur 'n koning, ek haal aan, “soos die ander heidense nasies” wat in daardie tyd bestaan het. God het net gereageer op die versoek van hulle goddelose harte. Want op aarde is die beste van konings net 'n “gruwel” wat “ *maai waar hy nie gesaai het nie* ” en wie God ken, wag nie om deur sy volk omvergewerp te word voordat hy homself hervorm nie. Die model wat Jesus voorgehou het, veroordeel die model wat van geslag tot geslag deur dom, onkundige en goddelose mense op aarde oorgedra word. In God se hemelse wêreld is die leier 'n dienaar van sy volk, en hy kry al sy eer van hulle. Die sleutel tot volmaakte geluk is daar, want geen lewende wese ly as gevolg van sy medemens nie. In sy glorieryke wederkoms kom Jesus om goddelose konings en here te vernietig, en hulle boosheid, wat hulle aan hom toeskryf deur te beweer dat hulle heerskappy 'n goddelike reg is. Jesus sal hulle leer dat dit nie die geval is nie; aan hulle, maar ook aan die menslike massas wat

hulle onreg regverdig. Dit is die verduideliking van “die gelykenis van die talente” wat dan vervul en toegepas word.

Na die konfrontasie

Vers 17: “ *En ek het 'n engel in die son sien staan. En hy het met 'n groot stem uitgeroep en vir al die voëls wat in die middel van die lug gevlieg het gesê: Kom, kom bymekaar vir die groot maaltyd van God ,*

Jesus Christus " Migael " kom in die beeld van die son simbool van goddelike lig om te veg teen die valse Christene aanbidders van die songod wat die verandering van die rusdag wat deur die Keiser Konstantyn ^{1ste} gemaak is, regverdig . In hulle konfrontasie met Christus God, sal hulle ontdek dat die lewende God formidabeler is as hulle songod. Met 'n harde stem roep Jesus Christus 'n samekoms van roofvoëls op.

Let wel : Ek moet weer hier spesifiseer dat die rebelle nie die songoddelikheid op 'n bewuste en vrywillige wyse wil aanbid nie, maar hulle onderskat die feit dat vir God die eerste dag wat hulle vir hul weeklikse rus vereer die besoedeling van sy heiden behou. gebruik van die verlede tyd. Net so openbaar hulle keuse 'n groot minagting vir die orde van tyd wat hy van die begin van sy skepping van die aarde af gevestig het. God tel die dae gemerk deur die rotasie van die aarde op sy as. Tydens sy ingrypings vir sy volk Israel het hy die orde van die week herroep deur, deur dit te noem, die sewende dag genoem "Sabbat" aan te dui. Baie glo dat hulle deur God geregverdig kan word as gevolg van hulle opregtheid. Nóg opregtheid nóg oortuiging is van waarde vir diegene wat die waarheid uitdaag wat duidelik deur God uitgespreek word. Die waarheid daarvan is die enigste standaard wat versoening deur geloof in die vrywillige offer van Jesus Christus toelaat. Persoonlike opinies word nie deur die skepper God gehoor of erken nie, die Bybel bevestig hierdie beginsel met hierdie vers uit Jesaja 8:20: “ *Tot die wet en tot die getuïenis! As ons nie so praat nie, sal daar geen dagbreek vir die mense wees nie .*”

Twee “ *feeste* ” word deur God voorberei: die “ *bruilofsmaal van die Lam* ” waarvan die gaste individueel die uitverkorenes is, aangesien hulle gesamentlik “ *die Bruid* ” verteenwoordig. Die tweede “ *fees* ” is van die makabere tipe en die begunstigdes daarvan is slegs “ *roofvoëls* ”, aasvoëls, kondore, vlieërs en ander spesies van die soort.

Vers 18: “ *Om die vlees van konings te eet, die vlees van militêre bevelvoerders, die vlees van helde, die vlees van perde en die wat daarop ry, die vlees van almal, vry en slawe, klein en groot.*” »

Na die vernietiging van die hele mensdom sal daar niemand meer wees om die liggame onder die aarde te sit nie en volgens Jer.16:4 “ *sal hulle soos mis op die aarde uitgestrooi word .*” Kom ons vind die hele vers wat ons die lot leer wat God behou vir diegene wat Hy vervloek: “ *Hulle sal deur siekte verteer sterf; hulle sal nie trane of begrawe word nie; hulle sal wees soos mis op die aarde; hulle sal deur die swaard en deur hongersnood omkom; en hulle lyke sal voedsel wees vir die voëls van die hemel en die diere van die aarde .*” Volgens die opsomming wat die Gees in hierdie vers 18 aanbied, ontkom geen mens die dood nie. Ek herinner jou daaraan dat die “ *perde* ” die mense simboliseer wat gelei word deur hul burgerlike en godsdienstige leiers volgens Jakobus 3 :3: “ *As ons*

die bietjie in die bek van die perde sit sodat hulle ons gehoorsaam, rig ons ook hulle hele liggaam. »

Vers 19: “ *En ek het die dier gesien en die konings van die aarde en hulle leërs het bymekaargekom om oorlog te voer teen hom wat op die perd sit en teen sy leër. »*

Ons het gesien dat die “ *slag van Armageddon* ” geestelik was en dat die aspek daarvan op aarde bestaan het uit die bevel van die dood van al die laaste ware slawe van Jesus Christus. Hierdie besluit is geneem voor die wederkoms van Jesus Christus en die rebelle was seker van hul keuse. Maar ten tyde van die inwerkingtreeding daarvan, het die lug oopgegaan en die goddelike wrekende Christus en sy engele leërs geopenbaar. Daar is dus geen geveg meer moontlik nie. Niemand kan teen God veg wanneer hy verskyn nie en die resultaat is wat Openb.6:15-17 aan ons geopenbaar het: “ *Die konings van die aarde, die grotes, die militêre bevelvoerders, die rykes, die magtiges, al die slawe en die vrymanne het in die grotte en in die rotse van die berge weggekruip. En hulle sê vir die berge en die rotse: Val op ons en verberg ons vir die aangesig van Hom wat op die troon sit, en vir die toorn van die Lam; want die groot dag van sy toorn het aangebreek, en wie kan standhou? »* Op die laaste vraag is die antwoord: die verkose amptenare wat deur die rebelle vermoor gaan word; uitverkorenes geheilig deur hulle getrouheid aan die heilige Sabbat wat die oorwinning van Jesus oor al sy vyande en dié van sy verlostes geprofeteer het.

Vers 20: “ *En die dier is gevange geneem, en saam met hom die valse profeet, wat tekens voor hom gedoen het waardeur hy die wat die merk van die dier geneem en sy beeld aanbid het, verlei het. Hulle is albei lewendig in die meer gegooi wat brand met vuur en swawel. »*

Aandag! Die Gees openbaar aan ons die finale lot van die laaste oordeel soos God dit voorberei vir “ *die dier en die valse profeet* ”, d.w.s. die Katolieke geloof en die Protestantse geloof wat sedert 1994 deur die valse Adventiste aangesluit het. Vir “ *die meer wat met vuur brand en van swael* ” sal die aarde eers aan die einde van die sewende millennium bedek om sondaars definitief te vernietig en te vernietig, na die laaste oordeel. Hierdie vers openbaar aan ons die wonderlike gevoel van die volmaakte geregtigheid van ons skepper-God. Dit stel die verskil vas tussen die werklike oortreders en die slagoffers wat mislei is, maar skuldig is omdat hulle verantwoordelik is vir hul keuse. Godsdienstige heersers word “ *lewendig in die poel van vuur gegooi* ” omdat hulle volgens Openb. 14:9 die mans en vroue van die aarde aangehits het om “ *die merk van die dier* ” wie se straf aangekondig is, te eer.

Vers 21: “ *En die ander is gedood deur die swaard wat uit die mond van hom wat op die perd sit, uitgekom het; en al die voëls was versadig met hulle vlees .”*

Hierdie “ *ander* ” handel oor nie-Christelike of nie-gelowige mense wat die internasionale beweging gevolg het en die algemene bevel gehoorsaam het sonder persoonlike betrokkenheid by die optrede wat deur die Christelike godsdienstige rebelle uitgevoer is. Omdat hulle nie bedek is deur die geregtigheid van die bloed wat deur Jesus Christus vergiet is nie, oorleef hulle nie Christus se wederkoms nie, maar word nietemin doodgemaak deur sy woord gesimboliseer deur “ *die*

swaard wat uit sy mond uitgegaan het ". Hierdie gevalle wesens wat ooggetuies is van die verskyning van die ware God sal tot die laaste oordeel kom, maar hulle sal nie die lyding ly van die langdurige dood van die " *poel van vuur* " wat gereserveer is vir die groot godsdienstige skuldiges wat aktief was in die rebellie nie. Nadat hulle gekonfronteer is met die heerlikheid van die groot Skepper God, die Groot Regter, sal hulle skielik tot niet gemaak word.

Openbaring 20: **die duisend jaar van die sewende millennium** **en die laaste oordeel**

Die Duiwel se straf

Vers 1: " *Toe het ek 'n engel uit die hemel sien neerdaal met die sleutel van die afgrond en 'n groot ketting in sy hand.* »

" *'n Engel* " of boodskapper van God " *daal uit die hemel* " neer na die aarde wat, beroof van alle vorme van aardse, menslike en dierelewe, hier sy naam " *afgrond* " opneem wat dit in Gen.1:2 aandui. " *Die sleutel* " maak toegang tot hierdie verlate land oop of toe. En " *die groot ketting* " wat in " *sy hand* " gehou word, laat ons verstaan dat 'n lewende wese vasgeketting sal wees op die verlate aarde wat sy tronk sal word.

Vers 2: " *Hy het die draak, die ou slang, wat die duiwel en Satan is, gegryp en hom gebind vir duisend jaar lank.* »

Die uitdrukkings wat " *Satan* ", die opstandige engel, in Openb. 12:9 aandui, word weer hier aangehaal. Hulle herinner ons aan sy baie hoë verantwoordelikheid vir die lyding wat deur sy rebelse karakter veroorsaak word; fisiese en morele lyding en pyn wat deur die oorheersers onderworpe aan sy inspirasies en invloede op mense afgedwing is omdat hulle so goddeloos soos hy was. As 'n " *draak* " het hy heidense keiserlike Rome gelei, en as 'n " *slang* ", pouslike Christelike Rome, maar ontmasker ten tyde van die Hervorming, het hy hom weer gedra as 'n " *draak* " wat deur die gewapende Katolieke en Protestantse ligas en die "dragonnades" bedien is. " van Lodewyk XIV. Uit die kamp van die demoniese engele is " *Satan* " die enigste oorlewende, terwyl hy wag op sy soendood by die laaste oordeel, sal hy vir nog " *duisend jaar* " afgesonder bly, sonder enige kontak met enige skepsel, op die aarde wat word 'n vormlose en woestyn leeg, bevolk slegs deur ontbindende lyke en bene van mense en diere.

Die engel van die afgrond op die verlate aarde: die vernietiger van Openb.9:11 .

Vers 3: " *En Hy het hom in die diepte gewerp en die ingang bo hom toegesluit en verseël, sodat Hy die nasies nie meer sou verlei totdat die duisend jaar vervul was nie. Daarna moet hy 'n rukkie losgemaak word.* »

Die beeld wat gegee word is presies, Satan word op die verlate aarde geplaas onder 'n dekmantel wat hom verhoed om toegang tot die hemel te kry; sodat hy hom onderworpe bevind aan die beperkings van die menslike norm wie

se verlies hy veroorsaak of aangemoedig het. Die ander lewende wesens, hemelse engele en mense wat op hulle beurt engele geword het, is bo hom, in die hemel waartoe hy sedert die oorwinning van Jesus Christus oor sonde en dood nie meer toegang het nie. Maar sy situasie het vererger omdat hy nie meer enige geselskap, geen engel, geen man het nie. In die hemel is “ *die nasies* ” wat hierdie vers aanhaal sonder die vermelding “van die aarde”. Dit is omdat die verlostes van hierdie nasies almal in die hemel in die koninkryk van God is. Die rol van die “ *ketting* ” word dus geopenbaar; dit dwing hom om alleen en geïsoleerd op aarde te bly. In die goddelike program sal die duiwel 'n gevangene bly vir “ *'n duisend jaar* ” aan die einde waarvan hy vrygelaat sal word, met toegang en kontak met die goddelose dooies wat in 'n tweede opstanding opgewek is, vir die “ *tweede dood* ” van die laaste oordeel, op die aarde wat dan, oombliklik, weer bevolk sal word. Hy sal weer die veroordeelde rebelse nasies onderwerp in vergeefse pogings om teen die verlore heilige engele en Jesus Christus die groot Regter te veg.

Die verlostes oordeel die goddelose

Vers 4: “ *En ek het trone gesien; en aan die wat daar gesit het, is mag gegee om te oordeel. En ek het die siele gesien van die wat onthoof is ter wille van die getuienis van Jesus en vanweë die woord van God, en van die wat die dier en sy beeld nie aanbid het nie en die merk op hulle voorhoofde en op hulle hande. Hulle het lewend geword en saam met Christus geregeer duisend jaar lank .*”

“ *Diegene wat op trone sit* ” het koninklike “ *mag* ” om te oordeel . Dit is 'n belangrike sleutel om die betekenis te verstaan wat God aan die woord “ *koning* ” gee. Nou, in sy koninkryk, in Jesus Christus “ *Migael* ”, deel God sy oordeel met al sy menslike skepsele wat van die aarde verlos is. Die oordeel van die aardse en hemelse goddeloses sal kollektief wees en met God gedeel word. Dit is die enigste aspek van die koningskap van die verlore uitverkorenes. Oorheersing is nie gereserveer vir 'n kategorie van uitverkorenes nie, maar vir almal, en die Gees herinner ons dat in die tyd wat op aarde verby is, daar eers verskriklike moorddadige vervolgings was wat hy uitlok met aanhaling: “ *die siele van diegene wat onthoof is omdat van die getuienis van Jesus en vanweë die woord van God* ”; Paulus was een van hulle. Die Gees roep dus die Christelike slagoffers van die Romeinse heidendom en die onverdraagsame Romeinse pouslike geloof wat aktief was tussen die jaar 30 en 1843 op. Dan teiken dit die laaste uitverkorenes wat met die dood bedreig word deur die “ *dier wat uit die aarde opstaan* ” van Apo .13:11 -15, in die laaste uur van aardtyd; gedurende die jaar 2029 tot die eerste dag van die lente wat Pasga in die jaar 2030 voorafgaan.

In ooreenstemming met die aankondiging van die “ *sewende basuin* ” in Openb. 11:18, “ *het die tyd aangebreek om die dooies te oordeel* ” en dit is die nut van die tyd van die “ *duisend jaar* ” wat in hierdie vers 4 aangehaal word. wees die beroep van die verlostes wat in die hemelse ewigheid van God ingegaan het. Hulle sal goddelose mense en gevalle hemelse engele moet “ *oordeel* ”. Paulus sê in 1 Kor.6:3: “ *Weet julle nie dat ons die engele sal oordeel nie? En hoeveel te meer moet ons nie die dinge van hierdie lewe oordeel nie?* »

Die tweede opstanding vir die gevalle rebelle

Vers 5: “ *Die res van die dooies het nie weer lewendig gemaak voordat die duisend jaar voleindig was nie. Dit is die eerste opstanding.* »

Pasop vir die strik! Die frase “ *Die ander dooies het nie weer lewendig geword voordat die duisend jaar voltooi is nie*” maak 'n parentese uit en die uitdrukking wat daarop volg “ *Dit is die eerste opstanding* ”, het betrekking op die eerste dooies in Christus wat opgestaan het aan die begin van die “ *duisend jaar* ” aangehaal. Die hakies roep sonder om dit te noem die aankondiging van 'n tweede “ *opstanding* ” gereserveer vir die goddelose dooies wat aan die einde van die “ *duisend jaar* ” opgewek sal word vir die laaste oordeel en die doodstraf van die “ *poel van vuur en swael* ”; wat die “ *tweede dood* ” bewerkstellig.

Vers 6: “ *Salig en heilig is die wat deel het aan die eerste opstanding! Die tweede dood het geen mag oor hulle nie; maar hulle sal priesters van God en van Christus wees en sal saam met Hom regeer duisend jaar lank.* »

Hierdie vers som God se geopenbaarde regverdige oordeel baie eenvoudig op. Saligspreking is gerig aan die ware uitverkorenes wat aan die begin van die “ *duisend jaar* ” deelneem aan die “ *opstanding van die dooies in Christus* ”. Hulle sal nie tot oordeel kom nie, maar sal self die regters wees in die oordeel wat deur God georganiseer is, in die hemel, vir “ *duisend jaar* ”. Die aangekondigde “ *heerskappy* ” van “ *duisend jaar* ” is slegs 'n “ *bewind* ” van regteraktiwiteit en is beperk tot hierdie “ *duisend jaar* ”. Nadat hulle die ewigheid binnegegaan het, hoef die uitverkorenes nie “ *die tweede dood* ” te vrees of te ly nie, want intendeel, dit is hulle wat die goddelose dooies wat geoordeel word dit sal laat ly. En ons weet dat hierdie die grootste en mees goddelose, wreedaardige en moorddadige godsdienstige skuldiges is. Die verkose regters sal die lengte van die lydenstyd moet bepaal wat elkeen van die geoordeelde wesens individueel moet ervaar, in die proses van hul vernietiging van “ *die tweede dood* ”, wat niks in gemeen het met die huidige eerste aardse dood nie. . Want dit is die skepper God wat vuur die vorm van sy vernietigende werking gee. Vuur het geen effek teen hemelliggame en aardse liggame wat deur God beskerm word nie, soos die ervaring van Daniël se drie metgeselle bewys in Daniël 3. Vir die laaste oordeel, sal die liggaam van die opstanding anders reageer as die huidige aardse liggaam. In Markus 9:48 openbaar Jesus sy besonderheid aan ons deur te sê: “ *waar hulle wurm nie sterf nie en waar die vuur nie uitgeblus word nie* ”. Net soos die ringe van die liggaam van 'n erdwurm individueel geanimeerd bly, sal die liggaam van die verdoemdes lewe besit tot op sy laaste atoom. Die spoed van hulle verbruik sal dus afhang van die lengte van die lydenstyd wat deur die heilige regters en Jesus Christus bepaal is.

Die finale konfrontasie

Vers 7: “ *Wanneer die duisend jaar verby is, sal Satan uit sy gevangenis vrygelaat word.* »

Aan die einde van die “duisend jaar”, vir 'n kort tydjie, sal hy weer geselskap vind. Dit is die oomblik van die tweede “ *opstanding* ” wat vir aardse rebelle gereserveer is.

Vers 8: “ *En Hy sal uitgaan om die nasies te verlei wat in die vier uithoeke van die aarde is, Gog en Magog, om hulle vir oorlog te versamel; hulle getal is soos die sand van die see.* ”

Hierdie geselskap is dié van die “ *nasies* ” wat regoor die aarde opgewek is, soos aangedui deur die formule van die “ *vier hoeke* ”. *van die aarde* ” of vier kardinale punte wat die handeling 'n universele karakter gee. So 'n byeenkoms het niks om te vergelyk nie, behalwe op die vlak van oorlogstrategie 'n ooreenkoms met die Wêreldoorlog III-konflik van die “ *sesde basuin* ” van Openb.9:13. Dit is hierdie vergelyking wat daartoe lei dat God diegene wat by die finale oordeel vergader het, die name “Gog en Magog” gee wat oorspronklik in Eseg.38:2 aangehaal is, en daarvoor in Gen.10:2 waar “Magog” die tweede seun van Jafet is; maar 'n klein detail openbaar slegs die vergelykende aspek van hierdie oproep, want in Eseg.38:2 is Magog die land van Gog, en dit dui op Rusland wat tydens die Derde Wêreldoorlog die grootste aantal soldate van alle tye in werking sal stel oorlogsgeskiedenis; wat sy enorme uitbreiding en vinnige verowering van die lande van die Wes-Europese vasteland regverdig.

Die Gees vergelyk hulle met die “ *sand van die see* ” en beklemtoon dus die belangrikheid van die aantal slagoffers van die laaste oordeel. Dit is ook 'n toespeeling op hul onderwerping aan die duiwel en sy menslike agente wat in Openb. 12:18 of 13:1 (afhangende van die Bybelse weergawe) geopenbaar word: as ons van die “ *draak* ” praat, lees ons: “ *En hy het op die sand gestaan. van die see.* ”

Satan, 'n onverbeterlike rebel, begin weer hoop dat hy God se leer sal kan verslaan en hy verlei die ander veroordeeldes deur hulle te oortuig om teen God en sy uitverkorenes te veg.

Vers 9: “ *En hulle het op die aarde getrek en die laer van die heiliges en die geliefde stad omsingel. Maar vuur het uit die hemel neergedaal en hulle verteer.* » Maar 'n grondverowering beteken niks meer as ons die teëstander nie kan gryp nie omdat hy onaantasbaar geword het; soos Daniël se metgeselle, kan nie vuur of enigiets anders hulle skade aandoen nie. En intendeel, “ *die vuur uit die hemel* ” tref hulle selfs in “ *die kamp van die heiliges* ” waarop dit geen effek het nie. Maar hierdie vuur “ *verteer* ” die vyande van God en sy uitverkorenes. In Sagaria 14 profeteer die Gees die twee oorloë wat geskei is deur die “ *duisend jaar* ”. Dit wat voorafgaan en bereik word deur die “ *sesde basuin* ” word in vers 1 tot 3 aangebied, die res het betrekking op die tweede oorlog wat op die uur van die laaste oordeel gevoer is, en daarna die universele orde wat op die nuwe aarde gevestig is. In vers 4 roep die profesie op die afkoms na die aarde van Christus en sy uitverkorenes in hierdie terme: “ *Sy voete sal vandag staan op die olyfberg wat oorkant Jerusalem is, aan die kant van die ooste; die olyfberg sal in die middel skeur, na die ooste en na die weste, en 'n baie groot dal sal gevorm word: die helfte van die berg sal terugtrek na die noorde en die helfte na die suide.* » Die kamp van die heiliges van die laaste oordeel word dus geïdentifiseer en opgespoor. Kom ons let op dat dit eers aan die einde van die hemelse “ *duisend jaar* ” is dat die “ *voete* ” van Jesus op die aarde sal “ *plaas* ”, “ *op die olyfberg wat oorkant Jerusalem is, aan die kant van die ooste* ”. . Verkeerd vertolk, het

hierdie vers aanleiding gegee tot die foutiewe geloof van die aardse heerskappy van Jesus Christus gedurende die “millennium”.

Vers 10: “ *En die duiwel wat hulle verlei het, is in die poel van vuur en swawel gewerp waar die dier en die valse profeet is. En hulle sal dag en nag gepynig word vir ewig en altyd.* »

Die tyd het aangebreek om die oordeel van godsdienstige rebelle te implementeer wat in Openb.19:20 geopenbaar is. In ooreenstemming met die aankondiging van hierdie vers word “ *die duiwel, die dier en die valse profeet* ” saam, “ *lewendig in die poel van vuur en swael gegooi* ” wat voortspruit uit die werking van die “ *vuur uit die hemel* ” waarby bygevoeg hieraan is die gesmelte ondergrondse magma wat vrygestel word deur breuke in die kors van die aardkors oor die hele oppervlak van die planeet. Die aarde neem dan die voorkoms aan van die “son” wie se “vuur” die vlees van die rebelle verteer, wat self aanbidders (onbewustelik maar skuldig) is van die son wat deur God geskep is. Dit is in hierdie aksie dat die aardse en hemelse skuldiges die “ *torings* ” ly van die “ *tweede dood* ” wat sedert Openb.9:5-6 geprofeteer is. Die onregverdige ondersteuning wat aan die valse rusdag gegee is, het hierdie verskriklike einde veroorsaak. Want gelukkig vir die veroordeeldes, hoe lank dit ook al mag wees, het die “ *tweede dood* ” ook 'n einde. En die uitdrukking “ *vir ewig en altyd* ” is nie van toepassing op die “ *pyntings* ” self nie, maar op die vernietigende gevolge van die “ *vuur* ” wat hulle veroorsaak, want dit is die gevolge wat definitief en ewig sal wees.

Die beginsels van die laaste oordeel

Vers 11: “ *Toe sien ek 'n groot wit troon en Hom wat daarop sit. Die aarde en die hemel het van sy aangesig weggevlug, en daar was geen plek vir hulle te vinde nie.* ”

“ *Wit* ” van volmaakte reinheid, sy “ *groot troon* ” is die beeld van die volkome suiwer en heilige karakter van die God, skepper van alle lewens en dinge. Sy volmaaktheid kan nie die teenwoordigheid van “ *die aarde* ” verdra in sy verwoeste en verteerde aspek wat die laaste oordeel hom gegee het nie. Verder is die skurke van alle oorsprong vernietig, die tyd van simbole is verby en die hemelse heelal en sy biljoene sterre het geen rede meer om te bestaan nie; “ *die lug* ” van ons aardse dimensie en alles wat dit bevat word dus uitgeskakel, in die niet verdwyn. Dit is tyd vir die ewige lewe in 'n ewige dag.

Vers 12: “ *En ek het die dooies, groot en klein, voor die troon sien staan. Boeke is oopgemaak. En 'n ander boek is geopen, dit is die boek van die lewe. En die dooies is geoordeel volgens hulle werke, volgens wat in hierdie boeke geskrywe is.* »

Hierdie “ *dooies* ” wat skuldig bevind is, is opgewek vir die finale oordeel. God maak geen uitsondering vir enigiemand nie, sy regverdige oordeel raak die “ *groot* ” en die “ *klein* ”, die rykes en die armes en lê aan hulle dieselfde lot, dood, vir die eerste keer in hul lewens, egalitêr op.

Hierdie verse wat volg verskaf besonderhede oor die optrede van die laaste oordeel. Reeds geprofeteer in Dan.7:10, is die “ *boeke* ” van die getuïenisse van die engele “ *oop* ” en hierdie onsigbare getuies het die foute en misdade opgemerk

wat deur die veroordeeldes gepleeg is en na die oordeel van elke saak deur die uitverkorenes en Jesus Christus , 'n finale onherroeplike finale uitspraak is eenparig aanvaar. Ten tyde van die finale uitspraak sal die uitspraak wat uitgespreek word, voltrek word.

Vers 13: “ *Die see het die dooies gegee wat daarin was, en die dode wat daarin was, het die doderyk gegee; en elkeen is geoordeel volgens sy werke.* »

Die beginsel wat in hierdie vers gedefinieer word, geld vir beide opstandings. Die “ *dooies* ” verdwyn in die “ *see* ” of op die “*land*”; Dit is hierdie twee moontlikhede wat in hierdie vers aangewys word. Kom ons let op die vorm “ *het* ” waardeur die entiteit “*aarde*” opgeroep word. Want inderdaad, hierdie naam is geregverdig, want God het aan die sondige mens verklaar: “ *Jy is stof en tot stof sal jy terugkeer* ” in Gen.3:19. Die “ *het* ” is dus die “ *stof* ” van die “*aarde*”. Die dood het soms mense deur vuur verteer wat dus nie volgens die normale begrafnisritus “ *tot stof teruggekeer* ” word nie. Dit is hoekom, nie hierdie geval uitgesluit nie, die Gees spesifiseer dat “ *dood* ”, self diegene wat hy getref het, in watter vorm ook al sal teruggee; deur die disintegrasie te verstaan wat veroorsaak word deur kernvuur wat geen spoor van 'n volledig gedisintegreerde menslike liggaam laat nie.

Vers 14: “ *En die dood en die doderyk is in die poel van vuur gegooi. Dit is die tweede dood, die poel van vuur.* »

“ *Dood* ” was 'n beginsel wat absoluut teen dié van lewe was en die doel daarvan was om wesens uit te skakel wie se lewenservaring deur God beoordeel en veroordeel is. Die enigste doel van die lewe is om aan God 'n nuwe kandidaat te stel vir sy keuse van ewige vriende. Nadat hierdie seleksie plaasgevind het en die goddelose vernietig is, het “ *dood* ” en “*die aarde*” “ *die dooies* ” geen rede meer om te bestaan nie. Die vernietigende beginsels van hierdie twee dinge word self deur God vernietig. Na die “ *poel van vuur* ” word ruimte gemaak vir lewe en die goddelike lig wat sy skepsels verlig.

Vers 15: “ *Elkeen wat gevind is nie opgeskryf in die boek van die lewe nie, is in die poel van vuur gegooi.* ” »

Hierdie vers bevestig dit, God het waarlik net twee paaie, twee keuses, twee lotgevalle, twee bestemmings voor die mens geplaas (Deut.30:19). Die name van die uitverkorenes is deur God bekend vanaf die grondlegging van die wêreld of selfs verder, uit die programmering van sy projek wat daarop gemik is om vrye en onafhanklike wesens vir geselskap te voorsien. Hierdie keuse gaan hom verskriklike lyding in 'n liggaam van vlees kos, maar sy begeerte na liefde is groter as sy vrees, hy het sy projek van stapel gestuur en het vooraf die gedetailleerde vervulling van ons verhaal van hemelse lewe en aardse lewe geweet. Hy het geweet dat sy eerste skepsel eendag sy doodsvyand sou word. Maar hy het hom, ten spyte van hierdie kennis, elke kans gegee om sy projek te laat vaar. Hy het geweet dit was onmoontlik, maar hy het dit laat gebeur. Hy het dus die name van die uitverkorenes, hulle optrede, die getuienis van hulle hele lewe geken en hulle elkeen in sy tyd en epog na hom gelei en gelei. Net een ding is vir God onmoontlik: verrassing.

Hy het ook die name geken van die menigtes onverskillige, rebelse, afgodiese menslike wesens wat die proses van menslike voortplanting geskep het.

Die verskil in God se oordeel wat in Openb.19:19-20 geopenbaar word, geld vir al sy skepsele. Sommige van hulle wat minder skuldig is, sal deur “ *die woord van God* ” doodgemaak word sonder om te weet van “ *die pyniging van die vuur van die tweede dood* ” wat uitsluitlik vir Christelike en Joodse godsdienstige skuldiges bedoel is. Maar die tweede “ *opstanding* ” het betrekking op al sy menslike skepsele wat op aarde gebore is en engele in die hemel geskape is, want God het in Rom.14:11 verklaar: “ *Want daar is geskrywe: So waar as Ek leef, spreek die Here, voor My sal elke knie buig. , en elke tong sal aan God eer gee .* ”

Openbaring 21: die verheerlikte Nuwe Jerusalem **gesimboliseer**

Vers 1: “ *Toe het ek 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde gesien; want die eerste hemel en die eerste aarde het verbygegaan, en die see was daar nie meer nie.* »

Die Gees deel met ons die gevoelens wat geïnspireer is deur die vestiging van die nuwe multidimensionele orde na die einde van die 7de millennium . Van hierdie oomblik af sal tyd nie meer getel word nie, alles wat leef gaan die eindelose ewigheid binne. Alles is nuut of meer presies vernuwe. " *Hemel en aarde* " van die era van sonde het verdwyn, en die simbool van " *dood* ", die " *see* " is nie meer nie. As Skepper het God die voorkoms van planeet Aarde verander, en alles wat 'n risiko of gevaar verteenwoordig het vir sy inwoners laat verdwyn; dus nie meer oseane nie, nie meer berge met steil rotsagtige pieke nie. Dit het 'n groot tuin geword soos die eerste “ *Eden* ” waar alles heerlijkheid en vrede is; wat in Openb.22 bevestig sal word.

Vers 2: “ *En ek het die heilige stad, die nuwe Jerusalem, van God uit die hemel sien neerdaal, toeberei soos 'n bruid wat vir haar man versier is.* »

Hierdie nuwe ontspanning sal die vergadering verwelkom van die uitverkore verlose heiliges uit die land wat in hierdie vers genoem word " *heilige stad* ", soos in Openb.11:2, " *Nuwe Jerusalem* ", die " *bruid* " van Jesus Christus, haar " *man* ". Sy “ *daal uit die hemel neer* ”, uit die koninkryk van God waar sy ingegaan het by die wederkoms in heerlijkheid van haar Verlosser. Sy het toe vir die eerste keer na die aarde neergedaal aan die einde van die “ *duisend jaar* ” van

die hemelse oordeel vir die laaste oordeel. Daarna het sy, terug na die hemel, gewag totdat die “ *nuwe hemel en die nuwe aarde* ” gereed was om haar te ontvang. Let daarop dat die woord “ *hemel* ” in die enkelvoud is, omdat dit volmaakte eenheid oproep, in teenstelling met die meervoud, “ *hemel* ”, wat in Gen.1:1 die verdeling van hemelse wesens in twee opponerende kampe voorgestel het.

Vers 3: “ *En ek het 'n harde stem van die troon af hoor sê: Hier is die tabernakel van God saam met die mense! Hy sal by hulle woon, en hulle sal sy volk wees, en God self sal by hulle wees.* »

Die “ *nuwe aarde* ” verwelkom 'n vooraanstaande gas, aangesien “ *God self* ”, wat sy antieke hemelse troon verlaat, sy nuwe troon op die aarde kom installeer waar hy die duiwel, sonde en dood oorwin het. “ *Die tabernakel van God* ” dui op die hemelse liggaam van God Jesus Christus “ *Migael* ” (= wie soos God is). Maar dit is ook die simbool van die Vergadering van die uitverkorenes waarvoor die Gees van Jesus Christus heers. “ *Tabernakel, tempel, sinagoge, kerk* ”, al hierdie terme is simbole van die mense van die verlore heiliges voordat dit gebou is wat deur die mens gebou is; elkeen van hulle merk 'n stadium in die voortgang van die goddelike projek. En eerstens dui “ *die tabernakel* ” die uitgang uit Egipte aan van die Hebreërs wat deur God gelei en na die woestyn gelei is, sigbaar gemanifesteer deur die wolk wat soos 'n kolom oor die heilige tent neergedaal het. Hy was toe reeds “ *by mense* ”; wat die gebruik van hierdie term in hierdie vers regverdig . Dan dui die “ *tempel* ” die soliede konstruksie van die “ *tabernakel* ” aan; werk onder koning Salomo bestel en uitgevoer. In Hebreeus, uitsluitlik, beteken die woord “ *sinagoge* ”: *samekoms*. In Openb.2:9 en 3:9 verwys die Gees van Christus na die opstandige Joodse nasie as die “ *sinagoge van Satan* .” Die laaste woord “ *kerk* ” dui op die gemeente in Grieks (*ecclesia*); die taal van die verspreiding van die Christelike leer van die Bybel. Jesus vergelyk “ *syne liggaam* ” in die “ *tempel* ” van “ *Jerusalem* ”, en volgens Ef.5:23 is die Vergadering, sy “ *Kerk* ”, “ *sy liggaam* ”: “ *want die man is die hoof van die vrou, soos Christus die hoof van die Kerk, wat sy liggaam is, en waarvan hy die Verlosser is* . Ons onthou die hartseer wat Jesus se apostels ervaar het toe hy hulle verlaat het om na die hemel op te vaar. Hierdie keer, “ *my man sal by my woon* ” kan die Uitverkore een sê in haar installasie op die “ *nuwe aarde* ”. Dit is in hierdie konteks dat die boodskappe van die twaalf name van die “ *twaalf stamme* ” van Openb.7 die onvervalste vreugde en geluk van hulle oorwinning kan uitdruk.

Vers 4: “ *Hy sal elke traan van hulle oë afvee, en die dood sal daar nie meer wees nie, en daar sal geen verdriet en geweën en pyn meer wees nie, want die vorige dinge het verbygegaan.* ” »

Die skakel met Openb.7:17 word bevestig deur hier die goddelike belofte te vind waarmee Openb.7 eindig: “ *Hy sal elke traan van hulle oë afvee* ”. Die genesing vir huil is vreugde en blydschap. Ons praat van die uur wanneer God se beloftes nagekom en vervul sal word. Kyk mooi na hierdie wonderlike toekoms, want voor ons lê die tyd geskeduleer vir “ *dood, rou, huil, pyn* ” wat nie meer net die vernuwung van alle dinge deur ons verhewe en wonderlike Skepper God sal wees nie. Ek spesifiseer dat hierdie verskriklike dinge eers sal verdwyn na die laaste oordeel wat aan die einde van die “duisend jaar” voltrek sal word. Vir die

uitverkorenes, maar net hulle, sal die uitwerking van die bouse ophou by die terugkeer in heerlijkheid van die Here God, die Almagtige.

Vers 5: “ *En Hy wat op die troon sit, sê: Kyk, Ek maak alles nuut. En hy sê: Skryf; want hierdie woorde is seker en waar.* »

Die skepper God, persoonlik, verbind homself met belofte, en hy getuig van hierdie profetiese woord: “ *Kyk, Ek maak alles nuut* ”. Dit is geen sin om 'n beeld in ons aardse nuus te soek om 'n idee te kry van wat God voorberei nie, want wat nuut is, kan nie beskryf word nie. En tot dan het God ons net aan die pynlike dinge van ons tyd herinner deur vir ons te sê dat hulle nie meer in die “ *nuwe aarde en die nuwe lug* ” sal wees nie, wat dus al hul misterie en verrassings behou. Die engel voeg by hierdie stelling: “ *want hierdie woorde is seker en waar.* ” God se roeping van genade in Jesus Christus vereis onwrikbare geloof om die beloning van God se beloftes te verkry. Dit is 'n moeilike pad wat teen die norme van die wêreld ingaan. Dit vereis 'n groot gees van opoffering, van selfverloëning, in die nederigheid van 'n slaaf wat aan sy Meester onderwerp is. God se pogings om ons vertrouwe te versterk is dus goed geregverdig: “sekerheid in die waarheid geopenbaar en uitgedruk” is die standaard van ware geloof.

Vers 6: “ *En hy het vir my gesê: Dit is klaar! Ek is die alfa en die omega, die begin en die einde. Aan hom wat dors het, sal Ek verniet gee uit die fontein van die water van die lewe.* ”

Die Skepper God Jesus Christus skeep “ *alles nuut* ”. “ *Dit is klaar!* » ; Ps.33:9: “ *Want Hy het gesê, en die saak het gebeur; hy beveel, en dit bestaan.* ” Sy kreatiewe woord word volbring sodra die woorde by sy mond uitkom. Sedert die jaar 30, agter ons, is die program van die Christelike era geopenbaar in Daniël en Openbaring tot in die kleinste besonderhede vervul. God nooi ons om weer te kyk na die toekoms wat Hy vir sy uitverkorenes voorberei het; die dinge wat aangekondig is, sal op dieselfde wyse volbring word, met volle sekerheid. Jesus sê vir ons soos in Openb.1:8: “ *Ek is die alfa en die omega, die begin en die einde* ”. Die idee van “ *begin en einde* ” maak slegs sin in ons ervaring van aardse sonde wat geheel en al sal eindig aan die “ *einde* ” van die sewende millennium na die vernietiging van sondaars en die dood. Aan die seuns van God wat oor 'n handelsland verstrooi is, bied Jesus, “ *vryelik* , ” “ *uit die fontein van die water van die lewe.* ” Hy is self, “ *die bron* ” van hierdie “ *water van die lewe* ” wat die ewige lewe simboliseer. Die gawe van God is gratis, hierdie verduideliking veroordeel die verkoop van Rooms-Katolieke “aflate” wat 'n kwytskelding aandui wat teen 'n prys van die pousdom verkry is.

Vers 7: “ *Hy wat oorwin, sal hierdie dinge beërwe; Ek sal sy God wees, en hy sal my seun wees.* ”

God se uitverkorenes is mede-erfgename met Jesus Christus. Eerstens, deur sy eie “ *oorwinning* ” het Jesus 'n koninklike heerlijkheid geërf wat deur al sy hemelse skepsele erken is. Na hom, sy uitverkorenes, ook “ *oorwinnaars* ”, maar deur sy “ *oorwinning* ”, “ *sal hierdie nuwe dinge beërwe* ” wat spesiaal deur God vir hulle geskep is. Jesus het sy goddelikheid aan die apostel Filippus bevestig, in Johannes 14:9: “ *Jesus sê vir hom: Ek is so lank by jou, en jy ken My nie, Filippus! Hy wat My gesien het, het die Vader gesien; hoe sê jy: Wys ons die Vader?* » Die man-messias het homself as die “ *Ewige Vader* ” voorgestel, en

sodoende die aankondiging bevestig wat in Jes.9:6 (of 5) geprofeteer is, wat hom betref. Jesus Christus is dus vir sy uitverkorenes, beide hulle broer en hulle Vader. En hulle is self sy broers en sy seuns. Maar die oproep is individueel, so sê die Gees, soos aan die einde van die 7 eras van die tema van "Briewe": "aan hom wat oorwin", "hy sal my seun wees". Oorwinning oor sonde is nodig om voordeel te trek uit die status van "seun" van die lewende God.

Vers 8: "Maar die lafhartiges, die ongelowiges, die gruwelikes, die moordenaars, die hoereerders, die towenaars, die afgodedienswaardes en al die leuenaars, hulle deel sal wees in die poel wat met vuur en swawel brand, dit is die tweede dood. . »

Hierdie kriteria van menslike karakters word deur die heidense mensdom gevind, maar die Gees teiken hier die vrugte van die valse Christelike godsdiens; die veroordeling van die Joodse godsdiens wat duidelik uitgedruk en geopenbaar word deur Jesus in Openb.2:9 en 3:9.

Volgens Openb. 19:20, "... die meer wat brand met vuur en swawel " sal, by die laaste oordeel, die deel wees wat gereserveer is vir die "dier en die valse profeet": die Katolieke geloof en die Protestantse geloof. Die valse Christelike godsdiens verskil nie van die valse Joodse godsdiens nie. Sy prioriteitswaardes is die teenoorgestelde van dié van God. Dus, terwyl die Joodse Fariseërs die dissipels van Jesus verwyt het dat hulle nie hulle hande gewas het voordat hulle geëet het nie (Mat.15:2), het Jesus hulle nooit hierdie smaad gemaak nie en hy het toe in Mat.15:17 tot 20 gesê: "Doen verstaan julle nie dat alles wat in die mond ingaan, in die maag ingaan en dan in die geheime plekke gegooi word nie? Maar wat uit die mond kom, kom uit die hart, en dit is wat 'n mens onrein maak. Want uit die hart kom slegte gedagtes, moord, owerspel, hoerery, diefstal, valse getuienis, laster. Dit is die dinge wat die mens onrein maak; **maar om te eet sonder om jou hande te was, maak 'n mens nie onrein nie**". Net so verberg die valse Christelike godsdiens sy sondes teen die Gees deur hoofsaaklik die sondes van die vlees te kasty. Jesus het sy mening gegee deur vir die Jode in Mat.21:3 te sê: "die tollenaars en die prostitute sal voor julle uit in die koninkryk van die hemele ingaan"; uiteraard, op voorwaarde dat almal bekeer en hulle tot God en sy reinheid bekeer. Dit is valse godsdiens wat Jesus behandel van "blinde gidse" wat hy in Mat.23:24 verwyt, omdat hulle "die muggie uitfiltreer en die kameel insluk", of anders, omdat hulle "die strooi in die naaste se oog gesien het sonder om die balk wat in sy eie is" volgens Lukas 6:42 en Mat.7:3 tot 5.

Daar is min hoop vir enigiemand wat identifiseer met al hierdie persoonlikheidskriteria wat Jesus opnoem. As net een by jou aard pas, sal jy daarteen moet veg en jou gebrek oorkom. Die eerste geloofstryd is teen jouself; en dit is die moeilikste teespoed om te oorkom.

In hierdie opsomming, wat hul geestelike betekenis bevoordeel, noem Jesus Christus, die groot goddelike regter, die foute wat beskuldig word van die valse Christelike geloof van die tipe pouslike Rooms-Katolisisme. Deur "die lafaards" te teiken, wys hy diegene aan wat weier om in hul geloofstryd te wen, want sy beloftes is alles voorbehou "aan hom wat oorwin". Daar is egter geen oorwinning moontlik vir diegene wat weier om te veg nie. Die "getroue getuie" moet moedig wees; verlaat die lafaard. "Sonder geloof is dit onmoontlik om God

te behaag ” (Heb.11:6); uitgang, " *die ongelowige* ". En geloof wat nie ooreenstem met die geloof van Jesus wat as voorbeeld gegee is om na te volg nie, is slegs ongeloof. " *Gruwels* " is vir God afskuwelik en dit bly die vrugte van die heidene ; uitgang, " *die afskuwelike* ". Dit is 'n lekkasie wat toegeskryf word aan " *Babilon die grote, die moeder van die hoere en gruwels van die aarde* " volgens Openb.17:4-5. " *Moordenaars* " oortree die sesde gebod; uitgang, " *die moordenaar* ". Die moord word toegeskryf aan die Katolieke geloof en die Protestantse geloof van die " *huigelaars* " volgens Dan.11:34. Die " *onbeskeie* " kan hul gedrag verander en hul boosheid oorwin, anders; verlaat " *die skaamtelose een* ". Maar *die geestelike "onheiligheid"* wat aan die Katolieke geloof toegeskryf word in vergelyking met 'n " *prostituut* " maak die deur na die hemel heeltemal toe daarvoor. Verder veroordeel God in haar " *onkuisheid* " wat lei tot geestelike " *owerspel* ": handel met die duiwel. " *Towenaars* " is Katolieke priesters en Protestantse volgelingen van demoniese spiritualisme; uitgang, " *die towenaar* "; hierdie aksie word toegeskryf aan " *Babilon die grote* " in Openb.18:23. " *Die afgodediens* " dui ook op die Katolieke geloof, sy gesnede afgode voorwerpe van aanbidding en gebed; uitgang, " *die afgodedienaar* ". En laastens noem Jesus " *die leuenaars* " wat as hulle geestelike vader " *die duiwel het, 'n leuenaar en moordenaar van die begin af en vader van die leuen* " volgens Johannes 8:44; verlaat " *die leuenaar* ".

Vers 9: " *Toe het een van die sewe engele wat die sewe skale van die sewe laaste plae vasgehou het, gekom en met my gepraat en gesê: Kom, ek sal jou die bruid wys, die vrou van die Lam.* »

In hierdie vers stuur die Gees 'n boodskap van bemoediging aan die uitverkorenes wat met oorwinning deur die tragiese en verskriklike tyd van die goddelike " *sewe laaste plae* " sal gaan. Hulle beloning sal wees om te sien (" *Ek sal jou wys* ") die heerlikheid wat gereserveer is vir die oorwinnende uitverkorenes wat, in hierdie laaste historiese fase van die land van sonde, " *die bruid, die vrou van die Lam* ", Jesus Christus, uitmaak en verteenwoordig. .

Die " *sewe engele wat die sewe skale vol gehou het met die sewe laaste plae* " het mense geteiken wat voldoen aan die kriteria van die valse Christelike godsdiens wat in die vorige vers aangehaal is. Hierdie " *sewe laaste plae* " was die deel wat God binnekort aan die gevalle kamp sou gee. Hy sal nou vir ons, in simboliese beelde, die deel wys wat aan die oorwinnende verlore uitverkorenes gaan. In 'n simboliek wat die gevoelens wat God vir hulle het, openbaar, sal die engel die uitverkorenes wys wie se vergadering gesamentlik " *die bruid van die lam* " uitmaak. Deur te spesifiseer, " *die vrou van die Lam* ", bevestig die Gees die lering wat in Efesiërs 5:22 tot 32 gegee word. Die apostel Paulus beskryf 'n ideale man en vrou verhouding wat ongelukkig net sy vervulling sal vind in die verhouding van die Uitverkorenes met Christus . En ons moet leer om die verhaal van Genesis te herlees, in die lig van hierdie les gegee deur die Gees van die lewende God, skepper van alle lewe, en briljante uitvinder van sy volmaakte waardes. Die woord " *vrou* " verbind " *die bruid* ", " *die Uitverkore* " van Christus met die beeld van die " *vrou* " wat in Openbaring 12 voorgestel word.

Algemene beskrywing van die Verheerlikte Uitverkorenes

Vers 10: “ *En Hy het my in die gees weggevoer na 'n groot en hoë berg. En hy het my die heilige stad Jerusalem gewys wat van God uit die hemel neergedaal het, met die heerlijkheid van God.* »

In gees word Johannes verplaas na die oomblik wanneer Jesus Christus en sy uitverkorenes uit die hemel neerdaal na die hemelse oordeel van die “ *duisend jaar* ” van die sewende millennium. In Openb. 14:1 is die “ *verseëld* ” Adventiste “ *144 000* ” van die Christelike geestelike “ *twaalf stamme* ” op “ *Sionberg* ” gewys. Na die “ *duisend jaar* ” word die ding wat geprofeteer is vervul in die werklikheid van die “ *nuwe aarde* ”. Sedert die wederkoms van Jesus Christus het die uitverkorenes van God 'n verheerlikte hemelse liggaam ontvang wat ewig gemaak is. Hulle weerspieël dus “ *die heerlijkheid van God* ”. Hierdie transformasie word deur die apostel Paulus aangekondig in 1 Kor.15:40 tot 44: “ *Daar is ook hemelse liggame en aardse liggame; maar die helderheid van hemelliggame is anders, dié van aardliggame is anders. Een is die helderheid van die son, 'n ander die helderheid van die maan, en 'n ander die helderheid van die sterre; selfs 'n ster verskil in helderheid van 'n ander ster. So is dit ook met die opstanding van die dooies. Die liggaam word verganklik gesaai; hy staan onverganklik op; dit word veragtelik gesaai, dit verrys heerlijk; hy word siek gesaai, vol krag staan hy op; hy word gesaai as 'n dierlike liggaam, hy wek op as 'n geestelike liggaam. As daar 'n dierlike liggaam is, is daar ook 'n geestelike liggaam.* ”

Vers 11: “ *Sy glans was soos dié van 'n baie kosbare steen, 'n jaspissteen deursigtig soos kristal.* »

Aangehaal in die vorige vers, word “ *die heerlijkheid van God* ” wat dit kenmerk, bevestig aangesien die “ *jaspissteen* ” ook die aspek van “ *Hy wat op die troon sit* ” aandui in Openb.4:3. Tussen die twee verse let ons op 'n verskil aangesien in Openb.4, vir die konteks van oordeel, hierdie “ *jaspissteen* ” wat God simboliseer ook die voorkoms van 'n “ *sardoniks* ” het. Hier, nadat die probleem van sonde opgelos is, stel die Uitverkore een haarself voor in 'n aspek van volmaakte reinheid “ *deursigtig soos kristal* ”.

Vers 12: “ *Dit het 'n groot en hoë muur gehad. Dit het twaalf deure gehad, en op die deure twaalf engele, en name geskrywe, dié van die twaalf stamme van die kinders van Israel :*

Die beeld wat deur die Gees van Jesus Christus voorgestel word, is gebaseer op die simboliek van die “ **tempel geestelike heilige** ” genoem in Ef.2:20 tot 22.: “ *Julle is gebou op die fondament van die apostels en profete, terwyl Jesus Christus self die hoeksteen is. In hom verrys die hele gebou, goed gekoördineer, tot 'n heilige tempel in die Here. In Hom word jy ook ingebou tot 'n woning van God in die Gees.* ”. Maar hierdie definisie het slegs betrekking op die Uitverkorenes van die apostoliese tyd. Die “ *hoë muur* ” beeld die evolusie van die Christelike geloof vanaf die jaar 30 tot die jaar 1843; laat ons daarop let dat tot hierdie datum, die standaard van waarheid wat deur die apostels verstaan en geleer word, onveranderd bly. Dit is hoekom die verandering in die rusdag wat in 321 ingestel is, **die** heilige verbond verbreek wat met God gesluit is deur die bloed van Jesus Christus. Wat die ware ontvangers van die Openbaring van hierdie profesie betref, word die simbole wat die Adventiste-geloof, wat sedert 1843 deur

God afgesonder is, voorgestel deur “ *twalf deure* ”, “ *oop* ” voor die verkose amptenare van “ *Philadelphia* ” (Op.3: 7) en “ *geslote* ” voor die gevalle “ *lewende dooies* ” van “ *Sardis* ” (Op.3:1). Hulle “ *dra die name van die 12 stamme wat met die seël van God verseël is* ” in Openb.7.

Vers 13: “ *Na die ooste drie poorte, na die noorde drie poorte, na die suide drie poorte en na die weste drie poorte.* »

Hierdie oriëntasie van die “ *deure* ” na die vier kardinale punte illustreer die universele karakter daarvan; wat die godsdiens wat aanspraak maak op universalisme wat deur die Griekse wortel “katholikos” of “katoliek” vertaal word, veroordeel en onwettig maak. Dus, sedert 1843, vir God, is Adventisme die enigste Christelike godsdiens waaraan hy sy “ *ewige Evangelie* ” toevertrou het (Openb. 14:6) vir 'n universele missie om die bevolkings van die aarde te onderrig. Behalwe die waarheid wat hy aan sy geestelike Uitverkorenes openbaar tot aan die einde van die wêreld, is daar geen redding nie . Adventisme is gebore in die vorm van 'n godsdienstige herlewingsbeweging gemotiveer deur die aankondiging van die wederkoms van Jesus Christus wat, die eerste keer, vir die lente van 1843 verwag is; en dit moet hierdie karakter behou tot die ware finale wederkoms van Jesus Christus geskeduleer vir lente 2030. Omdat 'n "beweging" 'n aktiwiteit in konstante evolusie is, anders is dit nie meer 'n "beweging" nie, maar 'n "geblokkeerde" en dooie instelling, wat tradisie en godsdienstige formalisme bevoordeel; of, alles wat God haat en veroordeel; en het reeds onder die opstandige Jode die eerste ongelowiges veroordeel.

Gedetailleerde beskrywing in chronologiese volgorde

Die basiese beginsels van die Christelike geloof

Vers 14: “ *Die muur van die stad het twalf fundamente gehad, en daarop die twalf name van die twalf apostels van die Lam.* »

Hierdie vers beeld die apostoliese Christelike geloof af wat, soos ons gesien het, die tydperk tussen 30 en 1843 dek, en waarvan die leer in 321 en 538 deur Rome verdraai is . Die “ *hoë muur* ” word gevorm deur die eeue-oue gemeente. van “ *lewende stene* ” volgens 1 Pie.2:4-5: “ *Nader na Hom, 'n lewende steen* , *deur die mense verwerp, maar uitverkies en kosbaar voor God; en julleself, as lewende stene* , *bou julleself om 'n geestelike huis te vorm* , *'n heilige priesterdom* , *om geestelike slagoffers te offer wat vir God welgevallig is deur Jesus Christus* .

Vers 15: “ *Hy wat met my gepraat het, het 'n goue riet gehad as maat, om die stad en sy poorte en sy muur te meet.* »

Hier, soos in Openb. 11:1, is dit 'n kwessie van “ *meet* ” of oordeel oor die waarde van die verheerlikte Uitverkorenes, oor die Adventiste-era (*die 12 poorte*), en oor die apostoliese geloof (*die fondament en die muur*). As die “ *riet* ” van Openb. 11:1 “ *soos 'n stok* ” was, 'n instrument van straf, die absolute teenoorgestelde, dié van hierdie vers is 'n “ *goue riet* ”; “ *goud* ” synde die simbool van “ *geloof wat deur beproewing gesuiwer is* ”, volgens 1 Pet.1:7: “ *sodat die beproewing van julle geloof, kosbaarder as verganklike goud (wat egter*

deur vuur getoets word), uitloop op lof, heerlikheid en eer, wanneer Jesus Christus verskyn . Geloof is dus die standaard van God se oordeel.

Vers 16: “ *Die stad was in die vorm van 'n vierkant, en sy lengte was gelyk aan sy breedte. Hy het die stad met die riet gemeet en twaalf duisend stadia gevind; die lengte, breedte en hoogte was gelyk.* »

Die " vierkant " is in oppervlakte die perfekte ideale vorm. Dit word oorspronklik gevind in die “Allerheiligste” of “Allerheiligste” aspek van die tabernakel wat in die tyd van Moses gebou is. Die vorm van die " vierkant " is 'n bewys van intelligente betrokkenheid, die natuur bied geen perfekte " vierkant " nie. Die intelligensie van God verskyn in die afmetings van die Hebreeuse heiligdom wat gevorm is deur 'n belyning van drie " vierkante ". Twee is gebruik vir die " heilige plek " en die derde, vir " die Allerheiligste " of " Allerheiligste plek ", wat uitsluitlik gereserveer was vir die teenwoordigheid van God en dus, geskei deur " 'n sluier ", beeld van sonde wat Jesus sal versoening doen in sy uur. Hierdie verhoudings van drie derdes was die beeld van die 6000 of drie keer 2000 jaar wat gewy is aan die uitverkiesing in die reddingsprojek wat deur God ontwerp is. Aan die einde van hierdie seleksie word die uitverkorenes dus afgebeeld deur die " vierkant " van die " allerheiligste " wat die uitkoms van die verlossingsprojek geprofeteer het; hierdie geestelike plek wat toeganklik word as gevolg van die versoening wat deur die verbond in Christus teweeggebring is. En die geestelike " vierkant " van die tempel wat beskryf word, het dus sy fondament ontvang op 3, 30 April, toe verlossing begin het met die vrywillige versoenende dood van ons Verlosser Jesus Christus. Die beeld van die " vierkant " is nie genoeg om hierdie definisie van ware volmaaktheid te vervolmaak nie, waarvan die simboliese getal "drie" is. Dit is ook dié van 'n "kubus" wat aan ons voorgehou word. Met dieselfde maat, in " lengte, breedte en hoogte ", het ons hierdie keer, die "drie" simbool van die volmaakte "kubieke" volmaaktheid, van die vergadering van die uitverkorenes wat deur Jesus Christus verlos is. In 2030 sal die bou van " die vierkantige stad (en selfs kubieke: " sy hoogte ")", sy fondament en sy twaalf poorte voltooi word. Deur dit 'n kubieke vorm te gee, verbied die Gees die letterlike interpretasie van "stad" wat menigtes dit gee.

Die gemete getal , " 12 000 stadia ," dra dieselfde betekenis as die " 12,000 verseëldes " van Openb.7. Ter herinnering: $5 + 7 \times 1000$, dit wil sê mens (5) + God (7) x in menigte (1000). Die woord " stadions " dui op hul deelname aan die wedloop wie se doel is om " die prys van die hemelse roeping te wen " volgens die leer van Paulus, in Fil.3:14: " *Ek hardloop na die doel, om die prys te wen van die hemelse roeping van God in Jesus Christus.* » ; en in 1 Kor.9:24: “ *Weet julle nie dat die wat in die stadion hardloop almal hardloop, maar een kry die prys nie? Hardloop om dit te wen.* » Die seëvierende Uitverkorenes het gehardloop en die prys gewen wat deur God in Jesus Christus toegeken is.

Vers 17: “ *En hy het die muur gemeet en honderd-vier-en-veertig el gevind, die maat van 'n man, wat dié van die engel was.* »

Agter die " el ", misleidende afmetings, openbaar God aan ons sy oordeel en Hy openbaar aan ons dat slegs mense gesimboliseer deur die getal "5" wat 'n alliansie met God gesluit het, wie se getal "7" is. Die totaal van hierdie twee getalle gee "12" wat, wanneer dit "kwadraat" is, die getal "144" gee. Die presiese

“ *maat van die mens* ” bevestig die oordeel van uitverkore “ *manne* ” wat verlos is deur die bloed wat deur Jesus Christus vergiet is. Die getal "12" is dus teenwoordig in alle fases van die projek van die heilige alliansie wat met God gesluit is: 12 Hebreuse aartsvaders, 12 apostels van Jesus Christus en 12 stamme om die Adventiste-geloof wat sedert 1843-1844 gevestig is, te beeld.

Vers 18: “ *Die muur was van jaspis, en die stad was suiwer goud, soos suiwer glas.* »

Deur hierdie simbole openbaar God sy waardering vir die geloof wat deur sy uitverkorenes gedemonstreer is tot 1843. Hulle het dikwels min lig gehad, maar hulle getuieis aan God het hom vergoed en met liefde vervul. Die “ *suiwer goud en suiwer glas* ” van hierdie vers illustreer die reinheid van hulle siele. Hulle het dikwels hul lewens prysgegee ter wille van vertroue in die beloftes van God wat deur Jesus Christus geopenbaar is. Die vertroue wat in hom gestel word, sal nie teleurgestel word nie, hy self sal hulle verwelkom by “ *die eerste opstanding* ”, dié van die ware “ *dooies in Christus* ”, in die lente van 2030.

Die apostoliese fondament

Vers 19: “ *Die fundamente van die muur van die stad was versier met allerhande edelgesteentes: die eerste fondament was van jaspis, die tweede van saffier, die derde van kalcedoon, die vierde van smarag.* ”

Vers 20: “ *die vyfde van sardoniks, die sesde van sardoniks, die sewende van chrisoliet, die agtste van beriel, die negende van topaas, die tiende van chrysopraas, die elfde van hiasint, die twaalfde van ametis.* »

God ken die gedagtes van mense en wat hulle voel wanneer hulle die skoonheid van edelgesteentes bewonder wanneer hulle gesny of gepoleer word. Om hierdie dinge te bekom, spandeer sommige fortune tot die punt dat hulle hulself verwoes, so is hul liefde vir hulle. In dieselfde proses sal God hierdie menslike gevoel gebruik om die gevoelens wat hy voel vir sy geliefde en geseënde uitverkorenes uit te druk.

Hierdie verskillende “ *edelgesteentes* ” leer ons dat die uitverkorenes nie identiese klone is nie, want elke persoon het sy eie persoonlikheid, natuurlik op die fisiese vlak, maar veral op die geestelike vlak, op die vlak van hul karakter. Die voorbeeld wat die “ *twaalf apostels* ” van Jesus gegee het, bevestig hierdie gedagte. Tussen Jean en Pierre, wat 'n verskil! Jesus het hulle egter liefgehad met en vir hulle verskille. Die ware rykdom van lewe wat deur God geskep is, lê in hierdie diversiteit van persoonlikhede wat almal in staat was om hom die eerste plek in hulle harte en al hulle siele te gee.

Adventisme

Vers 21: “ *Die twaalf poorte was twaalf pêrels; elke deur was van 'n enkele pêrel. Die dorpsplein was suiwer goud, soos deursigtige glas.* »

Sedert 1843 het die uitverkorenes nie 'n groter geloof getoon as dié van diegene wat hulle voorafgegaan het in die oordeel van die Verlosser Regter nie. Die “ *een pêrel* ” simbool is te danke aan geseënde Adventisme se toegang tot die volle begrip van God se plan van verlossing. Vir God, sedert 1843, het die

uitgesoekte Adventiste uitverkorenes getoon dat hulle waardig is om al sy lig te ontvang. Maar omdat dit in konstante groei gelewer word, ontvang slegs die laaste dissidente Adventiste die laaste volmaakte vorm van profetiese verduidelikings. Wat ek bedoel is dat die laaste Adventis wat gekies is nie van groter waarde sal wees as die ander wat uit apostoliese tye verlos is nie. Die “*pêrel*” dui op die hoogtepunt van die reddingsprojek wat deur God aan die gang gesit is. Dit openbaar 'n spesifieke ervaring wat bestaan het uit die herstel van **al** die leerstellige waarhede wat verdraai en aangeval is deur die Rooms pouslike Katolieke geloof en die Protestantse geloof wat in afvalligheid verval het. En laastens openbaar dit aan ons die ontsaglike belangrikheid wat God aan die inwerkingtrede van die dekreet van Daniël 8:14 in die lente van 1843 gee: “*Tot tweeduisend-driehonderd in die aand en heiligheid geregverdig sal word*”. “*Die pêrel*” is die beeld van hierdie “*geregverdigde heiligheid*” wat, anders as ander edelgesteentes, nie gesny moet word om sy skoonheid te openbaar nie. In hierdie finale konteks lyk die vergadering van die geheiligde uitverkorenes harmonieus, “*onverwerplik*” volgens Openb. 14:5, wat God al die eer gee wat hy verdien. Die profetiese Sabbat en die sewende millennium wat daardeur geprofeteer word, kom bymekaar en word volbring in al die volmaaktheid van die reddingsprojek wat deur die groot Skepper-God bedink is. Sy “*pêrel van groot prys*” van Matt.13:45-46 druk al die prag uit wat hy dit wou gee.

Die groot veranderinge van die nuwe Jerusalem

Die Gees spesifiseer: “*die dorpsplein was van suiwer goud gemaak, soos deursigtige glas.* » Deur hierdie “*plek van suiwer goud*” of suiwer geloof aan te haal, stel hy 'n vergelyking voor met dié van Parys wat die beeld van sonde dra deur die name “*Sodom en Egipte*” in Op.11:8 te ontvang.

Vers 22: “*Ek het geen tempel in die stad gesien nie; want die Here God, die Almagtige, is sy tempel, net soos die Lam.* »

Die tyd vir simbole het verbygegaan, die uitverkorenes het die ware vervulling van die goddelike reddingsprojek betree. Soos ons dit vandag op aarde verstaan, sal “*die tempel*” van versameling geen nut meer hê nie. Toegang tot die ewigheid en werklikheid sal “*die skaduwees*” wat volgens Kol.2:16-17 geprofeteer het, nutteloos maak: “*Laat niemand julle dan oordeel oor eet of drink of oor 'n fees, nuwemaan of sabbatte nie. : dit was die skaduwee van die toekomstige dinge, maar die liggaam is in Christus.*” Aandag! In hierdie vers het die formule “*van die Sabbatte*” betrekking op “*die Sabbatte*” wat deur godsdienstige feeste veroorsaak word en nie “*die weeklikse Sabbat*” wat deur God op die sewende dag sedert die skepping van die wêreld gestig en geheilig is nie. Net soos die eerste koms van Christus die feesrituele wat hom in die ou verbond geprofeteer het, nutteloos gemaak het, sal die toetrede tot die ewigheid aardse simbole uitgedien maak en dit sal die uitverkorenes toelaat om die 'Lam wees, Jesus Christus, die uitverkorenes te sien, te hoor en te volg nie. ware heilige goddelike “*tempel*” wat vir ewig die sigbare uitdrukking van die skeppende Gees sal wees.

Vers 23: “*Die stad het nie die son of die maan nodig om hom te verlig nie; want die heerlijkheid van God verlig hom, en die Lam is sy fakkel.* »

In die goddelike ewigheid leef die uitverkorenes in 'n permanente lig sonder 'n ligbron soos ons huidige son wie se bestaan slegs geregverdig word deur die afwisseling van " *dag en nag* "; " *nag of duisternis* " geregverdig weens sonde. Met sonde opgelos en weg, bly net plek oor vir " *die lig* " wat God in Gen.1:4 as " *goed* " verklaar het .

Die Gees van God bly onsigbaar en Jesus Christus is die aspek waarin sy skepsels hom kan sien. Dit is om hierdie rede dat hy as " *die fakkel* " van die onsigbare God voorgestel word .

Maar geestelike interpretasie openbaar 'n groot verandering. As hulle die hemel ingaan, sal die uitverkorenes direk deur Jesus geleer word, hulle sal dan nie meer die " *son* ", simbool van die nuwe alliansie, of die " *maan* ", simbool van die ou Joodse alliansie nodig hê nie; beide is, volgens Openb. 11:3, in die Skrif, die Bybelse " *twee getuies* " van God, nuttig om mense te verlig in hul ontdekking en begrip van sy reddingsprojek. Samevattend sal die uitverkorenes nie meer die Heilige Bybel nodig hê nie.

Vers 24: " *Die nasies sal in sy lig wandel, en die konings van die aarde sal hulle heerlijkheid daarin bring.* »

Die betrokke *nasies* is die " *nasies* " wat hemels is of hemels geword het. Die " *nuwe aarde* " het ook die nuwe koninkryk van God geword, dit is daar waar elke lewende skepsel die skepper-God kan vind. " *Die konings van die aarde* " wat die uitverkorenes uitmaak, sal " *die heerlijkheid bring* " van hulle reinheid van siel in hierdie ewige lewe wat op die " *nuwe aarde* " geïnstalleer is. Hierdie uitdrukking " *konings van die aarde* " wat meestal, pejoratief, die opstandige aardse owerhede teiken, dui op 'n subtiele manier die uitverkorenes aan in Openb. 4:4 en 20:4 waar hulle " *sit* " op " *trone* " voorgestel word. . Net so lees ons in Openb.5:10: " U het hulle 'n *koninkryk en priesters vir onse God gemaak* , en *hulle sal as konings op die aarde heers* ."

Vers 25: " *Sy poorte mag bedags nie gesluit word nie, want daar sal geen nag wees nie.* »

Die boodskap beklemtoon die verdwyning van huidige onsekerheid. Vrede en sekuriteit sal volmaak wees in die lig van 'n ewige dag sonder einde. In die geskiedenis van die lewe is die beeld van duisternis slegs op aarde geskep as gevolg van die stryd tussen die goddelike " *lig* " en die " *duisternis* " van die duiwel se kamp.

Vers 26: " *Die heerlijkheid en eer van die nasies sal daarheen gebring word.* »

Vir 6000 jaar het mans hulleself in stamme, volke en nasies georganiseer. Gedurende die Christelike era, in die Weste, het mense hul koninkryke in nasies verander en die Christen uitverkorenes is uit hulle gekies vanweë die " *eer en eer* " wat hulle aan God in Jesus Christus gegee het.

Vers 27: " *Niks onreins mag in haar ingaan nie, ook nie iemand wat gruwels of leuens doen nie; net die wat in die boek van die lewe van die Lam geskrywe is, sal ingaan.* "

God bevestig dit, verlossing is die onderwerp van 'n groot eis van sy kant. Slegs volkome rein siele, wat liefde vir goddelike waarheid demonstreer, kan gekies word vir die ewige lewe. Weereens hernu die Gees sy verwerping van die "

verontreinigde " wat die gevalle Protestantse geloof in die boodskap van " Sardes " in Openb.3:4 aandui , en die Katolieke geloof wie se volgeling homself aan gruwels en aan godsdienstige en burgerlike leuens oorgee. . Want die wat nie aan God behoort nie, laat hulle deur die duiwel en sy demone gemanipuleer word.

Weereens, herinner die Gees ons, is verrassings vir mense gereserveer, want God ken sedert die grondlegging van die wêreld die name van sy uitverkorenes omdat dit " *geskrywe is in sy boek van die lewe* ". En deur " *in die boek van die lewe van die lam* " te spesifiseer, sluit God enige nie-Christelike godsdienste uit van sy verlossingsplan . Nadat hy in sy Openbaring die uitsluiting van valse Christelike godsdienste geopenbaar het, verskyn die pad na verlossing as " *nou en smal* " soos Jesus dit in Mat.7:13-14 verklaar het: " *Gaan in deur die nou poort. Want wyd is die poort en breed is die pad wat na die verderf lei, en daar is baie wat daardeur ingaan. Maar smal is die poort en smal is die pad wat na die lewe lei, en daar is min wat dit vind .*"

Openbaring 22: Die eindelose dag van die ewigheid

Die volmaaktheid van die aardse tyd van goddelike seleksie het geëindig met Apo.21: 7 x 3. Die getal 22 dui paradoksaal genoeg die begin van die geskiedenis aan alhoewel dit in hierdie boek die epiloog daarvan uitmaak. Hierdie vernuwing, wat volgens God " *alles* " aangaan, is gekoppel aan die " *nuwe aarde en die nuwe hemel* ", wat albei ewig is.

Vers 1: “ *En hy het my 'n rivier van die water van die lewe gewys, helder soos kristal, wat uitvloei van die troon van God en van die Lam.* »

In hierdie verhewe, verkwikkende beeld van varsheid, herinner die Gees ons dat die vergadering van die uitverkorenes wat ewig geword het, afgebeeld deur die “ *rivier van water van die lewe* ”, 'n skepping is, 'n werk van God wat geestelik herskep is in Christus wie se teenwoordigheid sigbaar is. word deur sy “ *troon* ” voorgestel ; en dit, deur middel van die offer van die “ *lam* ”, Jesus Christus; die ewigheid is die vrug van die wedergeboorte wat hierdie offer in die uitverkorenes gebring het.

“ *Die rivier* ” is 'n hoë-volume vloeï van vars water. Hy beeld die lewe uit wat, soos hy, voortdurend in aktiwiteit is. Vars water maak 75% van ons menslike aardliggaam uit; dit beteken dat vars water vir hom noodsaaklik is, en dit is die rede waarom God sy woord, net so noodsaaklik vir die verkryging van die ewige lewe, vergelyk met “ *'n bron van die waters van die lewe* ” volgens Ap.7 :17, synde self hierdie “ *bron van lewende water* ” volgens Jer.2:13. In Sy Openbaring het ons in Openb.17:15 gesien dat die “ *waters* ” “ *volke* ” simboliseer ; hier is die “ *rivier* ” 'n simbool van die verlore uitverkorenes wat ewig word.

Vers 2: “ *In die middel van die stadsplein en op die twee walle van die rivier was daar 'n boom van die lewe wat twaalf keer vrugte dra en elke maand sy vrugte dra, en waarvan die blare vir die genesing van die nasies was .* »

In hierdie tweede beeld, Jesus Christus, word die “ *boom van die lewe* ” gevind “ *in die middel* ” van sy vergadering van uitverkorenes wat rondom hom vergader is in die “ *plek* ” van die samekoms. Hy is “ *in die middel* ” van hulle, maar ook aan hulle kante, voorgestel deur die “ *twee oewers van die rivier* ”. Want die goddelike Gees van Jesus Christus is alomteenwoordig; oral en in almal teenwoordig. Die vrugte van hierdie “ *boom* ” is “ *lewe* ” wat voortdurend hernu word, aangesien “ *sy vrugte* ” in elk van die “ *12 maande* ” van ons aardse jaar verkry word . Hierdie is nog 'n pragtige prentjie van die ewige lewe en 'n herinnering dat dit deur die wil van God ewig gehou word.

Jesus het die mens dikwels vergelyk met vrugte-“ *bome* ” wat “ *ons volgens hulle vrugte oordeel* ”. Hy het van die begin af in Gen.2:9 die simboliese beeld van 'n “ *boom van die lewe* ” aan homself toegeskryf . Maar bome het as “ *klere* ” die versiering van hul “ *blare* ”. Vir Jesus simboliseer sy “ *kleed* ” sy regverdige werke en daarom sy verlossing van die sondes van sy uitverkorenes wat hulle redding aan hom te danke het. So net soos die “ *blare* ” van “ *bome* ” *siektes genees*, genees die regverdige werke wat deur Jesus Christus verrig is , die sterflike siekte van oorspronklike sonde wat deur die uitverkorenes geërf is sedert Adam en Eva wat “ *blare* ” van *bome* gebruik het om hulle fisiese en geestelike naaktheid ontdek deur die ervaring van sonde.

Vers 3: “ *Daar sal geen vervloeking meer wees nie. Die troon van God en van die Lam sal in die stad wees; sy dienaars sal hom dien en sy aangesig sien.* ”

Vanuit hierdie vers druk die Gees homself in die toekomstige tyd en gee sy boodskap die betekenis van bemoediging vir die uitverkorenes wat nog steeds die bome en die gevolge daarvan sal moet beveg tot die wederkoms van Christus en hul verwydering van die aarde.

Dit is “ *anathema* ”, die vloek van die sonde wat deur Eva en Adam gepleeg is, wat God onsigbaar gemaak het vir menslike oë. Die skepping van die Israel van die ou verbond het niks verander nie, want sonde het God steeds onsigbaar gemaak. Hy moes nog bedags skuil onder die voorkoms van 'n wolk wat snags flambojant word. Die allerheiligste plek van die heiligdom was uitsluitlik vir hom gereserveer, onder die doodstraf vir 'n oortreder. Maar hierdie aardse toestande is nie meer nie. Op die nuwe aarde is God sigbaar vir al sy dienaars, wat hulle diens sal wees, bly steeds 'n raaisel, maar hulle sal kontak met hom hê soos die apostels met Jesus Christus skouers geskuur en met hom gesels het; van aangesig tot aangesig.

Vers 4: “ *En sy naam sal op hulle voorhoofde wees.* »

Die naam van God vorm die ware “ *seël van die lewende God* ”. Die Sabbatsrus is slegs die uiterlike “teken” hiervan. Omdat die “ *naam* ” van God sy karakter aandui wat hy simboliseer deur die gesigte van die “ *vier diere* ”: “ *die leeu, die kalf, die mens en die arend* ” wat die harmonieuse kontraste van die karakter van God perfek illustreer : koninklik en sterk, maar gereed vir opoffering, menslike voorkoms, maar hemelse natuur. Die woorde van Jesus is vervul; die wat eenders is, stroom saam. Ook diegene wat goddelike waardes deel, is deur God gekies vir die ewige lewe en word by hom versamel. Die “ *voorkop* ” huisves die man se brein, die motoriese middelpunt van sy denke en sy persoonlikheid. En hierdie geanimeerde brein bestudeer, weerspieël en keur of verwerp die standaard van waarheid wat God aan hom voorhou om dit te red. Die breine van die uitverkorenes was lief vir die demonstrasie van liefde wat deur God in Jesus Christus georganiseer is en hulle het volgens die vasgestelde reëls geveg om die bose met sy hulp te oorwin, om sodoende die reg te verkry om saam met hom te lewe.

Uiteindelik bevind almal wat die karakter van God deel wat deur Jesus Christus geopenbaar is, saam met hom om hom vir ewig te dien. Die teenwoordigheid van die “ *naam* ” van God “ *op hulle voorkoppe geskryf* ” verklaar hulle oorwinning; en dit, veral, in die laaste toets van Adventiste-geloof waarin mans die keuse gehad het om op “ *hulle voorkop* ”, “ *die naam van God* ” of dié van die opstandige “ *dier* ” in te skryf.

Vers 5: “ *Daar sal geen nag meer wees nie; en hulle sal geen lamp of lig nodig hê nie, want die Here God sal vir hulle lig gee. En hulle sal vir ewig en altyd regeer.* »

Volgens Gen.1:5 staan agter die woord “ *nag* ” die woord “ *duisternis* ”, 'n simbool van sonde en boosheid. Die “ *lamp* ” dui op die Bybel, die heilige geskrewe woord van God wat die standaard van “ *sy lig* ” openbaar, dié van goed en goed. Dit sal nie meer bruikbaar wees nie, die uitverkorenes sal direkte toegang tot sy goddelike inspirasie hê, maar dit behou tans, op die aarde van sonde, sy noodsaaklike “ *verligende* ” rol wat alleen lei tot die ewige lewe.

Vers 6: “ *En Hy sê vir my: Hierdie woorde is seker en waar; en die Here, die God van die geeste van die profete, het sy engel gestuur om sy diensknepte te wys wat gou moet gebeur* ”.

Vir die tweede keer vind ons hierdie goddelike bevestiging: “ *Hierdie woorde is seker en waar.* ” God streef daarna om die leser van die profesie te

oortuig, want sy ewige lewe is op die spel in sy keuses. Gekonfronteer met sy goddelike bevestigings, word die mens gekondisioneer deur die vyf sintuie wat sy Skepper hom gegee het. Die versoekings is veelvuldig en doeltreffend om hom van spiritualiteit af te keer. God se aandrang is dus ten volle geregverdig. Die gevaar vir siele is werklik en altyd teenwoordig.

Dit is gepas om ons lees van hierdie vers op te dateer wat 'n seldsame letterlike karakter in hierdie profesie vertoon. Daar is geen simbool in hierdie vers nie, maar die bevestiging dat God die inspirasie is van die profete wat die boeke van die Bybel geskryf het en dat hy as 'n finale openbaring "Gabriël" na Johannes gestuur het, sodat hy aan hom in beelde openbaar wat , in 2020, sal in 'n groot mate " stiptelik " gebeur, of is reeds bereik. Maar tussen 2020 en 2030 sal die verskriklikste era oorgesteek moet word; verskriklike tye gekenmerk deur dood, kernvernietiging en die verskriklike " *sewe laaste plae van die toorn van God* "; die mens en die natuur sal verskriklik ly totdat hulle verdwyn.

Vers 7: " *En kyk, Ek kom gou. Gelukkig is hy wat die woorde van die profesie van hierdie boek bewaar!* »

Die wederkoms van Jesus word aangekondig vir die lente van 2030. Saligspreking is vir ons, tot die mate dat ons " *die woorde van die profesie van hierdie boek* " *Openbaring " behou "* tot die einde toe.

Die bywoord " *prompt* " definieer die skielike verskyning van Christus op die uur van sy wederkoms, want tyd verloop gereeld sonder versnelling of verlangsamings. Sedert Daniël 8:19 herinner God ons: " *daar is 'n tyd vir die einde vasgestel* ": " *Toe sê Hy vir my: Ek sal jou leer wat aan die einde van die toorn sal gebeur, want daar is 'n tyd vir die einde.* ." Dit kan eers ingryp aan die einde van die 6000 jaar wat deur God geprogrammeer is vir sy keuse van uitverkorenes, dit wil sê op die eerste dag van die lente wat 3 April 2030 voorafgaan.

Vers 8: " *Ek is Johannes wat hierdie dinge gehoor en gesien het. En toe ek dit hoor en sien, val ek voor die voete van die engel wat dit aan my gewys het, om ~~hom te aanbid~~ en voor hom neer te buig.* »

Vir die tweede keer kom die Gees om vir ons sy waarskuwing te stuur. In die oorspronklike Griekse tekste word die werkwoord "proskuneo" vertaal as "om voor te prostreer". Die werkwoord "om te aanbid" is 'n nalatenskap van die Latynse weergawe genaamd "Vulgate". Klaarblyklik het hierdie slegte vertaling die weg voorberei vir die verlating van fisieke uitputting in die godsdienstige praktyk van die afvallige Christendom tot die punt van "staan" bid as gevolg van 'n ander valse vertaling van die Griekse werkwoord "istemi", in Markus 11:25. In die teks het sy vorm "stékété" die betekenis van "vashou of volhard", maar die Oltramare-vertaling wat in die L.Segond-weergawe gebruik is, het dit vertaal in "stasis" wat "staan" in die letterlike sin beteken . 'n Valse vertaling van die Bybel legitimeer dus op bedrieglike wyse 'n onwaardige, arrogante en verregaande houding teenoor die groot Skepper-God, die Almagtige, aan die kant van mense wat die sin vir die werklik heilige verloor. En dit is nie die enigste een nie... Dit is hoekom ons houding teenoor Bybelvertalings verdag en versigtig moet wees, veral aangesien God in Openb.9:11 die "vernietigende" gebruik (*Abaddon-Apollyon*), van die Bybel wat geskryf is, openbaar. " *in Hebreeus en Grieks* ". Die waarheid word slegs in die oorspronklike tekste gevind, in Hebreeus bewaar, maar

verdwyn en vervang deur die Griekse geskrifte van die nuwe verbond. En daar, moet erken word, het “staande” gebed onder Protestantse gelowiges verskyn, geteiken deur die goddelike woorde van die “5de trompet.” Want, paradoksaal genoeg, het knielgebed langer voortgeduur onder Katolieke, maar ons moet nie verbaas wees nie, want dit is in hierdie Katolieke godsdiens dat die duiwel sy volgelinge en sy slagoffers lei om hulle voor gesnede beelde te neerwerp wat deur die tweede van God se tien gebooie verbied word; gebod wat Katolieke ignoreer, aangesien dit in die Romeinse weergawe geskrap en vervang word.

Vers 9: “*Maar Hy sê vir my: Pas op om dit nie te doen nie! Ek is jou mededienskneg en dié van jou broers, die profete, en van die wat die woorde van hierdie boek bewaar. Aanbid voor God, buig jouself neer.* »

Die fout wat Johannes begaan het, word deur God voorgestel as 'n waarskuwing wat aan sy uitverkorenes gerig is: "pas op om nie in afgodediens te verval nie!" wat die vernaamste fout uitmaak van die Christelike godsdienste wat deur God in Jesus Christus verwerp is. Hy organiseer hierdie toneel op dieselfde manier as wat hy sy laaste les georganiseer het deur sy apostels te beveel om hul wapens op te neem vir die uur van sy arrestasie. Toe die tyd aangebreek het, het hy hulle verbied om dit te gebruik. Die les is gegee en sy het gesê: “*Wees versigtig om dit nie te doen nie.*” In hierdie vers kry Johannes die verduideliking: “*Ek is jou mededienskneg.*” Die “*engele*”, insluitende “*Gabriël*”, is, soos mense, skepsels van die skepper-God wat in die tweede van sy tien gebooie verbied het om hulle voor sy skepsele, voor gesnede beelde, of geskilderde beelde neer te buig; al die vorme wat die afgod kan aanneem. Ons kan dus uit hierdie vers leer deur te let op die teenoorgestelde gedrag van die engele. Hier verbied Gabriël, die mees waardige hemelwese na Michael, prostrasie voor hom. Aan die ander kant vra Satan, in sy verleidelike verskynings, in die gedaante van die "Maagd", dat monumente en plekke van aanbidding opgerig word om haar te aanbid en te dien ... die ligte masker van duisternis val.

Die engel spesifiseer verder “*en dié van jou broers, die profete en van die wat die woorde van hierdie boek bewaar*”. Tussen hierdie sin en dié van Openb. 1:3 let ons op die verskil as gevolg van die tyd wat verloop het tussen die begin van die tyd van dekripsie, 1980, en dié van die huidige weergawe van 2020. Tussen hierdie twee datums, “*hy wat lees* » het ander kinders van God die ontsyferde lig laat deel en hulle het op hul beurt in die werk van die “*profete*” betree. Hierdie vermenigvuldiging laat selfs 'n groter aantal ander geroepe mense toe om toegang tot die uitverkiesing te kry deur die geopenbaarde waarheid te hoor, en deur dit in konkrete praktyk toe te pas.

Vers 10: “*En hy het vir my gesê: Moenie die woorde van die profesie van hierdie boek verseël nie. Want die tyd is naby.* »

Die boodskap is misleidend, want dit is gerig aan Johannes, wat God vanaf die begin van die boek na ons finale eeu vervoer het, volgens Openb.1:10. Ook moet ons verstaan dat die bevel om nie die woorde van die boek te verseël nie, direk aan my gerig is op die tydstip wanneer die boek heeltemal ontseël is; dit word dan die “*klein oop boekie*” van Openb.10:5. En wanneer dit met die hulp en magtiging van God “*oopgemaak*” word, is daar nie meer sprake om dit met

“seëls” toe te maak nie. En dit, “ *want die tyd is naby* ”; in die lente van 2021 is daar 9 jaar oor, voor die heerlike wederkoms van die Here God Jesus Christus.

boekie ” het egter begin na die dekreet van Dan.8:14, d.w.s. na 1843 en 1844; want die belangrike begrip van die onderwerp van die jongste Adventistegeloofstoets is te danke aan die openbarings wat direk deur Jesus Christus self, of deur sy engel, aan ons suster Ellen.G.White gegee is tydens haar bediening.

Vers 11: “ *Laat hom wat onregverdig is weer onregverdig wees, laat hom wat onrein is, weer onrein word; en laat die regverdige nog steeds geregtigheid beoefen, en hy wat heilig is, moet homself nog heilig.* »

Met eerste lees bevestig hierdie vers die inwerkingtreding van die dekreet van Dan.8:14. Die skeiding van Adventiste wat tussen 1843 en 1844 deur God gekies is, bevestig die boodskap van “ *Sardis* ” waar ons die Protestante “ *lewend* ” maar “ *dood* ” en geestelik “ *besoedel* ” vind, en die Adventiste pioniers “ *waardig van witheid* ” genoem in hierdie vers “ *geregtigheid en heiligmaking* ”. Maar die opening van die “ *boekie* ” is progressief soos “ *die pad van die regverdige wat aanhou groei soos die lig van die dag, van dagbreek tot sy hoogtepunt* ”. En die pionier-Adventiste was onbewus daarvan dat “ *geloofstoets hulle tussen 1991 en 1994 sou sif soos die studie van die “ 5de basuin ” aan ons geopenbaar het. Gevolglik word ander lesings van hierdie vers moontlik.*

Die tyd van verseëling is op die punt om te eindig soos ons in Openb.7:3 lees: “ *Moenie die aarde of die see of die bome kwaad aandoen nie, totdat ons die voorhoofde van die dienaars van onse God verseël het.* » Waar moet ons die magtiging plaas om die land, die see en die bome te beskadig? Twee moontlikhede bestaan. Voor die “ *sesde basuin* ” of voor die “ *sewe laaste plaë* ”? Die “ *sesde basuin* ” wat 'n sesde waarskuwingsstraf uitmaak wat deur God aan aardse sondaars gegee is, dit lyk vir my in hierdie geval logies om die tweede moontlikheid te behou. Omdat die “ *sewe laaste plaë van die toorn van God* ” die Protestantse “ *aarde* ” en die Katolieke “ *see* ” as hul teiken het. Kom ons neem in ag dat die vernietiging wat deur die “ *sesde basuin* ” bewerkstellig word nie die bekering van die geroepe uitverkorenes wat deur die bloed van Jesus Christus verlos is, voorkom nie, maar bevorder.

Dit is dus, na die “ *sesde basuin* ” en net voor die “ *sewe laaste plaë* ”, en ten tye van die stop van die verseëling wat die einde van die tyd van kollektiewe en individuele genade aandui dat ons steeds die woorde van hierdie vers: “ *Laat hy wat onregverdig is weer onregverdig wees, laat hy wat besoedel is, weer besoedel word; en laat die regverdige nog steeds geregtigheid beoefen, en hy wat heilig is, moet homself nog heilig.* » Almal sal hier kan sien hoe die Gees in hierdie vers die goeie vertaling bevestig wat ek aangebied het vir die fundamentele “Adventiste” vers wat Daniël 8:14 is: “... *heiligheid sal regverdig word* ”. Die woorde “ *geregtigheid en heilig* ” word sterk ondersteun en dus deur God bevestig. Hierdie boodskap voorspel dus die tyd van die einde van die grasietydperk, maar 'n ander verduideliking is soos volg. Met die bereiking van die einde van die boek, teiken die Gees die tyd wanneer die volledig ontsyferde boek die “ *klein oop boekie* ” word en vanaf hierdie oomblik sal die aanvaarding of weiering daarvan die verskil maak tussen “ *die een wat regverdig is en die een wat homself verontreinig* ” en ons Here nooi “ *die heilige uit om homself verder*

te heilig ". Ek onthou weer dat die " *besoedeling* " in die " *Sardes* "-boodskap aan Protestantisme toegeskryf is . Die Gees teiken met sy woorde hierdie Protestantisme en institusionele Adventisme wat sy vloek gedeel het sedert 1994, toe hy daarby aangesluit het deur die ekumeniese alliansie te betree. Aanvaarding van die ontsyferde boodskap van hierdie boek sal dus " *weereens* , maar die laaste, *die verskil maak tussen die een wat God dien en die een wat Hom nie dien nie* " volgens Mal.3:18.

So ek som die lesse van hierdie vers op. Eerstens bevestig dit die Adventistiese skeiding van Protestantisme tussen 1843 en 1844. In tweede lesing is dit van toepassing teen amptelike Adventisme wat na 1994 na die Protestantse en ekumeniese alliansie teruggekeer het. En ek stel 'n derde lesing voor wat sal geld aan die einde van die tyd van proeftydperk in 2029 voor die wederkoms van Jesus Christus vasgestel vir die begin van die lente wat voor 3 April van Pasga kom 2030.

Dit bly vir ons na hierdie verduidelikings om te verstaan dat die oorsaak van die val van institusionele Adventisme, wat daartoe gelei het dat dit " *uitgegooi* " is deur Jesus Christus in sy boodskap wat aan Laodisea gerig is, minder is die weiering om te glo in sy terugkeer vir 1994, dat die weiering om die bydrae van lig in ag te neem wat die ware vertaling van Daniël 8:14 kom belig het; 'n lig wat op 'n onbetwisbare wyse deur die oorspronklike Hebreeuse Bybelteks self gedemonstreer word. Hierdie sonde kon slegs veroordeel word deur die God van geregtigheid wat nie die skuldiges as onskuldig beskou nie.

Vers 12: " *Kyk, Ek kom **gou**, en my loon is by My, om elkeen te vergeld volgens sy werk ."*

Oor 9 jaar sal Jesus terugkeer in onbeskryflike goddelike heerlikheid. In Openb. 16 tot 20 het God aan ons die aard van die deel van Sy vergelding geopenbaar wat gereserveer is vir onregverdige en onverdraagsame opstandige Katolieke, Protestantse en Adventistiese sondaars. Hy het ook aan ons die gedeelte voorgedra wat gereserveer is vir sy uitverkore Adventiste wat getrou gebly het en wat sy profetiese woord en sy heilige sewende-dag Sabbat eer, in Openb. 7, 14, 21 en 22. " *Vergelding* " sal " *na elkeen terugkeer volgens wat "is sy werk* ", wat min ruimte laat vir die skuldiges om hulleself te regverdig in die oë van Christus. Selfregverdigende woorde word nutteloos omdat dit dan te laat sal wees om die foute van vorige keuses te transformeer.

Vers 13: " *Ek is die alfa en die omega, die eerste en die laaste, die begin en die einde. »*

Wat 'n begin het, het ook 'n einde. Hierdie beginsel is van toepassing op die lengte van aardse tyd wat God voorsien het vir sy uitverkorenes. Tussen alfa en omega sal 6000 jaar verloop het. In die jaar 30 op 3 April sal die vrywillige soendood van Jesus Christus ook die alfa-tyd van die Christelike alliansie van 2000 jaar gemerk het; lente 2030 sal sy omega-tyd in volle krag merk.

Maar die alfa is ook 1844 met sy omega 1994. En laastens is die alfa vir my en die laaste verkose amptenare, 1995 met sy omega, 2030.

Vers 14: " *Geseënd is die wat sy gebooie bewaar (en nie ~~was hulle klere~~), om die reg te hê op die boom van die lewe, en om deur die poorte in die stad in te gaan!* »

Die tweede vorm van die “ *groot verdrukking* ” lê voor ons met sy gevolg van menigte sterftes. Daarom word dit dringend om deur Jesus Christus beskerming en hulp van God te verkry. Soos die beeld suggereer, moet die sondaar “ *sy gebooie onderhou* ”. » ; **dié van God en dié van Jesus, “ *die Lam van God* ” wat beteken dat hy moet afstand doen van al die gedaantes wat sonde kan aanneem.** Die bedekte vertaling van hierdie vers wat in ons huidige Bybels bewaar word, is te danke aan Rooms-Katolisisme wat vanuit die Vatikaan gelei is. Die ander manuskripte, die oudste, en dus meer getrou, stel voor: “ *Geseënd is die wat sy gebooie bewaar* ”. En aangesien sonde die oortreding van die wet is, word die boodskap verdraai en vervang die nodige en lewensbelangrike gehoorsaamheid met die eenvoudige aanspraak van Christelike behoort. Wie baat by die misdaad? Aan diegene wat die Sabbat sal veg tot die heerlike wederkoms van Jesus Christus. Die ware boodskap word soos volg saamgevat: “Geseënd is hy wat sy Skepper gehoorsaam”. Hierdie boodskap herhaal net dit wat in Openbaring 12:17 en 14:12 aangehaal word, naamlik: “ *die wat die gebooie van God en die geloof in Jesus bewaar* ”. Dit is die ontvangers van die laaste boodskap wat deur Jesus gestuur is. Die een wat die resultaat beoordeel, is Jesus Christus self, en sy vereiste is gelyk aan die lyding wat in sy martelaarskap verduur is. Die beloning vir diegene wat gekies word sal baie groot wees; hulle sal onsterflikheid verkry en die ewige lewe binnegaan deur die Adventiste-pad gesimboliseer deur die “ *twaalf poorte* ” van die simboliese “ *nuwe Jerusalem* ”.

Vers 15: “ *Uit met honde, towenaars, hoereerders, moordenaars, afgodedienaars en almal wat leuens liefhet en beoefen!* »

Wie is diegene wat Jesus so noem? Hierdie verborge beskuldiging gaan oor die hele Christelike geloof wat afvallig het; die Katolieke geloof, die veelvuldige Protestantse geloof insluitende die Adventiste-geloof wat sy alliansie sedert 1994 aangegaan het; die Adventistiese geloof so ryklik deur hom geseën aan die begin van sy bestaan, en nog meer so met betrekking tot sy laaste verteenwoordigers wat tot onenigheid gedwing is. Die “ *honde* ” is die heidene, maar ook, en bowenal, diegene wat beweer dat hulle sy broers is **en hom verraai**. Hierdie term “ *honde* ” is paradoksaal genoeg vir hedendaagse Westerse mense dié van die dier wat as 'n simbool van getrouheid beskou word, maar vir Oosterlinge die beeld van uitputting. En hier daag Jesus selfs hulle menslike natuur uit en beskou hulle as onbetroubare diere. Die ander terme bevestig hierdie uitspraak. Jesus bevestig die woorde wat in Openb.21:8 gemaak is en hier druk die byvoeging van die term “ *honde* ” sy persoonlike oordeel uit. Na die verhewe demonstrasie van liefde wat hy aan mense gegee het, is niks verskrikliker as om verraai te word deur diegene wat beweer dat hulle aan hom en sy offer behoort nie.

Dan noem Jesus hulle “ *towenaars* ” vanweë hul handel met slegte engele, spiritualisme, wat die Katolieke geloof eers verlei het met die verskynings van die “Maagd Maria”, iets wat Bybels onmoontlik is. Maar die wonderwerke wat deur die demone gedoen is, is soortgelyk aan wat Farao se “ *towenaars* ” voor Moses en Aäron gedoen het.

Deur hulle “ *onkuis* ” te noem, veroordeel Jesus die bevryding van sedes, maar veral die onnatuurlike godsdienstige alliansies wat deur die Protestantse

kerke aangegaan word met die Katolieke geloof wat deur die profete van God as die dienaar van die duiwel aan die kaak gestel word. Hulle reproduseer, "as dogters", die "hoerery" van hul "prostituut moeder Babilon die Grote", wat in Openb. 17:5 aan die kaak gestel word.

Afvalliges is ook "moordenaars" wat sal voorberei om Jesus se uitverkorenes dood te maak as hy nie ingryp om hulle deur sy glorieryke koms te voorkom nie.

Hulle is "afgodsdienaars" omdat hy meer belangstelling gee vir materiële lewe as aan geestelike lewe. Hulle bly onverskillig wanneer God vir hulle sy lig aanbied wat hulle onbeskof verwerp deur sy ware boodskappers te demoniseer.

En om hierdie vers af te sluit, spesifiseer hy: "en wie liefhet en lieg!" » Deur dit te doen, veroordeel hy diegene wie se aard aan leuens geheg is, tot die punt dat hulle totaal onsensitief is vir die waarheid. Daar is gesê oor smake en kleure dat dit nie bespreek kan word nie; dit is dieselfde met die liefde vir waarheid of leuens. Maar vir sy ewigheid kies God uitsluitlik onder sy skepsels waartoe menslike voortplanting aanleiding gee, diegene wat hierdie liefde vir waarheid het.

Die finale uitkoms van God se verlossingsplan is verskriklik. Word agtereenvolgens uitgegooi, die antediluviaanse geharde onberouvolle sondears, die ou ongelowige Joodse bondgenootskap, die afskuwelike Rooms-pouslike Katolieke geloof, die afgodiese Ortodokse geloof, die Calvinistiese Protestantse geloof, en laastens, die institusionele Adventistiese geloof, die laaste slagoffer van die gees van tradisie wat die voriges almal ewe bevoordeel het.

Die "Adventiste" boodskap het noodlottige gevolge gehad, eerstens, vir die Jode, wat geval het deur hulle weiering om te glo in **die eerste koms** van die Messias aangekondig in Dan.9:24 tot 27. Tweedens, die Christene wat deur Jesus uitgegooi is, wat almal deel die skuld daaraan om 'n gebrek aan belangstelling in die jongste "Adventiste"-boodskap te toon wat **sy wederkoms aankondig**. Hulle gebrek aan liefde vir die waarheid daarvan is fataal vir hulle. In 2020 deel hierdie groot amptelike godsdienste almal hierdie verskriklike boodskap wat Jesus in 1843 aan die Protestantisme van die "Sardis"-era in Openb. 3:1 gerig het: "Daar word gesê dat jy lewe, en jy is dood".

Vers 16: "Ek, Jesus, het my engel gestuur om hierdie dinge in die gemeentes aan julle te betuig. Ek is die wortel en die saad van Dawid, die helder môrester. »

Jesus het sy engel Gabriël na Johannes gestuur, en deur Johannes na ons, sy getroue dienaars van die laaste dae. Want dit is net vandag dat hierdie volledig ontsyferde boodskap ons toelaat om die boodskappe te verstaan wat hy aan sy dienaars en dissipels van die sewe eras of sewe gemeentes rig. Jesus verwyder die twyfel oor sy simboliese oproep van Apo.5: "die wortel en nageslag van Dawid". Hy voeg by: "die helder môrester". Hierdie ster is die son, maar hy identifiseer hom net as 'n simbool. Want onbewustelik eer opregte wesens wat Jesus Christus liefhet vir sy offer ons son, hierdie ster wat deur die heidene vergoddelik is. As baie nie daarvan bewus is nie, is menigtes, selfs verlig oor die onderwerp, nie gereed nie, en ook nie in staat om die erns van hierdie heidense afgodsdiens te verstaan nie. Die mens moet homself vergeet, om homself in die

plek van God te plaas wat dinge heel anders voel as gevolg van die feit dat sy verstand reeds vir amper 6000 jaar die optrede van mense gevolg het. Dit identifiseer elke aksie vir wat dit werklik verteenwoordig; wat nie die geval is van mans wie se kort lewens hoofsaaklik daarop gemik is om hul begeertes te bevredig nie, hoofsaaklik vleeslike en aardse, maar dit is ook die geval van diegene wat geestelik en baie godsdienstig is en wat geblokkeer bly uit respek tradisies van die vaders.

Aan die einde van die *Thiatira* -boodskap het die Gees vir “ *hy wat oorwin* ” gesê: “ *En Ek sal hom die môrester gee .* ” Hier stel Jesus homself voor as die “*môrester* ”. Die wenner sal dus Jesus verkry en saam met hom al die lewenslig wat sy bron in hom het. Die herinnering aan hierdie term dui op die volle aandag van die ware laaste “Adventiste” op hierdie verse van 1 Petrus.2:19-20-21: “ *En ons hou die profetiese woord des te meer vas, waaraan julle goed moet betaal aandag, soos op 'n lamp wat in 'n donker plek skyn, totdat die dag aanbreek en die môrester opgaan in julle harte; omdat julle in die eerste plek weet dat geen profesie van die Skrif 'n voorwerp van private uitlegging kan wees nie, want dit was nie deur die wil van 'n mens dat 'n profesie ooit gebring is nie, maar dit word gedryf deur die Heilige Gees wat mense van God gespreek het.* » Ons kon dit nie beter sê nie. Nadat hy hierdie woorde gehoor het, verander die uitverkorene dit in werke wat deur Jesus Christus in ag geneem word.

Vers 17: “ *En die Gees en die bruid sê: Kom! En laat hom wat hoor sê: Kom! En laat hom wat dors het, kom; wie wil, mag die water van die lewe verniet neem .* ”

Vanaf die begin van sy aardse bediening het Jesus hierdie oproep geloods: “ *Kom* ”. Maar deur die beeld van “ *dors* ” te neem, weet hy dat hy wat nie “ *dors* ” is nie, nie sal kom drink nie. Sy oproep sal verhoor word, slegs deur diegene wat “ *dors* ” na hierdie ewige lewe wat sy volmaakte geregtigheid ons bied deur sy genade alleen, as 'n tweede kans. Jesus alleen het die prys betaal; hy bied dit dus “ ***gratis*** ” aan. Geen Katolieke of goddelike “toelaatbaarheid” laat toe dat dit vir geld verkry word nie. Hierdie universele oproep berei 'n byeenkoms van verkose amptenare van alle nasies en alle oorspronge voor. Die oproep “ *Kom* ” word die sleutel tot hierdie groepering van uitverkorenes wat die toets van geloof van die laaste dae sal skeep. Maar, hulle sal die toets ervaar wat op die aarde verstrooi is en sal eers herenig word wanneer Jesus Christus in sy heerlijkheid terugkeer om hulle uit die land van sonde te verwyder.

Vers 18: “ *Ek verklaar aan elkeen wat die woorde van die profesie van hierdie boek hoor: As iemand iets daarby voeg, sal God hom tref met die plaeg wat in hierdie boek beskryf word; »*

Openbaring is geen gewone Bybelse boek nie. Dit is 'n literatuurwerk wat goddelik gekodeer is in Bybelse taal wat herken kan word deur diegene wat die hele Bybel van begin tot einde deursoek. Uitdrukkings word bekend deur herhaalde lees. En die “Bybelse konkordansies” maak dit moontlik om soortgelyke uitdrukkings te vind. Maar juis omdat die kode daarvan baie presies is, word vertalers en transkribeerders gewaarsku: “ *As iemand iets daarby voeg, sal God hom tref met die plaeg wat in hierdie boek beskryf word* ”.

Vers 19: “ *En as iemand iets wegneem van die woorde van die boek van hierdie profesie, sal God sy deel wegneem aan die boom van die lewe en van die heilige stad, soos beskryf in hierdie boek.* »

Om dieselfde redes dreig God enigiemand wat “ *enigiets wegneem uit die woorde van die boek van hierdie profesie* ”. Wie hierdie risiko loop, word ook gewaarsku: “ *God sal sy deel afsny van die boom van die lewe en van die heilige stad, wat in hierdie boek beskryf word.* ” Die veranderinge wat opgemerk word, sal dus verskriklike gevolge hê vir diegene wat dit gepleeg het.

Ek vestig jou aandag op hierdie les. As die wysiging van hierdie onverstaanbare gekodeerde boek deur Jesus Christus op hierdie twee streng maniere gestraf word, wat sal dit wees vir diegene wat die volkome verstaanbare gedekodeerde boodskap daarvan verwerp ?

God het goeie redes om hierdie waarskuwing duidelik aan te bied, want hierdie Openbaring, waarvan die woorde deur Hom gekies word, is van dieselfde waarde as die teks van sy “tien gebooe” “met sy vinger op kliptafels gegraveer”. Nou, in Dan.7:25, het hy geprofeteer dat sy koninklike “ *wet* ” “ *verander* ” sou word sowel as die “ *tye* ”. Die aksie is uitgevoer, soos ons gesien het, deur Romeinse gesag, agtereenvolgens imperiaal in 321, toe pouslik, in 538. Hierdie optrede wat hy as “ *arrogant* ” beoordeel het, sal met die dood gestraf word, en God spoor ons aan om nie voort te plant nie, teenoor profesie, hierdie tipe fout wat hy ten sterkste veroordeel.

God se werk bly sy werk ongeag die tyd waarin dit uitgevoer word. Om sy profesie te ontsyfer is onmoontlik sonder sy leiding. Dit beteken dat die gedekripteerde werk van dieselfde waarde is as dit wat geïnkripteer is. Besef dus dat hierdie werk waar die gedagte van God duidelik geopenbaar word van baie hoë “ *heiligheid* ” is. Dit vorm die uiteindelijke “ *getuienis van Jesus* ” wat God aan sy laaste dissidente Sewende-dag Adventiste dienaars rig; en terselfdertyd, met die beoefening van die ware Saterdag Sabbat, is dit in 2021, die laaste “ *geregverdigde heiligheid* ” geskeduleer sedert die inwerkingtreding van die dekreet van Dan.8:14 in 1843.

Vers 20: “ *Hy wat hierdie dinge getuig, sê: Ja, Ek kom gou. Amen! Kom, Here Jesus!* »

Omdat dit die laaste woorde bevat wat Jesus Christus aan sy dissipels gerig het, is hierdie boek Openbaring van baie hoë heiligheid. In hom vind ons die ekwivalent van die tafels van die wet, gegraveer met die vinger van God en aan Moses gegee. Jesus getuig; wie sal dit waag om hierdie goddelike verklaring te betwis? Alles word gesê, alles word geopenbaar, hy het niks meer om te sê nie behalwe: “ *Ja, ek kom gou.* ” 'n Eenvoudige “ *Ja* ” wat sy hele goddelike persoon behels, beteken dat sy nabye koms seker is omdat hy sy belofte hernu: “ *Ek kom gou* ”; 'n “ *dadelik* » gedateer wat sy volle betekenis aanneem: in die lente van 2030. En hy bevestig sy verklaring deur “ *Amen* ” te sê; wat beteken: “In waarheid”.

Wie sê dan: “ *Kom, Here Jesus* ”? Volgens vers 17 van hierdie hoofstuk is hulle “ *die Gees en die bruid* .”

Vers 21: “ *Die genade van die Here Jesus sy met al die heiliges!* »

Hierdie laaste vers van Openbaring sluit die boek af deur “ *die genade van die Here Jesus* ” op te roep. Dit is 'n tema wat dikwels aan die begin van die Christelike Vergadering teen die wet gekant was. In daardie tyd was genade teen die wet afdwingbaar deur diegene wat Christus se aanbod geweier het. Die Jode se erfenis van die wet het beteken dat hulle goddelike geregtigheid slegs daardeur gesien het. Jesus wou hulle nie van gehoorsaamheid aan die wet verwyder nie, maar hy het gekom om te “ *vervul* ” wat die diere-offers aan hom geprofeteer het. Dit is hoekom hy in Mat.5:17 gesê het: “ *Moenie dink dat Ek gekom het om die wet of die profete te ontbind nie; Ek het nie gekom om te ontbind nie, maar om te vervul .* ”

Die verstommendste ding is om te hoor hoe Christene die wet en genade teëstaan. Want, soos die apostel Paulus verduidelik, is genade bedoel om die mens te help om die wet te vervul tot op die punt wat Jesus in Johannes 15:5 verklaar: “ *Ek is die wingerdstok, julle is die lote. Wie in My bly en in wie Ek bly, dra baie vrugte, want sonder My kan julle niks doen nie .* ” Van watter dinge om te “ *doen* ” praat hy en watter “ *vrug* ” is dit? Van respek vir die wet wat sy genade moontlik maak danksy sy hulp in die Heilige Gees.

Dit sou wenslik en heilsaam gewees het as “ *die genade van die Here Jesus* ” was en kon gehandel het “ *in almal* ”; maar hierdie verwronge vers spreek net 'n onrealiseerbare wens uit. Laat ons almal nou al hoop dat daar baie van hulle sal wees; soveel as moontlik; ons bewonderenswaardige God, Skepper en Verlosser verdien dit; hy is dit uiters waardig. Deur “ *met al die heiliges* ” te spesifiseer, verwyder die oorspronklike teks enige onduidelikheid; die genade van die Here wat uitsluitlik tot hulle voordeel kan strek, hulle “ *wat Hy in sy waarheid heilig* ” (Joh. 17:17). En aan diegene wat daaraan dink om die ewige lewe te bereik deur die pad te neem wat deur Jesus Christus geëis word, herinner ek julle dat daar tussen “ *pad* ” en “ *lewe* ” die noodsaaklike “ *waarheid* ” is, volgens Johannes 14:6. Geen aanstoot vir die rebelle wat aanspraak maak op die seën van hierdie vers nie, sedert 1843 het die Here se genade slegs diegene wat hy heilig bevoordeel deur die herstel van sy heilige Sabbatsrus op Saterdag. Dit is hierdie optrede wat geassosieer word met die getuienis van liefde vir sy “ *waarheid* ” maak die uitverkorenes die heiliges waardig van die betrokke genade. Daarom kan genade nie aan "almal" opgedra word nie. Pasop dus vir slegte, misleidende vertalings van die Bybel, wat lei tot verskriklike finale ontnugtering vir diegene wat op hulle staatmaak vir hul ongeluk!

Die goddelike Openbaring wat in hierdie werk aangebied word, het die lesse bevestig wat in die verhaal van Genesis geprofeteer is, waarvan ons die uiters belangrikheid kon opmerk. Aan die einde van hierdie werk lyk dit nuttig om hierdie hooflesse te onthou. Dit is geregverdig en ek wil ook daarop wys dat in ons hedendaagse wêreld die Christelike geloof massaal in 'n verwronge vorm aangebied word as gevolg van die kultus-erfenis van die Rooms-Katolisisme. Die waarheid wat deur God vereis word, het in die eenvoudige en logiese toestand gebly wat deur die eerste apostels van Jesus Christus verstaan word, maar hierdie dikwels geïgnoreerde eenvoud word, deur sy minderheidskarakter, kompleks vir die oningewydes. Om die latere Heiliges van die Laaste Dae van Jesus Christus en die geestelike struktuur van Openbaring te identifiseer, is die dekreet van Daniël

8:14 inderdaad onontbeerlik. Maar om hierdie dekreet te identifiseer, is die bestudering van die hele boek Daniël en die ontsyfering van sy profesieë ook noodsaaklik. Hierdie dinge verstaan, die Apokalips openbaar sy geheime aan ons. Hierdie nodige studies verduidelik die moeilikheid wat ons ondervind wanneer ons probeer om die ongelowige man van ons tyd in die Weste, en veral in Frankryk, te oortuig.

Jesus het gesê dat niemand na Hom toe kan kom behalwe die Vader wat Hom lei nie en Hy het ook gesê van sy uitverkorenes dat hulle uit water en Gees gebore moet word. Hierdie twee leringe beteken komplementêr dat God die geestelike aard van sy uitverkorenes onder al sy skepsele ken. Gevolglik sal elkeen van hulle volgens sy eie aard reageer; ook diegene wat gunstige vooroordele het oor die Sabbat wat reeds deur die Jode beoefen is, sal sonder te veel moeite die profetiese openbarings aanvaar wat toon dat dit deur God vereis word sedert 1843. Omgekeerd sal diegene wat ongunstige vooroordele daaroor het, alle argumente wat Bybels aangebied word, verwerp en hy sal goeie redes vind om sy weiering te regverdig. Om hierdie beginsel te verstaan, beskerm ons daarvan om ontnugter te word met diegene aan wie ons die waarheid van Christus aanbied. Deur die waarheid van goddelike denke te openbaar, gee die profesie al sy krag aan die “ewige Evangelie” wat die dissipels van Jesus “die nasies moet leer tot aan die einde van die wêreld”.

Die "diere" van die Apokalips

Chronologies en agtereenvolgens het die vyande van God en sy uitverkorenes in die beeld van “diere” verskyn.

Die eerste dui keiserlike Rome aan, afgebeeld deur die “draak met tien horings en sewe koppe wat diadems dra”, in Openb. 12:3; “Die Nikolaiëte” in Openb.2:6; “die duiwel” in Openb.2:10.

Die tweede handel oor pouslike Katolieke Rome, afgebeeld deur “die dier wat uit die see opkom, met tien horings wat diadems dra en sewe koppe” van Openb. 13:1; “die troon van Satan” in Openb.2:13; “die vrou Isebel” in Openb.2:20; “die maan wat met bloed geverf is” in Openb.6:12; “die maanverligte derde” van die “vierde basuin” in Openb.8:12; “die see” in Openb.10:2; “die riet soos 'n stok” in Openb.11:1; “die stert” van die “draak” in Openb.12:4; “die slang” in Openb.12:14; en “draak” van verse 13, 16 en 17; “Babilon die grote” in Openb.14:8 en 17:5.

Die derde teiken Franse revolusionêre ateïsme, uitgebeeld deur die “dier wat uit die afgrond opstaan” in Openb.11:7; die “groot verdrukking” in Openb.2:22; die “vierde basuin” in Openb.8:12; “die mond wat die rivier insluk” wat die Katolieke volk simboliseer, in Openb.12:16. Dit gaan oor die eerste vorm van die “tweede wee” wat in Openb.11:14 aangehaal word. Die tweede vorm daarvan sal bereik word deur die “sesde basuin” van Apo.9:13, volgens Apo.8:13 onder die titel van “tweede wee”, tussen 7 Maart 2021 en 2029, onder die werklike aspek van 'n Wêreld Oorlog III eindig in kernoorlog. Die menslike volksmoord wat die aarde ontvolk (die afgrond) is die skakel wat gevestig is tussen “die vierde en die sesde basuin”. Besonderhede van die ontwikkeling van hierdie oorlog word in Dan.11:40 tot 45 geopenbaar.

Die vierde “ *dier* ” dui op die Protestantse geloof en die Katolieke geloof, sy bondgenoot, in die laaste toets van geloof in die aardse geskiedenis. Sy “ *kom op van die aarde* ,” in Openb.13:11; wat beteken dat sy haarself is wat uit die Katolieke geloof kom wat deur “ *die see* ” gesimboliseer word. Oorweldigend het die era van die Hervorming 'n Protestantse godsdiens gevestig, met veelvuldige aspekte, gekenmerk deur afvalligheid, wat in die werke van Johannes Calvyn getuig het van 'n oorlogsugtige, harde, wrede en vervolgende karakter . Die inwerkingtrede van die dekreet van Dan.8:14 het dit vanaf die lente van 1843 wêreldwyd veroordeel.

Die institusionele Adventistiese geloof, wat lewend na vore gekom het uit die Protestantse geloofstoets van 1843-1844, het teruggeval en teruggekeer na die status van die Protestantse geloof en sy goddelike vloek sedert die herfs van 1994; dit as gevolg van die amptelike verwerping van die goddelike profetiese lig wat in hierdie werk vanaf 1991 geopenbaar is. Hierdie geestelike dood van die institusionele vorm word geprofeteer in Openb.3:16: “ *Ek sal jou uit my mond braak* ”.

Die finale vervulling van die profesieë lê voor ons, en almal se geloof sal getoets word. Die Here Jesus Christus sal onder alle mense diegene erken wat aan Hom behoort, diegene wat sy lewensbelangrike openbarings verwelkom, die vrug van goddelike liefde, met vreugde en dankbare getrouheid.

Op die uur van die laaste keuse, sal die uitverkorenes onderskei word deur die feit dat hulle sal weet waarom die gevalle val, goddelike Openbaring sal dus die verskil maak tussen die gereddes en die verlore nes waartoe vanaf die apostoliese era " *Efese* ", in Apo 2:5, het God gesê: “ *Onthou dan waarvandaan jy geval het* ”; en in 1843, in die “ *Sardis* ” era, het hy ook vir die Protestante gesê, in Openb.3:3: “ *onthou hoe julle ontvang en gehoor het; en bewaar en bekeer* ”; dit strek tot die gevalle Adventiste sedert 1994, wat, alhoewel Sabbatsondernemers, hierdie boodskap van Openb. 3:19 van Jesus ontvang: “ *Ek bestraf en straf almal wat Ek liefhet; wees daarom ywerig en bekeer jou* .”

Met die voorbereiding van hierdie profetiese Openbaring, het die skepper-God, wat in die persoon van Jesus Christus teëgekome is, homself die doelwit gegee om sy uitverkorenes toe te laat om hul vyande duidelik te identifiseer; die ding is gedoen en God se doel is bereik. So geestelik verryk, word haar Uitverkorenes “ *die Bruid wat voorberei is vir die Bruilofsmaal van die Lam* ”. Hy het haar “ *beklee met fyn wit linne, wat die regverdige werke van die heiliges is* ” in Openb.19:7. Jy wat die inhoud van hierdie werk gelees het, as jy die kans en die seën het om onder hulle te wees, “ *maak jou gereed om jou God te ontmoet* ” (Amos 4:12), in sy waarheid!

Terwyl die ontsyfering van die geheimsinnige profesieë van Daniël en Openbaring voltooi is en die tyd van Christus se ware wederkoms nou aan ons bekend is, laat hierdie vraag van Jesus Christus wat in Lukas 18:8 aangehaal word 'n ietwat ontstellende twyfel: “ *Ek sê vir julle, Hy sal bring geregtigheid vinnig oor hulle. Maar wanneer die Seun van die mens kom, sal Hy geloof op aarde vind?* ”. Want die oorfloed van intellektuele kennis van die waarheid kan nie vergoed vir die swakheid van die kwaliteit van hierdie geloof nie. Die mensdom wat met die wederkoms van Jesus Christus gekonfronteer sal word, het ontwikkel

in 'n klimaat wat gunstig is vir alle vorme van sterk aangemoedigde selfsug. Individuele sukses het die doelwit geword wat tot elke prys bereik moet word, selfs deur 'n mens se naaste te verpletter, en dit gedurende 'n lang tydperk van wêreldvrede oor meer as 70 jaar. Wanneer ons weet dat die waardes van die hemel wat deur Jesus Christus voorgestel word in absolute stryd is met hierdie norm van ons tyd, blyk sy vraag tragies geregverdig te wees, want dit kan mense aangaan wat geglo het dat hulle "uitverkies" is, maar net vir hul ongeluk van die "geroepenes"; want Jesus sal nie in hulle die kwaliteit van geloof gevind het wat vereis word om sy genade waardig te wees nie.

Die letter maak dood maar die Gees gee lewe

Hierdie laaste hoofstuk voltooi die ontsyfering van die Apokalipsopenbaring. Inderdaad, ek het sopas die Bybelse kodes aangebied wat dit moontlik maak om die simbole wat God in sy profesieë gebruik, te identifiseer, maar terwyl hulle doel is om sy vereiste vir die terugkeer van die Sabbat sedert 1843-1844 te openbaar, kom die woord sabbat nie voor nie slegs een keer in hierdie profetiese tekste van Daniël of Openbaring. Dit word altyd voorgestel, maar nie duidelik aangehaal nie. Die rede om dit nie duidelik te noem nie, is dat die beoefening van die Sabbat 'n basiese normaliteit van die apostoliese Christelike geloof is, want almal kan sien dat die onderwerp van die Sabbat nooit 'n saak van kontroversie tussen die Jode en die eerste apostels, dissipels van Jesus Christus. Die duiwel het egter nie opgehou om hom aan te val nie, eers die Jode aan te spoor om hom te "ontreinig", dan tweedens die Christene, deur hom heeltemal te laat "ignoreer". Om hierdie resultaat te bereik, het hy valse vertalings van die oorspronklike tekste geïnspireer wat hom genoem het. Hierdie aanbidding van goddelike waarheid sou ook nie volledig wees sonder die veroordeling van hierdie afskuwelike wandade nie, waarvan die slagoffers, eerstens, God in Jesus Christus is, en dan diegene aan wie sy soendood die ewige lewe kon gebied het.

Ek bevestig, voor God, dat daar in die geskrifte van die ou en nuwe verbonde, dit wil sê die hele Bybel, **geen** vers bestaan wat 'n verandering in die

status van die Sabbat leer vanaf die vierde van sy tien geboorte nie; bowendien, deur God geheilig, van die begin van sy skepping van ons aardse wêreld af.

Sedert die Protestantse afvalligheid as gevolg van die inwerkingtreding van die dekreet van Daniël 8:14, in die lente van 1843 tot vandag, maak die lees van die Bybel dood. Ek wil graag daarop wys dat dit nie die Bybel is wat doelbewus doodmaak nie, dit is die gebruik wat daarvan gemaak word op grond van vertaalfoute wat in die vertaalde weergawes van die oorspronklike “ *Hebreeuse en Griekse* ” tekste voorkom; maar bowenal is dit ook 'n probleem as gevolg van slegte interpretasies. God self bevestig die ding, in beelde, in Openb.9:11: “ *Hulle het oor hulle as koning die engel van die afgrond gehad, in Hebreeus Abaddon genoem, en in Grieks Apollyon* ”. Ek onthou hier die verborge boodskap in hierdie vers: “ *Abaddon en Apollyon* ” beteken, “ *in Hebreeus en Grieks* ”: Vernietiger. “ *Die engel van die afgrond* ” vernietig geloof deur die Bybelse “ *twee getuies* ” van Openb.11:3 te gebruik.

Ook, sedert 1843, het valse gelowiges twee foute gemaak in hulle lees van die historiese getuienis van die Bybel. Die eerste is om meer belangrikheid te gee aan die geboorte van Jesus Christus as aan sy dood en die tweede versterk hierdie dwaling, deur meer belang te gee aan sy opstanding as aan sy dood. Hierdie dubbele dwaling getuig teen hulle, want die bewys van God se liefde vir sy skepsele berus in wese op sy vrywillige besluit om in Christus sy lewe te gee vir die verlossing van sy uitverkorenes. Om prioriteit aan die opstanding van Jesus te gee, bestaan uit die verdraaiing van God se reddingsprojek, en dit hou vir die skuldiges die gevolg in dat hulle hulself van hom afsny en sy heilige, regverdige en goeie verbond verbreek. Christus se oorwinning berus op sy aanvaarding van die dood, sy opstanding is slegs die gelukkige en regverdige gevolg van sy goddelike volmaaktheid.

Kolossense 2:16-17: “ *Laat niemand julle dan oordeel oor eet of drink of oor 'n fees of nuwemaan of sabbatte nie; dit was die skaduwee van die toekomstige dinge, maar die liggaam is in Christus.* »

Hierdie vers word dikwels gebruik om die staking van die praktyk van die weeklikse “ *Sabbat* ” te regverdig. Twee redes veroordeel hierdie keuse. Die eerste is dat die uitdrukking “ *sabbatte* ” dui op “ *die sabbatte* ” wat veroorsaak word deur die jaarlikse godsdienstige “ *feeste* ” wat deur God in Levitikus 23 bepaal is. Dit is bewegende “ *sabbatte* ” wat aan die begin en soms aan die einde tydens godsdienstige “ *feeste* ” geplaas word. Hulle word opgeroep deur die uitdrukking “ *jy mag geen dienswerk in dié dag doen nie* ”. Hulle het geen verband met die weeklikse “ *Sabbat* ” behalwe hul naam “ *Sabbat* ” wat beteken “om op te hou, om te rus” en wat vir die eerste keer in Gen.2:2 voorkom: “ *God het gerus* ”. Daar moet ook op gelet word dat die woord “ *sabbat* ” wat in die Hebreeuse teks van die vierde gebod aangehaal word, nie in die L.Segond vertaling voorkom nie, wat dit aandui, slegs onder die naam “ *rusdag* ” of “ *sewende dag* ”. Dit neem egter sy wortel uit die werkwoord wat in Gen.2:2 aangehaal word: “ *rus* ” of “ *die Sabbat* ” wat duidelik in die JNDarby-weergawe van die Bybel genoem word.

Die tweede rede is dit: Paulus het oor “ *feeste en sabbatte* ” gesê dat dit “ *skaduwees van die toekomstige dinge* ” is, dit wil sê dinge wat 'n werklikheid profeteer wat was of sal wees. As ons aanvaar dat die “ *sewende-dag Sabbat* ” in hierdie vers betrokke is, bly daar 'n “ *komende skaduwee* ” tot die koms van die sewende millennium wat dit profeteer. Die dood van Jesus Christus het die betekenis geopenbaar van die “ *sewende-dag Sabbat* ” wat profeteer, as gevolg van Sy oorwinning oor sonde en dood, die hemelse “ *duisend jaar* ” waartydens Sy uitverkorenes die gevalle aardse en hemelse dooies sal oordeel.

In hierdie vers is “ *die feeste, die nuwemane* ” en hulle “ *sabbatte* ” gekoppel aan die bestaan van die nasionale vorm van ou verbond Israel. Deur deur sy dood die nuwe verbond tot stand te bring, het Jesus Christus hierdie profetiese dinge nutteloos gemaak; hulle moes ophou en verdwyn soos 'n “ *skaduwee* ” wat vervaag voor die werklikheid van sy voltooide aardse bediening. Terwyl die weeklikse “Sabbat” op die koms van die sewende millennium wag om sy geprofeteerde werklikheid te ontmoet en sy bruikbaarheid te verloor.

Paulus noem ook “ *eet en drink* ”. As 'n getroue dienskneg weet hy dat God oor hierdie dinge gespreek het in Levitikus 11 en Deuteronomium 14 waar hy die suiwer kosse wat toegelaat word en die onsuier kosse verbode voorskryf. Paulus se opmerkings is nie bedoel om hierdie goddelike ordinansies uit te daag nie maar slegs menslike opinies (*wat niemand ...*) oor hierdie onderwerp uitgespreek het wat hy in Romeine 14 en 1 Kor.8 sal ontwikkel waar sy gedagtes duideliker na vore kom. Die onderwerp handel oor voedsel wat aan afgode en valse gode geoffer is. Hy herinner die uitverkorenes wat die geestelike Israel van God vorm aan hulle pligte teenoor hom, en sê in 1 Kor.10:31: “ *Of julle eet of drink of enigiets anders doen, doen alles tot eer van God.* ” Word God verheerlik deur diegene wat sy geopenbaarde verordeninge oor hierdie sake ignoreer en verag?

Dit is Jakobus, die broer van Jesus wat namens die apostels **oor die onderwerp van die besnydenis praat**, in Handeling 15:19-20-21: “ *Daarom is ek van mening dat ons nie die van die nasies wat na God, maar om aan hulle te skrywe dat hulle hulle onthou van die vuilheid van afgode en van hoerery en van wat verwurg is en van bloed; want Moses, van ouds af, het in elke stad die wat Hom verkondig, wat elke sabbat in die sinagoges gelees word.* ”

Hierdie verse word dikwels gebruik om die vryheid van heidense bekeerlinge teenoor die Sabbat te regverdig, en is intendeel die beste bewys van die praktyk wat deur die apostels aangemoedig en geleer word. Jacques meen inderdaad dat dit nie nuttig is om hulle besnydenis op te dwing nie en hy som die wesenlike beginsels op omdat diepgaande godsdiensonderrig aan hulle voorgehou sal word wanneer hulle “ *elke sabbat* ” na die Joodse sinagoges in hul plekke gaan.

Nog 'n voorwendsel wat gebruik word om die staking van die suiwer en onsuier klassifikasie van voedsel te regverdig: die visioen wat aan Petrus gegee is in Handeling 10. Sy verduideliking word ontwikkel in Handeling 11 waar hy die “onrein diere” van die visioen identifiseer met die heidense “mense” wat het tot hom kom bid om na die Romeinse hoofman “Cornelius” te gaan. In hierdie

visioen beeld God die onsuiver natuur uit van heidene wat Hom nie dien nie en valse gode dien. Die dood en opstanding van Jesus Christus bring egter vir hulle 'n groot verandering, want die deur van genade word vir hulle oopgemaak deur geloof in die soenoffer van Jesus Christus. Dit is deur hierdie visioen dat God vir Petrus hierdie nuwe ding leer. Gevolglik bly die klassifikasie van rein en onrein wat deur God in Levitikus 11 vasgestel is en duur voort tot aan die einde van die wêreld. Behalwe dat, sedert 1843, met die dekreet van Dan.8:14, die dieet van mense die norm opgeneem het van die oorspronklike “ *heiligmaking* ” wat in Gen.1:29 vasgestel en georden is: “ *En God het gesê: Kyk, Ek Ek het al die saaddraende plante gegee wat op die hele aarde is, en elke boom waarin die vrugte van 'n boom is, wat saad dra; dit sal vir jou kos wees .*”

Jesus het sy lewe in fisiese en geestelike marteling gegee om sy uitverkorenes te red. Moenie twyfel aan die baie hoë vlak van heiligheid wat hierdie hartstogtelike dood in ruil vereis van die een wat hy red nie. Voorwaar!

Die aardse tyd van Jesus Christus

Die pêrel van die Sabbat van 20 Maart 2021

Van die begin van my bediening was ek oortuig, en ek het dit gesing, dat "Jesus in die lente gebore is." Op hierdie Sabbat van 20 Maart 2021 was die lente-ewening om 10:37 vm. aan die begin van 'n geestelike vergadering. Die Gees het my toe gelei om die bewyse te soek van wat tot dan toe net 'n eenvoudige geloofsoortuiging was. 'n Joodse kalender het ons toegelaat om die tyd van die lente-ewening van die jaar te plaas – 6 voor ons amptelike Christelike datering van die geboorte van ons Verlosser, op die “Sabbat” van 21 Maart.

Hoekom jaar – 6?

Omdat ons amptelike datering van die geboorte van Jesus Christus op twee foute gebou is. Dit was eers in die 6de^{eeu} nC dat die Katolieke monnik Dionysius die Kleine begin het om 'n kalender op te stel. In die afwesigheid van Bybelse of historiese besonderhede het hy hierdie geboorte geplaas op die doodsdatum van koning Herodes, wat hy in 753 van die stigting van Rome geplaas het. Sedertdien het historici 'n fout van 4 jaar in sy berekening bevestig; wat Herodes se dood in

749 vanaf die stigting van Rome plaas. Maar, Jesus is gebore voor die dood van Herodes en Matt.2:16 gee ons presiesheid wat die ouderdom van Jesus op " twee jaar " stel ten tyde van die "slagting van die onskuldiges" wat deur die woedende koning Herodes beveel is, omdat hy gely en die dood voel kom wat hom sou wegskeur van die genietinge van mag. Die detail is belangrik, want die teks spesifiseer, " twee jaar, volgens die datum waarop hy noukeurig by die wyse manne navraag gedoen het ." Bygevoeg by die vier jaar van die vorige fout, word die jaar – 6, of 747 van die stigting van Rome, Bybels vasgestel.

Die lente-ewening van die jaar – 6

Op 'n Sabbat val, in hierdie jaar – 6, vertel die Bybel vir ons dat 'n engel homself aan " *herders wat oor hulle kuddes gewaak het* " voorgestel het. Die Sabbat verbied handel, maar nie die aanhou en versorging van diere nie; Jesus het dit bevestig deur te sê: " *Wie van julle het 'n skaap wat in die put val en dit nie kom red nie, selfs op die sabbatdag? ?* ". So deur 'n engel is die geboorte van die " *Goeie Herder* ", redder en gids van menslike skape, eerstens aan menslike herders, voogde en beskermers van dierskape aangekondig. Die engel het verduidelik: " *...want vandag is vir julle in die stad van Dawid 'n Verlosser gebore, wat Christus die Here is.* " Hierdie " *vandag* " was dus die Sabbatdag en die aankondiging wat in die nag gemaak word, die geboorte van Jesus het plaasgevind tussen 18:00, die begin van die Sabbat, en die nagtelike uur van die aankondiging deur die engel aan die herders. Ons moet nou die presiese tyd vasstel wanneer, in die tydwyser van Israel, die lente-ewening van die jaar – 6 vervul is. Maar dit is nog nie moontlik nie, want ons het geen inligting oor hierdie tydperk nie.

Die geboorte van Jesus op die Sabbat maak God se reddingsplan helder en volkome logies. Jesus het verklaar dat Hy die " *Seun van die mens* " is , " *die Meester van die Sabbat* ". Want die Sabbat is tydelik en die bruikbaarheid daarvan duur voort tot die dag van sy wederkoms, hierdie keer kragtig en heerlik. Jesus gee die Sabbat sy volle betekenis aangesien hy profeteer dat die res van die sewende millennium vir sy uitverkorenes alleen deur sy oorwinning oor sonde en dood gewen is.

Om sy toetreding tot volwassenheid, "twaalf jaar" oud, te merk, tree Jesus geestelik in by die godsdienstige mense wat hy bevraagteken oor die Messias wat in die Heilige Skrif aangekondig is. Geskei van sy ouers wat drie dae lank na hom gesoek het, het hy getuig van sy goddelike onafhanklikheid en sy bewustheid van sy sending ten gunste van aardse mense.

Dan kom die tyd vir sy aktiewe en amptelike aardse bediening. Die leringe van Daniël 9:27 stel dit voor in die vorm van 'n " *verbond* " van " *a week* " wat sewe jaar tussen herfs 26 en herfs 33 simboliseer. Tussen hierdie twee herfs is, in 'n sentrale posisie, die lente en die fees van Pasga van die jaar 30 waar, om 15:00, "in die middel van die Paasweek, Woensdag 3, 30 April Jesus Christus het die dier " *offer en offer* " van die *Hebreeuse ritueel laat ophou deur sy lewe te offer om vir die sondes van sy versoening te versoen.* slegs verkose amptenare. Op die dag van sy dood was Jesus 35 jaar en 13 dae oud. Toe Jesus as oorwinnaar oor sonde en dood gesterf het, kon hy sy gees aan God toevertrou deur te sê: " *Dit is volbring.* " Sy oorwinning oor die dood is later deur sy opstanding bevestig. So

het Hy sy apostels en dissipels vergesel en onderrig totdat Hy, terwyl hulle toekyk, voor die Pinksterfees na die hemel opgevaar het, volgens die getuienis wat in Handeling 1:1 tot 11 gegee word. Maar die engele het in hierdie geleentheid die aankondiging voorberei van sy glorieryke terugkeer en gesê: “ *Galilese manne, waarom staan julle hier en kyk na die hemel? Hierdie Jesus , wat van jou na die hemel opgeneem is, sal kom op dieselfde manier as wat jy Hom na die hemel sien opgaan het.* ”. Met Pinkster het hy sy hemelse bediening van “Heilige Gees” begin wat hom toelaat om op te tree tot aan die einde van die wêreld, op dieselfde tyd, in die gees van elkeen van sy uitverkorenes wat op die aarde verstrooi is. Dit is dan dat sy naam geprofeteer het in Jes.7:14, 8:8 en Matt.1:23, “ *Emmanuel* ” wat beteken, “God met ons”, kry, selfs meer, sy ware betekenis.

Die besonderhede wat in hierdie dokument verskaf word, vorm belonings wat Jesus aan sy uitverkorenes gee as 'n teken van waardering vir hulle demonstrasie van geloof. Dit is hoe die datum van sy dood ons toelaat om te weet en met hom te deel dié van sy finale glorieryke terugkeer wat hy geskeduleer het vir die eerste dag van die lente in die jaar 2030; dit wil sê 2000 jaar na die lente van sy kruisiging op 3, 30 April.

Heiligheid en heiligmaking

Heiligheid en heiligmaking is onafskeidbaar en voorwaardes van verlossing wat deur God in Jesus Christus aangebied word. Paulus herinner dit in Hebr.12:14: “ *Jaag die vrede na met almal en heiligmaking waarsonder niemand die Here sal sien nie .* ”

Hierdie goddelike konsep van “ **heiligmaking** ” moet perfek verstaan word, want dit gaan oor “alles wat aan God behoort” en soos alle eienaars kan dit nie onteien word sonder gevolge vir diegene wat dit waag nie. Nou, dit is nie nodig om 'n lys van die dinge wat aan hom behoort te identifiseer en op te stel nie; Skepper van lewe en alles daarin, alles behoort aan hom. Hy het dus die reg van lewe en dood oor al sy lewende wesens. Deur egter aan almal die reg te laat om saam met hom te lewe of sonder hom te sterf, sluit sy uitverkorenes by hom aan deur 'n vrye en vrywillige keuse om vir ewig aan hom te behoort. Hierdie versoening met hom maak sy uitverkorenes sy eiendom. Diegene wat hy

verwelkom en erken, tree in by sy konsep van **heiligmaking** wat reeds betrekking het op al die wette waaraan die lewe op aarde onderworpe is. Heiligmaking bestaan dus uit die instemming om te onderwerp aan die fisiese en morele wette wat deur God vasgestel en dus goedgekeur is. Dit is om hierdie dubbele rede dat die Sabbat en die Tien Gebooie hierdie goddelike heiligmaking konkreet uitdruk, waarvan die oortreding die dood van die Messias Jesus sal vereis.

Hierdie konsep van heiligmaking is so fundamenteel dat God dit goed geag het om dit vanaf die begin van die Bybel in Gen.2:3 te definieer, deur die sewende dag te heilig. Dit is dus nie verbasend dat hierdie getal sewe sy “koninklike seël” regdeur die Bybel word nie en meer spesifiek in Openb.7:2: “*En ek het 'n ander engel gesien wat opgaan na die opkomende son en wat die seël vasgehou het. van die lewende God ; hy het met 'n groot stem uitgeroep na die vier engele aan wie dit gegee is om die aarde en die see te beskadig, en hy het gesê : Diegene wat ore het om die voorstel van die subtiele Gees van God te hoor, sal opgemerk het dat hierdie “ seël van die lewende God ” in hierdie hoofstuk “7” van Openbaring aangehaal word.*

Op hierdie Pasga- en Sabbatdag van 3 April 2021, die herdenking van die dood van ons Verlosser, Jesus Christus, het die Gees van God my gedagtes gerig op die Hebreuse heiligdom van Moses en die Tempel wat deur koning Salomo in Jerusalem gebou is. Ek het 'n detail daar opgemerk wat die interpretasie wat ek van hierdie heiligdom gegee het, sterk bevestig; naamlik 'n profetiese rol van die groot reddingsprojek wat voorberei is vir die uitverkorenes wat deur God verlos is.

Sedert 1948, terwyl hulle steeds die goddelike vloek dra as gevolg van hulle weiering om Jesus Christus te erken as die “Messias” wat deur God gestuur is, het die Jode hul nasionale land teruggekry. Sedertdien het een idee, 'n enkele gedagte by hulle 'n obsessie gehad: die herbou van die Tempel in Jerusalem. Helaas vir hulle, hierdie ding sal nooit gebeur nie, want God het 'n goeie rede om dit te voorkom; sy rol het geëindig met die dood en opstanding van Jesus Christus. Die heiligheid van die tempel het sy volle vervulling gevind in die siel van die “Messias”, in sy vlees en sy gees, volmaak en sonder enige vlek. Jesus het hierdie les geopenbaar toe hy in Johannes 2:14 oor sy liggaam gesê het: “*Breek hierdie tempel af, en in drie dae sal Ek dit oprig .”*

Die einde van die tempel se bruikbaarheid is deur God op verskeie maniere bevestig. Eerstens het hy dit in 70 nC laat vernietig deur Titus se Romeinse troepe, soos geprofeteer in Daniël 9:26. Toe, nadat hy die Jode verdryf het, het hy die plek van die tempel oorgegee aan die godsdiens van Islam, wat twee moskees daar gebou het; die oudste “Al-Aqsa” en die Rotskoepel. Israel het dus van God nie die moontlikheid of die magtiging om sy tempel te herbou nie. Omdat hierdie rekonstruksie sy geprofeteerde verlossingsprojek sou verdraai.

Die geldigheidstyd van die Jerusalem-tempel is in die vorm van sy konstruksie gegraveer. Maar om duideliker te sien, moet ons reeds die geopenbaarde besonderhede van hierdie godsdienstige gebou wat heiligheid dra, ondersoek. Kom ons let op dat die tempel gebou sou word deur koning Dawid wat die begeerte uitgespreek het en Jerusalem gekies het om dit te verwelkom; God

het ingestem. Om dit te doen, het hy hierdie antieke stad genaamd "Jebus" uit die tyd van Abraham verfraai en versterk. So het tussen Dawid en "die seun van Dawid", die "Messias", "duisend jaar" verbygegaan. Maar God het hom nie toegelaat om dit te doen nie, en hy het hom die rede bekend gemaak; hy het 'n man van bloed geword deur sy getroue dienaar "Uria die Hetiet" te laat vermoor om sy vrou, "Batseba", wat later die moeder van koning Salomo geword het, te neem. So het Dawid die prys van sy skuld gedra, gestraf deur die dood van sy eerste seun, gebore uit Batseba, toe, nadat hy sonder die bevel van God die getal van sy volk gedoen het, is hy gestraf en God het hom voorgestel om sy straf te kies tussen drie keuses. Volgens 2 Sam.24:15 het hy die sterflikheid van die epidemiese plaag gekies wat 70 000 slagoffers in drie dae doodgemaak het.

In 1 Konings 6 vind ons die beskrywing van die tempel wat Salomo gebou het. Hy gee dit die naam, "huis van YaHWéH". Hierdie term "huis" dui op 'n plek van gesinshereniging. Die geboude huis profeteer die familie van die verlossende Skepper God. Dit bestaan uit twee aaneenlopende elemente: die heiligdom en die tempel.

Op aarde word godsdienstige rites uitgevoer wat beoefen word in die sone wat vir die mens gemagtig is. Salomo noem dit: tempel. As 'n uitbreiding van die allerheiligste plek, wat hy heiligdom noem, en waarvan dit slegs deur 'n voorhangsel geskei word, is die kamer van die tempel veertig el lank, of twee keer so groot as die heiligdom. Die tempel beslaan dus $\frac{2}{3}$ van die hele huis.

Alhoewel dit later in die tyd van Moses gebou is, is die Joodse verbond geheel en al onder die sambreel van die verbond wat aan die begin van die derde millennium sedert Adam tussen God en Abraham gesluit is. Die "Messias sal homself aan die Joodse volk aanbied aan die begin van die vyfde millennium, 2000 jaar later. Die tyd wat God aan die aarde toegeken het vir sy keuse van uitverkorenes is egter 6000 jaar. Ons vind dus vir tyd, die verhouding $\frac{2}{3} + \frac{1}{3}$ van die huis van YaHWéH. En in hierdie vergelyking stem $\frac{2}{3}$ van Abraham se verbond ooreen met $\frac{2}{3}$ van die huis van YaHWéH wat op die skeidings sluier eindig. Hierdie sluier speel 'n hoofrol aangesien dit die oorgang van die aardse na die hemelse aandui; hierdie wete dat hierdie verandering die voltooiing van die profetiese rol van die aardse tempel aandui. Hierdie begrippe gee aan die skeidings sluier die betekenis van sonde wat die volmaakte hemelse God van die onvolmaakte en sondige aardse mens sedert Adam en Eva skei. Die skeidings sluier het 'n tweeledige karakter, want dit moet ooreenstem met die hemelse volmaaktheid en die aardse onvolmaaktheid van die twee verbonde stukke. Dit is dan dat die rol van die Messias verskyn omdat hy hierdie eienskap perfek beliggaam. In sy goddelike volmaaktheid het Jesus Christus sonde geword deur dié van sy uitverkorenes in hulle plek te dra om vir hulle te versoen en die sterflike prys te betaal.

Hierdie analise lei ons om in die heiligdom die beeld te sien van 'n profetiese opeenvolging van die groot geestelike fases wat elke 2000 jaar gemerk word: 1ste^{offer} wat deur Adam gebring is - Offer deur Abraham by die berg Moria, toekomstige Golgota - Offer van Christus aan die voet van die berg Golgota – Offer van die laaste uitverkorenes wat verhoed word deur die glorieryke wederkoms van die verlosser Jesus Christus in Michael.

Vir God, vir wie volgens 2 Petrus 3:8 " *een dag soos duisend jaar is en duisend jaar soos een dag* ", (sien ook Psalm 90:4), is die aardse program gebou op die beeld van die week in een opeenvolging van: 2 dae + 2 dae + 2 dae. En agter hierdie opeenvolging open 'n ewige " *sewende dag* ".

Die inhoud van die twee kamers van die heilige huis is uiters onthullend.

Die heiligdom of allerheiligste plek

Die twee gérubs met uitgestrekte vlerke

Die heiligdom wat die Allerheiligste genoem word, is 20 el lank en 20 el breed. Dit is 'n perfekte vierkant. En sy hoogte was ook twintig el; wat dit 'n kubus maak; die drievoudige beeld van perfeksie (= $3 : L = l = H$); dit as die beskrywing van die " *nuwe Jerusalem wat van God uit die hemel neerdaal* " in Openb.20. Hierdie allerheiligste plek word deur God aan die mens onder die doodstraf verbied. Die rede is eenvoudig en logies; hierdie plek kan God net verwelkom omdat dit die hemel simboliseer en die hemelse karakter van God uitbeeld. In sy gedagtes is sy heilsplan waarin al die simboliese elemente wat in hierdie heiligdom geïnstalleer is, hul rol speel. Die werklikheid is in God in die hemelse dimensie, en op aarde gee hy die illustrasie van hierdie werklikheid deur middel van simbole. Ek kom dus by die onderwerp van hierdie spesifieke ontdekking van hierdie Pasga 2021. Ons lees in 1 Konings 6:23 tot 27: " *Hy het in die heiligdom twee gerubs van wilde olyf hout gemaak, tien el hoog. Elkeen van die twee vlerke van een van die gérubs het vyf el gehad, dit was tien el van die punt van een van sy vlerke tot by die punt van die ander. Die tweede gérub het ook tien el gehad. Die maat en vorm was dieselfde vir beide gerubs. Die hoogte van elkeen van die twee gérubs was tien el. Salomo het die gerubs in die middel van die huis gesit, binne. Hulle vlerke was gesprei: die vlerk van die eerste het aan een van die mure geraak, en die vlerk van die tweede het aan die ander muur geraak; en hulle ander vlerke het aan die einde in die middel van die huis ontmoet* ."

Hierdie gerubs het nie in die tabernakel van Moses bestaan nie, maar deur hulle in die tempel van Salomo te plaas, verlig God die betekenis van hierdie allerheiligste. In die rigting van sy breedte word die stuk deur die twee pare vlerke van die twee gerubs gekruis, en gee dit dus 'n hemelse standaard, effektief ontoeganklik vir die mens wat net op aarde leef. Ek gebruik hierdie geleentheid hier om 'n waarheid aangaande hierdie gerubs aan die kaak te stel en te hervestig waaraan skilders so beroemd soos "Michelangelo" in 'n heidense mistieke bedrog die voorkoms gegee het van gevleuelde babas wat instrumente speel of pyle met hul hande afskiet. Daar is geen babas in die hemel nie. En vir God, volgens Ps.51:5 of 7: " *Kyk, ek is in ongeregtigheid gebore, en my moeder het my in sonde ontvang* ", en Rom.3:23: " *Want almal het gesondig en is beroof van die eer van God* ", daar is nie iets soos 'n onskuldige of rein baba nie, want sedert Adam is die mens 'n sondaar gebore deur erfenis. Die hemelse engele is almal as jong mans geskep, soos Adam op aarde was. Hulle verouder nie en bly ewig dieselfde. Ouderdom is 'n unieke aardse eienskap, die gevolg van sonde en dood, die eindloon daarvan, volgens Rom.6:23.

Die Ark van die Heilige Alliansie

1 Konings 8:9: “ *In die ark was daar net die twee kliptafels wat Moses daar op Horeb neergesit het toe die HERE 'n verbond gesluit het met die kinders van Israel toe hulle uit Egipteland uitgetrek het .*”

In die heiligdom of allerheiligste is daar dus twee enorme gerubs met uitgestrekte vlerke, simbole van die aktiewe hemelse karakter, maar ook en bowenal **die verbondsark wat in die middel** van die vertrek tussen die twee groot gerubs geplaas is . Want dit is om dit te skuil dat die huis gebou word. In die volgorde waarin God die godsdienstige dinge wat hy sal moet uitvoer aan Moses voorhou, word eerste gevind, die verbondsark. Maar hierdie houër is minder kosbaar as sy inhoud: die twee kliptafels waarop God met sy vinger sy ultra-heilige wet van die tien gebooue gegraveer het. Dit is die weerspieëling van sy denke, sy norm, sy onveranderlike karakter. In 'n aparte studie (2018-2030, die uiteindelijke Adventiste-verwagting), het ek reeds die profetiese karakter daarvan vir die Christelike era gedemonstreer. In die heiligdom lees ons die geheime gedagtes van God. Daar vind ons die elemente wat gemeenskap met hom bevoordeel en moontlik maak. Dit is genoeg om te sê dat die sondaar wat 'n opsetlike oortreder van sy tien gebooue bly, homself bedrieg as hy glo dat hy aanspraak kan maak op sy redding. Die verhouding berus uitsluitlik op geloof geplaas op die gesimboliseerde realiteite wat in hierdie allerheiligste plek gevind word. In tien gebooue som God sy lewensstandaard op wat voorgeskryf is vir mense wat na sy beeld gevorm is; wat beteken dat God self sy gebooue eer en uitvoer. Die lewe wat aan die mens gegee word, is gebaseer op respek vir hierdie gebooue. En hulle oortreding gee aanleiding tot sonde wat strafbaar is met die dood van die skuldige party. En sedert Adam en Eva het ongehoorsaamheid die hele mensdom onder hierdie sterflike toestand geplaas. Die dood het dus op mense geval soos 'n siekte sonder genesing.

Die genadetroon

In die heiligdom, bokant die versoendeksel, die simboliese beeld van die altaar waarop die Lam van God verbrand moet word, kyk twee ander kleiner engele na die altaar en hulle vlerke ontmoet mekaar in die middel. In hierdie beeld toon God die belangstelling wat getroue engele gee aan die verlossingsplan wat berus op die soendood van Jesus Christus. Want Jesus het uit die hemel neergedaal om die voorkoms van 'n menslike baba aan te neem. Die een wat sy lewe aan die kruis van Golgota gegee het, was eers hul hemelse vriend "Michael", hoof van die engele en sigbare hemelse uitdrukking van die skepper God Gees en die engele beskou hulself tereg as " *medediensknegte* " van sy uitverkorenes.

In die allerheiligste word die ark wat deur die versoendeksel bedek is, onder die vlerke van die twee groot en die kleinste gérubs geplaas. In hierdie beeld vind ons die illustrasie van hierdie vers uit Mal.4:2: “ Maar vir julle wat my Naam vrees, sal ***die son van geregtigheid opgaan*** , en **daar sal genesing onder sy vleuels wees** ; *jy sal uitgaan en spring soos kalwers in 'n stal .*” Die versoendeksel, 'n simbool wat die kruis voorstel waarop Jesus gekruisig is, sal inderdaad genesing bring teen die dodelike siekte van sonde. Jesus het gesterf om

van sonde te verlos en weer opgestaan om sy uitverkorenes te verlos uit die goddelose hande van onberouvolle en opstandige sondaars. Die oortreding van die wet wat in die ark vervat is, het die dood vir alle menslike skepsels op aarde gebring. En vir die uitverkorenes wat deur God in Christus gekies is, vir hulle alleen, het die versoendeksel wat bo die ark geplaas is wat die oortrede wet bevat, die triomf van die ewige lewe bewerkstellig waarin hulle in die uur van die eerste opstanding sal ingaan; dié van die heiliges wat verlos is deur die bloed wat deur Jesus Christus op hierdie versoendeksel vergiet is. Hulle genesing van die dood sal dan volkome wees. Volgens Mal.4:2 is die gerubs die beeld van die hemelse Gees God wat Openb.4 met die simbool van die “ vier lewende wesens ” aandui. Omdat die genesing wat aan die versoendeksel geheg is, goed onder die twee sentrale vlerke van die twee groot gerubs geplaas is.

Net soos in die jaarlikse Hebreeuse ritueel van die "dag van versoening", die dierebloed van die bok op die voorkant en op die versoendeksel, na die Ooste, besprinkel is, was dit nodig dat die bloed van Jesus Christus ook hy moes vloei. op hierdie selfde versoendeksel. Vir hierdie doel het God nie die diens van 'n menslike priester aangeroop nie. Hy het alles vooraf beplan en georganiseer, deur die ark en die heilige dinge te laat vervoer van die allerheiligste en die heilige plek in die tyd van die profeet Jeremia na 'n grot wat ondergronds geleë was aan die voet van die berg Golgota, onder rotsagtige grond, ses meter diep, net onder die 50 cm kubieke holte, gegrawe op die oppervlak in die rots, waarin die Romeinse soldate die kruis opgerig het waarop Jesus gekruisig is. Deur 'n lang en diep fout geskep deur die aardbewing wat in die Bybel genoem word, het sy bloed letterlik aan die linkerkant van die versoendeksel gevloei, dit wil sê aan die regterkant van die gekruisigde Christus. Dit is dus nie sonder rede dat Matt.27:51 van hierdie dinge getuig nie: “ En kyk, die voorhangsel van die tempel het in twee geskeur, van bo tot onder, die aarde het gebewe, **die rotse het geskeur** ... ”. In 1982 het 'n wetenskaplike ondersoek aan die lig gebring dat die gedroogde bloed wat deur Ron Wyatt versamel is, abnormaal saamgestel is uit 23 X-chromosome en 'n enkele Y-chromosoom. wat die beeld van sy gesig en sy liggaam negatief voorkom. Dus, die oortrede wet wat in die ark vervat is, het sy volkome herstel verkry deur op sy altaar die bloed waarlik rein van alle sonde van ons Verlosser, Jesus Christus, te ontvang. Want deur hierdie dinge aan Ron Wyatt te openbaar, het God nie probeer om menslike nuuskierigheid te bevredig nie, maar wou hy die leerstelling van die heiligmaking van sy goddelikheid in Jesus Christus versterk. Omdat hy 'n bloed het wat anders is as ander mense, gee hy rede om te glo in sy volmaakte en suiwer natuur, vry van alle vorme van sonde. Hy bevestig dus dat hy gekom het om 'n nuwe of " laaste Adam " te inkarneer soos Paulus sê in 1 Kor.15:45, want alhoewel hy gesien, gehoor en gedood is in 'n liggaam van vlees soortgelyk aan ons s'n, was hy sonder geen genetiese skakeling nie. met die menslike spesie. Sulke aandag aan detail in die uitvoering van sy reddingsprojek openbaar die belangrikheid wat God aan die simbole van sy lering gee. En ons verstaan beter hoekom, Moses gestraf is omdat hy hierdie goddelike reddingsprojek verdraai het deur die rots van Horeb twee keer te slaan. Die tweede keer, volgens die bevel wat God gegee het, moes hy net met hom praat om die water te kry.

Die staf van Moses, die manna, die boekrol van Moses

Num.17:10: “ *Yahweh het vir Moses gesê: Bring die staf van Aäron terug voor die getuienis , sodat dit bewaar word as 'n teken vir die kinders van opstand, sodat jy 'n einde kan maak aan hulle murmuring voor My en dat hulle nie die punt nie* ”.

Eks.16:33-34: “ *Toe sê Moses vir Aäron: Neem 'n houer, gooi 'n gomer vol manna daarin en lê dit voor YaHWéH neer, dat dit vir jou nageslag bewaar kan word. Volgens die bevel wat YaHWéH aan Moses gegee het, het Aäron dit voor die getuienis gesit , sodat dit bewaar kon word .”*

Deut.31:26: “ *Neem hierdie wetboek en sit dit langs die verbondsark van Yahweh jou God, en dit sal daar wees as getuie teen jou .”*

Op grond van hierdie verse, laat ons die apostel Paulus sy fout vergewe wat hom daartoe gelei het om hierdie elemente in die ark te plaas en nie langsaan of voor dit nie, in Heb.9:3-4: “ *Agter die tweede voorhangsel was die deel van die tabernakel wat die Allerheiligste genoem word , wat die goue reukaltaar bevat, en die verbondsark, heeltemal met goud bedek. Voor die ark was daar 'n goue voorwerp met manna, die staf van Aäron wat gebot het, en die verbondstafels .* Net so was die reukaltaar nie in die heiligdom nie maar aan die tempelkant voor die voorhangsel. Maar die elemente wat langs die ark geplaas is, was daar om te getuig van die wonderwerke wat God gedoen het vir sy Hebreuse volk wat Israel geword het, 'n vrye en verantwoordelike nasie.

Langs die ark, die staf van Moses en Aäron, eis vertroue in die ware profete van God. Volgens Deu.8:3 herinner die manna die uitverkorenes voor Jesus dat “ *die mens nie van brood en water alleen sal lewe nie, maar van elke woord wat uit die mond van YaHWéH uitgaan .* ” En hierdie woord word ook daar voorgestel in die vorm van die boekrol wat deur Moses geskryf is, onder opdrag van God. Bokant die ark leer die altaar van die versoendeksel dat sonder geloof in die gewillige offer van die lewe van Jesus Christus, verbinding met God onmoontlik is. Hierdie stel dinge vorm die teologiese basis van die nuwe verbond wat gestig is op die menslike bloed wat deur Jesus Christus vergiet is. En baie logies, die dag toe, in hom, God se projek bereik en volbring is, het die rol van die simbole en die fees van "Yom Kippur" of "dag van versoening" wat dit geprofeteer het, uitgedien en nutteloos geword. In die aangesig van die werklikheid vervaag skaduwees. Dit is hoekom die tempel, waarin die profetiese rites beoefen is, moes verdwyn en nooit weer verskyn nie. Soos Jesus geleer het, moet die aanbidder van God hom “ *in gees en waarheid* ” aanbid, met “ *vrye toegang* ” tot sy hemelse Gees deur die bemiddeling van Jesus Christus. En hierdie aanbidding is aan geen aardse plek geheg nie, nóg in Samaria, nóg in Jerusalem, en nog minder in Rome, Santiago de Compostela, Lourdes of Mekka.

Alhoewel dit nie aan 'n aardse plek gekoppel is nie, word geloof gedemonstreer deur werke wat God vooraf voorberei het vir Sy uitverkorenes terwyl hulle op aarde lewe. Heiligdomsimboliek het aan die begin van die vyfde millennium ná 4 000 jaar van sonde opgehou. En as God se projek oor 4000 jaar gebou was, sou die uitverkorenes in die res van God ingegaan het wat deur die weeklikse Sabbat geprofeteer is. Maar dit was nie die geval nie, want sedert

Sagaria het God twee bondgenootskappe geprofeteer. Hy brei uit op die tweede en sê in Sag.2:11: “ *Baie nasies sal in dié dag by YaHWéH aangesluit word en my volk word; Ek sal in julle midde woon, en julle sal weet dat die HERE van die leërskare my na julle toe gestuur het.* » Die twee alliansies word geïllustreer deur “ *twee olyfbome* ” in Sag.4:11 tot 14: “ *Ek het geantwoord en vir hom gesê: Wat beteken hierdie twee olyfbome, regs van die kandelaar en links daarvan? **Ek het 'n tweede keer gepraat** en vir hom gesê: Wat beteken die twee olyftakke wat naby die twee goue pype is waaruit goud vloei? Hy antwoord my: Weet jy nie wat hulle bedoel nie? Ek sê: **Nee, my heer.** En hy sê: Dit is die twee gesalfdes wat voor die Here van die hele aarde staan .”* Die lees van hierdie verse laat my 'n sublieme subtiliteit van die skepper God, Heilige Gees ontdek wat die Bybelse woord inspireer. Sagaria word gedwing om **twee keer te vra** wat die “ *twee olyfbome* ” vir God beteken om hom te antwoord. Dit omdat die projek van die goddelike alliansie **twee opeenvolgende fases sal beleef** , maar die tweede fase word deur die lesse van die eerste geleer. Daar is twee van hulle, maar in werklikheid is hulle net een, want die tweede is net die hoogtepunt van die eerste. Inderdaad, wat is die ou verbond werd sonder die versoenende dood van Messias Jesus? Niks nie, nie eers die stert van 'n peer nie, soos die monnik Martin Luther sou gesê het. En dit is die oorsaak van die tragedie wat vandag nog nasionale Jode raak. In hierdie verse profeteer God ook hulle verwerping van die nuwe verbond deur die antwoord wat Sagaria gee op die vraag “ *Weet jy nie wat hulle bedoel nie?* ” Ek sê: **Nee, my heer** . Want in werklikheid sal die nasionale Jode hierdie betekenis ignoreer tot op die oomblik van die laaste toets wat die wederkoms van Jesus Christus voorafgaan waar hulle hul weiering ten koste van hul bestaan sal bekeer of bevestig.

Uiteraard het die Christelike bekering van heidense volke bewys dat die goddelike plan inderdaad in die persoon van Jesus Christus voltrek is en dit is die enigste teken wat God steeds aan nasionale Jode bied om in sy heilige bondgenootskap te bly. So bevestig, hierdie tweede of nuwe verbond sou strek oor die laaste derde van die 6000 jaar van die tyd van aardse sonde. En dit is eers deur sy finale glorieryke wederkoms dat Jesus Christus die tyd van die voltooiing van die tweede verbond sal merk; want tot hierdie terugkeer bly die lering wat deur die simbole geprofeteer word, nuttig om die globale projek wat deur God voorberei is te verstaan, aangesien ons hom die kennis verskuldig is van die tyd van sy glorieryke wederkoms: die begin van lente 2030. Dus, in 1844, deur die Sabbat te gee vir Sy uitverkorenes, put God uit die lesse wat in die simboliek van die Hebreeuse heiligdom en Salomo se tempel ingeskryf is. Hy veroordeel die sonde van Katolieke Sondag wat sedert 7 Maart 321 van keiser Konstantyn geërf is, wat die behoefte aan 'n nuwe "suiwering van die heiligdom" voorstel wat werklik eens en vir altyd in Jesus Christus, gekruisig en opgewek, volbring is. God het eintlik tot 1844 gewag om sy veroordeling van “Romeinse Sondag” duideliker aan die kaak te stel. Omdat die aanneming daarvan die oorspronklik suiwer Christelike geloof onder die vloek van sonde geplaas het wat die verhouding met God verbreek in ooreenstemming met die aankondiging in Dan.8:12.

Heiligmaking impliseer dus noodwendig respek vir die heilige Sabbat, self deur God geheilig vanaf die einde van die eerste week van sy skepping van die

aardstelsel. Veral aangesien dit die ingang van die uitverkorenes voorspel tot die rus wat verkry is deur die oorwinning van Jesus en dit teenwoordig is in die vierde van die tien gebooue van God wat in die ark van die getuienis vervat is in die allerheiligste, die heiligdom, simbool van die Gees van die hemelse God driemaal heilig, heilig in die volmaaktheid van sy drie opeenvolgende rolle van Vader, Seun en Heilige Gees. Al die dinge wat daar gevind word, lê God na aan die hart en moet net so dierbaar wees in die gedagtes en harte van sy uitverkorenes, sy kinders, mense van sy "huis". Die keuse van die outentieke heiligheid van die uitverkorenes word dus vasgestel en geïdentifiseer.

Anders as die wet van Moses wat aanpassings ondergaan tot die bevordering van God se projek, kry dit wat op klippe gegraveer is, 'n ewigdurende waarde tot aan die einde van die wêreld. En dit is die geval met sy tien gebooue, waarvan nie een gewysig en nog minder verwyder kan word nie, soos pouslike Rome dit gewaag het om te doen vir die tweede van hierdie tien gebooue. Die duiwelse bedoeling om die kandidate vir die ewigheid te mislei, kom voor in die byvoeging van 'n gebod om die getal tien te behou. Maar die goddelike verbod om voor skepsels, gesnede beelde of voorstellings neer te buig, is inderdaad verwyder. Ons kan spyt wees oor hierdie tipe ding, maar dit laat ons nietemin toe om valse geloof te ontmasker. Hy wat nie probeer verstaan nie en logieserwys oppervlakkig bly, ly die gevolg van sy gedrag; hy ignoreer die voorwaardes van sy oordeel tot sy veroordeling deur God.

Die tempel of heilige plek

Kom ons los die godsdienstige hemelse aspek vanuit die hemel gesien om daarna te kyk onder dit wat godsdienstige heiligheid dit op aarde gee. Ons ontdek dit in die elemente wat in die "tempel" deel van die "huis van YaHWéH" geplaas is. In die tabernakel van Moses se tyd was hierdie kamer die tent van samekoms. Daar is drie van hierdie elemente en dit gaan oor die tafel van toonbrood, die kandelaar met sewe buise en sewe lampe en die wierookaltaar wat net voor die voorhangsel in die middel van die vertrek geplaas is. Van buite af kom die broodtafel aan die linkerkant, na die noorde en die kandelaar is aan die regterkant, na die suide. Hierdie simbole is dié van 'n werklikheid wat gestalte kry in die lewe van die uitverkorenes wat verlos is deur die bloed wat deur Jesus Christus vergiet is. Hulle is perfek aanvullend en onafskeidbaar.

Die goue kandelaar met sewe lampe

Eks.26:35: “ *Jy moet die tafel buitekant die voorhangsel neersit en die kandelaar teenoor die tafel, aan die suidekant van die tabernakel; en jy moet die tafel aan die noordekant dek.* ”

In die tempel is dit aan die linkerkant, aan die suidekant, geplaas. Die simbole word oor tyd gelees, van Suid na Noord. Die kandelaar beeld die Gees en lig van God af vanaf die begin van die ou verbond. Die heilige alliansie is reeds gebaseer op die offer van *die Paas “lam van God”* gesimboliseer en voorafgegaan deur lammers of jong ramme wat as offer geoffer is sedert Adam. In Openb.5:6 is die simbole van die kandelaar daaraan geheg: “ *sewe oë wat die sewe*

geeste van God is wat deur die hele aarde gestuur is ” en “ *sewe horings* ” wat die heiliging van krag daaraan toeskryf.

Die kandelaar is daar om in die behoefte aan lig van die uitverkorenes te voorsien. Hulle verkry dit in die naam van Jesus Christus in wie die heiligmaking (= 7) van die goddelike lig is. Hierdie heiligmaking word gesimboliseer deur die getal "sewe" wat teenwoordig is in Bybelse openbaring sedert die skepping van die sewe-dag week van die begin af. In Sagaria skryf die Gees “ *sewe oë* ” toe aan die hoofsteen waarop Serubbabel die tempel van Salomo sal herbou wat deur die Babiloniërs vernietig is. En hy sê van hierdie “ *sewe oë* ”: “ *Hierdie sewe is die oë van YaHWéH wat deur die hele aarde loop.* » In Openb.5:6 word hierdie boodskap toegeskryf aan Jesus Christus, “ *die Lam van God* ”: “ *En ek het in die middel van die troon en van die vier lewende wesens en in die mitte van die ouderlinge 'n lam gesien. wat daar was asof verbrand. Hy het sewe horings en sewe oë gehad, dit is die sewe geeste van God wat deur die hele aarde gestuur is.* ” Hierdie vers bevestig sterk die heiligmaking van die goddelikheid van Messias Jesus. Die groot skepper God het homself aarde toe gestuur om sy vrywillige versoeningsoffer in Jesus te vervul. Dit is aan die optrede van hierdie goddelike Gees dat ek die verduidelikings te danke het wat in my werke aangebied word. Lig is progressief en kennis groei met tyd. Ons is hom al ons begrip van sy profetiese woorde verskuldig.

Die altaar van parfuum

Deur sy fisiese liggaam aan die dood te offer, in die volmaakte norm van sy gees en sy hele siel, bring Jesus Christus 'n aangename geur voor God wat die Hebreeuse ritueel deur parfuum simboliseer. Christus word verteenwoordig in hierdie parfums maar ook in die rol van die officiant wat dit aanbied.

Net voor die voorhangsel, en teenoor die ark van die Getuienis en sy versoendeksel, is daar die wierookaltaar wat aan die offisier, die hoëpriester, sy rol as voorbidder vir die foute begaan deur sy uitverkorenes alleen verleen. Want Jesus het nie die sondes van die hele wêreld op Hom geneem nie, maar slegs dié van sy uitverkorenes aan wie Hy tekens van sy dankbaarheid gegee het. Op aarde het die hoëpriester slegs 'n simboliese profetiese waarde, want die reg van voorbedding behoort slegs aan Christus die Verlosser. Voorbedding is haar eksklusiewe reg en dit het 'n “ *ewigdurende* ” karakter volgens die orde van Melgisedek soos dit verder uitgeklaar word in Dan.8:11-12: “ *Sy het opgestaan na die leier van die leër, die ewige ~~offer~~-weggeneem van hom en die plek van sy heiligdom omvergewerp. Die leër is oorgelewer met die ewige ~~offer~~, as gevolg van sonde; die horing het die waarheid op die grond gegooi en in sy ondernemings geslaag* ”; en in Hebr.7:23. Die woorde “ *offer* ” wat deurgehaal is, word nie in die oorspronklike Hebreeuse teks aangehaal nie. In hierdie vers veroordeel God die gevolge van die Romeinse pouslike heerskappy. Die direkte verhouding van die Christen met Jesus word afgelei tot voordeel van die pouslike leier; God verloor sy dienaars wat hulle siele verloor. In sy goddelike volmaaktheid kan net God in Christus sy voorbedding legitimeer, want hy bied, as losprys vir diegene vir wie hy intree, sy vrywillige barmhartige offer wat 'n aangename geur dra vir die God regter Liefde en Geregtigheid wat hy tegelyk

verteenwoordig. tyd. Sy voorbidding is nie outomaties hy oefen dit uit of nie, afhange van of die smeker dit verdien of nie. Die voorbidding van Jesus Christus word gemotiveer deur sy deernis met die natuurlike vleeslike swakhede van sy uitverkorenes, maar niemand kan hom mislei nie, hy oordeel en veg met geregtigheid en geregtigheid en erken sy ware aanbidders en slawe; wat sy ware dissipels is. In die ritueel simboliseer parfums die aangename reuk van Jesus wat dus die gebede van sy getroue heiliges kan doen met sy persoonlike parfum aangenaam vir God. Die beginsel is soortgelyk aan die geur van 'n gereg wat geëet moet word. Profetiese beeld van die oorwinnende Christus, die aardse Hoëpriester raak uitgedien en moet verdwyn saam met die tempel waarin hy sy godsdienstige rites beoefen. Die beginsel van voorbidding bly daarna, want die gebede wat deur die heiliges tot God gerig word, word terselfdertyd in die naam en deur die verdienste van Jesus Christus, hemelse voorbidder en God in volheid aangebied.

Die tafel van toonbrood

In die tempel is dit aan die regterkant, aan die noordekant, geplaas. Die toonbrood verteenwoordig die geestelike voeding wat die lewe van Jesus Christus uitmaak, ware hemelse manna wat aan die uitverkorenes gegee is. Daar is twaalf brode soos daar twaalf stamme in die goddelike en menslike alliansie is wat in Jesus Christus volbring is, ten volle God (= 7) en ten volle Mens (= 5); die getal twaalf is die getal van hierdie alliansie tussen God en die mens, Jesus Christus is die toepassing en die volmaakte model. Dit is op hom dat God sy alliansies bou op die 12 aartsvaders, die 12 apostels van Jesus, die 12 stamme wat in Openb.7 verseël is. In die lees van sy oriëntasie na die Noorde van die "tempel", is hierdie tafel aan die kant van die nuwe verbond en aan die kant van die groot Gerub wat aan die linkerkant in die heiligdom geplaas is.

Die vierkant

Die altaar van offers

In Openbaring 11:2 skryf die Gees 'n besondere lot toe aan die “ voorhof ” van die heiligdom: “ *Maar die buitenste voorhof van die tempel, laat dit in buitekant, en meet dit nie; want dit is aan die nasies gegee, en hulle sal die heilige stad twee en veertig maande lank met voete vertrap .* ” Die “ hof ” dui op die buitenste binnehof wat voor die ingang van die heilige plek of bedekte tempel geleë is. Daar vind ons elemente van godsdienstige ritueel wat betrekking het op die fisiese aspek van wesens. Eerstens is daar die offeraltaar waarop die geofferde diere verbrand word. Sedert die koms van Jesus Christus wat gekom het om die volmaakte offer te bring, het hierdie ritueel uitgedien geraak en geëindig in ooreenstemming met die profesie van Dan.9:27: “ *Hy sal 'n sterk verbond sluit met baie vir 'n week en vir die helfte van die week **hy sal die slagoffer en die offer laat ophou** ; die verwoester sal die afskuwelikste dinge pleeg, totdat die verderf en wat opgelos is, op die verwoester val .* ” In Hebr.10:6 tot 9 word die ding bevestig: “ **Julle het geen brandoffers of sondeoffers aangeneem nie .** Toe sê ek: *Kyk, Ek kom (in die boekrol spreek dit van my) om u wil te doen, o God. Nadat hy eers gesê het: **Slagoffers en offergawes wat jy nie wou hê of aanvaar het nie, nóg brandoffers nóg sonde-offers** (wat volgens die wet gebring word), sê hy toe:*

Kyk, Ek kom om jou wil te doen. Hy skaf dus die eerste ding af om die tweede te vestig. Dit is op grond van hierdie wil dat ons geheilig word, deur die offer van die liggaam van Jesus Christus, eens en vir altyd .” Dit blyk dat Paulus, die vermeende skrywer van hierdie brief gerig aan die "Hebreërs", dit geskryf het onder die diktaat van Jesus Christus; wat sy ontsaglike lig en sy onvergelyklike akkuraatheid regverdig. Inderdaad, net Jesus Christus persoonlik kon vir hom sê: “(In die boekrol gaan dit oor My) ”. Maar vers 8 van die teks van Psalm 40 sê, " met die boekrol wat vir my geskryf is ." Hierdie wysiging kan dus geregverdig word deur hierdie persoonlike optrede van Christus met Paulus, wat vir drie jaar in Arabië afgesonder gebly het, voorberei en direk deur die Gees onderrig. En ek herinner jou, dit was reeds die geval met die boekrol wat geskryf is deur Moses wat dit geskryf het onder die diktaat van God.

Die see, tenk van ablusies

Die tweede element van die vierkant is die ablusietenk, 'n prefigurasie van die doopritueel. God gee dit die woord "see" vir sy naam. In menslike ervaring is die see sinoniem met "dood". Dit het die antediluviane met sy vloed ingesluk en al Faraos ruiters wat Moses en sy Hebreëuse volk agtervolg het, verdrink. In die doop, noodwendig in totale onderdompeling, is die ou sondige mens veronderstel om te sterf om uit die water te kom as 'n nuwe skepsel wat verlos en wedergebore is deur Jesus Christus wat hom sy volmaakte geregtigheid toereken. Maar dit is slegs 'n teoretiese beginsel waarvan die toepassing sal afhang van die aard van die kandidaat wat homself aanbied. Kom hy, soos Jesus, by die doop om die wil van God te doen? Die reaksie is individueel en Jesus toereken of toereken nie sy geregtigheid toe nie, afhangende van die geval. Wat wel seker is, is dat wie sy wil wil doen, die heilige goddelike wet, waarvan die oortreding sonde uitmaak, met blydschap en dankbaarheid sal eerbiedig. As hy in die water van die doop moet sterf, is daar geen sprake daarvan dat hy in diens van Christus wedergebore word nie, behalwe per ongeluk as gevolg van die vleeslike swakheid van die mens.

Dus, gereinig van sy sondes en bekleed met die toegerekende geregtigheid van Jesus Christus, soos die priester van die ou verbond, kan die Christen uitverkorenes die heilige plek of tempel binnegaan om God in Jesus Christus te dien. Die weg van ware goddelike godsdiens word dus deur hierdie beeldkonstruksie geopenbaar, want dit is slegs simbole, die werklikheid sal verskyn in die werke wat die geregverdigde uitverkorenes voor mense, engele en die skepper God sal bring.

God se plan geprofeteer in beelde

In sy plan het God die sonde van die uitverkorenes verwyder deur die bloed van Jesus Christus wat na die versoendeksel van die heiligdom of allerheiligste plek gebring is. Toestemming verleen vir uitsonderlike opgrawings op die terrein van die berg Golgota in Jerusalem tot 1982, het die Adventiste-argeoloog Ron Wyatt aan die lig gebring dat die bloed van Jesus eintlik langs die linkerkant van die versoendeksel gevloei het in 'n ondergrondse grot ses meter onder die kruis. van Christus se kruisiging; die ding wat plaasgevind het aan die voet van die berg Golgota. In die priesterlike ritueel kyk die priester wat in die

heiligdom geplaas is, na die versoendeksel en die hemelse dinge wat in die allerheiligste, die heiligdom, geïnstalleer is. Daarom is dit wat aan die linkerkant van die mens is, aan die regterkant van God. Net so word Hebreeus geskryf van regs na links van die mens, neem die Noord-Suid rigting, dus van links na regs van God. Dus, die plan van die twee verbonde is geskryf in die lesing van hierdie allerheiligste plek, van die mens se regs na sy linkerkant; of die teenoorgestelde vir God. Ou verbond Jode het God gedien onder die simboliese beeld van die gerub wat in die heiligdom aan hulle regterkant geleë was. Tydens hulle bondgenootskap is die bloed van die bok wat op die “versoendag” geslag is, op die voorkant en op die versoendeksel gesprinkel. Die besprinkeling is sewe keer met sy vinger deur die hoëpriester na die Ooste gedoen. Dit is waar dat die ou alliansie die oostelike fase van sy reddingsprojek was. Die sondaars wat vergewe moes word, was self in die Ooste, in Jerusalem. Die dag toe Jesus sy bloed vergiet het, het dit op dieselfde versoendeksel geval, en die nuwe verbond wat op sy bloed en sy geregtigheid ingestel is, het begin onder die teken van die tweede gerub wat aan die linkerkant, suidekant geleë was. So, gesien deur God, is hierdie vordering gemaak van sy linkerkant na sy “*regter*”, die kant van sy seën, soos dit in Psalm 110:1 geskryf staan: “*Van Dawid. Psalm. Die woord van die HERE tot my Here: Sit aan my regterhand totdat Ek u vyande gemaak het 'n voetbank van u voete* . En ter bevestiging van Heb.7:17, verse 4 tot 7 spesifiseer: “*YahWeH het gesweer, en hy sal hom nie bekeer nie: U is priester vir ewig, soos Melgisedek. Die Here aan jou regterhand verbreek konings op die dag van sy toorn. Hy doen reg onder die nasies: alles is vol lyke; hy breek koppe oor die hele land. Hy drink uit die stroom terwyl hy loop: daarom lig hy sy kop op .*” So, die sagmoedige maar regverdige Jesus Christus laat spotters en rebelle die prys betaal vir hulle minagting vir die verhewe getuienis van sy deernisvolle liefde vir sy verlore uitverkorenes.

Sodat die Hebreërs, wanneer hulle die voorhof of die tempel binnegaan, hulle rug aan die "opkomende son" stel wat deur die tyd deur die heidene op verskillende plekke op die aarde aanbid is, wou God hê dat die heiligdom in die lengte daarvan gebou moes word in die Ooste- Wes-as. In sy breedte was die regtermuur van die allerheiligste dus na die "Noorde" geleë en die linkermuur was aan die "Suidkant".

In Matt.23:37 het Jesus vir Homself die beeld gegee van 'n " *hen wat haar kuikens onder haar vlerke beskerm* ": " *Jerusalem, Jerusalem, wat die profete doodmaak en die wat na jou gestuur is, stenig, hoeveel keer wou Ek nie maak jou kinders bymekaar, soos 'n hen haar kuikens onder haar vlerke bymekaarmaak, en jy wou nie!* ". Dit is wat die uitgestrekte vlerke van die twee gérubs leer, vir elk van die twee opeenvolgende bondgenootskappe. Volgens Exo.19:4 vergelyk God homself met 'n " *arend* ": " *Jy het gesien wat Ek aan Egipte gedoen het, en hoe Ek jou op arendsvlerke gedra en jou na My toe gebring het* ". In Openb.12:14 spesifiseer hy " *groot arend* ": " *En die twee vlerke van die groot arend is aan die vrou gegee, sodat sy die woestyn in kon vlieg, na haar plek waar sy vir 'n tyd, tyd gevoed word. , en 'n halwe tyd, ver van die gesig van die slang af .*” Hierdie beelde illustreer dieselfde werklikheid: God beskerm diegene wat hy liefhet omdat hulle hom liefhet, in die twee opeenvolgende alliansies, voor en ná Jesus Christus.

Laastens, simbolies, het die Hebreuse tempel die liggaam van Christus verteenwoordig, dié van die uitverkorenes en gesamentlik die Bruid van Christus, sy Uitverkorenes, die vergadering van die uitverkorenes. Om al hierdie redes het God sanitêre dietreëls vasgestel sodat hierdie verskillende vorme van die tempel geheilig en gerespekteer word; 1Kor.6:19: “ *Weet julle nie dat julle liggaam 'n tempel is van die Heilige Gees wat in julle is, wat julle van God het, en dat julle nie aan julleself behoort nie?* »

Goud, niks anders as goud nie

Ons moet ook let op die belangrikheid van hierdie maatstaf: al die meubels en gereedskap, die gerubs en die binnemure self is van goud gemaak of bedek met geklopte goud. Die kenmerk van goud is sy onveranderlike karakter; dit is die enigste waarde wat God daaraan gee. Dit is nie verbasend dat hy goud die simbool van volmaakte geloof gemaak het nie, waarvan die unieke en volmaakte model Jesus Christus was. Die binnekant van die tempel en die heiligdom beeld die innerlike aspek van die gees van Jesus Christus uit wat deur heiligmaking bewoon word, die reinheid van die Heilige Gees van God; sy karakter was onveranderlik en dit was die oorsaak van sy oorwinning oor sonde en dood. Die voorbeeld wat Jesus gegee het, word deur God voorgestel as die model om vir al sy uitverkorenes na te volg; dit is sy vereiste, die enigste voorwaarde om individueel en kollektief verenigbaar te word met die ewige hemelse lewe, die salaris en beloning van die oorwinnaars. Die waardes wat syne was, moet ons s'n word, ons moet soos klone op hom lyk, soos geskrywe staan in 1 Johannes 2:6: “ *Hy wat sê dat hy in hom bly, moet ook wandel soos hy gewandel het* . Die betekenis van goud word aan ons gegee in 1 Petrus 1:7: “ *sodat die beproewing van julle geloof, wat kosbaarder is as goud wat vergaan (wat egter deur vuur beproef word), kan lei tot lof, heerlikheid en eer. , wanneer Jesus Christus verskyn* . God toets die geloof van sy uitverkorenes. Alhoewel dit onveranderlik is, kan goud spore van onsuiver materiale bevat, en om dit te verwyder, moet dit verhit en gesmelt word. Die slak of onsuiverhede styg dan na sy oppervlak en kan verwyder word. Dit is die beeld van die ervaring van die aardse lewe van die verlore dissipels waartydens Christus die bouse uitroei en hulle reinig en aan verskeie beproewings onderwerp. En dit is slegs onder die voorwaarde van hulle oorwinning in die beproewing dat aan die einde van hulle lewe, hulle ewige lot deur die groot Regter Jesus Christus bepaal word. Hierdie oorwinning kan slegs deur sy ondersteuning en hulp verkry word, soos hy in Johannes 15:5-6 en 10 tot 14 verklaar het: “ *Ek is die wingerdstok, julle is die lote. Hy wat in My bly en in wie Ek bly, dra baie vrugte, want sonder My kan julle niks doen nie. As iemand nie in My bly nie, word hy uitgewerp soos 'n loot en verdor; dan maak ons die takke bymekaar, ons gooi dit in die vuur, en hulle brand* .” Gehoorsaamheid aan goddelike gebooe word vereis: “ *As julle my gebooe bewaar, sal julle in my liefde bly, net soos Ek die gebooe van my Vader bewaar het en in sy liefde bly* .” Om vir jou vriende te sterf, word die perfekte hoogtepunt van die norm van jou gesublimeerde liefde: “ *Dit is my gebod: Wees lief vir mekaar, soos Ek julle liefgehad het.*” *Daar is geen groter liefde as om jou lewe vir jou vriende af te lê nie* .” Maar hierdie erkenning deur Jesus is voorwaardelik: “ *Julle is my vriende, as julle doen wat Ek julle beveel .”*

Op sy beurt was die kandelaar met sewe lampe van soliede goud gemaak. Hy kon dan net die volmaaktheid van Jesus Christus simboliseer. Die goud wat daarna in die kerke van Rooms-Katolisisme gevind is, weerspieël die aanspraak van sy valse geloof. Dit is hoekom, in teenstelling, Protestantse tempels gestroop is van alle ornamente, nederig en streng. In die simboliek van die heiligdom en die tempel, bewys die teenwoordigheid van goud dat die heiligdom slegs die goddelike Jesus Christus kan verteenwoordig. Maar by uitbreiding staan daar geskryf dat Hy die Hoof is, die Hoof van die Kerk wat sy liggaam is in Ef.5:23-24: “ *want die man is die hoof van die vrou, soos Christus die Hoof van die Kerk is, wat sy liggaam is, en waarvan hy die Verlosser is. Nou, soos die Kerk aan Christus onderworpe is, so moet vrouens ook in alles aan hulle mans onderdanig wees.* » Maar dan spesifiseer die Gees: “ *Mans, julle moet julle vrouens liefhê, soos Christus die Kerk liefgehad het en Homself vir haar gegee het **om haar deur die woord te heilig**, nadat Hy haar deur die waterdoop gereinig het, om hierdie Kerk te maak verskyn heerlik voor Hom, sonder vlek of rimpel of iets dergeliks, maar heilig en onberispelik.* ”. Hier is dan, duidelik uitgedruk, waaruit die ware Christelike godsdiens bestaan. Die standaard is nie net teoreties nie, want dit is 'n praktyk wat in al sy werklikheid geïmplementeer word. Ooreenstemming met die standaard van sy geopenbaarde “ **woord** ” word vereis; wat behels die onderhouding van die geboorte en ordinansies van God en die kennis van die verborgenhede wat in sy Bybelprofesieë geopenbaar word. Hierdie maatstaf, “ *onverwerplik* of *onberispelik* ” van die uitverkorenes, word in Openb. 14:5 herroep en bevestig waar dit toegeskryf word aan die "Adventiste" heiliges van die ware finale wederkoms van Christus. Hulle word aangedui deur die simbool van die “ 144 000 ” verseël met die “ **seël van God** ” in Openb.7. Hulle ervaring is dié van **die geheel heiligmaking**. Hierdie studie toon dat die tabernakel, die heiligdom, die tempel en al hulle simbole die groot reddingsprojek van God geprofeteer het. Hulle het hulle doel en vervulling gevind in die manifestasie van die aardse bediening van Jesus Christus wat aan mense geopenbaar is. Dus is die verhouding wat die uitverkorene met hom handhaaf van profetiese aard en karakter; onkundige mens vertrou homself toe aan die skepper God wat alles weet; wat sy toekoms bou en dit aan hom openbaar.

Die studie van die tempel wat deur koning Salomo gebou is, het so pas vir ons gewys dat ons nie die “tempel”-deel wat vir mense toeganklik is, moet verwar met die “heiligdom” wat uitsluitlik vir die hemelse God gereserveer is nie. As gevolg hiervan verloor die woord "heiligdom" wat in Dan.8:14 gebruik word in plaas van die woord "heiligheid" hierdie keer alle legitimiteit, want dit gaan oor 'n hemelse plek waar geen reiniging in 1843 nodig is nie. En intendeel, die woord "heiligheid" het betrekking op die heiliges wat moet breek van die beoefening van sonde op aarde om geheilig te word of, gekies vir verkiesing deur God.

By die dood van Jesus Christus is die voorhangsel wat die “tempel” van die “heiligdom” geskei het, deur God geskeur, maar slegs die gebede van die heiliges sou geestelike toegang tot die hemelse heiligdom verkry waar Jesus vir hulle sou intree. Die tempelgedeelte sou sy rol as 'n byeenkomshuis vir die uitverkorenes op aarde voortsit. Dit was dieselfde in 1843, die beginsel is hernu.

Die “tempel” van die heiliges bly op aarde en in die “heiligdom”, slegs hemelse, hervat die voorbidding van Christus amptelik ten gunste van slegs die uitgesoekte Adventiste uitverkorenes. Daar is dus nie meer 'n "heiligdom" op aarde in die nuwe alliansie waar die simbool daarvan verdwyn nie. Al wat oorbly is die geestelike “tempel” van die verlose uitverkorenes.

Die enigste besoedeling wat reiniging vereis het, was die sondes van mense op aarde, want geen van hulle sondes het die hemel besoedel nie. Slegs die teenwoordigheid van die duiwel en sy rebelse demone kon dit doen, en daarom het Jesus Christus, as oorwinnaar, in Migael, hulle uit die hemel verdryf en op die aarde van sonde gewerp waar hulle tot hul dood moet bly.

Daar is nog een ding om te verstaan nadat ons die simboliek van heiligheid bespreek het. So heilig soos hierdie simbole is, is dit net materiële dinge. Ware heiligheid is in die lewendes, en daarom was Jesus Christus meer as die tempel wat self bestaan het uitsluitlik om die wet van God, die beeld van sy karakter en sy geregtigheid wat deur die aardse sondaar beledig is, te beskerm. Dit is net om te dien as 'n ondersteuning vir die leer van sy uitverkorenes dat God hierdie dinge deur Moses en sy werkers laat doen het. Dit is om afgodiese gedrag te vermy dat God 'n man, sy dienaar, Ron Wyatt, gemagtig het om die ark van sy getuienis in 1982 te vind en aan te raak. Omdat die " *getuienis van Jesus* " wat " *die gees van profesie is* " baie beter is vir hom en nuttiger sedert hy persoonlik gekom het om die betekenis van die reddingsprojek wat voorberei is vir sy uitverkorenes wat op aarde gekies is, te openbaar. Ron Wyatt is toegelaat om die Tien Gebooie wat deur engele uit die ark geneem is, te verfilm, maar hy het geweier om die film te hou. Hierdie feite bewys dat God vooraf geweet het van sy weiering, maar hierdie keuse beskerm ons teen die afgodery wat so 'n opname in sommige van sy meer kwesbare uitverkorenes kon voortbring. Hierdie realiteit is aan ons geopenbaar, sodat ons dit in die gedagtes van ons harte hou as 'n lieflike voorreg gegee deur ons God van Liefde.

Die skeidings van Genesis

Terwyl die studie van hierdie werk die geheime wat in die profesieë van Daniël en Openbaring verborge is aan ons geopenbaar het, moet ek jou nou help om die profesieë te ontdek wat in die boek Genesis geopenbaar is, 'n woord wat "begin" beteken.

Aandag!!! Die getuigenis wat ons in hierdie studie van die boek Genesis sal let, het direk uit die mond van God gekom wat dit aan sy dienaar Moses voorgeskryf het. Om nie in hierdie verhaal te glo nie, is die grootste verontwaardiging wat direk aan God aangedoen kan word, 'n verontwaardiging wat die deur na die hemel definitief toemaak omdat dit die totale afwesigheid van " *geloof, waarsonder dit onmoontlik is om vir God aangenaam te wees* ", openbaar. Hebreërs 11:6.

In die proloog van sy Apokalips het Jesus sterk aangedring op hierdie uitdrukking: " *Ek is die alfa en die omega, die begin en die einde* " wat hy weer aan die einde van sy Openbaring in Openb.22:13 aanhaal. Ons het reeds die profetiese karakter van die boek Genesis opgemerk, veral met betrekking tot die sewe-dag week wat sewe duisend jaar profeteer. Hier benader ek hierdie boek Genesis vanuit die aspek van die tema van " **skeiding** " wat dit veral kenmerk soos ons sal sien.

Genesis 1

Die ^{1ste} dag

Genesis 1:1: " *In die begin het God die hemel en die aarde geskape* "

begin " aandui , is die " *aarde* " inderdaad deur God geskep as die middelpunt en basis van 'n nuwe dimensie, parallel met die vorme van hemelse lewe wat dit voorafgegaan het. Om die beeld van 'n skilder te gebruik, gaan dit vir hom oor die skep en implementering van die skepping van 'n nuwe skildery. Maar laat ons reeds daarop let dat " *die hemele en die aarde* " van hulle oorsprong **geskei is** . Die " *hemele* " dui op die leë, donker en oneindige interstellêre kosmos; en die " *aarde* " verskyn dan in die vorm van 'n bal wat deur water bedek is. Die " *aarde* " het geen voorbestaan tot die skeppingsweek gehad nie, aangesien dit aan die begin of " *begin* " van die skepping van hierdie spesifieke aardse dimensie geskep is. Dit kom uit die niet en kry gestalte in opdrag van God om 'n rol te vervul wat nodig geword het vanweë die vryheid wat aan die oorsprong is van die sonde wat deur sy heel eerste skepsel in die hemel gepleeg is; die een wat Jesaja 14:12 met die name " *môrester* " en " *seun van die dageraad* " aanwys, het Satan geword sedert hy die gesag van God uitgedaag het. Sedertdien is hy die leier van die bestaande hemelse rebellekamp en die toekomstige aardse kamp.

Gen.1:2: " *Die aarde was vormloos en leeg: daar was duisternis op die wêreldvloed, en die Gees van God het gesweef oor die waters .* "

Soos 'n skilder begin deur die agtergrondlaag op die doek aan te bring, stel God die situasie voor wat heers in die hemelse lewe wat reeds geskep is en die

aardse lewe wat hy sal skep. Hy dui dus met die woord " *duisternis* " alles aan wat nie in sy goedkeuring is nie wat hy " *lig* " sal noem in absolute opposisie. Kom ons let op die verband wat hierdie vers vestig tussen die woord " *duisternis* ", altyd in die meervoud aangesien die aspekte daarvan veelvuldig is, en die woord " *afgrond* " wat die aarde aandui wat geen vorm van lewe dra nie. God het hierdie simbool gebruik om sy vyande aan te dui: die "goddelose" revolusionêre en vrydenkers in Openb.11:7 en die rebelle van pouslike Katolisisme in Openb.17:8. Maar die opstandige Protestante het in 1843 by hulle aangesluit en om die beurt onder die oorheersing van Satan, die "engel van die afgrond" van Openb. 9:11, deurgegaan; wat in 1995 deur ontroue Adventisme aangesluit het.

In die beeld wat in hierdie vers aangebied word, sien ons dat " *duisternis* " " *die gees van God* " **skei** van " *die waters* " wat as simbool sal profeteer, in Daniël en Openbaring, massas van " *volke, nasies en tale* " onder die simbole " *see* " in Dan.7:2-3 en Openb.13:1, en onder dié van " *riviere* " in Op.8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. Die **skeiding** sal binnekort toegeskryf word aan die oorspronklike " *sonde* " wat deur Eva en Adam gepleeg sal word. Soos in die beeld wat gegee word, skuur God skouers met die wêreld van duisternis verbonde aan die opstandige engele wat Satan volg in sy keuse om God se gesag uit te daag.

Gen.1:3: " *God het gesê: Laat daar lig wees! En die lig was*

God stel Sy standaard van " *goed* " volgens Sy eie en soewereine oordeel. Hierdie opsie van " *goed* " is gekoppel aan die woord " *lig* " vanweë die heerlike aspek daarvan, sigbaar vir almal en deur almal, want goed genereer nie " *skaamte* " wat die mens laat wegkruip om sy boosheid te doen nie. Hierdie "skaamte" sal deur Adam gevoel word na die sonde volgens Gen.3, in vergelyking met Gen.2:25.

Gen.1:4: " *God het gesien dat die lig goed was; en God het die lig van die duisternis geskei .* "

Dit is **die eerste oordeel** wat God uitgespreek het. Hy openbaar sy keuse van die **goeie** wat deur die woord " *lig* " opgeroep word en sy veroordeling van die **bose** wat deur die woord " *duisternis* " aangedui word.

God openbaar aan ons die doel van sy aardse skepping en dus die finale resultaat wat sy projek sal bereik: die definitiewe **skeiding** van diegene wat sy " *lig* " liefhet van diegene wat " *duisternis* " verkies. " *Lig en duisternis* " is die twee keuses wat moontlik gemaak word deur die beginsel van vryheid wat God aan al sy hemelse en aardse wesens wou gee. Hierdie twee opponerende kampe het uiteindelik twee leiers; Jesus Christus vir die " *lig* " en Satan vir die " *duisternis* ". En hierdie twee opponerende kampe sal, soos die twee pole van die aarde, ook twee verskillende absolute eindes hê; die uitverkorenes sal vir ewig lewe in die lig van God volgens Openb.21:23; en vernietig word deur die wederkoms van Christus, sal die rebelle as " *stof* " op die verlate aarde beland wat weer die " *afgrond* " van Gen.1:2 word. Opgewek vir oordeel, sal hulle definitief vernietig word deur verteer in die " *poel van vuur* " van die " *tweede dood* " volgens Openb.20:15.

Gen.1:5: " *God het die lig dag genoem, en die duisternis het Hy nag genoem. So het dit aand geword, en dit was môre: dit was die eerste dag .* "

Hierdie “ *eerste dag* ” van die Skepping word gewy aan die definitiewe skeiding van die twee kampe wat gevorm word deur die keuses “ *lig en duisternis* ” wat mekaar op aarde sal konfronteer tot die finale oorwinning van Jesus Christus en die vernuwung van die skepping. Die “ *eerste dag* ” word dus “ *gemerk* ” deur die magtiging wat God aan die rebelle gee om teen hom te veg gedurende die “seweduisend” jaar wat deur die hele week geprofeteer is. Dit is dus by uitstek geskik om die teken te word , of die “ *merk* ” van die valse goddelike aanbidding wat oor die loop van ses millennia gevind is onder ontrouheidense of Joodse volke, maar veral in die Christelike era, sedert die aanvaarding van die “dag van die Onoorwonne Son” as 'n weeklikse rusdag opgelê deur die keiserlike gesag van Konstantyn I ' 7 Maart 321. Dit is hoe die huidige “Christelike” Sondag sedert hierdie datum die “ *handelsmerk* *geword het van die dier* ” na aanleiding van die godsdienstige ondersteuning wat aan hom gegee is deur die pouslike Rooms-Katolieke geloof vanaf 538. Uiteraard het die “ *alfa* ” van Genesis baie gehad om aan die getroue dienaars van Jesus Christus van die “ *omega* ”-tyd te bied. En dit is nog nie verby nie.

Die 2de dag

Gen.1:6: “ *God het gesê: Laat daar 'n uitspansel wees tussen die waters, en laat dit die waters van die waters skei .* ”

Hier is dit weer 'n kwessie van **skeiding** : “ *waters van waters* ”. Die aksie profeteer die **skeiding** van God se skepsele gesimboliseer deur die “ *waters* ”. Hierdie vers bevestig die natuurlike **skeiding** van die hemelse lewe van die aardse lewe en in beide, die **skeiding** van die “seuns van God” van die “seuns van die duiwel” nogtans geroep om saam te woon tot die oordeel gekenmerk deur die dood van Jesus Christus vir die opstandige bose engele, en tot die terugkeer in heerlijkheid van Jesus Christus vir die Aardbewoners. Hierdie **skeiding** sal die feit regverdig dat die mens 'n bietjie minderwaardig geskape sal word as die hemelse engele aangesien die hemelse dimensie vir hom ontoeganklik sal wees. Die geskiedenis van die aarde sal dié wees van 'n lang sortering tot sy einde. Sonde het wanorde gevestig en God organiseer hierdie wanorde deur selektiewe sortering.

Gen.1:7: “ *En God het die uitspansel gemaak en die waters wat onder die uitspansel is, geskei van die waters wat bo die uitspansel is. En so was dit .* ”

Die beeld wat gegee word, **skei** die aardse lewe wat deur die “ *waters wat onder is* ” geprofeteer van die hemelse lewe wat “ *bo die uitspansel* ” is.

Gen.1:8: “ *God het die uitspansel hemel genoem. So het dit aand geword en dit was môre: dit was die tweede dag .* ”

Hierdie lug dui op die atmosferiese laag wat, gevorm uit die twee gasse (waterstof en suurstof) waaruit water bestaan, die hele oppervlak van die aarde omring en wat nie natuurlik vir die mens toeganklik is nie. God koppel dit aan die teenwoordigheid van 'n onsigbare hemelse lewe, wat die geval is, aangesien die duiwel self die naam “ *vors van die mag van die lug* ” sal ontvang in Ef.2:2: “... *waarin jy eens gewandel het, volgens die weg van hierdie wêreld, volgens die owerste van die mag van die lug, van die gees wat nou in die seuns van opstand werk* ”; gesindheid wat hy reeds in die hemelse wêreld gehad het.

Die 3de dag

Gen.1:9: “ *God het gesê: Laat die waters wat onder die hemel is, op een plek versamel word, en laat droë land verskyn. En so was dit .*”

Tot op hierdie tydstip het " *die waters* " die hele aarde bedek, maar hulle het nog geen vorm van die seedierlewe bevat wat op die 5de dag geskep sal word nie . Hierdie akkuraatheid sal al sy egtheid gee aan die werking van die vloed van Genesis 6 wat die vorm van diere seelewe op die onderwater aarde sal kan versprei; wat dan die vind van mariene fossiele en skulpe daar sal regverdig.

Gen.1:10: “ *God het die droë grond aarde genoem, en die watermassa het Hy see genoem. God het gesien dat dit goed was .*”

Hierdie nuwe **skeiding word deur God as " goed "** beoordeel , want anderkant die oseane en kontinente gee hy hierdie twee terme " *see en land* " die rol van twee simbole wat onderskeidelik die Katolieke Christelike Kerk en die Katolieke Christelike Protestantse Kerk sal aandui onder die naam van Hervormde Kerk. Hulle **skeiding** wat tussen 1170 en 1843 uitgevoer is, word dus deur God as “ *goed* ” beoordeel. En sy bemoediging vir sy getroue dienaars ten tyde van die Hervorming is geopenbaar in Openb 2:18 tot 29. In hierdie verse vind ons hierdie belangrike verheldering van verse 24 en 25 wat getuig van 'n uitsonderlike voorlopige situasie: “ *Aan julle, aan al die ander in Thiatira, wat hierdie leer nie ontvang nie, en wat nie die dieptes van Satan, soos hulle dit noem, geken het nie, sê Ek vir julle: Ek lê geen ander las op julle nie ; Hou net vas aan wat jy het totdat Ek kom .*” Weereens, deur hierdie hergroepering bring God orde in die wanorde wat deur opstandige engele en menslike geeste geskep is. Kom ons let op hierdie ander leerstelling, die “ *aarde* ” sal sy naam aan die hele planeet gee omdat die “ *droë* ” voorberei is om die natuurlike omgewing te wees vir die lewe van die mens vir wie hierdie skepping deur God gemaak is. Omdat die seeoppervlak vier keer groter is as die oppervlak van die droë aarde, kon die planeet die naam " *see* " beter verdien het, maar nie geregverdig in die goddelike projek nie. Die woorde van hierdie “gesegde”: “voëls stroom saam en voëls van 'n veer saam”, word in hierdie groeperings gevind. So, tussen 1170 en 1843, is getroue en vreedsame Protestante gered deur die geregtigheid van Christus wat hulle buitengewoon toegereken is sonder gehoorsaamheid aan die sabbatsrus van die ware sewende dag: Saterdag. En dit is die vereiste van hierdie rus wat die “ *aarde* ” die simbool maak van 'n vals Christelike geloof vanaf 1843, volgens Dan.8:14. Die bewys van hierdie goddelike oordeel verskyn in Openb. 10:5 aangesien Jesus “ *sy voete* ” op die “ *see en die aarde* ” plaas om hulle met sy toorn te verbrysel.

Gen.1:11: “ *Toe het God gesê: Laat die aarde groen voortbring, gras wat saad gee en vrugtebome wat vrugte dra volgens hulle soorte, met hulle saad daarin op die aarde. En so was dit .* »

Die prioriteit wat God aan die droë land gegee het, word bevestig: eerstens, dit ontvang die krag om “ groen” te “ **produseer** ” , *gras wat saad dra, vrugtebome wat vrugte dra volgens hulle soort* ”; alle dinge geproduseer eerstens vir die behoeftes van die mens, en tweedens vir die aardse en hemelse diere wat hom sal omring. Hierdie produksies van die aarde sal deur God as simboliese

beelde gebruik word om sy lesse aan sy dienaars te openbaar. Die mens, soos *die "boom"*, sal vrugte dra, goed of sleg.

Gen.1 :12: “ *Die aarde het groen voortgebring, gras wat saad dra volgens hulle soorte, en bome wat vrugte dra en hulle saad daarin het volgens hulle soorte. God het gesien dat dit goed was.* »

In hierdie 3de^{dag}, geen fout besoedel die werk wat deur God geskep is, die natuur is perfek, as " *goed* " beskou. In volmaakte atmosferiese en aardse suiwerheid vermenigvuldig die aarde sy produksies. Die vrugte is bedoel vir die wesens wat op die aarde sal lewe: mense en diere wat op hul beurt vrugte sal voortbring volgens hul persoonlikheid.

Gen.1:13: “ *Dit was toe aand en dit was môre: dit was die derde dag .*”

Die 4de dag

Gen.1:14: “ *God het gesê: Laat daar ligte wees aan die uitpansel van die hemel om die dag en die nag te skei ; laat hulle tekens wees om die tye, die dae en die jare te merk .*”

'n Nuwe **skeiding** verskyn: " *dag van nag* ". Tot op hierdie vierde dag is daglig nie deur 'n hemelliggaam verkry nie. Die skeiding van dag en nag het reeds bestaan in 'n virtuele vorm wat deur God geskep is. Om sy skepping onafhanklik van sy teenwoordigheid te maak, sal God op die vierde dag hemelse sterre skep wat mense in staat sal stel om kalenders op te stel gebaseer op die posisie van hierdie sterre in die interstellêre kosmos. So sal die tekens van die Zodiac verskyn, astrologie voor sy tyd maar sonder die huidige waarsêery wat daaraan gekoppel is, d.w.s. sterrekunde.

Gen.1:15: “ *En laat hulle ligte wees aan die uitpansel van die hemel om lig op die aarde te gee. En so was dit .*”

Die " *aarde* " moet deur " *dag* " sowel as deur " *nag* " verlig word , maar die " *lig* " van " *dag* " moet dié van " *nag* " oortref , want dit is die simboliese beeld van die God van waarheid, skepper van alles wat leef. En die opeenvolging in die orde " *nagdag* " voorspel sy finale oorwinning teen al sy vyande wat ook dié van sy geliefde en geseënde uitverkorenes is. Hierdie rol wat bestaan uit " *verlig die aarde* " sal hierdie sterre 'n simboliese betekenis gee van godsdienstige optrede wat waarhede of leuens leer wat in die naam van die skepper-God aangebied word.

Gen.1:16: “ *God het die twee groot ligte gemaak, die groter lig om oor die dag te heers en die kleinste lig om oor die nag te heers; hy het ook die sterre gemaak .*”

Let noukeurig op hierdie detail: deur “ *die son* ” en “ *die maan* ”, “ *die twee groot ligte* ”, op te roep, dui God die son aan met die uitdrukking “ *die grootste* ” terwyl die verduisterings dit bewys, verskyn die twee son- en maanskywe aan ons onder dieselfde grootte, een wat die ander wederkerig bedek. Maar God wat dit geskep het, weet voor die mens dat sy klein voorkoms te wyte is aan sy afstand van die aarde, die son is 400 keer groter maar 400 keer verder as

die maan. Deur hierdie presiesheid bevestig en bevestig hy sy hoogste titel van Skepper-God. Verder, op 'n geestelike vlak, openbaar dit sy onvergelyklike "grootheid" in vergelyking met die kleinheid van die maan, simbool van nag en duisternis. Die toepassing van hierdie simboliese rolle sal betrekking hê op Jesus Christus wat "lig" genoem word in Johannes 1:9: "Hierdie lig was die ware lig wat, wat in die wêreld kom, elke mens verlig". Kom ons let daarop dat die antieke alliansie van die vleeslike Joodse volk wat op 'n maankalender gebou is onder die teken van 'n "donker" era geplaas is; dit tot die eerste en tweede koms van Christus. Net soos die viering van die "feeste van die nuwe mane", 'n tyd wanneer die verdwynende maan onsigbaar word, die koms van die sonydperk van Christus voorspel het, wat Mal.4:2 vergelyk met 'n "son van geregtigheid": "Maar want jy wat my Naam vrees, die son van geregtigheid sal opgaan, en genesing sal onder sy vleuels wees; jy sal uitgaan, en jy sal soos kalwers uit 'n stal spring ...". Na die ou Joodse alliansie het "die maan" die simbool van die valse Christelike geloof geword, agtereenvolgens Katoliek sedert 321 en 538, toe Protestants sedert 1843, en ... institusionele Adventiste sedert 1994.

Die vers noem ook "die sterre". Hulle lig is swak, maar hulle is so talryk dat hulle nietemin die lug van aardse nagte verlig. "Die ster" word dus die simbool van godsdienstige boodskappers wat bly staan of wat val soos die teken van die "6de seël" van Openb.6:13 waarin die val van die sterre op 13 November 1833 vir die uitverkorenes kom profeteer het. ' die massiewe val van Protestantisme in die jaar 1843. Hierdie val het terselfdertyd betrekking op die boodskappers van Christus, ontvangers van die boodskap van "Sardis" aan wie Jesus verklaar het: "jy word beskou as lewend en jy Ek is dood." Hierdie sondeval word teruggeroep in Openb.9:1: "Die vyfde engel het op sy basuin geblaas. En ek het 'n ster gesien wat uit die hemel op die aarde geval het. Die sleutel tot die put van die afgrond is aan hom gegee." Voor die val van die Protestante roep Openb. 8:10 en 11 dié van Katolisisme wat definitief deur God veroordeel is op: "Die derde engel het op die basuin geblaas. **En daar het uit die hemel geval 'n groot ster wat brand soos 'n fakkel; en dit het geval op 'n derde van die riviere en op die waterfonteine.** » Vers 11 gee dit die naam "Alsem": "Die naam van hierdie ster is Alsem; en die derde deel van die water het in alsem verander, en baie mense het gesterf by die waters, omdat hulle bitter geword het." Die ding word bevestig in Openb. 12:4: "Sy stert het 'n derde van die sterre van die hemel weggesleep en hulle op die aarde gegooi. Die draak het voor die vrou gestaan wat op die punt was om te baar, om haar kind te verslind wanneer sy geboorte gegee het. Die godsdienstige boodskappers sal dan die slagoffers wees van die teregstellings van die Franse revolusionêre in Openb. 8:12: "Die vierde engel het op die basuin geblaas. En 'n derde van die son is getref en 'n derde van die maan en 'n derde van die sterre, sodat 'n derde van die son verduister is, en die dag 'n derde van sy lig verloor het, en die nag ook. Die teikens van vrydenkende revolusionêre wat alle vorme van godsdiens vyandiggesind is, is ook altyd gedeeltelik (die derde), "die son" en die "maan".

In Gen.15:5 simboliseer die "sterre" die "saad" wat aan Abraham belowe is: "En toe Hy hom uitgelei het, sê Hy: Kyk na die hemel en tel die sterre,

as jy hulle kan tel. En hy sê vir hom: Dit sal jou saad wees .” Aandag! Die boodskap dui op 'n menigte hoeveelheid maar sê niks oor die kwaliteit van die geloof van hierdie menigte waarin God volgens Matt.22:14 " baie geroepe maar min uitverkore " sal vind. Die " sterre " simboliseer weer die uitverkorenes in Dan.12 :3: " Die verstandiges sal skyn soos die glans van die hemel, **en die wat aan baie geregtigheid leer, sal skyn soos die sterre vir ewig en altyd** " .

Gen.1:17: " God het hulle op die uitspansel van die hemel geplaas om lig te gee aan die aarde, "

Ons sien hier om 'n geestelike rede God se aandrang op hierdie rol van die sterre: " om die aarde te verlig " .

Gen.1:18: " om die dag en die nag te heers en die lig van die duisternis te skei . God het gesien dat dit goed was . "

dag en lig " aan die een kant en " nag en duisternis " aan die ander kant te verbind .

Gen.1:19: " Dit was toe aand en dit was môre: dit was die vierde dag . "

Die aarde kan nou voordeel trek uit lig en sonhitte om sy vrugbaarheid en produksie van plantvoedsel te verseker. Maar die rol van die son sal eers belangrik word na die sonde wat Eva en Adam gaan pleeg. Die lewe tot hierdie tragiese oomblik berus op die wonderbaarlike krag van God se skeppingskrag. Aardse lewe word deur God georganiseer vir hierdie tyd wanneer sonde die aarde met al sy vloek sal tref.

Die 5de dag

Gen.1:20: " God het gesê: Laat die waters lewende wesens voortbring in oorvloed, en laat voëls op die aarde vlieg na die uitspansel van die hemel . "

Op hierdie 5de ^{dag} gee God die " waters " die krag om " in oorvloed lewende diere voort te bring " so talryk en so uiteenlopend dat moderne wetenskap dit moeilik vind om hulle almal op te noem. Aan die onderkant van die afgrond in totale duisternis ontdek ons 'n onbekende lewensvorm van piepklein fluoresserende diertjies wat flits, knip en ligintensiteit en selfs kleur verander. Net so sal die uitspansel van die lug die animasie van die vlug van " voëls " ontvang. Hier verskyn die simbool van " vlerke " wat gevleuelde vleeslike diere deur die lug laat beweeg. Die simbool sal geheg word aan hemelse geeste wat dit nie nodig het nie omdat hulle nie onderworpe is aan aardse en hemelse fisiese wette nie. En in die gevleuelde spesies van die aarde sal God aan Homself die beeld toeskryf van die " arend " wat die hoogste in hoogte styg onder al die spesies voëls en vlieënde diere. " Die arend " word ook die simbool van die ryk, van koning Nebukadnesar in Dan.7:4 en dié van Napoleon 1ste ⁱⁿ Openb.8:13: " Ek het gekyk, en ek het 'n arend in die middel uit die hemel hoor vlieg en sê met 'n groot stem: Wee, wee, wee die bewoners van die aarde, vanweë die ander geluide van die trompette van die drie engele wat op die punt staan om te blaas! » Die verskyning van hierdie imperiale regime het die drie groot " ongelukke " voorspel wat die inwoners van Westerse lande sal tref onder die simbool van die laaste drie " basuine " van Apo. 9 en 11, vanaf 1843, toe die dekreet van Dan.8:14 in werking getree het.

Behalwe die "arend", sal die ander "voëls van die hemel" die hemelse engele, die goeie en die slegte simboliseer.

Gen.1:21: “God het groot visse geskape en al die lewende wesens wat beweeg, wat die waters in oorvloed voortbring het volgens hulle soorte; hy het ook elke gevleuelde voël geskape volgens sy soort. God het gesien dat dit goed was.”

God berei die seelewe voor vir die toestand van sonde, die tyd wanneer die “grootste vis” die kleinste hul kos sal maak, dit is die geprogrammeerde bestemming en die nut van hul oorvloed in elke spesie. Die “gevleuelde voëls” sal nie hierdie beginsel vryspring nie, want hulle sal mekaar ook doodmaak vir kos. Maar voor sonde benadeel geen seedier of voël 'n ander nie, die lewe beziel hulle almal en hulle leef in perfekte harmonie saam. Dit is hoekom God die situasie “goed” beoordeel. Die mariene “diere” en “voëls” sal 'n simboliese rol speel na sonde. Die sterflike gevegte tussen spesies sal dan aan die “see” die betekenis gee van “dood” wat God daaraan gee in die ritueel van die wassing van die Hebreeuse priesters. Die vat wat vir hierdie doel gebruik word, sal die naam “see” kry ter nagedagtenis aan die kruising van die “rooi see”, beide dinge is 'n voorafskaduwing van Christelike doop. Deur dit dus die naam “dier wat uit die see opkom” te gee in Openb. 13:1, identifiseer God die Rooms-Katolieke godsdiens en die monargie wat dit ondersteun met 'n vergadering van “dooies” wat hul bure doodmaak en soos die visse verslind. van die “see”. Net so sal die arende, die valke en die valke die duiwe en die duiwe verslind weens die sonde van Eva en Adam en nog baie meer van hulle menslike nageslag tot die wederkoms in heerlijkheid van Christus.

Gen.1:22: “God het hulle geseën en gesê: Wees vrugbaar en vermeerder en vul die waters van die see; en laat die voëls op die aarde vermeerder.”

God se seën word gerealiseer deur die vermenigvuldiging, in hierdie konteks dié van seediere en voëls, maar ook binnekort dié van mense. Die Kerk van Christus word ook geroep om die getal van sy volgelinge te vermeerder, maar daar is die seën van God nie genoeg nie, want God roep, maar hy dwing niemand om op sy aanbod van verlossing te reageer nie.

Gen.1:23: “Dit was toe aand en dit was môre: dit was die vyfde dag.”

Let daarop dat seelewe op die vyfde dag geskep word, dus **geskei** van die skepping van aardlewe, vanweë die geestelike simboliek daarvan wat die eerste vorm van vervloekte en afvallige Christendom betref; wat die Katolieke godsdiens van Rome sal verteenwoordig sedert 7 Maart 321, die datum van die aanneming van die valse heidense rusdag, die eerste dag en “dag van die son”, wat daarna herdoop is: Sondag, die dag van die Here. Hierdie verduideliking word bevestig deur die verskyning van Rooms Katolisisme gedurende die 5de millennium en dié van Protestantisme wat gedurende die 6de millennium verskyn het.

Die 6de dag

Gen.1:24: “God het gesê: Laat die aarde lewende diere voortbring volgens hulle soorte, vee, kruipende diere en diere van die aarde volgens hulle soorte. En so was dit.”

Die 6de ^{dag} word gekenmerk deur die skepping van aardse lewe wat op sy beurt, na die see, " *lewende diere voortbring* " volgens hulle soorte, van beeste, van kruipende diere en van landdiere, volgens hulle soorte . God stel 'n proses van voortplanting van al hierdie lewende wesens aan die gang . Hulle sal oor die landoppervlak versprei.

Gen.1:25: " *God het die wilde diere van die aarde gemaak volgens hulle soorte, die vee volgens hulle soorte en al die diere wat op die aarde kruip, volgens hulle soorte. God het gesien dat dit goed was .* "

Hierdie vers bevestig die handeling wat in die vorige een georden is. Kom ons let hierdie keer op dat God die skepper en direkteur is van hierdie aardse dierelewe wat op aarde geproduseer word. Soos met dié van die see, sal landdiere in harmonie lewe tot die tyd van menslike sonde. God vind hierdie dierskepping " *goed* " waarin simboliese rolle geskep word en hy sal dit in sy profetiese boodskappe gebruik na die vestiging van sonde. Onder die reptiele sal " *die slang* " 'n hoofrol speel as 'n medium aanhitsende sonde wat deur die duiwel gebruik word. Na sonde sal die diere van die aarde mekaar spesie teen spesie vernietig. En hierdie aggressiwiteit sal, in Openb. 13:11, die naam " *dier wat uit die aarde ontstaan* " regverdig , wat die Protestantse godsdiens aandui in sy laaste status wat deur God vervloek is in die konteks van die uiteindelijke toets van Adventistiese geloof geregverdig deur die ware terugkeer van Jesus Christus geskeduleer vir lente 2030. Let egter daarop dat Protestantisme hierdie vloek dra wat sedert 1843 deur die menigtes geïgnoreer is.

Gen.1:26: " *Toe sê God: Laat Ons mense maak na ons beeld, na ons gelykenis, en laat Hy heers oor die visse van die see en die voëls van die hemel en die vee en oor die hele aarde en al die kruipende diere wat op die aarde kruip .* "

Deur " *Laat ons doen* " te sê, assosieer God met sy skeppingswerk die getroue engelewêreld wat sy optrede aanskou en vol entoesiasme omring. Onder die tema van **skeiding** , let hier, gegroepeer in die 6de ^{dag} , die aardse dierskepping en dié van die mens wat in hierdie vers 26 genoem word, nommer van die naam van God, nommer verkry deur die byvoeging van die vier Hebreeuse letters "Yod = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26"; letters waaruit sy naam bestaan, getransliterer "YaHWéH". Hierdie keuse is des te meer geregverdig aangesien, " *gemaak na die beeld van God* ", " *mens* " Adam hom simbolies in die aardse skepping as beeld van Christus kom voorstel. God gee hom sy fisiese en geestelike aspek, dit wil sê die vermoë om te oordeel tussen goed en kwaad wat hom verantwoordelik sal maak. Geskep op dieselfde dag as die diere, sal die " *mens* " die keuse van sy " *gelykenis* " ontvang: God of die dier, " *die dier* ". Dit is egter deur hulle te laat verlei deur " 'n dier", " *die slang* ", dat Eva en Adam hulleself van God sal afsny en hulle " *gelykenis* " sal verloor. Deur aan die mens heerskappy te gee oor " *die reptiele wat op die aarde kruip* ", nooi God die mens om oor "die slang" te heers en hom dus nie deur hom te laat leer nie. Ongelukkig vir die mensdom sal Eva geïsoleer en van Adam geskei wees wanneer sy verlei en skuldig gemaak word aan die sonde van ongehoorsaamheid.

God vertrou aan die mens al sy aardse skepping toe met die lewens wat dit bevat en voortbring in die see, op die aarde en in die lug.

Gen.1:27: “ *God het die mens geskape na sy beeld, na die beeld van God het Hy hom geskape, man en vrou het Hy geskape .*”

Die 6de ^{dag} duur soos die ander, 24 uur en dit blyk dat die skeppings van die man en die vrou hier gegroepeer word vir die opvoedkundige doel om hul skepping op te som. Inderdaad, Gen.2 neem hierdie skepping van die mens op deur baie handeling te openbaar wat waarskynlik oor 'n paar dae uitgevoer is. Die verhaal van hierdie hoofstuk 1 kry dus 'n normatiewe karakter wat die simboliese waardes openbaar wat God aan die eerste ses dae van die week wou gee.

Hierdie week het des te meer simboliese waarde aangesien dit God se reddingsprojek uitbeeld. “Die man” simboliseer en profeteer Christus en “die vrou,” die “Uitverkore Kerk” wat uit hom opgewek sal word. Verder, voor sonde, maak werklike tyd nie saak nie, want in die toestand van volmaaktheid word tyd nie getel nie en die aftelling van die "6000 jaar" sal begin in die eerste lente wat gekenmerk word deur die eerste menslike sonde. In perfekte reëlmaat volg 12-uur nagte en 12-uur dae voortdurend op mekaar. In hierdie vers beklemtoon God die gelykenis van die mens wat na sy eie beeld geskape is. Adam is nie swak nie, hy is vol krag en hy is geskape in staat om die versoekings van die duiwel te weerstaan.

Gen.1:28: “ *En God het hulle geseën, en God het vir hulle gesê: Wees vrugbaar en vermeerder en vul die aarde en onderwerp dit; en heers oor die visse van die see en die voëls van die hemel en oor al die lewende wesens wat op die aarde kruip .*”

Die boodskap word deur God aan die ganse mensdom gerig waarvan Adam en Eva die oorspronklike modelle is. Soos diere word hulle op hul beurt geseën en aangemoedig om voort te plant om mense te vermeerder. Die mens verkry heerskappy oor dierewesens van God, wat beteken dat hy hom nie deur sentimentaliteit en sentimentele swakheid moet laat oorheers nie. Hy moet hulle nie skade aandoen nie, maar in harmonie met hulle lewe. Dit, in die konteks wat die vloek van sonde voorafgaan.

Gen.1:29: “ *En God het gesê: Kyk, Ek gee vir julle al die plante wat saad dra, wat op die hele aarde is, en al die bome wat vrugte van 'n boom in het, wat saad gee; sal jou kos wees .*”

In sy plantskepping openbaar God al sy goedheid en vrygewigheid deur die aantal sade van elke spesie plante, vrugtebome, graan, kruie en groente te vermenigvuldig. God bied aan die mens die model van volmaakte voeding wat goeie fisiese en geestelike gesondheid bevorder wat gunstig is vir die hele organisme en die menslike siel, selfs vandag soos in die tyd van Adam. Hierdie onderwerp word sedert 1843 deur God aangebied as 'n vereiste van sy uitverkorenes en dit kry selfs groter belang in ons laaste dae waar voedsel die slagoffer is van chemie, kunsmis, plaagdoders en ander wat lewe vernietig in plaas daarvan om dit te bevorder.

Gen.1:30: “ *En aan al die diere van die aarde en aan al die voëls van die hemel en aan alles wat op die aarde kruip, met die asem van die lewe daarin, gee Ek al die groen plante as voedsel. En so was dit .*”

Hierdie vers bied die sleutel aan wat die moontlikheid van hierdie harmonieuse lewe regverdig. Alle lewende dinge is vegan, so hulle het geen rede

om hulself skade aan te doen nie. Na sonde sal diere mekaar meestal aanval vir kos, die dood sal hulle dan almal op een of ander manier tref.

Gen.1:31: “ *God het alles gesien wat Hy gemaak het, en kyk, dit was baie goed. So het dit aand geword en dit was môre: dit was die sesde dag .”*

Aan die einde van die 6de ^{dag} is God tevrede met sy skepping wat, met die teenwoordigheid van die mens op aarde, hierdie keer as “ **baie goed** ” beoordeel word, terwyl dit eers aan die einde van die 5de ^{dag} “ *goed* ” was.

God se voorneme om die eerste 6 dae van die week van die 7de **te skei** ^{word} gedemonstreer deur hulle saamgroepering in hierdie hoofstuk 1 van Genesis. So berei hy die struktuur van die 4de ^{gebod} van sy goddelike wet voor wat hy in hulle tyd aan die Hebreërs wat uit Egiptiese slawerny verlos is, sal voorhou. Sedert Adam het mense 6 dae per week, elke week, gehad om hul aardse beroepe te doen. Vir Adam het dinge goed begin, maar nadat dit uit hom geskape is, sal die vrou, sy Godgegewe “ *helper* ”, sonde in die aardse skepping bring soos Gen.3 sal openbaar. Uit liefde vir sy vrou sal Adam op sy beurt die verbode vrug eet en die hele egpaar sal vind dat hulle deur die vloek van sonde getref word. In hierdie aksie profeteer Adam Christus wat sal kom om die skuld van sy geliefde Uitverkore Kerk te deel en in sy plek te betaal. Sy dood aan die kruis, aan die voet van die berg Golgota, sal versoening doen vir die sonde wat gepleeg is en oorwinnaar van sonde en dood, Jesus Christus sal die reg verkry om sy uitverkorenes te laat baat by sy volmaakte geregtigheid. Hy kan dus vir hulle die ewige lewe bied wat sedert Adam en Eva verlore is. Die uitverkorenes sal terselfdertyd saam ingaan in hierdie ewige lewe aan die begin van die 7de ^{millennium}, dit is dan dat die profetiese rol van die Sabbat vervul sal word. Jy kan dus verstaan hoekom hierdie tema van rus op die 7de ^{dag} in hoofstuk 2 van Genesis aangebied word, **geskei** van die eerste 6 dae wat in hoofstuk 1 saamgegroepeer is.

Genesis 2

Die sewende dag

Gen.2:1: “ *So is voltooi die hemel en die aarde en hulle hele leër .”*

Die eerste ses dae word geskei van die “ **sewende** ” omdat God se skeppingswerk van die aarde en hemel tot 'n einde kom. Dit was waar, vir die lê van die fundamente van geskape lewe in die eerste week, maar meer nog, vir die 7000 jaar wat dit ook geprofeteer het. Die eerste ses dae kondig aan dat God vir 6000 jaar in teëspoed sal werk in die kamp van die duiwel en sy vernietigende optrede. Sy werk sal daaruit bestaan om sy uitverkorenes na hom te lok om hulle uit alle mense te kies. Hy sal vir hulle verskeie bewyse van sy liefde gee en sal diegene behou wat hom liefhet en goedkeur in al sy aspekte en alle gebiede. Want die wat dit nie doen nie, sal by die vervloekte kamp van die duiwel aansluit. “ *Die weermag* ” wat aangehaal word, dui op die lewende magte van die twee kampe wat mekaar sal opstaan en veg op “ *die aarde* ” en in “ *die hemele* ” waar die “ *sterre van die lug* ” hulle simboliseer. En hierdie stryd om keuring sal 6000 jaar duur.

Gen.2:2: “ *Op die sewende dag het God sy werk voltooi wat Hy gedoen het, en op die sewende dag gerus van al sy werk wat Hy gedoen het .*”

Aan die einde van die eerste week van die aardse geskiedenis leer God se rus 'n eerste les: Adam en Eva het nog nie gesondig nie; wat die moontlikheid vir God verduidelik om ware rus te ervaar. God se rus word dus gekondisioneer deur die afwesigheid van sonde in sy skepsele.

Die tweede les is meer subtiel en dit is weggesteek in die profetiese aspek van hierdie “ **sewende dag** ” wat 'n beeld is van die “ **sewende** ” millennium van die groot reddingsprojek wat deur God geprogrammeer is.

Die toetrede tot die “ **sewende** ” millennium, genoem “ *duisend jaar* ” in Openb.20:4-6-7, sal die voltooiing van die keuring van die uitverkorenes aandui. En vir God en sy uitverkorenes lewend gered of opgewek, maar as almal verheerlik word, sal die res wat verkry word, die gevolg wees van die oorwinning van God in Jesus Christus oor al sy vyande. In die Hebreeuse teks is die werkwoord “ *rus* ” “shawat” van dieselfde wortel as die woord “ *sabbat* ”.

Gen.2:3: “ *God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy daarop gerus het van al sy werk wat Hy geskep het deur dit te doen .*”

Die woord sabbat word nie genoem nie, maar die beeld daarvan word reeds gevind in die **heiligmaking** van die “ **sewende dag** ”. Verstaan dus goed die oorsaak van hierdie **heiligmaking** deur God. Sy profeteer die oomblik wanneer haar offer in Jesus Christus sy finale beloning sal ontvang: die geluk om omring te wees deur al haar uitverkorenes wat op hul tyd getuig het van hul getrouheid in martelaarskap, lyding, ontbering, meestal tot 'tot die dood toe'. En aan die begin van die “ **sewende** ” millennium sal hulle almal lewendig wees en nie meer die dood hoef te vrees nie. Kan mens vir God en Sy getroue kamp die oorsaak van groter “ **rus** ” as dit voorstel? God sal nie meer sien dat diegene wat Hom liefhet, ly nie, Hy sal nie meer hulle lyding hoef te deel nie, dit is hierdie “ **rus** ” wat Hy elke “ **sewende dag Sabbat** ” van ons ewige weke vier. Hierdie vrug van sy finale oorwinning sal verkry word deur die oorwinning van Jesus Christus oor sonde en dood. In homself, op aarde en onder ander mense het hy 'n skaars geloofwaardige werk uitgevoer: hy het die dood op homself geneem om sy uitverkore volk te skep en die sabbat het van Adam aan die mensdom aangekondig dat hy sonde sou oorwin om sy geregtigheid en ewige lewe aan diegene te bied. wat Hom getrou liefhet en dien; iets wat Openb.6:2 verkondig en bevestig: “ *Ek het gesien, en daar verskyn 'n wit perd. Die een wat dit gery het, het 'n boog gehad; 'n kroon is aan hom gegee, en hy het as oorwinnaars weggetrek en om te oorwin .*”

Die toetrede tot die sewende millennium dui op die toetrede van die uitverkorenes tot die ewigheid van God, en daarom word, in hierdie goddelike verhaal, die sewende dag nie afgesluit met die uitdrukking “ *daar was 'n aand, daar was daar was môre, dit was ...dag .*” In sy Apokalips wat aan Johannes gegee is, sal Christus hierdie sewende millennium oproep en hy sal openbaar dat dit ook saamgestel sal wees uit “ *duisend jaar* ” volgens Openb. 20:2-4, soos die eerste ses wat dit voorafgegaan het. Dit sal 'n tyd van hemelse oordeel wees waartydens die uitverkorenes die dooies van die vervloekte kamp sal moet oordeel. Die herinnering aan sonde sal dus gehandhaaf word in hierdie laaste “ *duisend jaar* ” van die groot Sabbat wat elke naweek geprofeteer word. Slegs die

laaste oordeel sal 'n einde maak aan die gedagte van sonde wanneer, aan die einde van die sewende millennium, al die gesneuweldes vernietig sal wees in *die "poel van vuur van die tweede dood"*.

God gee verduidelikings oor sy aardse skepping

Waarskuwing: Misleide mense saai twyfel deur hierdie deel van Genesis 2 voor te hou as 'n tweede getuigenis wat dié van die verhaal van Genesis 1 sou weerspreek. Hierdie mense het nie die narratiewe metode wat deur God gebruik word, verstaan nie. Hy bied in Genesis 1 die geheel van die eerste ses dae van sy skepping aan. Dan, vanaf Gen.2:4, keer hy terug om bykomende besonderhede te verskaf oor sekere onderwerpe wat nie in Genesis 1 verduidelik is nie.

Gen.2:4: “ *Dit is die oorsprong van die hemel en die aarde toe hulle geskape is* ”

Hierdie bykomende verduidelikings is absoluut noodsaaklik omdat die tema van sonde sy eie verklarings moet kry. En soos ons gesien het, is hierdie tema van sonde alomteenwoordig in die vorme wat God aan sy aardse en hemelse prestasies gegee het. Die konstruksie van die sewe-dag week self dra baie verborgenhede wat slegs tyd aan Christus se uitverkorenes sal openbaar.

Gen.2:5: “ *Toe YaHWéH God die aarde en die hemel gemaak het, was daar nog geen struik van die veld op die aarde nie, en daar het nog geen gras van die veld uitgespruit nie, want YaHWéH God het geen reën op die aarde gestuur nie, en daar was geen mens om die grond te bewerk nie* .

Let op die verskyning van die naam “ *YaHWéH* ” waarmee God homself op versoek van Moses genoem het volgens Eksodus 3:14-15. Moses skryf hierdie openbaring onder die diktaat van God wat hy “ *YAHWéH* ” noem. Die goddelike openbaring hier neem sy historiese verwysing van die uittog uit Egipte en die skepping van die nasie Israel.

Agter hierdie klaarblyklik baie logiese besonderhede skuil geprofeteerde idees. God roep die groei van plantelewe op, “ *struik en kruie van die veld* ”, waarby hy “ *reën* ” voeg en die teenwoordigheid van “ *mens* ” wat “ *die grond sal bewerk* ”. In 1656, na Adam se sonde, in Gen.7:11, sal “ *die reën* ” van die “ *vloed* ” plantelewe vernietig, “ *struik en kruie van die veld* ” sowel as “ *mens* ” en sy “ *gewasse* ” as gevolg van die verergering van sonde.

Gen.2:6: “ *Maar 'n damp het van die aarde af opgestyg en die hele oppervlakte van die aarde natgemaak .*”

Voordat God enigiets vernietig, voor sonde, laat God “ *die aarde oor sy hele oppervlak besproei word deur 'n damp* ”. Die aksie is sag en effektief en geskik vir die sondelose, heerlike en volmaak suiwer lewe. Na sonde sal die hemel vernietigende storms en stortreën stuur as 'n teken van sy vloek.

Die vorming van die mens

Gen.2:7: “ *Yahweh God het die mens geformeer uit die stof van die aarde en die asem van die lewe in sy neus geblaas, en die mens het 'n lewende wese geword .*”

Die skepping van die mens is gebaseer op 'n nuwe **skeiding** : dié van die “ *stof van die aarde* ” waarvan 'n deel geneem word om 'n lewe te vorm wat na die

beeld van God gemaak is. In hierdie aksie openbaar God sy plan om uitverkore mense van aardse oorsprong te verkry en uiteindelik uit te kies wat hy ewig sal maak.

Wanneer God hom skep, is die mens die voorwerp van spesiale aandag van sy Skepper. Let daarop dat hy hom “*vorm*” uit “*die stof van die aarde*” en hierdie enkele oorsprong profeteer sy sonde, sy dood en sy terugkeer na die toestand van “*stof*”. Hierdie goddelike optrede is vergelykbaar met dié van 'n “*pottebakker*” wat 'n “*kleivat*” vorm; beeld wat God sal aanspraak maak in Jer.18:6 en Rom.9:21. Verder sal die lewe van die “*mens*” afhang van sy “*asem*” wat God in sy “*neusgate*” blaas. Dit is dus inderdaad die pulmonêre “*asem*” en nie die gees asem waaraan baie dink nie. Al hierdie besonderhede word geopenbaar om ons te herinner hoe broos menslike lewe is, afhanklik van God vir sy verlenging. Dit bly die vrug van 'n permanente wonder omdat lewe net in God en in Hom alleen gevind word. Dit was deur sy goddelike wil dat “*die mens geword het 'n lewende wese*.” As die lewe van 'n goeie of bose mens verleng word, is dit net omdat God dit toelaat. En wanneer die dood hom tref, is dit steeds sy besluit wat ter sprake is.

Voor sonde is Adam volmaak en onskuldig geskape, besit van kragtige lewenskragtigheid, en ingegaan in die ewige lewe, omring deur ewige dinge. Slegs die vorm van sy skepping voorspel sy verskriklike lot.

Gen.2:8: “*Toe het YaHWÉH God 'n tuin geplant in Eden, aan die oostekant, en Hy het die man wat Hy geformeer het, daar geplaas.*”

'n Tuin is die beeld van die ideale plek vir die mens wat al sy betowerende voedings- en visuele elemente daar bymekaar vind; manjifieke blomme wat nie vervaag nie en nooit hul parfuum van aangename reuke verloor tot oneindig vermenigvuldig nie. Hierdie kos wat in die tuin aangebied word, bou nie 'n mens se lewe op wat, voor sonde, nie van voedsel afhanklik is nie. Kos word dus deur die mens verbruik vir sy uitsluitlike plesier. Die presiesheid “*God het 'n tuin geplant*” getuig van sy liefde vir sy skepsel. Hy word 'n tuinier om die mens hierdie wonderlike woonplek te bied.

Die woord Eden beteken “tuin van lekkernye” en met Israel as 'n sentrale verwysingspunt, plaas God hierdie Eden oos van Israel. Vir sy “lekkernye” word die mens deur God, sy Skepper, in hierdie heerlike tuin geplaas.

Gen.2:9: “*Yahweh God het allerhande bome uit die grond gemaak, aangenaam om te sien en goed om te eet, en die boom van die lewe in die middel van die tuin, en die boom van die kennis van goed en kwaad.*”

Die karakter van 'n tuin is die teenwoordigheid van vrugtebome wat die “gereed om te eet” bied wat hul vrugte met veelvuldige sagte en soet geure uitmaak. Hulle is almal daar vir die uitsluitlike plesier van Adam, steeds alleen.

In die tuin is daar ook twee bome met diametraal teenoorgestelde karakters: die “boom van die lewe” wat die sentrale plek inneem, “in die middel van die tuin”. Sodoende is die tuin en sy weelderige aanbod geheel en al daaraan geheg. Naby hom is die “boom van die kennis van goed en kwaad”. Reeds, in sy benaming, profeteer die woord “boos” toegang tot sonde. Ons kan dan verstaan dat hierdie twee bome die beelde is van die twee kampe wat mekaar sal konfronteer op die aarde van sonde: die kamp van Jesus Christus wat deur die

"boom van die lewe " afgebeeld word teen die kamp van die duiwel wat, soos die naam van die "boom " dui op, het agtereenvolgens " goed " geken of ervaar vanaf sy skepping tot die dag toe " boos " dit in opstand teen sy Skepper laat kom het; wat God noem "teen hom sondig". Ek herinner jou daaraan dat hierdie beginsels van " goed en kwaad " die twee keuses of twee moontlike uiterste teenoorgestelde vrugte is wat **die totale vryheid** van 'n " lewende wese " voortbring. As die eerste engel dit nie gedoen het nie, sou ander engele steeds in opstand gegaan het, soos die aardse ervaring van menslike gedrag nou reeds bewys het.

In al die vrygewige offer van die tuin wat deur God vir Adam voorberei is, is hierdie boom " van die kennis van goed en kwaad " wat daar is om die mens se getrouheid te toets. Hierdie term " kennis " moet goed verstaan word, want vir God neem die werkwoord " om te weet " 'n uiterste betekenis aan om " goed of kwaad " te ervaar wat gebaseer sal wees op daad van gehoorsaamheid of ongehoorsaamheid. Die boom in die tuin is slegs die materiële ondersteuning vir die toets van gehoorsaamheid en sy vrugte dra net boosheid oor omdat God dit hierdie rol gegee het deur dit as 'n verbod voor te hou. Die sonde is nie in die vrug nie, maar in die eet daarvan met die wete dat God dit verbied het.

Gen.2:10: " 'n Rivier het uit Eden uitgekom om die tuin nat te lei, en van daar het dit in vier takke verdeel ."

'n Nuwe boodskap van **skeiding** word aangebied, net soos die rivier wat uit Eden kom verdeel in " vier arms ", profeteer hierdie beeld die geboorte van die mensdom wie se afstammeling universeel sal versprei, óf na die vier kardinale punte, óf vier winde uit die hemel deur die hele die aarde. Die " rivier " is die simbool van 'n volk, water is die simbool van menselewens. Deur hierdie verdeling " in vier arms ", sal die rivier wat uit Eden kom, sy water van lewe oor die hele aarde versprei en hierdie idee profeteer God se begeerte om sy kennis oor sy hele oppervlak te versprei. Sy projek sal volgens Gen.10 bereik word deur die skeiding van Noag en sy drie seuns na die einde van die watervloed. Hierdie getuies van die vloed sal van geslag tot geslag die herinnering aan die verskriklike goddelike straf oordra.

Ons ken nie die visuele voorkoms wat die aarde voor die vloed gehad het nie, maar voor die skeidings van die volke moes die bewoonde aarde verskyn het as 'n enkele kontinent wat slegs deur hierdie waterbron wat uit die tuin van Eden gestroom is, natgemaak is. Die huidige binnelandse see het nie bestaan nie en dit is 'n gevolg van die vloed wat die hele aarde vir 'n jaar lank bedek het. Tot die vloed was die hele vasteland deur hierdie vier riviere besproei en hul sytakke het vars water oor die hele oppervlak van die droë aarde versprei. Tydens die vloed het die Straat van Gibraltar en die Rooi See ineengestort, wat die vorming van die Middellandse See en die Rooi See wat deur soutwater uit die oseane binnegeval is, voorberei het. Weet dat daar op die nuwe aarde waar God sy koninkryk sal vestig, geen see sal wees volgens Openb.21:1 net soos daar geen dood meer sal wees nie. Verdeeldheid is die gevolg van sonde en die mees intense vorm daarvan sal gestraf word deur die vernietigende waters van die vloed. Deur hierdie boodskap te lees, onder sy profetiese aspek alleen, dui die " vier arms " van die rivier vier volke aan wat die mensdom kenmerk.

Gen.2:11: “ *Die naam van die eerste is Pison; dit is dit wat die hele land Havila omring, waar die goud gevind word.* ”

Die naam van die eerste rivier genaamd Pishon of Phison beteken: oorvloed van water. Die gebied waar die Eden wat deur God geplant is geleë was, moes gewees het waar die huidige Tigris en Eufraat hul oorsprong het; vir die Eufraat tot by die berg Ararat en vir die Tigris na die Taurus. In die ooste en in die middel van Turkye is daar nog die enorme Van-meer wat 'n enorme reserwe van vars water uitmaak. Met sy goddelike seën het die oorvloedige water die uiterste vrugbaarheid van God se tuin bevorder. Die land Havila, bekend vir sy goud, was volgens sommige in die noordooste van die huidige Turkye geleë . Dit het tot by die kus van die huidige Georgië gestrek. Maar hierdie interpretasie stel 'n probleem, want volgens Gen.10:7 is " *Havila* " self 'n " *seun van Kus* " . " *seun van Gam* " , en dit dui Ethiopië aan wat suid van Egipte geleë is. Dit lei my om hierdie land van " *Havila* " in Ethiopië, of in Jemen, op te spoor, waar daar die goudmyne was wat die koningin van Skeba aan koning Salomo aangebied het.

Gen.2:12: “ *Die goud van hierdie land is suiwer; bdellium- en onikssteen word ook daar aangetref.* ”

“ *Goud* ” is die simbool van geloof en God profeteer vir Ethiopië, suiwer geloof. Dit sal reeds die enigste land in die wêreld wees wat die godsdienstige erfenis van die koningin van Skeba bewaar het ná haar verblyf by koning Salomo. Kom ons voeg ook by tot sy voordeel, dat die Ethiopiërs die Christelike geloof behou het in sy onafhanklikheid wat behoue gebly het gedurende die eeue van godsdienstige duisternis wat die volke van "Christelike" Wes-Europa gekenmerk het, en hulle het die ware Sabbat beoefen wat ontvang is deur die ontmoeting van Salomo. Die apostel Filippus het die eerste Ethiopiese Christen gedoop soos geopenbaar in Handeling 8:27-39. Hy was 'n eunug bedienaar vir koningin Candace en die hele volk het sy godsdiensoerrig ontvang. Nog 'n detail getuig van die seën van hierdie volk, God het hulle teen hul vyande beskerm deur die oorlogsugtige optrede wat onderneem en vrywillig besluit is deur die beroemde navigator Vasco da Gama.

Bevestig die swart kleur van die Ethiopiese vel, " *onikssteen* " is "swart" van kleur en bestaan uit silikondioksied; bykomende rykdom vir hierdie land; omdat die gebruik daarvan vir die vervaardiging van transistors dit vandag besonder waardeer maak.

Gen.2:13: “ *Die naam van die tweede rivier is Gihon; dit is dit wat die hele land Kus omring.* ”

Kom ons vergeet die "riviere" en sit die mense wat hulle simboliseer in hul plek. Hierdie tweede volk “ *omsingel die land Kus* ”, dit is Ethiopië. Die nageslag van Sem sal ontwikkel in die land van Arabië en tot by Persië. Dit omring eintlik die grondgebied van Ethiopië, so dit kan gesimboliseer word en na verwys word met die naam van die " *rivier* " " *Gihon* ". In ons laaste dae is hierdie gevolg die "Moslem" godsdien van Arabië en Persië. So word die konfigurasie van die begin van die skepping aan die einde van die tyd weergegee.

Gen.2:14: “ *Die derde se naam is Hiddekel; dit is dit wat oos van Assirië vloei. Die vierde rivier is die Eufraat.* ”

" *Hiddekel* " dui op die "Tierrivier", en die mense wat aangewys word, sou Indië wees, gesimboliseer deur die "Bengaalse tier"; Asië en sy oostelike beskawing wat valslik as "die geel ras" aangedui word, word dus geprofeteer en besorg en dit is in werklikheid geleë " *oos van Assirië* ". In Dan.12 het God die simbool van hierdie mensvretende " *rivier* " "Tiger" gebruik om die Adventistebeproeving wat tussen 1828 en 1873 ervaar is, te illustreer, as gevolg van die menigte geestelike sterftes wat dit veroorsaak het.

Die naam " *Eufraat* " beteken: blom, vrugbaar. In die Apokalips-profesie simboliseer " *die Eufraat* " Wes-Europa en sy uitvloeisels, die Amerikas en Australië, wat God oorheers word deur die Romeinse pouslike godsdienstige regime wat hy met sy stad " *Babilon die grote* " noem. Hierdie afstammeling van Noag sal dié van Jafet wees wat na die weste strek na Griekeland en Europa, en na die noorde na Rusland. Europa was die grond waar die Christelike geloof al sy goeie en slegte ontwikkelinge beleef het na die nasionale val van Israel; die byvoeglike naamwoorde "blomagtig, vrugbaar" is geregverdig en volgens die teken sal die seuns van Lea, die ongeliefde vrou, meer wees as dié van Ragel, die vrou vir wie Jakob lief was.

Dit is goed om in hierdie boodskap die herinnering te vind dat ten spyte van al hul finale godsdienstige verdelings, hierdie vier tipes aardse beskawings dieselfde skepper-God as Vader gehad het, om hul bestaan te regverdig.

Gen.2:15: " *Yahweh God het die mens geneem en hom in die tuin van Eden geplaas om dit te bewerk en te bewaak.* "

God bied aan Adam 'n beroep wat bestaan uit die " *bewerk en versorging* " van die tuin. Die vorm van hierdie bewerking is aan ons onbekend maar dit is uitgevoer sonder enige moegheid voor die sonde. Net so, sonder enige vorm van aggressie in die hele skepping, is sy bewaking tot die uiterste vereenvoudig. Hierdie rol van wag het egter die bestaan van 'n gevaar geïmpliseer wat binnekort 'n werklike en presiese aspek sal aanneem: die diaboliese verleiding van menslike denke in hierdie selfde tuin.

Gen.2:16: " *Yahweh God het hierdie opdrag aan die mens gegee: Julle mag eet van al die bome van die tuin; »*

Menigte vrugtebome word vryelik aan Adam beskikbaar gestel. God vervul hom bo sy behoeftes wat bestaan uit die bevrediging van voedselbegeertes deur verskillende smake en geure. God se aanbod is mooi, maar dit is slegs die eerste deel van 'n " *opdrag* " wat Hy aan Adam gee. Die tweede deel van hierdie " *orde* " kom volgende.

Gen.2:17: " *Maar van die boom van kennis van goed en kwaad mag jy nie eet nie, want die dag as jy daarvan eet, sal jy sterwe.* "

In God se " *orde* " is hierdie deel baie ernstig, want die bedreiging wat aangebied word, sal onverbiddelik toegepas word sodra ongehoorsaamheid, die vrug van sonde, volbring en volbring word. En moenie vergeet nie, vir die projek van die universele afhandeling van sonde om volbring te word, sal Adam moet val. Om beter te verstaan wat gaan gebeur, laat ons onthou dat Adam nog alleen is wanneer God hom waarsku deur sy " *bevel* " *aan te bied om nie van " die boom van die kennis van goed en kwaad "* te eet nie of om nie gevoed te word deur die idees van die duiwel. Verder, in die konteks van die ewige lewe, moes God vir

hom verduidelik wat “om te sterf” beteken. Omdat die bedreiging daar is, in hierdie “*sal jy sterf*”. Kortom, God bied vir Adam 'n bos aan, maar verbied hom 'n enkele boom. En vir sommige mense is hierdie verbod alleen ondraaglik, dis wanneer die boom die bos wegsteek, soos die gesegde leer. Eet van die “*boom van die kennis van goed en kwaad*” beteken: voed op die leer van die duiwel wat reeds besiel is deur 'n gees van opstand teen God en sy geregtigheid. Want die verbode “*boom*” wat in die tuin geplaas word, is 'n beeld van sy persoon, net soos die “*boom van die lewe*” 'n beeld is van die karakter Jesus Christus.

Gen.2:18: “*Yahweh God het gesê: Dit is nie goed dat die mens alleen is nie; Ek sal hom help soos hy .*”

God het die aarde en die mens geskep om sy goedheid en die boosheid van die duiwel te openbaar. Sy reddingsprojek word aan ons geopenbaar in die dinge wat volg. Om te verstaan, weet dat die mens persoonlik die rol van God speel wat hom laat dink, doen en praat soos hy self dink, doen en praat. Hierdie eerste Adam is 'n profetiese beeld van Christus wat Paulus as die nuwe Adam sal voorhou.

Om die goddeloosheid van die duiwel en die goedheid van God te openbaar, is dit nodig dat Adam sondig sodat die aarde deur die duiwel oorheers sal word en sy goddelose werke universeel geopenbaar sal word. Die idee van die egpaar bestaan net op die aarde wat vir sonde geskep is, omdat die duo wat so gevorm is om 'n geestelike rede is wat die verhouding van die goddelike Christus met sy Eggenoot voorspel wat sy uitverkorenes aanwys. Die Uitverkore Een moet weet dat sy beide die slagoffer en die begunstigde is van die reddingsplan wat deur God beplan is; sy is 'n slagoffer van sonde wat vir God nodig is sodat hy uiteindelik die duiwel kan veroordeel, en 'n begunstigde van sy reddende genade omdat hy, bewus van sy verantwoordelikheid vir die bestaan van sonde, self die prys van die sonde sal betaal sonde in Jesus Christus. So, aan die begin het God alleenheid nie goed gevind nie en sy behoefte aan liefde was so groot dat hy bereid was om die prys duur te betaal om dit te verkry. Hierdie geselskap, hierdie van aangesig tot aangesig, wat deel moontlik maak, God roep “*hulp*” en die mens sal die term gebruik wanneer hy sy vroulike menslike eweknie oproep. Wat hulp betref, sal sy hom laat val en hom uit liefde in sonde lei. Maar hierdie liefde van Adam vir Eva is na die beeld van die liefde van Christus vir sy uitverkore gevonde sondaars, wat die ewige dood waardig is.

Gen.2:19: “*Yahweh God het uit die aarde geformeer al die diere van die veld en al die voëls van die hemel en hulle na die mens gebring om te sien hoe Hy hulle sou noem, en dat al die lewende wesens die naam kon dra wat die mens sou dit gee .*”

Dit is die meerdere wat 'n naam gee aan wat minderwaardig aan hom is. God het homself sy naam gegee en deur Adam hierdie reg te gee, bevestig hy so die heerskappy van die mens oor alles wat op die aarde leef. In hierdie eerste vorm van aardse skepping word die spesies van diere van die veld en voëls van die lug verminder en God bring hulle na Adam, net soos Hy hulle voor die sondvloed in pare na Noag gelei het.

Gen.2:20: “*En die man het name gegee aan al die vee en aan die voëls van die hemel en aan al die diere van die veld; maar vir die mens het hy geen hulp soos hy gevind nie .*” Die sogenaamde prehistoriese monsters is na sonde geskep

om die gevolge van die goddelike vloek wat die hele aarde sal tref, insluitend die see, te verskerp. In die tyd van onskuld bestaan dierelewe uit " vee " wat nuttig is vir die mens, " die voëls". van die lug ” en “ die diere van die veld ” meer onafhanklik. Maar in hierdie aanbieding het hy nie 'n menslike eweknie gevind nie, want hy bestaan nog nie.

Gen.2:21: “ *Toe het YaHWéH God 'n diepe slaap op die mens laat val, en hy het aan die slaap geraak; hy het een van sy ribbebene geneem en die vleis in sy plek toegemaak .”*

Die vorm wat aan hierdie chirurgiese operasie gegee is, onthul verder die besparingsprojek. In Michael elimineer God homself uit die hemele, hy verlaat en skei van sy goeie engele wat die norm is van die “ *diepe slaap* ” waarin Adam gedompel is. In Jesus Christus wat in die vlees gebore is, word die goddelike rib geneem en na sy dood en opstanding, op sy twaalf apostels, skep hy sy “ *hulp* ”, waaruit hy die vleeslike aspek en sy sondes geneem het en aan wie hy sy “Heilige gee”. Gees”. Die geestelike betekenis van hierdie woord “ *hulp* ” is groot, want dit gee aan sy Kerk, sy Uitverkorenes, die rol van “ *hulp* ” in die verwesenliking daarvan van die verlossingsplan en die universele globale oplossing van sonde en die lot van sondaars.

Gen.2:22: “ *Yahweh God het 'n vrou gevorm uit die ribbebeen wat Hy van die man geneem het, en Hy het haar na die man gebring .”*

Dus, die vorming van die vrou profeteer dié van die uitverkorenes van Christus. Want dit is deur in die vlees te kom dat God sy getroue kerk vorm, slagoffer van sy vleeslike natuur. Om die uitverkorenes van die vlees te red, moes God gestalte in die vlees aanneem. En ook, met die ewige lewe in homself, het Hy dit met sy uitverkorenes kom deel.

Gen.2:23: “ *En die man sê: Kyk, hierdie keer is sy wat been van my gebeente en vlees van my vlees is! Sy sal vrou genoem word, omdat sy van die man weggeneem is .”*

God het aarde toe gekom om die aardse norm te aanvaar om van sy Uitverkore een te kan sê wat Adam sê oor sy vroulike eweknie aan wie hy die naam “ *vrou* ” gee. Die ding is duideliker in Hebreeus, want die manlike woord man is, "ish" word "isha" vir die vroulike woord vrou. In hierdie aksie bevestig hy sy oorheersing oor haar. Maar nadat hy van hom weggeneem is, sal hierdie “ *vrou* ” vir hom onontbeerlik word asof die “ *rib* ” wat uit sy liggaam geneem is, na hom wil terugkeer en sy plek inneem. In hierdie unieke ervaring sal Adam vir sy vrou die gevoelens voel wat die moeder sal voel vir die kind aan wie sy geboorte gee nadat sy hom in haar baarmoeder gedra het. En hierdie ervaring word ook deur God geleef omdat die lewende wesens wat hy rondom hom skep, kinders is wat uit hom uitkom; wat hom net soveel Moeder as Vader maak.

Gen.2:24: “ *Daarom sal 'n man sy vader en sy moeder verlaat en sy vrou aankleef, en hulle sal een vlees word .”*

In hierdie vers druk God sy plan uit vir sy uitverkorenes wat dikwels vleeslike familieverhoudings sal moet verbreek om met die Uitverkorenes wat deur God geseën is, te bind. En moenie vergeet nie, eerstens, in Jesus Christus het Michael sy status as hemelse Vader verlaat om die liefde van sy uitverkore dissipels op aarde te kom wen; dit in die mate dat hy verloën het om sy goddelike

krag te gebruik om teen sonde en die duiwel te veg. Hier verstaan ons dat die temas **van skeiding** en **nagmaal** onafskeidbaar is. Op aarde moet die uitverkorenes vleeslik **geskei word** van diegene wat hy liefhet om in geestelike **gemeenskap te tree en "een" te word met Christus en al sy uitverkorenes, en sy getroue goeie engele.**

Die begeerte van die "rib" om terug te keer na sy aanvanklike plek vind sy betekenis in die seksuele koppeling van mense, 'n daad van vlees en gees waar man en vrou fisies een vlees vorm.

Gen.2:25: " *Die man en sy vrou was albei naak en hulle het hulle nie geskaam nie.* "

Fisiese naaktheid pla nie almal nie. Daar is aanhangers van naturisme. En aan die begin van die menslike geskiedenis het fisiese naaktheid nie "skaamte" veroorsaak nie. Die verskyning van "skaamte" sal die gevolg van sonde wees, asof eet van die "boom van die kennis van goed en kwaad" die menslike verstand kan oopmaak vir tot dusver onbekende gevolge en geïgnoreer word. In werklikheid sal die vrugte van die verbode boom nie die outeur van hierdie verandering wees nie, dit sal slegs die middel wees, want die een wat die waardes van dinge en gewete verander, is God en hy alleen. Dit is hy wat die gevoel van "skaamte" sal wek dat die sondige paartjie in hul gedagtes sal voel oor hul fisiese naaktheid wat nie verantwoordelik sal wees nie; want die fout sal moreel wees en sal slegs betrekking hê op die ongehoorsaamheid wat geïmplementeer is, opgemerk deur God.

In die opsomming van die leer van Genesis 2, het God eers die heiliging van die rus of Sabbat van die sewende dag aan ons voorgehou wat die groot rus voorspel wat in die sewende millennium aan God sowel as aan sy getroue uitverkorenes gegee sal word. Maar hierdie rus moes gewen word deur die aardse stryd wat God teen die sonde en die duiwel sal voer deur in Jesus Christus inkarneer te word. Adam se aardse ervaring illustreer hierdie reddingsplan wat deur God ontwerp is. In Christus het hy vlees geword om sy uitverkorene van vlees te skep wat uiteindelik 'n hemelse liggaam soortgelyk aan dié van die engele sal ontvang.

Genesis 3

skeiding van sonde

Gen.3:1: " *Die slang was die listigste van al die diere van die veld wat die HERE God gemaak het. En hy sê vir die vrou: Het God werklik gesê: Julle mag nie eet van al die bome van die tuin nie?* »

Die arme "slang" het die ongeluk gehad om as medium gebruik te word deur die mees "geslepe" van die engele wat deur God geskep is. Diere waarvan reptiele soos die "slang" nie gepraat het nie; taal was 'n besonderheid van die beeld van God wat aan die mens gegee is. Wys die goeie uit, die duiwel laat hom

met die vrou praat op 'n tyd wanneer sy van haar man geskei is. Hierdie isolasie sal vir hom noodlottig wees, want in die teenwoordigheid van Adam sou die duiwel meer gesukkel het om mense te lei om God se bevel te verontagsaam.

Jesus Christus het die bestaan van die duiwel wat hy aandui geopenbaar deur in Johannes 8:44 te sê dat hy “ *die vader van die leuens en 'n moordenaar van die begin af is* ”. Sy woorde het ten doel om menslike sekerhede te skud en by die “Ja of Nee” wat God eis, voeg hy die “maar” of die “miskien” by wat die sekerhede verwyder wat sy krag aan die waarheid gee. Die opdrag wat God gegee het, is deur Adam ontvang wat dit toe aan sy vrou oorgedra het, maar sy het nie die stem van God gehoor wat die opdrag gegee het nie. Haar twyfel rus ook op haar man, soos: “het hy verstaan wat God vir hom gesê het? »

Gen.3:2: “ *Die vrou antwoord die slang: Ons eet van die vrugte van die bome van die tuin .* ”

Die bewyse ondersteun blykbaar die duiwel se woorde; hy redeneer en praat intelligent. Die “ *vrou* ” maak haar eerste fout deur te reageer op die sprekende “ *slang* ”; wat nie normaal is nie. Eerstens regverdig dit die goedheid van God wat hulle die moontlikheid gegee het om van al die bome te eet, behalwe die een wat verbode is.

Gen.3: 3: “ *Maar wat die vrugte van die boom aangaan wat in die middel van die tuin is, God het gesê: Julle mag daarvan nie eet en dit nie aanraak nie, sodat julle nie sterwe nie .* ”

Adam se oordrag van die boodskap van goddelike opdrag verskyn in die frase “ *sodat jy nie sterf nie .* ” Dit is nie die presiese woorde wat God gesê het nie, want Hy het vir Adam gesê: “ *Die dag as jy daarvan eet, sal jy sterf* ”. Die verswakking van goddelike woorde sal die verbruik van sonde aanmoedig. Deur haar gehoorsaamheid aan God te regverdig vir 'n oorsaak van “ *vrees* ” bied die “ *vrou* ” die duiwel die moontlikheid om hierdie “ *vrees* ” wat volgens hom nie geregverdig is, te bevestig nie.

Gen.3:4: “ *Toe sê die slang vir die vrou: Jy mag nie sterwe nie ; »* ”

En die Hoofleuenaar word geopenbaar in hierdie stelling wat God se woorde weerspreek: “ *jy sal nie sterf nie .* ”

Gen.3:5: “ *Maar God weet dat die dag as julle daarvan eet, julle oë geopen sal word, en julle soos gode sal wees deur goed en kwaad te ken .* ”

Hy moet nou die bevel wat God gegee het, waaraan hy 'n goddelose en selfsugtige gedagte toeskryf, regverdig: God wil jou in laagheid en minderwaardigheid hou. Hy wil selfsugtig keer dat jy soos hy word. Hy stel die kennis van goed en kwaad voor as 'n voordeel wat God vir homself alleen wil hou. Maar as daar voordeel is om die goeie te ken, waar is die voordeel om die kwaad te ken? Goed en kwaad is absolute teenoorgesteldes soos dag en nag, lig en duisternis en vir God bestaan kennis uit ervaring of aksie. In werklikheid het God reeds aan die mens die **intellektuele kennis** van goed en kwaad gegee deur die bome van die tuin **toe te laat** en die een **te verbied** wat “goed en kwaad” verteenwoordig; want hy is 'n simboliese beeld van die duiwel wat konkreet agtereenvolgens “ *goed* ” en dan “ *boos* ” ervaar het deur teen sy Skepper in opstand te kom.

Gen.3:6: “ *Die vrou het gesien dat die boom goed was om van te eet en aangenaam om te sien, en dat dit kosbaar was om die gemoed oop te maak; sy het van die vrugte daarvan geneem en geëet; sy het ook vir haar man gegee wat by haar was, en hy het daarvan geëet .* ”

Die woorde wat van die slang af kom, het hul effek, die twyfel verdwyn en die vrou is meer en meer oortuig dat die slang haar die waarheid vertel het. Die vrugte lyk vir haar goed en visueel aangenaam, maar bowenal beskou sy dit as " *kosbaar om die intelligensie oop te maak* ". Die duiwel verkry die gewenste resultaat, hy het pas 'n volgeling van sy rebelse houding gewerf. En deur die verbode vrugte te eet, word sy self 'n boom van die kennis van die bose. Gevul met liefde vir sy vrou van wie hy nie gereed is om te aanvaar om **geskei te word nie** , verkies Adam om sy ramspoedige lot te deel omdat hy weet dat God sy sterflike sanksie sal toepas. En om die verbode vrugte op sy beurt te eet, is dit die hele egpaar wat die tirannieke oorheersing van die duiwel sal ly. Nietemin, paradoksaal genoeg, is hierdie hartstogtelike liefde in die beeld van dit wat Christus vir sy Uitverkore sal ervaar, hy stem ook in om vir haar te sterf. God kan ook Adam verstaan.

Gen.3:7: “ *Al twee se oë is geopen, en hulle het geweet dat hulle naak was, en nadat hulle vyeblare aanmekaargewerk het, het hulle vir hulle gordels gemaak .* ”

Op hierdie oomblik, toe sonde deur die mensepaar voleindig is, het die aftelling van 6000 jaar wat deur God beplan is, begin. Eerstens word hulle bewussyn deur God getransformeer. Die oë wat verantwoordelik was vir die begeerte na die vrug wat “ *aangenaam is om te sien* ” is slagoffers van 'n nuwe oordeel van dinge. En die voordeel waarna gehoop en gesoek word, verander in 'n nadeel, aangesien hulle “skaam ” *voel* oor hul naaktheid wat tot dan geen probleem gestel het nie, nie teenoor hulle nie, nóg teenoor God. Die fisiese naaktheid wat ontdek is, was slegs die vleeslike aspek van die geestelike naaktheid waarin die ongehoorsame egpaar hulle bevind het. Hierdie geestelike naaktheid het hulle van goddelike geregtigheid ontnem en die doodstraf het in hulle ingekom, sodat die ontdekking van hulle naaktheid die eerste effek was van die dood wat deur God gegee is. Die dood was dus die gevolg van ervare kennis van die bose; wat Paulus leer deur in Rom.6:23 te sê: “ *want die loon van die sonde is die dood* ”. Om hul naaktheid te bedek, het die opstandige gades hul toevlug tot 'n menslike inisiatief geneem wat bestaan het uit " *naaldwerk van vyeblare* " om " *gordels* " te maak. Hierdie optrede beeld geestelik die menslike poging tot selfregverdiging uit. Die “ *gordel* ” sal die simbool word van “ *die waarheid* ” in Ef.6:14. Die “ *gordel* ” gemaak van “ *vyeblare* ” deur Adam is dus in opposisie, 'n simbool van die **leuen** waaragter die sondaar skuiling soek om homself gerus te stel.

Gen.3:8: “ *Toe hoor hulle die stem van YaHWéH God gaan teen die aand deur die tuin, en die man en sy vrou het hulle weggekruip vir die aangesig van YaHWéH God, tussen die bome van die tuin .* ”

Hy wat die niere en die harte deursoek, weet wat pas gebeur het en wat strook met sy reddingsprojek. Dit is slegs die eerste stap wat die duiwel van 'n gebied sal voorsien om sy gedagtes en sy goddelose natuur te openbaar. Maar hy

moet die man ontmoet, want hy het baie dinge om hom te vertel. Nou is die mens nie haastig om God, sy Vader, sy Skepper, van wie hy nou net soek om te vlug, te ontmoet nie, so vrees hy om sy sinnedoel te hoor. En waar om weg te kruip in hierdie tuin vir God se blik? Weereens, om te glo dat “ *die bome van die tuin* ” hom vir sy gesig kan wegsteek, getuig van die geestelike toestand waarin Adam verval het sedert hy 'n sondaar geword het.

Gen.3:9: “ *Maar YaHWéH God het die man geroep en vir hom gesê: Waar is jy?* »

God weet baie goed waar Adam skuil, maar hy vra hom die vraag: “ *waar is jy?* ” » om 'n helpende hand uit te steek en hom na die belydenis van sy skuld te trek.

Gen.3:10: “ *En hy sê: Ek het jou stem in die tuin gehoor, en ek was bang, want ek was naak en het my weggekruip .* ”

Die reaksie wat deur Adam gegee word, is op sigself 'n belydenis van sy ongehoorsaamheid en God sal sy woorde uitbuit om sy manier te verkry om die ervaring van sonde aan te bied.

Gen.3:11: “ *En YaHWéH God het gesê: Wie het vir jou gesê dat jy naak is? Het jy geëet van die boom waarvan Ek jou verbied het om te eet?* »

God wil by Adam die belydenis van sy skuld onttrek. Van aftrekking tot aftrekking stel hy haar uiteindelik duidelik die vraag: “ *Het jy geëet van die boom waarvan Ek jou verbied het om te eet?* ” ”.

Gen.3:12: “ *Die man sê: Die vrou wat jy by my geplaas het, het my van die boom af gegee, en ek het geëet .* ”

Alhoewel dit waar is, is Adam se reaksie nie glorieryk nie. Hy dra in homself die merk van die duiwel en weet nie meer hoe om ja of nee te antwoord nie, maar soos Satan reageer hy op 'n ompad om nie bloot sy eie en geweldige skuld te erken nie. Hy gaan so ver om God te herinner aan sy aandeel in die ervaring, aangesien hy vir hom sy vrou gegee het, die eerste skuldige, dink hy voor homself. Die beste deel van die storie is dat alles waar is en God is nie onbewus daarvan nie aangesien sonde nodig was in sy projek. Maar waar hy verkeerd is, is dat hy deur die voorbeeld van die vrou te volg, sy voorkeur vir haar getoon het tot nadeel van God, en dit was sy grootste skuld. Want van die begin af was God se vereiste om bo alles en almal geliefd te wees.

Gen.3:13: “ *Toe sê die HERE God vir die vrou: Waarom het jy dit gedoen? Die vrou antwoord: “Die slang het my bedrieg, en ek het dit geëet .”* ”

Die groot Regter wend hom dan na die vrou wat deur die man beskuldig is en daar is weer die vrou se reaksie in ooreenstemming met die realiteit van die feite: “ *Die slang het my verlei, en ek het dit geëet* ”. Sy het haar dus toegelaat om verlei te word en dit is haar sterflike skuld.

Gen.3:14: “ *En die HERE God het vir die slang gesê: Omdat jy dit gedoen het, sal jy vervloek wees bo al die vee en bo al die diere van die veld van jou lewe .* ”

Hierdie keer vra God nie die “ *slang* ” hoekom hy dit gedoen het nie, want God is bewus daarvan dat hy as medium deur Satan, die duiwel, gebruik is. Die lot wat God aan die “ *slang* ” gee, gaan eintlik oor die duiwel self. Vir “ *die slang* ” was die aansoek onmiddellik, maar vir die duiwel was dit slegs 'n profesie wat

vervul sou word na die oorwinning van Jesus Christus oor sonde en dood. Volgens Openb.12:9 was die eerste vorm van hierdie aansoek sy uitsetting uit die koninkryk van die hemel asook die bese engele uit sy laer. Hulle is op die aarde gegooi wat hulle nooit sal verlaat tot hul dood nie en vir 'n duisend jaar lank, geïsoleer op die verlate aarde, sal Satan in die stof kruip wat diegene verwelkom het wat weens hom gesterf het en die vryheid waarmee hy dit misbruik het. Op die aarde wat deur God vervloek is, sal hulle soos slange gedra, beide vreesbevange en versigtig omdat hulle deur Jesus Christus verslaan is en die man vlug wat hulle vyand geword het. Hulle sal mans wat in die onsigbaarheid van hul hemelliggame verborge is, skade berokken deur hulle teen mekaar te sit.

Gen.3:15: “ *Ek sal vyandskap stel tussen jou en die vrou, en tussen jou saad en haar saad: sy sal jou kop vermorsel, en jy moet haar hakskeen vermorsel .*”

Toegepas op die "slang", bevestig hierdie sin die werklikheid wat ervaar en waargeneem word. Die toepassing daarvan op die duiwel is meer subtiel. Die vyandskap tussen sy kant en menslikheid word bevestig en erken. “ *Die saad van die vrou wat sy kop vermorsel* ” sal dié van Christus en sy getroue uitverkorenes wees. Sy sal hom uiteindelik tot niet maak, maar voor dit sal die demone die ewige moontlikheid gehad het om “ *die hakskeen te verwond* ” van “ *die vrou* ”, die Uitverkorenes van Christus self, eerstens deur hierdie “ *hakskeen* ”. Want “ *die hakskeen* ” is die steunpunt van die menslike liggaam net soos “ *die hoeksteen* ” die klip is waarop die geestelike tempel van God gebou is.

Gen.3:16: “ *Hy sê vir die vrou: Ek sal die pyn van jou baar vermeerder, jy sal kinders baar met pyn, en jou begeerte sal wees na jou man, maar hy sal oor jou heers .*”

Voordat sy deur haar dood verlos word, sal die vrou moet “ *ly in haar swangerskappe* ”; sy sal “ *geboorte met pyn* ,” alles letterlik bereik en opgemerk. Maar hier moet weer gelet word op die profetiese betekenis van die beeld. In Johannes 16:21 en Openb. 12 :2 simboliseer “ *die vrou in die pyne van die geboorte* ” die Kerk van Christus in die Romeinse keiserlike en dan pouslike vervolging van die Christelike era.

Gen.3:17: “ *En hy sê vir die man: Omdat jy na die stem van jou vrou geluister het en geëet het van die boom waarvan Ek jou beveel het, mag jy nie daarvan eet nie. Die grond sal vervloek wees oor jou. Dit is deur arbeid dat jy jou voeding daaruit sal kry al die dae van jou lewe, ”*

Om terug te keer na die mens, gee God aan hom die ware beskrywing van sy situasie wat hy skandelik probeer wegsteek het. Sy skuld is volkome en Adam sal ook ontdek dat voordat hy hom verlos, sy dood voorafgegaan sal word deur 'n stel vloek wat daartoe sal lei dat sommige die dood bo lewe verkies. Die vloek van die grond is 'n verskriklike ding en Adam sal dit op die harde manier leer.

Gen.3:18: “ *Hy sal vir jou dorings en dorings voortbring, en jy sal die gras van die veld eet .*”

Weg is die maklike verbouing van die Tuin van Eden, dit word vervang deur die onophoudelike stryd teen kwakgras, “ *diels, dorings* ” en onkruid wat vermeerder in die grond van die aarde. Des te meer aangesien hierdie vloek van die grond die dood van die mensdom sal verhaas, want met wetenskaplike

"vooruitgang" sal die mens homself in die laaste dae vergiftig deur chemiese gif in die grond van sy gewasse te sit, om onkruid en insekplae uit te skakel. Oorvloedige en maklik toeganklike kos sal nie meer beskikbaar wees buite die tuin waaruit hy verjaag sal word nie, asook sy gunsteling vrou van God.

Gen.3:19: “ *In die sweet van jou aangesig sal jy brood eet totdat jy terugkeer na die aarde waaruit jy geneem is; want jy is stof, en tot stof sal jy terugkeer .*”

Hierdie lot wat op die mens val, regverdig die vorm waarin God sy skepping en sy vorming juis uit “ *die stof van die aarde* ” geopenbaar het. Adam leer op sy koste en op ons koste waaruit die dood bestaan wat deur God opgeroep is. Kom ons let op dat die dooie mens niks meer as “ *stof* ” is nie en dat daar nie buite hierdie “ *stof* ” 'n lewende gees uit hierdie dooie liggaam oorbly nie. Eccl.9 en ander aanhalings bevestig hierdie sterflike status.

Gen.3:20: “ *Adam het sy vrou Eva genoem, want sy was die moeder van al die lewendes .*”

Hier merk Adam weer sy oorheersing oor “ *die vrou* ” deur haar naam “ *Eva* ” of “*Lewe*” te gee; 'n naam geregverdig as 'n basiese werklikheid van die menslike geskiedenis. Ons is almal verre afstammeling, gebore uit Eva, die verleide vrou van Adam deur wie die vloek van die dood oorgedra is en sal wees tot die wederkoms in heerlijkheid van Jesus Christus in die vroeë lente van 2030.

Gen.3:21: “ *JahWeH God het klere van velle vir Adam en sy vrou gemaak en dit daarmee aangetrek .*

God vergeet nie dat die sonde van die aardse huweliksmaats deel was van sy reddingsprojek wat nou 'n gedemonstreerde vorm sal aanneem nie. Na sonde word goddelike vergifnis beskikbaar in die naam van Christus wat deur Romeinse soldate geoffer en gekruisig sal word. In hierdie aksie sal 'n onskuldige wese, vry van alle sonde, instem om te sterf om in hul plek te versoen vir die sondes van sy enigste getroue uitverkorenes. Van die begin af is onskuldige diere deur God doodgemaak sodat hulle “ *velle* ” die naaktheid van Adam en Eva sou bedek. In hierdie aksie vervang hy “ *die geregtigheid* ” wat die mens verbeeld het met dit wat sy verlossingsplan hom deur geloof toereken. Die “ *geregtigheid* ” wat deur die mens uitgebeeld is, was slegs 'n bedrieglike leuen en in die plek daarvan reken God hulle toe “ *'n klee* ” simbolies van “ *sy outentieke geregtigheid*”, “ *die gordel van sy waarheid* ” wat gebaseer is op vrywillige offer van Christus en die offer van sy lewe vir die verlossing van dié wat Hom getrou liefhet.

Gen.3:22: “ *JahWeH God het gesê: Kyk, die mens het geword soos een van ons, tot kennis van goed en kwaad. Laat ons hom nou verhinder om sy hand uit te steek en van die boom van die lewe te neem en te eet en vir ewig te lewe .*”

In Michael spreek God sy goeie engele aan wat die drama aanskou wat so pas op aarde plaasgevind het. Hy sê vir hulle: *Kyk, die mens het geword soos een van ons, deur die kennis van goed en kwaad .* Die dag voor sy dood sal Jesus Christus dieselfde uitdrukking gebruik met betrekking tot Judas, die verraaier wat hom aan die godsdienstige Jode en daarna aan die Romeine sou oorlewer om gekruisig te word, dit in Johannes 6:70: “ *Jesus antwoord hulle: Was Is dit nie ek wat julle, die twaalf, uitverkies het nie? En een van julle is 'n demon!* ”. Die “ *ons* ” in hierdie vers word “ *jy* ” as gevolg van die verskillende konteks, maar God se

benadering is dieselfde. Die frase “ *een van ons* ” verwys na Satan wat steeds vrye toegang en beweging in die hemelse koninkryk van God het tussen al die engele wat aan die begin van die aardse skepping geskape is.

Die behoefte om te verhoed dat die mens van die “ *boom van die lewe* ” eet, was 'n vereiste van die waarheid waarvan Jesus kom getuig het in sy woorde wat aan die Romeinse prefek Pontius Pilatus gerig is. “ *Die boom van die lewe* ” was die beeld van Christus die Verlosser en om dit te eet het beteken om jouself te voed met sy lering en met al sy geestelike persoonlikheid, om hom as plaasvervanger en persoonlike verlosser te neem. Dit was die enigste toestand wat die verbruik van hierdie “ *boom van die lewe* ” kon regverdig . Die krag van die lewe was nie in die boom nie maar in die een wat die boom gesimboliseer het: Christus. Verder het hierdie boom die ewige lewe gekondisioneer en na die erfsonde was hierdie ewige lewe ewig verlore tot die finale wederkoms van God in Christus en Migael. Die “ *boom van die lewe* ” en die ander bome kon dus verdwyn sowel as die tuin van God.

Gen.3:23: “ *En YaHWéH God het hom uit die tuin van Eden verdryf, om die land te bewerk waaruit hy geneem is .*”

Al wat vir die Skepper oorbly, is om die mensepaar wat uit die eerste Adam (woord wat die menslike spesie aandui: die rooi = die sanguine) gevorm het uit die wonderlike tuin te verdryf, hulself onwaardig getoon het deur hul ongehoorsaamheid. En buite die tuin sal die pynlike lewe, in 'n liggaamlik en geestelik verswakte liggaam, vir hom begin. Die terugkeer na 'n land wat hard en opstandig geword het, sal mense herinner aan hul “ *stof* ” oorsprong.

Gen.3:24: “ *So het Hy Adam verdryf; en hy het aan die oostekant van die tuin van Eden die géruks geplaas wat 'n vlamme swaard swaai om die weg van die boom van die lewe te bewaak .*”

Dit is nie meer Adam wat die tuin bewaak nie maar dit is engele wat hom verhoed om dit binne te gaan. Die tuin sal uiteindelik 'n bietjie voor die vloed verdwyn wat in 1656 plaasgevind het sedert die sonde van Eva en dié van Adam.

In hierdie vers het ons 'n nuttige verduideliking om die ligging van die Tuin van Eden op te spoor. Die beskermengele word “ *oos van die tuin* ” geplaas, wat self dus ten weste van die plek is waar Adam en Eva aftree. Die veronderstelde gebied wat aan die begin van hierdie hoofstuk aangebied word, stem ooreen met hierdie verduideliking: Adam en Eva trek terug na die land suid van berg Ararat en die verbode tuin is geleë in die “oorvloedige water” area van Turkye naby die meer van Van, wees wes van hul posisie.

Genesis 4

Skeiding deur die dood

Hierdie hoofstuk 4 sal ons toelaat om beter te verstaan waarom dit vir God nodig was om Satan en sy opstandige demone 'n demonstrasielaboratorium aan te bied wat die omvang van hulle boosheid openbaar.

In die hemel het goddeloosheid perke gehad omdat hemelse wesens nie die mag gehad het om mekaar dood te maak nie; want hulle was almal vir 'n oomblik onsterflik. Hierdie situasie het God dus nie toegelaat om die hoë vlak van boosheid en wreedheid waartoe sy vyande in staat was, te openbaar nie. Die aarde is dus geskep met die doel om die dood toe te laat in sy wreedste vorme wat die verstand van 'n wese soos Satan kan voorstel.

Hierdie hoofstuk 4, geplaas onder die simboliese betekenis van hierdie nommer 4 wat universaliteit is, sal dus die omstandighede van die eerste sterftes van die aardse mensdom oproep; die dood is sy besondere en unieke universele karakter onder alle skeppings wat deur God gemaak is. Na die sonde van Adam en Eva was die aardse lewe " 'n skouspel vir die wêreld en vir die engele " soos gesê in 1 Kor.4:9, die geïnspireerde en getroue getuie Paulus, oud-Saul van Tarsus die eerste opdraggewer van die kerk van Christus.

Gen.4:1: “ Adam het sy vrou Eva **geken** ; sy het swanger geword en aan Kain geboorte gegee en gesê: Ek het 'n mens gevorm deur die hulp van YaHWéH .

In hierdie vers openbaar God aan ons die betekenis wat Hy gee aan die werkwoord “ om te weet ” en hierdie punt is noodsaaklik in die beginsel van regverdigmaking deur geloof soos dit in Johannes 17:3 geskryf staan: “ En die ewige lewe is dat hulle jou **ken** . , die enigste ware God, en Hom wat u gestuur het, Jesus Christus . Om God te ken beteken om 'n liefdevolle verhouding met Hom aan te gaan, geestelik in hierdie geval, maar vleeslik in die geval van Adam en Eva. Weereens na aanleiding van hierdie model van die eerste paartjie, is 'n "kind" uit hierdie vleeslike liefde gebore; wel 'n "kind" moet ook hergebore word in ons geestelike liefdesverhouding wat met God ervaar word. Hierdie nuwe geboorte as gevolg van die ware “ kennis ” van God word geopenbaar in Openb. 12: 2-5: “ En sy was swanger, en sy het uitgeroep in barensnood en in barensnood. ... Sy het 'n seun gebaar wat al die nasies met 'n ysterstaf sal regeer. En haar kind is weggeruk na God en na sy troon .” Die kind wat uit God gebore is, moet die karakter van sy Vader weergee, maar dit was nie die geval met die eerste seun wat uit mense gebore is nie.

Die naam Kain beteken verkryging. Hierdie naam voorspel vir hom 'n vleeslike en aardse lot, die teenoorgestelde van die geestelike mens wat sy jonger broer Abel sal wees.

Kom ons let op dat aan hierdie begin van die geskiedenis van die mensdom, die moeder wat geboorte skenk God met hierdie geboorte assosieer omdat sy bewus is dat die skepping van hierdie nuwe lewe die gevolg is van 'n wonderwerk wat deur die groot skepper God YaHWéH gedoen is. In ons laaste dae is dit nie meer of selde die geval nie.

Gen.4:2: “ Sy het weer sy broer Abel gebaar. Abel was 'n herder, en Kain was 'n ploegman .”

Abel beteken asem. Meer as Kain word die kind Abel voorgestel as 'n kopie van Adam, die eerste wat die asem van die longe van God ontvang het.

Trouens, deur sy dood, vermoor deur sy broer, verteenwoordig hy die beeld van Jesus Christus, die ware Seun van God, verlosser van die uitverkorenes wat hy met sy bloed sal verlos.

Die beroepe van die twee broers bevestig hul teenoorgestelde aard. Soos Christus, " *Abel was 'n herder* " en soos die aardse materialistiese ongelowige, " *Kain was 'n ploegman* ". Hierdie eerste kinders van die menslike geskiedenis kondig die lot aan wat deur God geprofeteer is. En hulle kom verskaf besonderhede oor sy spaarprojek.

Gen.4:3: " *Na 'n tyd het Kain 'n offer aan YaHWéH gebring van die vrugte van die aarde; »*

Kain weet dat God bestaan en om hom te wys dat hy hom wil eer, maak hy hom " *'n offer van die vrugte van die aarde* ", dit wil sê dinge wat sy aktiwiteit opgelewer het. In hierdie rol neem hy die beeld van die menigte Joodse, Christen of Moslem godsdienstige mense wat hul goeie werke uitlig sonder om bekommerd te wees om te probeer weet en verstaan wat God liefhet en van hulle verwag. Geskenke is slegs betekenisvol as dit waardeer word deur die persoon wat dit ontvang.

Gen.4:4: " *en Abel het haar op sy beurt een van die eersgeborenes van sy kleinvee en van hulle vet gemaak. YaHWéH het gunstig na Abel en sy offer gekyk; »*

Abel volg sy broer na, en as gevolg van sy beroep as 'n herder, bring hy 'n offer aan God " *van die eersgeborenes van sy kudde en hulle vet* ". Dit is vir God welgevallig, want hy sien in die offer van hierdie " *eersgeborenes* " die verwagte en geprofeteerde beeld van sy eie offerande in Jesus Christus. In Openb. 1:5 lees ons: " *... en van Jesus Christus, die getroue getuie, die eersgeborene van die dode en die owerste van die konings van die aarde!* " *Aan Hom wat ons liefhet, wat ons deur sy bloed van ons sondes verlos het, ...* ". God sien sy reddingsprojek in Abel se aanbod en kan dit net aangenaam vind.

Gen.4:5: " *maar hy het Kain en sy offer nie gunstig beskou nie. Kain was baie kwaad, en sy gesig het geval. »*

In vergelyking met Abel se aanbod is dit logies dat God min belang sal stel in Kain se aanbod wat net so logies net teleurgesteld en bedroef kan wees. " *Sy gesig is neerslagtig* ", maar kom ons let daarop dat die ergernis daartoe lei dat hy " *baie geïrriteerd raak* " en dit is nie normaal nie, want hierdie reaksie is 'n vrug van teleurgestelde trots. Irritasie en trots sal binnekort 'n ernstiger vrug voortbring: die moord op sy broer Abel, die onderwerp van sy jaloesie.

Gen.4:6: " *En YaHWéH sê vir Kain: Waarom is jy kwaad, en waarom is jou aangesig neergebuig? »*

Net God ken die rede vir sy voorkeur vir Abel se aanbod. Kain kan God se reaksie net onregverdig vind, maar in plaas daarvan om kwaad te word, moet hy God smek om hom toe te laat om die rede vir hierdie oënskynlik onregverdige keuse te verstaan. God het volle kennis van die aard van Kain wat onbewustelik vir hom die rol van die goddelose dienaar van Matt.24:48-49 speel: " *Maar as hy 'n slegte dienskneg is, wat by homself sê: My heer stel uit om te kom, as hy hy begin sy metgeselle slaan, as hy saam met dronkaards eet en drink,...* ". God vra hom 'n vraag waarop hy die antwoord perfek ken, maar weereens, deur dit te doen

gee hy vir Kain 'n geleentheid om die oorsaak van sy lyding met hom te deel. Hierdie vrae sal onbeantwoord bly deur Kain, daarom waarsku God hom teen die boosheid wat hom sal beetkry.

Gen.4:7: “ *Waarlik, as jy goed doen, sal jy jou aangesig ophef en as jy kwaad doen, lê die sonde voor die deur, en sy begeertes is na jou , maar jy heers daaroor .* »

Nadat Eva en Adam geëet het en die status van die duiwel aangeneem het deur “ *goed en kwaad te ken* ”, verskyn hy weer om Kain te druk om sy broer Abel dood te maak. Die twee keuses, “ *goed en kwaad* ,” lê voor hom; “ *die goeie* ” sal hom lei om homself te bedank en God se keuse te aanvaar al verstaan hy dit nie. Maar die keuse van “ *kwaad* ” sal hom teen God laat sondig, deur hom sy sesde gebod te laat oortree: “ *Jy mag nie moord pleeg nie* ”; en nee, “ *jy mag nie doodslaan nie* ” soos die vertalers dit voorgestel het. God se gebod veroordeel misdaad, nie die doodmaak van skuldige misdadigers wat hy wettig gemaak het deur dit te beveel nie en in hierdie geval het die koms van Jesus Christus niks verander in hierdie regverdige oordeel van God nie.

Let op die vorm waarin God van “ *sonde* ” praat asof hy van ’n vrou praat, waarvolgens hy vir Eva in Gen.3:16 gesê het: “ *jou begeertes sal na jou man wees, maar hy sal heers oor jy* ”. Vir God is die versoeking “ *van sonde* ” soortgelyk aan dié van ’n vrou wat haar man wil verlei en hy moet nie toelaat dat hy deur haar of deur hom “ *oorheers* ” word nie. Op hierdie manier het God die mens die opdrag gegee om hom nie te laat verlei deur “ *sonde* ” wat deur vrou voorgestel word nie.

Gen.4:8: “ *Maar Kain het met sy broer Abel gepraat; maar terwyl hulle in die veld was, het Kain op sy broer Abel geval en hom doodgemaak.* »

Ten spyte van hierdie goddelike waarskuwing, sal Kain se natuur sy vrugte voortbring. Na 'n woordewisseling met Abel, het Kain, 'n moordenaar in sy gees van die begin af soos sy geestelike vader, die duiwel, hom “*oor sy broer Abel gewerp en hom doodgemaak*”. Hierdie ervaring voorspel die lot van die mensdom waar broer broer sal doodmaak, dikwels uit sekulêre of godsdienstige jaloesie tot aan die einde van die wêreld.

Gen.4:9: “ *Yahweh het vir Kain gesê: Waar is jou broer Abel? Hy antwoord: Ek weet nie; is ek my broer se wagter?* »

Soos Hy vir Adam gesê het wat vir hom weggekruip het: *Waar is jy?* ", het God vir Kain gesê: " *Waar is jou broer Abel?* », altyd om hom die geleentheid te gee om sy skuld te bely. Maar dom , omdat hy nie kan ignoreer dat God weet dat hy hom vermoor het nie, antwoord hy onbeskof " *Ek weet nie* ", en met ongelooflike arrogansie vra hy op sy beurt vir God 'n vraag: " *is ek die voog van my broer?* »

Gen.4:10: “ *En God sê: Wat het jy gedoen? Die stem van jou broer se bloed roep van die aarde af na my* ”

God gee hom sy antwoord wat beteken: jy is nie sy bewaarder nie want jy is sy moordenaar. God weet goed wat hy gedoen het en hy stel dit aan hom voor in 'n prentjie: “ *die stem van jou broer se bloed roep van die aarde af na my* ”. Hierdie beeldformule wat vergote bloed 'n stem gee wat tot God roep, sal in Apo.6 gebruik word om in die “5de ^{seël}”, die kreet van die martelare wat deur die

Roomse pouslike vervolging van die Katolieke godsdiens doodgemaak is, op te roep: Apo. 6:9-10: “ *Toe Hy die vyfde seël oopgemaak het, het ek onder die altaar die siele gesien van die wat gedood is ter wille van die woord van God en vanweë die getuïenis wat hulle gelewer het. **Hulle het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Hoe lank, o heilige en ware Meester, vertraag U om te oordeel en om wraak te neem vir ons bloed op die bewoners van die aarde?** ”. Onregverdige bloed vergiet dus wraak op die skuldiges. Hierdie wettige wraak sal kom, maar dit is iets wat God uitsluitlik vir Homself behou. Hy verklaar in Deu.32:35: “ *Myne kom wraak en vergelding toe as hulle voet struikel! Want die dag van hulle oordeel is naby, en wat op hulle wag, sal nie uitstel nie .* ” In Jes.61:2, saam met “ *die jaar van genade* ”, is “ *die dag van wraak* ” in die program van die messias Jesus Christus: “ *... Hy het My gestuur...om 'n genadejaar van YaHWéH, en 'n dag van wraak van onse God ; om al die ellendiges te troos ; ...* ”. Niemand kon verstaan dat die “ *publikasie* ” van hierdie “ *genadejaar* ” teen 2000 jaar van die “ *dag van wraak* ” geskei moes word nie .*

So kan die dooies net uitroep in die nagedagtenis van God wie se geheue onbeperk is.

Die misdaad wat Kain gepleeg het, verdien regverdige straf.

Gen.4:11: “ *Nou sal jy vervloek word deur die aarde wat sy mond oopgemaak het om jou broer se bloed uit jou hand te ontvang .* »

Kain sal van die aarde af vervloek word en nie doodgemaak word nie. Om hierdie goddelike toegeeflikheid te regverdig, moet ons erken dat hierdie eerste misdaad geen presedent gehad het nie. Kain het nie geweet wat dit beteken om dood te maak nie, en dit was die woede wat alle redenasies verblind het wat hom tot noodlottige brutaliteit gelei het. Noudat sy broer dood is, sal die mensdom nie meer kan sê dat hy nie geweet het wat die dood is nie. Die wet wat deur God in Exo.21:12 vasgestel is, sal dan in werking tree: “ *Wie 'n mens dodelik slaan, sal met die dood gestraf word .* ”

Hierdie vers bied ook hierdie uitdrukking: “ *die aarde wat sy mond oopgemaak het om die bloed van jou broer uit jou hand te ontvang* ”. God verpersoonlik die aarde deur dit 'n mond te gee wat die bloed wat daarop vergiet word, absorbeer. Dan praat hierdie mond met haar en herinner haar aan die sterflike daad wat haar besoedel het. Hierdie beeld sal in Deut.26:10 opgeneem word: “ ***Die aarde het sy mond oopgemaak** en hulle saam met Korag verslind, toe die wat saamgekom het, gesterf het, en die vuur die tweehonderd-en-vyftig man verteer het: hulle het die mense van waarskuwing gedien* ”. Dan sal dit in Openb.12:16 wees: “ *En die aarde het die vrou gehelp, en die aarde het sy mond oopgemaak en die rivier wat die draak uit sy bek uitgegooi het, verswelg .* ” Die “ *rivier* ” simboliseer die Franse Katolieke monargiese ligas wie se spesiaal geskepte militêre korps van “drake” getroue Protestante vervolg en die berge van die land ingejaag het. Hierdie vers het 'n dubbele betekenis : die Protestantse gewapende verset, dan die bloedige Franse Revolusie. In beide gevalle stel die uitdrukking “ *die aarde sy mond oop* ” dit voor as dit die bloed van menigtes mense verwelkom.

Gen.4:12: “ *As jy die grond bewerk, sal dit jou nie meer sy rykdom gee nie. Jy sal 'n swerwer en 'n swerwer op die aarde wees.* »

Kain se straf is beperk tot die aarde wat hy die eerste was om te verontreinig deur mensebloed daarop te vergiet; dié van die mens wat oorspronklik na die beeld van God geskape is. Sedert sonde behou dit sy eienskappe van God, maar besit nie meer sy volmaakte reinheid nie. Die mens se aktiwiteit het hoofsaaklik bestaan uit die vervaardiging van voedsel deur die grond te bewerk. Kain sal dus ander maniere moet vind om gevoed te word.

Gen.4:13: “ *Kain het vir YaHWéH gesê: My straf is te groot om te dra .”*

Wat beteken: in hierdie toestand is dit beter dat ek selfmoord pleeg.

Gen.4:14: “ *Kyk, U verwerp my vandag van hierdie aarde af; Ek sal vir jou verborge wees, Ek sal 'n swerwer en 'n swerwer op die aarde wees, en elkeen wat My kry, sal my doodmaak .”*

Hier is hy nou baie spraaksaam en som hy sy situasie as 'n doodsvonnis op.

Gen.4:15: “ *Yahweh sê vir hom: As iemand Kain doodmaak, sal Kain sewe maal gewreek word. En die HERE het 'n teken op Kain geplaas, sodat elkeen wat hom kry, hom nie sou doodmaak nie .”*

Vasbeslote om Kain se lewe te spaar vir die redes wat reeds gesien is, het God vir hom gesê dat sy dood betaal sou word, " gewreek ", " sewe keer ". Dan noem hy " 'n teken " wat hom sal beskerm. In hierdie mate profeteer God die simboliese waarde van die getal “sewe” wat die Sabbat sal aandui en die heiliging van rus wat, geprofeteer aan die einde van die weke, sy volle vervulling sal vind in die sewende millennium van sy reddingsprojek. Die Sabbat sal die teken wees van behoort aan die skepper God in Eseg.20:14-20. En in Eseg.9 word “ 'n teken ” geplaas op diegene wat aan God behoort sodat hulle nie in die uur van goddelike straf gedood sal word nie. Ten slotte, om hierdie beginsel van beskermde **skeiding te bevestig** , in Openb.7, " 'n teken ", " die seël van die lewende God ", kom om " die voorkop te verseël " van die dienaars van God, en hierdie " seël en teken " is sy Sabbat van die sewende dag.

Gen.4:16: “ *Toe het Kain van die aangesig van YaHWéH weggegaan en gaan woon in die land Nod, oos van Eden .”*

Dit was reeds oos van Eden dat Adam en Eva onttrek het nadat hulle uit die tuin van God verdryf is. Hierdie land kry hier die naam Nod wat beteken: lyding. Kain se lewe sal dus gekenmerk word deur geestelike en fisiese lyding, want om ver van die aangesig van God verwerp te word, laat spore selfs in die harde hart van Kain wat in vers 13 gesê het, omdat hy hom gevrees het: " *Ek sal ver van jou af verborge wees.*" gesig ”.

Gen.4:17: “ *Kain het sy vrou geken; sy het swanger geword en Henog gebaar. Toe het hy 'n stad gebou en die stad na sy seun Henog genoem .”*

Kain sal die patriarg word van die bevolking van 'n stad waaraan hy die naam van sy eerste seun gee: Henog wat beteken: om te inisieer , om te onderrig, om te oefen en om 'n ding te begin gebruik. Hierdie naam som alles op wat hierdie werkwoorde verteenwoordig en dit is gepas omdat Kain en sy nageslag 'n tipe samelewing sonder God inhul wat sal voortduur tot aan die einde van die wêreld.

Gen.4:18: “ *Henog was die vader van Irad, Irad was die vader van Mehujael, Mehujael was die vader van Metusjael, en Metusjael was die vader van Lameg . »*

Hierdie kort geslagsregister stop doelbewus by die karakter met die naam Lamech, wie se presiese betekenis onbekend bly, maar die woord uit hierdie wortel gaan oor onderrig soos die naam Henog, en ook 'n begrip van mag.

Gen.4:19: “ *Lameg het twee vroue geneem: die naam van die een was Ada en die naam van die ander Silla .* »

Ons vind in hierdie Lameg 'n eerste teken van die breuk met God waarvolgens " 'n man sy vader en sy moeder sal verlaat om sy vrou aan te kleef, en die twee sal een vlees word " (sien Gen.2:24). Maar in Lameg verbind die man hom aan twee vroue en die drie sal een vlees word. Uiteraard is die skeiding van God totaal.

Gen.4:20: “ *Ada het Jabal gebaar: hy was die vader van die wat in tente en by die kleinvee woon .*”

Jabal is die patriarg van nomadiese herders soos sekere Arabiese volke vandag nog is.

Gen.4:21: “ *Die naam van sy broer was Jubal; hy was die vader van almal wat harp en pypspeler speel .* »

Jubal was die patriarg van alle musikante wat 'n belangrike plek in beskawings sonder God beklee, selfs vandag waar kultuur, kennis en die kunstenaar die fundamente van ons moderne samelewings is.

Gen.4:22: “ *Silla het op haar beurt Tubal Kain gebaar, wat al die instrumente van koper en yster gesmee het. Tubal Kain se suster was Naäma .* »

Hierdie vers weerspreek die amptelike leerstellings van historici wat 'n Bronstydperk voor die Ystertydperk aanneem. In werklikheid volgens God het die eerste mense geweet hoe om yster te smee, en miskien sedert Adam self omdat die teks nie van Tubal Kain sê dat hy die vader was van diegene wat yster smee nie. Maar hierdie geopenbaarde besonderhede word aan ons gegee sodat ons verstaan dat die beskawing bestaan het sedert die eerste mense. Hulle goddelose kulture was nie minder verfyn as ons vandag nie.

Gen.4:23: “ *Lameg het vir sy vroue gesê: Ada en Silla, luister na my stem! Vroue van Lameg, hoor my woord! Ek het 'n man vir my wond doodgemaak en 'n jongman vir my kneusing.* »

Lamech spog by sy twee vrouens dat hulle 'n man vermoor het, wat hom in die oordeel van God seermaak. Maar met arrogansie en bespotting voeg hy by dat hy ook 'n jong man vermoor het, wat sy saak in God se oordeel vererger en wat hom 'n outentieke “moordenaar” en herhaalde oortreder maak.

Gen.4:24: “ *Kain sal sewe maal gewreek word, en Lameg sewe en sewentig maal.* »

Hy spot dan met die toegeeflikheid wat God teenoor Kain betoon het. Aangesien Kain se dood, nadat hy 'n man doodgemaak het, "sewe maal" gewreek sou word, nadat hy 'n man en 'n jong man vermoor het, sal Lameg "sewe-en-sewentig keer" deur God gewreek word. Ons kan ons nie sulke afskuwelike opmerkings voorstel nie. En God wou aan die mensdom openbaar dat sy eerste verteenwoordigers van die tweede geslag, dié van Kain tot die sewende, dié van Lameg, die hoogste vlak van goddeloosheid bereik het. En dit is sy demonstrasie van die gevolg daarvan om van hom geskei te wees.

Gen.4:25: “ *Adam het nog sy vrou geken; en sy het 'n seun gebaar en hom Set genoem, want, het sy gesê, God het my 'n ander nageslag gegee in die plek van Abel, wat Kain gedood het .*”

Die naam Set wat in Hebreeus as "cheth" uitgespreek word, dui op die fondament van die menslike liggaam. Sommige vertaal dit as "ekwivalent of restitusie", maar ek kon nie 'n regverdiging vir hierdie stelling in die Hebreeus vind nie. Ek behou dus "die fondament van die liggaam" want Seth sal die wortel of basiese fondament word van die getroue geslag wat Gen.6 sal aandui met die uitdrukking " *seuns van God* ", wat aan die "vroue" opstandige afstammeling van die geslag van Kain wat hulle mislei, in opposisie, die benaming van " *dogters van die mense* " .

In Set saai en maak God 'n nuwe " *saad* " op, waarin die sewende afstammeling, nog 'n Henog, as voorbeeld gegee word in Gen.5:21 tot 24. Hy het die voorreg gehad om lewend in die hemel in te gaan, sonder om deur die dood te gaan, nadat 365 jaar van aardse lewe geleef in getrouheid aan die skepper God. Hierdie Henog het sy naam goed gedra, want sy "opvoeding" was tot eer van God anders as sy naamgenoot, seun van Lameg, seun uit die geslag van Kain. En beide, Lameg die rebel en Henog die regverdige was die “sewende” afstammeling van hulle geslag.

Gen.4:26: “ *Set het ook 'n seun gehad, en hy het hom Enos genoem. Dit was toe dat mense die naam van YaHWéH begin aanroep het .* »

Enosch beteken: die mens, die sterflike, die goddelose. Hierdie naam is gekoppel aan die oomblik toe mense die naam van YaHWéH begin aanroep het. Wat God vir ons wil sê deur hierdie twee dinge te verbind, is dat die man van die getroue geslag bewus geword het van die boosheid van sy natuur wat bowendien sterflik is. En hierdie bewustheid het hom daartoe gelei om sy Skepper te soek om hom te eer en hom getrou 'n aanbidding te gee wat vir hom welgevallig was.

Genesis 5

Skeiding deur heiligmaking

In hierdie hoofstuk 5 het God die geslag wat aan Hom getrou gebly het, bymekaargebring. Ek bied aan jou die gedetailleerde studie van slegs die eerste verse wat ons toelaat om die rede vir hierdie opsomming te verstaan wat die tyd tussen Adam en die beroemde Noag dek.

Gen.5:1: “ *Dit is die boek van die saad van Adam. Toe God die mens geskep het, het Hy hom na die gelykenis van God gemaak .*”

Hierdie vers stel die standaard vir die lys name van die mans wat aangehaal word. Alles is gebaseer op hierdie herinnering: “ *Toe God die mens geskape het, het Hy hom na die gelykenis van God gemaak* ”. Ons moet dus verstaan dat om hierdie lys te betree, moet die mens sy " *gelykenis van God* " bewaar het . Ons kan dus verstaan hoekom name so belangrik soos dié van Kain

nie in hierdie lys inkom nie. Omdat dit nie 'n kwessie van 'n fisiese ooreenkoms is nie, maar van 'n ooreenkoms van karakter, en hoofstuk 4 het so pas vir ons dié van Kain en sy nageslag gewys.

Gen.5:2: “ *Hy het man en vrou geskape en hulle geseën en hulle by die skepping man genoem .*”

Ook hier beteken die herinnering aan God se seën van die man en vrou dat die name wat aangehaal sal word deur God geseën is. Die aandrang op hulle skepping deur God beklemtoon die belangrikheid wat hy daaraan gee om erken te word as die skepper-God wat sy dienaars afsonder, heilig, deur die teken van die Sabbat, die res word gedurende die sewende dag van al hulle weke onderhou. Die handhawing van God se seën met die heiligmaking van die Sabbat en die gelykenis van Sy karakter is die voorwaardes wat deur God vereis word vir 'n mens om waardig te bly om " mens " genoem te word. Afgesien van hierdie vrugte, word die mens na sy oordeel 'n meer ontwikkelde en opgevoede "dier" as ander spesies.

Gen.5:3: “ *Adam, wat honderd-en-dertig jaar oud was, het 'n seun verwek na sy gelykenis, na sy beeld, en hy het hom Set genoem .*”

Sigbaar tussen Adam en Set ontbreek twee name: dié van Kain (wat nie van die getroue geslag is nie) en Abel (wat sonder nageslag gesterf het). Die standaard van geseënde keuring word dus gedemonstreer. Dieselfde sal geld vir al die ander name wat genoem word.

Gen.5:4: “ *Die dae van Adam ná die geboorte van Set was aghonderd jaar; en hy het seuns en dogters verwek .*”

Wat ons moet verstaan, is dat Adam " seuns en dogters verwek het ", voor die geboorte van " Set " en daarna, maar hulle het nie die geloof van die vader of dié van "Set" geopenbaar nie. Hulle het by die “dieremense” aangesluit wat ontrou en oneerbiedig was teenoor die lewende God. So, onder almal wat vir hom gebore is, na die dood van Abel, was “ Set ” die eerste om homself te onderskei deur sy geloof en sy getrouheid aan die God YaHWéH wat sy aardse vader geskep en gevorm het. Ander na hom, wat anoniem gebly het, het dalk sy voorbeeld gevolg, maar hulle bly anoniem omdat die lys wat deur God gekies is, gebou is op die opvolging van die eerste getroue manne van elkeen van die afstammeling wat aangebied is. Hierdie verduideliking maak die reeds hoë ouderdom, "130 jaar" vir Adam, toe sy seun "Seth" gebore is, verstaanbaar. En hierdie beginsel geld vir elkeen van die uitverkorenes aangehaal in die lang lys wat op Noag stop, want sy drie seuns: Sem, Gam en Jafet sal nie uitverkies wees nie, nie in sy geestelike gelykenis nie.

Gen.5:5: “ *Al die dae wat Adam gelewe het, was nege honderd en dertig jaar; toe is hy dood .*”

Ek gaan direk na die sewende uitverkorene wie se naam Henog is; 'n Henog wie se karakter die absolute teenoorgestelde is van Henog seun van Kain.

Gen.5:21: “ *Henog, vyf-en-estig jaar oud, het die vader geword van Metusalag .*”

Gen.5:22: “ *Henog het ná die geboorte van Metusalag drie honderd jaar met God gewandel; en hy het seuns en dogters verwek .*”

Gen.5:23: “ *Al die dae van Henog was drie honderd vyf en sestig jaar .*”

Gen.5:24: “ *Henog het met God gewandel; toe was hy nie meer nie, want God het hom geneem* ”.

Dit is met hierdie spesifieke uitdrukking uit die Henog-saak dat God dit aan ons openbaar: die antediluviane het ook hul “Elia” na die hemel laat neem sonder om deur die dood te gaan. Inderdaad, die formule van hierdie vers verskil van al die ander wat eindig met betrekking tot die lewe van Adam, met die woorde “ *toe het hy gesterf* ”.

Volgende kom Metushela, die man wat die langste op aarde geleef het, 969 jaar; dan nog 'n Lameg van hierdie geslag wat deur God geseën is.

Gen:5:28 “ *Lamech, honderd twee en tagtig jaar oud, het 'n seun verwek .*”

Gen:5:29: “ *Hy het hom Noag genoem en gesê: Hierdie een sal ons troos van ons moegheid en die harde werk van ons hande wat kom uit hierdie land wat YaHWéH vervloek het .*”

Om die betekenis van hierdie vers te verstaan, moet jy weet dat die naam Noag beteken: rus. Lamech het hom beslis nie voorgestel in watter mate sy woorde waar sou word nie, want hy het net “ *die vervloekte aarde* ” gesien vanuit die hoek van “ *ons moegheid en die pynlike werk van ons hande* ,” het hy gesê. Maar in die tyd van Noag sal God dit vernietig weens die boosheid van die manne wat dit dra, soos Genesis 6 ons sal toelaat om te verstaan. Lameg, vader van Noag, was egter 'n uitverkorene wat, soos die paar uitverkorenes van sy tyd, jammer moes gewees het om te sien hoe die goddeloosheid van die manne rondom hulle groei.

Gen.5:30: “ *Lameg het ná die geboorte van Noag vyf honderd vyf en negentig jaar gelewe; en hy het seuns en dogters verwek .*”

Gen.5:31: “ *Al die dae van Lameg was sewe honderd sewe en sewentig jaar; toe sterf hy* »

Gen.5:32: “ *Noag, vyfhonderd jaar oud, het die vader van Sem, Gam en Jafet* ”

Genesis 6

Skeiding misluk

Gen.6:1: “ *Toe die mense op die aarde begin vermeerder en vir hulle dogters gebore is,*”

Volgens die lesse wat voorheen geleer is, is hierdie menslike menigte die dierenorm wat God verag wat dus goeie redes het om hulle ook te verwerp. Die verleiding van Adam deur sy vrou Eva word deur die hele mensdom weergegee en dit is normaal volgens die vlees: meisies verlei mans en hulle kry van hulle wat hulle begeer.

Gen.6: 2: “ *Die seuns van God het gesien dat die dogters van die mense mooi was, en hulle het as vroue geneem uit almal wat hulle uitverkies het* ”

Dit is waar dinge moeilik raak. **Die skeiding** tussen die geheiligdes en die ongodsdienstige ongelowiges verdwyn uiteindelik. Die geheiligdes wat hier logies

genoem word " *die seuns van God* " val onder die verleiding van " *die dogters van die mense* " of, van die "dierlike" menslike groep. Alliansies deur die huwelik word dus die oorsaak van die ineenstorting van die **skeding** wat deur God verlang en gesoek word. Dit was hierdie onvergeetlike ervaring wat hom later sou lei om die seuns van Israel te verbied om vreemde vroue as vrouens te neem. Die vloed wat sal ontstaan, wys hoeveel hierdie verbod gehoorsaam moet word. Op elke reël is daar uitsonderings, want sommige vroue het die ware God saam met die Joodse man geneem soos Rut. Die gevaar is nie dat die vrou 'n vreemdeling is nie, maar dat sy 'n " *seun van God* " tot heidense afvalligheid lei deur hom die tradisionele heidense godsdiens van sy oorsprong te laat aanneem. Boonop word die teendeel ook verbied omdat 'n vrou "dogter van God" haarself in lewensgevaar plaas deur te trou met 'n "seun van mense", "diere" en van valse godsdiens, wat selfs gevaarliker vir haar is. Want elke "vrou" of "meisie" is slegs "vrou" gedurende haar lewe op aarde, en die uitverkorenes onder hulle sal soos mans 'n ongeslagtelike hemelliggaam ontvang soortgelyk aan die engele van God. Ewigheid is unisex en beeld van die karakter van Jesus Christus, die volmaakte goddelike model.

Die huweliksprobleem is steeds aanwesig. Want wie trou met iemand wat nie aan sy godsdiens is nie, getuig teen sy eie geloof, of dit reg of verkeerd is. Verder toon hierdie optrede onverskilligheid teenoor godsdiens en dus teenoor God self. Die uitverkorenes moet God bo alles liefhê om uitverkiesing waardig te wees. Die alliansie met die vreemdeling is egter vir hom mishaaig, die verkose amptenaar wat dit kontrakteer word uitverkiesing onwaardig en sy geloof word aanmatigend, 'n illusie wat in verskriklike ontnugtering sal eindig. Dit bly om 'n finale aftrekking te trek. As die huwelik steeds hierdie probleem inhou, is dit omdat die moderne menslike samelewing hom in dieselfde toestand van onsedelikheid bevind as dié van Noag se tyd. Hierdie boodskap is dus vir ons laaste tyd waar leuens menslike verstand oorheers wat totaal gesluit raak vir goddelike "waarheid".

Vanweë die belangrikheid daarvan vir ons "eindtye", het God my gelei om laastens hierdie boodskap te ontwikkel wat in hierdie Genesis-verslag geopenbaar is. Omdat die ervaring van die uitverkorenes uit die voortyd saamgevat word deur 'n gelukkige " *begin* " en 'n tragiese " *einde* " in afvalligheid en gruwel. Hierdie ervaring som egter ook die van sy laaste kerk op in sy institusionele vorm "Sewende-dag Adventiste", amptelik en histories geseë in 1863 maar geestelik in 1873, in " *Philadelphia* ", in Openb.3:7, vir sy " *begin* " , en " *gebraak* " deur Jesus Christus in Openb.3:14, in " *Laodicea* " in 1994, op sy " *einde* ", vanweë sy formalistiese louheid en vanweë sy alliansie met die kamp ekumeniese vyand in 1995. Die tyd van God se goedkeuring vir hierdie Christelike godsdienstige instelling word dus vasgestel deur "'n *begin* en 'n *einde* ". Maar net soos die Joodse verbond voortgesit is deur die twaalf apostels wat deur Jesus gekies is, so word die Adventiste-werk voortgesit deur my en deur almal wat hierdie profetiese getuienis ontvang en die werke van geloof weergee wat God oorspronklik geseë het in die pioniers van Adventisme van 1843 en 1844. Ek spesifiseer dat God die motiverings van hulle geloof geseë het en nie die standaard van hulle profetiese interpretasies wat later in twyfel getrek sou word nie. Die praktyk van die Sabbat

wat moontlik formalisties en tradisioneel word, seën die sif van God se oordeel nie meer enigiets anders as die liefde vir die waarheid wat in sy uitverkorenes opgemerk is nie, " van begin tot einde " of, tot die ware glorieryke wederkoms van Christus, vir die laaste keer in lente 2030.

Deur homself in Openb.1:8 voor te stel as " *die alfa en die omega* ", openbaar Jesus Christus aan ons 'n sleutel om die struktuur en aspek waarin Hy aan ons deur die hele Bybel openbaar, sy " *oordeel* " te verstaan. Dit is altyd gebaseer op 'n waarneming van die situasie van die " *begin* " en op dit wat aan die " *einde* " verskyn, van 'n lewe, van 'n bondgenootskap of van 'n kerk. Hierdie beginsel kom voor in Dan.5 waar die woorde wat deur God op die muur geskryf is, " *genommer, genommer* ", gevolg deur " *geweeg en verdeel* ", die " *begin* " van koning Belsasar se lewe en die tyd van sy " *einde* " voorstel . So bevestig God dat sy oordeel gebaseer is op die permanente beheer van die onderwerp wat beoordeel word. Hy was onder sy waarneming van sy " *begin* " of " *alfa* ," tot sy " *einde* ," sy " *omega* ."

In die boek Openbaring en in die tema van die briewe wat aan die " *sewe Kerke* " gerig is, bepaal dieselfde beginsel " *die begin en die einde* " van al die betrokke " *Kerke* ". Eerstens vind ons die apostoliese Kerk, wie se glorieryke " *begin* " herroep word in die boodskap wat aan " *Efese* " gelewer is en waarin sy " *einde* " dit onder die bedreiging plaas dat die Gees van God teruggetrek word weens sy gebrek aan ywer. Gelukkig getuig die boodskap wat voor 303 in " *Smirna* " gelewer is dat Christus se oproep tot bekering tot eer van God gehoor sal word. Dan begin die Rooms-pouslike Katolieke kerk in " *Pergamum* ", in 538, en eindig in " *Tyatira* ", ten tyde van die Protestantse Hervorming, maar veral amptelik dié van die dood van Pous Pius 6 wat in die tronk in Valencia, in my stad, aangehou is. , in Frankryk, in 1799. Dan kom die geval van die Protestantse geloof, wie se goedkeuring deur God ook in tyd beperk is. Die " *begin* " daarvan word in " *Thyatira* " genoem en sy " *einde* " word in " *Sardes* " in 1843 geopenbaar vanweë die beoefening van Sondag wat van die Romeinse godsdiens geërf is. Jesus kan nie duideliker wees nie, sy boodskap, " *jy is dood* ", lei nie tot verwarring nie. En derde onder " *Philadelphia en Laodisea* " sluit die geval van institusionele Adventisme wat ons voorheen gesien het die tema van boodskappe gerig aan die " *sewe kerke* " en die tyd van die eras wat hulle simboliseer, af.

Deur vandag aan ons te openbaar hoe hy dinge beoordeel het wat reeds bereik is, en van die " *begin* " soos Genesis, gee God vir ons die sleutels om te verstaan hoe hy die feite en die kerke in ons tyd beoordeel. Die " *oordeel* " wat uit ons studie na vore kom, dra dus die " *Seël* " van die Gees van sy goddelikheid.

Gen.6:3: " *Toe het YaHWÉH gesê: My Gees sal nie vir ewig in die mens bly nie, want die mens is vlees, en sy dae sal honderd-en-twintig jaar wees .* »

Minder as 10 jaar voor die wederkoms van Christus kry hierdie boodskap vandag 'n verstommende aktualiteit. Die gees van lewe wat deur God gegee is " *sal nie vir ewig in die mens bly nie, want die mens is vlees, en sy dae sal honderd ~~nege~~ en-twintig jaar wees .*" Trouens, dit was nie die betekenis wat God aan sy woorde gegee het nie. Verstaan my , en verstaan Hom: God verloën nie sy sesduisend jaar projek om die uitverkorenes te roep en te kies nie. Sy probleem lê in die enorme lewensduur wat hy aan die antediluviane gegee het sedert Adam

wat op 930 jaar oud gesterf het, na hom sal nog 'n Methuschela 969 jaar oud word. As dit 930 jaar van getrouheid is, is dit draaglik en selfs vir God aangenaam, maar as dit 'n arrogante en afskuwelike Lameg is, skat God dat dit meer as genoeg sal wees om hom vir 'n gemiddeld van 120 jaar te verduur. Hierdie interpretasie word deur die geskiedenis bevestig, aangesien die lengte van die menslike lewe sedert die einde van die vloed in ons tyd tot gemiddeld 80 jaar verminder is.

Gen.6:4: “ *Die reuse was in daardie dae op die aarde, en ook nadat die seuns van God by die dogters van die mense gekom het en vir hulle kinders gebaar het: dit is die helde wat in die oudheid beroemd was .* ”

Ek moes die akkuraatheid “ *en ook* ” uit die Hebreeuse teks byvoeg, want die betekenis van die boodskap word getransformeer. God openbaar aan ons dat sy eerste antediluviaanse skepping van 'n reusagtige standaard was, Adam self moes ongeveer 4 of 5 meter hoog gemeet het. Die bestuur van die aarde se oppervlak word verander en verminder. 'n Enkele tree van hierdie “ *reuse* ” was vyf van ons werd, en hy moes vyf keer meer kos van die aarde af kry as 'n mens vandag. Die oorspronklike land is dus vinnig oor sy hele oppervlak bevolk en bewoon. Die akkuraatheid “ *en ook* ” leer ons dat hierdie standaard van “ *reuse* ” nie gewysig is deur die alliansies van die geheiligdes en die verwerptes, “ *die seuns van God* ” en “ *die dogters van die mense* ”. Noag was dus self 'n reus van 4 tot 5 meter asook sy kinders en hul vrouens. Ten tyde van Moses was hierdie antediluviaanse standarde nog in die land Kanaän gevind, en dit was hierdie reuse, die “Anakiete”, wat die Hebreeuse spioene wat die land ingestuur is, bang gemaak het.

Gen.6:5: “ *Yahweh het gesien dat die boosheid van die mense groot was op die aarde, en dat al die gedagtes van hulle harte daagliks net op die onheil was .* ”

So 'n waarneming maak sy besluit verstaanbaar. Ek herinner jou daaraan dat hy die aarde en die mens geskep het om hierdie boosheid te openbaar wat verborge is in die gedagtes van sy hemelse en aardse wesens. Die gewenste demonstrasie is dus verkry aangesien “ *al die gedagtes van hulle harte elke dag net op die kwaad gerig was* ”.

Gen.6:6: “ *Yahweh het berou gehad dat Hy die mens op die aarde gemaak het, en Hy was bedroef in sy hart .* ”

Om vooraf te weet wat gaan gebeur is een ding, maar om dit in die vervulling daarvan te ervaar is 'n ander. En gekonfronteer met die realiteit van die oorheersing van die bose, kan die gedagte van bekering, of meer presies van spyt, oombliklik in die gedagtes van God ontstaan, so groot is sy lyding in die aangesig van hierdie morele ramp.

Gen.6:7: “ *En die HERE het gesê: Ek sal die mens wat Ek geskape het, van die aarde af verdelg, van mens tot vee en van die kruipende diere en van die voëls van die hemel; want ek bely dat ek dit gedoen het .* ”

Net voor die vloed neem God kennis van die triomf van Satan en sy demone op die aarde en sy bewoners. Vir hom was die beproewing verskriklik maar hy het die demonstrasie gekry wat hy wou kry. Al wat oorbly is om hierdie eerste vorm van lewe te vernietig waarin mans te lank leef en te magtig is in reuse-groottes. Landdiere na aan die mens soos vee, reptiele en voëls van die lug sal vir ewig saam met hulle moet verdwyn.

Gen.6:8: “ *Maar Noag het genade gevind in die oë van YaHWéH .*”

En volgens Esé.14 was hy die enigste een wat genade voor God gevind het, sy kinders en hulle vrouens was nie waardig om gered te word nie.

Gen.6:9: “ *Dit is die nageslag van Noag. Noag was 'n regverdige en opregte man op sy tyd; Noag het met God gewandel .*”

regverdig en opreg ” geoordeel . En soos die regverdige Henog voor hom, reken God hom toe dat hy saam met hom *wandel .*

Gen.6:10: “ *Noag het drie seuns verwek: Sem, Gam en Jafet .*”

500 jaar oud volgens Gen.5:22, “ *Noag het drie seuns verwek: Sem, Gam en Jafet ”*. Hierdie seuns sal grootword, mans word en sal vroue neem. Noag sal dus deur sy seuns bygestaan en gehelp word wanneer hy die ark moet bou. Tussen die tyd van hulle geboorte en die sondvloed sal 100 jaar verbygaan. Dit bewys dat die “120 jaar” van vers 3 nie betrekking het op die tyd wat aan hom gegee is om sy konstruksie te voltooi nie.

Gen.6:11: “ *Die aarde was verdorwe voor God, die aarde was vol geweld .*”

Korrupsie is nie noodwendig gewelddadig nie, maar wanneer geweld dit kenmerk en kenmerk, word die lyding van die liefdevolle God intens en ondraaglik. Hierdie geweld, wat sy hoogtepunt bereik het, is van die tipe waarop Lameg in Gen.4:23 gespog het: “ *Ek het 'n man vir my wond gedood en 'n jongman vir my kneusplek .*

Gen.6:12: “ *En God het die aarde gesien, en kyk, dit was verdorwe; want alle vlees het sy weg op die aarde verdorwe .*”

Oor minder as 10 jaar sal God weer na die aarde kyk en dit in dieselfde toestand vind as in die tyd van die vloed, “ *alle vlees sal sy weg verderf het .*” Maar jy moet verstaan wat God bedoel wanneer hy van korrupsie praat. Want as die verwysing van hierdie woord menslik is, is die antwoorde net so talryk soos die menings oor die onderwerp. Met die Skeppergod is die antwoord eenvoudig en presies. Hy noem korrupsie al die perversies wat deur man en vrou gebring word aan die orde en reëls wat hy daargestel het: In korrupsie neem die mens nie meer sy rol as man aan nie, en ook nie vrou haar rol as vrou nie. Die geval van Lamech, bigamis, afstammeling van Kain, is 'n voorbeeld, want die goddelike norm sê vir hom: “ *'n Man sal sy vader en sy moeder verlaat om aan sy vrou vas te klou* ”. Die voorkoms van hul liggaamstruktuur openbaar die rolle van mans en vroue. Maar om die rol van dit wat gegee word as “ *hulp* ” aan Adam beter te verstaan, gee sy simboliese beeld van die Kerk van Christus ons die antwoord. Watter “ *hulp* ” kan die Kerk aan Christus gee? Sy rol bestaan daarin om die aantal uitverkorenes wat gered is te vermeerder en in te stem om vir hom te ly. Dit is dieselfde vir die vrou wat aan Adam gegee is. Sonder Adam se spierkrag, is haar rol om geboorte te gee en haar kinders groot te maak totdat hulle op hul beurt 'n gesin gevind het en sodoende die aarde bevolk sal word, volgens die bevel wat God in Gen.1:28 beveel het: “ *En God het hulle geseën . , en God het vir hulle gesê: Wees vrugbaar en vermeerder en vul die aarde en onderwerp dit ; en heers oor die visse van die see en die voëls van die hemel en oor al die lewende wesens wat op die aarde kruip .*” In sy perversie het die moderne lewe sy rug op hierdie norm gedraai. Gekonsentreerde stedelike lewe en industriële indiensneming het

saam die steeds toenemende behoefte aan geld geskep. Dit het daartoe gelei dat vroue hul rol as moeders laat vaar het om in fabrieke of in winkels te werk. Swak grootgemaak, het die kinders wispelturig en veeleisend geword en lewer 'n vrug van geweld in 2021 en hulle stem heeltemal ooreen met die beskrywing wat Paulus aan Timoteus gegee het in 2 Tim.3:1 tot 9. Ek doen 'n beroep op jou om die tyd te neem om te lees, met al die aandag wat hulle verdien, ten volle, die twee briewe wat hy aan Timoteus rig, om in hierdie briewe die standarde te vind wat God van die begin af gestel het, wetende dat hy nie verander nie en sal nie verander totdat sy terugkeer na glorie in die lente 2030 nie.

Gen.6:13: “ *Toe sê God vir Noag: Die einde van alle vlees is deur My bepaal; want hulle het die aarde met geweld gevul; kyk, Ek sal hulle saam met die aarde vernietig.* ”

Met boosheid onomkeerbaar gevestig, bly die vernietiging van die bewoners van die aarde die enigste ding wat God kan doen. God maak aan sy enigste aardse vriend sy verskriklike projek bekend omdat sy besluit geneem en definitief besluit is. Ons moet let op die besondere lot wat God aan Henog gee, die enigste een wat die ewigheid binnegaan sonder om deur die dood te gaan, en Noag, die enigste man wat waardig gevind is om die vernietigende vloed te oorleef. Want in sy woorde sê God “ **hulle** het ...” en “ *Ek sal **hulle** vernietig* ”. Omdat hy getrou gebly het, is Noag nie deur God se besluit geraak nie.

Gen.6:14: “ *Maak vir jou 'n ark van sagtehout; jy moet hierdie ark in selle rangskik, en jy moet dit van binne en buite met pik bedek.* ”

Noag moet oorleef en nie hy alleen nie, want God wil hê dat die lewe van sy skepping moet voortduur tot aan die einde van die 6000 jaar van seleksie van sy projek. Om geselekteerde lewe tydens die vloed van water te bewaar, sal 'n drywende ark gebou moet word. God gee sy opdrag aan Noag. Dit sal waterbestande sagtehout gebruik en die boog sal waterdig gemaak word deur 'n deklaag van pik, die hars geneem uit denne of spar. Hy sal selle bou sodat elke spesie apart leef om stresvolle konfrontasies vir die diere aan boord te vermy. Die verblyf in die ark sal 'n hele jaar duur, maar die werk word deur God gerig, aan wie niks onmoontlik is nie.

Gen.6:15: “ *Só moet jy dit maak: die ark moet driehonderd el lank, vyftig el breed en dertig el hoog wees.* ”

As die “ *el* ” dié van 'n reus was, kan dit vyf keer dié van die Hebreërs wees, wat ongeveer 55 cm was. God het hierdie dimensies geopenbaar in die standaard bekend deur die Hebreërs en Moses wat hierdie verslag van God ontvang het. Die gekonstrueerde boog was dus 165 m lank by 27,5 m breed en 16,5 m hoog. Die boog in die vorm van 'n reghoekige boks was dus van 'n imposante grootte maar dit is gebou deur mans wie se grootte daarmee verband hou. Want ons kry vir sy hoogte drie verdiepings van ongeveer vyf meter vir mans wat self tussen 4 en 5 m hoog gemeet het.

Gen.6:16: “ *Jy moet 'n venster vir die ark maak, wat jy aan die bokant tot 'n el moet verminder; jy moet 'n deur aan die kant van die ark maak; en jy sal 'n onderste verdieping bou, 'n tweede en 'n derde.* »

Volgens hierdie beskrywing is die enigste “ *deur* ” van die ark op die eerste vloervlak “ *aan die kant van die ark* ” geplaas. Die ark was heeltemal toe,

en onder die dak van die derde vlak moes 'n enkele venster van 55 cm hoog en wyd gesluit gehou word tot aan die einde van die sondvloed, volgens Gen.8:6. Die bewoners van die ark het gedurende die vloed in duisternis en die kunsmatige lig van olielampe geleef.

Gen.6:17: “ *En Ek sal 'n watervloed oor die aarde bring om alle vlees te verdelg wat lewensasem het onder die hemel; alles op aarde sal vergaan .*”

God wil met hierdie vernietiging 'n boodskap van waarskuwing nalaat aan mense wat die aarde sal herbevolk na die vloed en tot die wederkoms in heerlijkheid van Jesus Christus aan die einde van die 6000 jaar van die goddelike projek. Alle lewe sal verdwyn met sy antediluviaanse norm. Want na die sondvloed sal God die grootte van lewende wesens, mense en diere, geleidelik verminder tot die grootte van die Afrika-pigmeë.

Gen.6:18: “ *Maar Ek sal my verbond met julle oprig; jy sal in die ark ingaan, jy en jou seuns, jou vrou en jou seuns se vroue saam met jou .* »

Daar is agt van hierdie oorlewendes van die komende vloed, maar sewe van hulle trek uitsonderlik voordeel uit die besondere en individuele seën van Noag. Die bewys kom voor in Es.14:19-20 waar God sê: “ *Of as Ek 'n plaag in hierdie land stuur en my grimmigheid daarteen uitstort deur sterflikheid, om daaruit mens en dier uit te roei, en daar was Noag onder hom. , Daniël en Job, ek lewe! spreek die Here HERE, hulle sou nie seuns of dogters red nie, maar deur hulle geregtigheid sou hulle hulle eie siele red .*” Hulle sal nuttig wees vir die herbevolking van die aarde, maar omdat hulle nie van die geestelike vlak van Noag is nie, bring hulle hul onvolmaaktheid in die nuwe wêreld wat nie lank sal neem om sy slegte vrugte te dra nie.

Gen.6:19: “ *Van al die lewende wesens, van alle vlees, moet jy twee van elke soort in die ark bring om hulle by jou in die lewe te hou: daar moet een mannetjie en een wyfie wees .*”

Een paartjie per spesie “ *van alles wat leef*” is net die norm wat nodig is vir voortplanting, dit sal die enigste oorlewendes onder die landdiergenus wees.

Gen.6:20: “ *Van die voëls volgens hulle soorte en van die vee volgens hulle soorte en van al die kruipende diere van die aarde volgens hulle soorte, twee van elke soort sal na jou toe kom om te bewaar hul lewe .*”

In hierdie vers, in sy opsomming, noem God nie wilde diere nie, maar hulle sal genoem word dat hulle aan boord van die ark geneem is in Gen.7:14.

Gen.6:21: “ *En jy, neem van al die voedsel wat geëet word, en bêre dit saam met jou, dat dit vir jou en vir hulle voedsel kan wees .*”

Die kos was nodig om agt mense vir 'n jaar lank te voed en al die diere wat aan boord geneem is, moes 'n groot plek in die ark inneem.

Gen.6:22: “ *Dit is wat Noag gedoen het: hy het alles uitgevoer wat God hom beveel het .*”

Getrou en ondersteun deur God het Noag en sy seuns die taak wat God hom gegee het, uitgevoer. En hier moet ons onthou dat die aarde 'n enkele kontinent is wat slegs deur riviere en riviere besproei word. In die gebied van die berg Ararat waar Noag en sy seuns woon, is daar net 'n vlakte en geen see nie, sien daarom dat Noag 'n drywende konstruksie in die middel van 'n seelose kontinent bou. Ons kan ons dan die spot, sarkasme voorstel en beledigings

waarmee hulle die klein groepie wat deur God geseën is, moes stort. Maar die spotters sal binnekort ophou om die uitverkorene te spot en hulle sal verdrink in die waters van die vloed waarin hulle nie wou glo nie.

Genesis 7

Die finale skeiding van die vloed

Gen.7:1: “ *Yahweh het vir Noag gesê: Gaan in die ark, jy en jou hele huisgesin; want ek het jou **reg voor my** gesien onder hierdie geslag .* »

Die oomblik van waarheid breek aan en die finale **skeiding** van die skepping word bewerkstellig. Deur “ *in die ark in te gaan* ,” sal die lewens van Noag en sy gesin gered word. Daar is 'n verband tussen die woord “ *ark* ” en die “ *geregtigheid* ” wat God aan Noag toereken. Hierdie skakel gaan deur die toekomstige “ *ark van getuienis* ” wat die heilige kis sal wees wat die “ *geregtigheid* ” van God bevat, uitgedruk in die vorm van die twee tafels waarop sy vinger sy “ **tien gebooie** ” sal graveer. In hierdie vergelyking word Noag en sy metgeselle gelyk aan die mate getoon dat hulle almal voordeel trek uit redding wanneer hulle die ark binnegaan, selfs al is Noag die enigste een wat waardig is om geïdentifiseer te word met hierdie goddelike wet soos aangedui deur die goddelike akkuraatheid: “ *Ek **het gesien jy reg*** .” Noag was dus in volmaakte ooreenstemming met die goddelike wet wat reeds in sy beginsels aan sy dienaars in die voortyd geleer is.

Gen.7:2: “ *Jy moet sewe paar van al die rein diere vir jou neem, die mannetjie en sy wyfie; 'n paar diere wat nie rein is nie, die mannetjie en sy wyfie;* »

Ons is in 'n antediluviaanse konteks en God roep die onderskeid op tussen die dier wat as “ *rein of onrein* ” geklassifiseer word. Hierdie standaard is dus so oud soos die aarde se skepping en in Levitikus 11 het God eers hierdie standarde wat hy van die begin af vasgestel het, in herinnering geroep. God het dus, soos “ *die Sabbat* ”, goeie redes om van sy uitverkorenes, in ons dag, respek te eis vir daardie dinge wat sy gevestigde orde vir die mens verheerlik. Deur “ *sewe reine paartjies* ” vir 'n enkele “ *onrein* ” te kies, toon God sy voorkeur vir die reinheid wat hy met sy “seël” merk, die getal “7” van die heiligmaking van die tyd van sy aardse projek.

Gen.7:3: “ *ook sewe pare van die voëls van die hemel, mannetjie en wyfie, om hulle geslag in die lewe te hou op die hele aarde .*”

As gevolg van hulle beeld van engele hemelse lewe, word “ *sewe pare* ” van die “ *voëls van die lug* ” ook gered.

Gen.7:4: “ *Nog sewe dae lank, en Ek sal veertig dae en veertig nagte reën op die aarde gee, en Ek sal al die skepsels wat Ek gemaak het, van die aarde af vernietig .*”

Die getal “ *sewe* ” (7) word steeds genoem wat “ *sewe dae* ” aandui wat die oomblik van die ingaan van diere en mense in die ark **skei** , van die eerste

waterval. God sal onophoudelike reën vir “ 40 dae en 40 nagte ” veroorsaak . Hierdie getal "40" is dié van die toets. Dit gaan oor die “ 40 dae ” van die stuur van die Hebreese spioene na die land Kanaän en die “ 40 jaar ” van lewe en dood in die woestyn as gevolg van hulle weiering om die land in te gaan wat deur reuse bevolk is. En wanneer Jesus sy aardse bediening betree, sal Jesus oorgelewer word in die versoeking van die duiwel na “ 40 dae en 40 nagte ” van vas. Daar sal ook “ 40 dae ” wees tussen die opstanding van Christus en die uitstorting van die Heilige Gees op Pinkster.

Vir God is die doel van hierdie stortreën om die “ *wesens wat Hy gemaak het* ” te vernietig. Hy onthou dus dat as die skepper-God, die lewens van al sy skepsele aan hom behoort, om hulle te red of te vernietig. Hy wil toekomstige geslagte ’n bitter les gee wat hulle nie moet vergeet nie.

Gen.7:5: “ *Noag het alles uitgevoer wat YaHWéH hom beveel het .*”

Getrou en gehoorsaam, Noag het God nie teleurgestel nie en hy het alles uitgevoer wat hy hom beveel het om te doen.

Gen.7:6: “ *Noag was seshonderd jaar oud toe die watervloed oor die aarde gekom het .* »

Ander besonderhede oor die tyd sal gegee word maar hierdie vers plaas reeds die vloed in die 600ste ^{jaar} van Noag se lewe. Sedert die geboorte van sy eerste seun in sy 500ste ^{jaar}, het 100 jaar verloop.

Gen.7:7: “ *En Noag het in die ark gegaan met sy seuns, sy vrou en sy seuns se vroue, om die waters van die vloed te ontvlug .*”

Slegs agt mense sal die vloed vryspring.

Gen.7:8: “ *Tussen die rein diere en die diere wat nie rein is nie, die voëls en alles wat op die aarde beweeg, .*”

God is regstellend. Gaan in die ark in, 'n paar van " *alles wat op die aarde beweeg* " om gered te word. Maar van watter “ *aarde* ”, antediluviaans of postdiluviaans? Die huidige tyd van die werkwoord “ *beweeg* ” suggereer die postdiluviaanse aarde van die tyd van Moses waartoe God in sy verhaal spreek. Hierdie subtiliteit kan die verlating en algehele uitwissing van sekere monsteragtige spesies, ongewens op die herbevolkte aarde, regverdig as hulle voor die vloed bestaan het.

Gen.7:9: “ *hy het saam met Noag in die ark ingegaan, twee-twee, 'n mannetjie en 'n wyfie, soos God Noag beveel het* ”

Die beginsel het betrekking op diere maar ook die drie mensepare wat deur sy drie seuns en hul vrouens gevorm word en sy eie wat hom en sy vrou aangaan. God se keuse om slegs paartjies te kies, openbaar aan ons die rol wat God hulle sal gee: om voort te plant en te vermeerder.

Gen.7:10: “ *Sewe dae later was die waters van die vloed op die aarde .*”

Volgens hierdie verduideliking het die intog in die ark plaasgevind op die tiende dag van die tweede maand van die 600ste ^{jaar} van Noag se lewe, dit wil sê 7 dae voor die ^{17de} aangedui in vers 11 wat volg. Dit was op hierdie tiende dag dat God self “ *die deur* ” van die ark vir al sy bewoners gesluit het, volgens die presiesheid wat in vers 16 van hierdie hoofstuk 7 aangehaal word.

Gen.7:11: “ *In die seshonderdste jaar van Noag se lewe, in die tweede maand, op die sewentiende dag van die maand, op daardie dag het al die fonteine*

van die groot dieptes uitgebars, en die sluise van die hemel is uitgestort. oopgemaak »

God het die “ *sewentiende dag van die tweede maand* ” van die 600ste jaar van Noag gekies om “ *die vensters van die hemel oop te maak* ”. Die getal 17 simboliseer **oordeel** in sy numeriese kode van die Bybel en sy profesieë.

Die berekening wat vasgestel is deur die opvolginge van die uitverkorenes van Gen.6 plaas die sondvloed in 1656, sedert die sonde van Eva en Adam, dit wil sê 4345 jaar voor die lente van die jaar 6001 van die einde van die wêreld wat voltrek sal word in ons gewone kalender in die lente van 2030, en 2345 jaar voor die soendood van Jesus Christus wat plaasgevind het op 3 April 30 van ons valse en misleidende menslike kalender.

Die volgende verduideliking sal in Gen.8:2 hernu word. Deur die komplementêre rol van die “ *bronne van die dieptes* ” in hierdie vers op te roep, openbaar God aan ons dat die vloed nie net veroorsaak is deur reën wat uit die lug gekom het nie. Met die wete dat “ *die afgrond* ” die aarde aandui wat heeltemal deur water bedek is vanaf die eerste skeppingsdag, dui sy “ *bronne* ” op 'n styging in watervlakke wat deur die see self veroorsaak word. Hierdie verskynsel word verkry deur 'n verandering van die vlak van die seebodem wat, opgaand, die watervlak verhoog totdat dit die vlak bereik wat die hele aarde op die eerste dag bedek het. Dit was deur die sink van die afgronde van die oseane dat die droë land op die 3de ^{dag uit die water te voorskyn gekom het} en dit was deur 'n omgekeerde aksie dat die droë land deur die water van die vloed bedek is. Die reën wat “ *die sluise van die hemel* ” genoem word, was net nuttig om aan te dui dat die straf uit die hemel gekom het, van die hemelse God. Later sal hierdie beeld “ *slot van die hemel* ” die teenoorgestelde rol aanneem van seëninge wat van dieselfde hemelse God kom.

Gen.7:12: “ *Die reën het veertig dae en veertig nagte op die aarde geval .*”

Hierdie verskynsel moes ongelowige sondaars verras het. Veral omdat reën voor hierdie vloed nie bestaan het nie. Die antediluviaanse land is deur sy strome en riviere besproei en natgemaak; reën was dus nie nodig nie, 'n oggenddou het dit vervang. En dit verklaar waarom die ongelowiges dit moeilik gehad het om te glo in die vloed van water wat Noag aangekondig het, beide in woorde en in daad sedert hy die ark op droë aarde gebou het.

Die tyd van “ *40 dae en 40 nagte* ” mik op 'n tyd van beproewing. Op sy beurt sal vleeslike Israel net uit Egipte getoets word tydens die afwesigheid van Moses wat deur God by hom gehou is gedurende hierdie tydperk. Die resultaat sal “die goue kalf” wees wat gesmelt word met die ooreenkoms van Aäron, die vleeslike broer van Moses. Daar sal dan die “ *40 dae en 40 nagte* ” wees van die verkenning van die land Kanaän met, as gevolg, die weiering van die mense om dit binne te gaan as gevolg van die reuse wat dit bewoon. Op sy beurt sal Jesus vir “ *40 dae en 40 nagte* ” getoets word , maar hierdie keer, hoewel verswak deur hierdie lang vas, sal hy die duiwel weerstaan wat hom sal versoek en hom uiteindelik sal verlaat sonder dat hy sy oorwinning behaal het. Vir Jesus was dit wat sy aardse bediening moontlik en legitiem gemaak het.

Gen.7:13: “ *Dieselfde dag het Noag, Sem, Gam en Jafet, seuns van Noag, in die ark ingegaan, Noag se vrou en sy drie seuns se vroue saam met hulle .*

Hierdie vers beklemtoon die keuse van beide geslagte van menslike aardse wesens. Elke menslike mannetjie word vergesel deur " sy helper ", sy vrou genaamd " vrou ". Op hierdie manier stel elke egpaar hulleself voor na die beeld van Christus en sy Kerk, "sy hulp", sy Uitverkore een wat hy sal red. Want die skuiling van die "ark" is die eerste beeld van die verlossing wat dit aan die mens sal openbaar.

Gen.7:14: " *hulle en al die diere volgens sy soorte, al die vee volgens sy soorte, al die kruipende diere wat op die aarde kruip volgens sy soorte, elke voël volgens sy soorte, elke voëltjie, alles wat vlerke het .*

Deur die woord " spesie " te beklemtoon, herinner God aan die wette van sy natuur dat die mensdom in ons laaste tyd plesier daarin vind om diere en selfs die mensdom te betwis, te oortree en te bevraagteken. Daar kan geen groter verdediger van die suiwerheid van die spesie wees as hy nie. En hy eis van sy uitverkorenes dat hulle sy goddelike opinie oor die onderwerp deel omdat die volmaaktheid van sy oorspronklike skepping in hierdie suiwerheid en hierdie absolute **skeiding** van spesies was.

Deur die gevleuelde spesies sterk te beklemtoon, stel God die aarde en die lug van sonde voor as 'n koninkryk onderworpe aan die Duiwel, self genoem " vors van die mag van die lug " in Ef. 2:2.

Gen.7:15: " *Hulle het in die ark na Noag ingegaan, twee-twee, van alle vlees wat die asem van die lewe gehad het .*"

Elke egpaar wat deur God gekies is, **skei** van dié van sy soort sodat hulle lewe na die vloed sal voortduur. In hierdie definitiewe **skeiding** bring God die beginsel van die twee paaie wat hy voor vrye menslike keuse plaas in aksie: dié van goed lei tot lewe, maar dié van kwaad lei tot die dood.

Gen.7:16: " *En daar het ingekom, man en vrou, van alle vlees, soos God Noag beveel het. Toe het YaHWéH die deur vir hom toegemaak .* »

Die doel van voortplanting van " spesies " word hier bevestig deur die vermelding " manlik en vroulik ".

Hier is die handeling wat hierdie ervaring al sy belangrikheid en sy profetiese karakter van die einde van die tyd van goddelike genade gee: " *Toe het YaHWéH die deur vir hom toegesluit* ". Dit is die oomblik wanneer die lot van lewe en dié van dood **skei** sonder moontlike verandering. Dit sal dieselfde wees in 2029, wanneer die oorlewendes van die tyd die keuse gemaak het om God en sy sewende-dag Sabbat te eer, naamlik Saterdag, of om Rome en sy eerste-dag Sondag te eer, volgens die ultimatum wat gestel is in die vorm van 'n dekreet deur die rebelse mensdom. Hier sal " *die deur van genade* " weer deur God gesluit word, " *hy wat oopmaak en hy wat toesluit* " volgens Openb.3:7.

Gen.7:17: " *Die vloed was veertig dae lank op die aarde. Die waters het toegeneem en die ark opgelig, en dit het bo die aarde opgestyg .*"

Die boog word gelig.

Gen.7:18: " *Die waters het toegeneem en baie toegeneem op die aarde, en die ark het op die wateroppervlak gesweef .*"

Die ark dryf.

Gen.7:19: " *Die waters het al hoe meer toegeneem, en al die hoë berge onder die hele hemel was bedek .*"

Droë grond verdwyn universeel onder water.

Gen.7:20: “ *Die waters het vyftien el bo die berge gestyg, en hulle was bedek .*”

Die hoogste berg van die tyd word deur ongeveer 8 m water bedek.

Gen.7:21: “ *Alles wat op die aarde kruip, het vergaan, voëls sowel as vee en diere, alles wat op die aarde kruip, en alle mense .*”

Alle diere wat lug inasem verdrink. Die akkuraatheid aangaande die voëls is des te meer interessant aangesien die sondvloed 'n profetiese beeld is van die laaste oordeel, waarin hemelse wesens, soos Satan, saam met aardse wesens vernietig sal word.

Gen.7:22: “ *Alles wat asem gehad het, die asem van die lewe in sy neusgate, en wat op die droë aarde was, het gesterf .*”

Alle lewende wesens wat geskep is soos die mens wie se lewe van sy asem afhang, sterf verdrink. Dit is die enigste skaduwee oor die straf van die vloed, want die skuld is streng op die mens en iewers is die dood van onskuldige diere onregverdig. Maar om die rebelse mensdom heeltemal te verdrink, word God gedwing om saam met hulle daardie diere te vernietig wat soos hulle die lug van die aarde se atmosfeer inasem. Ten slotte, om hierdie besluit te verstaan, neem in ag dat God die aarde geskep het vir die mens wat na sy beeld gemaak is en nie vir die dier wat geskep is om hom te omring, hom te vergesel en, in die geval van vee, om hom te dien nie.

Gen.7:23: “ *Al die wesens wat op die aarde was, is uitgeroei, van mense en vee en kruipende diere en voëls van die hemel; hulle is van die aarde uitgeroei. Daar het net Noag oorgebly, en die wat saam met hom in die ark was .*”

Hierdie vers bevestig die verskil wat God maak tussen Noag en sy menslike metgeselle wat hulle saam met die diere gegroep bevind, almal opgeroep en besorg oor “ wat met hom was” in die ark .”

Gen.7:24: “ *Die waters was honderd en vyftig dae lank groot op die aarde .*”

Die “ *honderd-en-vyftig dae* ” het begin ná die 40 dae en 40 nagte van onophoudelike reën wat die vloed geskep het. Nadat die maksimum hoogte van “ *15 el* ” of ongeveer 8 m bo “ *die hoogste berge* ” van destyds bereik is, het die watervlak vir “ *150 dae* ” stabiel gebly. Dan sal dit geleidelik afneem totdat die opdroog wat deur God verlang word.

Let wel : God het lewe geskape in 'n reuse-standaard wat betrekking het op mense en diere teen diluvia. Maar ná die vloed is sy projek daarop gemik om die grootte van al sy wesens proporsioneel te verminder, dus sal lewens in die postdiluviaanse norm gebore word. Toe hulle Kanaän binnekom, getuig die Hebreeuse spioene dat hulle met hul eie oë druiwetrosse gesien het wat so groot was dat dit twee mans hul grootte geneem het om dit te dra. Die vermindering in grootte het dus ook noodwendig betrekking op bome, vrugte en groente. Die Skepper hou dus nooit op met skep nie, want mettertyd wysig en pas hy sy aardse skepping aan by die nuwe lewensomstandighede wat ontstaan. Hy het die swart pigmentasie van die vel van mense geskep wat blootgestel word aan sterk sonstraling in die tropiese en ekwatoriale streke van die aarde waar die sonstrale

die aarde teen 90 grade tref. Ander velkleure is min of meer wit of bleek en min of meer koperagtig, afhangende van die hoeveelheid sonlig. Maar die basiese rooi van Adam (Rooi) as gevolg van bloed word in alle mense gevind.

Die Bybel spesifiseer nie die gedetailleerde name van lewende antediluviaanse dierspesies nie. God laat hierdie onderwerp geheimsinnig, sonder enige besondere openbaring, almal is vry in hul manier om dinge te verbeel. Ek het egter die hipotese na vore gebring dat, nadat hy hierdie eerste vorm van aardse lewe 'n volmaakte karakter wou gee, God nie destyds die prehistoriese monsters geskep het wie se bene vandag deur die wetenskaplike navorsers gevind word in die grond van die aarde. Ek stel ook hierdie moontlikheid voor dat hulle na die sondvloed deur God geskape is, om die vloek van die aarde te verskerp vir mense wat vinnig weer van hom sal wegdraai. Deur hulleself van hom af te sny, sal hulle hul intelligensie en die groot kennis wat God van Adam aan Noag gegee het, verloor. Dit, tot die punt dat die mens hom op sekere plekke op aarde in die gedegradeerde toestand van die "grotmens" sal bevind wat deur wreedaardige diere aangeval en bedreig word, wat hy tog in groepe met die kosbare hulp van natuurlike kan vernietig. slegte weer en die deernisvolle welwillendheid van God.

Genesis 8

Die oombliklike skeiding van die bewoners van die ark

Gen.8:1: “ *God het aan Noag gedink en aan al die diere en al die vee wat saam met hom in die ark was; en God het 'n wind oor die aarde laat gaan, en die water het stil geword .”*

Wees verseker, hy het dit nooit vergeet nie, maar dit is waar dat hierdie unieke samekoms van lewens wat in die drywende ark ingesluit is, die mensdom en dierspesies so 'n verminderde voorkoms gee dat dit lyk of hulle deur God in die steek gelaat is. Trouens, hierdie lewens is heeltemal veilig, want God waak oor hulle as 'n skat. Hulle is wat die kosbaarste is: die eerste vrugte wat die aarde herbevolk en oor sy oppervlak versprei.

Gen.8:2: “ *Die fonteine van die watervloed en die vensters van die hemel was gesluit, en reën het nie meer uit die hemel geval nie ”*

God skep die waters van die sondvloed volgens sy behoefte. Waar kom hulle vandaan? Uit die hemel, maar bowenal uit die skeppingskrag van God. Deur die beeld van 'n sluiswagter te neem, het hy die simboliese hemelse sluise oopgemaak en die tyd kom wanneer hy dit weer toemaak.

Deur die komplementêre rol van die “ *bronne van die dieptes* ” in hierdie vers op te roep, openbaar God aan ons dat die vloed nie net veroorsaak is deur reën wat uit die lug gekom het nie. Met die wete dat “ *die afgrond* ” die aarde aandui wat heeltemal deur water bedek is vanaf die eerste skeppingsdag, dui sy “ *bronne* ” op 'n styging in watervlakke wat deur die see self veroorsaak word. Hierdie verskynsel word verkry deur 'n verandering van die vlak van die seabodem wat , opgaand, die watervlak verhoog totdat dit die vlak bereik wat die

hele aarde op die eerste dag bedek het. Dit was deur die sink van die afgronde van die oseane dat die droë land op die 3de ^{dag uit die water te voorskyn gekom het} en dit was deur 'n omgekeerde aksie dat die droë land deur die water van die vloed bedek is. Die reën wat " *die sluise van die hemel* " genoem word, was net nuttig om aan te dui dat die straf uit die hemel gekom het, van die hemelse God. Later sal hierdie beeld " *slot van die hemel* " die teenoorgestelde rol aanneem van seëninge wat van dieselfde hemelse God kom.

Om 'n skepper te wees, kon God die vloed in 'n oogwink geskep het, na goëddunke. Hy het nietemin verkies om geleidelik op sy reeds geskape skepping op te tree. Hy wys dus vir die mensdom dat die natuur in sy hande 'n kragtige wapen is, 'n kragtige middel wat hy manipuleer om sy seën of sy vloek aan te bied, afhangende van of dit in goed of kwaad wandel.

Gen.8:3: " *Die waters het van die aarde af weggegaan en weggegaan en weggegaan, en die waters het verminder aan die einde van honderd en vyftig dae .*

Ná 40 dae en 40 nagte van aanhoudende reën gevolg deur 150 dae van stabiliteit op die hoogste watervlak, begin die resessie. Stadig daal die vlak van die mariene afgrond maar dit daal nie so diep soos voor die vloed nie.

Gen.8:4: " *In die sewende maand, op die sewentiende dag van die maand, het die ark op die berge van Ararat gerus .*"

Aan die einde van vyf maande, tot op die dag, " *die sewentiende van die sewende maand ,*" hou die ark op om te dryf; dit rus op die hoogste berg van Ararat. Hierdie getal "sewentien" bevestig die einde van die daad van goddelike oordeel. Dit blyk uit hierdie verduideliking dat die ark tydens die vloed nie ver beweeg het van die gebied waar dit deur Noag en sy seuns gebou is nie. En God wou hê dat hierdie bewys van die vloed sigbaar moes bly tot aan die einde van die wêreld, op dieselfde kruin van die berg Ararat waartoe toegang deur die Russiese en Turkse owerhede verbied was en gebly het. Maar op die tyd wat Hy gekies het, het God die neem van lugfoto's beoordeel wat die teenwoordigheid van 'n stuk van die ark bevestig het wat in die ys en sneeu vasgevang is. Vandag kan satellietwaarneming hierdie teenwoordigheid kragtig bevestig. Maar aardse owerhede poog nie juis om die skepper-God te verheerlik nie; hulle tree as vyande teenoor hom op, en in alle geregtigheid vergeld God hulle, deur hulle met 'n epidemie en terreuraanvalle te tref.

Gen.8:5: " *Die waters het aanhou verminder tot in die tiende maand. In die tiende maand, op die eerste dag van die maand, het die pieke van die berge verskyn .*"

Die vermindering van water is beperk omdat die watervlak na die vloed hoër sal wees as dié van die antediluviaanse aarde. Antieke valleie sal onder water bly en die voorkoms aanneem van huidige binnelandse see soos die Middellandse See, die Kaspiese See, die Rooi See, die Swart See, ens.

Gen.8:6: " *Aan die einde van veertig dae het Noag die venster oopgemaak wat hy vir die ark gemaak het .*"

Na 150 dae van stabiliteit en 40 dae se wag, maak Noag vir die eerste keer die klein venster oop. Sy klein grootte, een el of 55 cm, was geregverdig aangesien die enigste gebruik daarvan was om voëls vry te laat wat so uit die ark van die lewe kon ontsnap.

Gen.8:7: “ *Hy het die kraai losgelaat, en hy het uitgekom, gaande en terug, totdat die waters op die aarde opgedroog het .* ”

Die ontdekking van die droë aarde word opgeroep volgens die orde van “ *duisternis en lig* ” of “ *nag en dag* ” aan die begin van die skepping. Die eerste ontdekker wat gestuur is, is ook die **onsuiwer** “ *raaf* ” , met verkleed “ **swart** ” soos “ *nag* ”. Hy tree vrylik onafhanklik op teenoor Noag, God se uitverkore. Dit simboliseer dus donker godsdienste wat sal aktiveer sonder enige verhouding met God.

Op 'n meer presiese manier simboliseer dit die vleeslike Israel van die ou verbond waarheen God sy profete by veelvuldige geleenthede gestuur het, soos die kom en gaan van die kraai, om sy volk te probeer red van die praktyke van sonde. Soos “ *die kraai* ”, het hierdie Israel wat uiteindelik deur God verwerp is, sy geskiedenis voortgesit, **geskei** van hom.

Gen.8:8: “ *Hy het ook die duif losgelaat om te sien of die waters van die aarde af gedaal het .* ”

In dieselfde volgorde word die **suiwer** “ *duif* ” , met “ **wit** ” verkleed soos sneeu, vir verkenning gestuur. Dit word onder die teken van “ *dag en lig* ” geplaas. As sodanig profeteer sy die nuwe verbond gebaseer op die bloed wat deur Jesus Christus vergiet is.

Gen.8:9: “ *Maar die duif het geen plek gekry om sy voetsool neer te sit nie, en dit het na hom teruggekeer in die ark, want daar was waters op die hele aarde. Hy het sy hand uitgesteek en dit geneem en dit saam met hom in die ark gebring .* ”

Anders as die onafhanklike swart “ *kraai* ”, is die wit “ *duif* ” in noue verhouding met Noag wat “ *sy hand aanbied om haar te neem en in die ark in te bring* ” saam met hom. Dit is 'n beeld van die band wat die uitverkorene aan die God van die hemel verbind. Die “ *duif* ” sal eendag op Jesus Christus land wanneer hy voor Johannes die Doper verskyn om deur hom gedoop te word.

Ek stel voor jy vergelyk hierdie twee Bybelse aanhalings; dié van hierdie vers: “ *Maar die duif het geen plek gevind om sy voetsool te rus nie* ” met hierdie vers uit Mat.8:20: “ *Jesus antwoord hom: Jakkalse het holtes, en die voëls van die hemel neste ; maar die Seun van die mens het geen plek om sy hoof neer te lê nie* ”; en hierdie verse van Johannes 1:5 en 11, waar hy praat van Christus, die menswording van die goddelike “ *lig* ” van die lewe , sê hy: “ *Die lig skyn in die duisternis, en die duisternis het dit nie ontvang nie ... / ...Sy het gekom om haar eie mense, en haar eie mense het haar nie aangeneem nie .* ” Net soos die “ *duif* ” na Noag teruggekeer het deur toe te laat dat hy deur hom geneem word, in “ *sy hand* ”, opgewek, het die Verlosser Jesus Christus na die hemele opgevaar na sy goddelikheid as 'n hemelse Vader, nadat hy die boodskap op aarde agtergelaat het. van die verlossing van sy uitverkorenes, sy goeie nuus genoem “ *Ewige Evangelie* ” in Openb.14:6. En in Openb.1:20: hy sal hulle “ *in sy hand* ” hou in die “ *sewe eras* ” wat deur die “ *sewe Kerke* ” geprofeteer is , waar hy hulle laat deel in goddelike heiligmaking sy “ *lig* ” wat deur die “ *sewe kandelaars* ” afgebeeld is.

Gen.8:10: “ *En hy het nog sewe dae gewag en weer die duif uit die ark laat los .* ”

Hierdie dubbele herinnering aan die “ *sewe dae* ” leer ons dat vir Noag, soos vir ons vandag, lewe deur God gevestig en georden is op die eenheid van die

week van " *sewe dae* ", ook die simboliese eenheid van die " *seweduusend* " jaar van sy groot spaarprojek. Hierdie aandrang op die vermelding van hierdie getal " *sewe* " laat ons die belangrikheid verstaan wat God daaraan gee; wat sal regverdig dat hy veral deur die duiwel aangeval word tot die wederkoms in heerlijkheid van Christus wat 'n einde aan sy aardse heerskappy sal maak.

Gen.8:11: " *Die duif het in die aand na hom teruggekeer; en kyk, 'n geskeurde olyfblaar was in sy snawel. So het Noag geweet dat die waters van die aarde af verminder het .*

Na lang tye van " *duisternis* " wat deur die woord " *aand* " aangekondig is, sal die hoop op verlossing en die vreugde van verlossing van sonde onder die beeld van die " *olyfboom* " kom, agtereenvolgens die ou dan die nuwe bondgenootskap. Net soos Noag deur 'n " *olyfblaar* " geweet het dat die verwagte en verwagte aarde gereed sou wees om hom te verwelkom, sal die " *seuns van God* " leer en verstaan dat die koninkryk van die hemel vir hulle oopgemaak is deur **die gesant van die hemel** Jesus Christus.

Hierdie " *olyfblaar* " het vir Noag getuig dat die ontkieming en groei van bome weer moontlik geword het.

Gen.8:12: " *En hy het nog sewe dae gewag; en hy het die duif losgelaat. Maar sy het nooit na hom teruggekom nie .*"

Hierdie teken was deurslaggewend, want dit het bewys dat " *die duif* " gekies het om in die natuur te bly wat hom weer kos aangebied het.

Net soos die " *duif* " verdwyn nadat hy sy boodskap van hoop gelewer het, nadat hy sy lewe op aarde gegee het om sy uitverkorenes te verlos, sal Jesus Christus, die " *Vredevoers* ", die aarde en sy dissipels verlaat en hulle vry en onafhanklik laat. om hul lewens te lei tot sy finale glorieryke terugkeer.

Gen.8:13: " *In die seshonderd en eerste jaar, in die eerste maand, op die eerste dag van die maand, het die waters op die aarde opgedroog. Noag het die deksel van die ark verwyder en gekyk, en kyk, die oppervlak van die aarde was opgedroog .*

Die droog van die aarde is nog gedeeltelik maar belowend, so Noag begin die dak van die ark oopmaak om na die buitekant van die ark te kyk en met die wete dat dit op die kruin van berg Ararat gestrand was, het sy visie baie ver en baie uitgestrek. wyd oor die horison. In die vloedervaring neem die ark die beeld aan van 'n broeiende eier. Wanneer dit uitbroei, breek die kuiken self die dop waarin dit toegemaak was. Noag doen dieselfde; hy " *verwyder die bedekking van die ark* " wat nie meer nuttig sal wees om dit teen die stortreën te beskerm nie. Let op dat God nie die deur van die ark wat Hy self toegemaak het, kom oopmaak nie; dit beteken dat hy nie die standaard van sy oordeel teenoor aardse rebelle bevraagteken of verander vir wie die deur na redding en die hemel altyd gesluit sal wees nie.

Gen.8:14: " *In die tweede maand, op die sewe-en-twintigste dag van die maand, was die aarde droog .*"

Die aarde word weer bewoonbaar na algehele opsluiting in die ark vir 377 dae vanaf die dag van aan boord en die sluiting van die deur deur God.

Gen.8:15: " *Toe het God met Noag gespreek en gesê: "*

Gen.8:16: “ *Gaan uit die ark uit, jy en jou vrou, jou seuns en jou seuns se vroue saam met jou .*”

Dit is weereens God wat die teken gee vir die uitgang van die " ark ", hy wat die enigste " deur " op sy bewoners gesluit het voor die vloed.

Gen.8:17: “ *Bring saam met julle uit al die lewende wesens van alle vlees wat by julle is, voëls en vee en al die kruipende diere wat op die aarde kruip, wees vrugbaar en vermeerder op die aarde .*

Die toneel lyk soos dié van die vyfde dag van die skeppingsweek, maar dit is nie 'n kwessie van 'n nuwe skepping nie, want na die sondvloed is die herbevolking van die aarde 'n fase van die projek wat geprofeteer is vir die eerste 6000 jaar van die aardse geskiedenis . God wou hê dat hierdie fase verskriklik en ontmoedigend moes wees. Hy het die mensdom dodelike bewys gegee van die uitwerking van Sy goddelike oordeel. 'n Bewys wat in 2 Petrus 3:5 tot 8 herroep sal word: “ *Hulle wil in werklikheid ignoreer dat die hemele eens deur die woord van God bestaan het, net soos 'n aarde uit water geneem en deur water gevorm, en deur hierdie dinge het die destydse wêreld vergaan, onder water ondergedompel, terwyl die hemel en die aarde van nou deur dieselfde woord bewaar en bewaar word vir vuur, vir die dag van oordeel en ondergang van goddelose manne. Maar daar is een ding, geliefdes, waarvan julle nie onkundig moet wees nie, dat een dag by die Here soos duisend jaar is en duisend jaar soos een dag .*” Die voorspelde vloed van vuur sal aan die einde van die sewende millennium bewerkstellig word by geleentheid van die laaste oordeel, deur die opening van die vlamme bronne van ondergrondse magma wat die hele oppervlak van die aarde sal bedek. Hierdie “ *poel van vuur* ” wat in Openb.20:14-15 aangehaal word, sal die oppervlak van die aarde verteer met sy ontroue opstandige bewoners sowel as hulle werke wat hulle wou bevoorreg deur die gedemonstreerde liefde van God te minag. En hierdie sewende millennium is geprofeteer deur die sewende dag van die week, dit volgens die definisie “ *een dag is soos duisend jaar en duisend jaar is soos een dag* ”.

Gen.8:18: “ *En Noag het uitgegaan met sy seuns, sy vrou en sy seuns se vroue .*”

Sodra die diere vrygelaat is, kom die verteenwoordigers van die nuwe mensdom op hul beurt uit die ark. Hulle vind sonlig en die uitgestrekte en byna onbepaalde ruimte wat die natuur hulle bied, na 377 dae en nagte van opsluiting in 'n beknopte en donker geslote ruimte.

Gen.8:19: “ *Al die diere, al die kruipende diere, al die voëls, alles wat op die aarde beweeg, volgens hulle soorte, het uit die ark gekom .*”

Die uitgang van die ark voorspel die ingang van die uitverkorenes in die koninkryk van die hemel, maar net diegene wat rein deur God geoordeel word, sal ingaan. In die tyd van Noag is dit nog nie die geval nie, aangesien rein en onrein saam op dieselfde aarde sal woon en teen mekaar sal veg tot aan die einde van die wêreld.

Gen.8:20: “ *Noag het vir YaHWéH 'n altaar gebou; hy het van al die rein diere en van al die rein voëls geneem en brandoffers op die altaar gebring .*”

Die brandoffer is 'n handeling waardeur die uitverkore Noag God sy dankbaarheid toon. Die dood van 'n onskuldige slagoffer, in hierdie geval dier,

herinner die skepper-God aan die middel waardeur hy in Jesus Christus die siele van sy uitverkorenes sal kom verlos. Rein diere is waardig om die offer van Christus te beeld wat volmaakte reinheid in sy hele siel, liggaam en gees sal beliggaam.

Gen.8:21: “ *En die HERE het 'n aangename geur geruik, en die HERE het in sy hart gesê: Ek sal die aarde ter wille van die mens nie meer vervloek nie, want die gedagtes van die mens se hart is sleg van die jeug af. en Ek sal nie meer al die lewende wesens slaan soos Ek gedoen het nie .*”

Die brandoffer wat Noag aanbied, is 'n outentieke daad van geloof, en van gehoorsame geloof. Want as hy 'n offer aan God bring, is dit in reaksie op 'n offerrite wat hy hom beveel het, lank voordat hy dit aan die Hebreërs wat uit Egipte gekom het, geleer het. Die uitdrukking “ *aangename reuk* ” het nie betrekking op die goddelike reuksintuig nie, maar sy goddelike Gees wat beide die gehoorsamheid van sy getroue uitverkorenes en die profetiese visie wat hierdie ritueel aan sy toekomstige barmhartige offer, in Jesus Christus, waardeer.

Tot die laaste oordeel sal daar geen vernietigende vloed meer wees nie. Ervaring het pas getoon dat die mens van nature en oorerflik “ *goddeloos* ” in die vlees is, soos Jesus van sy apostels in Matt.7:11 gesê het: “ *As jy dan, terwyl jy goddeloos is, weet hoe om goeie gawes aan jou kinders te gee. , hoeveel te meer sal julle Vader wat in die hemele is, goeie gawes gee aan die wat Hom vra .*” God sal dus hierdie “ *goddelose* ” “ *dier* ”, ‘*n mening wat Paulus in 1 Kor.2:14 gedeel het*, moet mak maak en deur in Jesus Christus die krag van sy liefde vir hulle te demonstreer, sal sommige van diegene wat “ *goddelose* ” genoem word , word die *uitverkorenes*, getroue en gehoorsame mense.

Gen.8:22: “ *So lank as wat die aarde bestaan, sal saai en oes, koue en hitte, somer en winter, dag en nag nie ophou nie .*”

Hierdie agtste hoofstuk eindig met die herinnering aan die afwisseling van absolute teenoorgesteldes wat die toestande van die aardse lewe beheer sedert die eerste skeppingsdag waarin God deur sy konstitusie “ *nag en dag* ” die aardse stryd tussen “ *die duisternis* ” en “ *die lig* ” wat uiteindelik deur Jesus Christus sal oorwin. In hierdie vers lys hy hierdie uiterste afwisselings wat te wyte is aan sonde self wat die gevolg is van die vrye keuse wat gegee word aan hierdie hemelse en aardse wesens wat dus vry is om hom lief te hê en te dien of om hom te verwerp tot die punt dat hulle hom haat. Maar die gevolg van hierdie vryheid sal lewe wees vir die voorstanders van goed en dood en uitwissing vir dié van kwaad, soos die sondvloed so pas getoon het.

Die onderwerpe wat aangehaal word, dra almal 'n geestelike boodskap:

“ *Die saai en die oes* ”: stel die begin van Evangelisasie en die einde van die wêreld voor; beelde wat Jesus Christus in sy gelykenisse opgeneem het, veral in Matt.13:37 tot 39: “ *Hy antwoord: Hy wat goeie saad saai, is die Seun van die mens; die veld is die wêreld; die goeie saad is die kinders van die koninkryk; die onkruid is die seuns van die Bose; die vyand wat dit gesaai het, is die duiwel; die oes is die einde van die wêreld ; die stropers is die engele .*”

“ *Koue en hitte* ”: “ *hitte* ” word aangehaal in Openb.7:16: “ *Hulle sal nie meer honger en nie meer dors hê nie, en die son sal hulle nie steek of enige hitte nie.* ”. Maar inteendeel, die “ *koue* ” is ook 'n gevolg van die vloek van sonde.

" *Somer en winter* ": dit is die twee seisoene van uiterstes, beide so onaangenaam soos die ander in hul oormaat.

" *Die dag en die nag* ": God haal hulle aan in die volgorde wat die mens hom gee, want in sy projek, in Christus kom die tyd van die dag, dié van die oproep om in sy genade in te gaan, maar ná hierdie tyd kom dié van " *die nag wanneer niemand kan werk nie* " volgens Johannes 9:4, dit wil sê om 'n mens se lot te verander omdat dit definitief vasgestel is vir lewe of vir dood vanaf die einde van die genadetyd.

Genesis 9

Skeiding van die lewensnorm

Gen.9:1: " *En God het Noag en sy seuns geseën en vir hulle gesê: Wees vrugbaar en vermeerder en vul die aarde.* »

Dit sal die eerste rol wees wat God aan die lewende wesens gee wat gekies en gered is deur die ark wat deur mense gebou is: Noag en sy drie seuns.

Gen.9:2: " *Jy sal 'n vrees en verskrikking wees vir al die diere van die aarde en vir al die voëls van die hemel en vir al die diere wat op die aarde kruip, en vir al die visse van die see; in jou hande .*"

Diere lewe het sy voortbestaan aan die mens te danke, en daarom sal die mens, selfs meer as voor die vloed, die diere kan oorheers. Behalwe wanneer 'n dier deur vrees of irritasie sy beheer verloor, as 'n algemene reël, is alle diere bang vir die mens en probeer om van hom af te vlug wanneer hulle hom teëkom.

Gen.9:3: " *Alles wat beweeg en lewe het, sal vir jou voedsel wees ; dit alles sal Ek jou gee soos groen gras .*"

Hierdie verandering in dieet het verskeie regverdigings. Sonder om te veel belang te gee aan die volgorde wat aangebied word, noem ek eerstens die onmiddellike afwesigheid van plantvoedsel wat uitgeput is tydens die vloed en die aarde bedek met soutwater wat gedeeltelik steriel word, sal eers geleidelik sy volle en volledige vrugbaarheid en sy produktiwiteit herwin. Verder sal die vestiging van die Hebreeuse offerrites op sy tyd die verbruik van die vlees van die slagoffer vereis wat geoffer is in 'n profetiese visioen van die Heilige Nagmaal waar die brood geëet sal word as 'n simbool van die liggaam van Jesus Christus, en die sap druiwe gedrink as 'n simbool van sy bloed. 'n Derde rede, minder toelaatbaar, maar nie minder waar nie, is dat God die mens se lewensduur wil verkort; en die verbruik van die vlees wat homself verderf en in die menslike liggaam elemente bring wat die lewe vernietig, sal die basis wees van die sukses van 'n mens se begeerte en besluit. Slegs ondervinding met 'n vegetariese of veganiese dieet bied persoonlike bevestiging. Om hierdie gedagte te versterk, let op dat God nie die mens verbied om **onsuiwer diere te eet** nie, al is dit skadelik vir sy gesondheid.

Gen.9:4: " *Net jy mag nie vleis eet met sy siel, met sy bloed nie .*"

Hierdie verbod sal geldig bly in die ou verbond volgens Lev.17:10-11: “*As 'n man uit die huis van Israel of vreemdelinge wat onder hulle vertoef **bloed van enige aard eet** , sal **Ek my aangesig wend teen hom wat eet bloed, en Ek sal hom onder sy volk uitroei** . ” en in die nuus, volgens Handeling 15:19 tot 21: “*Daarom is ek van mening dat ons nie moeilikhede skep vir die van die heidene wat hulle tot God bekeer nie, maar dat ons aan hulle skrywe. Onthou van die vuilheid van afgode, van hoerery, **van wat verwurg is en van bloed** . Want vir baie geslagte het Moses mense in elke stad gehad wat Hom verkondig, **aangesien dit elke sabbatdag in die sinagoges gelees word** .”**

God noem " *siel* " die hele skepsel wat bestaan uit 'n liggaam van vlees en 'n gees wat geheel en al van die vlees afhanklik is. In hierdie vlees is die motororgaan die brein wat deur die bloed self voorsien word wat met elke asemteug gesuiwer word deur die suurstof wat deur die longe ingesuiig word. In die lewende toestand skep die brein die elektriese seine wat denke en geheue genereer en dit bestuur die funksionering van al die ander vleeslike organe waaruit die fisiese liggaam bestaan. Die rol van "bloed" wat boonop deur die genoom uniek is vir elke lewende siel, moet nie om gesondheidsredes verteer word nie, want dit dra afval en onsuiverhede wat deur die liggaam geskep word, en om 'n geestelike rede. God het op 'n absolute eksklusiewe wyse, vir sy godsdienstige leer, die beginsel van die drink van die bloed van Christus behou, maar slegs in die gesimboliseerde vorm van die sap van die duiwe. As die lewe in die bloed is, word hy wat die bloed van Christus drink, herbou in Sy heilige en volmaakte natuur, volgens die eintlike beginsel wat sê dat die liggaam gemaak is van wat dit voed.

Gen.9:5: “*Weet dit ook, **Ek sal die bloed van julle siele eis, Ek sal dit eis van elke dier; en Ek sal die siel van die mens van die mens eis, van die mens wat sy broer is** .”*

Die lewe is die belangrikste ding vir die Skepper-God wat dit geskep het. Ons moet na hom luister om die verontwaardiging wat die misdaad teenoor hom, die ware eienaar van die lewe wat geneem is, uitmaak. As sodanig is hy die enigste een wat die bevel om lewe te neem kan legitimeer. In die vorige vers het God die mens gemagtig om dierelewe te neem om dit sy kos te maak, maar hier is dit 'n kwessie van misdaad, van moord wat definitief 'n einde aan 'n menselewe maak. Hierdie verwyderde lewe sal nie meer die geleentheid hê om nader aan God te kom nie, en ook nie om 'n verandering van gedrag te aanskou as dit tot dan nie aan sy standaard van verlossing voldoen het nie. Hier lê God die fundamente van die wet van vergelding, "n oog vir 'n oog, 'n tand vir 'n tand en lewe vir die lewe." Die dier sal betaal vir die moord op 'n man met sy eie dood en die Kain-tipe man sal doodgemaak word as hy sy eie bloed " **broer " van die Abel tipe** doodmaak .

Gen.9:6: “*As iemand die bloed van 'n mens vergiet, sy bloed sal deur 'n mens vergiet word; want God het die mens na sy beeld gemaak* .”

God probeer nie om die aantal sterftes te vermeerder nie, want, intendeel, deur toestemming te gee vir die doodmaak van 'n moordenaar, reken hy op 'n afskrik-effek en dat, as gevolg van die risiko wat aangegaan word, die grootste aantal mense leer om beheer hul gedrag, om nie op sy beurt 'n sluipmoordenaar te word wat die dood waardig is nie.

Slegs hy wat deur ware en outentieke geloof beziel is, kan besef wat " *God het die mens na sy beeld gemaak* " beteken. Veral wanneer die mensdom monsteragtig en afskuwelik word soos vandag in die Westerse wêreld en oral op aarde verlei word deur wetenskaplike kennis.

Gen.9:7: " *En jy, wees vrugbaar en vermeerder, versprei oor die aarde en vermeerder daarop.* "

God wil regtig hierdie vermenigvuldiging hê, en met goeie rede is die getal van die uitverkorenes so klein, selfs in verhouding tot die geroepees wat langs die pad val, dat hoe groter die getal van sy skepsele, hoe meer onder hulle sal hy in staat wees om vind en kies sy uitverkorenes; want volgens die akkuraatheid wat in Dan.7:9 opgemerk word, is die proporsie een miljoen gekies vir tien biljoen geroep, of 1 vir 10 000.

Gen.9:8: " *God het weer met Noag en sy seuns saam met hom gespreek en gesê:* "

God spreek die vier mans aan, want deur oorheersing aan die manlike verteenwoordiger van die menslike spesie te gee, sal hulle verantwoordelik gehou word vir wat hulle toegelaat het om gedoen te word deur die vroue en kinders wat onder hulle gesag geplaas is. Oorheersing is 'n teken van vertrouwe wat God aan mense bied, maar dit maak hulle heeltemal verantwoordelik voor sy aangesig en sy oordeel.

Gen.9:9: " *Kyk, Ek rig my verbond op met jou en met jou nageslag ná jou;*
»

Dit is vir ons vandag belangrik om te besef dat ons daardie " *saad* " is met wie God sy " *verbond* " opgerig het. Die moderne lewe en sy aantreklike uitvindings verander niks aan ons menslike oorsprong nie. Ons is die erfgename van die nuwe begin wat God aan die mensdom gegee het na die verskriklike vloed. Die verbond wat met Noag en sy drie seuns gesluit is, is spesifiek. Dit verbind God om nie meer die hele mensdom met die water van die vloed te vernietig nie. Daarna sal die alliansie kom wat God met Abraham sal vestig, wat vervul sal word in sy twee opeenvolgende aspekte wat, letterlik in tyd en geestelik, gefokus is op die verlossingsbediening van Jesus Christus. Hierdie alliansie sal fundamenteel individueel wees soos die status van verlossing wat ter sprake is. Gedurende die 16 eeue wat sy eerste koms sal voorafgaan, sal God sy plan van verlossing openbaar deur die godsdienstige rites wat aan die Hebreeuse mense beveel is. Dan, na die vervulling in Jesus Christus van hierdie plan wat in al sy lig geopenbaar is, sal ontrouheid vir ongeveer nog 16 eeue getrouheid opvolg en vir 1260 jaar lank sal die donkerste duisternis heers onder die beskerming van die pousdom Roman. Sedert die jaar 1170, toe Peter Valdo weer die suiwer en getroue Christelike geloof kon beoefen met die onderhouding van die ware Sabbat ingesluit, is minder verligte verkose amptenare, na hom, gekies in die werk van die Hervorming wat betrokke is, maar nie voltooi is nie. Dit was ook eers vanaf 1843 dat God deur 'n dubbele geloofstoets onder die pioniers van Adventisme getroue uitverkorenes kon vind. Maar dit was nog te vroeg vir hulle om die geheimenisse wat in sy profesieë geopenbaar is, ten volle te verstaan. Die teken van die verbond met God is te alle tye die bring en ontvang van sy lig, en daarom is die werk wat ek in sy naam skryf, om sy uitverkorenes te verlig, as 'n "

getuienis van Jesus ” uitmaak, sy laaste vorm, die teken dat sy alliansie baie eg en bevestig is.

Gen.9:10: “ *met al die lewende wesens wat by julle is, voëls en vee en al die diere van die aarde, of met almal wat uit die ark gekom het, of met al die diere van die aarde .*”

Die alliansie wat deur God aangebied word, gaan ook oor diere, alles wat op die aarde lewe en sal vermeerder.

Gen.9:11: “ *Ek sluit my verbond met julle op: geen vlees sal meer deur die waters van die vloed vernietig word nie, en daar sal geen vloed meer wees om die aarde te vernietig nie .*”

Die les wat die vloed gegee het, moet uniek bly. God sal nou in 'n hegte stryd tree, want sy doel is om die harte van sy uitverkorenes te verower.

Gen.9:12: “ *En God het gesê: Dit is die teken van die verbond wat Ek oprig tussen My en julle en al die lewende wesens wat by julle is, van geslag tot geslag .*

Hierdie teken wat God gee, gaan oor alles wat lewe, rein en onrein. Dit is nog nie die teken om aan sy persoon te behoort, wat die sewende-dag Sabbat sal wees nie. Hierdie teken herinner lewende wesens aan die verbintenis wat hy gemaak het om hulle nooit weer met die water van die vloed te vernietig nie; dit is sy limiet.

Gen.9:13: “ *Ek het my boog in die wolke geplaas, en dit sal 'n teken wees van die verbond tussen My en die aarde ”*

Die wetenskap sal die fisiese oorsaak van die bestaan van die reënboog verduidelik. Dit is 'n uiteensetting van die ligspektrum van sonlig wat op dun lae water of hoë humiditeit val. Almal het opgelet dat die reënboog verskyn wanneer dit reën en die son sy ligstrale gooi. Die feit bly staan dat die reën aan die sonvloed herinner en die sonlig is 'n beeld van die waardevolle, heilsame en strelende lig van God.

Gen.9:14: “ *As Ek wolke bo die aarde versamel, sal die boog in die wolke verskyn; »*

Wolke is dus deur God uitgedink om reën eers na die vloed te skep en terselfdertyd met die beginsel van die reënboog. In ons afskuwelike tye het goddelose mans en vroue egter hierdie onderwerp van die reënboog verdraai en besoedel deur hierdie simbool van die goddelike alliansie op te neem om dit die akroniem en embleem van die samekoms van seksuele perverse te maak. God moet hierin 'n goeie rede vind om hierdie afskuwelike en oneerbiedige mensdom teenoor hom en die menslike spesie te slaan. Die laaste tekens van sy woede sal binnekort verskyn, brand soos vuur en vernietigend soos die dood.

Gen.9:15: “ *En Ek sal dink aan my verbond tussen My en julle en aan al die lewende wesens van alle vlees, en die waters sal nie meer 'n vloed word om alle vlees te vernietig nie .*”

Wanneer ek hierdie woorde van vriendelikheid lees wat uit die mond van God kom, meet ek die paradoks deur te dink aan die woorde wat hy vandag kan sê as gevolg van menslike perversiteit wat die vlak van die antediluviane bereik het.

God sal sy woord bewaar, daar sal geen watervloed meer wees nie, maar vir al die rebelle is 'n vloed van vuur gereserveer vir die oordeelsdag; waaraan die

apostel Petrus ons in 2 Petrus 3:7 herinner het. Maar voor hierdie laaste oordeel, en voor die wederkoms van Christus, sal die kernvuur van die Derde Wêreldoorlog of "6de ^{trompet} " van Openb.9:13 tot 21, kom, in die vorm van veelvuldige en sinistere dodelike "sampoene". , neem die toevlugsoorde van ongelukheid weg wat die groot stede, hoofstede of nie, van planeet Aarde geword het.

Gen.9:16: “ *Die boog sal in die wolk wees; en Ek sal daarna kyk om te dink aan die ewige verbond tussen God en al die lewende wesens, van alle vlees wat op die aarde is .*”

Daardie tyd is ver van ons af en dit kan die nuwe verteenwoordigers van die mensdom laat met die groot hoop om die foute te vermy wat deur die antediluviane begaan is. Maar vandag word hoop nie meer toegelaat nie, want die vrug van die antediluviane verskyn oral onder ons.

Gen.9:17: “ *En God het vir Noag gesê: Dit is die teken van die verbond wat Ek oprig tussen My en alle vlees wat op die aarde is .*”

God beklemtoon die karakter van hierdie verbond wat met “alle vlees” tot stand gebring word. Dit is 'n alliansie wat die mensdom altyd in die kollektiewe sin sal bekommer.

Gen.9:18: “ *Die seuns van Noag wat uit die ark gekom het, was Sem, Gam en Jafet. Gam was die vader van Kanaän .*”

'n Verduideliking word aan ons gegee: " *Gam was die vader van Kanaän* ". Onthou, Noag en sy seuns is almal reuse wat die grootte van die antediluviane gebly het. So sal die reuse voortgaan om te vermeerder, veral in die land "Kanaän", waarop die Hebreërs wat Egipte verlaat, hulle tot hul ongeluk sal ontdek, aangesien die vrees wat deur hul grootte veroorsaak word, hulle sal veroordeel om vir 40 jaar in die woestyn te dwaal en daar sterf.

Gen.9:19: “ *Dit is die drie seuns van Noag, en hulle nageslag het die hele aarde bevolk .*”

Let daarop dat die antediluviane oorspronklik almal 'n enkele man vir hul oorsprong gehad het: Adam. Die nuwe post-diluviaanse lewe is gebou op drie mense, Sem, Cham en Japhet. Die volke van hulle nageslag sal dus **geskei en verdeel word** . Elke nuwe geboorte sal gekoppel word aan sy patriarg, Sem, Gam of Jafet. Die gees van verdeeldheid sal op hierdie verskillende oorsprong staatmaak om mans wat aan hul voorvaderlike tradisies verbonde is, teen mekaar te stel.

Gen.9:20: “ *Noag het die land begin bewerk en wingerdstokke geplant .*”

Hierdie aktiwiteit, alles in ag genome, binne normaliteit, sal nietemin ernstige gevolge hê. Want aan die einde van sy verbouing oes Noag die druiwe en die gearste sap wat geoksideer het, het hy alkohol gedrink.

Gen.9:21: “ *Hy het wyn gedrink en dronk geword en hom in die middel van sy tent ontbloot. »*

Deur beheer oor sy optrede te verloor, glo Noé dat hy alleen is, hy ontbloot homself en stroop homself heeltemal.

Gen.9:22: “ *Ham, die vader van Kanaän, het die naaktheid van sy vader gesien, en hy het hom buite aan sy twee broers vertel. »*

Destyds was die menslike verstand nog baie sensitief vir hierdie naaktheid wat deur die sondige Adam ontdek is. En Cham, geamuseerd en sekerlik 'n bietjie spottend, het die slegte idee om sy visuele ervaring aan sy twee broers te rapporteer.

Gen.9:23: “ *Toe het Sem en Jafet die mantel geneem en dit op hulle skouers gesit en agteruit geloop en die naaktheid van hulle vader bedek; terwyl hulle aangesig afgewend was, het hulle die naaktheid van hulle vader nie gesien nie .”*

Met alle nodige voorsorgmaatreëls het die twee broers hul pa se naakte liggaam bedek.

Gen.9:24: “ *Toe Noag wakker word van sy wyn, hoor hy wat sy jongste seun hom aangedoen het .”*

Die twee broers moes hom dus leer. En hierdie veroordeling sal Noag opgewonde maak wat voel dat sy eer as 'n Vader geskend word. Hy het nie vrywillig alkohol gedrink nie en was die slagoffer van 'n natuurlike reaksie van druiwesap wat mettertyd oksideer en waarvan die suiker in alkohol verander.

Gen.9:25: “ *En hy sê: Vervloek is Kanaän! Laat hom die slaaf wees van die slawe van sy broers! »*

Trouens, hierdie ervaring dien net as 'n voorwendsel vir die skepper-God om oor die nageslag van Noag se seuns te profeteer. Want Kanaän self het niks te doen gehad met die optrede van sy vader Gam nie; hy was dus onskuldig aan sy skuld. En Noag het hom gevloek wat niks gedoen het nie. Die gevestigde situasie begin om 'n beginsel van God se oordeel aan ons te openbaar wat in die tweede van sy tien gebooue in Ekso.20:5 voorkom: “ *Jy mag jou voor hulle nie neerbuig en hulle nie dien nie; want Ek, die HERE jou God, is 'n jaloerse God wat die ongeregtigheid van die vaders besoek aan die kinders tot aan die derde en vierde geslag van die wat My haat .* In hierdie oënskynlike onreg lê al die wysheid van God. Want, dink daaroor, die band tussen seun en pa is natuurlik en die seun sal altyd sy pa se kant kies wanneer hy aangeval word; met seldsame uitsonderings. As God die pa slaan, sal die seun hom haat en sy pa verdedig. Deur die seun, Kanaän, te vloek, straf Noag vir Gam, die vader wat bekommerd is oor die sukses van sy nageslag. En Kanaän, op sy beurt, sal saam met hom die gevolge dra om die seun van Gam te wees. Hy sal dus blywende wrok ervaar teen Noag en die twee seuns wat hy seën: Sem en Jafet. Ons weet reeds dat die nageslag van Kanaän deur God vernietig sal word om Israel, sy volk bevry van Egiptiese slawerny (nog 'n seun van Gam: Mizraim), hulle nasionale grondgebied aan te bied.

Gen.9:26: “ *En hy sê weer: Geloof sy YaHWéH, die God van Sem, en mag Kanaän hulle slaaf wees! »*

Noag profeteer oor sy seuns die plan wat God vir elkeen van hulle het. So sal die nageslag van Kanaän slawe wees van die nageslag van Sem. Cham sal na die suide uitbrei en die Afrika-kontinent bevolk tot by die land van die huidige Israel. Sem sal na die ooste en die suidooste uitbrei en die huidige Arabiese Moslemlande bevolk. Uit Chaldea, die huidige Irak, sal Abraham 'n suiwer Semiet te voorskyn kom. Die geskiedenis bevestig dit, die Afrika van Kanaän was inderdaad die slaaf van die Arabiere wat van Sem afstam.

Gen.9:27: “ *Mag God die besittings van Jafet uitbrei, en laat hom in die tente van Sem woon, en laat Kanaän hulle slaaf wees!* »

Jafet sal noord, oos en wes uitbrei. Vir 'n lang tyd sal die noorde die suide oorheers. Die gekerstende lande van die noorde sal tegniese en wetenskaplike ontwikkeling ervaar wat hulle in staat sal stel om die Arabiese lande van die suide uit te buit en die volke van Afrika, afstammelingen van Kanaän, te verslaaf.

Gen.9:28: “ *Noag het ná die vloed driehonderd-en-vyftig jaar gelewe .*”

Vir 350 jaar kon Noag vir sy tydgenote van die vloed getuig en hulle teen die foute van die antediluviane waarsku.

Gen.9:29: “ *Al die dae van Noag was nege honderd en vyftig jaar; toe is hy dood .*”

In 1656, die jaar van die vloed van Adam, was Noag 600 jaar oud, so hy het in 2006 gesterf sedert Adam se sonde, synde 950 jaar oud. Volgens Gen.10:25, met die geboorte van " *Peleg* ", in 1757, " *is die aarde verdeel* ", deur God as gevolg van die ondervinding van die rebelse rebellie van koning Nimrod en sy toring van Babel. Die verdeeldheid, of **skeiding**, was die gevolg van die verskillende tale wat God aan die volke gegee het sodat hulle sou **skei** en nie meer 'n verenigde blok voor sy aangesig en sy wil vorm nie. Noag het dus die gebeurtenis beleef en hy was op daardie stadium 757 jaar oud.

Toe Noag gesterf het, was Abram reeds gebore (in 1948, 2052 jaar voor die dood van Jesus Christus geleë in die jaar 30 van ons algemene valse kalender), maar hy was in Ur, in Chaldéa, weg van Noag wat in die noorde in die rigting van Berg Ararat.

Gebore in 1948, toe sy pa Térach 70 jaar oud was, het Abram Haran verlaat om op God se bevel te reageer, op die ouderdom van 75 in 2023, d.w.s. 17 jaar na die dood van Noag in 2006. Die geestelike aflos van die alliansie is dus verseker en volbring.

Op die ouderdom van 100, in 2048, word Abram vader van Isak. Hy is in 2123 op die ouderdom van 175 oorlede.

Op die ouderdom van 60, in 2108, het Isak die vader geword van die tweeling Esau en Jakob, volgens Gen.25:26.

Genesis 10

Die skeiding van volke

Hierdie hoofstuk stel ons bekend aan die nageslag van Noag se drie seuns. Hierdie openbaring sal nuttig wees omdat God in sy profesieë altyd na die oorspronklike name van die betrokke gebiede sal verwys. Sommige van hierdie name is maklik identifiseerbaar as huidige name omdat hulle hul hoofwortels bewaar het, voorbeelde: " *Madai* " vir Mede, " *Tubal* " vir Tobolsk, " *Meshech* " vir Moskou.

Gen.10:1: “ *Dit is die nageslag van die seuns van Noag, Sem, Gam en Jafet. Seuns is vir hulle gebore na die sondvloed.* »

Die seuns van Jafet

Gen.10:2: “ *Die seuns van Jafet was: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Meseg en Tiras .* »

“ *Madai* ” is Media; “ *Javan* ”, Griekeland; “ *Tubal* ”, Tobolsk, “ *Meshech* ”, Moskou.

Gen.10:3: “ *Die seuns van Gomer: Ashkenas, Rifat en Togarma.* »

Gen.10:4: “ *Die seuns van Javan: Elisa, Tarsis, Kittim en Dodanim.* »

“ *Tarsis* ” beteken Tarsus; “ *Kittim* ”, Ciprus.

Gen.10:5: “ *Daardeur is die eilande van die nasies bevolk volgens hulle lande, volgens hulle taal, volgens hulle geslagte, volgens hulle nasies.* »

Die uitdrukking “ *die eilande van nasies* ” verwys na die westerse nasies van die huidige Europa en hul groot uitbreidings soos die Amerikas en Australië.

Die akkuraatheid “ *volgens elke persoon se taal* ” sal sy verklaring vind in die ervaring van die Toring van Babel wat in Gen.11 geopenbaar is.

Die seuns van Gam

Gen. 10:6: “ *Die seuns van Gam was: Kus, Misraim, Put en Kanaän.* »

Kus dui Ethiopië aan; “ *Mitzraim* ”, Egipte; “ *Puth* ”, Libië; en “ *Kanaän* ”, hedendaagse Israel of antieke Palestina.

Gen.10:7: “ *Die seuns van Kus was Skeba, Havila, Sabta, Raema en Sabteka. Die seuns van Raema: Seba en Dedan.* »

Gen.10:8: “ *Kus het ook Nimrod verwek; dit was hy wat kragtig op aarde begin word het.* »

Hierdie koning “ *Nimrod* ” sal die bouer wees van die “ *Toring van Babel* ”, die oorsaak van die **skieding** van tale deur God wat mense **skei** en isoleer in volke en nasies volgens Gen.11.

Gen.10:9: “ *Hy was 'n dapper jagter voor YaHWéH; daarom word daar gesê: Soos Nimrod, 'n dapper jagter voor YaHWéH.* »

Gen.10:10: “ *Hy het eers geregeer oor Babel, Ereg, Akkad en Kalne, in die land Sinear.* »

“ *Babel* ” dui antieke Babilon aan; “ *Accad* ”, die antieke Akkadia en die huidige stad Bagdad; “ *Shinear* ”, Irak.

Gen.10:11: “ *Uit daardie land het Assur gekom; hy het Nineve, Rehobot Hir, Kala gebou.* ”

“ *Assur* ” verwys na Assirië. “ *Nineveh* ” het geword wat nou Mosul is.

Gen.10:12: “ *en Resen tussen Nineve en Kala; dis die groot stad.* »

Hierdie drie stede was in die huidige Irak in die noorde en langs die “Tiger”-rivier geleë.

Gen.10:13: “ *Mitzraim het die Ludiete, die Anamiete, die Lehabiete, die Naftuhim verwek,* ”

Gen.10:14: “ *die Patrusim, die Kasluhim, van wie die Filistyne en die Kaftoriete gekom het.* »

Die “*Filistyne*” dui op die huidige Palestyne, wat steeds in oorlog teen Israel is soos in die ou alliansie. Hulle is die seuns van Egipte, nog 'n historiese vyand van Israel tot 1979 toe Egipte 'n alliansie met Israel gesluit het.

Gen.10:15: “*Kanaän was die vader van Sidon, sy eersgeborene, en Het; »*

Gen.10:16: “*en die Jebusiete en die Amoriëte en die Girgasiëte, »*

“*Jebus*” dui Jerusalem aan; die “*Amoriëte*” was die eerste inwoners van die gebied wat God aan Israel gegee het. Alhoewel hulle in die reuse-norm gebly het, het God hulle doodgemaak en hulle deur giftige horings voor sy mense uitgewis om die plek vry te maak.

Gen.10:17: “*die Hewiëte, die Arkiëte, die Siniëte, »*

“*Sonde*” verwys na China.

Gen.10:18: “*die Arvadiëte, die Semariëte, die Hamatiëte. Toe is die families van die Kanaäniete verstrooi. »*

Gen.10:19: “*Die grense van die Kanaäniete was van Sidon, aan die kant van Gerar, tot by Gasa, en aan die kant van Sodom, Gomorra, Adma en Seboim, tot by Lesa. »*

Hierdie antieke name begrens die land van Israel aan die westekant van die noorde af waar Sidon in die suide is waar die huidige Gasa steeds geleë is, en aan die oostekant vanaf die suide, volgens die vestiging van Sodom en Gomorra op die terrein van die “dooie see”, na die noorde waar Seboim geleë is.

Gen. 10:20: “*Dit is die kinders van Gam volgens hulle geslagte, volgens hulle tale, volgens hulle lande, volgens hulle nasies. »*

Die seuns van Sem

Gen.10:21: “*Ook vir Sem, die vader van al die seuns van Heber, en broer van Jafet, die oudste, is seuns gebore. »*

Gen.10:22: “*Die seuns van Sem was: Elam, Assur, Arpaksad, Lud en Aram. »*

“*Elam*” dui op die antieke Persiese mense van die huidige Iran, sowel as die Ariërs van Noord-Indië; “*Assur*”, antieke Assirië van die huidige Irak; “*Lud*”, miskien Lod in Israel; “*Aram*”, die Arameërs van Sirië.

Gen.10:23: “*Die seuns van Aram was: Us, Hul, Geter en Mas. »*

Gen.10:24: “*Arpaksad was die vader van Selag; en Selag was die vader van Heber. »*

Gen.10:25: “*Vir Heber is twee seuns gebore: die naam van een was Peleg, want in sy dae is die land verdeel, en die naam van sy broer was Joktan. »*

Ons vind in hierdie vers die presiesheid: “*want in sy tyd was die aarde verdeeld*”. Ons is aan hom die moontlikheid verskuldig om, in die jaar 1757 van Adam se sonde, die **skeiding** van tale te dateer as gevolg van die poging tot opstandige vereniging deur die oprigting van die toring van Babel. Dit is dus die tyd van die heerskappy van koning Nimrod.

Gen.10:26: “*Joktan het die vader van Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerag,*
”

Gen.10:27: “*Hadoram, Uzal, Dikla, »*

Gen.10:28: “*Obal, Abimael, Skeba, »*

Gen.10:29: “*Ofir, Havila en Jobab. Hulle almal was seuns van Joktan. »*

Gen.10:30: “ *Hulle het gewoon van Mesa af, aan die kant van Sefar, tot by die berg van die ooste.* »

Gen.10:31: “ *Dit is die seuns van Sem volgens hulle geslagte, volgens hulle tale, volgens hulle lande, volgens hulle nasies.* »

Gen.10:32: “ *Dit is die geslagte van die seuns van Noag, volgens hulle geslagte, volgens hulle nasies. En van hulle het die nasies gekom wat ná die vloed oor die aarde versprei het.* »

Genesis 11

Skeiding deur tale

Gen.11:1: “ *Die hele aarde het een taal en dieselfde woorde gehad.*

God herinner hier aan die logiese gevolg van die feit dat die hele mensdom van 'n enkele paartjie afstam: Adam en Eva. Die spreektaal is dus aan alle afstammeling oorgedra.

Gen.11 :2: “ *Terwyl hulle uit die ooste getrek het, het hulle 'n vlakte in die land Sinear gevind en daar gaan woon.*

Aan die “ooste” van die land “Shinear” in die huidige Irak was die huidige Iran. Deur hoër gebiede te verlaat, kom die manne bymekaar in 'n vlakte, goed natgemaak deur die twee groot riviere, "die Eufraat en die Tigris" (Hebreeus: Frat en Hiddekel) en vrugbaar. In sy tyd het Lot, Abraham se broerskind, ook hierdie plek gekies om daar te kom vestig, toe hy van sy oom geskei het. Die groot vlakte sal die bou van 'n groot stad, " *Babel* ", bevoordeel, wat tot die einde van die wêreld bekend sal bly.

Gen.11:3: “ *Hulle het vir mekaar gesê: Kom! Kom ons maak bakstene, en bak dit in die vuur. En die baksteen het hulle as klip gedien, en die bitumen het hulle as sement gedien.*

Die manne wat bymekaargekom het, woon nie meer in tente nie, hulle ontdek die vervaardiging van gevuurde bakstene wat dit moontlik maak om permanente behuisingskonstruksies op te rig. Hierdie ontdekking is aan die oorsprong van alle stede. Tydens hulle slawerny in Egipte sal die vervaardiging van hierdie bakstene, om Ramses vir die Farao te bou, die oorsaak wees van die lyding van die Hebreërs. Die verskil is dat hulle stene nie in 'n vuur gebak sal word nie, maar van grond en strooi gemaak sal word, hulle sal in die brandende son van Egipte gedroog word.

Gen.11:4: “ *En hulle sê weer: Laat ons gaan! Laat ons vir ons 'n stad bou en 'n toring waarvan die top tot aan die hemel reik, en laat ons vir ons 'n naam maak, sodat ons nie oor die hele aarde verstrooi sal word nie.*

Die seuns van Noag en sy nageslag het versprei oor die aarde gewoon, as nomades, en altyd in tente wat aangepas is vir hul reise. God teiken in hierdie openbaring die oomblik wanneer mans vir die eerste keer in die geskiedenis van die mens besluit om hulle op 'n plek en in permanente wonings te vestig, en sodoende die eerste sittende mense uitmaak. En hierdie eerste samekoms lei

daartoe dat hulle verenig om te probeer ontsnap uit die **skeiding** wat aanleiding gee tot argumente, gevegte en sterftes. Hulle het by Noag die boosheid en geweld van die antediluviane geleer; tot die punt dat God hulle moes vernietig. En om die risiko om weer dieselfde foute te maak beter te beheer, dink hulle dat hulle daarin sal slaag om hierdie geweld te vermy deur nou op een plek bymekaar te kom. Die spreekwoord sê: daar is krag in getalle. Sedert die tyd van Babel het al die groot heersers en die groot heerskappye hulle krag op eenheid en samekoms gebaseer. Die vorige hoofstuk het koning Nimrod aangehaal, wat blykbaar die eerste verenigende leier van die mensdom van sy tyd was, juis deur Babel en sy toring te bou.

Die teks spesifiseer: " *'n toring waarvan die top die lug raak* ". Hierdie idee van "aan die hemel raak" dui op die voorneme om by God in die hemel aan te sluit om hom te wys dat mans sonder hom kan klaarkom en dat hulle idees het om hul probleme self te vermy en op te los. Dit is niks meer en niks minder nie as 'n uitdaging aan die skepper God.

Gen.11:5: “ *Yahweh het neergedaal om die stad en die toring te sien wat die mensekinders besig was om te bou .* ”

Dit is slegs 'n beeld wat aan ons openbaar dat God die projek ken van 'n mensdom wat weer deur rebelse gedagtes beziel is.

Gen.11 :6: “ *En YaHWéH het gesê: Kyk, hulle is een volk en het almal een taal, en dit is wat hulle onderneem het; nou sal niks hulle keer om alles te doen wat hulle beplan het nie .* ”

Die situasie in die tyd van Babel word beny deur hedendaagse universaliste wat droom van hierdie ideaal: om 'n enkele volk te vorm en 'n enkele taal te praat. En ons universaliste, soos diegene wat Nimrod bymekaar gemaak het, gee nie om wat God oor hierdie onderwerp dink nie. Maar in 1747 sedert Adam se sonde het God gepraat en sy mening uitgespreek. Soos sy woorde aandui, behaag die idee van die menslike projek hom nie en irriteer hom nie. Daar is egter geen sprake om hulle weer tot niet te maak nie. Maar laat ons daarop let dat God nie die doeltreffendheid van die benadering van die opstandige mensdom betwis nie. Sy het net een nadeel en dit is vir hom: hoe meer hulle bymekaarkom, hoe meer verwerp hulle hom, dien hom nie meer nie, of erger nog, dien valse gode voor sy aangesig.

Gen.11:7: “ *Kom nou! Laat ons afgaan, en laat ons daar hulle taal verwar, sodat hulle mekaar se taal nie meer hoor nie .* ”

God het sy oplossing: " *laat ons hulle taal verwar, sodat hulle nie meer mekaar se taal hoor nie .* " Hierdie aksie het ten doel om 'n goddelike wonderwerk te bewerkstellig. In 'n oomblik druk die mans hulself in verskillende tale uit en verstaan mekaar nie meer nie, hulle word gedwing om van mekaar weg te beweeg. Die gewenste eenheid is **gebreek** . Die **skeiding** van mans, die tema van hierdie studie, is steeds daar, goed bewerkstellig.

Gen.11:8: “ *En die HERE het hulle daarvandaan oor die hele aarde verstrooi; en hulle het opgehou om die stad te bou .* ”

Diegene wat dieselfde taal praat, groepeer saam en beweeg weg van ander. Dit is dus na hierdie ervaring van “ *tale* ” dat die mense hulle op verskillende plekke gaan vestig waar hulle stede van klippe en bakstene sal vind. Nasies sal

gevorm word en om hulle foute te straf, sal God hulle teen mekaar kan stel. " *Babel* " se poging om universele vrede te vestig, het misluk.

Gen.11:9: “ *Daarom is hulle naam Babel genoem, omdat die HERE daar die taal van die hele aarde verwar het, en van daar af het die HERE hulle oor die hele aarde verstrooi* ” .

Die naam “Babel” wat “verwarring” beteken, verdien om bekend te word omdat dit aan mense getuig hoe God gereageer het op hulle poging tot universele vereniging: “ *die verwarring van tale* ”. Die les was bedoel om die mensdom te waarsku, tot aan die einde van die wêreld, aangesien God hierdie ervaring wou openbaar in sy getuienis, wat aan Moses gedikteer is, wat dus die eerste boeke van sy heilige Bybel geskryf het wat ons vandag nog lees. God hoef dus nie geweld teen die rebelle van daardie tyd te gebruik nie. Maar dit sal nie dieselfde wees nie, aan die einde van die wêreld waar, die voortplanting van hierdie universele byeenkoms wat deur God veroordeel is, die laaste oorlewende rebelle na die Derde Wêreldoorlog vernietig sal word deur die glorieryke wederkoms van Jesus Christus. Hulle sal dan met “sy toorn” te doen kry, nadat hulle boonop die besluit geneem het om sy laaste uitverkorenes dood te maak, want hulle sal getrou gebly het aan sy geheiligde Sabbat sedert sy skepping van die wêreld. Die les wat deur God gegee is, is nooit deur die mensdom nagekom nie en voortdurend oor die hele aarde is groot stede gevorm totdat God hulle deur ander volke of deur grootskaalse dodelike epidemies laat vernietig het.

Die nageslag van Sem

Teenoor Abraham, die vader van gelowiges en huidige monoteïstiese godsdienste

Gen.11:10: “ *Dit is die nageslag van Sem. Sem, honderd jaar oud, het Arpacchad verwek, twee jaar na die vloed .* ”

Seun van Sem, Arpacshad is gebore in 1658 (1656 + 2)

Gen.11:11: “ *Sem het ná die geboorte van Arpakchad vyf honderd jaar gelewe; en hy het seuns en dogters verwek .* ”

Sem is in 2158 oorlede op die ouderdom van 600 (100 + 500)

Gen.11:12: “ *Arpakchad, vyf en dertig jaar oud, het die vader geword van Selag .* ”

Seun van Arpacschad, Schélach is gebore in 1693 (1658 + 35).

Gen.11:13: “ *Arpakchad het ná die geboorte van Selag vier honderd en drie jaar gelewe; en hy het seuns en dogters verwek .* ”

Arpacschad is in 2096 oorlede in die ouderdom van 438 (35 + 403)

Gen.11:14: “ *Sjelag, dertig jaar oud, het die vader van Heber .* ”

Héber is gebore in 1723 (1693 + 30)

Gen.11:15: “ *Selak het ná die geboorte van Heber vier honderd en drie jaar gelewe; en hy het seuns en dogters verwek .* ”

Schélach is in 2126 (1723 + 403) oorlede in die ouderdom van 433 (30 + 403)

Gen.11:16: “ *Heber, vier en dertig jaar oud, het die vader van Peleg .* ”

Péleg is gebore in 1757 (1723 + 34). **Ten tyde van sy geboorte, volgens Gen.10:25, was "die aarde verdeel " deur die spreektaal wat deur God geskep is om die manne wat in Babel vergader het, te verdeel en te skei.**

Gen.11:17: “ *Ná die geboorte van Peleg het Heber vierhonderd-en-dertig jaar gelewe; en hy het seuns en dogters verwek .* ”

Héber is in 2187 (1757 + 430) oorlede in die ouderdom van 464 (34 + 430)

Gen.11:18: “ *Peleg, dertig jaar oud, het Rehu verwek* ” .

Rehu is gebore in 1787 (1757 + 30)

Gen.11:19: “ *Peleg het ná die geboorte van Rehu twee honderd en nege jaar gelewe; en hy het seuns en dogters verwek .* ”

Péleg is in 1996 (1787 + 209) in die ouderdom van 239 (30 + 209) oorlede. Neem kennis van die brutale verkorting van die lewe, waarskynlik as gevolg van die rebellie van die Toring van Babel wat in sy tyd volbring is.

Gen.11:20: “ *Rehu, twee en dertig jaar oud, het Serug verwek* ” .

Serug is gebore in 1819 (1787 + 32)

Gen.11:21: “ *Rehu het ná die geboorte van Serug twee honderd en sewe jaar gelewe; en hy het seuns en dogters verwek .* ”

Rehu is in 2096 (1819 + 207) oorlede in die ouderdom van 239 (32 + 207)

Gen.11:22: “ *Serug, dertig jaar oud, het Nahor verwek* ” .

Nachor is gebore in 1849 (1819 + 30)

Gen.11:23: “ *Serug het ná die geboorte van Nahor twee honderd jaar gelewe; en hy het seuns en dogters verwek .* ”

Serug is in 2049 oorlede (1849 + 200) op die ouderdom van 230 (30 + 200)

Gen.11:24: “ *Nahor, nege en twintig jaar oud, het die vader van Tera .*

Térach is gebore in 1878 (1849 + 29)

Gen.11:25: “ *Ná die geboorte van Tera het Nahor honderd en negentien jaar gelewe; en hy het seuns en dogters verwek .* ”

Nachor is in 1968 (1849 + 119) oorlede in die ouderdom van 148 (29 + 119)

Gen.11:26: “ *Tera, sewentig jaar oud, was die vader van Abram, Nahor en Haran* ” .

Abram is gebore in 1948 (1878 + 70)

Abram sal sy eerste wettige seun, Isak, hê wanneer hy 100 jaar oud is, in 2048 , volgens Gen.21:5:" Abraham was honderd jaar oud toe sy seun Isak gebore is ."

Abram sal in 2123 sterf op die ouderdom van 175 , volgens Gen.25:7: “ Dit is die dae van die jare van Abraham se lewe: hy het honderd vyf en sewentig jaar gelewe » .

Gen.11:27: “ *Dit is die nageslag van Tera. Tera was die vader van Abram, Nahor en Haran. Haran het Lot verwek .*

Let op dat Abram die oudste van Tera se drie seuns is. Dit is dus hy wat gebore is toe sy vader Tera 70 jaar oud was, soos in vers 26 hierbo gespesifiseer.

Gen.11:28: “ *En Haran het gesterwe voor sy vader Tera, in die land van sy geboorte, in Ur van die Chaldeërs .*

Hierdie dood verklaar waarom Lot Abram later op sy reise sal vergesel. Abram het hom onder sy beskerming geneem.

Dit was in Ur in Chaldéa dat Abram gebore is en dit was in Babilonië in Chaldéa dat opstandige Israel in ballingskap gelei sou word in die tyd van die profeet Jeremia en die profeet Daniël.

Gen.11:29: " Abram en Nahor het vroue geneem: die naam van Abram se vrou was Sarai, en die naam van Nahor se vrou was Milka, die dogter van Haran, die vader van Milka en die vader van Jiska .

Die alliansies van hierdie tyd is baie bloedverwant: Nachor het met Milcah, die dogter van sy broer Haran, getrou. Dit was die norm en gehoorsaamheid aan 'n plig wat bedoel was om die suiwerheid van die ras van die nageslag te bewaar. Op sy beurt sal Isak sy dienaar stuur om 'n vrou vir sy seun Isak in die nabye familie van Laban die Arameër te soek.

Gen.11:30: “ *Sarai was onvrugbaar: sy het geen kinders gehad nie .*

Hierdie steriliteit sal die skepper-God toelaat om sy skeppingskrag te openbaar; dit deur haar in staat te stel om geboorte te gee aan 'n kind wanneer sy amper honderd jaar oud sal wees soos haar man Abram. Hierdie steriliteit was op profetiese vlak nodig, want Isak word voorgestel as die tipe van die nuwe Adam wat Jesus Christus in sy tyd sal inkarneer; beide mans was in hul tyd die " *seuns van die goddelike belofte*". Dit is dus altyd vanweë sy profetiese rol as “seun van God” dat hy nie self sy vrou sal kies nie, want in Jesus se vlees is dit God wat sy apostels en sy dissipels kies, naamlik die Vader Gees wat in hom is. en wie hom lewend maak.

Gen.11:31: “ Tera het sy seun Abram geneem en Lot, die seun van Haran, sy seun se seun, en Sarai sy skoondogter, die vrou van sy seun Abram. Hulle het saam van Ur van die Chaldeërs na die land Kanaän gegaan. Hulle het in Haran gekom en daar gaan woon .

Die hele gesin, Abram ingesluit, het hulle in die noorde van die land, in Charan, gevestig. Hierdie eerste beweging lei hulle om nader aan die plek van die geboorte van die mensdom te kom. Hulle **skei hulle af** van die groot stede, reeds baie bevolk en reeds baie opstandig, van die vrugbare en welvarende vlakke.

Gen.11:32: “ *Die dae van Tera was twee honderd en vyf jaar; en Tera het in Haran gesterwe .*

Gebore in 1878, is Térach in 2083 op die ouderdom van 205 oorlede.

Aan die einde van die bestudering van hierdie hoofstuk, laat ons daarop let dat die projek om lewensverwagting tot 120 jaar te verminder goed op pad na sukses is. Tussen die "600 jaar" van Sem en die "148 jaar" van Nahor of die "175 jaar" van Abraham, is die verkorting van die lewe duidelik. Ongeveer 4 eeue later sal Moses vir presies 120 jaar lewe. Die nommer wat deur God aangehaal word, sal as 'n voltooide model verkry word.

In die ervaring wat Abraham beleef het, wys God wat hy self gereed is om te doen om die lewens van sy uitverkorenes wat hy uit al sy menslike skepsele kies, te verlos volgens of hulle sy beeld van hom bewaar. In hierdie historiese toneel is Abraham God in Vader, Isak, God in Seun en die vervulling sal in Jesus

Christus gemaak word en op sy vrywillige offer sal die nuwe verbond gebore word.

Genesis 12

Skeiding van Aardse Familie

Gen.12:1: “ *Yahweh het vir Abram gesê: Gaan uit jou land, uit jou vaderland en uit jou vader se huis, na die land wat Ek jou sal wys .* ”

In opdrag van God gaan Abram sy aardse familie, sy vader se huis verlaat, en ons moet in hierdie volgorde die geestelike betekenis sien wat God in Gen.2:24 gegee het aan sy woorde wat gesê het: “ *C 'Daarom sal 'n mens verlaat sy vader en sy moeder en sal sy vrou aankleef, en hulle sal een vlees word !* Abram moet “ *sy vader en moeder verlaat* ” om die profetiese geestelike rol van Christus te betree vir wie slegs die “*Bruid*”, sy vergadering van uitverkorenes, tel. Vleeslike bande is struikelblokke vir geestelike vooruitgang wat die uitverkorenes moet vermy, om daarin te slaag om, in 'n simboliese beeld, “ *een vlees* ” te maak met Jesus Christus, die skepper God YaHWéH.

Gen.12:2: “ *Ek sal jou 'n groot nasie maak en jou seën; Ek sal jou naam groot maak, en jy sal 'n bron van seën wees .* ”

Abram sal die eerste van die aartsvaders van die Bybel word, wat deur monoteïste erken word as die “vader van gelowiges”. Hy is ook in die Bybel, die eerste dienaar van God wie se besonderhede van sy lewe gevolg en lank geopenbaar sal word.

Gen.12:3: “ *Ek sal seën die wat jou seën, en die wat jou vervloek, sal Ek vervloek; en al die geslagte van die aarde sal in jou geseën word .* ”

Abram se reis en ontmoetings sal bewys hiervan lewer en reeds in Egipte toe Farao by Sarai wou slaap, omdat hy geglo het dat sy sy suster was volgens wat Abram gesê het om sy lewe te beskerm. In 'n visioen het God hom laat weet dat Sara die vrou van 'n profeet was en hy het amper gesterf.

Die tweede deel van hierdie vers, “ *al die geslagte van die aarde sal in jou geseën word* ”, sal sy vervulling vind in Jesus Christus, seun van Dawid uit die stam van Juda, seun van Israel, seun van Isak, seun van Abram. Dit is op Abram dat God sy twee opeenvolgende alliansies sal bou wat die standarde van sy redding bied. Omdat hierdie standarde moes ontwikkel om van die simboliese tipe na die werklike tipe te beweeg; volgens of die sondige mens voor Christus of na hom lewe.

Gen.12:4: “ *Abram het gegaan, soos YaHWéH hom gesê het, en Lot het saam met hom gegaan. Abram was vyf-en-sewentig jaar oud toe hy uit Haran gekom het .* ”

Op 75 jaar oud het Abram reeds 'n lang ervaring van die lewe. Ons moet hierdie ervaring opdoen om na God te luister en te soek; wat gedoen word nadat die vloeke van die mensdom van hom geskei ontdek is. As God hom geroep het, is dit omdat Abram na hom gesoek het, so wanneer God homself aan hom openbaar, haas hy hom om hom te gehoorsaam. En hierdie heilsame

gehoorsaamheid sal bevestig en aan sy seun Isak herinner word in hierdie vers wat in Gen.26:5 aangehaal word: " **omdat Abraham na my stem geluister en my gebooië, my gebooië, my insettinge en my wette gehou het .**" Abram kon hierdie dinge net bewaar het as God dit aan hom voorgehou het. Hierdie getuigenis van God openbaar aan ons dat baie dinge wat nie in die Bybel genoem word nie, bereik is. Die Bybel bied vir ons net 'n opsomming van die lang bestaan van menseleuens. En 'n man se lewe van 175 jaar, net God kan sê wat sy geleef het minuut vir minuut, sekonde vir sekonde, maar vir ons is 'n opsomming van die noodsaaklike genoeg.

Dus, God se seën wat aan Abram gegee is, berus op sy gehoorsaamheid, en al ons studie van die Bybel en sy profesieë sou tevergeefs wees as ons nie die belangrikheid van hierdie gehoorsaamheid verstaan het nie, want Jesus Christus het vir ons syne as voorbeeld gegee en gesê in Johannes 8: 29: " *Hy wat my gestuur het, is by my; hy het my nie alleen gelaat nie, want ek doen altyd wat hom behaag .*" Dit is dieselfde met enigiemand; enige goeie verhouding word bereik deur " *wat aangenaam is* " te doen aan die een wat jy wil behaag. Daarom is geloof, of dit nou ware godsdiens, nie 'n komplekse ding nie, maar 'n eenvoudige tipe verhouding wat vir God en vir jouself aangenaam gemaak word.

In ons eindtyd is die teken wat na vore kom dié van die ongehoorsaamheid van kinders teenoor hul ouers en teenoor nasionale owerhede. God organiseer hierdie dinge om volwassenes wat opstandig, ondankbaar of onverskillig teenoor hom is, te laat ontdek wat hy self ervaar as gevolg van hul boosheid. So, die aksies wat deur God geskep is, skree baie harder as uitroepe en toesprake, om sy regverdige verontwaardiging en regverdige verwyte uit te druk.

Gen.12:5: " *Abram het Sarai, sy vrou, en Lot, sy broer se seun, geneem, met al die goed wat hulle gehad het en die diensknegte wat hulle in Haran verkry het. Hulle het vertrek om na die land Kanaän te gaan, en hulle het na die land Kanaän gekom .*"

Charan is noordoos van Kanaän geleë. Abram gaan dus van Haran na die weste, dan na die suide, en hy gaan Kanaän binne.

Gen.12:6: " *Abram het deur die land getrek na 'n plek met die naam van Sigem, na die terpentynbome van More. Die Kanaäniete was toe in die land .*"

Moet ons dit onthou? " *Die Kanaäniete* " is reuse, maar wat dan van Abram self? Want die vloed was nog baie naby en Abram kon heel moontlik so groot soos 'n reus gewees het. Wanneer hy Kanaän binnegaan, rapporteer hy nie die teenwoordigheid van hierdie reuse nie, wat logies is as hy self nog in hierdie norm is. Deur suid af te dal, steek Abram die huidige Galilea oor en kom in die huidige Samaria, by Sigem aan. Hierdie land van Samaria sal 'n plek van evangelisasie wees wat deur Jesus Christus bevoordeel word. Daar sal hy geloof vind in die "Samaritaanse vrou" en haar gesin, by wie vir die eerste keer, tot hul groot verbasing, 'n Jood toegelaat is om in te gaan.

Gen.12:7: " *Die HERE het aan Abram verskyn en gesê: Aan jou nageslag sal Ek hierdie land gee. En Abram het daar 'n altaar gebou vir YaHWéH wat aan hom verskyn het .*"

God het die hedendaagse Samaria eers gekies om homself aan Abram te wys wat hierdie ontmoeting sal heilig deur 'n altaar daar te bou, 'n profetiese

simbool van die kruis van Christus se marteling. Hierdie keuse dui op 'n skakel na die toekomstige evangelisasie van die land deur Jesus Christus en sy apostels. Dit is van hierdie plek af dat God hom aankondig dat hy hierdie land aan sy nageslag sal gee. Maar watter een, die Jood of die Christen? Ten spyte van die historiese feite ten gunste van die Jode, lyk dit of hierdie belofte Christus se uitverkorenes vir vervulling in die nuwe aarde raak; want Christus se uitverkorenes is ook volgens die beginsel van regverdigmaking deur geloof die saad wat aan Abram beloof is.

Gen.12:8: “ *Hy het daarvandaan opgetrek na die berg oos van Bet-el, en hy het sy tente opgeslaan met Bet-el aan die westekant en Ai aan die oostekant. Hy het ook daar 'n altaar vir YaHWéH gebou en die Naam van YaHWéH aangeroep .”*

In die suide het Abram in die berge tussen Bet-el en Ai kamp opgeslaan. God spesifiseer die oriëntasie van die twee stede. Bet-el beteken "huis van God" en Abram plaas dit aan die westekant, in die oriëntasie wat aan die tabernakel en die tempel van Jerusalem gegee sal word, sodat die amptenare, wanneer hulle ingaan na die heiligheid van God, sy huis, sy rug draai na die opkomende son wat opkom in die ooste, die ooste. In die ooste is die stad Aï wie se wortel beteken: stapel klip, ruïne of heuwel en monument. God openbaar sy oordeel aan ons: oorkant die ingang van die uitverkorenes in die huis van God is aan die oostekant net puinhoop en hope klippe. In hierdie beeld het Abram die twee paaie na vryheid voor hom oopgemaak: na die weste, Bet-el en die lewe of, na die ooste, Ai en die dood. Gelukkig het hy reeds die lewe saam met YaHWéH gekies.

Gen.12:9: “ *Abram het sy reise voortgesit en opgetrek na die suide .”*

Let op dat Abram in hierdie eerste deurkruising van Kanaän nie na “Jebus” gaan nie, die naam van die toekomstige stad van Dawid: Jerusalem, wat dus totaal deur hom geïgnoreer word.

Gen.12:10: “ *Daar was hongersnood in die land; en Abram het na Egipte afgetrek om daar as vreemdeling te vertoef, want die hongersnood was groot in die land .”*

Soos die geval sou wees, in die tyd toe Josef seun van Jakob, Israel, die eerste visier van Egipte geword het, was dit die hongersnood wat Abram na Egipte gebring het. Die ervarings wat hy daar gehad het, word in die res van die verse van hierdie hoofstuk weergegee.

Abram is 'n vreedsame en selfs bang man. Omdat hy bang was om vermoor te word om sy vrou Saraï, wat baie mooi was, te neem, het hy besluit om haar as sy suster voor te hou, 'n halwe waarheid. Deur hierdie listigheid het Farao hom behaag en hom bedek met goed wat hom rykdom en mag sal gee. Dit verkry, God tref Farao met plaë en hy leer dat Sarai sy vrou is. Hy jaag dan vir Abram wat Egipte ryk en magtig verlaat. Hierdie ervaring voorspel die verblyf van die Hebreërs wat, nadat hulle die slawe van Egipte was, dit sal verlaat met sy goud en sy rykdom. En hierdie krag sal binnekort vir hom baie nuttig wees.

Genesis 13

Abram se skeiding van Lot

Toe hy uit Egipte teruggekeer het, het Abram, sy gesin en Lot, sy broerskind, teruggekeer na Bet-el na die plek waar hy 'n altaar opgerig het om God aan te roep. Terwyl hulle almal in hierdie plek is tussen Bet-el en Ai be, tussen “die huis van God” en die “ruin”. Na aanleiding van rusies tussen hulle dienaars, skei Abram van Lot aan wie hy die keuse gee van die rigting wat hy wil inslaan. En Lot het die geleentheid gebruik om die vlakte te kies en sy vrugbaarheid wat voorspoed beloof. Vers 10 sê: “ *Lot het sy oë opgeslaan en die hele Jordaanvlakte gesien wat heeltemal nat was. Voordat die HERE Sodom en Gomorra vernietig het, was dit tot by Soar 'n tuin van die HERE, soos Egipteland* . Sodoende kies hy “ruïne” en sal dit ontdek wanneer God met vuur en swawel die stede van hierdie vallei wat vandag gedeeltelik deur die “Dooie See” bedek is, slaan; straf waaruit hy met sy twee dogters sal ontsnap, danksy die genade van God wat twee engele sal stuur om hom te waarsku en hom te laat Sodom verlaat waar hy sal woon. Ons lees in vers 13: “ *Die mense van Sodom was goddeloos en groot sondaars teen YaHWéH.*”

Abram bly dus, naby Bet-el, “die huis van God” in die berg.

Gen.13:14 tot 18: “ *Nadat Lot van hom geskei het, het die HERE vir Abram gesê: Slaan jou oë op, en van waar jy is, kyk na die noorde en die suide, na die ooste en die weste; want die hele land wat jy sien, sal Ek aan jou en jou nageslag gee vir ewig. Ek sal jou nageslag maak soos die stof van die aarde , sodat as iemand die stof van die aarde kan tel , jou nageslag ook getel sal word. Staan op, reis die lengte en breedte van die land; want Ek sal dit aan jou gee . Abram het sy tente opgeslaan en kom woon tussen die eike van Mamre wat naby Hebron lê. En hy het daar 'n altaar vir YaHWéH gebou .”*

Nadat hy die keuse aan Lot oorgelaat het, ontvang Abram die deel wat God vir hom wil gee en daar hernu hy weer sy seëninge en sy beloftes. Die vergelyking van sy “saad” met die “stof van die aarde”, oorsprong en einde van die menslike siel, liggaam en gees, volgens Gen.2:7, sal bevestig word deur dié van die “sterre van die hemel” in Gen. .15:5.

Genesis 14

Skeiding deur mag

Vier konings uit die ooste kom om oorlog te voer teen die vyf konings van die vallei waar Sodom geleë is, waarin Lot woon. Die vyf konings word geslaan en gevange geneem sowel as Lot. Gewaarsku, Abram kom hom te hulp en bevry al die gevange gyselaars. Kom ons let op die belangstelling van die vers wat volg.

Gen.14:16: “ *Hy het al die rykdom teruggebring; hy het ook sy broer Lot teruggebring met sy goed, sowel as die vroue en die mense .”*

In werklikheid was dit net vir Lot dat Abram ingegryp het. Maar deur die feite te vertel, verberg God hierdie werklikheid om sy smaad op te roep teenoor Lot wat die slegte keuse gemaak het om in die stad van die goddelose te woon.

Gen.14:17: “ *Nadat Abram as oorwinnaars terugkeer het van Kedorlaomer en van die konings wat saam met hom was, het die koning van Sodom uitgegaan hom tegemoet in die dal van Shawe, dit is die dal van die koning .*”

Die wenner moet bedank word. Die woord “Shavéh” beteken: eenvoudig; presies wat Lot verlei het en sy keuse beïnvloed het.

Gen.14:18: “ *Melgisedek, koning van Salem, het brood en wyn gebring: hy was priester van die Allerhoogste God* ”.

Hierdie koning van Salem was “ *priester van die Allerhoogste God* ”. Sy naam beteken: “my Koning is Geregtheid”. Sy teenwoordigheid en sy ingryping lewer bewys van 'n kontinuïteit van aanbidding van die ware God op aarde sedert die einde van die sondvloed wat steeds baie teenwoordig is in die gedagtes van mense van Abram se tyd. Maar hierdie aanbidders van die ware God weet niks van die reddingsprojek wat God sal openbaar deur die profetiese ervarings wat deur Abram en sy nageslag geleef het nie.

Gen.14:19: “ *En hy het Abram geseën en gesê: Geseënd is Abram deur die Allerhoogste God, Here van hemel en aarde!* »

Die seën van hierdie amptelike verteenwoordiger van God bevestig verder die seën wat God direk aan Abram persoonlik gegee het.

Gen.14:20: “ *Geloofd sy die Allerhoogste God wat u vyande in u hand oorgegee het! En Abram het hom 'n tiende van alles gegee .*”

Melgisedek seën Abram maar is versigtig om nie sy oorwinning aan hom toe te skryf nie; hy skryf dit toe aan “ *die Allerhoogste God wat het sy vyande in sy hand oorgegee* . En, ons het 'n konkrete voorbeeld van Abram se gehoorsaamheid aan die wette van God aangesien hy “ *tiendes van alles gegee het* ” aan Melgisedek wie se naam beteken: “My Koning is Geregtheid”. Hierdie wet van tiendes het dus reeds bestaan sedert die einde van die sondvloed op aarde en waarskynlik selfs voor die “vloed”.

Gen.14:21: “ *Die koning van Sodom het vir Abram gesê: Gee vir my mense, en neem vir jou die rykdom .*”

Die koning van Sodom is verskuldig aan Abram wat sy volk verlos het. Hy wil dus koninklik betaal vir sy diens.

Gen.14:22: “ *Abram antwoord die koning van Sodom: Ek hef my hand op na YaHWéH, die Allerhoogste God, Here van hemel en aarde:* ”

Abram benut die situasie om die perverse koning te herinner aan die bestaan van “ *YaHWéH, die Allerhoogste God* ”, die unieke “ *Meester van hemel en aarde* ”; wat hom die enigste eienaar maak van al die rykdom wat die koning deur sy boosheid verkry.

Gen.14:23: “ *Ek sal niks neem wat joune is nie, selfs nie 'n draad of 'n skoenstring nie, sodat jy nie sê: Ek het Abram ryk gemaak nie. Niks vir my nie!* »

In hierdie gesindheid getuig Abram aan die koning van Sodom dat hy net na hierdie oorlog gekom het om sy broerskind Lot te red. Abram veroordeel soos God hierdie koning wat in boosheid, verdraaiing en geweld leef. En hy maak dit vir hom duidelik deur sy onwaardig verkrygde rykdom te weier.

Gen.14:24: “ *Net wat die jongmanne geëet het, en die deel van die manne wat saam met my gewandel het, Aner, Eskol en Mamre, hulle sal hulle deel neem .*”

Maar hierdie keuse van Abram gaan net oor hom, die man dienaar van God, en sy dienaars kan hul deel van die rykdom wat aangebied word, neem.

Genesis 15

Skeiding deur Verbond

Gen.15:1: “ *Ná hierdie gebeure het die woord van die HERE in 'n gesig tot Abram gekom, en hy het gesê: Abram, wees nie bevrees nie; Ek is jou skild, en jou loon sal baie groot wees .*”

Abram is 'n vreedsame man wat in 'n wrede wêreld leef, ook in 'n visioen God, sy vriend YaHWéH, kom verseker hom: “ *Ek is jou skild, en jou beloning sal baie groot wees*”.

Gen.15:2: “ *Abram antwoord: Here YaHWéH, wat sal U my gee? Ek gaan sonder kinders; en die erfgenaam van my huis is Eliëser van Damaskus .*”

Abram het lank gely dat hy nie 'n pa kon wees nie weens die steriliteit van Sarai, sy wettige vrou. En hy weet dat wanneer hy sterf, 'n nabye familielid sy eiendom sal erf: “ *Eliëser van Damaskus* ”. Kom ons let terloops op hoe oud hierdie stad “ *Damaskus* ” in Sirië is.

Gen.15:3: “ *En Abram sê: Kyk, jy het my geen nageslag gegee nie, en hy wat in my huis gebore is, sal my erfgenaam wees .*”

Abram verstaan nie die beloftes wat vir sy nageslag gemaak is nie, aangesien hy nie het nie, omdat hy kinderloos is.

Gen.15:4: “ *Toe het die woord van Yahweh tot hom gekom: Hy sal nie jou erfgenaam wees nie, maar hy wat uit jou liggaam kom, sal jou erfgenaam wees .*”

God sê vir hom dat hy waarlik die vader van 'n kind sal word.

Gen.15:5: “ *En toe Hy hom uitgebring het, sê Hy: Kyk na die hemel en tel die sterre, as jy hulle kan tel. En hy sê vir hom: Dit sal jou saad wees .*”

By geleentheid van hierdie visioen wat aan Abram gegee is, openbaar God aan ons 'n simboliese sleutel tot die betekenis wat hy geestelik aan die woord “ *ster* ” gee. Oorspronklik aangehaal in Gen.1:15, het “ *die ster* ” die rol om “ *die aarde te verlig* ” en hierdie rol is reeds dié van Abram wat God vir hierdie doel geroep en afgesonder het, maar dit sal ook dié van alle gelowiges wees wat sal aanspraak maak op sy geloof en sy diens vir God. Let daarop dat volgens Dan.12:3 die status van “ *sterre* ” aan die uitverkorenes gegee sal word by hulle intog in die ewigheid: “ ***Die verstandiges sal skyn soos die glans van die hemel, en die wat geregtigheid leer, aan die menigte. sal skyn soos die sterre, vir ewig en altyd .***” Die beeld van die “ *ster* ” word bloot aan hulle toegeskryf as gevolg van hulle keuse deur God.

Gen.15:6: “ ***Abram het op YaHWéH vertrou, wat hom dit as geregtigheid gereken het .***”

Hierdie verskursus vorm die amptelike element van die definisie van geloof en die beginsel van regverdigmaking deur geloof. Want geloof is niks anders as verligte, geregverdigde en waardige vertrou nie. Vertrou in God is slegs legitiem in verligte kennis van sy wil en van alles wat vir hom welgevallig is, waarsonder dit onwettig word. Om God te vertrou, is om te glo dat Hy slegs diegene seën wat Hom gehoorsaam, na die voorbeeld van Abram en die volmaakte voorbeeld van Jesus Christus.

Hierdie oordeel van God oor Abram profeteer die een wat hy sal bring aan almal wat soos hy sal optree, in dieselfde gehoorsaamheid aan die goddelike waarheid wat in hulle tyd voorgestel en geëis word.

Gen.15:7: “*Die HERE het weer vir hom gesê: **Ek is die HERE wat jou uit Ur van die Chaldeërs uitgelei het om jou hierdie land te gee om in besit te neem .***

As 'n aanhef tot die aanbidding van sy verbond met Abram, herinner God vir Abram dat hy hom uit Ur van die Chaldeërs gebring het. Hierdie formule is geskoei op die aanbidding van die eerste van God se “tien gebooie” wat in Exo.20:2 aangehaal word: “**Ek is YaHWéH, jou God, wat jou uit Egipteland, uit die slawehuis , uitgelei het**” .

Gen.15:8: “*Abram antwoord: Here YaHWéH, wat sal ek weet dat ek dit in besit sal neem? »*

Abram vra YaHWéH vir 'n teken.

Gen.15:9: “*En YaHWéH sê vir hom: Neem 'n drie jaar oud vers, 'n drie jaar oud bok, 'n drie jaar oud ram, 'n tortelduif en 'n jong duif .*

Gen.15:10: “*Abram het al hierdie diere geneem, hulle in die middel gesny en elke stuk oorkant die ander neergesit; maar hy het nie die voëls gedeel nie .*

God se reaksie en Abram se optrede vereis verduideliking. Hierdie offerseremonie is gebaseer op die idee van deel wat betrekking het op die twee partye wat 'n alliansie aangaan, dit wil sê: kom ons deel saam. Die diere wat in die middel gesny is, simboliseer die liggaam van Christus wat, synde een, geestelik tussen God en sy uitverkorenes gedeel sal word. Die skape is die beeld van die mens en van Christus maar die voëls het nie hierdie beeld van die mens wat die Christus sal wees wat deur God gestuur is nie. Dit is hoekom hulle as 'n hemelse simbool in die verbond voorkom, maar nie afgesny word nie. Jesus se versoening vir sonde sal net vir die aardse uitverkorenes behaaglik wees, nie vir die hemelse engele nie.

Gen 15:11: “*Die roofvoëls het op die karkasse geval; en Abram het hulle verdryf .”*

In die projek wat deur God geprofeteer is, sal slegs die lyke van die goddeloses en rebelle as voedsel aan die roofvoëls oorgelewer word by die wederkoms in heerlijkheid van Christus, die Verlosser. In die eindtyd sal hierdie lot nie diegene raak wat 'n verbond met God sluit in Christus en deur sy wette nie. Omdat die lyke van diere wat so ontbloot is van baie groot heiligheid vir God en vir Abram is. Abram se gebaar is geregverdig omdat die feite nie die profesie oor die toekoms en finale lot van die heiligheid van Christus moet weerspreek nie.

Gen.15:12: “*Teen sonder het 'n diepe slaap op Abram geval; en kyk, vrees en groot duisternis het oor hom gekom .”*

Hierdie slaap is nie normaal nie. Dit is 'n " *diepe slaap* ", soos die een waarin God Adam gedompel het om 'n vrou te vorm, sy " *hulp* ", uit een van sy ribbes. As deel van die alliansie wat hy met Abram sluit, sal God aan hom die profetiese betekenis openbaar wat gegee word aan hierdie " *hulp* " wat die voorwerp van God se liefde in Christus sal wees. Trouens, net in die skyn, laat God hom sterf om sy ewige teenwoordigheid binne te gaan, en verwag dus sy toetrede tot die ewige lewe, dit wil sê in die ware lewe, volgens die beginsel dat geen mens God kan sien en lewe nie.

Die " *groot duisternis* " beteken dat God hom blind maak vir die aardse lewe om in sy gedagtes virtuele beelde van 'n profetiese aard te konstrueer, insluitend die verskyning en teenwoordigheid van God self. So in duisternis gedompel, voel Abram 'n wettige " *vrees* ". Verder onderstreep dit die formidabele karakter van die skepper-God wat met hom praat.

Gen.15:13: " *En YaHWéH het vir Abram gesê: Weet dat jou nageslag vreemdelinge sal wees in 'n land wat hulle nie sal wees nie; hulle sal daar verslaaf wees, en hulle sal vierhonderd jaar lank verdruk word.* "

God kondig aan Abram die toekoms aan, die lot wat vir sy nageslag gereserveer is.

"... *jou nageslag sal vreemdelinge wees in 'n land wat hulle nie sal wees nie* ": dit is Egipte.

"... *hulle sal daar verslaaf word* ": by die verandering van 'n nuwe Faraó wat Josef nie geken het nie, die Hebreëus wat grootvisier van sy voorganger geword het. Hierdie verslawing sal in die tyd van Moses bewerkstellig word.

"... *en hulle sal vierhonderd jaar lank verdruk word* ": Dit gaan nie net oor Egiptiese onderdrukking nie, maar meer in die breë oor die onderdrukking wat die nageslag van Abram sal raak totdat hulle besittings in Kanaän het, hulle nasionale land wat deur God beloof is.

Gen.15:14: " *Maar Ek sal die nasie oordeel aan wie hulle dien, en dan sal hulle uittrek met groot rykdom.* "

Die geteikende nasie hierdie keer is slegs Egipte, wat hulle sal verlaat en effektief al sy rykdom saamneem. Let daarop dat God in hierdie vers nie die "onderdrukking" wat in die vorige vers aangehaal is, aan Egipte toeskryf nie. Dit bevestig die feit dat die genoemde " *vierhonderd jaar* " nie alleen op Egipte van toepassing is nie.

Gen.15:15: " *Jy sal in vrede na jou vaders gaan, jy sal begrawe word in 'n gelukkige ouderdom.* "

Alles sal gebeur soos God vir hom gesê het. Hy sal in Hebron in die spelonk van Machpela begrawe word op grond wat Abram gedurende sy leeftyd van 'n Hetiet gekoop het.

Gen.15:16: " *In die vierde geslag sal hulle hierheen terugkeer; want die ongeregtigheid van die Amoriete is nog nie op sy hoogtepunt nie.* "

Onder hierdie Amoriete het die Hetiete goeie verhoudings met Abram wat hulle as 'n verteenwoordiger van die groot God beskou. Hulle stem toe om die grond vir sy graf aan hom te verkoop. Maar oor " *vier geslagte* " of " *vierhonderd jaar* ", sal die situasie anders wees en die Kanaänitiese volke sal die drumpel van rebellie bereik het wat nie deur God ondersteun word nie en hulle sal almal

vernietig word om hulle land aan die Hebreërs oor te laat wat dit sal maak hul nasionale grond.

Om hierdie ramspoedige projek vir die Kanaäniete beter te verstaan, moet ons onthou dat Noag Kanaän vervloek het wat die eerste seun van sy seun Gam was. Die beloofde land is dus bevolk deur hierdie afstammeling van Gam wat deur Noag en deur God vervloek is. Hulle vernietiging was slegs 'n kwessie van tyd wat deur God aangestel is om Sy voornemens op aarde te bereik.

Gen.15:17: “ *Toe die son ondergaan, was daar diep duisternis; en kyk, dit was 'n rokende oond, en vlamme het tussen die verdeelde diere deurgegaan .*”

In hierdie seremonie word vuur wat deur die mens aangesteek word, verbied. Omdat hulle durf waag om hierdie beginsel te oortree, sal Aäron se twee seuns eendag deur God verteer word. Abram het God vir 'n teken gevra en dit het gekom in die vorm van hemelse vuur wat tussen die diere in twee gesny deurgegaan het. Dit is hoe God vir sy dienaars soos die profeet Elia getuig voor die profete van die Baäls wat ondersteun word deur die vreemde koningin en vrou van koning Agab, genaamd Isebel. Sy altaar het in water verdrink, die vuur wat deur God gestuur is, sal die altaar verteer en die water wat deur Elia voorberei is, maar die altaar van die valse profete sal deur sy vuur geïgnoreer word.

Gen.15:18: “ *In dié dag het die HERE 'n verbond met Abram gesluit en gesê: Aan jou nageslag gee Ek hierdie land, van die rivier van Egipte af tot by die groot rivier, die Eufraatrivier .*

Aan die einde van hierdie hoofstuk 15, bevestig hierdie vers, is die hoofonderwerp daarvan inderdaad dié van **die bondgenootskap wat die uitverkorenes van ander mense skei** sodat hulle hierdie bondgenootskap met God deel en Hom dien.

Die grense van die land wat aan die Hebreërs beloof is, oorskry dié wat die nasie sal beset ná die verowering van Kanaän. Maar God sluit in sy aanbod die ontsaglike woestyne van Sirië en Arabië wat aansluit by die "Eufraat " na die ooste sowel as die woestyn Sur wat " Egipte " van Israel skei. Tussen hierdie woestyne kry die beloofde land die voorkoms van 'n tuin van God.

In profetiese geestelike lees simboliseer die " riviere " volke, sodat God kan profeteer oor die nageslag van Abram wees, oor Christus wat sy aanbidders en sy uitverkorenes anderkant Israel en Egipte sal vind, aan die westekant in "Europa" gesimboliseer in Openbaring 9: 14 onder die naam van die " groot rivier Eufraat ".

Gen.15:19: “ *die land van die Keniete, van die Kenisiete, van die Kadmoniete, ”*

Gen.15:20: “ *van die Hetiete, van die Feresiete, van die Refaïete, ”*

Gen.15:21: “ *van die Amoriëte en die Kanaäniete en die Girgasiëte en die Jebusiëte .*”

In die tyd van Abram dui hierdie name die families aan wat in stede vergader is wat die land Kanaän uitmaak en bevolk. Onder hulle is die Refaim wat meer as die ander die reuse-norm van die antediluviane sal bewaar het wanneer Josua die gebied “ vier geslagte ” of “ vierhonderd jaar ” later inneem.

Abram is die patriarg van die twee verbonde van God se plan. Sy afkoms deur die vlees sal talle afstammelinge voortbring wat gebore sal word in die volk

wat deur God gekies is, maar nie deur hom uitverkies is nie. As gevolg hiervan, verdraai hierdie eerste alliansie wat op die vlees gebaseer is, sy reddingsprojek en verwar sy begrip, want redding sal slegs berus op die geloofsdaad in die twee alliansies. Die besnydenis van die vlees het nie die Hebreuse man gered nie al was dit deur God vereis. Wat hom in staat gestel het om gered te word, was sy gehoorsame werke wat sy geloof en vertrouwe in God geopenbaar en bevestig het. En dit is dieselfde ding wat verlossing voorwaarde in die nuwe verbond, waarin geloof in Christus lewend gemaak word deur die werke van gehoorsaamheid aan die geboorte, verordeninge en goddelike beginsels wat deur God geopenbaar is, regdeur die Bybel. In 'n vervulde verhouding met God word die leer van die letter verlig deur die intelligensie van die gees; dit is hoekom Jesus gesê het: “ *die letter maak dood, maar die Gees maak lewend* ”.

Genesis 16

Skeiding deur legitimiteit

Gen.16:1: “ *Sarai, Abram se vrou, het vir hom geen kinders gebaar nie. Sy het 'n Egiptiese dienaar gehad met die naam van Hagar .* ”

Gen.16:2: “ *En Sarai sê vir Abram: Kyk, YaHWÉH het my onvrugbaar gemaak; kom tog na my kneg; miskien sal ek deur haar kinders hê. Abram het na die stem van Sarai geluister .* ”

Gen.16:3: “ *Toe het Sarai, die vrou van Abram, Hagar, die Egiptiese, haar slavin geneem en haar aan haar man Abram as vrou gegee, nadat Abram tien jaar in die land Kanaän gewoon het* ” .

Dit is maklik vir ons om hierdie ongelukkige keuse te kritiseer weens Sarai se inisiatief, maar kyk na die situasie soos dit hom aan die geseënde egpaar voorgehou het.

God het vir Abram gesê dat 'n kind uit **sy** skoot gebore sou word. Maar hy het hom nie vertel van Sarai, sy vrou wat onvrugbaar was nie. Verder het Abram nie 'n beroep op sy Skepper gedoen om besonderhede van sy aankondigings te bekom nie. Hy het gewag dat God met hom sou praat volgens sy soewereine wil. En daar moet ons verstaan dat hierdie gebrek aan verduideliking juis bedoel was om hierdie menslike inisiatief uit te lok waardeur God 'n onwettige eweknie skep in terme van die belofte van seën, maar nuttig, om te plaas voor die toekomstige Israel wat op Isak gebou is, 'n oorlogsugtige en protesterende kompetisie, teëstander en selfs vyand. God het verstaan dat benewens die twee paaie, goed en kwaad wat voor die mens se keuses geplaas is, "die wortel en die stok" net so nodig was soos mekaar, om die "donkie vorentoe te beweeg". Die geboorte van Ismael, ook die seun van Abram, sal die vorming van die Arabiese staf bevorder tot sy laaste vorm in die geskiedenis, godsdienstige, Islam (onderdanigheid; 'n hoogte vir hierdie natuurlik en oorerflik rebelse volk).

Gen.16:4: “ *Hy het na Hagar gegaan, en sy het swanger geword. Toe sy haarself swanger sien, kyk sy met minagting na haar minnares .* ”

Hierdie minagtende houding van Hagar, die Egiptiese teenoor haar minnares, kenmerk vandag nog die Arabiese Moslem-volke. En deur dit te doen, is hulle nie heeltemal verkeerd nie, want die Westerse wêreld het die ontsaglike voorreg verontagsaam om in die naam van die goddelike Christus Jesus geëwangeliseer te word. Sodat hierdie valse Arabiese godsdiens voortgaan om te verkondig dat God groot is wanneer die Weste hom uit die registers van sy gedagtes uitgevee het.

Die beeld wat in hierdie vers gegee word, beeld die presiese situasie van ons eindtyd uit, omdat die Westerse Christendom, selfs verwronge, soos Sarai nie meer seuns baar nie en dit sink in die geestelike steriliteit van die duisternis. En die gesegde lui: in die land van die blindes is die eenogige konings.

Gen.16:5: “ *En Sarai sê vir Abram: Die belediging wat my aangedoen is, is op jou. Ek het my dienaar in u boesem geplaas; en toe sy sien dat sy swanger was, het sy my met veragting aangekyk. Laat die HERE regter wees tussen my en jou!* »

Gen.16:6: “ *Abram sê vir Sarai: Kyk, jou diensmaagd is in jou mag, doen aan haar wat jy goeddink. Toe het Sarai haar sleg behandel; en Hagar het van haar gevlug.* ”

Abram neem sy verantwoordelikheid op, en hy blameer nie Sarai dat sy die inspirasie vir hierdie buite-egtelike geboorte was nie. Dus, van die begin af, lê legitimiteit sy wet op onwettigheid en na aanleiding van hierdie les, sal huwelike van nou af net mense uit dieselfde onmiddellike familie verenig totdat die Israel van die toekoms en sy nasionale vorm verkry word na die uittrede uit Israel.

Gen.16:7: “ *Die engel van YaHWÉH het haar gevind by 'n waterfontein in die woestyn, by die fontein wat op pad is na Sur.* ”

Hierdie direkte uitruiling tussen God en Hagar word slegs moontlik gemaak op grond van Abram se geseënde status. God vind dit in die Schurwoestyn wat die tuiste sal word van nomadiese Arabiere wat in tente woon op soek na kos vir hul skape en kamele. Die waterbron was Hagar se oorlewingsmiddel en sy ontmoet die "fontein van die waters van die lewe", wat haar kom aanmoedig om haar status as 'n bediende en haar produktiewe lot te aanvaar.

Gen.16:8: “ *Hy sê: Hagar, slavin van Sarai, waar kom jy vandaan en waarheen gaan jy? Sy het geantwoord: Ek vlug vir Sarai, my minnares.* ”

Hagar beantwoord die twee vrae: waarheen gaan jy? Antwoord: Ek hardloop weg. Waar kom jy vandaan? Antwoord: van Sarai, my minnares.

Gen.16:9: “ *Die engel van YaHWÉH sê vir haar: Keer terug na jou meesteres en verootmoedig jou onder haar hand.* ”

Die groot regter laat hom geen keuse nie, hy beveel terugkeer en nederigheid, want die werklike probleem is inderdaad veroorsaak deur die minagting wat aan sy minnares getoon word wat, afgesien van haar steriliteit, sy wettige minnares bly en gedien en gerespekteer moet word.

Gen.16:10: “ *Die engel van YaHWÉH sê vir hom: Ek sal jou nageslag vermeerder, en hulle sal so baie wees dat hulle nie getel kan word nie.* ”

YaHWÉH bemoedig hom deur vir hom 'n "wortel" aan te bied. Hy beloof hom 'n nageslag " so talryk dat ons hulle nie kan tel nie ". Moenie 'n fout maak

nie, hierdie menigte sal vleeslik wees en nie geestelik nie. Want die woorde van God sal gedra word tot die totstandkoming van die nuwe verbond, slegs deur die Hebreeuse nageslag. Maar natuurlik kan enige opregte Arabier God se verbond aangaan deur Sy standarde te aanvaar wat deur die Hebreërs in die Bybel geskryf is. En sedert sy verskyning het die Moslem-Koran nie aan hierdie kriterium voldoen nie. Hy beskuldig, kritiseer en verdraai die Bybelse waarhede wat deur Jesus Christus gewaarmerk is.

Deur vir Ismael die uitdrukking wat reeds vir Abram gebruik is, " *so talryk dat hulle nie getel kan word nie* " te gebruik, verstaan ons dat dit net 'n kwessie is van menslike verspreiding en nie van die uitverkorenes wat vir die ewige lewe gekies is nie. Die vergelykings wat deur God voorgestel word, is altyd onderhewig aan voorwaardes waaraan voldoen moet word. Voorbeeld: die " *sterre van die hemel* " het betrekking op enige godsdienstige aktiwiteit wat bestaan uit " *verligting van die aarde* ". Maar watter lig? Slegs die lig van die waarheid wat deur God gelegitimeer is, maak 'n " *ster* " waardig om " *vir ewig* " in die hemele te skyn, volgens Dan.12:3, want hulle sal **waarlik** " *intelligent* " gewees het en **waarlik** " *geregtigheid geleer het* " volgens God.

Gen.16:11: " *Die engel van YaHWéH sê vir hom: Kyk, jy is swanger, en jy sal 'n seun in die wêreld bring, en jy sal hom Ismael noem; want YaHWéH het jou verhoor in jou ellende .* "

Gen.16:12: " *Hy sal soos 'n wilde-esel wees; sy hand sal teen almal wees, en die hand van almal sal teen hom wees; en hy sal teenoor al sy broers woon .* "

God vergelyk Ismael, en sy Arabiese afstammeling, met 'n " *wilde donkie* ", die dier wat bekend is vir sy weerbarstige en hardnekkige karakter; en boonop, brutaal sedertdien " *wild* " genoem . Hy laat hom dus nie mak, makmaak of lok nie. Kortom, hy het nie lief nie en laat hom nie liefhê nie, en hy dra in sy gene 'n aggressiewe oorerwing teenoor sy eie broers en vreemdelinge. Hierdie oordeel wat deur God vasgestel en geopenbaar is, is van groot belang, in hierdie tyd van die einde, om die strafende rol, vir God, van die godsdien van Islam te verstaan wat deur die valse Christendom beveg is in tye toe die Christelike " *lig* " slegs " *duisternis* ". Sedert sy terugkeer na die grond van sy voorvaders, het Israel weer sy teiken geword, asook die Christelike Weste wat deur Amerikaanse mag beskerm word, wat hulle, sonder om te misgis, "die groot Satan" noem. Dit is waar dat 'n klein "Satan" "die grote" kan herken.

Deur geboorte te gee aan Ismael, 'n naam wat beteken "God het gehoor", die kind van die dispuut, skep God 'n bykomende **skeiding** binne Abram se familie. Dit dra by tot die vloek van tale wat in die Babel-ervaring geskep is. Maar as hy die middele voorberei om te straf, is dit omdat hy vooraf die rebelse gedrag van mense in sy twee opeenvolgende alliansies tot aan die einde van die wêreld ken.

Gen.16:13: " *Sy het Atta El roi die naam van YaHWéH genoem wat met haar gespreek het; want sy het gesê: Het ek hier iets gesien nadat hy my gesien het? »*

Die naam Atta El Roï beteken: U is die siende God. Maar reeds, hierdie inisiatief om God 'n naam te gee, is 'n verontwaardiging teen sy meerderwaardigheid. Die res van hierdie vers wat op baie verskillende maniere

vertaal is, kom op hierdie gedagte neer. Hagar kan dit nie glo nie. Sy, die bediendetjie, was die voorwerp van die aandag van die groot skepper-God wat die lot sien en openbaar. Na hierdie ervaring, wat kan sy vrees?

Gen 16:14 “ *Daarom is hierdie put genoem die put van koning Lagai; dit is tussen Kadès en Bared .*”

Die aardse plekke waar God Homself gemanifesteer het, is gesog, maar die eerbewyse wat mense hulle betaal, word dikwels veroorsaak deur hul afgodiese gees, wat hulle nie met Hom versoen nie.

Gen 16:15 *Hagar het vir Abram 'n seun gebaar; en Abram het die naam Ismael gegee aan die seun wat Hagar vir hom gebaar het .*”

Ismael is inderdaad Abram se outentieke seun, en veral sy eerste kind aan wie hy natuurlik geheg sal raak. Maar hy is nie die seun van die belofte wat voorheen deur God aangekondig is nie. Tog, gekies deur God, is die naam " *Ismael* " wat aan hom gegee word of " *God het gehoor* " gebaseer op die ellende van Hagar bo alles, slagoffer van die besluite wat deur sy minnares en sy meester geneem is. Maar in die tweede sin is dit ook gebaseer op die fout van Abram en Sarai dat hulle vir 'n oomblik geglo het dat hierdie seun wat deur Hagar, die Egiptenaar, verwek is, die bevestiging, die "antwoord" en die volbringing van die aankondiging van God was. Die fout sal bloedige gevolge hê tot aan die einde van die wêreld.

God het die spel van menslike denke betree en vir hom word die noodsaaklike volbring: die kind van twis en konflik- **skeiding** leef.

Gen.16:16: “ *Abram was ses-en-tagtig jaar oud toe Hagar vir Abram Ismael gebaar het .*”

“Ismael” is dus in 2034 (1948 + 86) gebore toe Abram 86 jaar oud was.

Genesis 17

Skeiding deur die besnydenis: 'n teken in die vlees

Gen.17:1: “ *Toe Abram nege-en-negentig jaar oud was, het die HERE aan Abram verskyn en vir hom gesê: Ek is God, die Almagtige. Loop voor my aangesig en wees onberispelik .*”

Almagtige God ” aan hom voorstel . God berei 'n aksie voor wat hierdie "almagtige" karakter sal openbaar. Die verskyning van God is hoofsaaklik van die verbale en ouditiewe orde omdat sy heerlikheid onsigbaar bly, maar 'n soortgelyke beeld van sy persoon kan gesien word sonder om te sterf.

Gen.17:2: “ *Ek sal my verbond oprig tussen My en jou, en Ek sal jou oneindig vermeerder .*”

God hernu die belofte van sy vermenigvuldiging, en spesifiseer hierdie keer " *tot oneindig* " of dit nou is, soos " *die stof van die aarde* " en " *die sterre van die hemel* " wat " *niemand kan tel nie* " .

Gen.17:3: “ *Abram het op sy aangesig geval; en God het met hom gespreek en gesê :*

Met die besef dat die een wat met hom praat “Almagtige God” is, val Abram op sy gesig om nie na God te kyk nie, maar hy luister na sy woorde wat sy hele siel verlustig.

Gen.17:4: “ *Dit is my verbond wat Ek met jou sluit. Jy sal die vader word van 'n menigte van nasies .* »

Die verbond wat tussen God en Abram gesluit is, is daardie dag versterk :
" *Jy sal die vader word van 'n menigte van nasies .*"

Gen.17:5: “ *Jy sal nie meer Abram genoem word nie; maar jou naam sal Abraham wees, want Ek het jou die vader van baie nasies gemaak .* »

Die naamsverandering van Abram na Abraham is deurslaggewend en in sy tyd sal Jesus dieselfde doen deur die name van sy apostels te verander.

Gen.17:6: “ *Ek sal julle oorvloedig vrugbaar maak, Ek sal van julle nasies maak; en konings sal uit jou voortkom .* »

Abram is die eerste vader van die Arabiese nasies in Ismael, in Isak, hy sal die vader wees van die Hebreërs, die seuns van Israel; en in Mídián sal hy die vader word van die nageslag van Mídián; waar Moses sy vrou Sippora, dogter van Jetro, sal vind.

Gen.17:7: “ *Ek sal my verbond oprig tussen My en jou en jou nageslag ná jou, in hulle geslagte ;*

God kies subtiel die woorde van sy verbond wat “ewigdurend” maar nie ewig sal wees nie. Dit beteken dat die alliansie wat met sy vleeslike afstammeling gesluit is, 'n beperkte duur sal hê. En hierdie limiet sal bereik word wanneer die goddelike Christus in sy eerste koms en sy menslike inkarnasie op sy vrywillige versoeningsdood die basis van die nuwe verbond sal vestig wat ewige gevolge sal hê.

Op hierdie punt, moet dit besef word, verloor al die eersgebore mense wat van die begin af geteiken en benoem is hul legitimiteit. Dit was die geval van Kain, eersgeborene van Adam, van Ismael, eersgeborene maar buite-egtelike seun van Abram, en na hom sal dit die geval wees van Esau se eersgeborene van Isak. Hierdie beginsel van mislukking van die eersgeborenes profeteer die mislukking van die Joodse vleeslike alliansie. Die tweede verbond sal geestelik wees en sal slegs werklik bekeerde heidene baat, ten spyte van die bedrieglike verskynings wat deur valse menslike pretensies veroorsaak word.

Gen.17:8: “ *Ek sal aan jou en jou nageslag ná jou die land waar jy as vreemdeling woon, die hele land Kanaän gee as 'n ewige besitting , en Ek sal vir hulle 'n God wees.*

Net so sal die land Kanaän “ in **ewige besit** ” gegee word solank God deur sy verbond gebonde is. En die verwerping van die Messias Jesus sal dit nietig maak, ook, 40 jaar na hierdie verontwaardiging, sal die nasie en sy hoofstad Jerusalem deur Romeinse soldate vernietig word, en die oorlewende Jode sal in die verskillende lande van die wêreld verstrooi word. Omdat God 'n voorwaarde van die verbond spesifiseer: " *Ek sal hulle God wees* ". Ook, wanneer Jesus, soos gestuur deur God, amptelik deur die nasie verwerp word, sal God in staat wees om sy alliansie met volkome legitimiteit te verbreek.

Gen.17:9: “ *God het vir Abraham gesê: Jy sal my verbond hou, jy en jou nageslag ná jou, in hulle geslagte .*

Hierdie vers draai die nek om vir al hierdie godsdienstige pretensies wat God die God maak van die monoteïstiese godsdienste wat in die ekumeniese alliansie vergader is ten spyte van hul onversoerbare en opponerende leringe. God is slegs gebind deur sy eie woorde wat die grondslag van sy verbond uiteensit, 'n soort kontrak wat gemaak is met diegene wat hom uitsluitlik gehoorsaam. As 'n man sy verbond nakom, bevestig en brei hy dit uit. Maar die mens moet God volg in sy projek wat op twee opeenvolgende fases gebou is; die eerste is vleeslik, die tweede is geestelik. En hierdie gedeelte van die eerste tot die tweede toets die individuele geloof van mense, en eerstens dié van die Jode. Deur Christus te verwerp, verbreek die Joodse nasie sy verbond met God wat die deur na die heidene oopmaak, en onder wie diegene wat hulle tot Christus bekeer deur hom aangeneem word en as geestelike seuns aan Abraham toegereken word. Almal wat dus sy verbond hou, is vleeslik of geestelik seuns of dogters van Abraham.

In hierdie vers sien ons dat Israel, die toekomstige nasie van daardie naam, sy oorsprong in Abraham het. God besluit om sy nageslag 'n volk te maak wat "afgesonder" is vir 'n aardse demonstrasie. Dit is nie 'n kwessie van 'n geredde volk nie, maar van die konstitusie van 'n menslike byeenkoms wat die aardse kandidate verteenwoordig vir die keuring van die uitverkorenes wat gered is deur die toekomstige genade van God wat deur Jesus Christus verkry sal word.

Gen.17:10: “ *Dit is my verbond wat jy moet hou tussen My en jou en jou nageslag ná jou: al wat manlik is onder julle moet besny word .*

Die besnydenis is 'n teken van die verbond wat gesluit is tussen God, Abraham en sy nageslag, sy vleeslike nageslag. Sy swakheid is sy kollektiewe vorm wat van toepassing is op al sy afstammeling, besiel deur geloof of nie, gehoorsaam of nie. Aan die ander kant, in die nuwe alliansie, sal die seleksie deur geloof wat op die proef gestel word individueel deur die uitverkorenes ervaar word wat dan die ewige lewe wat in hierdie bondgenootskap op die spel is, sal verkry. Ons moet by die besnydenis voeg, 'n ongelukkige gevolg: Moslems is ook besny sedert hul aartsvader Ismael en hulle gee hierdie besnydenis 'n geestelike waarde wat daartoe lei dat hulle aanspraak maak op 'n reg op die ewigheid. Die besnydenis het egter net ewige, nie ewige, vleeslike gevolge nie.

Gen.17:11: “ *Julle moet julleself besny; en dit sal 'n teken wees van verbond tussen my en jou .*

Dit is inderdaad 'n teken van alliansie met God, maar die doeltreffendheid daarvan is slegs vleeslik en verse 7, 8, en die volgende vers 13 bevestig die enigste " **ewigdurende** " toepassing daarvan.

Gen.17:12: “ *Wanneer elke manlike agt dae oud is, volgens julle geslagte, moet elke man onder julle besny word, of hy in die huis gebore is en of hy vir geld gekoop word van enige seun van 'n vreemdeling, sonder om aan jou ras te behoort '.*

^{millennium} openbaar . Dit is die rede vir die keuse van “agt dae”, want die eerste sewe dae simboliseer die aardse tyd van die seleksie van die uitverkorenes van sesduisend jaar en die oordeel van die sewende millennium. Deur op aarde 'n noue alliansie met die Joodse nasie en sy aanvanklike embryo, Abram, te organiseer, openbaar God die beeld van die toekomstige ewigheid van die uitverkorenes bevry van vleeslike seksuele swakheid gekonsentreer op die

voorhuid wat van mans afgesny is. Dan, net soos die uitverkorenes uit alle oorsprong van die volke van die aarde sal kom, maar slegs in Christus, moet in die ou verbond die besnydenis ook op vreemdelinge toegepas word wanneer hulle met die kant wat God verkies wil saamleef.

Die hoofgedagte van die besnydenis is om te leer dat in God se ewige koninkryk mense nie meer sal voortplant nie en vleeslike begeertes nie meer moontlik sal wees nie. Verder vergelyk die apostel Paulus die besnydenis van die vlees in die ou verbond met dié van die harte van die uitverkorenes in die nuwe. In hierdie perspektief suggereer dit die reinheid van die vlees en dié van die hart wat homself aan Christus gee.

Om te besny beteken **om rond te sny** en hierdie idee openbaar dat God 'n unieke verhouding met sy skepsel wil vestig. In 'n "jaloerse" God eis hy die eksklusiwiteit en prioriteit van die liefde van sy uitverkorenes wat, indien nodig, menseverhoudings rondom hulle wat skadelik is vir hul redding moet afsny en bande moet verbreek met die dinge en mense wat hul verhouding met benadeel. hom. As 'n pedagogiese profetiese beeld, het hierdie beginsel betrekking op sy vleeslike Israel, eerstens, en sy geestelike Israel van alle tye wat in Jesus Christus in sy volmaaktheid geopenbaar word.

Gen.17:13: “ *Wie in die huis gebore is en elkeen wat met geld gekoop word, moet besny word; en my verbond sal in julle vlees 'n ewige verbond wees* »

God dring aan op hierdie idee: die wettige kind en die buite-egtelike kind kan aan hom geheg word omdat hy dus die twee alliansies van sy reddingsprojek profeteer... Dan, die aandrang gekenmerk deur die terugkeer van die uitdrukking “ *verwerf het geld geneem* ” profeteer Jesus die Christus wat deur die rebelse godsdienstige Jode op 30 denarii geskat sal word. En dus, vir 30 denarii, sal God sy menslike lewe aanbied ter verlossing van die Joodse en heidense uitverkorenes in die naam van sy heilige bondgenootskap. Maar die “ *ewigdurende* ” aard van die teken van die besnydenis word herroep en die akkuraatheid “ *in jou vlees* ” bevestig die kortstondige karakter daarvan. Want hierdie verbond wat hier begin, sal eindig wanneer die Messias verskyn “ *om 'n einde aan sonde te maak* ,” volgens Dan.7:24.

Gen.17:14: “ *'n Manlike onbesnede wat nie in die vlees besny is nie, sal onder sy volk uitgeroei word; hy sal my verbond verbreek het* ”

Respek vir die reëls wat deur God gestel is, is baie streng en gee geen uitsonderings toe nie, want hulle oortredings verdraai sy profetiese projek, en hy sal wys deur Moses te verhoed om Kanaän binne te gaan dat hierdie fout baie groot is. Die onbesnedenes in die vlees is nie meer wettig om in die aardse Joodse volk te lewe as wat die onbesnedenes in die hart in die toekomstige ewige hemelse koninkryk van God sou wees nie.

Gen.17:15: “ *God het vir Abraham gesê: Jy mag nie meer Sarai jou vrou Sarai noem nie; maar haar naam sal Sara wees .*”

Abram beteken vader van 'n volk, maar Abraham beteken vader van 'n menigte. Net so beteken Sarai edel, maar Sara beteken prinses.

Abram is reeds die vader van Ismael, maar die verandering van sy naam Abraham word geregverdig deur die vermenigvuldiging van sy nageslag in Isak

die seun wat God aan hom sal aankondig, nie op Ismael nie. Om dieselfde rede sal die onvrugbare Sarai voortbring en geboorte gee aan menigtes deur Isak en haar naam word Sara.

Gen.17:16: “ *Ek sal haar seën en vir jou 'n seun uit haar gee; Ek sal dit seën, en dit sal nasies word; konings van volke sal uit haar kom .*”

Abram wandel met God, maar sy daaglikse lewe is aards en gebaseer op aardse natuurlike toestande, nie goddelike wonderwerke nie. Ook in sy gedagte gee hy aan God se woorde die gevoel van 'n seën deur die middel waardeur Sarai 'n seun verkry het deur Hagar, haar slavin.

Gen.17 :17: “ *Abraham het op sy aangesig geval; hy het gelag en in sy hart gesê: Sal 'n seun gebore word vir 'n man van honderd jaar oud? en sou Sara, negentig jaar oud, geboorte skenk? »*

Met die besef dat God dalk sou beteken dat Sarai in staat sou wees om kinders te baar al is sy onvrugbaar en reeds 99 jaar oud, het hy in sy hart gelag. Die situasie is so ondenkbaar op die aardse menslike vlak dat hierdie refleks van sy denke natuurlik lyk. En hy gee betekenis aan sy gedagtes.

Gen.17:18: “ *En Abraham sê vir God: Ag! mag Ismael voor jou aangesig lewe! »*

Dit is duidelik dat Abraham vleeslik redeneer en dat hy slegs sy vermenigvuldiging deur Ismael, die seun wat reeds gebore is en 13 jaar oud is, verstaan.

Gen.17:19: “ *God het gesê: Jou vrou Sara sal sekerlik vir jou 'n seun baar; en jy moet hom Isak noem. Ek sal my verbond met hom oprig as 'n ewige verbond vir sy nageslag ná hom .*”

Omdat God Abraham se gedagtes ken, bestraf God hom en hernu die aankondiging sonder om die geringste kans vir 'n interpretasiefout te laat.

Die twyfel wat Abraham uitgespreek het oor die wonderbaarlike geboorte van Isak, profeteer die twyfel en ongeloof dat die mensdom teenoor Jesus Christus sal manifesteer. En die twyfel sal die vorm aanneem van 'n amptelike verwerping aan die kant van Abraham se vleeslike nageslag.

Gen 17:20 *Aangaande Ismael, ek het jou gehoor. Kyk, Ek sal hom seën en hom vrugbaar maak en hom uitermate vermeerder; hy sal twaalf vorste verwek, en Ek sal hom 'n groot nasie maak .*”

Ismael beteken God het gehoor, ook, in hierdie ingryping regverdig God steeds die naam wat hy hom gegee het. God sal dit vrugbaar maak, dit sal vermenigvuldig word en sal die groot Arabiese nasie vorm wat uit "twaalf vorste" bestaan. Hierdie getal 12 is soortgelyk aan die 12 seuns van Jakob van sy heilige bondgenootskap wat opgevolg sal word deur die 12 apostels van Jesus Christus, maar soortgelyk beteken nie identies nie, want dit bevestig goddelike hulp maar nie 'n reddende alliansie aangaande sy projek van die ewige lewe nie. Verder sal Ismael en sy nageslag vyandiggesind wees teenoor almal wat God se heilige bondgenootskap aangaan, agtereenvolgens Jode en dan Christene. Hierdie skadelike rol sal 'n buite-egtelike geboorte bekragtig deur ewe buite-egtelike prosesse wat deur die steriele moeder en die te selfvoldane vader voorgestel word. Dit is hoekom die vleeslike seuns van Abraham dieselfde vloek sal dra en uiteindelik dieselfde verwerping van God sal ly.

Nadat hulle God en sy waardes geken het, kan die afstammeling van Ismael kies om volgens sy reëls te lewe totdat hulle die Joodse alliansie betree, maar hierdie keuse sal individueel bly soos die ewige verlossing wat aan die uitverkorenes gebied sal word. Net so, soos met ander mense van alle oorsprong, sal verlossing in Christus aan hulle gebied word en die pad na die ewigheid sal vir hulle oop wees, maar slegs op die gehoorsame standaard van Christus die Verlosser, gekruisigde, dood en opgewekte.

Gen.17:21: “ Ek sal my verbond oprig met Isak, wat Sara vir jou volgende jaar in hierdie tyd sal baar .

Omdat Ismael 13 jaar oud was ten tyde van hierdie visioen volgens vers 27, sal hy dus 14 jaar oud wees wanneer Isak gebore word. Maar God dring op hierdie punt aan: sy verbond sal met Isak opgerig word, nie Ismael nie. En hy sal deur Sara gebore word.

Gen.17 :22: “ Toe Hy klaar met hom gepraat het, het God Homself verhef bo Abraham .”

Die verskynings van God is skaars en uitsonderlik, en dit verklaar waarom mense nie gewoon raak aan die goddelike wonderwerk nie en hoekom, soos Abraham, hulle redenasie gekondisioneer bly deur die natuurwette van die aardse lewe. Sy boodskap gelewer, God onttrek.

Gen.17:23: “ Abraham het sy seun Ismael geneem en almal wat in sy huis gebore is, en almal wat hy met geld gekoop het, al die manspersone van die mense van Abraham se huis; en hy het hulle daardie selfde dag besny volgens die bevel wat God hom gegee het .”

Die opdrag wat God gegee het, word onmiddellik uitgevoer. Sy gehoorsaamheid regverdig sy verbond met God. Hierdie magtige meester van die oudheid het bediendes gekoop en die status van slaaf het bestaan en is nie betwis nie. Trouens, wat die onderwerp twyfelagtig sal maak, is die gebruik van geweld en die mishandeling van bediendes. **Die status van slaaf is ook dié van al die verlostes van Jesus Christus, selfs vandag .**

Gen.17:24: “ Abraham was nege-en-negentig jaar oud toe hy besny is .”

Hierdie verduideliking herinner ons daaraan dat gehoorsaamheid deur God van mense vereis word, ongeag hul ouderdom; van die jongste tot die oudste.

Gen.17:25: “ Sy seun Ismael was dertien jaar oud toe hy besny is .”

Hy sal dus 14 jaar ouer as sy broer Isak wees, wat hom die vermoë sal verseker om werklike skade aan sy jonger broer, seun van die wettige vrou, te veroorsaak.

Gen.17:26: “ Dieselfde dag is Abraham besny, sowel as sy seun Ismael .

God herinner aan die legitimiteit van Ismael teenoor Abraham wat sy vader is. Hulle algemene besnydenis is net so misleidend soos die aansprake van hulle nageslag wat beweer dat hulle van dieselfde God is. Want om God te eis, is dit nie genoeg om dieselfde voorvaderlike vleeslike vader te hê nie. En wanneer die ongelowige Jode aanspraak maak op hierdie verbintenis met God as gevolg van hulle vader Abraham, sal Jesus hierdie argument weier en hulle die duiwel, Satan, vader van leuens en moordenaar van die begin af toereken. Wat Jesus vir die rebelse Jode van sy tyd gesê het, is net so van toepassing op die Arabiese en Moslem-pretensies van ons.

Gen.17:27: “ *En al die manne van sy huis, of hulle in sy huis gebore is of deur geld van vreemdes verkry is, is saam met hom besny .*”

Na hierdie model van gehoorsaamheid sal ons sien dat die ongelukke van die Hebreërs wat Egipte verlaat, altyd sal kom uit hulle onderskatting van hierdie gehoorsaamheid wat God absoluut vereis, in alle tye en tot aan die einde van die wêreld.

Genesis 18

Die skeiding van vyandige broers

Gen.18 :1 : “*Die HERE het aan hom verskyn tussen die terpentynbome van Mamre, terwyl Hy op die hitte van die dag by die ingang van sy tent gesit het .*”

Gen.18:2: “ *Toe slaan hy sy oë op en kyk, en daar staan drie manne by hom. Toe hy hulle sien, hardloop hy hulle tegemoet van die ingang van sy tent af en buig na die grond .*”

Abraham is 'n honderdjarige man, hy weet hy is nou oud, maar hy behou 'n goeie fisiese vorm, aangesien hy sy besoekers “ *hardloop om te ontmoet* ”. Het hy hulle as hemelse boodskappers herken. Ons kan so aanneem aangesien hy *hom “na die aarde neerbuig* ” voor hulle? Maar wat hy sien is "drie manne" en ons kan dan in sy reaksie sien, sy gevoel van spontane gasvryheid wat die vrug is van sy natuurlike liefdevolle karakter.

Gen.18:3: “ *En hy sê: Here, as ek genade in u oë gevind het, moet tog nie van u kneg af weggaan nie .*”

Om 'n besoeker “heer” te noem, was die gevolg van Abraham se groot nederigheid en weereens is daar geen bewyse dat hy gedink het hy spreek God aan nie. Want hierdie besoek van God in 'n totale menslike voorkoms is uitsonderlik aangesien selfs Moses nie gemagtig sal wees om “ *die heerlijkheid* ” van die aangesig van God te sien nie volgens Exo.33:20 tot 23: “ *YaHWéH sê: Jy sal nie in staat wees nie om my aangesig te sien, want die mens kan my nie sien en lewe nie. Die HERE het gesê: Hier is 'n plek naby My; jy sal op die rots staan. As my heerlijkheid verbygaan, sal Ek jou in 'n holte van die rots sit, en Ek sal jou met my hand bedek totdat Ek verby is. En as ek my hand draai, sal julle my agter sien, maar my aangesig sal nie gesien word nie .*” As die visie van die “*heerlikheid*” van God verbied word, verbied hy homself nie om 'n menslike voorkoms te maak om sy skepsele te nader nie. God doen dit om Abraham, sy vriend, te besoek en hy sal dit weer doen in die gestalte van Jesus Christus vanaf sy embrioniese bevrugting en tot sy versoenende dood.

Gen.18:4: “ *Laat iemand 'n bietjie water bring om jou voete te was; en rus onder hierdie boom .*”

Vers 1 het dit duidelik gemaak, dit is warm, en die sweet van die voete bedek met aardse stof regverdig om besoekers se voete te was. Dit is 'n aangename aanbod wat aan hulle gemaak word. En hierdie aandag is tot Abraham se eer.

Gen.18:5: “ *Ek sal gaan en 'n stukkie brood neem om jou hart te versterk; daarna sal jy jou reis voortsit; want daarom gaan jy by jou dienaar verby. Hulle het geantwoord: Doen soos jy gesê het .*”

Hier sien ons dat Abraham hierdie besoekers nie as hemelse wesens geïdentifiseer het nie. Die aandag wat hy aan hulle toon, is dus 'n getuigenis van sy natuurlike menslike eienskappe. Hy is nederig, liefdevol, saggeaard, vrygewig, hulpvaardig en gasvry; dinge wat hom by God bemin. In hierdie menslike aspek keur en aanvaar God al sy voorstelle.

Gen.18:6: “ *Abraham het gou in sy tent na Sara gegaan en gesê: Vinnig, drie mate fyn meel, knie dit en maak koeke .*”

Kos is nuttig vir die vleeslike liggaam en toe Abraham drie liggame van vlees voor hom sien, het hy kos laat voorberei om die fisiese krag van sy besoekers te vernuwe.

Gen.18:7: “ *En Abraham het na sy kleinvee gehardloop en 'n sagte en goeie kalf geneem en dit aan 'n dienskneg gegee, wat hom gehaas het om dit voor te berei .*

Die keuse van 'n teer kalf toon verder sy vrygewigheid en natuurlike welwillendheid; sy plesier om sy naaste te behaag. Om hierdie resultaat te bereik, bied dit die beste aan sy besoekers.

Gen.18:8: “ *En hy het nog room en melk geneem saam met die kalf wat klaar gemaak was, en dit voor hulle neergesit. Hy het self langs hulle gestaan, onder die boom. En hulle het geëet .*”

Hierdie smaaklike kosse word aan verbygaande vreemdelinge voorgesit, mense wat hy nie ken nie, maar wat hy as lede van sy eie familie behandel. Die inkarnasie van die besoekers is baie werklik aangesien hulle kos eet wat vir die mens gemaak is.

Gen.18:9: “ *Toe sê hulle vir hom: Waar is jou vrou Sara? Hy antwoord: Sy is daar, in die tent .*

Met die gasheer se beproewing 'n sukses tot God se eer en sy eie, openbaar die besoekers hul ware aard deur sy vrou se naam, "Sarah", te noem, wat God in sy vorige visioen aan hom geskenk het.

Gen.18:10: “ *Een van hulle het gesê: Ek sal in dieselfde tyd na julle terugkeer; en kyk, jou vrou Sara sal 'n seun hê. Sara het geluister by die ingang van die tent wat agter hom was .*”

Kom ons let op dat in die verskyning van die drie besoekers, daar niks is om YaHWéh te identifiseer van die twee engele wat hom vergesel nie. Hemelse lewe word hier gemanifesteer en openbaar die egalitêre betekenis wat daar heers.

Terwyl een van die drie besoekers Sarah se naderende geboorte aankondig, luister sy vanaf die ingang van die tent na wat gesê word en die teks spesifiseer wie " *agter hom was* "; wat beteken dat hy haar nie gesien het nie en menslik nie bewus kon wees van haar teenwoordigheid nie. Maar hulle was nie mans nie.

Gen.18:11: “ *Abraham en Sara was oud en gevorderd in jare, en Sara kon nie meer hoop om kinders te hê nie .*”

Die vers definieer normale menslike toestande wat algemeen is vir die hele mensdom.

Gen.18:12: “ *En sy het by haarself gelag en gesê: Noudat ek oud is, sal ek nog begeer? My heer is ook oud .*”

Let weer op die akkuraatheid: “ *Sy het in haarself gelag* ”; sodat niemand hom hoor lag het nie, behalwe die lewende God wat gedagtes en harte deursoek.

Gen.18:13: “ *Die HERE het vir Abraham gesê: Waarom het Sara dan gelag en gesê: Sal ek werklik 'n kind hê, al is ek oud? »*

God gebruik die geleentheid om sy goddelike identiteit te openbaar, wat die vermelding van YaHWÉH regverdig omdat dit hy is wat in hierdie menslike verskyning met Abraham praat. Net God kan Sara se verborge gedagtes ken en nou weet Abraham dat God met hom praat.

Gen.18:14: “ *Is daar iets verstommends aan die kant van YaHWÉH? Op die vasgestelde tyd sal Ek na julle terugkeer, op dieselfde tyd; en Sara sal 'n seun hê .*”

God word outoritêr en hernu sy voorspelling duidelik in die naam YaHWÉH van sy goddelikheid.

Gen.18 :15: “ *Sara het gelieg en gesê: Ek het nie gelag nie. Omdat sy bang was. Maar hy het gesê: Inteendeel, jy het gelag .*”

“ *Sara het gelieg* ” sê die teks omdat God haar geheime gedagte gehoor het, maar geen gelag het uit haar mond gekom nie; dus was dit net 'n klein leuen vir God maar nie vir die mens nie. En as God haar berispe, is dit omdat sy nie erken dat God beheer oor haar gedagtes het nie. Sy gee bewys, gaan so ver as om vir hom te lieg. Dit is hoekom hy daarop aandring deur te sê: “ *Inteendeel (dit is vals), jy het gelag .*” Laat ons nie vergeet dat die mens wat deur God geseën word, Abraham is en nie Sara, sy wettige vrou, wat net baat by die seën van haar man nie. Sy idees het reeds gelei tot die vloek van die geboorte van Ismael, die toekomstige erfvyand en mededinger van Israel; dit is waar om 'n goddelike projek te bereik.

Gen.18:16: “ *En hierdie manne het opgestaan om weg te gaan en na Sodom gekyk. Abraham het saam met hulle gegaan om hulle te vergesel .*

Geblus, gevoed en na die toekomstige geboorte van die wettige seun Isak aan Abraham en Sara vernuwe, openbaar die hemelse besoekers aan Abraham dat hulle besoek aan die aarde ook 'n ander missie in gedagte het: dit gaan oor Sodom.

Gen.18:17: “ *Toe sê YaHWÉH: Sal Ek vir Abraham verberg wat Ek gaan doen?...* ”

Hier het ons die presiese toepassing van hierdie vers uit Amos 3:7: “ *Want die Here, YaHWÉH, doen niks sonder dat Hy sy geheim aan sy knegte, die profete, geopenbaar het nie* ”.

Gen.18:18: “ *Abraham sal gewis 'n groot en magtige nasie word, en in hom sal al die nasies van die aarde geseën word .*”

Weens die gewone betekenisverlies wat op die bywoord “ *seker* ” toegepas word, onthou ek dat dit beteken: op 'n sekere en absolute wyse. Voordat hy sy vernietigende projek openbaar, haas God hom om Abraham te verseker oor sy eie status voor sy aangesig en hy hernu die seëninge wat hy hom sal gee. God begin om van Abraham in die derde persoon te praat om hom tot die rang van 'n groot historiese karakter van die mensdom te verhef. Deur so op te tree, wys hy aan sy

vleeslike en geestelike afstammeling die model wat hy seën en wat hy in die vers wat kom herroep en definieer.

Gen.18:19: “ *Want Ek het hom uitverkies, dat hy sy seuns en sy huis ná hom kan beveel om die weg van Yahweh te hou, in geregtigheid en geregtigheid van Abraham die beloftes wat hy aan hom gemaak het ;*

Wat God in hierdie vers beskryf, maak die verskil met Sodom wat Hy sal vernietig. Tot aan die einde van die wêreld sal sy uitverkorenes soos hierdie beskrywing wees: om die weg van YaHWÉH te hou bestaan uit die beoefening van geregtigheid en geregtigheid; die ware geregtigheid en ware geregtigheid wat God op wettekste sal bou om sy volk Israel te leer. Respek vir hierdie dinge sal die voorwaarde vir God wees om sy beloftes van seëninge te respekteer.

Gen.18:20: “ *En YaHWÉH het gesê: Die geroep teen Sodom en Gomorra het vermeerder, en hulle sonde is groot .”*

God bring hierdie oordeel teen Sodom en Gomorra, die stede van die konings wat Abraham kom help het toe hulle aangeval is. Maar dit was ook in Sodom dat sy broerskind Lot gekies het om hom te vestig, met sy familie en sy dienaars. Met die kennis van die band van gehegtheid wat Abraham vir sy broerskind het, vermenigvuldig God die vorme van aandag aan die ou man om sy bedoelings aan hom bekend te maak. En om dit te doen, verlaag hy homself tot die vlak van die mens om homself soveel as moontlik te vermenslik om homself op die vlak van die menslike redenasie van Abraham sy dienaar te plaas.

Gen.18:21: “ *Daarom sal ek aftrek en sien of hulle heeltemal gehandel het volgens die gerug wat tot my gekom het; en as dit nie is nie, sal ek weet .”*

Hierdie woorde kontrasteer met die kennis van Sara se gedagtes, want God kan nie die vlak van onsedelikheid wat in hierdie twee stede van die vlakke bereik word en hul oorvloedige voorspoed ignoreer nie. Hierdie reaksie openbaar die sorg wat hy dra om sy getroue dienaar die regverdige vonnis van sy oordeel te laat aanvaar.

Gen.18:22: “ *En die manne het weggetrek en na Sodom gegaan. Maar Abraham het nog steeds in die teenwoordigheid van YaHWÉH gestaan .”*

Hier laat die skeiding van die besoekers Abraham toe om die lewende God, YaHWÉH, wat by hom teenwoordig is in 'n eenvoudige menslike voorkoms onder hulle te identifiseer wat die uitruil van woorde aanmoedig. Abraham sal aangemoedig word tot op die punt om met God aan te gaan in 'n soort onderhandeling om die redding van die twee stede te verkry, waarvan een deur sy dierbare broerskind Lot bewoon word.

Gen.18:23: “ *Abraham het nader gekom en gesê: Sal U ook die regverdige saam met die goddelose vernietig? »*

Die vraag wat Abraham gestel het, is geregverdig, want in sy kollektiewe optrede van geregtigheid veroorsaak die mensdom die dood van onskuldige slagoffers wat kollaterale skade genoem word. Maar as die mensdom nie die verskil kan onderskei nie, kan God. En hy sal bewys hiervan lewer aan Abraham en aan ons wat sy Bybelse getuienis lees.

Gen.18:24: “ *Miskien is daar vyftig regverdiges in die middel van die stad;*
»

In sy sagte en liefdevolle siel is Abraham vol illusie en hy verbeel hom dat dit moontlik is om ten minste 50 regverdige mense in hierdie twee stede te vind en hy roep hierdie 50 moontlike regverdige mense aan om van God die genade van die twee stede in die einste naam van sy volmaakte geregtigheid wat nie die onskuldige met die skuldige kan tref nie.

Gen.18:25: “ *Om die regverdige saam met die goddelose dood te maak, sodat dit met die regverdige kan gaan soos met die goddelose, ver van jou af! Ver van jou af! Sal hy wat die hele aarde oordeel nie reg doen nie?* »

Abraham dink dus om die probleem op te los deur God te herinner aan wat hy nie kan doen sonder om sy persoonlikheid te ontken wat so geheg is aan die sin van volmaakte geregtigheid nie.

Gen.18:26: “ *En YaHWéH het gesê: As Ek vyftig regverdiges in Sodom in die middel van die stad vind, sal Ek die hele stad om hulle ontwil vergewe .*”

Met geduld en vriendelikheid het YaHWéH Abraham laat praat en in sy antwoord bewys hy dat hy reg is: vir 50 regverdige mense sal die stede nie vernietig word nie.

Gen.18:27: “ *Abraham antwoord en sê: Kyk, ek het dit gewaag om met die Here te spreek, Ek wat stof en as is .*”

Is dit die gedagte van “ *stof en as* ” dat daar goddelose mense sal oorbly na die vernietiging van die twee stede in die vallei? Tog bely Abraham dat hy self niks anders as “ *stof en as* ” is nie.

Gen.18:28: “ *Miskien sal vyf van die vyftig regverdiges ontbreek, want vyf sal jy die hele stad verwoes? En die HERE het gesê: Ek sal dit nie vernietig as Ek daar vyf en veertig regverdiges vind nie .*

Abraham se vrymoedigheid sal hom lei om sy onderhandeling voort te sit deur elke keer die getal uitverkorenes wat moontlik gevind word te verlaag en hy sal in vers 32 stop op die getal van tien regverdiges. En elke keer sal God sy genade skenk as gevolg van die getal wat deur Abraham voorgestel is.

Gen.18:29: “ *Abraham het aangehou om met hom te praat en gesê: Miskien sal daar veertig regverdiges daar wees. En die HERE het gesê: Ek sal niks doen ter wille van hierdie veertig nie .*

Gen.18:30: “ *Abraham het gesê: Laat die Here nie toornig word nie, dan sal ek spreek. Miskien sal daar dertig regverdiges daar wees. En die HERE het gesê: Ek sal niks doen as Ek daar dertig regverdiges vind nie .*

Gen.18:31: “ *Abraham sê: Kyk, ek het dit gewaag om met die Here te praat. Miskien sal daar twintig regverdige mense daar wees. En die HERE het gesê: Ek sal dit nie vernietig ter wille van hierdie twintig nie .*

Gen.18:32: “ *Abraham het gesê: Laat die Here nie toornig word nie, en ek sal nie meer spreek as hierdie keer nie. Miskien sal daar tien regverdige mense daar wees. En die HERE het gesê: Ek sal dit nie vernietig ter wille van hierdie tien regverdiges nie .*

Hier eindig die onderhandeling van Abraham wat verstaan dat daar 'n grens is wat gestel moet word waarbuite sy aandrang onredelik sou wees. Hy stop by die getal van tien regverdige mense. Hy glo optimisties dat hierdie aantal regverdige mense in hierdie twee korrupte stede gevind moet word, al word Lot en sy familieledede net getel.

Gen.18:33: “ *Die Here het weggegaan toe Hy klaar met Abraham gepraat het. En Abraham het na sy woning teruggekeer .*”

Die aardse ontmoeting van twee vriende, een hemelse en almagtige God en die ander, mens, stof van die aarde, eindig, en elkeen keer terug na hul beroepe. Abraham na sy woning en YaHWéH teenoor Sodom en Gomorra waarop sy vernietigende oordeel sal val.

In sy uitruil met God het Abraham sy karakter geopenbaar wat in die beeld van God is, besorgd om te sien dat ware geregtigheid geskied terwyl hy die lewe sy sterk kosbare waarde gee. Dit is hoekom die onderhandeling van sy dienaar net die hart van God wat sy gevoelens ten volle deel, kon verlustig en verbly.

Genesis 19

Skeiding in 'n noodgeval

Gen.19 :1: “ *Die twee engele het in die aand na Sodom gekom; en Lot het by die poort van Sodom gaan sit. Toe Lot hulle sien, het hy opgestaan hulle tegemoet en op sy aangesig op die grond geval .*”

Ons herken in hierdie gedrag die goeie invloed van Abraham op sy broerskind Lot aangesien hy dieselfde bedagsaamheid teenoor verbygaande besoekers toon. En hy doen dit met des te meer aandag, aangesien hy die slegte sedes ken van die inwoners van die stad Sodom waarin hy hom gevestig het om te woon.

Gen.19:2: “ *Toe sê hy: Kyk, my here, gaan tog in die huis van u dienaar en oornag daar; was jou voete; jy sal die môre vroeg opstaan en jou reis voortsit. Nee, het hulle geantwoord, ons sal in die straat oornag .*”

Lot maak dit sy plig om mense wat deur sy huis gaan, te verwelkom om hulle te beskerm teen die skaamtelose en kwaadwillige optrede van die korrupte inwoners. Ons vind dieselfde verwelkomende woorde wat Abram teenoor sy drie besoekers gemaak het. Lot is inderdaad 'n regverdige man wat hom nie laat bederwe deur sy saamwoon met die perverse wesens van hierdie stad nie. Die twee engele het gekom om die stad te vernietig, maar voordat hulle dit vernietig, wil hulle die goddeloosheid van die inwoners verwar deur hulle op heterdaad te betrap, in aktiewe demonstrasie van hul boosheid. En om hierdie resultaat te verkry, is dit genoeg dat hulle die nag in die straat deurbring om deur die Sodomiete aangeval te word.

Gen.19:3: “ *Maar Lot het hulle so aangespoor dat hulle na hom gekom en in sy huis ingegaan het. Hy het vir hulle 'n maaltyd gegee en ongesuurde brode gebak. En hulle het geëet .*”

Lot slaag dus daarin om hulle te oortuig, en hulle aanvaar sy gasvryheid; wat hom steeds die geleentheid gee om sy vrygewigheid te demonstreer soos Abraham voor hom gedoen het. Die ervaring leer hulle om die pragtige siel van Lot, 'n regverdige man te midde van die onregverdiges, te ontdek.

Gen.19:4: “ *Hulle het nog nie gaan slaap nie, toe die mense van die stad, die mense van Sodom, die huis omsingel het, van die kinders af tot die ou manne; die hele bevolking het aangehardloop gekom .*”

Die demonstrasie van die boosheid van die inwoners gaan die verwagtinge van die twee engele te bowe, want hulle kom soek hulle selfs in die huis waar Lot hulle verwelkom het. Let op die vlak van besmetting van hierdie goddeloosheid: “ *van kinders tot bejaardes* ”. YaHWÉH se oordeel is dus heeltemal geregverdig.

Gen.19:5: “ *En hulle het Lot geroep en vir hom gesê: Waar is die manne wat vanaand by jou ingekom het? Bring hulle na ons uit, dat ons hulle kan ken .*”

Naïewe mense kan mislei word deur die bedoelings van die Sodomiete, want dit is nie 'n versoek om kennismaking nie maar om kennis in die Bybelse sin van die term van die voorbeeld "Adam het sy vrou geken en sy het 'n seun gebaar". Die verdorwenheid van hierdie mense is dus totaal en sonder remedie.

Gen.19:6: “ *Lot het by die deur van die huis na hulle uitgegaan en die deur agter hom toegemaak .*”

Moedige Lot wat hom haas om self die afskuwelike wesens te ontmoet en wat sorg om die deur van sy huis agter hom toe te maak om sy besoekers te beskerm.

Gen.19:7: “ *En hy sê: My broers moet tog nie kwaad doen nie; »*

Die goeie man vermaan die goddelose om nie kwaad te doen nie. Hy noem hulle "broers" omdat hulle mans soos hy is en hy het die hoop in homself bewaar om sommige van hulle te red van die dood waarheen hulle gedrag hulle rig.

Gen.19:8: “ *Kyk, ek het twee dogters wat geen mens geken het nie; Ek sal hulle na buite na jou toe bring, en jy kan aan hulle doen wat jy wil. Moet net niks aan hierdie manne doen nie, aangesien hulle in die skadu van my dak gekom het .*”

Vir Lot het die gedrag van die Sodomiete hoogtes bereik wat nog nooit tevore in hierdie ervaring bereik is nie. En om sy twee besoekers te beskerm, kom bied hy sy twee nog maagdelike dogters in hul plek aan.

Gen.19:9: “ *Hulle het gesê: Gaan weg! Hulle het weer gesê: Hierdie een het as 'n vreemdeling gekom, en hy wil as regter optree! Wel, ons sal jou erger doen as hulle. En hulle het Lot met geweld aangedring en na vore gekom om die deur oop te breek .*”

Lot se woorde kalmeer nie die saamgestelde skare nie, en hierdie monsteragtige wesens, sê hulle, maak gereed om erger aan hom te doen as aan hulle. Hulle probeer dan die deur afbreek.

Gen.19:10: “ *En die manne het hul hande uitgesteek en Lot in die huis na hulle inbring en die deur toegesluit .*”

Met die moedige Lot self in gevaar, gryp die engele in en bring Lot die huis binne.

Gen.19:11: “ *En hulle het die wat by die deur van die huis was, blind geslaan, van die kleinste tot die grootste, sodat hulle tevergeefs moeite gedoen het om die deur te vind*” .

Buite word die naaste opgewonde mense blind geslaan; die inwoners van die huis word dus beskerm.

Gen.19:12: “ *Die manne sê vir Lot: Wie het jy nog hier? Skoonseuns, seuns en dogters en alles wat aan julle behoort in die stad, bring hulle uit hierdie plek .*”

Lot het guns gevind in die oë van die engele en van God wat hulle gestuur het. Vir sy lewe om gered te word, moet hy “ **uitkom** » van die stad en die vallei van die vlakte, want die engele sal die inwoners van hierdie vallei vernietig wat 'n gebied van ruïnes sal word soos die stad Ai. Die offer van die engele strek tot alles wat aan hom behoort in lewende menslike wesens.

In hierdie tema van **skeiding** is die goddelike opdrag om “ **uit te kom** ” permanent. Omdat hy sy skepsele aanspoor om **hulself te skei** van die bose in al sy vorme soos valse Christelike kerke. In Openb.18:4 beveel hy sy uitverkorenes om “ **uit te gaan** » van “ *Babilon die grote* ”, wat eerstens die Katolieke godsdiens en tweedens die veelvuldige Protestantse godsdiens betref, onder die invloed waarvan hulle tot op hierdie oomblik gebly het. En soos met Lot, sal hulle lewens slegs gered word deur dadelik God se opdrag te gehoorsaam. Want sodra die wet afgekondig word wat Sondagrus op die eerste dag verpligtend sal maak, sal die einde van die genadetyd tot 'n einde kom. En dan sal dit te laat wees om jou mening en standpunt oor hierdie probleem te verander.

Hier vestig ek u aandag op die gevaar wat inhou deur die nodige besluitneming tot later uit te stel. Ons lewe is broos, ons kan sterf deur siekte, 'n ongeluk of 'n aanval, dinge wat kan gebeur as God nie ons traagheid om te reageer waardeer nie, en in hierdie geval verloor die einde van die tyd van kollektiewe genade al sy belangrikheid. , want hy wat voor haar sterf, sterf in sy onreg en sy veroordeling deur God. Bewus van hierdie probleem sê Paulus in Heb.3:7-8: “ *Vandag, as julle sy stem hoor, verhard julle harte nie soos in die opstand nie...* ”. Daar is dus altyd 'n dringendheid om te reageer op die aanbod van God, en Paulus is van mening volgens Hebr.4:1: “ *Laat ons dan vrees, terwyl die belofte om in sy rus in te gaan nog bestaan, dat iemand van julle lyk nie of dit te laat gekom het nie .*”

Gen.19:13: “ *Want ons sal hierdie plek verwoes, want die geroep oor sy inwoners is groot voor JaHWéH. YaHWéH het ons gestuur om dit te vernietig .*”

Hierdie keer, die tyd raak min, het die engele vir Lot die rede vir hul teenwoordigheid by sy huis laat weet. Die stad moet vinnig vernietig word deur besluit van YaHWéH.

Gen.19:14: “ *Lot het uitgegaan en met sy skoonseuns wat sy dogters geneem het, gespreek: Staan op, sê hy, gaan uit hierdie plek; want YaHWéH sal die stad verwoes. Maar in die oë van sy skoonseuns het dit gelyk of hy 'n grap gemaak het .*”

Lot se skoonseuns was beslis nie op die vlak van goddeloosheid van die ander Sodomiete nie, maar vir redding tel net geloof. En duidelik, hulle het dit nie gehad nie. Hulle skoonpa se oortuigings het hulle nie geïnteresseerd nie, en die skielike idee dat die God YaHWéH gereed was om die stad te vernietig, was vir hulle eenvoudig ongelooflik.

Gen.19:15: “ *Van die aanbreek van die dag af het die engele vir Lot aangespoor en gesê: Staan op, neem jou vrou en jou twee dogters wat hier is, dat jy nie in die puinhoop van die stad omkom nie* ”.

Die vernietiging van Sodom gee aanleiding tot hartverskeurende **skeidings** wat geloof en die afwesigheid van geloof openbaar. Lot se dogters moet kies tussen hul pa of hul man volg.

Gen.19:16: “ *En terwyl hy uitstel, het die manne hom aan die hand gegryp, hom en sy vrou en sy twee dogters, omdat YaHWéH hom sou spaar; Hulle het hom weggeneem en hom buite die stad gelos .* ”

In hierdie aksie wys God vir ons " 'n brandmerk uit die vuur geneem ". Weereens is dit vir die regverdige Lot wat God red, saam met hom, sy twee dogters en sy vrou. So, uit die stad geskeur, bevind hulle hulself buite, vry en lewendig.

Gen.19:17: “ *Toe Hy hulle uitbring het, sê een van hulle: Spaar vir jou lewe; kyk nie agter jou nie, en stop ook nie in die hele vlakte nie; vlug na die berg, dat jy nie omkom nie .* ”

Verlossing sal in die berg wees, die keuse wat aan Abraham oorgelaat word. Lot kan dus sy fout verstaan en betreur deurdat hy die vlakte en sy voorspoed gekies het. Sy lewe is op die spel, en hy sal moet gou maak as hy veilig wil wees wanneer die vuur van God die vallei tref. Hy word beveel om nie terug te kyk nie. Die bevel moet letterlik en figuurlik opgeneem word. Die toekoms en lewe lê voor die oorlewendes van Sodom, want agter hulle sal daar binnekort niks anders as gloeiende ruïnes wees wat aangesteek word deur swaelklippe wat uit die lug gegooi is nie.

Gen.19:18: “ *Lot sê vir hulle: Ag! nee, Here! »* ”

Die opdrag wat die engel gegee het, maak Lot verskrik.

Gen.19:19: “ *Kyk, ek het genade in u oë gevind, en U het die grootheid van u barmhartigheid teenoor my bewys deur my lewe te bewaar; maar ek kan nie na die berg ontsnap voordat die ramp my oorval het nie, en ek sal omkom .* ”

Lot ken hierdie streek waar hy woon en hy weet dat dit hom baie tyd sal neem om die berg te bereik. Dit is hoekom hy die engel smeek en hom 'n ander oplossing bied.

Gen.19:20: “ *Kyk, hierdie stad is naby genoeg vir my om in te skuil, en dit is klein. O! dat ek daar kan ontsnap,... is dit nie klein nie?... en dat my siel leef! »* ”

Aan die einde van die vallei is Tsoar, 'n woord wat klein beteken. Sy het die tragedie van die vallei oorleef om as 'n toevlugsoord vir Lot en sy gesin te dien.

Gen.19:21: “ *En hy sê vir hom: Kyk, Ek gee jou ook hierdie genade, en Ek sal die stad waarvan jy praat nie verwoes nie .* ”

Die teenwoordigheid van hierdie stad getuig steeds van hierdie dramatiese episode wat die stede van die vallei van die vlakte waar die twee stede Sodom en Gomorra geleë was, geraak het.

Gen.19:22: “ *Maak gou en skuil daar, want Ek kan niks doen voordat jy daar aankom nie. Dit is hoekom die naam Soar aan hierdie stad gegee is .* ”

Die engel is nou afhanklik van sy ooreenkoms en sal wag totdat Lot Soar binnegaan om die vallei te slaan.

Gen.19:23: “ *Die son het op die aarde opgekom toe Lot in Soar ingegaan het .* ”

Vir die Sodomiete het dit gelyk of 'n nuwe dag onder 'n pragtige sonsopkoms aangekondig word; 'n dag soos enige ander...

Gen.19:24: “ *Toe het YaHWéH swael en vuur uit die hemel op Sodom en op Gomorra van YaHWéH laat reën .”*

Hierdie wonderbaarlike goddelike optrede het kragtige getuienis ontvang deur die ontdekkings van die Adventiste-argeoloog Ron Wyatt. Hy het die plek van die stad Gomorra geïdentifiseer waarvan die wonings teen mekaar geleun het teen die westelike hang van die berg wat aan hierdie vallei grens. Die grond van hierdie plek is gemaak van swaelklippe wat, wanneer dit aan vuur blootgestel word, vandag nog aan die brand steek. Die goddelike wonder word dus ten volle bevestig en die geloof van die uitverkorenes waardig.

Anders as wat dikwels gedink en gesê is, het God nie 'n beroep op kernkrag gedoen om hierdie vallei te vernietig nie, maar op swaelklippe en suiwer swael, geskat op 90% suiwerheid, wat volgens die spesialiste uitsonderlik is. Die lug dra nie swaelwolke nie, so ek kan sê dat hierdie vernietiging die werk van die skepper-God is. Hy kan enige saak volgens sy behoefte skep, aangesien hy die aarde, die lug en alles wat dit bevat, geskep het.

Gen.19:25: “ *Hy het daardie stede vernietig en die hele vlakte en al die inwoners van die stede en die plante van die aarde .”*

Wat kan oorleef in 'n plek wat onderworpe is aan 'n reën van klippe van vlamme swael? Niks, behalwe rotse en swaelklippe wat nog teenwoordig is.

Gen.19:26: “ *Lot se vrou het teruggekyk, en sy het 'n soutpilaar geword .”*

Hierdie terugblik van Lot se vrou openbaar spyt en 'n behoue belangstelling in hierdie vervloekte plek. Hierdie gemoedstoestand behaag God nie en hy maak dit bekend deur sy liggaam te omskep in 'n soutpilaar, die beeld van absolute geestelike steriliteit .

Gen.19:27: “ *Abraham het die môre vroeg opgestaan om na die plek te gaan waar hy voor die aangesig van YaHWéH gestaan het .”*

Onbewus van die drama wat plaasgevind het, kom Abraham na die eikeboom van Mamre waar hy sy drie besoekers verwelkom het.

Gen.19:28: “ *En hy het gekyk na Sodom en Gomorra en oor die hele gebied van die vlakte; en kyk, hy het rook uit die aarde sien opkom, soos die rook van 'n oond .”*

Die berg is 'n uitstekende sterrewag. Van sy hoogte af oorheers Abraham die streek en hy weet waar die vallei van Sodom en Gomorra geleë is. As die grond van die plek nog 'n gloeilamp is, daarbo styg 'n skerp rook wat veroorsaak word deur die swael en deur die verbruik van al die materiaal wat deur die mens in 'n stad versamel is. Die plek is verdoem tot steriliteit tot aan die einde van die wêreld. Daar vind ons net klippe, klippe, swaelklippe en sout, baie sout wat die steriliteit van die grond bevorder.

Gen.19:29: “ *Toe God die stede van die vlakte verwoes het, het Hy aan Abraham gedink; en hy het Lot te midde van die ramp laat ontsnap, waardeur hy die stede omgekeer het waar Lot sy woonplek gemaak het .”*

Hierdie verduideliking is belangrik omdat dit aan ons openbaar dat God Lot gered het net om Abraham, sy getroue dienaar, te behaag. Hy het dus nie opgehou om hom te verwyt oor sy keuse vir die welvarende vallei en sy korrupte

stede nie. En dit bevestig dat hy inderdaad gered is van die lot wat deur Sodom bekend staan as "n handelsmerk wat uit die vuur geruk is", of, uiters akkuraat.

Gen.19:30: “ *Lot het Soar na die hoogtes verlaat en saam met sy twee dogters op die berg gaan woon, omdat hy bang was om in Soar te bly. Hy het in 'n grot gewoon, hy en sy twee dogters .*”

Die behoefte aan **skeiding** word nou vir Lot duidelik. En dit is hy wat besluit om nie in Soar te bly nie, wat, hoewel “klein” ook bevolk was deur mense wat korrup en sondig voor God was. Op sy beurt gaan hy berg toe en, ver van enige gemak, woon hy saam met sy twee dogters in 'n grot, 'n natuurlike veilige skuiling wat deur God se skepping gebied word.

Gen.19:31: “ *Die oudste sê vir die jongste: Ons vader is oud; en daar is niemand in die land om na ons te kom nie, volgens die gewoonte van al die lande .*”

Daar is niks skandalig in die inisiatiewe wat deur Lot se twee dogters geneem is nie. Hulle motivering word deur God geregverdig en goedgekeur omdat hulle optree met die oog daarop om nageslag aan hulle vader te gee. Sonder hierdie motivering sou die inisiatief bloedskanie wees.

Gen.19:32: “ *Kom, laat ons ons vader wyn laat drink, en laat ons met hom gemeenskap hê, sodat ons die geslag van ons vader kan bewaar .*”

Gen.19:33: “ *Toe het hulle hul vader daardie nag wyn laat drink; en die oudste het by haar vader gaan slaap: hy het nie opgemerk wanneer sy gaan lê of wanneer sy opstaan nie .*”

Gen.19 :34: “ *Die volgende dag sê die oudste vir die jongste: Kyk, ek het gisteraand by my vader geslaap; laat ons hom vanaand weer wyn laat drink en by hom gaan slaap, sodat ons die geslag van ons vader kan bewaar .*”

Gen.19:35: “ *Hulle het hulle vader daardie nag weer wyn laat drink; en die jongste het by hom gaan slaap: hy het nie opgemerk wanneer sy gaan lê of toe sy opstaan nie .*”

Lot se totale bewusteloosheid in hierdie aksie gee die benadering die beeld van kunsmatige inseminasie wat in ons laaste tyd op diere en mense toegepas word. Daar is nie die minste soeke na plesier nie en die ding is nie meer skokkend as die koppeling van broers en susters aan die begin van die mensdom nie.

Gen.19:36: “ *Die twee dogters van Lot het swanger geword by hulle vader .*”

Ons merk by hierdie twee dogters van Lot uitsonderlike eienskappe van selfopoffering tot voordeel van hul vader se eer. As ongetroude moeders sal hulle hul kind alleen grootmaak, amptelik sonder 'n pa, en hulle verloën dus om 'n man, 'n gade, 'n metgesel te neem.

Gen.19:37: “ *Die eersgeborene het 'n seun gebaar en hom Moab genoem; hy is die vader van die Moabiete tot vandag toe .*”

Gen.19:38: “ *Die jongste het ook 'n seun gebaar, en hy het hom Ben Ammi genoem: hy is die vader van die Ammoniete tot vandag toe .*”

Ons vind, in die profesie van Daniël 11:41, die melding van die nageslag van die twee seuns: “ *Hy sal in die mooiste land ingaan, en baie sal val; maar Edom, Moab en die owerstes van die kinders van Ammon sal uit sy hand gered word .*” 'n Vleeslike en geestelike band sal dus hierdie nageslag met Israel verenig

wat op Abraham gegrond is, die wortel na Heber van die Hebreuse volk. Maar hierdie gemeenskaplike wortels sal rusies opwek en hierdie nageslag teen die nasie Israel stel. In Sefanja 2:8 en 9 profeteer God van rampspoed vir Moab en die kinders van Ammon: “ *Ek het gehoor hoe Moab en die beledigings van die kinders van Ammon uitgeskel het, toe hulle my volk uitgeskel het en verwaand teen sy grense opgestaan het. Dit is hoekom ek lewe! sê die HERE van die leërskare, die God van Israel, Moab sal wees soos Sodom en die kinders van Ammon soos Gomorra, 'n plek met dorings bedek, 'n soutmyn, 'n woestyn vir ewig; die res van my volk sal hulle plunder, die res van my volk sal hulle in besit neem.*”

Dit bewys dat God se seën net op Abraham was en dat dit nie gedeel is deur sy broers wat uit dieselfde vader, Tera, gebore is nie. As Lot by Abraham se voorbeeld kon baat, sal dit nie die geval wees vir sy nageslag wat uit sy twee dogters gebore is nie.

Genesis 20

Skeiding deur die status van profeet van God

Met die hernuwing van die ervaring met Faraon wat in Genesis 12 gerapporteer word, stel Abraham sy vrou Sara as sy suster aan Abimeleg, koning van Gerar (hedendaagse Palestina naby Gasa) voor. Weereens laat die reaksie van God wat hom straf hom ontdek dat Sara se man sy profeet is. Die mag en vrees van Abraham het dus deur die hele streek versprei.

Genesis 21

Die skeiding van die wettige en die onwettige

Skeiding deur die opoffering van wat ons **liefhet**

Gen.21:1: “ *En die HERE het Sara besoek soos Hy gespreek het, en Yahweh het met Sara gedoen soos Hy gespreek het.* »

In hierdie besoek maak God 'n einde aan Sara se lang onvrugbaarheid.

Gen.21:2: “ *En Sara het swanger geword en vir Abraham 'n seun gebaar in sy ouderdom, op die vasgestelde tyd waarvan God met hom gespreek het.* »

Jes.55:11 bevestig dit: “ *So is dit met my woord wat uit my mond uitgaan: dit keer nie leeg na My toe sonder dat ek my wil gedoen en my planne volbring het nie* ”; die belofte wat aan Abraham gemaak is, nagekom word, word die vers dus geregverdig. Hierdie seun kom in die wêreld nadat God sy geboorte aangekondig het. Die Bybel stel hom voor as die "seun van die belofte", wat Isak 'n profetiese tipe van die messiaanse "Seun van God" maak: Jesus.

Gen.21:3: “ *En Abraham het die naam van sy seun wat vir hom gebore is, wat Sara vir hom gebaar het, Isak genoem.* »

Die naam Isak beteken: hy lag. Beide Abraham en Sara het gelag toe hulle hoor hoe God hul toekomstige seun aankondig. As vreugdelag positief is, is dit nie die geval met spotlag nie. Trouens, albei gades het dieselfde reaksie gehad as slagoffers van menslike vooroordeel. Omdat hulle gelag het by die gedagte aan die menslike reaksies van diegene rondom hulle. Sedert die vloed is lewensduur baie verkort en vir mense dui die ouderdom van 100 gevorderde ouderdom aan; die een waar ons min van die lewe verwag. Maar ouderdom beteken niks in die konteks van 'n verhouding met die skepper God wat die grense van alle dinge stel nie. En Abraham ontdek dit in sy ervaring en hy ontvang, deur God, rykdom, eer en vaderskap, hierdie keer, wettig.

Gen.21:4: “ *En Abraham het sy seun Isak besny toe hy agt dae oud was, soos God hom beveel het.* »

Op sy beurt word die wettige seun besny. God se opdrag word gehoorsaam.

Gen.21:5: “ *En Abraham was honderd jaar oud toe sy seun Isak vir hom gebore is.* »

Die ding is merkwaardig, maar nie volgens antediluviaanse standarde nie.

Gen.21:6: “ *En Sara sê: God het my rede gegee om te lag; wie dit hoor, sal saam met my lag.* »

Sarah vind die situasie lagwekkend omdat sy 'n mens is en 'n slagoffer van menslike vooroordeel. Maar hierdie begeerte om te lag weerspieël ook 'n onverwagte vreugde. Soos Abraham haar man, verkry sy die moontlikheid om geboorte te skenk op 'n ouderdom wanneer dit nie meer denkbaar is in terme van menslike normaliteit nie.

Gen.21 :7: “ *En sy sê: Wie sou vir Abraham gesê het: Sara sal seuns soog? Want ek het vir hom 'n seun in sy ouderdom gebaar.* »

Die ding is werklik uitsonderlik en heeltemal wonderbaarlik. As ons na hierdie woorde van Sara op 'n profetiese vlak kyk, kan ons in Isak die seun sien wat die nuwe verbond in Christus profeteer, terwyl Ismael die seun van die eerste verbond profeteer. Deur sy weiering van Christus Jesus, sal hierdie natuurlike seun gebore volgens die vlees deur die teken van die besnydenis deur God verwerp word ten gunste van die Christuseun wat deur middel van geloof gekies is. Soos Isak, sal die Christus-stigter van die nuwe verbond wonderbaarlik gebore word om God in menslike voorkoms te openbaar en te verteenwoordig. Daarteenoor word Ismael uitsluitlik op vleeslike basis en streng menslike begrip verwek.

Gen.21:8: “ *En die seuntjie het grootgeword en is gespeen; en Abraham het 'n groot feesmaal gehou op die dag toe Isak gespeen is.* »

Die baba wat borsvoed sal 'n adolessent word, en vir Vader Abraham gaan 'n toekoms oop vol belofte en geluk wat hy met vreugde vier.

Gen.21:9: “ *En Sara het die seun van Hagar, die Egiptenaar, wat sy vir Abraham gebaar het, sien lag; en sy het vir Abraham gesê :*

Lag neem duidelik 'n groot plek in die lewe van die geseënde egpaar in. Ismael se vyandigheid en jaloesie teenoor Isak, die wettige seun, laat hom lag en hom bespot. Vir Sara is die perk van wat draaglik is bereik: ná die ma se spot kom dié van die seun; dis te veel.

Gen.21:10: “ **Verdryf** hierdie diensmaagd en haar seun; want die seun van hierdie diensmaagd sal nie saam met my seun, met Isak, erf nie. »

Ons kan Sarah se geïrriteerdheid verstaan, maar kyk saam met my hierbo. Sara profeteer die onwaardigheid van die eerste bondgenootskap wat nie saam met die uitverkorenes die nuwe een sal erf nie, gebaseer op geloof in die geregtigheid van Christus Jesus.

Gen.21:11: “ *En dit was baie sleg in die oë van Abraham vanweë sy seun.* »

Abraham reageer nie soos Sara nie omdat sy gevoelens tussen sy twee seuns gedeel word. Die geboorte van Isak skakel nie die 14 jaar van liefde uit wat hom aan Ismael bind nie.

Gen.21:12: “ *Toe sê God vir Abraham: Laat dit nie verkeerd wees in jou oë vanweë die kind en vanweë jou diensmaagd nie. In alles wat Sara vir jou gesê het, luister na haar stem, want in Isak sal jy nageslag genoem word.* »

In hierdie boodskap berei God Abraham voor om die vervreemding van Ismael, sy oudste seun, te aanvaar. Hierdie **skeiding** is in God se profetiese projek; aangesien hy die mislukking van die ou Mosaïese verbond profeteer. As troos, in Isak, sal Hy sy nageslag vermeerder. En die vervulling van hierdie goddelike woord sal wees deur die totstandkoming van die nuwe verbond waar die “ *uitverkorenes* ” “ *geroep* ” sal word deur die boodskap van die ewige Evangelie van God in Jesus Christus.

Dus, paradoksaal genoeg, sal Isak patriarg van die ou verbond wees en dit is bo alles in Jakob, sy seun dat volgens die vlees en die teken van die besnydenis, die Israel van God op sy fundamente gevestig sal word. Maar die paradoks is dat dieselfde Isak slegs lesse profeteer oor die nuwe verbond in Christus.

Gen.21:13: “ *En Ek sal ook die seun van die diensmaagd 'n nasie maak, want hy is jou nageslag.* »

Ismael is die patriarg van baie volke van die Midde-Ooste. Totdat Christus vir sy aardse reddende bediening verskyn het, het geestelike legitimiteit uitsluitlik aan die afstammeling van hierdie twee seuns van Abraham behoort. Die Westerse wêreld het in veelvuldige vorme van heidendom geleef en die bestaan van die groot skeppergod geïgnoreer.

Gen.21:14: “ *En Abraham het die môre vroeg opgestaan en brood en 'n vel water geneem en dit aan Hagar gegee deur dit op haar skouer te sit, en hy het die kindjie aan haar gegee en haar weggestuur . En sy het gegaan en rondgedwaal in die woestyn Berseba.* »

God se ingryping het Abraham kalmeer. Hy weet dat God self oor Hagar en Ismael sal waak en hy stem in om van hulle **te skei** , omdat hy God vertrou om hulle te beskerm en te lei. Want hyself is tot dusver deur Hom beskerm en gelei.

Gen.21:15: “ *En toe die water in die wynsak op was, gooi sy die kind onder een van die bosse,* ”

In die woestyn van Berseba word die weggevoer water vinnig verteer en sonder water sien Hagar die dood net as die finale uitkoms vir haar ongelukkige situasie.

Gen.21:16: “ *het gegaan en oorkant gaan sit, binne 'n boog se bereik; want sy het gesê: Laat my nie die kind sien sterf nie. En sy het oorkant gaan sit, en sy het haar stem verhef en geweën.* »

In hierdie uiterste situasie stort Hagar vir die tweede keer haar tranes voor die aangesig van God.

Gen.21:17: “ *En God het die stem van die kindjie gehoor, en die Engel van God het Hagar uit die hemel geroep en vir haar gesê: Wat is dit met jou, Hagar? Moenie bang wees nie, want God het die stem van die kind gehoor waar hy is.* »

En vir die tweede keer gryp God in en praat met haar om haar gerus te stel.

Gen.21:18: “ *Staan op, tel die kind op en neem hom in jou hand; want Ek sal dit 'n groot nasie maak.* »

Ek herinner jou, die kind Ismael is 'n tiener van 15 tot 17, maar hy is nietemin 'n kind wat onderworpe is aan sy ma Hagar en die twee het nie meer water om te drink nie. God wil hê dat sy haar seun moet ondersteun omdat 'n kragtige lot vir hom voorlê.

Gen.21:19: “ *Toe het God haar oë geopen, en sy sien 'n fontein met water; en sy het gegaan en die vel met water gevul en die kind laat drink.* »

Die resultaat van 'n wonderwerk of nie, hierdie put met water verskyn op die nodige oomblik om Hagar en haar seun die smaak vir lewe te gee. En hulle is hul lewens te danke aan die kragtige Skepper wat die visie en intelligensie van dinge oopmaak of toemaak.

Gen.21:20: “ *En God was met die kind, en hy het grootgeword en in die woestyn gaan woon en 'n boogskutter geword.* »

Die woestyn was dus nie leeg nie aangesien Ismael diere gejag het wat hy met sy boog doodgemaak het om te eet.

Gen.21:21: “ *En hy het in die woestyn Paran gewoon; en sy moeder het vir hom 'n vrou uit Egipteland geneem.* »

Die band tussen die Ismaeliete en die Egiptenare sal dus versterk en mettertyd sal Ismael se wedywing met Isak toeneem tot die punt dat hulle permanente natuurlike vyande maak.

Gen.21 :22: “ *En in dié tyd het Abiméleg en Pikol, die owerste van sy leër, met Abraham gespreek en gesê: God is met jou in alles wat jy doen.* »

Die ervarings wat veroorsaak is deur die aanbieding van Sara as sy suster, dinge wat in Gen.20 vertel word, het Abimeleg geleer dat Abraham die profeet van God was. Hy word nou gevrees en gevrees.

Gen.21:23: “ *En sweer nou vir my hier by God dat jy nie vals sal handel met my en my kinders en my kleinkinders nie, volgens die goedertierenheid wat ek aan jou bewys het, sal jy teenoor my handel. en na die land waarin jy gebly het.* »

Abimelek wil nie meer 'n slagoffer van Abraham se truiks wees nie en wil van hom vaste en besliste verbintenisse tot 'n vreedsame alliansie verkry.

Gen.21:24: “ *Toe sê Abraham: Ek sal sweer.* »

Abraham het geen slegte bedoeling teenoor Abimelek nie en hy kan dus tot hierdie ooreenkoms instem.

Gen.21:25: “ *En Abraham het Abimeleg bestraf oor 'n fontein wat Abimeleg se dienaars met geweld geneem het.* »

Gen.21:26: “ *Toe sê Abimeleg: Ek weet nie wie hierdie ding gedoen het nie, en jy het my nie daarvoor gewaarsku nie, en ek het dit eers vandag gehoor.* »

Gen.21:27: “ *En Abraham het kleinvee en beeste geneem en dit aan Abiméleg gegee, en hulle twee het 'n verbond gesluit.* »

Gen.21:28: “ *En Abraham het sewe jong skape van die kudde geskei;* »

Die keuse wat Abraham gemaak het van “sewe skape” getuig van sy band met die skepper-God wat hy dus met sy werk wil assosieer. Abraham het hom in 'n vreemde land gevestig, maar hy wil hê dat die vrug van sy arbeid sy eiendom moet bly.

Gen.21:29: “ *Toe sê Abimeleg vir Abraham: Wat is hierdie sewe jong skape wat jy afgesonder het?* »

Gen.21:30: “ *En hy sê: Jy sal hierdie sewe jong skape uit my hand neem, as 'n getuienis vir my dat ek hierdie put gegrawe het.* »

Gen.21:31: “ *Daarom het hulle daardie plek Berseba genoem, omdat hulle albei daar gesweer het.* »

Die put in dispuut is vernoem na die woord "sjeba" wat die wortel van die getal "sewe" in Hebreeus is, en wat ons vind in die woord "sabbat" wat die sewende dag aandui, ons Saterdag wat by die weeklikse rus deur God geheilig is sedert die begin van sy aardse skepping. Om die geheue van hierdie alliansie te bewaar, is die put dus "die put van die sewe" genoem.

Gen.21:32: “ *En hulle het 'n verbond in Berseba gesluit. En Abiméleg het klaargemaak en Pikol, die owerste van sy leër, en hulle het teruggekeer na die land van die Filistyne.* »

Gen.21:33: “ *En Abraham het 'n tamariskboom in Berseba geplant; en daar het hy die Naam van die HERE, die ewige God, aangeroop.* »

Gen.21:34: “ *En Abraham het 'n lang tyd as vreemdeling in die land van die Filistyne vertoef.* »

God het voorwaardes van vrede en rustigheid vir sy dienaar gereël.

Genesis 22

Die skeiding van die vader en die enigste seun geoffer

Hierdie hoofstuk 22 bied die profetiese tema van Christus aan wat deur God as die Vader as 'n offer gebring is. Dit beeld die beginsel van verlossing uit wat in die geheim deur God voorberei is vanaf die begin van sy besluit om vrye, intelligente en outonome eweknieë teenoor hom te skep. Hierdie opoffering sal die prys wees om te betaal om 'n terugkeer van liefde van sy skepsels te verkry. Die uitverkorenes sal diegene wees wat met volkome vryheid van keuse op God se verwagtinge gereageer het.

Gen.22:1: “ *Ná hierdie dinge het God Abraham op die proef gestel en vir hom gesê: Abraham! En hy antwoord: Hier is ek!* »

Abraham is baie gehoorsaam aan God, maar hoe ver kan hierdie gehoorsaamheid gaan? God weet reeds die antwoord, maar Abraham moet, as getuie vir al die uitverkorenes, konkrete bewys van sy voorbeeldige gehoorsaamheid agter hom laat wat hom so waardig maak vir die liefde van sy God wat hom die aartsvader maak wie se nageslag gesublimeer sal word deur die geboorte van Christus Jesus.

Gen.22:2: “ *God het gesê: Neem jou seun, jou enigste seun, die een wat jy liefhet, Isak; gaan na die land Moria, en offer hom daar as brandoffer op een van die berge waarvan Ek jou sal vertel.* »

God druk doelbewus op dit wat seermaak, tot die grens van draaglik vir hierdie ou man van meer as honderd jaar. God het hom wonderbaarlik die vreugde gegee om 'n seun vir hom en Sara, sy wettige vrou, te hê. Hy sal ook die ongelooflike versoek van God vir diegene rondom hom verberg: “ *Bring jou enigste seun as 'n offerande* “. En Abraham se positiewe reaksie sal ewige gevolge vir die hele mensdom hê. Want nadat Abraham ingestem het om sy seun te offer, sal God self nie meer sy reddingsprojek kan verloën nie; as hy dit kon oorweeg om dit op te gee.

Kom ons let op die belangstelling van die akkuraatheid: “ *op een van die berge wat Ek jou sal vertel* “. Hierdie presiese plek is geprogrammeer om die bloed van Christus te ontvang.

Gen.22:3: “ *Abraham het die môre vroeg opgestaan, sy donkie opgesaal en twee diensknegte en sy seun Isak saamgeneem. Hy het hout gekloof vir die brandoffer en vertrek om na die plek te gaan wat God vir hom gesê het.* »

Abraham het besluit om hierdie oordad te gehoorsaam en met die dood in sy siel het hy die voorbereiding van die bloedige seremonie wat deur God beveel is, georganiseer.

Gen.22:4: “ *Op die derde dag het Abraham sy oë opgeslaan en die plek daar ver gesien.* »

Die land van Morija is drie dae se stap van die plek waar hy woon.

Gen.22:5: “ *Toe sê Abraham vir sy dienaars: Bly hier by die esel; Ek en die jongman sal so ver gaan om te aanbid, en ons sal terugkom na jou toe.* »

Die verskriklike optrede wat hy gaan pleeg, het geen getuies nodig nie. Hy **skei dus** van sy twee dienaars wat op sy terugkeer sal moet wag.

Gen.22 :6: “ *Abraham het die hout vir die brandoffer geneem en dit op sy seun Isak gelaai en die vuur en die mes in sy hand gedra. En hulle het altwee saam geloop .* »

In hierdie profetiese toneel, net soos Christus die swaar “patibulum” sal moet dra waaraan sy polse vasgespyker sal word, word Isak gelaai met die hout wat, aan die brand, sy geofferde liggaam sal verteer.

Gen.22:7: “ *Toe het Isak met sy vader Abraham gespreek en gesê: My vader! En hy antwoord: Hier is ek, my seun! Isak het geantwoord: Hier is die vuur en die hout; maar waar is die lam vir die brandoffer?* »

Isak het baie godsdienstige offers aanskou en hy is reg om verras te word deur die afwesigheid van die dier wat geoffer moet word.

Gen.22:8: “ *Abraham het gesê: My seun, God sal vir homself die lam vir die brandoffer voorsien. En hulle het altwee saam geloop.* »

Hierdie reaksie van Abraham is direk deur God geïnspireer omdat dit wonderlik die enorme opoffering voorspel wat God sal maak deur homself aan kruisiging in menslike vlees te offer, om sodoende in die behoefte van die uitverkore sondears te voorsien vir 'n effektiewe en regverdige Verlosser in goddelike volmaaktheid. Maar Abraham sien nie hierdie reddende toekoms, hierdie rol van Christus die Verlosser wat geprofeteer word deur die dier wat aan YaHWéH, die almagtige Skepper God, geoffer is nie. Vir hom laat hierdie reaksie hom bloot tyd wen, aangesien hy met afgryse kyk na die misdaad wat hy sal moet pleeg.

Gen.22:9: “ *Toe hulle by die plek kom wat God met hom gespreek het, het Abraham daar 'n altaar gebou en die hout gerangskik. Hy het sy seun Isak gebind en hom op die altaar bo-op die hout neergesit.* »

Ongelukkig vir Abraham voor die altaar is daar geen manier meer om vir Isak weg te steek dat dit hy is wat die skape van die offer sal wees nie. As Vader Abraham getoon het dat hy verhewe is in hierdie buitengewone aanvaarding, is Isak se volgelinge gedrag 'n weerspieëling van wat Jesus Christus in sy tyd sou wees: verhewe in sy gehoorsaamheid en selfopoffering.

Gen.22:10: “ *Toe steek Abraham sy hand uit en neem die mes om sy seun dood te maak.* »

Let daarop dat om te reageer, God wag tot die heel laaste einde van die toets om die getuienis van sy uitverkorenes werklike waarde en egtheid te gee. Die “ *mes in die hand* ”; al wat oorbly is om Isak te slag soos die baie skape wat reeds geoffer is.

Gen.22:11: “ *Toe roep die engel van YaHWéH na hom uit die hemel en sê: Abraham! Abraham! En hy antwoord: Hier is ek!* »

Die demonstrasie van Abraham se gehoorsame geloof is gemaak en perfek uitgevoer. God maak 'n einde aan die ou man se beproewing en dié van sy seun wat hom en sy liefde so waardig is.

Neem kennis, wanneer hy ook al deur God of sy seun geroep word, reageer Abraham altyd deur te sê: “ *Hier is ek.* ” Hierdie spontane reaksie wat uit hom spruit, getuig van sy vrygewige en oop geartheid teenoor sy naaste. Verder kontrasteer dit met die gesindheid van Adam wat vasgevang is in 'n situasie van sonde wat vir God weggekruip het, tot die punt dat God verplig was om vir hom te sê: “ *Waar is jy?* ”.

Gen.22 :12: “ *Toe sê die engel: Steek jou hand nie uit na die kind en doen hom niks nie; want nou weet ek dat jy God vrees en jou enigste seun nie van my teruggehou het nie.* »

Met die demonstrasie van sy getroue en gehoorsame geloof, kan Abraham in die oë van almal wees, en tot aan die einde van die wêreld, getoon word as 'n model van ware geloof, deur God, tot die koms van Christus wat hom sal inkarneer draai in goddelike volmaaktheid. Dit is in hierdie model van onberispelike gehoorsaamheid dat Abraham die geestelike vader word van ware gelowiges wat gered is deur die gestorte bloed van Jesus Christus. In hierdie ervaring het Abraham pas die rol gespeel van God die Vader wat as 'n ware en sterflike offer sal bring, sy enigste seun genaamd Jesus van Nasaret.

Gen.22:13: “ Abraham slaan sy oë op en sien agter hom 'n ram wat aan die horings in 'n bos vasgehou word; en Abraham het gegaan en die ram geneem en dit as brandoffer in die plek van sy seun gebring. »

Op hierdie stadium kan Abraham besef dat sy reaksie aan Isak, " my seun, God sal vir homself die lam vir die brandoffer voorsien ", deur God geïnspireer is, want die "lam", in werklikheid, "die jong ram"., word inderdaad deur God " verskaf " en deur hom aangebied. Let daarop dat die diere wat aan YaHWéH geoffer word, altyd manlik is as gevolg van die verantwoordelikheid en oorheersing wat aan die mens gegee word, die manlike Adam. Christus die Verlosser sal ook manlik wees.

Gen.22:14: “ Abraham het hierdie plek YaHWéH Jireh genoem. Dit is hoekom daar vandag gesê word: Op die berg van YaHWéH sal hy gesien word. »

Die naam " YaHWéH Jireh " beteken: YaHWéH sal gesien word. Die aanneming van hierdie naam is 'n ware profesie wat aankondig dat in die land Moria, die groot onsigbare God wat vrees en ontsag inboesem, in 'n minder formidabele menslike voorkoms gesien sal word, om die verlossing van die uitverkorenes te bring en te verkry. En die oorsprong van hierdie aanstelling, die offer van Isak as 'n offer, bevestig die aardse bediening van " die Lam van God wat die sondes van die wêreld wegneem ." Met kennis van God se belangstelling in sy respek vir die tipes en modelle wat gereproduseer en herhaal word, is dit waarskynlik en byna seker dat Abraham sy offer gebring het op die einste plek waar, 19 eeue later, Jesus gekruisig sou word, aan die voet van die berg Golgota. , buite Jerusalem, die stad, net vir 'n tyd lank, heilig.

Gen.22:15: “ Die engel van YaHWéH het Abraham vir die tweede keer uit die hemel geroep, ”

Hierdie verskriklike beproewing sal die laaste wees wat Abraham sal moet ondergaan. God het in hom die waardige model-patriarg van gehoorsame geloof gevind, en hy het dit aan hom bekend gemaak.

Gen.22:16: “ en gesê: By myself sweer ek, die woord van YaHWéH! Omdat jy dit gedoen het en jou seun, jou enigste seun, nie teruggehou het nie. ”

God beklemtoon hierdie woorde " jou enigste seun ", omdat hulle sy toekomstige offer in Jesus Christus profeteer volgens Johannes 3:16: " God het die wêreld so liefgehad dat Hy sy eniggebore Seun gegee het, sodat elkeen wat in Hom glo, nie sal vergaan, maar het die ewige lewe ."

Gen.22:17: “ Ek sal jou seën en jou nageslag vermeerder soos die sterre van die hemel en soos die sand wat aan die seestrand is; en jou nageslag sal die poort van hulle vyande in besit neem. »

Aandag! Abraham se seën word nie geërf nie, dit is vir hom alleen en elke man of vrou van sy nageslag moet op sy beurt God se seën verdien. Want God belowe hom 'n menigte nageslag, maar onder hierdie nageslag sal slegs die uitverkorenes wat met dieselfde getrouheid en dieselfde gehoorsaamheid sal optree deur God geseën word. Jy kan dan al die geestelike onkunde meet van die Jode wat met trots beweer het dat hulle seuns van Abraham is en dus seuns wat die erfenis van sy seëninge verdien het. Jesus het hulle weerlê deur vir hulle klippe te wys en te sê dat God uit hierdie klippe vir Abraham afstammelingen kan gee. En hy het hulle as hul vader erken, nie Abraham nie, maar die duiwel.

In sy verowering van die land Kanaän, sal Josua die poort van sy vyande in besit neem, waarvan die eerste geval die stad Jerigo was. Laastens, saam met God, sal die uitverkore heiliges die deur na die laaste vyand besit: “ *Babilon die Grote* ” volgens verskeie leringe wat in die Apokalips van Jesus Christus geopenbaar is.

Gen.22:18: “ *Al die nasies van die aarde sal geseën word in jou nageslag, omdat jy na my stem geluister het.* »

Dit is inderdaad “ *al die nasies van die aarde* ”, want die aanbod van verlossing in Christus word aan alle mense, van alle oorsprong en alle volke aangebied. Maar hierdie nasies is ook aan Abraham die feit verskuldig dat hulle die goddelike orakels kon ontdek wat aan die Hebreeuse volk geopenbaar is wat uit Egipteland gekom het. Verlossing in Christus word verkry deur die dubbele seën van Abraham en sy nageslag verteenwoordig deur die Hebreeuse mense en Jesus van Nasaret, Jesus Christus.

Dit is wenslik om in hierdie vers duidelik te let op die seën en die oorsaak daarvan: gehoorsaamheid wat deur God goedgekeur is.

Gen.22:19: “ *Toe Abraham na sy dienaars terugkom, het hulle opgestaan en saam na Berseba gegaan; want Abraham het in Berseba gewoon.* »

Gen.22:20: “ *Ná hierdie dinge is aan Abraham berig en gesê: Kyk, Milka het ook vir jou broer Nahor seuns gebaar .*

Die verse wat volg is bedoel om die skakel met “ *Rebekka* ” voor te berei wat die ideale vrou sal word wat deur God gekies is vir die getroue en volgelinge Isak. Sy sal uit Abraham se hegte familie in die nageslag van sy broer Nahor geneem word.

Gen.22:21: “ *Us sy eersgeborene, Bus sy broer Kemuel, die vader van Aram ,*”

Gen.22:22: “ *Kesed, Haso, Pildash, Jidlaph en Betuel.* »

Gen.22:23: “ *Betuel het **Rebekka verwek** . Dit is die agt seuns wat Milka vir Nahor, Abraham se broer, gebaar het .* »

Gen.22:24: “ *Sy byvrou, met die naam van Reuma, het ook Tebak, Gaham, Tahas en Maäga gebaar.* ”.

Die vervulling van die beloftes wat aan Abraham gemaak is

Genesis 23 vertel die dood en begrafnis van sy vrou Sara in Hebron, in die spelonk van Machpela. Abraham het 'n begraafplaas op die grond van Kanaän in besit geneem terwyl hy gewag het dat God sowat 400 jaar later die hele land aan sy nageslag sou gee.

Dan, in Gen.24, behou Abraham steeds die rol van God. Om **apart** van die plaaslike heidense volke te bly, sal hy sy dienaar na 'n verafgeleë plek stuur, na sy onmiddellike familie, om 'n vrou vir sy seun Isak te vind en hulle sal God vir hulle laat kies. Op dieselfde manier sal God die uitverkorenes kies wat die bruid van Christus, die Seun van God, sal uitmaak. In hierdie seleksie het die mens niks daarmee te doen nie want die inisiatief en die oordeel behoort aan God. God se keuse is volmaak, onberispelik en effektief, soos Rebekka, die uitverkore vrou, liefdevol, intelligent en mooi in voorkoms, en bowenal, geestelik en getrou; die pèrel waarna alle geestelike mans wat 'n vrou wil neem, moet soek.

Jakob en Esau

Later, volgens Gen.25, is Rebekka oorspronklik onvrugbaar soos Abram se vrou Sarai voor haar. Hierdie gedeelde steriliteit is te danke aan die feit dat die twee vroue geseënde nageslag na Christus sal dra wat self deur God gevorm sal word in die baarmoeder van 'n jong maagdelike meisie genaamd Maria. Op hierdie manier word die geslagslyn van God se reddingsprojek gekenmerk deur sy wonderbaarlike optrede. Sy ly aan hierdie natuurlike steriliteit, en Rebekka doen 'n beroep op YaHWéH en sy verkry van hom twee tweeling wat in haar baarmoeder baklei. Bekommerd vra sy God oor hierdie ding: “*En YaHWéH sê vir haar : Twee nasies is in jou skoot, en twee volke sal van jou skoot skei; een van hierdie mense sal sterker wees as die ander, en die groter sal onderworpe wees aan die kleiner .* » Sy skenk geboorte aan twee tweeling. As gevolg van sy intense harigheid, en hy was heeltemal " rooi ", vandaar die naam " Edom " wat aan sy nageslag gegee is, word die oudste " Esau " genoem, 'n naam wat "harig" beteken. Die jongste word " Jakob " genoem, 'n naam wat beteken: "Bedrieër". Die twee name profeteer reeds hul lot. "Velu" sal sy eersgeboortereg aan die jongste verkoop vir 'n sappige gereg van " roux " of rooi lensies. Hy verkoop hierdie eersgeboortereg omdat hy die billike waarde daarvan onderskat. Inteendeel, die geestelike “Bedrieër” begeer hierdie titel wat nie net ere is nie, want die seën van God is daaraan verbonde. “Bedrieër” is van die tipe van daardie gewelddadige mense wat ten alle koste die koninkryk van die hemele wil dwing om dit in besit te neem en dit was met hom in gedagte dat Jesus oor hierdie onderwerp gepraat het. En toe hy hierdie kokende ywer sien, is die hart van God baie bly. Ook soveel te erger vir "Hairy" en soveel te beter vir "Deceiver", want dit is hy wat "Israel"

sal word, deur God se besluit. Moenie 'n fout maak nie, Jakob is geen gewone bedrieër nie en hy is 'n merkwaardige man, want daar is geen ander Bybelse voorbeeld van sy vasberadenheid om God se seën te verkry nie, en dit is net om hierdie doel te bereik dat hy “mislei”. So kan ons almal hom navolg en die getroue hemel sal bly wees. Op sy beurt sal Esau as sy nageslag die mense van " *Edom* ", 'n naam wat " *rooi* " beteken, met dieselfde wortel en betekenis as Adam hê, hierdie volk sal 'n teëstander van Israel wees soos die goddelike profesie aangekondig het.

Ek spesifiseer dat die kleur "rooi" slegs sonde aandui in die profetiese beelde van die reddingsprojek wat deur God geopenbaar is en hierdie maatstaf is slegs van toepassing op die akteurs van sy produksies, soos "Esau". In die donker tye van die Middeleeue is rooiharige kinders wat as boos beskou is, vermoor. Dit is hoekom, wys ek uit, die rooi kleur nie die gewone man meer sondig maak as die donkerkop of die blondine nie, want die sondaar word uitgeken aan die slegte werke van sy geloof. Dit is dus net, in simboliese waarde, dat "rooi", die kleur van mensebloed, 'n simbool van sonde is, volgens Jes.1:18: " *Kom laat ons pleit! sê YaHWéH. As jou sondes soos skarlaken is, sal dit wit word soos sneeu; as hulle rooi soos pers is, sal hulle soos wol word.* » Net so verbind Jesus in sy Apokalips, sy Openbaring, die rooi kleur aan menslike instrumente wat, onbewustelik of nie, die duiwel dien, Satan die eerste sondaar van die lewe wat deur God geskep is; voorbeelde: die " *rooi perd* " van Openb.6:4, die " *rooi of vuurrooi draak* " van Openb.12:3, en die " *skarlakenrooi dier* " van Openb.17:3.

Noudat hy hierdie eersgeboortereg het, sal Jakob op sy beurt lewenservarings beleef wat God se planne profeteer, as Abraham se opvolger.

Hy het sy familie verlaat uit vrees vir die toorn van sy broer Esau, met goeie rede, volgens Gen.27:24, omdat hy besluit het om hom dood te maak, na die afleiding van die seën van sy sterwende vader, "mislei" deur 'n uit die gedagtes van Rebecca, sy vrou, bedrieg. In hierdie ontvoering verklap die tweeling se twee name hul belangrikheid. Omdat die "Tempeur" 'n harige vel gebruik het om Isak, wat blind geword het, te mislei, en sodoende homself as sy van nature "Harige" ouer broer voorgedoen. Geestelike mense ondersteun mekaar en Rebekka was meer soos Jakob as Esau. In hierdie aksie weerspreek God die menslike en vleeslike keuse van Isak wat Esau verkies het, die jagter wat vir hom wild gebring het wat hy waardeer het. En God gee die eersgeboortereg aan die een wat dit die waardigste is: Jakob die Verleier.

By Laban, sy Aramese oom, Rebekka se broer, aangekom om vir hom te werk, raak Jakob verlief op Ragel, die jongste maar mooiste van Laban se dogters. Wat hy nie weet nie, is dat God hom in sy werklike lewe 'n profetiese rol laat speel wat sy reddingsprojek moet profeteer. Ook, na "sewe jaar" se werk om sy geliefde Ragel te bekom, dring Laban sy oudste dogter "Lea" op hom af en gee haar aan hom as sy vrou. Om Rachel te verkry en te trou, sal hy "nog sewe jaar" vir sy oom moet werk. In hierdie ervaring profeteer "Jakob" wat God in sy reddingsprojek sal moet ondergaan. Want ook hy sal 'n eerste bondgenootskap sluit nie in ooreenstemming met die begeerte van sy hart nie, want die ervaring van 'n vleeslike en nasionale Israel sal nie gekenmerk word deur die sukses en heerlikheid wat sy goedheid verdien nie. Die opeenvolging van "Rigters" en

“konings” eindig altyd sleg, ten spyte van enkele seldsame uitsonderings. En die verlangde vrou wat sy liefde waardig is, sal hy eers in 'n tweede bondgenootskap verkry nadat hy sy liefde bewys en sy verlossingsplan in die bediening van Jesus Christus geopenbaar het; sy leer, sy dood en sy opstanding. Let daarop dat menslike en goddelike voorkeure heeltemal omgekeer is. Jakob se geliefde is die onvrugbare Ragel, maar God s'n is die produktiewe Lea. Deur vir Jakob eerstens vir Lea as sy vrou te gee, laat God sy profeet die teleurstelling ervaar wat hulle albei in hul eerste alliansie sal ervaar. In hierdie ervaring kondig God aan dat sy eerste alliansie 'n verskriklike mislukking sal wees. En die verwerping van die Messias Jesus deur sy nageslag het hierdie profetiese boodskap bevestig. Lea, wat nie die geliefde was wat deur die bruidegom gekies is nie, is 'n beeld wat die uitverkorenes van die nuwe bondgenootskap profeteer wat, van heidense oorsprong, vir 'n lang tyd in onkunde geleef het oor die bestaan van die unieke skepper-God. Lea se produktiewe natuur het egter 'n verbond geprofeteer wat baie vrugte tot eer van God sou dra. En Jesaja 54:1 bevestig en sê: “ *Wees bly, o onvrugbare, jy wat nie meer dra nie! Laat jou blydskap en jou blydschap uitbars, jy wat nie meer pyn het nie! Want die seuns van die verlate sal meer wees as die seuns van haar wat getroud is, spreek die HERE .*” Hier profeteer die verlate, deur Lea, die nuwe verbond, en die getroude een, deur Ragel, die ou Hebreeuse verbond.

Jakob word Israel

Nadat Jakob die ryk en voorspoedige Laban verlaat het, keer Jakob en dié wat aan hom behoort terug na sy broer Esau, wie se regverdige en wraaksugtige toorn hy vrees. Een nag verskyn God aan hom en hulle veg teen mekaar tot dagbreek. God wond hom uiteindelik in die heup en sê vir hom dat hy van nou af "Israel" genoem sal word, want hy het as oorwinnaars uit die stryd getree teen God en mense. In hierdie ervaring wou God die beeld van die strydende siel van Jakob in sy geloofstryd uitbeeld. Met die naam Israel deur God, verkry hy wat hy desperaat begeer en gesoek het: sy seën van God. Die seën van Abraham in Isak het dus gestalte gekry deur die grondwet van vleeslike Israel wat, gebou op Jakob wat Israel geword het, binnekort 'n gevreesde nasie sou word, na die uittrede uit slawerny Egipte. Die genade van God wat Esau voorberei het, bevind die twee broers hulself in vrede en vreugde.

Met sy twee vrouens en hul twee bediendes het Jakob hom die pa van 12 seuns en net een meisie gevind. Aanvanklik steriel soos Sarai en Rebekka, maar afgodsdien, verkry Ragel van God twee kinders, Josef die oudste en Benjamin die jongste. Sy het gesterf toe sy geboorte gegee het aan haar tweede kind. Sy profeteer dus die einde van die ou verbond wat sal ophou met die totstandkoming van die nuwe een gebaseer op die versoenende bloed van Jesus Christus. Maar in die tweede toepassing, profeteer hierdie sterflike omstandighede die finale lot van sy uitverkorenes wat gered sal word deur sy gelukkige ingryping wanneer hy terugkeer in sy glorieryke goddelike aspek in Michael Jesus Christus. Hierdie ommekeer van die situasie van die laaste uitverkorenes word geprofeteer deur die naamsverandering van die kind wat " *Ben-Oni* " genoem het of, "seun van my smart", deur die sterwende moeder, hernoem deur Jakob, die vader, " *Benjamin* »

óf, “regter seun” (regterkant) of, geseënde seun. Ter bevestiging, in Matt.25:33, sal Jesus Christus " sy skape **aan sy regterkant** en die bokke **aan sy linkerkant** " plaas . Hierdie naam “ Benjamin ” is deur God gekies, uitsluitlik vir sy profetiese projek, dus vir ons, want vir Jakob het dit min betekenis gehad; en vir God het die afgodiese Ragel nie die kwalifisering “ reg ” verdien nie. Hierdie dinge aangaande die einde van die wêreld word ontwikkel in die verduidelikings van Openb.7:8.

Die bewonderenswaardige Josef

In die geskiedenis van Israel sal die rol wat God aan Josef gee hom daartoe lei om sy broers te oorheers wat, geïrriteerd deur sy geestelike oorheersing, hom aan Arabiese handelaars verkoop. In Egipte het sy eerlikheid en lojaliteit hom waardeer, maar sy heer se vrou wou hom misbruik, nadat hy hom teëgestaan het, het Josef homself in die tronk bevind. Daar, wat drome verduidelik, sal gebeurde hom na die hoogste rang onder die farao lei: eerste Vizier. Hierdie verheffing is gebaseer op sy profetiese gawe soos vir Daniël na hom. Hierdie geskenk het hom waardeer gemaak deur die Farao wat Egipte aan hom toevertrou het. Tydens 'n hongersnood sal Jakob se broers na Egipte gaan en daar sal Josef met sy goddelose broers versoen word. Jakob en Benjamin sal by hulle aansluit en dit is hoe die Hebreërs hulle in Egipte in die streek Gosen vestig.

Die Eksodus en die getroue Moses

In slawerny, sal die Hebreërs in Moses vind, die Hebreuse kind wie se naam "gered uit die waters" van die Nyl beteken, grootgemaak en aangeneem deur Farao se dogter, die bevryder wat deur God voorberei is.

Terwyl die toestande van hulle slawerny verhard en toeneem, om 'n Hebreër te verdedig, maak Moses 'n Egiptenaar dood, en hy vlug uit Egipte. Sy reis neem hom na Midian, in Saoedi-Arabië, waar die afstammeling van Abraham woon en Keturah, sy tweede vrou, getroud na die dood van Sara. Moses het 40 jaar later met Sippora, die oudste dogter van sy skoonpa Jetro, getrou en God ontmoet terwyl hy sy kuddes na die berg Horeb opgepas het. Die skepper verskyn aan hom in die vorm van 'n gloeiende bos wat brand maar nie verteer word nie. Hy openbaar aan hom sy plan vir Israel en stuur hom na Egipte om sy volk se uittog te lei.

Tien plaes sal nodig wees om Farao te dwing om sy kosbare slawe vrylik te laat gaan. Maar dit is die tiende wat 'n groot profetiese belang sal aanneem. Want God het al die eersgeborenes van Egipte doodgemaak, mense sowel as diere. En op dieselfde dag het die Hebreërs die eerste Pasga in hulle geskiedenis gevier. Die Pasga het die dood van die Messias Jesus geprofeteer, die “ eersgeborene ” en die rein en vlekkelose “ *Lam van God* ” wat as offer geoffer is soos die “ lam ” wat geslag is op die dag van die uittog uit Egipte. Na die offer van Isak wat God van Abraham versoek het, is die Pasga van die uittog uit Egipte die tweede profetiese aankondiging van die dood van die Messias (Gesalfde) Jesus, of, in Griekse terme, van Jesus die Christus. Die uittog uit Egipte het plaasgevind op die 14de ^{dag}

van die eerste maand van die jaar, rondom die 15de^{eeu} vC, ongeveer 2500 jaar na die sonde van Eva en Adam. Hierdie syfers bevestig die tyd van “400 jaar” van die “*vier geslagte*” wat deur God aan die Amoriete, inwoners van die land Kanaän, gegee is.

Die trots en opstandige gees van Faraon sal verdwyn met sy leer in die waters van die "rooi see" wat dus sy betekenis vind, want dit sluit op hulle nadat dit oopgemaak het om die Hebreërs toe te laat om die land van Saoedi-Arabië binne te gaan, deur die suidelike punt van die Egiptiese skiereiland. Om Midian te vermy, lei God sy volk deur die woestyn na die berg Sinai waar hy sy wet van die "tien gebooue" aan hulle sal voorhou. Voor die een ware God is Israel nou 'n geleerde nasie wat op die proef gestel moet word. Vir hierdie doel word Moses na hom geroep, op die berg Sinai en God hou hom daar vir 40 dae en nagte. Hy gee vir hom die twee tafels van die wet wat met sy goddelike vinger gegraveer is. In die laer van die Hebreëuse volk bevoordeel die langdurige afwesigheid van Moses die opstandige geeste wat druk op Aäron uitoefen en hom uiteindelik die giet en giet van 'n "*goue kalf*" laat aanvaar. Hierdie ervaring alleen som die gedrag teenoor God van rebelse mense van alle tye op. Hulle weiering om hulle aan sy gesag te onderwerp, laat hulle liewer twyfel aan die bestaan daarvan. En God se veelvuldige strawwe verander niks. Na hierdie 40 dae en nagte van beproewing, sal die vrees van die reuse van Kanaän die volk veroordeel om 40 jaar lank in die woestyn te dwaal en slegs van hierdie beproefde geslag sal Josua en Kaleb die beloofde land kan binnegaan wat deur God aangebied is. omstreeks 2540 sedert Adam se sonde.

Die hoofkarakters in die Genesis-verhaal is die akteurs in 'n produksie wat deur die skepper God georganiseer is. Elkeen van hulle dra, vir 'n profetiese doel of nie, 'n les oor, en hierdie idee van skouspel is bevestig deur die apostel Paulus wat in 1 Kor.4:9 gesê het: “*Want God, so lyk my, het ons gemaak, apostels, die laaste van mense, op 'n manier ter dood veroordeel, aangesien ons 'n skouspel was vir die wêreld, vir engele en vir mense.* » Sedertdien het die boodskapper van die Here, Ellen G. White, haar bekende boek getitel “The Tragedy of the Ages” geskryf. Die idee van die "*skouspel*" word dus bevestig, maar na die "sterre, die sterre" van die heilige boek, is dit die beurt van elkeen van ons om ons eie rol te speel, met die wete dat ons deur hul ervarings onderrig is. in die plig geplaas om hulle goeie werke na te volg, sonder om hulle foute weer te gee. Vir ons, soos vir Daniël (My Regter is God), bly God “ons Regter”, medelydend, beslis, maar “Die Regter” wat geen uitsondering vir enigiemand maak nie.

Die ervaring van die Joodse nasionale Israel is ramspoedig, maar dit is nie meer so as dié van die Christelike geloof van ons era wat in wydverspreide afvalligheid eindig nie. Ons moet nie verbaas wees oor hierdie ooreenkoms nie, want die Israel van die ou verbond was slegs 'n mikrokosmos, 'n steekproef, van die mense wat die hele aarde bevolk het. Dit is hoekom ware geloof daar so skaars was as in die nuwe verbond wat gebou is op die Verlosser en “*Getroue Getuie*” Jesus Christus.

Uit die Bybel in die algemeen

Die hele Bybel, gedikteer en dan deur God aan sy menslike dienaars geïnspireer, dra profetiese lesse; van Genesis tot Openbaring. Die akteurs wat deur God gekies is, word aan ons voorgestel soos hulle werklik in hul ware aard is. Maar om profetiese boodskappe in hierdie ewigdurende skouspel te konstrueer, word die skepper God die Organiseerder van gebeure. Na die uittog uit Egipte gee God vir Israel die vrye aspek van sy hemelse wet vir 300 jaar, die tyd van die "regters" wat omstreeks 2840 eindig. En in hierdie vryheid, die terugkeer na sonde, verplig God om sy volk "sewe" te straf. tye" wat hy uiteindelik aan die Filistyne, hulle erfvyande, oorhandig. En "sewe keer" maak hy "bevryders" groot. Die Bybel sê dat in daardie dae " *elkeen gedoen het wat hy wou* ." En hierdie tyd van totale vryheid was nodig vir die vrug wat elke mens gedra het om geopenbaar te word. Dit is dieselfde in ons " *eindtyd* ". Hierdie driehonderd jaar van vryheid gekenmerk deur die voortdurende terugkeer van die Hebreërs na sonde, nooi God ons om hulle te vergelyk met die driehonderd jaar van die lewe van die regverdige Henog wat hy aan ons voorhou as 'n voorbeeldige model van sy uitverkorenes, en sê: " *Henog het driehonderd jaar met God gewandel, toe was hy nie meer nie omdat God hom geneem het* "; saam met hom, deur hom eerste in sy ewigheid te laat ingaan soos, ná hom, Moses en Elia, en die heiliges wat by die dood van Jesus opgewek is, voor al die ander uitverkorenes, insluitend die apostels van Jesus Christus; hulle sal almal verander of opgewek word op die laaste dag.

Na dié van die "rigters", het die tyd van die konings aangebreek en daar gee God weer aan sy eerste twee akteurs 'n profetiese rol wat die boodskap bevestig van die voortgang **van die bese na die** finale goeie, dit wil sê van nag, of duisternis, na die lig. Dit is hoe hierdie twee manne, Saul en Dawid, die algehele projek geprofeteer het van die verlossingsplan wat voorberei is vir die aardse uitverkorenes, dit wil sê die twee fases of twee opeenvolgende heilige alliansies. Neem dit saam, Dawid word eers koning met die dood van koning Saul, net soos die dood van die ou ewige verbond Christus toelaat om sy nuwe verbond, sy heerskappy en sy ewige heerskappy te vestig.

Ek het reeds hierdie onderwerp genoem, maar ek herinner jou, aardse monargieë het nie goddelike legitimiteit nie, want die Hebreërs het God gevra om 'n koning te hê " *soos die ander aardse nasies*", hulle, "heiden". Wat beteken dat die model van hierdie konings van die tipe sataniese waardes is en nie goddelik nie. Soveel as wat, vir God, die koning sagmoedig is, nederig van hart, vol selfopoffering en deernis, en homself die dienaar van almal maak, soveel so is die van die duiwel hard, trots, selfsugtig en minagtend, en hy eis deur almal bedien te word. Onregverdig seergemaak deur sy verwerping deur sy volk, het God sy versoek toegestaan en vir sy ongeluk het Hy hom 'n koning gegee volgens die standaarde van die duiwel en al sy ongeregthede. Van toe af het koninklikes vir sy volk Israel, **maar hom alleen** , sy goddelike legitimiteit verkry.

Verbale of geskrewe toespraak is die manier van uitruil tussen twee individuele mense. Die Bybel is die woord van God in die sin dat om sy lesse aan sy aardse skepsels oor te dra, God getuienisse versamel het wat aan sy dienaars gedikteer of geïnspireer is; getuienisse wat oor tyd deur hom gesorteer, gekies en gegroep is. Ons moet nie verbaas wees as ons let op die onvolmaaktheid van

geregtigheid wat op aarde gevestig is nie, want afgesny van God, kan mense hul geregtigheid slegs op die letter van die wet vestig. Nou, God sê vir ons deur Jesus dat “ *die letter maak dood, maar die gees maak lewend* ”, hierdie brief. Die heilige geskrifte van die Bybel kan dus slegs “ *getuies* ” wees soos aangedui in Openb. 11:3 maar in geen geval “regters” nie. Deur te erken dat die letter van die wet nie in staat is om regverdige oordeel te lewer nie, openbaar God 'n waarheid wat uitsluitlik op die goddelike aard van sy persoon berus. Hy alleen kan 'n regverdige oordeel vel, want sy vermoë om die geheime gedagtes van die gedagtes van sy skepsele te ontleed, laat hom toe om die motiverings te ken van diegene wat hy oordeel, dinge wat deur ander wesens weggesteek en geïgnoreer word. Die Bybel verskaf dus slegs die basis vir die getuienisse wat vir oordeel gebruik word. Gedurende die “ *duisend jaar* ” van hemelse oordeel, sal die uitverkore heiliges toegang kry tot die motiverings van die siele wat geoordeel word. Met Jesus Christus sal hulle dus in staat wees om 'n volmaakte oordeel te vel wat nodig is, aangesien die finale uitspraak die lengte van die lydenstyd in die tweede dood bepaal. Hierdie kennis van die werklike motivering van die skuldige stel ons in staat om God se genade teenoor Kain, die eerste aardse moordenaar, beter te verstaan. Volgens die enigste getuienis wat skriftelik in die Bybel aangebied word, is Kain na jaloesie gedryf deur God se keuse om Abel se offergawe te sien en dié van Kain te minag, sonder dat laasgenoemde die rede vir hierdie verskil wat geestelik was, geweet het. Dit is hoe dinge is, die lewe bestaan uit ontelbare parameters en toestande wat net God met volle kennis van die feite kan identifiseer en beoordeel. Dit gesê, die Bybel bly vir mans, die enigste boek wat in letters die grondslae van die wet aanbied wat hulle optrede oordeel, terwyl hulle wag dat hulle geheime gedagtes aan die uitverkore heiliges in die hemel geopenbaar word. Die rol van die brief is egter om die optrede te veroordeel of te beoordeel. Dit is hoekom Jesus in sy Openbaring mans herinner aan die belangrikheid van hulle “ *werke* ” en hy praat selde van hulle geloof. In Jakobus 2:17 het die apostel Jakobus onthou dat “ *sonder werke is geloof dood* ”, wat ook hierdie opinie bevestig, praat Jesus net van die goeie of slegte “ *werke* ” wat deur geloof gegenerer word. En om deur geloof gegenerer te word, is hierdie werke uitsluitlik dié wat die Bybel onder goddelike wette leer. Goeie daade wat deur die Katolieke Kerk gewaardeer word, word nie in ag geneem nie, want dit is werke van humanistiese karakter en inspirasie.

In die tyd van die einde word die Bybel totaal geminag en bied die menslike samelewing 'n geglobaliseerde misterieuse en leuenagtige aspek. Dit is dan dat die woord “ *waarheid* ” wat die Heilige Bybel kenmerk, die woord van die lewende God, en meer in die breë, sy globale universele projek, sy volle belang kry. Omdat minagting vir hierdie unieke “ *waarheid* ” daartoe lei dat die mensdom homself bou op leuens op alle relasionele, sekulêre, godsdienstige, politieke of ekonomiese gebiede.

Hierdie artikel wat op die Sabbat van 14 Augustus 2021, môre, 15 Augustus, in groot byeenkomste geskryf word, sal die slagoffers wat deur valse godsdiens mislei is, hulde bring aan die mees suksesvolle sataniese mistifikasie van sy loopbaan, sedert sy gebruik van die “ *slang* ” as 'n medium in “ *Eden* ”: haar verskyning onder die beeld van die “Maagd Maria”. Die ware een was nie

meer 'n maagd nie, want ná Jesus het sy seuns en dogters in die wêreld gebring; broers en susters van Jesus. Maar leuens sterf hard en weerstaan selfs die beste Bybelse argumente. Maak nie saak nie, na hierdie 15 Augustus sal daar net vir hierdie verontwaardiging, hoogstens, agt feesvieringe oorbly om God te irriteer en sy regverdigde woede op te wek wat op die koppe van die skuldiges sal val. Let daarop dat kinders in hierdie verskyning gekies is om die visie van die "maagd" te bevestig. Is hulle so onskuldig as wat mense sê en voorgee? Gebore sondaars, onskuld word verkeerdelik aan hulle toegeskryf, maar ons kan hulle dus nie van aandadigheid beskuldig nie. Die visioen wat hierdie kinders ontvang het was baie werklik, maar die duiwel is ook 'n baie werklike rebelse gees en Jesus Christus het baie van sy woorde aan hom opgedra om sy dienaars oor hom te waarsku. Die geskiedenis getuig van sy misleidende verleidelike krag wat sy verleide en misleide slagoffers na die " *tweede dood* " lei. Die aanbidding van die duiwel regdeur die Pouslike en Rooms-Katolieke Kerk word deur God veroordeel, in hierdie vers uit Openb. 13:4: " ***En hulle het die draak aanbid, omdat hy aan die dier mag gegee het ; hulle het die dier aanbid en gesê: Wie is soos die dier, en wie kan teen hom veg?*** ". In werklikheid is dit eers na die einde van hierdie " *aanbidding* " van die dwingende en vervolgende " *dier* " van die ware uitverkore heiliges van Jesus Christus dat, in 'n tyd van verdraagsaamheid wat omstandighede dit opgelê het, hierdie aanbidding uitgebrei word deur die verleidelike middele van die verskynings van die diaboliese "maagd"; 'n " *vrou* " om die " *slang* " te vervang nadat die " *slang* " die " *vrou* " wat haar man verlei het, verlei het. Die beginsel bly dieselfde en is steeds net so effektief.

Laaste keuse tyd

Hierdie studie van goddelike openbarings eindig met die ontleding van die boek Genesis wat aan ons geopenbaar het wie God is in al sy aspekte van karakter. Ons het pas gesien hoe hy vasberade is in sy eis vir gehoorsaamheid van sy skepsele deur Abram aan 'n buitengewone geloofstoets te onderwerp toe hy amper honderd jaar oud was; hierdie goddelike vereiste hoef dus nie meer gedemonstreer te word nie.

Ten tyde van die laaste keuse wat deur God voorgestel is sedert die lente van 1843, en meer presies vereis sedert 22 Oktober 1844, word die onderhouding van die Sabbat deur God vereis as bewys van die liefde wat aan hom betoon is deur sy ware uitverkore heiliges. Die universele geestelike situasie word dus aangebied in die vorm van 'n enkele vraag wat uitsluitlik aan alle lede van godsdienstige, Christelike organisasies gerig word.

Die vraag wat jou doodmaak of vir ewig laat lewe

Is 'n keiser, 'n koning of 'n pous bemaagtig en gemagtig om die woorde wat deur God gespreek en geskryf is, of onder sy diktaat te verander soos Moses gedoen het?

Nadat Jesus alles voorsien het, selfs hierdie vraag, het Jesus vooraf sy antwoord gegee en in Mat.5:17-18 gesê: " *Moenie dink dat Ek gekom het om die wet of die profete te ontbind nie; Ek het nie gekom om af te skaf nie, maar om te*

vervul. Want voorwaar Ek sê vir julle, totdat die hemel en die aarde verbygaan, sal nie een jota of een streep van 'n letter uit die wet verbygaan totdat alles volbring is nie . » Dieselfde Jesus het ook aangekondig dat sy woorde wat Hy gespreek het, ons sal oordeel, in Johannes 12:47 tot 49: “ As iemand na my woorde luister en dit nie bewaar nie, is dit nie Ek wat hom oordeel nie; want Ek het nie gekom om die wêreld te oordeel nie, maar om die wêreld te red. Wie My verwerp en my woorde nie aanneem nie, het sy regter; **die woord wat Ek gespreek het, sal hom oordeel in die laaste dag** . Want ek het nie uit myself gespreek nie; maar die Vader wat My gestuur het, het self aan My voorgeskryf wat Ek moet sê en verkondig. »

Dit is God se opvatting van sy wet. Maar Dan.7:25 het geopenbaar dat **die bedoeling om dit te "verander"** was om in die Christelike era te verskyn, deur te sê van die Rooms-Katolieke pousdom: " Hy sal woorde teen die Allerhoogste spreek, hy sal die heiliges van die Allerhoogste onderdruk." -Hoog, **en hy sal hoop om die tye en die wet te verander** ; en die heiliges sal in sy hand oorgegee word vir 'n tyd en tye en 'n halwe tyd. » 'n Verontwaardiging wat sal ophou en wat hy sal weet om regverdig te straf volgens vers 26 wat volg: “ Dan sal die oordeel kom en sy heerskappy sal van hom weggeeneem word, wat vernietig en tot niet gemaak sal word vir altyd. » Hierdie “ tye ” of profetiese jare kondig sy vervolgende heerskappy aan wat vir 1260 jaar volbring is, van 538 tot 1798.

Hierdie “ **oordeel** ” word in verskeie fases voltrek.

Die eerste fase is voorbereidend; dit is die werk van die **skeiding** en heiligmaking van die “Adventistiese” geloof wat deur God gevestig is sedert die lente van 1843. Adventisme is **geskei** van die Katolieke en Protestantse godsdienste. In Openbaring handel hierdie fase oor die “ *Sardis, Filadelfia en Laodisea* ” eras in Openb.3:1-7-14.

Die tweede fase is afdwingbaar: “ *ons sal sy oorheersing wegneem* ”. Dit is die glorieryke wederkoms van Jesus Christus wat in die lente van 2030 verwag word. Die uitverkore Adventiste gaan die ewigheid binne **geskei** van die onwaardige Katolieke, Protestantse en Adventiste rebelle wat op aarde sterf. Die aksie word aan die einde van die “ *Laodiseaanse* ” era van Openb.3:14 voltrek.

Die derde fase is dié van die oordeel van die gevalle dooies, in werking gestel deur die uitverkorenes wat die hemelse koninkryk van God binnegegaan het. Die slagoffers het die regters geword en afsonderlik **word** die lewe van elkeen van die rebelle beoordeel en 'n finale vonnis wat eweredig aan hul skuld is, word uitgespreek. Hierdie vonnisse bepaal die lengte van die tyd van “ *marteling* ” wat die optrede van hul “ *tweede dood* ” sal veroorsaak. In Openbaring is hierdie tema die onderwerp van Openb.4; 11:18 en 20:4; dit sedert Dan.7:9-10.

Vierdens, aan die einde van die sewende millennium, die groot Sabbat vir God en sy uitverkorenes in Christus, kom die uitvoerende fase van die vonnisse wat Christus en sy uitverkorenes gelewer het. In die land van sonde waar hulle opgewek word, word die veroordeelde rebelle vernietig, “ *vir ewig* ”, deur “ *die vuur van tweede dood* ”. In Openbaring is hierdie uitvoerende oordeel of “laaste oordeel” die tema van Openb.20:11-15.

Ten tyde van die laaste keuse **skei twee onversoenbare godsdienstige opvattinge** definitief, omdat hulle uiters teenoor mekaar staan. Christus se uitverkorenes hoor sy stem en pas by sy eise aan op die tyd wanneer Hy met hulle praat en hulle roep. In die ander posisie is Christene wat eeue-oue godsdienstige tradisies volg asof waarheid 'n kwessie van tyd is en nie van intelligensie, redenasie en getuienis nie. Hierdie mense het nie verstaan wat “ *die nuwe verbond* ” deur die profeet Jeremia in Jer.31:31 tot 34 voorgestel het nie: “ *Kyk, daar kom dae, spreek JaHWéH, dat Ek met die huis van Israel en die huis van Juda sal doen. 'n nuwe verbond, nie soos die verbond wat Ek met hulle vaders gesluit het op die dag toe Ek hulle aan die hand geneem het om hulle uit Egipteland uit te lei nie, 'n verbond wat hulle verbreek het, al was Ek hulle meester, sê YaHWéH. Maar dit is die verbond wat Ek ná dié dae met die huis van Israel sal sluit, spreek die HERE: Ek sal my wet in hulle binneste gee, dit op hulle hart skrywe ; en Ek sal vir hulle 'n God wees, en hulle sal vir My 'n volk wees. Hierdie een sal sy naaste en sy broer nie meer leer deur te sê: Ken YHWH! Want almal sal My ken, van klein tot groot, spreek die HERE; Want Ek sal hulle ongeregtigheid vergewe en aan hulle sonde nie meer dink nie .* » Hoe kan God daarin slaag om “ *in die hart te skryf* » van die mens die liefde vir sy heilige wet, iets wat die norm van die ou verbond nie daarin geslaag het om te verkry nie? Die antwoord op hierdie vraag, en die enigste verskil tussen die twee alliansies, kom in die aspek van die demonstrasie van goddelike liefde wat bewerkstellig word deur die versoenende dood van die plaasvervanger Jesus Christus in wie hy geïnkarnear en geopenbaar is. Die dood van Jesus het egter nie 'n einde gemaak aan gehoorsaamheid nie, maar intendeel, dit het die uitverkorenes redes gegee om nog meer gehoorsaam te wees teenoor die God wat in staat is om so sterk lief te hê. En wanneer hy die hart van die mens wen, word die doel wat God gesoek het, bereik; hy verkry 'n uitverkore wat geskik is en waardig is om sy ewigheid te deel.

Die laaste boodskap wat God in hierdie werk aan jou voorgehou het, is die onderwerp van **skeiding** . Dit is die noodsaaklike punt wat al die verskil maak tussen die uitverkorenes en die geroepenes. In sy normale aard hou die mens nie daarvan om in sy gewoontes en sy opvattinge van dinge versteur te word nie. Hierdie versteuring word egter nodig gemaak, aangesien die mens gewoon aan die gevestigde leuen, om sy uitverkorene te word, ontwortel en afgelei moet word om aan te pas by die waarheid wat God hom wys. Dit is dan dat **skeiding van diegene wat God nie goedkeur nie, nodig gemaak word** . Die uitverkore een moet sy vermoë demonstree om sy idees, sy gewoontes en sy vleeslike bande met wesens wie se lot nooit die ewige lewe sal wees nie, konkreet uit te daag.

Vir verkose amptenare is die godsdienstige prioriteit vertikaal; die doel is om 'n vaste band met die skepper God te skep, al is dit tot nadeel van menseverhoudings. Vir die gevalle is godsdiens horisontaal; hulle gee prioriteit aan die verbintenisse wat met ander mense gevestig word, al is dit tot nadeel van God.

Sewende-dag Adventisme: 'n Afskeiding, 'n naam, 'n geskiedenis

Die laaste uitverkorenes van die Christelike geloof word geestelik bymekaargemaak om die Israel van die “12 stamme” van Openb.7 te vorm. Hulle seleksie is bewerkstellig deur 'n reeks geloofstoetse gebaseer op die belangstelling getoon in die profetiese woord wat in Dan.8:14 die datum 1843 aankondig. Dit was om die hervatting deur God van die Christendom te merk, totdat daar verteenwoordig word deur die Katolieke geloof sedert 538 en deur die Protestantse geloof voortspruitend uit die tyd van die Hervorming sedert 1170. Die vers van Dan.8:14 is geïnterpreteer as die aankondiging van die heerlike wederkoms van Christus, sy koms wat sy “wagting”, in Latyn “adventus” veroorsaak het, vandaar die Adventiste-naam wat aan die ervaring en sy volgelingen gegee is tussen 1843 en 1844. Blykbaar het hierdie boodskap nie van die Sabbat gepraat nie, maar slegs in die voorkoms, want die terugkeer van Christus sal die intog in die sewende millennium aandui, dit wil sê, die groot Sabbat wat elke week geprofeteer is, teen die Sabbat van die sewende dag: die Saterdag van die Jode. Onbewus van hierdie verband, het vroeë Adventiste eers na hierdie tyd van beproewing ontdek die belangrikheid wat God aan die Sabbat gee. En toe hulle dit verstaan het, het die pioniers die sabbatwaarheid wat onthou word in die naam van die kerk wat gevorm is, "van die sewende dag" ferm geleer. Maar met verloop van tyd het die erfgename van die werk nie meer aan die Sabbat die belangrikheid gegee wat God dit gee nie, deur die uitroepbaarheid daarvan te heg aan die tyd van die wederkoms van Jesus Christus in plaas daarvan om dit te heg aan die datum 1843 wat deur Daniël se profesie aangedui word. Die uitstel van so 'n fundamentele goddelike vereiste was 'n fout waarvan die gevolg, in 1994, die verwerping deur God was van die organisasie en sy lede wat hy aan die rebellekamp afgelewer het wat reeds sedert 1843 deur hom veroordeel is. Hierdie hartseer ervaring en hierdie mislukking van die laaste amptenaar instelling van die Christelike geloof getuig van hierdie onvermoë van valse Christendom om **die skeiding van menslike bande te aanvaar**. Die afwesigheid van liefde vir goddelike waarheid en dus vir God self is ter sprake, en dit is die uiteindelijke les uit die geskiedenis van die Christelike geloof wat ek aan jou kan verduidelik, om jou te leer en jou te waarsku, in die naam van die Almagtige God, JaHWéH-Michael-Jesus Christus.

Ten slotte, steeds in hierdie selfde tema, omdat dit my die prys van 'n pynlike geestelike skeiding gekos het, herinner ek u aan hierdie vers uit Matt.10:37 en omdat die verse wat dit voorafgaan, die skeidingskarakter van die ware Christelike geloof duidelik opsom. , Ek noem hulle almal van vers 34 tot vers 38:

*“Moenie dink dat Ek gekom het om vrede op aarde te bring nie; Ek het nie gekom om vrede te bring nie, maar die swaard. Want Ek het gekom om skeiding te maak tussen 'n man en sy vader, tussen 'n dogter en haar moeder en tussen 'n skoonogter en haar skoonmoeder; en 'n man se vyande sal dié van sy eie huisgesin wees. **Hy wat sy vader of sy moeder meer liefhet as My, is My nie waardig nie**, en wie sy seun of sy dogter meer liefhet as My, is My nie waardig nie; Hy wat nie sy kruis opneem en My volg nie, is My nie werd nie.* » Hierdie vers 37 regverdig Abraham se seën; hy het getuig dat hy God meer liefgehad het as sy vleeslike seun. En deur 'n Adventiste-broer aan sy plig te herinner, deur

hierdie vers vir hom aan te haal, het ons paaie geskei en het ek 'n spesiale seën van God ontvang. Ek is toe deur hierdie "broer" 'n fanatikus genoem en sedert hierdie ervaring het hy die tradisionele Adventiste-pad gevolg. Hy wat my aan Adventisme en die voordele van vegetarisme bekend gestel het, het later aan Alseimer se siekte gesterf, terwyl ek nog in goeie gesondheid verkeer, lewend en aktief in diens van my God, op die ouderdom van 77, en n geen beroep doen op dokters of medisyne nie. Al die eer kom die Skepper God en sy kosbare raad toe. Voorwaar!

Om **die geskiedenis van Adventisme op te som** moet ons die volgende feite onthou. Onder hierdie "Adventiste" naam groepeer God sy laaste heiliges na 'n lang oorheersing van die Katolieke geloof wat die Sondag op 7 Maart 321 onder sy heidense naam "dag van die onoorwonne son" deur Konstantyn I ^{op} 7 Maart 321, **op godsdienstige wyse gelegitimeer het.** die Vroeë Adventiste was Protestante of Katolieke wat die oorgeërfde Christelike Sondag toegewyd vereer het. Hulle is dus deur God gekies deur hul gedrag, aangesien hulle verheug was oor die wederkoms van Jesus Christus wat agtereenvolgens aan hulle aangekondig is vir die lente van 1843 en 22 Oktober 1844. Dit was eers na hierdie keuse dat die lig van die Sabbat hulle gegee het. aangebied word. Ook hulle interpretasies van die profesieë van Daniël en Openbaring het enorme foute bevat wat ek in hierdie werk regstel. Sonder kennis van die Sabbat het die pioniers die teorie van sogenaamde "ondersoekende" oordeel gekonstrueer wat hulle nooit kon bevraagteken nie; selfs nadat lig op die sabbat aan hulle gegee is. Vir diegene wat nie weet nie, herinner ek jou dat Jesus, volgens hierdie teorie, sedert 1843, toe 1844, in die hemel die boeke van getuïenisse ondersoek om sy laaste uitverkorenes te kies wat gered moet word. Tog het die duidelike identifikasie van Sondagsonde presiese betekenis gegee aan die boodskap van Dan.8:14, selfs in sy swak vertaalde vorm van "**reiniging van die heiligdom** ." En hierdie slegte vertaling het onoplosbare twispunte geskep, want hierdie uitdrukking het in die eerste plek betrekking gehad op die vervulling deur die soendood van Jesus Christus volgens Hebr.9:23: "*Dit was dus nodig, aangesien die beelde van die dinge in die hemele sou wees. op hierdie wyse **gesuiwer , of die hemelse dinge self gesuiwer is** deur offers wat voortrefliker is as hierdie . Want Christus het nie ingegaan in 'n **heiligdom** wat met hande gemaak is in navolging van die ware nie, maar in die hemel self, sodat Hy nou vir ons voor die aangesig van God kan verskyn .*" Alles wat dus in die hemel gesuiwer moes word, is dus deur die dood van Jesus Christus gesuiwer: die ondersoekende oordeel het dus geen logiese betekenis meer nie. Na die dood en opstanding van Jesus kom geen sonde of sondaar die hemel in om dit weer te verontreinig nie, want Jesus het sy hemelse gebied gereinig deur Satan en sy engele volgelingen aarde toe te dryf, aldus Op.12:7 op 12 en veral in vers 9: "*En die groot draak is neergewerp, die ou slang wat genoem word duiwel en Satan, wat die hele aarde verlei, **hy is neergewerp op die aarde** , en sy engele is saam met hom neergewerp. »*

Die tweede fout van amptelike Adventisme het ook ontstaan uit die oorspronklike onkunde oor die rol van die Sabbat en dit het baie later groot belang gekry. Adventiste het verkeerdelik hul aandag gevestig op die tyd van die laaste, die uiteindelijke, toets van geloof wat in werklikheid slegs diegene sal aangaan wat

nog sal lewe ten tye van die ware wederkoms van Jesus Christus. In die besonder het hulle verkeerdelik gedink dat Sondag eers ten tyde van hierdie laaste toets " *die merk van die dier* " sou word , en dit verklaar die soeke na vriendskap met beoefenaars van die vervloekte Sondag deur God, in werklikheid, vanaf sy oorsprong. Die bewys wat ek gee is die bestaan van die "sewe basuine" van Openb. 8, 9 en 11, waarvan die eerste ses na 321, regdeur die Christelike era, die mense waarsku oor hulle beoefening van die sonde van die veroordeelde Sondag deur God. Wat Dan.8:12 reeds geopenbaar het deur te sê: " *Die leër is oorgelewer deur die ewige offer, —vanweë die sonde ; die horing het die waarheid op die grond gegooi, en in sy ondernemings geslaag.* » Hierdie " *sonde* " was reeds, die gebruik van Sondag beskaafd geërf van Konstantyn I ^{sedert} 321 en godsdienstig geregverdig deur pouslike Rome sedert 538, " *die merk van die dier* " aangehaal in Apo.13:15; 14:9-11; 16:2. In 1995, nadat hy 'n verwerping van die profetiese lig wat ek tussen 1982 en 1991 voorgestel het, geopenbaar het, het amptelike Adventisme die ernstige fout begaan om 'n alliansie te sluit met die verklaarde en geopenbaarde vyande van God. Die voorbeeld van die talle verwyte wat God aan eertydse Israel gerig het vir sy alliansies met Egipte, 'n simboliese beeld van tipiese sonde, word in hierdie handeling heeltemal geïgnoreer; wat die Adventiste sonde nog groter maak.

Om die waarheid te sê, toe hulle bewus geword het van die rol van die Sabbat en die belangrikheid wat dit aan die titel van Skeppergod gee, moes die Adventiste hulle godsdiensvyande duidelik geïdentifiseer het en enige broederlike alliansie met hulle vermy het. Want die **Saterdag- sabbat** wat die " *seël van die lewende God* " van Openb.7:2 is, kan die koninklike merk van die Skepper-God, sy teëstander, **Sondag , slegs** " *die merk van die dier* " van Openb.13:15 wees. .

Ek onthou hier dat die oorsake van die val van amptelike institusionele Adventisme veelvuldig is, maar die belangrikste en ernstigste gaan oor die weiering van die lig wat gewerp word op die ware vertaling van Daniël 8:14 en die minagting wat getoon word teenoor die splinternuwe verduideliking van Daniël 12 , waarvan die les is om die goddelike legitimiteit van 7de ^{dag Adventisme uit} ^{te} lig . Dan kom die fout dat hulle nie hulle hoop geplaas het op die wederkoms van Jesus Christus wat vir 1994 aangekondig is nie; soos die pioniers van die werk in 1843 en 1844 gedoen het.

Die belangrikste oordele van God

Sy skepping van die aarde en die hemele voltooi, op die sesde dag installeer God die mens op die aarde. En dit is as gevolg van die ongehoorsame gedrag van die mensdom, en dus van sonde, dat God dit opeenvolgend, gedurende sy geskiedenis van seweduisend jaar, aan sy talle oordele sal onderwerp. Met elkeen van hierdie oordele word veranderinge gemaak en op 'n konkrete en sigbare manier waargeneem. Die excesses wat deur die mensdom gevolg word, vereis hierdie goddelike ingrypings wat daarop gemik is om dit terug te plaas op die pad van waarheid wat deur sy soewereine oordeel goedgekeur is.

Die Oordele van die Ou Verbond .

1ste oordeel: God oordeel die sonde gepleeg deur Eva en Adam, wat vervloek is en uit die “^{tuin} van Eden ” verdryf is.

2de oordeel: ^{God} vernietig die opstandige mensdom deur die waters van die wêreldwye “ vloed ”.

3de oordeel: God **skei** mense deur verskillende tale na hul verheffing van die “ toring van Babel ” .

4de oordeel: God sluit ' n alliansie met Abram wat dan Abraham word. In hierdie tyd vernietig God **Sodom** en Gomorra, die stede waar uiterste sonde beoefen word; die afskuwelike en afskuwelike “ kennis ”.

5de oordeel: ^{God} verlos Israel uit die slawerny van Egipte, Israel word 'n vrye en onafhanklike nasie aan wie God sy wette voorhou.

6de oordeel: Vir 300 jaar, onder sy leiding en ^{deur} die optrede van 7 bevrydende regters, verlos God Israel wat deur sy vyande binnegeval is as gevolg van sonde.

7de oordeel: Op versoek van die volk, en vir hul vloek, word God vervang deur ^{aardse} konings en hul lang dinastieë (Konings van Juda en konings van Israel).

8ste oordeel: Israel word na Babilon gedeporteer .

9de oordeel: Israel verwerp die ^{goddelike} “Messias” Jesus – Einde van die ou verbond. Die nuwe verbond begin op volmaakte leerstellige grondslae.

10de oordeel: Die nasionale ^{staat} Israel word in 70 deur die Romeine vernietig.

Die Oordele van die Nuwe Verbond .

Hulle word in Openbaring deur die “ *sewe basuine* ” genoem.

1ste uitspraak : Barbaarse invalle na 321 tussen 395 en 538.

2de uitspraak: Vestiging van die oorheersende pouslike godsdienstige regime in 538 .

3de oordeel: die Oorloë van Godsdienste: hulle verset die Katolieke teen die Protestantse hervormers wat deur God afgekeur is: “ ^{die} *skynheiliges* ” van Dan.11:34.

4de oordeel: Franse revolusionêre ateïsme werp die monargie omver en maak 'n einde aan Rooms-Katolieke despotisme .

5de ^{uitspraak} : 1843-1844 en 1994.

– Die begin: Die dekreet van Dan.8:14 tree in werking – dit eis die voltooiing van die werk wat deur die Reformasie geïnisieer is sedert Peter Valdo, die volmaakte voorbeeld, sedert 1170. Die Protestantse geloof val en Adventisme word oorwinnend gebore : Die godsdienstiges praktyk van Romeinse Sondag word veroordeel en dié van die Saterdag Sabbat word geregverdig en vereis deur God in Jesus Christus sedert 1843. Die werk van hervorming is dus voltooi en voltooi.

– Die einde: “ *gebraak* ” deur Jesus, sy sterf institusioneel in 1994, in ooreenstemming met die boodskap gerig aan “ *Laodicea* ”. God se oordeel het begin met Sy huis wat 'n noodlottige toets van profetiese geloof ondergaan het. Afgekeur, het die voormalige verkose amptenaar by die kamp van Katolieke en Protestantse rebelle aangesluit.

6de oordeel: Die “ 6de trompet ” word bewerkstellig ⁱⁿ die vorm van die Derde Wêreldoorlog, hierdie keer kernkrag, beskryf in Dan.11:40 tot 45. Die oorlewendes organiseer die uiteindelijke universele regering en herstel die res van die eerste verpligte dag deur dekreet. As gevolg hiervan was rus op die sewende dag Sabbat, Saterdag, verbode, eers verbied onder die straf van sosiale sanksies, en dan, uiteindelik, met die dood gestraf deur 'n nuwe dekreet.

7de oordeel: voorafgegaan deur die tyd van die sewe laaste plaes beskryf in Openb. 16, in die lente van 2030, maak die heerlike wederkoms van Christus ⁱⁿ einde aan die teenwoordigheid van die menslike aardse beskawing. Die mensdom word uitgeroei. Net Satan sal 'n gevangene bly op die verlate aarde, die "afgrond" van Openb. 20, vir " duisend jaar ".

8ste oordeel: Opgeneem na die hemel deur Jesus Christus, gaan sy uitverkorenes voort om die goddelose dooies te oordeel · Dit is die oordeel wat in Openb.11:18 aangehaal word.

9de oordeel: Die laaste oordeel · die goddelose dooies word opgewek om die standaard van die " tweede dood " te ly as gevolg van die "poel van vuur " wat die aarde bedek en saam met hulle alle spore van die werke as gevolg van sonde verteer.

10de oordeel: Die ^{besoedelde} aarde en hemele word vernuwe en verheerlik. Verwelkom die uitverkorenes in God se nuwe, ewige koninkryk!

Goddelik van A tot Z, van Aleph tot Tav, van alfa tot omega

Die Bybel het niks in gemeen met ander boeke wat deur mense geskryf is nie, behalwe sy oppervlak visuele voorkoms. Want in werklikheid sien ons net die oppervlak daarvan wat ons lees volgens skryfkonvensies spesifiek vir die tale Hebreeus en Grieks , waarin die oorspronklike tekste aan ons oorgedra is. Maar in sy skryf van die Bybel het Moses argaïese Hebreeus gebruik waarvan die letters van die alfabet verskil het van die huidige letters, hulle is letter vir letter vervang tydens die ballingskap in Babilon, sonder om probleme te veroorsaak. Maar die letters is aanmekaar geplak sonder om die woorde te spasiëer, wat dit nie maklik gemaak het om te lees nie. Maar agter hierdie nadeel lê die voordeel om verskillende woorde te vorm, afhangende van die keuse van die letter wat gekies is om die begin daarvan te merk. Dit is moontlik en is gedemonstreer, wat bewys dat die Bybel werklik ver bo die moontlikhede van menslike verbeelding en prestasie is. Slegs die gedagte en herinnering van die onbepaalde skepper God kan so 'n werk bedink het. Omdat hierdie waarneming van veelvuldige lesings van die Bybel openbaar dat elke woord wat daar verskyn, deur God gekies en geïnspireer is vir die verskillende skrywers van sy boeke met verloop van tyd tot die laaste een, sy Openbaring of Apokalips.

Omstreeks 1890 het die Russiese wiskundige Yvan Panin die bestaan van numeriese figure in verskeie aspekte van die konstruksie van Bybelse tekste gedemonstreer. Omdat Hebreeus en Grieks die feit gemeen het dat die letters van hulle alfabet ook as syfers en syfers gebruik word. Die demonstrasies wat deur Yvan Panin gemaak is, het die skuld van mans wat nie God se Bybel ernstig opneem nie, aansienlik vererger. Want as hierdie ontdekkings geen impak het om mense in staat te stel om God lief te hê nie, neem dit nietemin enige legitimiteit

weg om nie in sy bestaan te glo nie. Yvan Panin het gedemonstreer hoe die getal “sewe” alomteenwoordig was regdeur die konstruksie van die Bybel, veral in die heel eerste vers daarvan, in Gen.1:1. Nadat ek myself gedemonstreer het dat die sewende-dag Sabbat die " *seël van die lewende God* " van Openb. 7:2 is, bevestig hierdie werk slegs die bewyse wat ontdek is deur hierdie briljante wiskundige wat veeleisende wetenskaplikes, van sy tyd en ons s'n, onbetwisbare wetenskaplike bewyse aangebied het. .

Sedert Yvan Panin het moderne rekenaars die 304 805 tekens van die letters wat die Skrif uitmaak van die enigste antieke alliansie ontleed en sagteware bied ontelbare verskillende lesings deur elke letter op 'n enorme skaakbord te plaas waarvan die belyningsmoontlikhede begin met 'n enkele horisontale lyn van die 304805 letters totdat uiteindelik 'n enkele vertikale lyn van hierdie 304805 letters verkry word; en tussen hierdie twee uiterste belynings al die ontelbare intermediêre kombinasies. Ons ontdek boodskappe oor die aardse wêreld, sy internasionale gebeure en die name van antieke en moderne mense en die moontlikhede is geweldig, want die enigste noodsaaklikheid is om 'n identiese spasie (van 1 tot n ...) tussen elke letter van die woorde wat gevorm word, te hou. Benewens horisontale en vertikale belynings, is daar die menigte skuins belynings, bo na onder en onder na bo, regs na links en links na regs.

Daarom, deur die beeld van die oseaan te neem, bevestig ek dat ons kennis van die Bybel op die vlak van sy oppervlak is. Wat verborge was, sal aan die uitverkorenes geopenbaar word gedurende die ewigheid waarin hulle sal ingaan. En God sal steeds sy geliefdes verstom met sy ontsaglike, onbepaalde krag.

Hierdie skitterende demonstrasies is ongelukkig nie in staat om die harte van mense te verander sodat hulle God leer liefhê “ *met hul hele hart, met hul hele siel, met al hul krag, met hul hele verstand* ” (Deut.6:5; Mat . 22:37); volgens sy regverdigde versoek. Aardse ondervinding sal dit bewys het, verwyte, tereg wysings en strawwe verander nie mense nie, en daarom is God se reddingsprojek sedert die begin van die vrye lewe gebaseer op hierdie vers: " *die volmaakte liefde dryf vrees uit* " (1 Joh. 4:18)). Die keuse van die uitverkorenes is gebaseer op hulle demonstrasie van volmaakte liefde vir God, hulle Hemelse Vader. In hierdie “ *volmaakte liefde* ” is daar geen behoefte meer aan wet of geboeie nie, en die eerste wat dit verstaan het, was ou Henog wat God sy liefde gewys het deur *met* hom te “wandel”, versigtig om niks te doen om hom te mishag nie. Want om te gehoorsaam is om lief te hê en om lief te hê bestaan uit gehoorsaamheid met die doel om plesier en vreugde aan die geliefde te gee. In sy goddelike volmaaktheid het Jesus op sy beurt hierdie les van “ *ware* ” *liefde* kom bevestig na die eerste menslike modelle, Abraham, Moses, Elia, Daniël, Job en vele ander wie se name net God ken.

Vervormings as gevolg van tyd

Daar is nie 'n enkele taal op aarde wat nie evolusies en transformasies ondergaan het wat veroorsaak is deur die perverse gees van die mensdom nie. En in hierdie saak het Hebreëus nie hierdie menslike verdraaiing vrygespring nie sodat die Hebreëuse teks wat ons as oorspronklik beskou, reeds niks meer is as die

oorspronklike van die geskrifte van Moses in 'n gedeeltelik verwronge toestand nie. Ek het hierdie ontdekking te danke aan die werk van Ivan Panin en die feit dat hy in die weergawe van die Hebreeuse teks wat hy in 1890 gebruik het, in Gen.1:1, die woord God gedigitaliseer het met die Hebreeuse term "elohim". In Hebreeus is "elohim" die meervoud van "eloha" wat god in die enkelvoud beteken. 'n Derde vorm bestaan: "Él". Dit word gebruik om die woord God aan name te verbind: Daniël; Samuel; Bethel; ens... Hierdie terme wat die ware God aandui, kry 'n hoofletter in ons vertalings om die verskil tussen die ware God en die valse heidense gode van mense aan te dui.

Die Bybel beklemtoon tereg en aanhoudend die feit dat God "een" is wat van hom 'n "eloha" maak, die enigste ware "eloha". Dit is waarom God, deur aan homself die meervoudswoord "elohim", in Genesis 1 en elders toe te skryf, vir ons 'n boodskap stuur waardeur hy tereg beweer dat hy reeds Vader is van menigte lewens wat vooraf bestaan tot die skepping van ons aardse stelsel of dimensie, en van al die lewens wat op aarde sal verskyn. Hierdie reeds geskape hemelse lewens was reeds verdeel deur die sonde wat in sy eerste vrye skepsel verskyn het. Deur homself met die woord "elohim" aan te dui, laat die skepper God sy gesag laat geld oor alles wat uit hom lewe en gebore word. Dit is in hierdie hoedanigheid dat hy later in staat sal wees om, in Jesus Christus, die sondes van die menigte van sy uitverkorenes te dra en, deur sy soendood alleen, menigte menselewens te red. Die woord "elohim", meervoud, dui dus op God in sy skeppingskrag van alles wat lewe. Hierdie term profeteer ook die veelvuldige rolle wat hy sal speel in sy verlossingsprojek waarin hy reeds hoofsaaklik en opeenvolgend " *Vader, Seun en Heilige Gees* " is wat na die doop sal optree om die lewens van sy uitverkorenes te reinig en te heilig. Hierdie meervoud het ook betrekking op die verskillende name wat God sal dra: Migael vir sy engele; Jesus Christus vir sy uitverkore mense wat deur sy bloed gekoop is.

As voorbeeld van die verdraaiings as gevolg van menslike perversie gee ek dié van die werkwoord "seën", uitgedruk in Hebreeus deur die wortel "brq" en wie se keuse van vokale wat gebruik word, uiteindelik as "seën" of "vloek" vertaal sal word. Hierdie perverse verdraaiing verdraai die betekenis van die boodskap aangaande Job, vir wie sy vrou eintlik sê " *seën God en sterf* ", en nie, " ~~vloek~~ *God en sterf* ", soos die vertalers voorstel nie. Nog 'n voorbeeld van verraderlike perverse verandering, in die Franse taal het die uitdrukking "seker" wat oorspronklik seker en absoluut beteken, in menslike denke die betekenis van "miskien" aangeneem, totaal teenoorgestelde. En hierdie laaste voorbeeld verdien om aangehaal te word, want dit sal belangrikheid kry en ernstige gevolge hê. In die "petit Larousse" woordeboek het ek 'n verandering opgemerk wat die definisie van die woord "Sondag" betref. Ingestel as die eerste dag van die week in die 1980-weergawe, het dit die sewende dag in die volgende jaar se weergawe geword. Die kinders van die God van die waarheid moet dus versigtig wees vir die evolusionêre konvensies wat deur mense daargestel is, want van sy kant, anders as hulle, verander die groot skepper God nie en sy waardes verskil nie, net soos die orde van dinge en van tyd wat Hy gevestig het van sy grondlegging van die wêreld af.

Die perverse werke van die mensdom het selfs die Hebreeuse teks van die Bybel gekenmerk, waar vokale onregverdig toegeken word sonder gevolge vir redding, maar om die amptelike weergawe daarvan te beskerm, het God deur die numeriese metode die middel voorberei om die werklike teks van die vals te identifiseer. Dit sal ons in staat stel om die bestaan van talle numeriese figure te verifieer en op te let wat die outentieke Bybelse weergawe uniek kenmerk, in Hebreeus en in Grieks, waarvan die tekens sedert die 2de^{eeu} vC nie gewysig is nie.

Die Gees herstel die waarheid oor regverdigmaking deur geloof (deur 'n mens se geloof)

Ek het sopas die verdraaiings van die Bybelteks genoem; dinge as gevolg van die veelvuldige vertalers van die oorspronklike geskrifte. Om sy eindtydmense te verlig, herstel die Gees van waarheid hulle waarheid, en rig die gedagtes van sy uitverkorenes na tekste waar daar nog beduidende verdraaiings oorbly. Dit is wat so pas op hierdie Sabbat van 4 September 2021 bereik is, tot die punt dat ek dit die naam “kristal-sabbat” gegee het. Ek het die keuse van die tema om te studeer oorgelaat aan 'n Rwandese suster met wie ons die vordering van ons Sabbatte aanlyn deel. Sy het “regverdiging deur geloof” voorgestel. Die studie het vir ons 'n paar werklik belangrike ontdekkings gebring wat ons begrip van hierdie onderwerp baie duidelik maak.

In die Bybel, in 1 Pet.1:7, simboliseer die Gees geloof deur gesuiwerde goud: “ *dat die toets van julle geloof, wat kosbaarder is as goud wat vergaan, alhoewel dit deur vuur getoets word, lof, heerlijkheid en eer uitloop wanneer Jesus Christus verskyn.* ” Ons verstaan reeds uit hierdie vergelyking dat geloof, ware geloof, 'n uiters seldsame ding is en oral klippies voorkom, wat nie die geval is met goud nie;

Dan, van vers tot vers, het ons eers behou dat: “ *sonder geloof is dit onmoontlik om God te behaag* ”, volgens Heb.11:6: “ *En sonder geloof is dit onmoontlik om Hom te behaag; want hy wat tot God gaan, moet glo dat God bestaan, en dat hy die beloner is van die wat Hom soek.* » Twee leringe word aan geloof gekoppel: geloof in die bestaan daarvan, maar ook die sekerheid dat dit “ *die wat dit soek* ”, seën, opreg, 'n belangrike detail waarop dit nie mislei kan word nie. En aangesien die doel van geloof is om Hom welgevallig te wees, sal die uitverkorene reageer op God se liefde deur al Sy ordinansies en gebooe te gehoorsaam wat Hy in die naam van Sy liefde vir Sy skepsele aanbied. Die vrug van hierdie liefdesband, wat diegene wat mekaar liefhet en God liefhet in Christus, soos 'n magneet verenig, word aan ons voorgehou in die bekende lering wat in 1 Kor.13 aangehaal word, wat ware liefde beskryf wat God behaag. Na hierdie lesing het ek gedink aan die nie minder bekende boodskap wat in Habakuk 2:4 gegee word: “ *... die regverdige sal uit sy geloof lewe* ”. Maar in hierdie vers sê die vertaling wat deur Louis Segond voorgestel is: “ *Kyk, sy siel is opgeblase, dit is nie reg in hom nie; maar die regverdige sal uit sy geloof lewe.* » Hierdie vers het lank vir my 'n probleem gestel wat ek nie probeer oplos het nie. Hoe kan 'n man “ *opgeblaas* ” van trots deur God as “ *regverdig* ” beoordeel

word? Hy wat volgens Spr.3:34, Jakobus 4:6 en 1 Petrus 5:5 “ *die hoogmoediges weerstaan, maar aan die nederiges genade gee* ”? Die oplossing het verskyn deur in die Hebreeuse teks die woord “ *ongelowig* ” te vind in die plek van die woord “ *opgeswel* ” wat in Segond aangehaal word en met verbasing het ons, in 'n “Katolieke” Vigouroux weergawe, die goeie en so logiese vertaling gevind wat die volkome duidelik maak. boodskap van die Gees. Want trouens, die Gees inspireer in Habakuk 'n boodskap in 'n styl wat reeds in koning Salomo geïnspireer is in die vorm van sy spreuke waarin hy opposisieparameters van absolute teenoorgesteldes plaas; hier in Habakuk, “ *ongeloof* ” en “ *geloof* ”. En volgens Vigouroux en die Latynse Vulgaat-grondslag van sy vertaling, lui die vers: “ *Kyk, hy wat 'n ongelowige is, het geen ('n) regte siel in hom nie; maar die regverdige sal uit sy geloof lewe* . » Deur beide dele van die vers aan dieselfde onderwerp toe te reken, verdraai Louis Segond die boodskap van die Gees en word sy lesers verhoed om die ware boodskap wat deur God gegee word, te verstaan. Die ding wat herstel is, sal ons nou ontdek hoe Habakuk die “Adventiste” beproewinge van 1843-1844, 1994 presies beskryf, en die uiteindelijke datum wat die ware finale wederkoms van Christus, die lente van 2030, betref. Inderdaad, hierdie onlangse nuwe lig wat die wederkoms van Christus vir 2030 vasstel, stel ons in staat om die opeenvolgende Adventiste-ervarings wat reeds bevestig is, beter te verstaan en te staaf. Openb.10:6-7, deur die uitdrukking: “ *daar sal geen uitstel meer wees nie ... maar die verborgenheid van God sal vervul word* ”. Vir hierdie demonstrasie neem ek die teks van Habakuk 2 van die begin af, met die verklarende opmerkings deurmekaar.

L.Segond weergawe gewysig deur my

Vers 1: “ *Ek sal op my pos wees en op die toring staan; Ek sal kyk om te sien wat YahWéH vir my sal sê, en wat ek sal antwoord in my argument.* »

Let op die gesindheid van “wag” van die profeet wat die Adventiste-beproewing sal kenmerk, die Gees wat ons in die boodskap van Dan.12:12 sê: “ *Geseënd is hy wat wag tot 1335 dae* ”. Om dit duidelik te verstaan, word die betekenis van hierdie “ *argument* ” aan ons gegee in die voorafgaande hoofstuk waar die probleem wat Habakuk geopper het die verlenging van die voorspoed van die goddeloses op die aarde is: “ *Sal hy sy net daarvoor leegmaak en slagmaak hy altyd nasies, sonder om te spaar?* » (Hab 1:17). In hierdie refleksie en hierdie bevraagtekening beeld Habakuk die gedrag van alle mense af wat dieselfde waarneming maak tot aan die einde van die wêreld. God sal ook sy reaksie aanbied deur profeties die onderwerp van die wederkoms van Jesus Christus voor te stel, wat 'n definitiewe einde sal maak aan die oorheersing van die goddelose, minagtende, ongelowige, ontroue en opstandiges.

Vers 2: “ *YahWeH het met my gespreek en gesê: Skryf die profesie op: graveer dit op tafels, sodat dit algemeen gelees kan word.* »

Tussen 1831 en 1844 het William Miller tabelle aangebied wat sy aankondigings opsom wat die wederkoms van Jesus Christus voorspel het vir die lente van 1843, eers, toe vir die herfs van 1844. Tussen 1982 en 1994 het ek ook voorgestel en nog steeds aan Adventiste en aan ander mense voorgestel. , op vier tafels, die opsomming van die nuwe profetiese ligte geïnspireer deur die Here van Waarheid vir ons “ *eindtyd* ”. As die werklike gevolge verbonde aan hierdie

beproeving van 1994 eers na die gemerkte tyd verstaan is, soos die geval was in 1844, word die datum en die berekening daarvan tot vandag toe deur die Gees van die lewende God gewaarmerk.

Vers 3: " *Want dit is 'n profesie waarvan die tyd reeds vasgestel is,* "

Hierdie tyd wat deur God bepaal is, is sedert 2018 geopenbaar. Met die oog op die datum van die wederkoms van Jesus Christus, is hierdie vasgestelde tyd lente 2030.

" *Sy loop na haar einde toe, en sy sal nie lieg nie;* »

Die wederkoms van die oorwinnende Christus sal op sy bestemde tyd voltrek word, en die profesie wat dit aankondig " *sal nie lieg nie* ". Jesus Christus sal beslis in die lente van 2030 terugkeer.

" *As dit uitstel, wag daarvoor, want dit sal gebeur, dit sal beslis gebeur.* »

As die datum deur God vasgestel is, vir hom, sal die ware wederkoms van Christus voltrek word op hierdie vasgestelde tyd wat hy alleen tot 2018 geweet het. Die voorgestelde uitstel, " *as dit uitstel* ", kan dus net mense aangaan, want God behou die reg om valse aankondigings van die wederkoms van Jesus Christus te gebruik wat hom in staat sal stel om agtereenvolgens in 1843, 1844, 1994 en tot ons laaste tyd die geloof van Christene wat aanspraak maak op sy redding, wat hom toelaat om sy verkose amptenare te kies. Hierdie vals verwagte aankondigings van die wederkoms van Jesus Christus word deur God gebruik om tot aan die einde van die wêreld **te skei**, " die koring van die kaf, die skape van die bokke ", die gelowiges van die ongelowiges, " die gelowiges van die ongelowiges. », die uitverkorenes van die gevalle.

Die vers bevestig die parameter van *die Adventiste "wag"* wat 'n beskrywende element bly van die laaste heiliges wat afgesonder en verseël is deur die beoefening van die ware sewende-dag Sabbat sedert die herfs van 1844, die einde van die tweede Adventiste toets. In hierdie vers beklemtoon die Gees die idee van **sekerheid** wat hierdie wederkoms van Christus die oorwinnaar, bevryder en wreker kenmerk.

Vigouroux weergawe

Vers 4: " *Kyk, hy wat 'n ongelowige is, het nie 'n regte siel in hom nie; maar die regverdige sal uit sy geloof lewe.* »

Hierdie boodskap openbaar die oordeel wat God oor mense dra wat onderwerp is aan die vier Adventiste-proewe wat gekoppel is aan die datums 1843, 1844, 1994 en 2030. God se uitspraak is skerp in elk van die eras. Deur die profetiese aankondiging ontmasker God die " *geveinsdes* " *Christene wat hul " ongelowige "* natuur openbaar, deur die profetiese aankondigings van sy uitverkore boodskappers of sy profete te verag. In skrilte kontras gee die uitverkorenes eer aan God deur sy profetiese boodskappe te ontvang en die nuwe aanwysings wat hulle openbaar te gehoorsaam. Hierdie gehoorsaamheid, wat deur God as " *aangenaam* " beoordeel word, word terselfdertyd waardig geoordeel om die geregtigheid wat aan die naam van Jesus Christus toegereken word, te bewaar.

Slegs hierdie gehoorsame geloof "uit liefde" vir God word waardig geoordeel om die ewigheid wat kom binne te gaan. Slegs hy wie die bloed van Christus van sy sondes reinig, word gered " *deur sy geloof* ". Omdat die reaksie van geloof persoonlik is, is dit hoekom Jesus sy boodskappe, individueel, aan sy

uitverkorenes rig, byvoorbeeld: Matt.24:13: “ *Maar **hy** wat volhard tot die einde toe, sal wees. gered .*” Geloof kan kollektief word as dit aan 'n enkele standaard voldoen. Maar, wees versigtig! Menslike aansprake is misleidend, want Jesus alleen besluit wie gered of verlore gaan word volgens Sy oordeel van die geloof wat gedemonstreer is deur kandidate wat die hemel wil binnegaan.

Samevattend, in hierdie verse van Habakuk openbaar en bevestig die Gees die hegte en **onlosmaaklike band** van “ *geloof* ” en “ *die werke* ” wat dit voortbring; iets wat reeds deur die apostel Jakobus geopper is (Jak.2:17: “ *So is dit met die geloof: as dit nie die werke het nie, is dit op sigself dood .*”); wat die feit impliseer dat vanaf die begin van evangelisasie die onderwerp van geloof verkeerd verstaan en verkeerd geïnterpreteer is. Sommige, soos vandag, het net die geloofsaspek daaraan geheg, en ignoreer die getuienis van die werke wat dit sy waarde en sy lewe gee. Die gedrag van mense, aan wie God sy aankondigings van die wederkoms van Jesus Christus bekend maak, openbaar die ware aard van hulle geloof. En in 'n tyd waarin God besig is om sy groot lig op sy laaste diensknegte uit te stort, is daar geen verskoning meer vir enigiemand wat nie die nuwe vereistes verstaan wat deur God gestel is sedert 1843 nie. Verlossing uit genade duur voort, maar sedert hierdie datum is dit net bevoordeel die uitverkorenes wat deur Jesus Christus gekies is, deur die getuienis van werklike demonstrasies van die liefde wat hulle aan hom bewys. Aanvanklik was die Sabbat die teken van hierdie goddelike seën, maar sedert 1844 was dit nog nooit op sigself voldoende, want die liefde vir sy profetiese waarheid, wat tussen 1843 en tot 2030 geopenbaar is, is ook nog altyd deur God vereis. Trouens, die nuwe ligte wat sedert 2018 ontvang is, het 'n noue verband met die sewende-dag Sabbat wat die profetiese beeld geword het van die sewende millennium wat sal begin met die wederkoms van Jesus Christus in die lente van 2030. Sedert 2018, "regverdiging deur geloof » kom tot vrag en bevoordeel die geroepenes wat die uitverkorenes word deur hulle liefde vir God te openbaar en al sy ou en nuwe ligte wat in die Naam van Jesus Christus geopenbaar is soos Matt.13:52 leer: " *En Hy sê vir hulle: Daarom is elke skrifgeleerde wat kennis het van die koninkryk van die hemele, soos 'n eienaar van 'n huis wat uit sy skat nuwe en ou dinge te voorskyn bring .* " Enigiemand wat God liefhet, kan net daarvan hou om sy projekte en sy geheime te ontdek wat lankal deur mense verborge en geïgnoreer gebly het.

Habakuk en die eerste koms van die Messias

Hierdie profesie het ook vervulling gevind vir die Joodse nasionale Israel, waaraan dit die eerste koms van die Messias aangekondig het. Die tyd van hierdie koms is vasgestel en aangekondig in Dan.9:25. En die sleutel tot sy berekening is gevind in die boek Esra, in hoofstuk 7. Dit blyk dat die Jode die boek Daniël onder die historiese boeke geplaas het, en dit het die boek Esra voorafgegaan. Maar op hierdie manier is sy profetiese rol verminder en minder sigbaar vir die leser. Jesus was die eerste profeet wat die aandag van sy apostels en dissipels op die profesieë van Daniël gevestig het.

Die aangekondigde vertraging, " *as dit uitstel, wag daarvoor* ", het ook sy vervulling gehad, want die Jode het gewag op 'n messias wat wreker en bevryder van die Romeine was, en vertrou op Jesaja 61 waar die Gees oor Christus sê in

vers 1 : “ *Die Gees van die Here, YaHWéH, is op My, want YaHWéH het My gesalf om goeie boodskap aan die armes te bring; Hy het my gestuur om die gebrokenes van hart te genees, om vrylating aan gevangenes uit te roep en verlossing aan gevangenes; ”. In vers 2 spesifiseer die Gees: “ **Om 'n jaar van guns van YaHWéH uit te roep en 'n dag van wraak van onse God ; Om al die geteisterdes te troos; ”. Die Jode het nie geweet dat daar tussen " die jaar van genade " en " die dag van wraak " nog 2000 jaar moes verloop om die volk te lei tot die wederkoms van Christus, die oorwinnaar, bevryder en wreker, volgens Jesaja 61:2. Hierdie les word duidelik gesien in die getuienis wat in Lukas 4:16-21 aangehaal word: “ Hy het na Nasaret gegaan waar hy grootgemaak is, en volgens sy gewoonte het hy op die sabbatdag in die sinagoge ingegaan. Hy het opgestaan om te lees, en die boek van die profeet Jesaja is gegee. Nadat hy dit afgerol het, vind hy die plek waar geskrywe is: Die Gees van die Here is op My, omdat Hy My gesalf het om die goeie boodskap aan die armes te verkondig; Hy het my gestuur om die gebrokenes van hart te genees, om verlossing aan gevangenes uit te roep en herstel van gesig aan blindes, om verdruktes vry te laat, om die genadejaar van die Here uit te roep. Toe rol hy die boek op, gee dit aan die dienskneg en gaan sit.*** » Deur sy lees hier te staak, het hy bevestig dat sy eerste koms slegs betrekking het op hierdie “ **jaar van genade** ” wat deur die profeet Jesaja aangekondig is. Vers 21 gaan voort en sê: “ *Almal wat in die sinagoge was, het na hom gekyk. Toe begin Hy vir hulle te sê: Vandag is die Skrif vervul wat julle sopas gehoor het.* » Die geïgnoreerde en ongeleesde “ **dag van wraak** ” is deur God gestel, vir die **lente van 2030, vir Sy wederkoms, hierdie keer, in al Sy goddelike krag**. Maar voor hierdie terugkeer, moes Habakuk se profesie vervul word deur “ *vertraging* ”, deur die “Adventiste” proewe, in 1843-1844 en 1994, soos ons so pas gesien het.

Die finale toewyding

Staar die waarheid in die oë

In die lente van 2021, die begin van die goddelike jaar, het ryk, maar vals Christelike Westerse mensdom pas sy begeerte getoon om die lewens van bejaardes te bewaar, al is dit ten koste van nasionale ekonomiese ondergang. Dit is hoekom God dit aan die Derde Wêreldoorlog sal oorlewer wat menigte lewens van mense van alle ouderdomme sal wegneem, wetende dat daar geen geneesmiddel of entstof vir hierdie tweede goddelike straf is nie. Voor ons, oor 8 jaar, sal die jaar 6000 van die aardse skepping wees, waarvan die einde gekenmerk sal word deur die wederkoms van Jesus Christus. Triomfantlik en oorwinnend sal hy sy verlostes, sy lewende uitverkorenes en dié wat hy sal opwek, in sy koninkryk van die hemele lei en hy sal alle menslike lewe op aarde vernietig waarop hy alleen, afgesonder in duisternis, die opstandige engel van die begin af sal laat. , Satan, die duiwel.

Geloof in die 6000 jaar-beginsel is noodsaaklik om hierdie program te aanvaar. Presiese berekeninge uit die syfers wat in die Bybel gegee word, is onmoontlik gemaak as gevolg van 'n “vaagheid” aangaande die datum van Abraham se geboorte (’n enkele datum vir die drie seuns van Tera: Gen.11:26). Maar, die volgorde van opeenvolgings van menslike geslagte vanaf Adam tot die wederkoms van Christus bevestig die benadering van hierdie getal 6000. Deur ons geloof aan hierdie ronde, presiese getal te gee, skryf ons hierdie keuse toe aan 'n "intelligente" wese, dit wil sê die skepper God, bron van alle intelligensie en lewe. Volgens die beginsel van die “sabbat” wat in sy vierde gebod aangehaal word, het God die mens “ses dae” en sesduisend jaar gegee om al sy werk te doen, maar die sewende dag en die sewende millennium is “geheiligde” tye van rus (stel apart) vir God en sy uitverkorenes.

Die inhoud van hierdie werk het getoon dat geloof wat God behaag, gebou word deur “ *intelligente* of *wyse* ” gedrag van Sy uitverkorenes wat baat vind by alles wat God sê, profeteer of dink (sien Daniël 12:3: “ *En die wyses sal skyn soos die heerlijkheid van die uitspansel, en diegene wat geregtigheid aan die menigte geleer het, soos die sterre, vir ewig en altyd* , regverdig hulle die keuse van God om hulle te laat baat by sy verlossende geregtigheid wat in ". Jesus Christus.

Om hierdie werk af te sluit, net voor die komende drama, wil ek op my beurt graag hierdie vers uit Johannes 16:33 opdra aan al die ware kinders van God wat dit sal lees, en dit met geloof en vreugde sal verwelkom. is deur twee verskillende bronne opgedra by geleentheid van my doop op 14 Junie 1980; een op my doopsertifikaat van die inrigting, die ander op die voorwoord van die boek “Jesus Christus” wat by hierdie geleentheid deur my destydse diensgenoot aan my aangebied is, amper tot op die ouderdom toe Jesus sy lewe as offer gebring het. : “ *Hierdie dinge het Ek vir julle gesê, sodat julle in My vrede kan hê. Jy sal verdrukking in die wêreld hê; maar hou moed, Ek het die wêreld oorwin .”*

Samuel, die geseënde dienaar van Jesus Christus, “Voorwaar”!

Die laaste oproep

Terwyl ek hierdie boodskap skryf, aan die einde van 2021, geniet die wêreld steeds merkbare en gewaardeerde universele godsdiensvrede. Op grond van my kennis van die ontsyferde profetiese openbarings wat deur God voorberei is, bevestig ek egter, sonder die minste twyfel, dat 'n verskriklike Wêreldoorlog in voorbereiding is en op koers is om binne die volgende 3 tot 5 jaar voltrek te word. Deur dit onder die simboliese naam van " *sesde basuin* " in Openb.9 aan te bied, herinner die Gees ons daaraan dat reeds vyf verskriklike strawwe reeds gekom het om die verlating van getrouheid aan sy heilige Sabbat en sy ander ordinansies wat sedert 7 Maart 321 verontagsaam is, te straf. strawwe van die onsterflike God strek oor 1600 jaar van menslike geskiedenis georganiseer volgens 'n goddelike godsdiensprogram. Sy sesde straf waarsku nog 'n laaste keer dat Christendom skuldig is aan ontrouheid teenoor hom. Behalwe vir God en sy reddingsprojek, het menselewe geen sin nie. Dit is hoekom die " *basuine* " met 'n geleidelike karakter wat deur analogie in Levitikus 26 geopenbaar is, die moorddadige intensiteit van die " *sesde* " hoogtes van gruwels sal bereik wat die mensdom lankal gevrees en gevrees het. Die " *sesde basuin* " handel oor die uiteindelijke Wêreldoorlog wat menigtes mense, " *'n derde van die mense* " volgens Openb.9:15 sal uitwis. En hierdie proporsie kan letterlik bereik word in 'n oorlog waar 200,000,000 gewapende, opgeleide en toegeruste professionele vegters mekaar sal konfronteer, volgens die presiesheid wat in Openb.9:16 gegee word: " *Die aantal ruiters in die leër was twee myriades van myriades: Ek het hulle getal gehoor* "; d.w.s. 2 x 10000 x 10000. Voor hierdie laaste konflik, gedurende die 20ste ^{eeu}, was die twee wêreldoorloë van 1914-1918 en 1939-1945 voorbode van die groot straf wat die tyd van vrye en onafhanklike nasies gaan beëindig. God het nie toevlugstede vir sy uitverkorenes voorsien nie, maar hy het vir ons voldoende duidelike aanduidings gelaat sodat ons kan vlug uit die gebiede wat as 'n prioriteit deur sy goddelike toorn geteiken is. Hy sal die houe rig wat gelewer moet word deur mense wat vir hierdie taak geroep is. Maar nie een van hulle sal een van sy uitverkorenes wees nie. Die ongelowige rebelle of ongelowiges wat oor die hele aarde versprei is, sal die instrumente en slagoffers van sy goddelike toorn wees. Die Tweede Wêreldoorlog is geveg tussen Westerse volke wie se godsdienste Christelik en mededingend was. Maar in die komende Derde, sal die motief vir die botsings in wese godsdienstig wees, en mededingende godsdienste teen mekaar stel wat nooit leerstellig met mekaar versoenbaar was nie. Slegs vrede en handel het hierdie illusie laat groei. Maar op die tyd wat God gekies het, volgens Openb.7:2-3, sal die demoniese universaliteit wat deur die engele van God gehou word, vrygestel word om " *die aarde en die see skade te berokken* " of, die simbole wat gedekodeer word, " *om benadeel* " "Protestante en Katolieke" wat ontrou is aan Jesus Christus. Baie logies is die ontroue Christelike geloof die hoofteiken van die toorn van die regverdige Regter Jesus Christus; net soos in die ou verbond, is Israel gestraf vir sy voortdurende ontrouhede tot sy nasionale

vernietiging in die jaar 70. Parallel met hierdie " *sesde basuin* ", bevestig die profesie van Dan.11:40 tot 45, deur " *drie konings op te roep* ", die implikasie van die drie godsdienste van monoteïsme: Europese Katolisisme, Arabiese en Noord-Afrikaanse Islam, en Russiese Ortodoksie. Die konflik het geëindig met 'n ommekeer van die situasie as gevolg van die ingryping van Amerikaanse Protestantisme, wat nie as koning genoem is nie, maar voorgestel as 'n tradisionele potensiele vyand van Rusland. Die uitskakeling van mededingende magte bied toegang tot sy laaste oorheersing onder die titel van " *die dier wat uit die aarde opkom* ," beskryf in Openb.13:11. Kom ons spesifiseer dat in hierdie finale konteks, die Amerikaanse Protestantse geloof 'n minderheid geword het, met die Rooms-Katolieke geloof wat die meerderheid is, as gevolg van opeenvolgende Spaanse immigrasies. In 2022 is sy president van Ierse oorsprong self Katoliek, soos die vermoorde president John Kennedy.

In Openb.18:4, in die Almagtige God, beveel Jesus Christus almal wat in Hom glo en hoop, Sy uitverkorenes, om " *uit Babilon die Grote te gaan* ". Geïdentifiseer met bewyse in hierdie werk aan die Pouslike Rooms-Katolieke Kerk, word " *Babilon* " geoordeel en veroordeel weens " *haar sondes* ". Deur historiese erfenis van " *sy sondes* ", strek die skuld van Katolisisme na Protestante en Ortodokse mense wat, deur hul godsdienstebeoefening, die Sondagrus wat van Rome geërf is, regverdig. Die uitgang uit Babilon impliseer die verlating van " *mense se sondes* ", waarvan die belangrikste, omdat God dit 'n identifiseerbare " *merk* " maak: die weeklikse rusdag, eerste dag van die week van die goddelike orde, Romeinse Sondag.

In hierdie boodskap, gegewe die dringendheid van die tye, doen ek 'n beroep op die seuns en dogters van God om die noordelike sone van Frankryk te verlaat, gesentreer op sy hoofstad, Parys. Omdat dit binnekort getref sal word deur die toorn van God, ly die " *vuur uit die hemel* ", hierdie keer kernkrag, soos die stad van " *Sodom* " waarmee hy dit vergelyk, in sy Openbaring, in Openb. 11:8. Hy noem dit ook met die naam " *Egipte* ", 'n simboliese beeld van " *sonde* ", vanweë die rebelse houding van sy ongodsdienstige verbintenis wat God teenstaan, soos die farao in die historiese weergawe van die uittog van Hebreeuse mense. In 'n oorlogsituasie, met paaie afgesny en verbode, sal dit onmoontlik wees om die geteikende gebied te verlaat en die dodelike tragedie te ontsnap.

Samuel dienaar van die lewende God, Jesus Christus

Diegene wat eerstens wil ontdek wat aan die einde van hierdie werk aangebied word, sal moeilik verstaan waarom ek so oortuig is van die onherroeplike aard van die dreigende vernietiging van Frankryk en Europa. Maar diegene wat dit gelees het, van die begin tot die einde daarvan, sal in die loop van die lees die bewyse versamel het wat voortdurend ophoop, tot die punt dat hulle uiteindelik die onwrikbare oortuiging kan deel dat die Gees van God het. gebou in my en in almal wat aan hom behoort; in waarheid. AAN HOM behoort al die HEERLIKHEID.

Slegte verrassings sal slegs kom van diegene wat hardnekkig weier om sy onvergelyklike krag, die talrykste, en sy vermoë om alles volgens sy plan te lei totdat dit volmaak is, te erken.

Ek sluit hierdie werk hier af, maar die inspirasie wat Jesus aanhou om my te gee, word opgemerk en deurlopend opgeteken in die vorm van boodskappe wat in die werk " **Heavenly manna of the last Adventist walkers** " aangebied word.